अथ मृच्छकटिकं

नाम

प्रकरणं

कविवरशूद्रकराजविरचितम् ।

प्रथमो भागः ।

पुण्यपत्तनस्थितट्रेनिंगकालेजाख्यपाठशालायां

व्हाइस प्रिन्सिपाल इत्याख्येन बी. ए. इत्युपपद-
धारिणा गोडबोले इत्युपनाम बिभ्रता
बालकृष्णसूनुना नारायणशर्मणा

श्रीलल्लादीक्षितकृतसुवर्णालंकरणाख्यटीकया पृथ्वीधरकृतया
वृत्त्या च संमेल्य पाठान्तरैश्च संयोज्य
संशोधितम् ।

मुम्बापुर्यां
'सेंट्रल बुक डेपो' इत्याख्य-राजसभानुमतेन 'एज्युकेशन-सोसैटी'
इत्याख्य-मुद्रायन्त्रालये मुद्रितम् ।

खिस्ताब्दाः १८९६. | शकाब्दाः १८१८.

मूल्यं सार्धरूपकत्रयम्.

मुम्बय्यां
एज्युकेशन सोसैटीइत्याख्यमुद्रायन्त्रालये मुद्रितम् ।

Dedicated
TO THE
MEMORY
OF
THE LATE
MAHÂMAHOPÂDHYÂYA PANDIT
DURGÂ PRASÂDA,
OF
JEYPORE,
FOR HIS WARM ATTACHMENT
TO
SANSKRIT
IN
GENERAL,
AND THE
INTEREST
HE
SHOWED
IN
PARTICULAR
TO THE
WORK
OF THE
MRICHCHHAKATIKA
BY HIS
HUMBLE FRIEND
THE EDITOR

I.—PREFACE TO VOL.*

The present edition of the Mṛichchhakaṭikâ is based on the following materials:—

Text.

A.—The printed editions of Calcutta and Germany.

B.—Manuscript copies of the play procured from various quarters and parts of India.

A.—The first of the first group is the Calcutta edition of 1829, which has given rise to a number of manuscripts found in many parts of India. This I obtained from Mr. Govind Śâstri Nirantar of Nasik (now deceased), and is marked A in the present edition. The second is the edition of the play printed at Bonn in 1847. This was edited by Stenzler, who says in the German preface that this edition of his was based on the Calcutta edition of 1829, marked A in the present edition and marked C in his edition, and three codices or manuscripts which he had marked A, B, and D, and which are marked 'a,' 'b,' and 'd' in the present edition. Stenzler's edition I have called B, and the readings of his A, B, C, D, are given in the present edition as B (abcd), as the case may be. This belongs to the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society's Library and was kindly lent to me by Dr. Peterson. My names are given in the order in which the materials were procured. The third is the edition of the play printed at Calcutta in 1870, being one of the Series known as the Majumdar's Series. This is from the Library of Mr. Kâshinâth Pândurang Parab, and is marked C in the present edition. The

* Vol. II. containing Introduction discussing the date of the play, the age of the author, &c., and Notes to the Mṛichchhakaṭika in English will shortly appear (*D. V*).

fourth is the Calcutta edition again of 1881, issued by Pandit Jibânand Vidyâsâgara, B.A. This is marked J in the present edition.

B.—The manuscripts which are used in the preparation of this edition may be classed under three groups :—

Group I.—Consists of manuscripts marked D, F, H. These are, it appears, copies of the same original. D was a manuscript procured from Trimbak for me, and collated by my indefatigable and zealous, colleague Mr. K. P. Parab. It belongs to the collection of Mr. Tâmpâthaka of that place. F was kindly lent to me by my sometime *Guru*, Dr. Peterson. This forms a part of the late Dr. Bhâu Dâji's collections deposited at the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society's Library. H was procured for me by Krishnâji Mâhâdeva Jogalekar, Esq., Superintendent, Sardâr's School, Baroda. This belongs to the Library of the celebrated Yajneshvara Shâstri Suratkar, late of the Elphinstone Institution. His son, Mr. Krishna Shâstri, was kind enough to lend it for my use. Rao Bahadur Janârdan Sakhârâm Gâdgil was, I am informed, instrumental in procuring this manuscript, for which my acknowledgments are due to that gentleman. F and H, though coming from different quarters, the one from Bombay, and the other from Baroda, were probably written and copied from an original of which the Trimbak or Nasik Manuscripts are copies. The readings of both agree in the main, but the scribes have made mistakes in copying and transcribing, and thus give rise to a number of the so-called readings.

Group II.—Comprises manuscripts E, G and K. These are, I have come to the conclusion, independent manuscripts of the play. I do not exactly know why, but this play, I can say with certainty, was not read by, and not even known to, the old race of Shâstris, who were known as Vyutpanna (व्युत्पन्न) or versed in the Sâhitya (साहित्य) or Alamkâra (अलंकार). Manuscript E. is from Saugor, near Nâgpur. It is 241 years old as the date given at the end of the copy is Samvat 1710 (1654 A.D.). It is from the collections of Mr. Lakshmana Shâstrî, who has a large, nay, a very large depository of Sânskrit works. The poor man who must be thanked and praised for his assiduity in the collection of Sanskrit works, is no longer living. His son does not appear to take much interest in the valuable bequest in the shape of this collection of his learned father, as I am informed that the works are not catalogued and are lying in disorder in his Library, and that some leaves are wanting in every manuscript in his possession. The manuscript of the Mṛichchhakaṭika, for instance, which I have used, has leaves 43, 58, 59, 60, 61 and 81 missing. This manuscript was procured for me by my friend (poor fellow, now dead), Mr. Kṛishnâjî Ballâl Joshî, Curator and Head-clerk to the Inspector-General of Education, Central Provinces. G. was a manuscript from Tânjore, procured by Mr. Vishṇu Dâji Gadre through Mr. Ekanâtha Swâmi. This manuscript has many omissions made by the scribe while copying. K. was a manuscript from Jeypore lent by my worthy friend and new acquaintance the late Mahâmahopâdhyâya Pandit Durgâ Prasâda, one of the editors of the well-known

Kâvyâ-Mâla. This manuscript is tolerably correct and seems to have been read by some one, as there are marginal notes in it, some of which are very important and have materially aided me in fixing upon the text and readings.

Group III.—Under this come manuscripts copied from the printed Calcutta edition of 1829 after the year of its publication. These, of course, I had to reject, as they contain the same readings as those of A or B (c) plus the mistakes of the scribes. For specimen I have given in Act I. the readings of I. which represents these manuscripts. I. was a manuscript procured by my learned friend, Mr. Nârâyan Pândurang Shâstrî Sâthe, of the Poona Training College, from the collections in the private Library of Mr. Vaijanâth Shâstri Rânade, a pleader of distinction from Sangamner in the Ahmednagar District.

Commentaries.

The Commentary given below the text is that by *Lallâ Dikshit*. It is named *Suvarṇâlamkaraṇa*. Lallâ Dikshit was a Pandit from Benares, who lived only some 75 years ago as may be seen from "II. Genealogy of the Commentator." This is an amplification of the former Ṭikâs named by him *Prâchîna Ṭikâs*, that of Pṛithvîdhara particularly, and appears to have been written at the instance of Balisena or Bâlasena (बलिसेन or बाल्सेन) Wilson (?). It is very strange that there is no perpetual gloss available on this Nâṭaka. This Commentary has explained, no doubt, some of the difficult

points, but in places the commentator is himself led away from the right and reasonable interpretation and *misleads* rather than *leads* the learner. These will be explained in full, in the notes which will be shortly out. I could procure only a single copy of this manuscript, which is tolerably correct, very neatly written, and nicely preserved. It is a wonder that no manuscript of it was available in India, and it would have been much better had another manuscript been available. The manuscript in question was obtained from *out of India* from the Bodleian Library, Oxford. Had it not been for Dr. Peterson's kindness, I should not have got this manuscript, and I and the public must be thankful to him for his move in this direction. He got the then Acting Director of Public Instruction, Mr. Lee-Warner, to write and get the manuscript on the pledge of the Educational Department. I am sorry, however, to state that I was not trusted with this manuscript while I was in Bombay. It was deposited at the University Library, and I had to engage and send a scribe there to get it copied and had to go at times in person. When I was, however, transferred to Poona in 1886, I got it from the Director of Public Instruction, and had it with me until the year 1887, when it was taken away by an order from the Director of Public Instruction, Mr. K. M. Chatfield, and returned to the Bodleian Library. Hence some *imperfections* which might have been removed had I got the manuscript when the edition was in the press, must remain as they are until that manuscript or any other is

available. The appendix to this edition gives the Commentary or Vritti (वृत्ति) of Prithvidhara (पृथ्वीधर) and *Ganapati?* These two are materially the same, and I cannot account for the difference in the Mangala Ślokas (मङ्गलश्लोक) wherein only they differ. Of this Commentary I had the following 8 copies:—

1. This was a manuscript from the collections of the Elphinstone College. It is very inaccurate and incorrectly written, though in a state of nice preservation. I fail to see how such copies were made out in the beginning to grace the College Library. Many manuscripts of the Elphinstone College Library are incorrectly written, for I had occasion even before to see and use the Commentary on Śâkuntalâ, the Arthadyotanikâ (अर्थद्योतनिका) and also on the Daśakumâracharitam (दशकुमारचरितम्).

2. This belongs to the collection of the Deccan College. This as well as the manuscript from the Elphinstone College come from the same source and are equally unintelligible. Had these been the only manuscripts available, I should not have hoped to make anything out of them. Both these manuscripts were lent by Dr. Peterson.

3. This is a manuscript from Saugor lent to my agent, the late Mr. K. B. Joshi, of whom mention is made when writing on the text. It was a manuscript from the collection of Mr. Lakshmana Shâstri mentioned before.

4. This was a manuscript belonging to Mr. Govind Shâstrî Nirantar, of Nasik.

5. This was a manuscript lent by the late Mr. Mahâdeva Moreshvar Kunte, Head Master, Poona High School.

6. This was a manuscript procured through Rao Bahadur Kâsinâtha Nârâyana Bhângamkar, Assistant Commissioner, Southern Division (now Deputy Collector, Alibag), from the collections in the Manerkar's Library at Nargund.

7. This was a manuscript from Benares procured through Mr. Govind Shâstrî Bhâradvâja, late of the Deccan College (now at Calcutta).

8. This was a manuscript of the Mṛichchhakaṭikâvṛitti (मृच्छकटिकावृत्ति) kindly sent by the Principal, Government Sanskrit College, Benares.

In conclusion, I must not let this opportunity go of publicly thanking Messrs. Vishvanâth Bâlakrishṇa Joshi, Kâshinâth Pândurang Parab and Mahâdeo Nârâyan Joshi for their services in collating the different manuscripts and carrying the present edition through the press. I am also indebted to the late Mr. Raghunath Shastri Gokhale of Poona. This edition was prepared and sent to the Curator, Government Central Book Depôt, so long back as the year 1889, but circumstances came in the way which did not allow me to complete it till the present year.

II. GENEALOGY OF THE COMMENTATOR.

जय जय भगवति ।

काव्यनाट्यरसज्ञा ये भूपास्तान्बुभुजे कलिः ।
अप्रचारादशुद्धानि पुस्तकानीत्यरुंतुदम् ॥ १ ॥
मूलस्येयं कथा क्वापि व्याख्या वार्तापि न श्रुता ।
प्रेरणं तु प्रभोर्बुद्धिः स्वीयेति करणद्वयम् ॥ २ ॥
दिनाष्टमावनालग्न......किंचिदक्षरम् ।
प्राकृतं तत्र नाट्यार्थव्याख्याकर्तुः श्रमो महान् ॥ ३ ॥
कृतश्रमैः स विज्ञेयः प्राकृते संस्कृते समैः ।
बलिसेननरेन्द्रेण विदुषा ज्ञायतां श्रमः ॥ ४ ॥

शास्त्रार्थार्णवकर्णधारकविताकान्तारकण्ठीरव-
श्रीमच्छङ्करदीक्षितस्य तनयः श्रीलक्ष्मणस्तत्सुतः ।
लल्लादीक्षितपण्डितः सुकवितालंकारशास्त्रोल्लस-
त्सुचरत्कर्पुराणशब्दनिपुणः ख्यातः स काश्यामपि ॥ ५ ॥
विख्यातश्चित्रकूटो रघुपतिवसतिः सन्निधौ तस्य चास्ते
ग्रामः श्रीदेवरक्षः पितृमुगवसतिः काशिका यस्य धाम ।
शास्त्रे काव्ये विधात्रा गुणिमनुजमणेर्बलिसेनस्य राज्ञः
प्रीत्यै लल्लेति नाम्ना सुगममिह कृतं प्राकृतारण्यमेतत् ॥ ६ ॥
प्रारब्धं काशिकायां मुनिमुनिवसुभूवत्सरे (१८७७) राजधान्यां
प्राणाः पत्नी दिवं सागमदिह कलकत्ताभिधायां तदानीम् ।
पूर्णं दिग्दन्तिसप्ताचलधरणि (१८७८) मिते गोत्रवृत्ये गतेन
श्रीलल्लादीक्षितेनाद्भुतबुधकविनाकारि मानोन्नतेन ॥ ७ ॥
श्रीरामचन्द्रपण्डितलक्ष्म्पाख्यस्य या पौत्री ।
दौहित्री भगवन्तश्रीरावस्य(?) श्रीरमा द्वितीया स्त्री ॥ ८ ॥
जयतात्पतिव्रतानां तता पताकेव सा कान्ता ।
वागविषयगुणमहिमायं ग्रन्थोभूद्यया‌ङ्गनया ॥ ९ ॥
सेहागत्यः(त्य) कुमारमद्भुतविभाभाग्यादिनोद्भासितं
श्रीकालीचरणं प्रसूय सुभगा लोकोत्तरा स्पर्धयी ।

तस्याः कान्त उदारधीरनुपमो विद्वान्कविः सुन्दरः
क्लिष्टस्तद्विरहेण हेतिनिहतो व्याख्यां व्यतानीदिमाम् ॥ १० ॥
ऋग्वेदी यान्धवकरः श्रीकवीन्द्रबहादुरः ।
लल्लादीक्षितसंख्यावान्विख्यातो व्याकरोदिदम् ॥ ११ ॥

शङ्खेन्दुकुन्दसंकाशकीर्तिसंकाशिताखिलाः ।
सन्तः परामृशन्त्वेष महान्तस्ते यतो मताः ॥ १२ ॥
जयति सुरासुरमुकुटश्रेणीमाणिक्यमञ्जरीपुञ्जैः ।
नीराजिताङ्घ्रियुगलं मञ्जुलवदनं महः शोणम् ॥ १३ ॥

III.— "*VARIÆ LECTIONES.*"

The various readings observable in manuscripts are due to a variety of causes, but a good many owe their origin to the ignorance of scribes who, I learn, are mostly women at Benares, knowing nothing but reproducing the letters before them exactly as they are and to different modes of writing that have prevailed. These last I propose to bring together here, believing that a knowledge of them will be useful to readers of manuscripts. They are given in the accompanying "III (a). Sheet of specimens of the different characters used in manuscripts of Sanskrit works giving rise to many of the so-called *Variæ Lectiones.*" They may be classified as under :—

(1) Writing with a dot (small or big) prefixed to the letter which is double or conjunct, *e.g.*, (क॰ज) for कज्ज ; क॰ज for the same.

(2) Writing with figures 1 and 2, &c., *over* certain letters, *e. g.*, ११२२ These are mistaken for mâtrâs (मात्रा) over the letters.

(3) Writing with figures (the figure २ especially) *after* some letters, *e. g.* पदेर for पदे पदे. This is apt to be read पदेर.

(4) The Prishthamâtrâ (पृष्ठमात्रा) system of writing or giving the mâtrâs behind the letters that require them over them. This was confounded with the short इ, *e.g.*, (त्ति). This can be read ति or ते. It was some times given as ा (kánâ) to the last preceding letter. At other times it was omitted altogether.

(5) Sometimes we have ि in one line and the letter itself in the next line ट for instance. The Velânti (वेलांटी)is not quite distinctly written, *e.g.*, (मी). This is apt to be read and written as मा or मी. Sometimes a scribe leaves at the word गच्छति when he is tired, and afterwards when he takes up his work again begins at the letter after the word गच्छति occurring some lines after the word at which he left writing. A line dividing any two words (।) is often omitted and sometimes added to the previous letter where it is not required. Letters are sometimes written and then scratched out *e.g.*, ऍश These though scratched out and therefore, not to be written, are written down in their copies by the scribes. ि looks like the short इ sign added to the following letter, *e.g.*, नणि=नीण or नणि. Sometimes in a manuscript there are marks . . . . . . denoting that certain letters are omitted. Scribes while copying down from the manuscripts leave out these marks in their copy and copy down the letter before these, and join to it the letter after these. A mere transposition of letters is not noted by scribes. There are many other things which can be discovered by a minute observation of manuscripts. I only give the above for mere guidance.

III. (a) A SHEET OF SPECIMENS OF THE DIFFERENT CHARACTERS USED IN MANUSCRIPTS OF SANSKRIT WORKS GIVING RISE TO MANY OF THE SO-CALLED *VARIÆ LECTIONES.*

Vowels.

अ (old form) = अ (new form).

आ " = आ "

इ and इ are often interchanged, *e.g.*, इ, इ.

उ and उ are often interchanged, *e.g.*, उ, उ.

ु and ृ and such signs are often omitted.

उ = ऊ

ऋ = ॠ

इत्येकारो for इत्योकारो.

ए and रा look alike, *e.g.*, सया for एया; also ए and प look alike, *e.g.*, ए and प; ए and ण are often interchanged, *e.g.*, पहादा for ण्हादा; क्षोणपुराया = ०पुण्याः

ओ = ओ. It is also written ॐ also ऊ ऊँ and ॐ.

Anusvâras and Visargas treated similarly. Sometimes they are written as big ciphers, *e.g.*, ० = Anusvâra ८ = Visarga. These are often omitted in copying by scribes when they are in the form of mere dots.

Consonants.

क्व is written क्क. उत्का, उक्खा, उत्का are all written alike.

ख is often written रव.

ग ग is double ग्ग or गा *e.g.*, गोमय = गोमय.

ग is sometimes written ग.

घ was written like ध *e.g.*, घर्घर = घर्घर; मेघः = मेघः; घोर्णा for घोणा. The mark over the ण denoting that there is an आ at the end was often mistaken for ॅ a Repha over the letter, *e.g.*, पश्चिर्णो for पश्चिर्णा.

च is written for श्र e.g., कश्चित् for कश्चित्. It is also confounded with व e.g., कश्वित् for कश्चित्. अनाचखिदे for अनाचरिखदे. The letter च is often mistaken for य e.g., व्र = य.

It was never the practice of writing च्छ but छ, छ. च्छि denoted the conjunct consonant च्छ.

We have sometimes before ज a dot or a cipher which was equal to ज्ज e.g., ॱज. or ॰ज. This is lost sight of by the scribes.

झ was often written ज्ह. It was also written ज्झ. Also ज़.

ट and ट were often interchanged, e.g., ट which can be read and written ट or ट.

ड and ड are written alike; especially ड़ and ड़.

ण was often written like ए or रा e.g., गएडे for गण्डे, प्रेतएडा or पेद्एडा for प्रेद्ण्डा and पेद्रण्डा.

तु is always written for तु. It also stands for त्त, and sometimes for तु.

थ was written घ. Also प्य.

थ and घ were written alike.

ध for धु.

र्ने = ण, र्णे = न. So also र्से = श; र्शे = स The figure ३ was often omitted by scribes.

प, म, भ, and य are always confounding. So also are स and म.

ल, ल often stood for ल.

व and च were always written promiscuously.

श was often written like इ e.g., अस्वानां=अश्वानां; वेद्यापरः=वेश्यापरः; तवङ्गी=तवङ्गी.

प was written for स e.g., धिक्कुर्पे= धिक्कुर्से.

हन्त was written differently as हन्त, हंत or हत. ह्न for ह्न.

क्ष looks like क्ष or द्य.

ज्ञात्वा for ज्ञात्वा.

Conjunct Consonants.

ध्के=के; द्द was read for ङ्ग or द् or दृ. स्छ for स्थ.

ल stood for ऌ, ञ or ज्ञ

द्य stood for ट्य or द्य.

ह्मं = प्यं; ह्रो = क्ष्णो.

श्रौद = प्रौढ; हं = स्तं. This is apt to be mistaken for स्यं.

IV. CHARACTERS OF THE PRINCIPAL *DRAMATIS PERSONÆ* AS REPRESENTED IN THE PLAY.

चारुदत्त.

The hero of this play is चारुदत्त. His character is shown as very noble throughout the play. In support we would advance the following instances :—

AOT I.

(1) एतत्तु मां दहति—(Verse 12, P. 21.)

(2) सत्यं न मे विभवनाशकृतास्ति चिन्ता &c. (Verse 13, Page 22.)

(3) वयस्य मा मैवम् । गृहस्थस्य नित्योयं विधिः (P. 24, L. 204.)

(4) ता किं तस्स गुणेहिं णालिब्भदा उज्जइणी. &c. (P. 51, L. 453.)

The high esteem in which चारुदत्त was held, can be seen from (P. 53, L. 471) at which we have the following :—

(5) यदीमं वृत्तान्तमार्यचारुदत्तस्य नाख्यास्यसि.

(6) तस्य चारुदत्तस्य गुणेभ्यः (P. 53, L. 479.)

(7) सोऽस्मद्विधानां प्रणयैः कृशीकृतः (Verse 46, P. 54.)

(8) दीनानां कल्पवृक्षः &c. (Verse 48, P. 55.)

(9) अम्महे जादीकुसुमवासिदो &c. (P. 63, L. 569.)

(10) अथवा न युक्तं परकलत्रदर्शनम् (P. 65, L. 588.)

(11) पुरिसेसु णामा णिक्खिविअन्ति, ण उण गेहेसु (P. 69, L. 628.)

च is written for ञ *e.g.*, कश्चित् for कश्चित्. It is also confounded with व *e.g.*, कश्वित् for कश्चित्. अनाचखिदे for अनाचरिखदे. The letter च is often mistaken for प *e.g.*, ञ=य.

It was never the practice of writing च्छ but छ, छ. च्छि denoted the conjunct consonant च्छ.

We have sometimes before ज, a dot or a cipher which was equal to ज्ज *e.g.*, ᐧज. or °ज. This is lost sight of by the scribes.

झ was often written झ. It was also written ज्झ. Also उ.

ट and र were often interchanged, *e.g.*, ट which can be read and written ट or र.

ड and द are written alike; especially ड़ and ड़.

ण was often written like ए or रा *e.g.*, गराडे for गण्डे; प्रेतएडा or पेद्रएडा for प्रेदण्डा and पेद्रण्डा.

त्तु is always written for त्तु. It also stands for तु, and sometimes for त्रु.

त्र was written थ. Also त्य.

थ and घ were written alike.

फ for घु.

र्म = ण; र्ण = न. So also र्स = श; र्श = स The figure २ was often omitted by scribes.

प, म, भ, and य are always confounding. So also are स and म.

ल, त्त often stood for ल.

व and च were always written promiscuously.

श was often written like ञ *e.g.*, अश्वानां=अश्वानां; धेश्यापरः=धेश्यापरः; तवश्री=तवश्री.

ष was written for स *e.g.*, धिष्ठूर्पे= धिष्ठूर्से.

हन्त was written differently as हन्त, हंत or हत. ह्र for ह्र.

क्ष looks like क्ष or दा.

ह्निया for हान्या.

Conjunct Consonants.

फ्रे=फ्रे; ह्र was read for ङ्ग or द्द or द्ृ. स्छ for स्थ..
स्त stood for ल, त्र or त्त
द्य stood for द्य or द्व्य.
ह्रां = प्यं; ड्रे = क्ष्णो.
ऱ्हीद = प्रीद; हं = सं. This is apt to be mistaken for स्थं.

IV. CHARACTERS OF THE PRINCIPAL *DRAMATIS PERSONÆ* AS REPRESENTED IN THE PLAY.

चारुदत्त.

The hero of this play is चारुदत्त. His character is shown as very noble throughout the play. In support we would advance the following instances :—

ACT I.

(1) एतत्तु मां दहति—(Verse 12, P. 21.)
(2) सत्यं न मे विभवनाशकृतास्ति चिन्ता &c. (Verse 13, Page 22.)
(3) वयस्य मा मैवम् । गृहस्थस्य नित्योऽयं विधिः (P. 24, L. 204.)
(4) ता किं तस्स गुणेहिं णालेक्खिदा उज्जइणी. &c. (P. 51, L. 453.)

The high esteem in which चारुदत्त was held, can be seen from (P. 53, L. 471) at which we have the following :—

(5) यदीमं वृत्तान्तमार्यचारुदत्तस्य नाख्यास्यसि.
(6) तस्य चारुदत्तस्य गुणेभ्यः (P. 53, L. 479.)
(7) सोऽस्मद्विधानां प्रणयैः कृशीकृतः (Verse 46, P. 54.)
(8) दीनानां कल्पवृक्षः &c. (Verse 48, P. 55.)
(9) अम्महे जादीकुसुमवासिदो &c. (P. 63, L. 569.)
(10) अथवा न युक्तं परकलत्रदर्शनम् (P. 65, L. 588.)
(11) पुरिसेसु णासा णिक्खिविअन्ति, ण उण गेहेसु (P. 69, L. 628.)

ACT II.

(1) जे तालिदो पिअदंशणे पिअवादी &c. (P. 108, L. 285.)

(2) अणुक्कोशकिदेहिं पदाणेहिं &c. (P. 109, L. 293.)

(3) के दाणिं तस्स मुद्दस्समिअङ्कस्स णामं ण आणादि &c. (P. 110, L.) 301.)

(4) पुहवीए तुमं एक्के जीवशि । शेशे उण जणे शशदि (P. 111, L. 310.)

ACT III.

(1) सुअणे हु भिच्चाणुकम्पके शामिए णिद्धणके &c, (P. 126, L. 8.) Charudatta's taste for music is shown by his speech in praise of a singer named रेभिल, at Pp. 130-132.

(2) अलं सुप्तजनं प्रबोधयितुम् (P. 135, L. 60.)

(3) That Charudatta was an appreciator of merit, the following speeches show;—अहो दर्शनीयोयं संधिः followed by Verse 23, P. 152, L. 247.

(4) दृष्ट्वा प्राङ्गहतीं निरागरचनामस्माकमाशान्वितः &c, (P. 153, Ls, 259-62), shows Charudatta a benefactor of mankind. The same opinion is strengthened by the speech यदसौ कृतार्थो गतः (P, 155, L, 281.)

(5) His fainting at hearing that the article stolen was a deposit, shows him to be really noble :— कथं न्यासः । मोहमुपागतः (P. 155, L. 283.)

(6) अहमिदानीमनृतमभिधास्ये and Verse 27, P, 156, Ls, 294-296, show the high regard he had for truth,

(7) मैत्रेय, गच्छ रत्नावलीमादाय वसन्तसेनायाः सकाशम् &c, P. 161, Ls. 345-349, and Verse 29 at P. 161, &c,

---

ACT IV.

(1) मदनिके ! ण चन्दादो आदवो होदि. (P. 182, L. 203.)

(2) Verse 22. P. 187, Ls. 255-256,

(3) वसन्तसेना। आर्य मैत्रेय, अपीदानीम् followed by the verse गुणप्रवाले, &c. P. 212, Ls. 478-482.

ACT V.

(1) न। गुणहार्यो ह्यसौ जनः said (to himself) of वसन्तसेना (P. 224, L. 73.)

(2) आगच्छतु। परितुष्टा यास्यति (P. 224, L. 82.)

(3) How tender the heart of Charudatta was is shown by तिष्ठतु दयितासहितस्तपस्वी पारावतः। (P. 227, L. 108.)

(4) भद्र न कदाचित्प्रियवचनं निष्फलीकृतं &c. (P. 233, L. 169.)

(5) अहो जनेव कामीअसि. (P. 253, L. 380.)

(6) कः श्रद्धास्यति भूतार्थं &c. Verse 43, P. 255, Ls. 399-400.

ACT VI.

(1) अज्जचारुदत्तस्स. (P. 288, L. 219.)

(2) जइ अज्जचारुदत्तं वसन्तसेणिअं वा ण जाणासि &c. (P. 288. Ls. 223-231.) *These lines show that both* चारुदत्त and वसन्तसेना were held in very high esteem in the city of Ujjayinī.

ACT VII.

(1) अभ्युपपन्नवत्सलः खलु तत्रभवानार्यचारुदत्तः श्रूयते &c. (P. 304, Ls. 27-28.)

(2) आर्य प्राणानहं जह्याम् &c. P. 306, L. 61, &c., &c., said by आर्यक and चारुदत्त respectively.

ACT IX.

(1) (P. 391, L. 186) The Judge when about to summon चारुदत्त says:—कथमार्यचारुदत्तोऽप्यस्माभिराह्वाययितव्यः। अथवा व्यवहारस्तमाह्वयति। भद्र शोधनक, गच्छ। आर्यचारुदत्तं स्वैरमसंभ्रान्तमनुद्विग्नं सादरमाह्वय। प्रस्तावेनाधिकरणिकस्त्वां द्रष्टुमिच्छतीति।

(2) (P. 393, L. 242) The Judge seeing चारुदत्त coming into the court says:—स्वागतमार्यस्य। भद्र शोधनक, आर्य-

स्यासनमुपनय । which words incense शकार (L. 247, same page).

(3) (P. 396, L. 257) वसन्तसेना's mother, on seeing चारुदत्त says to herself:—अभे सो चारुदत्तो । सुणिक्खित्तं क्खु दारिआए जोव्वणं ।

(4) (L. 258) The Judge questions चारुदत्त 'आर्य, गणिका तव मित्रम्' । At this question चारुदत्त blushes and answers the question with the words 'अथवा यौवनमत्रापराध्यति, न चारित्र्यम्' (P. 397, Ls. 268-9.)

(5) (P. 400, L. 300) The Judge says 'तुलनं चाद्रिराजस्य समुद्रस्य च तारणम् । ग्रहणं चानिलस्येव चारुदत्तस्य दूषणम् '&c.'

(6) (P. 400, L. 305) The Judge says to शकार 'अपेहि मूर्ख' and the verses following.

(7) (P. 401, L. 316) वसन्तसेना's mother says 'जो दाणि णासीकदं सुवण्णमण्डअं &c.'

(8) (P. 405, L. 372) चारुदत्त says about himself योहं लतां कुसुमितामपि &c.

(9) (P. 410, L. 428) The विदूषक saying 'भो भो अज्जा, जेण दाव पुरद्वावण. &c....to सदस्सण्डं करेमि' (L. 438).

ACT X.

(1) (P. 426, L. 21) अमी हि दृष्ट्वा &c., to the end of the verse.

(2) (P. 426, L. 27) The Chândâlas when taking चारुदत्त to the gallows describe him as a सुपुरुष.

(3) (P. 430, L. 68) The Chândâlas speak of चारुदत्त—'एशो गुणलअणणिही शज्जणदुक्खाण उत्तलणशेदू । असुवण्णं मण्डणअं अवर्णीअदि अज्ज णअलीदो ।' &c.

(4) (P. 436, L. 124) The Chândâlas, answering the question of रोहसेन, Chârudatta's son, 'ता कीस मारेध आवुकं,' say 'अत्त लाअणिओओ क्खु अवलज्झदि । ण हु अह्मे । &c.'

(5) (P. 456, L. 314) The Châṇḍâlas would not put चारुदत्त to death but say to him अज्ज चालुदत्त, लाअणिओओ क्खु अवलज्झदि। ण क्खु अह्मे चाण्डाला। ता शुमलेहि जं शुमलिदव्वं।. &c.

(6) (P. 457, L. 318) Shows how devoted चारुदत्त was to वसन्तसेना.

(7) (P. 477, L. 526) चारुदत्त *saying to* शकार who had prostrated himself at his feet अभयमभयं शरणागतस्य।

(8) (P. 479, L. 560) उपकारहतस्तु कर्तव्यः &c.

वसन्तसेना.

वसन्तसेना is the heroine of this play. Her character will be evident from the following instances:—

ACT I.

(1) (P. 39, L. 332) गुणो क्खु अणुराअस्स कारणम्। ण उण बलक्कारो।

(2) Her attachment to चारुदत्त is clear from her speech at Page. 40, L. 344.—जं सच्चं अवरज्झन्तेण वि दुज्जणेण पिअसंगम पाविदा।

(3) (P. 66, L. 601) बलक्कारागुणीअमाणेत्ति जं सच्चं अलंकिदह्मि एदेहिं अक्खरेहिं।

(4) (P. 69, L. 628) वसन्तसेना, about to deposit her ornaments, says:—'पुरिसेसु णासा णिक्खिविअन्ति। ण उण गेहेसु।'

ACT II.

(1) (P. 80, L. 56) अदो ज्जेव कामीअदि and P. 81, L. 63 हञ्जे सहसा अहिसारिअन्तो पच्चुअआरदुव्वलदाए &c.

(2) Her respect for चारुदत्त is clear from P. 111, L. 304 सहर्षमासनादवतीर्य। अज्जस्स अत्तकेरकं एदं गेहं। हञ्जे देहि से आसणं। तालवेण्टअं गेह्ण। परिस्समो अज्जस्स बाधेदि &c.

ACT IV.

(1) (P. 167, L. 33) वसन्तसेना on hearing her maid-servant say that a carriage sent by शकार is wait-

ing at her door, says मा पुणो एव्वं भणिस्ससि and further on L. 39 sends a message to her mother 'एव्वं विण्णविदव्वा जइ मं जीअन्तीं इच्छसि ता एव्वं ण पुणो अहं अत्ताए आणविदव्वा.'

(2) वसन्तसेना seeing her maid मदनिका secretly conversing with शर्विलक says (P. 170, L. 80.) ता रमदु रमदु। मा कस्सावि पीदिच्छेदो भोदु। ण हु सद्दाविस्सं।

(3) The cleverness of वसन्तसेना can be seen from P. 186, L. 246 and L. 250—पडिच्छदु अज्जो मदणिअं। and अहं अज्जचारुदत्तेण भणिदा। जो इमं अलंकारअं समप्पइस्सदि तस्स तुए मदणिआ दादव्वा &c.

(4) That वसन्तसेना is conscious of the inferiority of her position as a prostitute is clear from P. 188, L. 269:—संपदं तुमं ज्जेव वन्दणीआ संवुत्ता।

(5) वसन्तसेना on the announcement of a Brahman from चारुदत्त says at P. 191, L. 308 अहो रमणीअदा अज्ज दिवसस्स।

ACT V.

(1) Her determination to visit चारुदत्त's house, although it was raining very hard, is clear from P. 243, L. 272 न शक्या हि स्त्रियो रोद्धुं प्रस्थिता दयितं प्रति।

(2) Her constancy to चारुदत्त is once more confirmed by her speech अहो ज्जेव कामीअसि at P. 253, L. 360.

ACT VI.

(1) वसन्तसेना is conscious of चारुदत्त's poverty, and, therefore, at P. 267, L. 27, she requests her maid with the words हञ्जे गेण्ह एदं रअणावलिं। मम बहिणिआए अज्जाधूदाए गदुअ समप्पेहि। भणिदव्वं च अहं सिरिचारुदत्तस्स गुणणिज्जिदा दासी तदा तुम्हाणं वि। ता एसा तुह ज्जेव्व कण्ठाहरणं होदु रअणावली।

(2) She on seeing चारुदत्त's son weeping, stretches forth her arms and calls him to her (See P. 269, L. 51). एहि मे पुत्तअ आलिंग। (इत्यङ्क उपवेश्य) अणुकिदं अणेण पिदुणो रूव.

(3) She inquires why the boy weeps and is told in return that he weeps because the golden cart belonging to the son of a neighbouring merchant with which he was playing was taken away by him, and therefore an earthen toy-cart was given to him, and that he insisted on having a golden cart. *On hearing this* वसन्तसेना (P. 270, L. 61), says हद्धी हद्धी। अअं पि णाम परसम्पत्तीए सन्तप्पदि &c., and says with tears in her eyes जाद मा रोद। सोवण्णसअडिआए कीलिस्ससि.

(4) चारुदत्त's son, रोहसेन, on hearing this inquires of the maid who the lady was and on being told by her that the lady was his (रोहसेन's) mother says that the maid tells an untruth, because he says that if the lady was his mother how is it that she was all adorned from head to foot (cap-a-pie). On hearing these touching words वसन्तसेना strips herself of all her ornaments, and says (P. 272, L. 71), एसा दाणिं दे जणणी संवुत्ता। ता गेण्ह एदं अलङ्कारअं। सोवण्णसअडिअं घडावेहि। and then fills the toy-cart with her ornaments and sends him away. This elevates her character in the highest degree.

ACT VIII.

(1) वसन्तसेना's aversion for शकार is clear from P. 337, L. 269, when she kicks him with the words

अयेहि । वणज्जं मन्तेसि । when he had prostrated himself at her feet.

(2) वसन्तसेना's attachment to चारुदत्त and her aversion for शकार is illustrated by verses 32 and 33, P. 351, and by her speech at P. 352, L. 430 सहआरपादवं सेविअ ण पलासपादवं अङ्गीकरिस्सं. See also P. 353, L. 441 सलाहणिआइं एदाइं अक्खराइं &c.

(3) वसन्तसेना though a prostitute outdoes even a married lady (See P. 354, L. 457) वसन्तसेणा उर्द्ध अक्कन्ददित्ति लज्जणीअं क्खु एदं । This sentence represented to have been uttered by वसन्तसेना is a clear proof of her womanly bashfulness and modesty.

ACT X.

(1) P. 460, L. 349 वसन्तसेना on being asked by the Buddha mendicant where she was to be taken answers with the words :—अज्ज, चारुदत्तस्स ज्जेव गेहं। तस्स दंसणेण मअलञ्छणस्स विअ कुमुदिणिं आणन्देहि मं ।

(2) वसन्तसेना though a concubine, has extreme sympathy for the wife of चारुदत्त (P. 482, L. 587) तत्त णुअ जीवदु अज्जा । अण्णधा अधीरत्तणेण अणत्थो संभावीअदि ।

(3) वसन्तसेना and चारुदत्त's wife are represented at P. 486, L. 640, to have embraced each other. This line evinces the mutual love of the real wife and the concubine.

धूता.

ACT III.

(1) धूता was the name of the wife of चारुदत्त. Her character may be gathered from the following :—(P. 156, L. 300) अह णत्थ अपरिक्खदसरीरो अज्जउत्तो अज्जमित्तेण सह । After this question put by धूता to her

maid, the maid answers her with the words भट्टिणि सच्चं । किन्तु जो सो वेस्साजणकेरको अलंकारओ सो अवहृदो । Hearing these words चारुदत्त's wife falls into a trance. धूता then regaining her consciousness says हञ्जे किं भणासि अपरिक्खदसरीरो अज्जउत्तो त्ति । वरं दाणिं सो सरीरेण परिक्खदो ण उण चारित्तेण &c., &c. (P. 157, Ls. 306–14).

(2) She tells her maid to call विदूषक to her and when he comes, places her necklace of jewels into his hands. (See P. 159, L. 326). The विदूषक goes to चारुदत्त and shows him the necklace of jewels and on being asked by him what it was, the विदूषक answers him by saying (P. 160, L. 337) भो जं दे सरिसदारसंगहस्स फलं । चारुदत्त's delight and recognition of his wife's merit is clear from verse 28, P. 161.

ACT VI.

(1) धूता when the necklace of jewels was sent by वसन्तसेना to her with her own maid-servant, refuses it with the words "अज्जउत्तेण तुम्हाणं पसादीकदं । ण जुत्तं मम एदं गेण्हिदुं । अज्जउत्तो जेव्व मम आहरणविसेसोत्ति जाणादु भोदी (P. 268, Ls. 35-37).

ACT X.

(1) Her devotedness to her husband is clear from P. 480, L. 568 एसा अज्जचारुदत्तस्स वहुआ अज्जा धूदा &c., &c.......पावए पविसदि । Again P. 482, L. 595 भीआमि अज्जउत्तस्स अमङ्गलाकण्णणादो and *P. 483, L. 602* वरं पावाचरणे । ण उण अज्जउत्तस्स अमङ्गलाकण्णनं ।

(2) P. 486, L. 638 धूता on seeing वसन्तसेना says दिट्ठिआ कुसलिणी बहिणिआ.

विदूषक.

ACT I.

(1) P. 19, L. 152 चारुदत्त says of विदूषक "अये सर्वकालमित्रं मैत्रेयः प्राप्तः । सखे स्वागतम् &c., &c.

(2) His cleverness, power of minute observation, and witty nature may clearly be seen from P. 25, L. 210. आदंसगदा विअ छाआ वामादो दक्खिणा, दक्खिणादो वामा, &c. and P. 50, L. 446 अम्हारिसजणभाअधेअकुडिलेण दण्डक्केण &c., &c., and P. 220, Ls. 36-38 (Act V.). अकन्दसमुत्थिदा पदुमिणी, अवंचओ वाणिओ, अचोरो सुवण्णआरो, अकलहो गामसमागमो, अलुद्धा गणिआ त्ति ।

(3) P. 21, L. 170 भो वअस्स अलं संतप्पिदेण । पणइजणसंकामिदविहवस्स सुरअणपीदसेसस्स विअ पडिवाचन्दस्स परिक्खओ वि दे अहिअदरं रमणीओ ।

(4) The विदूषक's sense of honour is very high (See P. 49, L. 435), when विदूषक sees रदनिका seized by the band by शकार he says जुत्त णेदं । सरिसं णेदं । अं अज्जचारुदत्तस्स दलिद्दाए संपदं परपुरिसा गेहं पवेसीअन्ति ।. (L. 438). He asks रदनिका the question किं तव परिहवो । आदु अम्हाणं ।

(5) The dialogue between विदूषक and शकार at P. 57, is another instance of विदूषक's wit as also of his feelings for the straitened circumstances of his friend.

ACT III.

(1) The विदूषक's speech at P. 131, Ls. 25-30, is another instance of विदूषक's wit, so also P. 133, Ls. 42-45, is another instance in point. Similarly P. 136, Ls. 74 and 75, constitute another instance of the humorous and witty speech of विदूषक.

ACT V.

(1) The dialogue in Act V. (Pp. 228 to 232, Ls. 118-156), between विदूषक and a servant of वसन्तसेना affords another instance of his wit and humour.

ACT VII.

P. 305, L. 43 किं णिअडेण से वद्दा गोड्डा । जेण सव्वं ण ओदरेदि &c., is another example in point, so also P. 307, L. 67 सेपदं अम्हे वज्जिस्सामो ।.

ACT IX.

P. 410, Ls. 428-30 show the strong conviction he feels that the charge of woman-murder brought against चारुदत्त was false and trumped up. His strong attachment to his friend चारुदत्त is clearly shown at P. 422, Ls. 548-49 अहं ते पिअवअस्सो भविअ तुए विरहिदाइं पाणाइं धारेमि; and P. 437, L. 133 भो भद्दमुहा, मुञ्चध पिअवअस्सं चारुदत्तं । म वावादेध; similarly Pages 450 and 451, Ls. 257 and 261-65 भो वअस्स, एव्वं तुए जाणिदं तुए विणा अहं पाणाइं धारेमि त्ति, and तधावि ण सक्कुणोमि पिअवअस्सविरहिदो पाणाइं धारेदुं त्ति । &c.

रोहसेन.

ACT VI.

This was the name of Charudatta's Son.

P. 268, L. 40 रदणिए किं मम एदाए मट्टिआसअडिआए तं ज्जेव्व सोवण्णसअडिअं देहि. P. 271, L. 68 रदणिए, अलिअं तुमं भणासि । जइ अम्हाणं अज्जआ जणणी, ता कीस अलङ्किदा &c., P. 272, L. 73 ण गेण्हिस्सं । रोदसि तुमं ।

ACT X.

P. 436, L. 126 वावादेध मं । मुञ्चध आवुकं ।

शकार.

ACT I.

P. 26, L. 225 and the following verse किं याशि धावाशे &c.; P. 28, verse 21 मम मअणमणङ्गं &c.; P. 29, verse 23 एशा णाणकमूशिकामकशिका &c. P. 336, Ls. 260-68 से खम्मिदाशि चलणंते तवम्हि दाशे, these and similar verses in the first act clearly shew that he loved वसन्तसेना very dearly.

P. 33, L. 285 हरिअणे शदं मालेमि । शूले हग्गे. Seeing विट prostrating himself before विदूषक, शकार asks him at P. 53, L. 480 के विअ तश्श गुणा जश्श गेहं पविशिअ आशिदव्वं पि णत्थि । P. 59, L. 536 आदु आणिज्जादमाणाह आमलणन्तिके वेले हुविश्शादि. । &c.

ACTS VIII., IX.

His character, as represented in the play, shows that he was at one and the same time clever and haughty, foolish and timid. His cleverness can be seen from P. 321, L. 103 भावे, अज्जवि दे वशन्तशेणिअे शुमलामि । दुज्जणचअणं विअ हृदआदो ण ओदलदि । His haughtiness can be seen from P. 335, Ls. 249-52 देवदाणं वम्हणाणं च अग्गदो चलणेण गच्छामि &c., to एशे शे लट्टिअशाले गङ्डाल्के गच्छदि ।. His foolishness may be seen from his dialogue with विट Pp. 318-19, Ls. 70-82, and his cowardice may be seen from P. 362, L. 557 (सभयमपसृत्य) कि ले भीदेशि । ण गच्छ; also P. 61, L. 549 (Act. I.) ण शिग्घं अवक्कमन्ह His bitter enmity to चारुदत्त is clear from P. 365, Ls. 580-84, also from P. 406, L. 377 अज्ज वि एशे दलाचचालुदत्ते आशगे धालीअदि । &c., &c.

विट.

ACT I.

(P. 29, L. 248) वेगादहं प्रविसृत: पवनं निरुन्ध्यां त्वन्निग्रहे तु-वरगात्रि न मे प्रयत्न:; (P. 36, L. 307) भवति वसन्तसेने, न पुष्पमोषमर्हत्युद्यानलता । तत्कृतमलङ्करणै:; (P. 40, L. 338) यदेव परिहर्तव्यं तदेवोदाहरति मूर्ख:; (P. 42, L. 363), verse 35 कामं प्रदोषतिमिरेण &c.; (P. 52, L. 458) महाब्राह्मण मर्षय मर्षय &c.; (P. 54, L. 483) सोऽस्मद्विधानां प्रणयै: कृशीकृतो &c.

ACT VIII.

P. 314, L. 26 न युक्तं निर्वेदधृतकषायं भिक्षुं ताडयितुम् &c.

P. 341, Ls. 313-16, verse 23 केनोडुपेन परलोकनदीं तरिष्ये; so also verse 24 on the same page.

शर्विलक.

ACT III.

शर्विलक is a skilful robber (see P. 139, Ls. 98-100). Theft as is usual with the Hindus was elevated to a science. There are books written on the science of theft, known as चौरशास्त्र (see P. 141, Ls. 123-125, &c). शर्विलक's verse about the sacred thread (यज्ञोपवीत) (P. 143, Ls. 144—47) is very funny indeed. He, though a thief, is proud of his birth in a high family (P. 148, L. 195) अहं हि चतुर्वेदविदोऽप्रतिग्राहकस्य पुत्र: शर्विलको नाम ब्राह्मण: &c. He is proud of his skill too in thieving (P. 149, Ls. 217—20).

ACT IV.

On hearing that the ornaments he stole at चारुदत्त's house belonged to वसन्तसेना and that she had deposited them with चारुदत्त, he repents of his

act (P. 181, Ls. 191-92). On receiving मदनिका as his wife from वसन्तसेना he highly praises the merits of चारुदत्त (P. 187, Ls. 255-56). He was true to his friends as is seen from P. 189, Ls. 282-83.

मदनिका.

ACTS II, IV.

मदनिका was a clever girl. In support of this various instances may be given from the play (See P. 79, L. 45). P. 173, Ls. 103-106 सव्विलअ अखण्डिदचारित्तोसि &c., is an instance in point. Her firm belief in the merits of चारुदत्त may be seen from her speech at P. 182, L. 203 ण चंदादो आदवो होदि. Her cleverness may be seen also from Pp. 183-184, Ls. 213-225. See also in the same connection P. 189, L. 285 ता परं चेदु म अज्जउत्तो समीवं गुरुअगाणं; also P. 190, L. 292 अप्पमत्तेण दाव अज्जउत्तेण होदव्वम् ।

स्थावरक.

ACT VIII.

Among the minor characters of the play स्थावरक the servant of शकार alone deserves some notice (P. 342, Ls. 326–360.) The philosophical turn of the conversation between him and शकार clearly shows him to be a righteous and pious man. Also at P. 363, L. 562. he replies to शकार on his being asked his opinion on शकार's act (that of the murder of वसन्तसेना) in the following words: भट्टके, महन्ते अकज्जे कडे. He does not care for gold offered to him by his master for keeping silence (P. 363, Ls. 564–566).

ACT X.

His bold attempt to throw himself from the window in a fettered state, when he heard that चारुदत्त was being taken to the gallows for the murder of वसन्तसेना (See P. 439, Ls. 150–164). He falls prostrate at the feet of चारुदत्त when he saw that nobody would believe him saying (P. 448, L. 234) अज्ज चालुदत्त, एत्तिके मे विहवे । &c.

चीरक.

ACT VI.

Among the minor characters there is another, *viz.*, चीरक which is deserving of notice; P. 289, Ls. 230-31, verse 15. 'पत्ते अ राअकज्जे पिदरं पि अहं ण जाणामि' shows him to be a loyal servant.

V.—*DRAMATIS PERSONÆ.*

(MEN.)

चारुदत्तः—A Brahmana (Bania) of a wealthy and respectable family, reduced to poverty by his munificence; beloved by वसन्तसेना.

रोहसेनः—The son of चारुदत्त. A lad.

मैत्रेयः—A Brahmana, the friend and companion of चारुदत्त the विदूषक of the piece, a character of mixed shrewdness and simplicity with an affectionate disposition.

वर्धमानः (चेटः)—Servant of चारुदत्त.

शकारः (संस्थानकः)—The brother-in-law of the king पालक, an ignorant, frivolous and cruel coxcomb, a suitor of वसन्तसेना.

विटः—The attendant, tutor, and parasite of the former.

चेटः—A servant of शकार.

स्थावरकः—Carriage-driver of शकार.

आर्यकः—A cowherd and insurgent, finally successful; he killed the king पालक and succeeded to his throne.

शर्विलकः—A dissipated Brahmana, a friend of the preceding, in love with मदनिका a female servant of वसन्तसेना.

भिक्षुः (संवाहकः)—A man whose business it was to rub and knead joints, but who being defeated in gambling became a श्रमणक or Buddha mendicant.

माथुरः—A keeper (सभिकः). of a gaming-house.

दर्दुरकः—A gambler.

द्यूतकरः—Another gambler.

कर्णपूरकः—A servant of वसन्तसेना.

आधिकरणिकः—The Judge.

श्रेष्ठिन्.—Provost.

कायस्थः—A scribe of the Court.

शोधनकः—A Bailiff of the Court.

चन्दनकः } Captains or Chief Constables of the Town—
वीरकः } guard of the city of अवन्ती.

विटः—An attendant of वसन्तसेना.

चन्धुलाः— Sons of a harlot.

कुम्भीलकः—A servant of वसन्तसेना.

चाण्डालौ.—Public executioners of the city of अवन्ती.

(WOMEN.)

धूता (वधूः)—Wife of Chârudatta.

वसन्तसेना.—A courtezan in love with चारुदत्त, likewise beloved by him, living in a princely style, the object also of संस्थानक's addresses.

माता (वृद्धा)—The aged mother of वसन्तसेना.

मदनिका—An attendant of वसन्तसेना, beloved by शर्विलक; subsequently married by him.

रदनिका—The servant of चारुदत्त's house.
चेटी—A servant of वसन्तसेना.

PERSONS SPOKEN OF.

पालकः—King of Ujjayini.
रेभिलः—A musician or singer.
सिद्धः—A seer who prophesied आर्यक's triumph.
Passengers, attendants and guards, &c.

SCENE.

उज्जयिनी (अवन्ती)—The city and the suburbs.

VI. ERRATA OF SERIOUS MISTAKES IN THE SANSKRIT MṚICHCHHAKAṬIKA.

पृष्ठ.	पङ्क्ति.	अशुद्धम्.	शुद्धम्.
१०	२	रसाभगं अस्थि त्ति	रसाभगं सव्वं अत्थित्ति.
११	१५	सुत्तधारवुत्ता—	सुत्तधारवावस्स.
१८	१४	अङ्गुलीसंस्थित—	अङ्गुलीसंस्थित–
२४	५	पुरञ्जम्ता देवदा	पुरञ्जम्ता वि देवदा.
२७	१९	वेन गतः	वने गतः.
३९	१७	चोपकर्ण	चोपकरणं.
४०	६	स्वगतम	स्वगतम्.
४०	७	ज सव	जं सव्वं.
४५	९	तुम पवंअदु–	तुमं पवअदु–
४७	३	सानदं	सानंदं.
४७	११	एषासीति	विटः–एषासीति.
५२	११	किमिव	किमियम्.
५४	६	विदूषकः	विटः.
५४	१५	सोऽस्मदिति	विटः—सोऽस्मदिति
५५	१५	पुनरुक्तत्व	पुनरुक्तत्वं.
६४	१८	ननु भूषिता	ननु । भूषिता.
६९	३	६३	६२
७६	६	आलेहि	पज्जालेहि
७६	३	रात्रो वर्धमानकेन	रात्रो । वर्धमानकेन–
७६	१८	धूलमदीक्षितेन	धूलमदीक्षितेन.
९९	६	मुक्ते	मुक्ते.
९९	१२	दर्शीराजेन	दर्शी राजेन.

१०७	१४	आर्यं	आर्ये.
१०७	१४	जन्मभूमी	मे जन्मभूमी.
१२२	१७	प्रथमाङ्के वर्णितः	प्रथमाङ्के (पृ. २७ पं. ६३) वर्णितः
१२९	१२	द्वितीयाङ्के दर्दुरकेण	द्वितीयाङ्के (१०४ पृष्ठे) दर्दु०
१४८	१२	सभवे	संभवे.
१४८	१३	वारित कैरिति	वास्तिकैरिति.
१५९	१४	समासेव	समासावेव.
१९२	१७	उछ्रायप्रकर्ष-इत्यनन्तरं	'परमेतत्' इत्यधिकम्.
१९८.	८	पारमारिसेण	परामरिसेण.
१९८	१५	यमवरेर्ष्या-	इयमपरेर्ष्या-
२०३	३	पिवाआदि	पिवीआदि.
२११	२१	रक्षा	रक्षा (रथ्या).
२३९	१२	हीरकसदृषा	हीरकशारसदृशा.
२४८	१०	अयि	आपि.
२५३	१६	चोपकर्तुम्	बोपकर्तुम्.
२५९	१२	हेतुके	हेतुकः.
२९२	१५	अर्ये.	आर्येः.
३११	१०	जामत	जागृत.
३११	११	चोरा	चौरा.
३२३	१२	भावसूर्यस्य	भाव सूर्यस्य.
३२३	१२	वृक्षशाखासुलीना॰	वृक्षशाखासु लीना॰.
३२४	१९	राजश्यालसंस्थाने	राजश्यालसंस्थानो.
३४१	१९	स्थितत्वादाह अयमिति	स्थितत्वादाह । अय॰
३५५	११	एदिमिति	एदं(दं)मिति.
३७२	१५	निर्मिताया	निर्मितायां.
३७६	१९	अभिमानशून्यः। इष्टुः	अभिमानशून्यः । इष्टुः
३९०	१४	लिख्यताम्	लिख्यन्ताम्.
३९३	१६	आह भित्रेति	आह । भित्रेति.
४०५	२	गतिस्तु गौः	मतिस्तु गौः.
४१७	१८	गोपयसि	गोपायसि.
४२३	९	सत्यमपि	सत्यामपि.
४२४	१४	॥२॥ इत्यनन्तरं	'नयनोति मालिनीछन्द । पांसुधूलि॰ पितृवनस्य' इत्यधिकम् ।
४२६	१६	गोप्रसव	गोप्रसवः.
४३९	१७	यज्ञीयं	यज्ञियं.
४४३	१४	मार्गमाणेन	मार्गयमाणेन.
४५७	१४	कक्षतः	कक्षातः
४७९	१६	४६५	५६९
४९१	१८	सकीर्त्तनं	संकीर्त्तनं.

मृच्छकटिकप्रकरणस्य टीकायां

उपोद्घातः ।

श्रीगणेशाय नमः ।

बान्धवकरोपनामा स महाराष्ट्रो गुरुर्वेदेलानाम् ।
यात्रे काव्येधीती गौरीचरणारविन्दरोलम्बः ॥ १ ॥
मृच्छकटिकप्रकरणे प्राकृतरत्नाकरोर्मिसंचरणे ।
सेतुं करोति विवृतिं दीक्षितलल्लाभिधः स्वकृतिम् ॥ २ ॥

प्रकरणं चेदम् । तथा च तल्लक्षणम्—

यत्र कविरात्मबुद्ध्या वस्तु शरीरं च नायकं चैव ।
विरचयति समुत्पाद्य तज्ज्ञेयं प्रकरणं नाम ॥

चतस्रो वृत्तयः । पञ्च संधयः । अष्ट रसादयः । प्रकरणत्वात्प्रसिद्धनायकं विहाय कल्पितवणिङ्नो(ना)यकम् । विविधाश्चात्र रसाः । नाटकादौ बहुप्रकारप्राकृतप्रपञ्चेषु चतस्र एव भाषाः प्रयुज्यन्ते । शौरसेन्यावन्तिकाप्राच्यामागध्यः । अपभ्रंशप्रपञ्चेषु चतस्र एव भाषाः प्रयुज्यन्ते । शकारीचाण्डालीशाबरीटक्कदेशीया(याः) । मृच्छकटिके तु शबरपात्राभावाच्छाबरी नास्ति । प्राकृते—

मागध्यवन्तिजा प्राच्या शौरसेन्यर्धमागधी ।
बाह्लीका दाक्षिणात्या च सप्त भाषाः प्रकीर्तिताः ॥

महाराष्ट्र्यादयः काव्य एव प्रयुज्यन्ते । अपभ्रंशे—

शकाराभीरचाण्डालशबरद्राविडोड्रजाः ।
हीना वनेचराणां च विभाषाः सप्त कीर्तिताः ॥

विविधा भाषा विभाषाः । हीनपात्रप्रयोज्यत्वाद्धीनाः । वनेचराणां चेति टक्कभाषासंग्रहः । तत्रास्मिन्प्रकरणे प्राकृतपाठकेषु सूत्रधारो नटी रदनिका वस-

नान्द्यन्ते

सूत्रधारः । अलमनेन परिषत्कुतूहलविमर्दकारिणा परि-
श्रमेण । एवमहमार्यमिश्रान्प्रणिपत्य विज्ञापयामि यदिदं वयं
कटिकं नाम प्रकरणं प्रयोक्तुं व्यवसिताः ।
विः किल,
द्विरदेन्द्रगतिश्चकोरनेत्रः

अपि च ।
ऋग्वेदं सामवेदं गणितमथ कलां वैशिकीं हस्तिशि
ज्ञात्वा शर्वप्रसादाद्व्यपगततिमिरे चक्षुषी चोपल

आर्यान्मान्यान् । मिश्रानभ्यस्तबहुशास्त्रान् । चा०९९ ॥
नक्रीडनार्थं षष्ठेऽङ्के. उक्तं मृच्छकटमत्रास्ति । 'अत
इति ठन् । मृदः शकटिकास्मिन्निति वा बहुव्रीहिः ।

[द्विरदेति ।] द्विजमुख्यतमः क्षत्रजातिश्रेष्ठः । 'त्रयो व
त्रयः'. इति स्मृतेः क्षत्रियेपि द्विजप्रयोगः ॥ ३ ॥

[ऋग्वेदमिति ।] वेदोत्र कात्स्न्र्येन वेदयापरः। तत्र भवा
अध्यात्मादित्वाट्ठक्(ञ्)।शर्वो महादेवः।लब्ध्वा चायु
इति जातकादिगणितद्वारा ज्ञात्वा । मि २५

१ परिश्रमेण B II (abd) २ आर्यविदग्धमिश्रान् B (a) ३ वैशिकीं D;
(= नेपथ्यचातुर्यम्) II marg. वैशिकीं

प्रविश्य ।

नटी । अज्ज इअं म्हि (२) ।

सूत्रधारः । अज्जे साअदं दे (३) ।

नटी । आणवेदु अज्जो को णिओओ अणुचिट्ठीअदु त्ति (४) ।

सूत्रधारः । अज्जे चिरसंगीदोवासणेण । इत्यादि पठित्वा । अत्थि किं पि अम्हाणं गेहे असिदव्वं ण वेत्ति (५) ।

नटी । अज्ज सव्वं अत्थि (६) ।

अपरा सुमनसः पुष्पाणि गुम्फति मं(म)थ्नाति । इत्यनेनापि कोटक-स्यैव सूचनम् । किं ने(णे)दम् । भवतु कुटि(टु)म्बि(म्बि)नीम्० । सद्दाविअ शब्दाप्येत्यसंस्कृते । आवयित्वेत्यर्थः । परमार्थम् । जाणिस्सं ज्ञास्यामि । आर्ये इतस्तावत् ।

नटी–(२)आर्य इयं स्मि अस्मि ।

सूत्र°–(३)आर्ये स्वागतं ते ।

नटी–(४)आज्ञापयत्वार्यः को नियोगोनुष्ठीयताम् । त्ति इति ।

सूत्र°–(५)आर्ये चिरसंगीतोपासनेन शुष्कपुष्करनालानीव मे बुभुक्षया म्लानान्यङ्गानीति पठित्वा मद्ये (ट्ये) भावयित्वेत्यर्थः । अस्ति किमप्यस्माकं गेहेऽत्तव्यं न वेति ।

नटी–(६)आर्य सर्वमस्ति ।

---

१ नटी प्रविश्य अज्जउत्त (= आर्यपुत्र) D F-H. २ अज्जउत्तो (= आर्यपुत्र) DFH. ३ पठति B (a); श्लोकं पठित्वा H. ४ किं पि B (bcd) DE. ५ अ-ज्जउत्त (= आर्यपुत्र) DFH

सूत्रधारः । किं किं अत्थि (७)।

नटी । तं जेधा । गुडोदणं घिअं दहीं तण्डुलाइं । अज्जेण अत्तव्वं रसाअणं अत्थि त्ति । एअं ते देवा आसासेन्तु (८)।

सूत्रधारः । अज्जे किं अम्हाणं गेहे सव्वं अत्थि । आदु परिहससि (९) ।

नटी । स्वगतम् । परिहसिस्सं दाव । प्रकाशम् । अज्ज अत्थि आवणे (१०) ।

सूत्रधारः। सक्रोधम् । आः अणज्जे। एअं ते आसा छिज्जि-

सूत्र०—(७) किं किमस्ति ।

नटी—(८)तद्यथा । गुडौदनं घियं दधि तण्डुलाः । आर्येणात्तव्यं रसायनं सर्वमस्तीति । एवं ते देवा आशंसन्तु । ईप्सितं पूरयन्त्वित्यर्थः ।

सूत्र०—(९)आर्ये किमस्माकं गेहे सर्वमस्ति । अथवा परिहससि ।

नटी—(१०)परिहसिष्यामि तावत् । असिदव्वं अत्तव्यं द्रव्यम् । घिअं घृतम् (?) अत्तव्वं रसाअणमिति प्रायेण (?) अत्तव्यं रसायनमस्तीत्येयं तव देवा आशासन्तामिति संदिग्धवाक्योपन्यासः । आर्य— अस्ति आपणे वणिग्वीथ्याम् ।

१ अहा D. २ घिअं om. B (d); घिअं (= घियं) AB (c) DFI. ३ अज्जउत्तेण (= आर्यपुत्रेण) DFH. ४ सव्वं अत्थि त्ति (= सर्वमस्तीति) AB (?) DEFGH. ५ एव्वं दे CJ. ६ आसासेदु AB (bc) CDGJ, आसासेन्दु E. differs in अत्थि J. ७ अज्जे om. BCIJ. ८ अज्जउत्त (= आर्यपुत्र) D. ९ आः BHI. १० एव्वं CJ. ११ दे ABCDFJ.

स्सदि। अभावं अ गमिस्ससि। जं दाणिं अहं वेरण्डलम्बुओ विअ दूरं उक्खिविअ पाडिदो (११)।

नटी। मरिसेदु मरिसेदु अज्जो। परिहासो क्खु मए कदो (१२)।

सूत्रधारः। ता किं उण इमं णवं विअ संविहाणअं वट्टदि। एका वण्णअं पीसेदि। अवरा सुमणाओ गुम्फेदि। इअं च पञ्चवण्णकुसुमोवहारसोहिदा भूमी (१३)।

सूत्र°—(११) आः अनार्ये। एवं तव आशा छेत्स्यति। अभावं च गमिष्यसि। इअ(?)त्यनेन वसन्तसेनायाः प्रग्रहणविपर्यासमोट(ह)-नयोः सूचनम्। यदिदानीमहं वरण्डलम्बुक इव दूरमुत्क्षिप्य पातितः। वरण्डो हि(दी)र्घकाष्टम्। तस्य लम्बुकस्तदग्रान्तनिबद्धो मृत्तिका-स्थूणः। स हि द्रोण्यां पानीउ(यो)द्धारे दूरमुत्थाप्याधः पात्यते। केचिदाहुः। वरण्ड इष्टकागृहे उन्नतीभूतो हि(दी)र्घो भित्तिप्रदेशः। तत्र लम्बु(म्बु)कोऽवयवभूत इष्टकासंघः। सोपि हि संयोजनार्थं दूर-मुत्थाप्यते अनन्तरं निपतत्यपीति।

नटी—(१२) मृष्यतु मृष्यत्वार्यः। परिहासः खलु मया कृतः।

सूत्र°—(१३) तत्किं पुनरिदं नवमिव संविधानकं वर्त(त)ते। एका वर्णकं पिनष्टि। अपरा सुमनसो गुम्फति। इयं च पञ्चवर्णकुसुमोपहारशोभिता भूमी।

---

१ अ om. BEG. २ ओ B (d). ३ वरण्ड B (d). ४ लुम्बुओ B (n). लण्डुओ H (d). ५ मरिसेदु om. AB (c) DFI. ६ अज्जउत्तो (= आर्यपुत्र) DF ७ पडिहासो DH. ८ किदो DBJ. ९ इदं B (c) CDFJ. १० वट्टइ D, वट्टई H. ११ एका DB. १२ अण्णा कुसुमाइं (= अन्या कुसुमानि) B (d) १३ अं CDJ. १४ कुसुमोवहार B (bc).

नटी । अज्ज उववासो गहिदो (१४) ।

सूत्रधारः । किंणामधेओ अअं उववासो (१५) ।

नटी । अहिरूअवदी णाम (१६) ।

सूत्रधारः । अज्जे इहलोइओ आदु पारलोइओ (१७) ।

नटी । अज्ज पारलोइओ (१८) ।

सूत्रधारः । सरोषम् । पेक्खन्तु पेक्खन्तु अज्जमिस्सा । ममकेरकेण भत्तपरिव्वएण पारलोइओ भत्ता अण्णेसीअदि (१९) ।

नटी–(१४) अथोपवासो गृहीतः ।

सूत्र°–(१५) किंनामधेयोयमुपवासः । उपवास उपवासरूपं व्रतमित्यर्थः । अधिकरणसन्नीयम् ।

नटी–(१६) अहिरूअवदी णाम अभिरूपपतिर्नाम ।

सूत्र°–(१७) आर्ये इहलौकिकोथवा पारलौकिकः ।

नटी–(१८) आर्य पारलौकिकः ।

सूत्र°–(१९) प्रेक्षन्तां प्रेक्षन्तामार्यमिश्राः । पारलौकिक इत्यनेन पालकव्युदासेन नायकान्तरलाभसूचनम् । ममकेरकेण मदीयेन । भत्तपरिव्वएण भक्तपरिव्ययेन । ओदनव्ययेनेत्यर्थः । यद्वा । भर्तृपरिव्ययेन भर्तृपरित्यागेनेत्यर्थः । पारलौकिको भर्तान्विष्यते ।

---

१ उववासो B (a); उवभासो B (d). २ गहीदो D गिहीदो F. ३ अहिरूववदी BCJ; अहिरूअभदी B (d) H. ४ इहलोइओ DFH ५ अज्जउत्त DFH ६ पेक्खन्तु om B (abc) I. ७ ममकेरेण DFH. ८ भत्त A B (bc) CDFJ ९ परिव्वएण B (a), परिभएण B (d).

नटी । अज्ज पसीद पसीद । तुमं ज्जेव्व मम जम्मन्तरेवि भत्ता भविस्ससि त्ति उववसिदम्हि (२०) ।

सूत्रधारः । अध अअं उववासो केण उवदिट्ठो (२१) ।

नटी । अज्जस्स ज्जेव्व पिअवअस्सेण चुण्णवुड्ढेण (२२) ।

सूत्रधारः । सक्रोधम् । आ दासीए उत्ता चुण्णवुड्ढा कदा णु हु तुमं कुविदेण रण्णा पालएण णववहूकेसकेलावं विअ ससुअन्धं कप्पिज्जन्तं पेक्खिस्सं (२३) ।

नटी । पसीददु पसीददु अज्जो । णं अज्जस्स ज्जेव्व

नटी–(२०) आर्य प्रसीद प्रसीद । त्वमेव मम जन्मान्तरेपि भर्ता भविष्यसीत्युपोषितास्मि ।

सूत्र०–(२१) अथायमुपवासः केन तवोपदिष्टः ।

नटी–(२२) आर्यस्यैव प्रियवयस्येन चूर्णवृद्धेन ।

सूत्र०–(२३) आः आक्षेपे । दास्याः पु(पु)त्र चूर्णवृद्ध कदा ननु खलु त्वां कुपितेन राज्ञा पालकेन । कल्पिज्जन्तं छेद्यमानम् । प्रेक्षिष्यामि (ष्ये) । नववधूकेशकलापमिव ससुगन्धम् । वज्झन्तमिति पाठे वध्यमानम् । अनेन संहाराङ्के चारुदत्तानिग्रहसूचनम् ।

---

१ अज्जउत्त DFH २ पसीद पसीद om. B (d) I. ३ जेव्व AEG; ज्जेव CJ; एव्व DFH. ४ अदं E. ५ उवदिट्ठो F. ६ अज्जउत्तस्स DFH. ७ ज्जेव CJ; जेव्व AFG; एव्व DH. ८ आ om. B (d); आः AB (c) CDEFGIJ. ९ पुत्ता AB (bcd) CDEFG. १० कदु CJ ११ पालएण वज्झिज्जन्तं (= पालकेन वध्यमानम्) DH. १२ कलावं AB (bcd) EFI *वज्झन्तं Com. १३ पसीददु D. १४ पसीददु om. ADEFGI. १५ अज्जउत्तो DFH १६ अज्जउत्तस्स DFH. १७ जेव्व DFJ; जेव्व AG; एव्व DFH.

नटी । अज्ज उववासो गहिदो (१४) ।

सूत्रधारः । किंणामधेओ अअं उववासो (१५) ।

नटी । अहिरूअवदी णाम (१६) ।

सूत्रधारः । अज्जे, इहलोइओ आदु पारलोइओ (१७) ।

नटी । अज्ज पारलोइओ (१८) ।

सूत्रधारः । सरोषम् । पेक्खन्तु पेक्खन्तु अज्जमिस्सा । ममकेरकेण भत्तपरिव्वएण पारलोइओ भत्ता अण्णेसीअदि (१९) ।

नटी–(१४) अद्योपवासो गृहीतः ।

सूत्र०–(१५) किंनामधेयोयमुपवासः । उपवास उपवासरूपं व्रतमित्यर्थः । अधिकरणघञन्तोयम् ।

नटी–(१६) अहिरूअवदी णाम अभिरूपपतिर्नाम ।

सूत्र०–(१७) आर्ये इहलौकिकोथवा पारलौकिकः ।

नटी–(१८) आर्य पारलौकिकः ।

सूत्र०–(१९) प्रेक्षन्तां प्रेक्षन्तामार्यमिश्राः । पारलौकिक इत्यनेन पालकव्युदासेन नायकान्तरलाभसूचनम् । ममकेरकेण मदीयेन । भत्तपरिव्वएण भक्तपरिव्ययेन । ओदनव्ययेनेत्यर्थः । यद्वा । भर्तृपरिव्ययेन भर्तृपरित्यागेनेत्यर्थः । पारलौकिको भर्तान्विष्यते ।

---

१ उववासो B (a); उवआसो B (d). २ गहीदो B गिहीदो F. ३ अहिरूअवदी BCJ; अहिरूअभदी B (d) H. ४ इहलोइओ DFH. ५ अज्जउत्त DFH ६ पेक्खन्तु om B (abc) I. ७ ममकेरेण DFH. ८ भत्त A B (bc) CDFJ ९ परिव्वयेण B (a), परिभएण B (d).

नटी। अज्ज पसीद पसीद। तुमं ज्जेव्व मम जम्मन्तरेवि भत्ता भविस्ससि त्ति उववसिदम्हि (२०)।

सूत्रधारः। अध अअं उववासो केण उवदिट्ठो (२१)।

नटी। अज्जस्स ज्जेव्व पिअवअस्सेण चुण्णवुड्ढेण (२२)।

सूत्रधारः। सक्रोधम्। आ दासीए उत्ता चुण्णवुड्ढा कदा णु हु तुमं कुविदेण रण्णा पालएण णववहूकेसकलावं विअ सुअन्धं कप्पिज्जन्तं पेक्खिस्सं (२३)।

नटी। पसीदद पसीददु अज्जो। णं अज्जस्स ज्जेव्व

नटी–(२०) आर्य प्रसीद प्रसीद। त्वमेव मम जन्मान्तरेपि भर्ता भविष्यसीत्युपोषितास्मि।

सूत्र०–(२१) अथायमुपवासः केन तवोपदिष्टः।

नटी–(२२) आर्यस्यैव प्रियवयस्येन चूर्णवृद्धेन।

सूत्र०–(२३) आः आक्षेपे। दास्याःपु(पु)त्र चूर्णवृद्ध कदा ननु खलु त्वां कुपितेन राज्ञा पालकेन। कल्पिज्जन्तं छेद्यमानम्। प्रेक्षिष्यामि (ष्ये)। नववधूकेशकलापमिव ससुगन्धम्। वज्झन्तमिति पाठे बध्यमानम्। अनेन संहाराङ्के चारुदत्तनिपातसूचनम्।

पोरलोइओ अअं उववासो अणुचिट्ठीआदि (२४)। इति पादयोः पतति।

सूत्रधारः। अज्जे उट्ठेहि उट्ठेहि। कधेहि कधेहि। इध उववासे केण कज्जं (२५)।

नटी। अम्हारिसजणजोग्गेण वम्हणेण उवणिमन्तिदेण (२६)।

सूत्रधारः। तेण हि गच्छदु अज्जा। अहं पि अम्हारिसजणजोग्गं वम्हणं उवणिमन्तेमि (२७)।

नटी। जं अज्जो आणवेदि (२८)। इति निष्क्रान्ता।

नटी–(२४) प्रसीदत्वार्यः। आर्यस्यैव पारलौकिकोयमुपवासोनुष्ठीयत इति(?)।

सूत्र°–(२५) उट्ठेहि उट्ठेहि उत्तिष्ठोत्तिष्ठ। कधेहि कधेहि कथय कथय। एस्य(त्थ) उववासे अत्रोपवासे। केन कार्यम्।

नटी–(२६) अम्हारिसजणजोग्गेण अस्मादृशजनयोग्येन। ब्राह्मणेन। उवणिमन्तिदेण उपनिमन्त्रितेन।

सूत्र°–(२७) तेन हि गच्छत्वार्या। अहमप्यस्मादृशजनयोग्यं ब्राह्मणमुपनिमन्त्रयामि।

नटी–(२८) यदार्यः। आणवेदि आज्ञापयति।

---

१ परलोअओ H. २ अणुचिट्ठीअदि AB (bc) EFGI; अणुचिट्ठीअदुत्ति B (a). ३ इति om. AB (abc) EFGI. ४ कधेहि om. B (d). ५ इह B (a). ६ उववासके B (d). ७ केणकेण H (ab) E. ८ उवणिमन्तिदेण बम्हणेण D. ९ ता गच्छदु B (d). * अर्थं J. १० वि DFH. ११ जोग्गं B (d). १२ आणवेदि B (d) ... १३ आणवेदि(?) ... १४ इति om. B(d) G.

सूत्रधारः । परिक्रम्य । हीमाणहे । ता कधं मए एव्वं सुसमिद्धाए उज्जइणीए अम्हारिसजणजोग्गो बम्हणो अण्णेसिदव्वो । विलोक्य । एसो चारुदत्तस्स मित्तं मित्तेओ इदो ज्जेव्व आअच्छादि । भोदु । पुच्छिस्सं दाव । अज्ज मित्तेअ अम्हाणं गेहे असिदुं अग्गणी भोदु अज्जो (२९) ।

नेपथ्ये ।

भो अण्णं बम्हणं उवणिमन्तेदु भवं । वावडो दाणिं अहं (३०) ।

सूत्र०-(२९) ता तस्मात् । कधं कथम् । मए मया । ईदृश्यामुज्जयिन्यां समृद्धायामस्मादृशजनयोग्यो ब्राह्मणोऽन्वेषितव्यः। कोऽर्थः। ए(य)दा दुःस्थिता भवन्ति ब्राह्मणास्तदा चारणादीनामपि गृहे कुर्वन्ति भोजनम्। एष चारुदत्तस्य मित्रं मैत्रेयः । इदो जेव्व इत एव । आगच्छति । भवतु । प्रक्ष्यामि तावत् । अद्य मैत्रेय अस्माकं गेहेऽत्तुम् । अग्गणी अग्रणीः । प्रतिष्ठोमगामीति यावत् । भवत्वार्यः । अदिधी भोदु-इत्यपि पाठः । तत्रापि अतिथी(थि)भ(र्भ)वत्वित्यर्थः ।

नेपथ्ये । 'नेपथ्यं स्याज्जवनिका' इत्यमरः । ततः कश्चिदाहेति शेषः । संकेतोऽत्र नाटकादौ । स मैत्रेयनामा विदूषक एव नेपथ्यान्तर्देशादाहेति यावत् ।

(३०) भो अण्ण(ण्णं) अन्यम् । बम्हणं ब्राह्मणम् । उवणिमन्तेदु उपनिमन्त्रयतु भवान् । वावडो व्यापृतः। अहमिदानीं कार्या-

---

१ हिमाणहे GL. २ उज्जइणीए AB (c) F; ईरिसाए उज्जइणीए (= ईदृश्यामुज्जयिन्याम्) DH ३ इधो CJ. ४ जेव्व AFG, ज्जेव CEJ; एव्व DH. ५ एग दाव उवणिमन्तिस्सं (= इमं तावदुपनिमन्त्रयिष्ये) B (d). * आदिधी Con. ६ भवं (= भवान्) B (a) ७ बह्मणं om. B (d) ८ वावडा [illegible] (c); वावावडो B (d)

सूत्रधारः । अज्ज संपण्णं भोअणं णीसवत्तं चे । अवि अ दक्खिणा का वि दे भविस्सदि-(३१) ।

-पुनर्नेपथ्ये-।

भो जधा दाणिं पढुमं ज्जेव्व पच्चादिट्ठोसि । ता को दाणिं दे णिव्वन्धो पदे पदे मं अनुसंधिदुं (३२) ।

सूत्रधारः । पच्चादिट्ठोह्मि एदिणा । भोदु । अण्णं बम्हणं उवणिमन्तेमि (३३) । इति निष्क्रान्तः ।

आमुखम् ।

न्तरव्यासक्तः । दाणिं इदानीम् ।

सूत्र°—(३१) अद्य स(सं)पन्नं मृष्टम् । णिसवत्तं च । पितॄणां समुत्सृष्ट(ष्टं) घृतादिसहिततण्डुलपूर्णपात्रम् । निःस्राव इति यस्य प्रसिद्धिः । णीसवत्तं निःसपत्नम् । विपक्षस्यापरस्याभावादिति केचित् । अपि च दक्षिणा कापि ते भविष्यति । एकोपि: संभावनायामपरः समुच्चये ।

पुनर्नेपथ्य इति स मैत्रेय एव सूत्रधारवचो(चा)क्यस्योत्तरमाहेत्यर्थः।

(३२) भो जं दाणिं पच्चादिट्ठोसि । भो यदिदानीं प्रत्यादिष्टोसि । ता को दाणिं तत्क इदानीम् । ते । णिव्वन्धो निर्बन्धः । मं मां(माम्) । पदे पदे अणुसंधिदुं अनुसंहितुम्(?) अनुरोद्धुम् ।

सूत्र°—(३३) पच्चादिट्ठोह्मि प्रत्यादिष्टोस्मि । एदिणा अनेन । भोदु भवतु । अण्णं अन्यम् । ब्राह्मणम् । उवणिमन्तेमि उपनिमन्त्रयामि ।

---

१ ओअणं (= ओदनम्) D. २ णीसवत्तं (= निःश्रावणम्) B (d); णीसवत्तं CJ. ३ अ CJ. ४ जं(= यत्) AB (bc) CDEFGJ; जदा (= यदा) B (d). ५ पढमं AB(c) FHI; पढमं B (d); पढमे G; पढमे CDEJ. ६ जेव्व AEI; ज्जेव CHJ; एव्व DH. ७ मं पदे पदे B (d); मणोपदेसं अणुसंधिदुं AB (c) FI, मणोपदेसं अणुसंधिदुं DH. ८ णिक्कान्तो B (a), निष्क्रान्तः B (d).

प्रविश्य[1] प्रावारहस्तः[2] ।

मैत्रेयः[3] । अण्णं[4] बम्हणं[5] । इति पूर्वोक्तं पठित्वा । अथवा मए[6] वि[7] मित्तेएण[8] परस्स आमन्तणआइं[9] भक्खिदव्वाइं । हा अवत्थे तुलीअसि । जो दाणिं अहं तत्थभवदो[10] चारुदत्तस्स रिद्धीऐ[11] अहोरत्त[12]पयत्त[13]सिद्धेहिं उग्गारसुरहिगन्धेहिं मोदएहिं* जेव्व[14] आसिदो[15] अब्भन्तरचदुस्साल[16]अदुआरए[17]-उवविट्ठो मल्लक[18]-सदपरिवुदो[19] चित्तअरो विअ अङ्गुलीहिं[20] छिविअ[21] छिविअ[22] अवणेमि[23] । णअरचत्तरवुसहो विअ रोमन्थाअमाणो चिट्ठामि । सो दाणिं अहं तस्स दलिद्ददाए जहिं[24] तहिं चरिअ गेहपारावदो विअ आवासणिमित्तं इध आअच्छामि । एसो[25] अज्जचारुदत्तस्स पिअवअस्सेण चुण्णवुट्ठेण[26] जादीकुसुमवा-

---

प्रस्तावनेत्यामुखसंधिपर्यायः।यदुक्तम्—'सूत्रधारेण सहिताः संलापं यत्र कुर्वते । नटी विदूषको वापि पारिपार्श्व(र्श्वि)क एव वा ॥ आमुखं नाम तस्यैव सैव प्रस्तावना मता ॥' इति । प्रावारः प्रच्छदपटः

---

१ ततः प्रविशति DH. २ प्रावरक B (d). ३ After हस्तो DH. add मैत्रेय॰. ४ भो अण्णं D. ५ उग्गणिमन्तेदु भवं । वावडो दाणिं अहं D. ६. मये B (ab) ७ वि om. AB (cd) CDFGHIJ. ८ मैत्तेयेण B (a). ९ आमन्तणाइं B (a), आमन्तणकाइं B (d) HI. १० तत्तभोदो DJ. ११ कडीए B (ad). १२ अहोरत्तं AB (c) CDFIJ. १३ परेत्त AB (c) EFI; पअत्त B (a); पअन्त B (d) DH, पेत्त B (b), पेरन्त CJ. *मोदकेहिं J. १४ जेव्व ACFGI, एव्व DH; ज्जेव J. १५ असिदो B (a) CJ. १६ चतुस्साल B (a) D. १७. दुआरके B (d); दुआए CJ. १८ मलक्क B (a); मलक्क B (b) EG. १९ सदापि परिवुदो B (d); पडिवुदो B (a). २० अग्गङ्गुलीहिं B (d). २१ विविअ विविअ B (a). २२ छिविअ om. AB (c) FGI. २३ For मल्लक—अवणेमि DH; read वणो वणो चेडजणदिण्णं सव्वोवक्करजुत्तं णिज्जिदसुवण्णवण्णाणेअपत्तघडिद तम्बोलं भक्खिअन्तो (पुन: पुनश्चेटजनदत्तं सर्वोपस्करयुक्तं निर्जितसुवर्णवर्णानेकपत्रघटितं ताम्बूलं चर्वयन्). २४ तहिं तहिं B (d). २५ ऐसा अ B (ab) CEGJ. २६ चुण्णवुट्ठेण B (ab) EG.

सिदो पोवारओ अणुप्पेसिदो सिद्धीकिददेवकज्जस्स अज्जचारुदत्तस्स उवणेदव्वो त्ति । ता जाव अज्जचारुदत्तं पेक्खामि । परिक्रम्यावलोक्य च । एसो अज्जचारुदत्तो सिद्धीकिददेवकज्जो गिहदेवदाणं बलिं करेन्तो ईदो. ज्जेव्व आअच्छदि (३४) ।

मैत्रेयः—(३४) अथवा मयापि मैत्रेयेन(ण) परस्य । आमन्तणाइं आमन्त्रणानि । प(पे)क्खिदव्वाइं प्रेक्षितव्यानीत्यर्थः । समीक्षितव्यानीत्यर्थः । भक्खिदव्वाइं इति पाठे भक्षितव्यानीत्यर्थः । हा अवस्थे तुलयसि । य इदानीमहं तत्रभवतश्चारुदत्तस्य ऋद्ध्याहोरात्रं प्रयत्नसिद्धैरुद्गारसुरभिगन्धिभिर्मोदकैरै(रे)वाशितो भोजितः । गह्नकशतपरिवृतः । गह्नकः पात्रविशेषः । पत्रपुटो वा । द्रोना इति प्रसिद्धः । इति विदूषकपक्षे । चित्रकरपक्षे वर्णिकापात्रं गह्नकः । अभ्यन्तरचतुःशालद्वार उपविष्टश्चित्रकर इवाङ्गु(ङ्गु)लीभिः । छिविअ छिविअ स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा । अपनयामि न भक्षयामि । अत्यन्तं तृप्तत्वादित्यर्थः । चित्रकरोप्यङ्गुलीसंस्थितलेखनिकया वर्णिकाभाण्डं स्पृष्ट्वापनयति विक्षिपति । अन्यथा वर्णिकाविंदु(बिन्दु)पातः स्यादिति । नगरचत्वरवृषभ इव रोमन्थायमानस्तिष्ठामि । स दाणिं इदानीम् । अहं तस्य दलिद्ददाए दरिद्रतया । यत्र कुत्रापि चरित्वा गेहपारावत इवावासनिमित्तं शयनार्थमत्रागच्छामि । एसो एषः । चूर्णवृन्देन जातीकुसुमवासितोनुप्रेषितः प्रावारकः । सिद्धीकिददेवकज्जस्स सिद्धीकृतदेवकार्यस्य । आर्यचारुदत्तस्योपनेतव्य इति । तद्यावदार्यचारुदत्तं पश्यामि । एष चारुदत्तः सिद्धीकृतदेवकार्यो गृहदेवतानां बलिं कुर्वन्नित एवागच्छति । बलिं पूजाम् ।

---

१ पावरओ B (d). २ चारुदत्तो AB (cd) CDEFGIJ. ३ इदो इदो B (a). ४ जेव्व ACDFG; ज्जेव J.

ततः प्रविशति यथानिर्दिष्टश्चारुदत्तो रदनिका च ।

चारुदत्तः । ऊर्ध्वमवलोक्य सनिर्वेदं निःश्वस्य च ।

यासां बलिः सपदि मद्गृहदेहलीनां
हंसैश्च सारसगणैश्च विलुप्तपूर्वः ।
तास्वेव संप्रति विरूढतृणाङ्कुरासु
बीजाञ्जलिः पतति कीटमुखावलीढः ॥ ९ ॥

इति मन्दं मन्दं परिक्रम्योपविष्टः ।

विदूषकः । एसो अज्जचारुदत्तो । ता जाव संपदं उवसप्पामि । उपसृत्य । सोत्थि भवदे । वड्ढदु भवं (३९) ।

चारुदत्तः । अये सर्वकालमित्रं मैत्रेयः प्राप्तः । सखे स्वागतम् । आस्यताम् ।

विदूषकः । जं भवं आणवेदि । उपविश्य । भो वअस्स । एसो दे पिअवअस्सेण चुण्णवुड्ढेण जादीकुसुमवासिदो पावारओ

चारु०—[यासामिति।] कीटमुखखादितो बीजाञ्जलिः पतति । विरूढा उपचितास्तृणाङ्कुरा यासु ॥९॥

विदूषकः । 'हास्यकारी विदूषकः' इति तल्लक्षणात् । अत्रायं मैत्रेय एव विदूषक इति ध्येयम् । आहेत्यध्याहारः सर्वत्र ।

विदू०—(३९)एष आर्यचारुदत्तः । तद्यावत्सांप्रतमुपसर्पामि । स्वस्ति भवते । वर्धतां भवान् ।

---

१ च om. AB (bcd) CDFG. २ इति om. AB (bcd) DEFGI. ३ मन्दं om. AB (bcd) DEFGI. ४ मन्दं om. B (d). ५ पविसामि (= प्रविशामि) B (a) ६ भोदे AB (bc) DFGI. ७ वड्डदु ACDFI. ८ सार्वकाल B (a). ९ पिअ om CJ. १० पावारओ B (d).

अणुप्पेसिदो । सिद्धीकिददेवकज्जस्स अ[1]ज्जचारुदत्तस्स तुए उवणेदव्वो त्ति (३६)। समर्पयति ।

चारुदत्तः । गृहीत्वा सचिन्तः स्थितः ।

विदूषकः। इदं किं चिन्तीअदि (३७)।

चारुदत्तः । वयस्य ।

सुखं हि दुःखान्यनुभूय शोभते
घनान्धकारेष्विव दीपदर्शनम् ।
सुखात्तु यो याति नरो दरिद्रतां
धृ[2]तः शरीरेण मृतः स जीवति ॥ १० ॥

विदूषकः । भो वअस्स । म[3]रणादो दा[4]लिद्दादो वा क[5]दरं दे[6] रोअदि (३८)।

विदू°–(३६)यज्ञ्यानाज्ञापयति। भो वयस्य। एष ते प्रियं(य)-वयस्येन चूर्णवृद्धेन जातीकुसुमवासितः प्रावारकोऽनुप्रेषितः । सिद्धीकृतदेवकार्यस्यार्यचारुदत्तस्य त्वयोपनेतव्य ,इति ।

विदू°–(३७)भोः किमिदं चिन्त्यते ।

चारु°–[सुखमित्यादि ।] दुःखान्यनुभूय सुखं शोभते ।·न तु सुखमनुभूय दुःखमिति तात्पर्यम् । स मृत एव जीवति । शरीरेण धृतः शरीरवेष्टितः । चर्मभस्त्रावदित्यर्थः ॥ १० ॥

विदू°–(३८)भो वयस्य । मरणादो मरणात् । दालिद्दादो दारिद्र्या(द्र्या)त् कदरं कतरत् रोचते ।

---

१ अज्जस्स चारुदत्तस्स G. २ मृतः शरीरेण धृतः B (a). ३ मरणादो वा. H. ४ दालिद्दादो H (a) ; दारिद्दादो H (b), दारिदादो EG. ५ कदर AB (c) I. ६ दे om. A (c) DFI.

चारुदत्तः । वयस्य ।

दारिद्र्यान्मरणाद्वा मरणं मम रोचते न दारिद्र्यम् ।
अल्पक्लेशं मरणं दारिद्र्यमनन्तकं दुःखम् ॥ ११ ॥

विदूषकः । भो वअस्स अलं संतप्पिदेण । पेणइजणसंकामिदविहवस्स सुरजणपीदसेसस्स विअ पडिवाचन्दस्स परिक्खओ वि दे अहिअदरं रमणीओ (३९) ।

चारुदत्तः । वयस्य । न ममार्थान्प्रति दैन्यम् । पश्य ।

एतत्तु मां दहति यद्गृहमस्मदीयं
क्षीणार्थमित्यतिथयः परिवर्जयन्ति ।
संशुष्कसान्द्रमदलेखमिव भ्रमन्तः
कालात्यये मधुकराः करिणः कपोलम् ॥ १२ ॥

चारु°–[दारिद्र्यादिति ।]अल्पसमयदुःखदत्वान्मरणमल्पक्लेशम् । बहुसमयव्यापित्वादाकाङ्क्षितापगमाद्दारिद्र्यमनन्तकं दुःखम् ॥११॥

विदू°–(३९) विसंतपितेन (?) । प्रणयिजनसंका(क्रा)मितविभवस्य सुरजनपीतशेषस्य प्रतिपच्चन्द्रस्येव परिक्षयोपि तेधिकतरं रमणीयः । प्रणयी जनः स्निग्धबान्धवोर्थी च(था) । आपद्यसध्ययेनार्थाः स्वदोषेण नाश्यन्ते तदा संतापः क्रियते । तव तु न तथेति भावः ।

चारु°–[एतदिति ।] क्षीणार्थमिति कृत्वास्मद्गृहमतिथयः संत्यजन्ति । एतन्मां दहति कालात्यये मदसमयापगमे धनलाभसमयापगमे या(च) ॥१२॥

---

१ संतप्पिदेण AI ; संदाविदेण D. २ पणयिअण D ; पणइअण CJ. ३ संकामिद AB (c) I. ४ विभवस्स B (d). ५ पडिवचन्दस्स AB (c) FI ; पडिवचन्दस्स CJ; पडिआचन्दस्स B; पडिवआचन्दस्स H. ६ अहिअदरं om. B (b) EG; अधिअदरं B (d), अहीअदरं H.

विदूषकः । भो वअस्स ! एदे क्खु दासीए उत्ता अत्थकल्लवत्ता वेरडाभीदा विअ गोवालदारआ जहिं जहिं ण खज्जन्ति तहिं तहिं गच्छन्ति (४०) ।

चारुदत्तः । वयस्य !

सत्यं न मे विभवनाशकृतास्ति चिन्ता
भाग्यक्रमेण हि धनानि भवन्ति यान्ति ।
एतत्तु मां दहति नष्टधनाश्रयस्य
यत्सौहृदादपि जनाः शिथिलीभवन्ति ॥ १३ ॥

अपि च ।

दारिद्र्याद्ध्रियमेति ह्रीपरिगतः प्रभ्रश्यते तेजसो
निस्तेजाः परिभूयते परिभवान्निर्वेदमापद्यते ।
निर्विण्णः शुचमेति शोकविहतो बुद्ध्या परित्यज्यते
निर्बुद्धिः क्षयमेत्यहो निधनता सर्वापदामास्पदम् ॥१४॥

विदू०–(४०)एदे खु एते खलु । दासी(स्याः)पुत्राः । अर्थरूपमातरासाः(शाः) । वरटाभीता वीरणी इति ख्याता ततस्त्रस्ता-(स्ताः) । अरण्ये गोपालदारका इव यत्र यत्र न खादन्ति उपभुञ्जते तत्र [तत्र] गच्छन्ति ।

चारु०–[सत्यमिति ।] विभवनाशकृता मम चिन्ता नास्ति । कथमित्यत आह । भाग्यक्रमेण धनानि भवन्ति । नहिं चिन्ता कुत इत्यत आह । एतनु(त्तु) मां दहति । यन्नष्टधनाश्रयस्य मम सौहृ-

१ पुत्ता AB (bcd) CDEFGHIJ. २ वरटा E; वरडी (= वरटी) DFH. ३ गोवालदारआ अरण्णे, AB (bc) CDEFGHIJ; अरण्णे गोवालदारआ H (d) ४ ह्रीपरिगत· AB (bcd) CDEFGIJ. ५ विहितो AB (c) CDEFGIJ; पिहितो H (b), विहितो B (d). ६ परिभ्रश्यते.

विदूषकः । भो वअस्स । तं ज्जेव्व अत्थकल्लवत्तं सुमरिअ अलं संतप्पिदेण (४१) ।

चारुदत्तः । वयस्य । दारिद्र्यं हि पुरुषस्य

निवासश्चिन्तायाः परपरिभवो वैरमपरं
जुगुप्सा मित्राणां स्वजनजनविद्वेषकरणम् ।
वनं गन्तुं बुद्धिर्भवति च कलत्रात्परिभवो
हृदिस्थः शोकाग्निर्न च दहति संतापयति च ॥१९॥

दादपि मैत्रीतोपि जनाः शिथिलीभवन्ति । अर्थशून्येन समं प्रयोजनाभावान्मैत्रीमपि न केपि कुर्वते ॥ १३ ॥

[दारिद्र्यादिति ।]लज्जां गच्छति । आकाङ्क्षितासामर्थ्यात् । यदा लज्जा गता तदा तेजसः प्रभ्रष्टो भवति । यावत्तावत्कारणात्तेजःशून्यः परिभूयते भयाभावात् । परिभवान्निर्वेदं गच्छति । मानम्लानेः । ततः शुचमेति । वृथा जीवनमिति । तत(तः) परित्यज्यते बुद्ध्या । निर्बुद्धिः क्षयं गच्छति । तदुक्तम्—'बुद्धिनाशात्प्रणश्यति' इति । अत एव सर्वासामापदां स्थानमित्युपसंहरति ॥ १४ ॥

विदू°—(४१) भो वयस्य । तमेवार्थकल्यवर्ती स्मृत्वालं संतपितेन(?)। अर्थस्वल्पः-कल्यवर्तः प्रातराशः । एतद्रूपत्वे चार्थस्य (?) द्रूपद्रव्यत्वाज्जनान्तरानवगाहितत्वाच्च तद्विस्मृत्य धर्मचिन्ताः साधवो भवन्तीत्याशयः ।

चारु°—[निवास इति ।] चिन्ता[या] निवासः । कथं मम निर्वाहः स्यादित्येवंरूपायाः (चिन्तायाः) परस्य परिभव इति पदीस-

१ जेव्व ACFG; ज्जेव CJ; एव्व DH. २ सुमरिअ मुमरिअ H (a). ३ संतप्पिदेण ACI ; संतापिदेण D ; सदाविदेण H. ४ परुषस्य AB (c) I. ५ क्षयं DF (in a marginal note) H.

तद्वयस्य । कृतो मया गृहदेवताभ्यो बलिः । त्वमपि गच्छ चतुष्पथे मातृभ्यो बलिमुपहर ।

विदूषकः । ण गमिस्सं (४२) ।

चारुदत्तः । किमर्थम् ।

विदूषकः । जदो एव्वं पूइज्जन्ता देवदा ण पसीदन्ति ता को गुणो देवेसु अच्चिदेसु (४३) ।

चारुदत्तः । वयस्य मा मैवम् । गृहस्थस्य नित्योयं विधिः ।

तपसा मनसा वाग्भिः पूजिता बलिकर्मभिः ।
तुष्यन्ति शमिनां नित्यं देवताः किं विचारितैः ॥ १६ ॥

मासः कर्मधारयो वा । एतच्चाविश्वसनीयतया निर्धनानां ज्ञेयम् । जुगुप्सा मित्राणामिति । प्रत्युपकारासमर्थत्वात् । स्वजनानां बन्धूनां जनानामन्येषामुदासीनानाम् । विद्वेषस्य करणं कृतिः । कर्तरि करणे वा ल्युट् । भवति । चेति चकारो हेतौ । वनगमने कलत्रपरिभवो हेतुः ॥ १५ ॥

विदू०–(४२) न गमिष्यामि ।

विदू०–(४३) यत एवं पूज्यमाना अपि देवा न ते प्रसीदन्ती(न्ति) तत्को गुणोर्चितेषु देवेषु ।

चारु०–नित्योयं विधिः । अकरणे प्रत्यवायात् । [तपसेति ।] तुष्यन्ति परलोकमुत्कृष्टं प्रयच्छन्ति । यतः श्राद्धकृदतिथिप्रियो गृहस्थोपि मुच्यत इति भावः ॥ १६ ॥

---

१ गच्छ त्वमपि AB (bed) CDEFGIJ. २ पूइज्जन्ता वि CJ. ३ देवदा om. AB (bc) DEFGI. ४ ण दे AB (bc) CDEFGIJ. ५ पसादं देन्ति (= प्रसादं ददति) B (d); पसीदेन्ति EG. ६ देवेसुं अच्चिदेसुं AB (c) CDFIJ. ७ गृहस्थि-तस्य ? B (d). ८ वापि B (a). ९ देवता नित्यं शामिनां B (d).

तद्गच्छ । मातृभ्यो बलिमुपहर ।

विदूषकः। भो ण गमिस्सं । अण्णो कोवि पेउञ्जीअदु । मम उण बम्हणस्स सव्वं ज्जेव्व विपरीदं परिणमदि । आदंसगदा विअ छाआ वामादो दक्खिणा दक्खिणादो वामा । अण्णं च एदाए पदोसवेलाए इध राअमग्गे गणिआ विडा चेडा राअवल्लहा अ पुरिसा संचरन्ति । ता मण्डूअलुद्धस्स विअ कालसप्पस्स मूसिओ विअ अहिमुहावडिदो वज्झो दाणिं भविस्सं । तुमं इध उवविट्ठो किं करिस्ससि (४४) ।

चारुदत्तः। भवतु । तिष्ठ तावत् । अहं समाधिं निर्वर्तयामि।

विदू०—(४४)भो न गमिष्यामि ।अन्यः कोपि प्रयुज्यताम् । मम पुनर्ब्राह्मणस्य सर्वमेव विपरीतं परिणमति । आदर्शगतेव छाया वामतो दक्षिणा दक्षिणतो वामा । अ(आ)दर्शस्य प्रतिबिम्बे वामो भागो दक्षिणे दृश्यते । दक्षिणश्च वामे इति वस्तुगतिः । अन्यच्च एतस्यां प्रदोषवेलायामिह राजमार्गे गणिका विटाश्चेटा राजवल्लभाश्च पुरुषाः संचरन्ति ।अ(?)एतेन विटादीनां प्रवेशं सूचयति । 'नासूचितस्य प्रवेशः' इति । अत एवाग्रे विटशाकारचेटवसन्तसेनानां प्रवेशः । राजवल्लभा इत्यनेन शकारस्य प्रवेशः सूचितः । अन्येषां प्रवेशसूचनं स्पष्टतममेवेति ध्येयम् । तन्मण्डूकलुब्धस्येव कालसर्पस्य मूषक इवाहि(भि)मुखापतितो वध्य इदानीं भविष्यामि । त्वमुपविष्टः किं करिष्यति(सि) ।

नेपथ्ये ।

तिष्ठ वसन्तसेने । तिष्ठ ।

ततः प्रविशति विटशकारचेटैरनुगम्यमाना वसन्तसेना ।

विटः । वसन्तसेने । तिष्ठ तिष्ठ ।

किं त्वं भयेन परिवर्तितसौकुमार्या
नृत्यप्रयोगविशदौ चरणौ क्षिपन्ती ।
उद्विग्नचञ्चलकटाक्षविसृष्टदृष्टि-
र्व्याधानुसारचकिता हरिणीव यासि ॥ १७ ॥

शकारः । चिश्ट वशान्तशेणिए । चिश्ट (४५) ।

किं याशि धावशि पलाअशि पक्खलन्ती
वाशू पशीद ण मलीहिशि चिश्ट दाव ।
कामेण डज्झदि हु मे हडके तवश्शी
अङ्गाललाशिपडिदे विअ मंशखण्डे(४६)॥१८॥

विटः—[किं त्वमिति ।] विप(श)दौ संचरणलाघवगुणान्वितौ । पटू इति यावत् । उद्विग्नं चञ्चलकटाक्षरूपेण विसृष्टा दृष्टिर्यया सा तथा । अनुसारोनुगमनम् । व्याधेन यदनुगमं(म)नं तेन त्रस्ता मृगीव ॥ १७ ॥

शका°—(४५) चिश्ट तिष्ठ ।

(४६) [किं याशीत्यादि ।] वसन्ततिलकच्छन्दसा श्लोकः । किं यासि धावसि पलायसे प्रस्खलन्ती वासु प्रसीद न मरिष्यसि

चेटः । अज्जुए । चिश्ट चिश्ट (४७) ।

उत्ताशिता गेच्छशि अन्तिका मे
संपुण्णपुच्छा विअ गिह्ममोरी ।
ओवग्गदी शामिअभश्टके मे
वँणे गडे कुक्कुरशावके व्व (४८) ॥ १९ ॥

विटः । वसन्तसेने तिष्ठ तिष्ठ ।

'किं यासि बालकदलीव विकम्पमाना
रक्तांशुकं पवनलोलदशं वहन्ती ।

तिष्ठ तावत् । कामेन दह्यते खलु मे हृदयं वराकः(कं) अङ्गारराशिपतितमिव मांसखण्डम्'इति संस्कृतम् । अस्यार्थः । मस्खलन्ती । मस्खलनं निम्नोन्नतादौ गतिविघटनम् । 'बाला स्याद्वालुः' इत्यमरः । हलके हृदयम् । तवश्शी वराकः(कम्) । अङ्गारराशिपतितं मांसखण्डमिव कामेन दह्यत इति योजना ॥ १८ ॥

चेटः—(४७) आर्यके गणिके ।

(४८) [उत्ताशितेत्यादि ।] उपजातिच्छन्दसा श्लोकः । उत्त्रासिता गच्छस्यन्तिकान्मम । यद्वा अन्तिका ज्येष्ठा मे भगिनी । 'अन्तिका भगिनी ज्येष्ठा' इत्यमरः । संपूर्णपुच्छेव ग्रीष्ममयूरी । ओवग्गदी अपवल्गति ।—ससंभ्रममागच्छतीत्यर्थः । शामिभभट्टके भट्टारकः । वने गतः कुक्कुरशावक इव । गडे इति प्रथमान्तस्यैकारान्तत्वम् । 'गतमृतकृतानां डः' इति डः ॥ १९ ॥

विटः—[किं यासीति]'टङ्कः पाषाणदारणः' इत्यमरः। विदारण-

१ अज्जए AB (c) CFIJ; अज्जुए om. DH. २ चिट्ठ चिट्ठ AB (abc) CD HIJ; चिट्ट B (d); चिश्ट चिट्ट E. ३ गच्छशि अन्तिका H (a). ४ मोरि B(d). ओअग्गदी H. ६ भट्टके AB (bcd); भट्टके H (a) CDFHJ; भट्टके EGI. ७ व्वे AB (c) CJ. ८ कुक्कुड G. ९ वसन्तसेने २ B (a).

रक्तोत्पलप्रकरकुड्मलमुत्सृजन्ती
टङ्कैर्मनःशिलगुहेव विदार्यमाणा ॥ २० ॥

शकारः। चिश्ट वशन्तशेणिए। चिश्ट (४९)।

मम मअणमणङ्गं वम्महं वड्ढअन्ती
णिशि अ शअणके मे णिद्दअं पक्खिवन्ती।
पशलशि भअभीदा पक्खलन्ती खलन्ती
मम वशमणुजादा लावणश्शेव कुन्ती (५०)॥२१॥

क्षणे हि निर्मला निः(?)प्रसरतीति। कुड्मलं कलिका। मनःशिलगुहेति। महाभारते मनःशिलशब्दोपि दृश्यत इति तथा प्रयुक्तः। 'मनःशिला तु कुनटी' इत्यमरः॥ २०॥

शका°—(४९)—तिष्ठ वसन्तसेने तिष्ठ

(५०) [मम मदनेत्यादि।] मालिनीच्छन्दसा श्लोकः। मम मदनमनङ्गं मन्मथं वर्धयन्ती निशि च शयनके मे निद्रां प्रक्षिपन्ती। प्रसरसि प्रगच्छसि। प्रस्वरसि दात्यूहवद्विरौषीति केचित्। भयभीता प्रस्खलन्ती स्खलन्ती मम वशमनुयाता रावणस्येव कुन्ती॥ भयभीतेति भयशब्दोयमपार्थकः। मदनमनङ्गमित्यादि पुनरुक्तम्। रावणस्येव कुन्तीति हतोपमम्। तथा चोक्तम्—'आगमलिङ्गविहीनं देशकला(?)न्यायविपरीतम्। व्यर्थैकार्थमपार्थं भवति हि वचनं शकारस्य॥' इति॥ २१॥

---

१ कुण्डलम् DF. २ गुहेन H. ३ चिट्ठ AB (c) DFGI; चिट्ट २ B (a); चिट B (b) CJ; ट्ठिट्ट E. ४ वसन्तशेणिए AB (ab) EF; वसन्तसेणिए G. ५ चिट AB (c) DFGI; चिश्ट om. B (a); चिट्ठ B (b) CJ; ट्ठिट E. ६ मम्हणं AB (c) FGI; मम्महं B (a) J; बम्हणं B (b) E; मम्हणं B (d), बम्हई H. ७ व- ड्ढअन्ती AB (abc) FGI; वड्ढअन्ती B (d). ८ शयणके AB (bc) EFI; शअणए DH. ९ णिद्दिअं (= निद्रां) B (d). १० पक्खिवन्ती DH. ११ रावण B (a). १२ व्व B (ab) H.

विटः। वसन्तसेने।

किं त्वं पदैर्मम पदानि विशेषयन्ती
व्याली यासि पतगेन्द्रभयाभिभूता।
वेगादहं प्रविसृतः पवनं निरुन्ध्यां
त्वन्निग्रहे तु वरगात्रि न मे प्रयत्नः॥ २२॥

शकारः। भावे भावे।

एशा णाणकमूशिकामकशिका मच्छाशिका लाशिका
णिण्णाशा कुलणाशिका अवशिका कामाहमंञ्जुशिका।
एशा वेशवहू शुवेशणिलआ वेशङ्गणा वेशिआ
एशे शे दशणामके मयि कले अज्जावि मं णेच्छदि (९१)
॥ २३॥

विटः—[किं त्वमिति।] विशेषयन्ती अतिशयाना। व्याली सर्पी। प्रविसृतः प्रचलितः। वातं न निरुणध्मि अपि तु रुणध्म्येव। नकार काकौ (?)॥ २२॥

शका°—'भावो विद्वान्' इत्यमरः।

(९१) [एशा णाणकेत्यादि।] शार्दूलविक्रीडितच्छन्दसा श्लोकः। एषा। णाणं शिवाङ्कं टङ्कादि वित्तम्। तस्य मोषणशीलः कामो यस्य तस्य कशिका चर्मकाष्ठिका। चौराणां किंचित्तथा चोपकरणं (?) भवति। तदत्र कशोक्ता। कशा चाश्वताडनी क(च)र्मसाडिकोच्यते। मच्छाशिका मत्स्यमच्छिका मत्स्यशुष्कमांसमित्येके। लाशिका नर्तकी। णिण्णाशा

---

१ प्रविसृतः B (a) H. २ निरुध्यां B (d). ३-नाणक E. ४ मूशिआ DH. ५ मकशिआ DH. ६ लासिका AB (abc). ७ णीणाशा CFJ, णिण्णाशा (= निम्ननासा) DH. ८ कुलणाशिआ DH. ९ अवशिआ DH. १० मञ्जूषिका B (a); मञ्जुशिआ D. ११ मामके H. १२ मए DH.

विटः । प्रसरसि भयविक्लवा किमर्थं

प्रचलितकुण्डलगण्डघृष्टपार्श्वा ।

विटजननखघट्टितेव वीणा

जलधरगर्जितभीतसारसीव ॥ २४ ॥

शकारः । झाणज्झणन्तबहुभूशणशद्दमिश्शं

किं दोव्वदी विअ पलाअशि लामभीदा ।

निम्ननासा । कुलणाशिका कुलं वंशस्तं नाशयति पातित्यजननात् । णीशाशेति पाठे निःस्वानामाशा कुलनाशिकेत्यर्थः । अवशिका अनायत्ता(त्ता) दानेनापि कस्यायत्ता न भवति । कामस्य मञ्जू(ञ्जू)षिका पात्रविशेषः । कंदर्पभाजनमिव । वर्तुलीभूतः काम इवेत्यर्थः । एषा वेशवधूः । 'वेशो वेश्याजनाश्रयः' इत्यमरः । सुवेशनिलया । शोभनानां वेशानामलंकाराणां निलय आश्रयो यस्यां सा । वेशाङ्गना । वेशोस्या(स्या?) अस्तीति वेशिका । एतान्यस्या दश नामकानि मया कृतानि । अद्यापि मां नेच्छति । इति संस्कृतम् । यदि देवताया अष्टौ दश द्वादश (वा) नामानि मय(द्य)न्ते तदा सा प्रसन्ना भवति । इयं त्वेतावतापि न प्रसन्नेति भावः । अत्र पूर्वार्धोत्तरार्धयोः एषा एषेति पुनरुक्तम् । न्यूनमधिकं वा कृतं(?) । दशेति व्यर्थम् ॥ २३ ॥

विटः—[प्रसरसीति] प्रचलिताभ्यां कुण्डलाभ्यां गण्डयोर्घृष्टं पार्श्वं यस्याः सा । अत एव विटनखपरिगृष्टवीणातुल्या । मनोहरत्वाच्छब्दयत्त्वाद्वा वीणातुल्यत्वम् । विटसदृशौ कुण्डलौ ॥ २४ ॥

---

१ विटजनपरिपाटितेव B (a), विटजननखपरिघट्टितेव B (d). २ झाणज्झणन्तं AB (c) CFGIJ; झाणज्झणन्ती DH. ३ भूषण H (a); भूसन B (d). ४ घदिव्वे B (ab). ५ दावदा AB (bcd) CDEFGIJ.

एशे हलामि शहश त्ति जधा हणूमे
विश्शावशुश्श[1] बहिणिं[2] विअ[3] तं शुभद्दं[4] (५२) ॥२५॥

चेटः ।

लमेहि[5] अ[6] लाअवल्लहं
तो[7] खाहिशि मच्छमंशकं[8] । 265
एदेहिं[9] मच्छमंशकेहिं[10]
शुणआ[11] मडअं ण[12] शेवंदि (५३)॥ २६ ॥

शका०–(५२) [झाणज्झणंतेति ।] वसन्ततिलकं छन्दः । झाण-ज्झणन्तेत्यव्यक्तानुकारकम् । अव्यक्तशब्दविशेषयुक्तबहुभूषणशब्देन मिश्रं यथा स्यादेवम् । किं द्रौपदीव पलायसे । रामभीता । एष हरामि झटिति । यथा हनूमान्विश्वावसोर्भगिनीमिव तां सुभद्राम् । विश्वावसोः सिद्धराजविशेषस्य । भगिनी सुभद्रा । किं तर्हि कृष्णस्य । यथा इवेति पुनरुक्तम् ॥ २५ ॥

चेटः–(५३)[लमेहीत्यादि] । प्रतिपादं चतुर्दशमात्रत्वान्मात्रा-समकं छदः(न्दः)। लमेहि अ रमय च । चकारो भिन्नक्रमः । राजवल्लभं चेत्यर्थः । तो खाहिशि ततः खादिष्यसि । मत्स्यमांसकम् । तो इत्योकारो लघुः । छन्दोनुरोधादित्याहुः । 'एओकारौ हलन्तस्थौ हु (?) द्वौ याप्यपदान्तिनौ । दीर्घात्परौ लघु (घू) स्यातां छन्दोवि-चिति(ति)भाषया' इत्युक्तम् । एदेहिं मच्छमंशकेहिं । एताभ्यां

१ वसुस्स B (ab); वस्सुवस्स B (d). २ बहिणि AB (bc) F. ३ विअदां B (a); वि तं B (b). ४ सुभद्दं B (ab). ५ लमेहि DH. ६ ता (= तत्) DH. ७ खा-हिशि B (d); क्खाहि E. ८ मंशमच्छकं B (d); मच्छं मंसकं DFH. ९ एदेहि B (a) EG. १० मंशमच्छकेहिं B (d). ११ मलअं AB (abc) CDEFGIJ. १२ शेवन्ति AB (abc) CDEGIJ; सेवन्ति B (d)

विटः। भवति वसन्तसेने।

किं त्वं कटीतटनिवेशितमुद्वहन्ती
ताराविचित्ररुचिरं रशनाकलापम्।
वक्त्रेण निर्मथितचूर्णमनःशिलेन
त्रस्ता द्रुतं नगरदैवतवत्प्रयासि ॥ २७ ॥

शकारः। अम्हेहिं चण्डं अहिशालिअन्ती
वणे शिआली विअ कुकुलेहिं।
पलाशि शिग्घं तुलिदं शवेग्गं
शवेढणं मे हलअं हलन्ती(५४) ॥ २८ ॥

मत्स्यमांसाभ्यां हेतुभ्याम्। मच्छकलेहिं इति पाठे मत्स्यशुष्कमांसाभ्यामित्यर्थः। ककारः स्वार्थे। शुणआ श्वानः। मृतकं न सेवन्ते। मकारः शिरश्चालने। न सेवन्त(न्त)इति नापितु सेवन्त्येवेत्यर्थः॥ २६॥

विटः—[किं त्वमिति]। वक्त्रेण लक्षिता नगरदैवतवत्प्रयासि। कीदृशेन(न) वक्त्रेण निर्मथितचूर्णमनःशिलातुल्येन ॥ २७ ॥

शका०—(५४) [अमूहे(म्हे)हिं चण्डमिति।] उपेन्द्रवज्राछन्दः। अस्माभिश्चण्डं शीघ्रमभिसार्यमाणा वने शृगालीव कुकुरैः पलायसे शीघ्रं त्वरितं सवेगम्। सवेढणं समूलबन्धम्। हलअं मम हृदयं हरन्ती। इति संस्कृतम्। सवेढणं सवेष्टनमित्यर्थ इत्य(त्ये)के ॥ २८ ॥

---

१ विवेशितमुवहन्ती B (ab). २ रसना AC. ३ त्रस्ताद्रुतं AB (bc) CDEGIJ; भ्रस्तादतं B (a). ४ अम्हेहि B (bc) CD. ५ अभिशालिअन्ती B (a); अहिशालअन्ती B (d); अभिशालिअन्ति DH. ६ वण्णे AB (cd) CDJ. ७ कुकुडेहिं AB (bcd) DEFG; कुकुरेहिं B (a). ८ शिग्घं B (a); गग्घं B (b); गग्धं G. ९ शवेगं D. १० शवेठणं AB (j) EFGI; सवेढणं B (ab); सवेण्ठणं B (a); शवेडणं CJ; शवेडुणं DH. ११ हलकं B (d); हिअअं D.

वसन्तसेना । पल्लवआ पल्लवआ । परहुदिए परहुदिए(५५)।[१]

शकारः । सभयम् । भावे भावे । मणुश्शे मणुश्शे (५६)।

विटः । न भेतव्यं न भेतव्यम् ।[२]

वसन्तसेना । माहविए माहविए (५७)।[३]

विटः । सहासम् । मूर्ख परिजनोऽन्विष्यते ।

शकारः । भावे भावे । इत्थिअं अण्णेशदि (५८)।[४]

विटः । अथ किम् ।

शकारः । इत्थिआणं शदं मालेमि । शुले हग्गे (५९)।[५][६]

वस०—(५५) पल्लवक पल्लवक । परभृतिके परभृतिके । पल्लवकः परभृतिका च वसन्तसेनायाः परिचारकः परिचारिका च । माधविकापरा परिचारिका ।

शका०—(५६) भावे भावे इति संबोधनम् । मणुश्शे मनुष्यः ।

वस०—(५७) माधविके माधविके ।

शका०—(५८) भाव स्त्रियमन्वेषय(न्विष्य)ति ।

शका०—(५९) स्त्रीनामश्रवणेन सगर्वमाह । स्त्रीणां शतं मारयामि । शुले शूरः । हग्गे अहम् ।

---

१ पह्लविए पह्लविए (= पल्लविके पल्लविके) AB (c) DF; पह्लविआ B (b), पह्लविआ पह्लविआ EG. २ न भेतव्यम् om. B (d). ३ After माहविए B (a) has कण्णउर कण्णउर मदणिए मदणिए. ४ इत्थिअं AB (c) CGIJ; इत्थिअं B (a) DFH; इत्थियां B (b) E; इत्थियं B (a). ५ इत्थिआणं AB (abc) CEFGIJ; इत्थिआण B (d). ६ मोडेमि AB (bcd) DEFGL ७ हग्गे CDHJ.

वसन्तसेना। शून्यमवलोक्य। हंड्डी हड्डी। कधं परिअणो परिब्भट्टो। एत्थ मए अप्पा शअं ज्जेव्व रक्खिदव्वो (६०)।

विटः। अन्विष्यतामन्विष्यताम्।

शकारः। वशन्तशेणिए विलव विलव पलहुदिअं वा पल्लवअं वा शव्वं वा वशन्तमाशं। मए अहिशालिअन्तीं तुमं के पलित्ताइश्शदि।

किं भीमशेणे जेमदग्गिपुत्ते
कुन्तीशुदे वा दशकन्धले वा।

वस०—(६०) हद्धि हा धिक्। हद्धीरयव्ययं भयार्थे। कथं परिजनोऽपि परिभ्रष्टः। अत्र मयात्मा स्वयमेव रक्षितव्यः।

शका०—(६१) वसन्तसेनिके विलप। किमेकदेशविलापेन। परभृतिकां वा पल्लवकं वा सर्वं वा वसन्तमासम्। अत्र पक्ष एको वाशब्दः शकारवचनतया व्यर्थ एव प्रयुक्तः। अनेकार्थत्वान्निपातानामवधारणे वा। सर्वमेव वसन्तमासमित्यर्थः। मयाभिसार्यमाणां तुमं त्वाम्। को कः परित्रायते।

[किं भीमसे(शे)णेत्यादि।] इन्द्रवज्राश्लोकः। किं भीमसेनो जमदग्निपुत्रः कुनी(न्ती)सुतो वा दशकन्धरो वा। एते चत्वारः।

---

१ हद्धि हद्धि DH. २ परिअणो वि परिब्भट्टो AB (bc) CDEFGIJ; परिअणो वि मे परिब्भट्टो B (d). ३ शअं AEFG; जेव CJ, एव्व DH. ४ अण्णिस्सदाम् om. AB (cd) DFHI. ५ पलहुदिअ AGJ; पलहुदीअ F ६ वा om. H (d). ७ पल्लविअ AB (c) D. ८ B (a) repeats वा after वसन्तमाशं. ९ अहिशालिअन्तं १० तुमं का AB (abc) DEIG, को तुमं B (d), तुम कु J ११ पलित्ताइश्शदि B (d) १२ जमदग्ग AB (c) °ग्गि J, °ग्ग DH १३ कुन्ती B (d). १४ दशकन्धले DH.

एशो हगे गेण्हिय[2] केशहत्ते
दुश्शाशणश्शाणुकिदि कलेमि ॥ २९ ॥

णं पेक्ख पेक्ख ।

अशी शुतिक्खे वलिदे अ मस्तके
कप्पेध शीशं उद मालएध वा ।
अलं तवेदेण पलाइदेण
मुमुक्खु जे हौदि[11] ण शे[12] क्खु जीअदि (६१)॥३०॥

वसन्तसेना । अज्ज अबला क्खु अहं (६२)।

विटः । अत एव ध्रियसे ।

एषोहं गृहीत्वा केशहस्ते दुःशासनस्यानुकृतिं करोमि ॥ २९ ॥

णं ननु । पेक्ख पे(प्रे)क्षस्व ।

[अशी सु(शु)तिक्खे इति।] वंशस्थेन्द्रवंशोपेन्द्रवज्रादिभिर्द्वादशैकादशवर्णैर्विजात्युपजातिः । असिः सुतीक्ष्णो वलितो लालितो (?) मस्तकं कल्पये छिनत्ति(?) तव शीर्षं [उत] मारयामि वा । अलं तवैतेन पलायितेन मुमूर्षुर्यो भवति न स खलु जीवति ॥३०॥

वस०—(६२) आर्य अबला खल्वहम् ।

विटः—अत एव ध्रियसे जीवसि । बलान्धारयितुं न शक्यत एवेति तात्पर्यम् ।

---

१ हगे B (d) २ गेन्हिअ ADEF ३ केशहत्थे ACDEFGJ ४ अणुकिद B (d) G ५ ण पेक्ख AB (c) CF ६ श B (d) ७ मस्तके AB (bcd) EF, मथत्थके B (a), मत्थए DH, मत्थके GJ ८ कप्पेम CJ ९ उअ AB (cd) DFFGI, तुम B (b) १० मालएम CJ ११ होद B (a) १२ श B (b) १३ ज्जीवदि DH १४ अ-बलता B (a) १५ बहु ACDFJ

शकारः । अदो ज्जेव्व ण मालीहशि (६३) ।

वसन्तसेना । स्वगतम् । कधं अणुणओ वि से भअं उप्पादेदि । भोदु एव्वं दाव । प्रकाशम् । अज्ज इमादो किंपि अलंकरणं सक्कीयदि (६४) ।

विटः । शान्तं पापं शान्तं पापम् । भवति वसन्तसेने । न पुष्पमोपमर्हत्युद्यानलता । तत्कृतमलंकरणैः ।

वसन्तसेना । ता किं क्खु दाणिं (६५) ।

शका०—(६३) अत एव न मार्यसे ।

वस०—स्वगतं मनसि विचारयतीत्यर्थे संकेतः । (६४) कथमनुनयोपि । से अस्य । भयमुत्पादयति । भवत्वेवं तावत् । प्रकाशम् । आहेति शेषः । आर्य अस्मादीदृशवाक्यभाषणात्किमप्यलंकरणं शक्यते । अन्विष्यते ।

विटः—शान्तं पापं प्रतिहतममङ्गलमित्यर्थे शान्तमित्येकदेशः संकेत इति पूर्वत्रापरत्र ज्ञेयम् । कृतं निःफलमलंकरणैः । यथा उद्यानलता पुष्पमोषं नार्हति ।

वस०—(६५) तत्किं खल्विदानीम् ।

---

१ जेव्व AEG; ज्जेव CJ; एव्व DH. २ मालीअशि AB (bc) CDEGIJ; मालीहशि B (a); मालीअदि H (d). ३ स्वगतम् om. B (ad). ४ भोदु om. DH; भो B (bd). ५ प्रकाशम् om. B (abd) ६ इमादो अ(अ)त्तादो H (d) ७ किं पि ADG. ८ तक्कीयदि DH; तक्कीअदि G. ९ शान्तम् AB (bc) CEFIJ; शान्तं शान्तम् B(d)DGH. १० खु AEFG.

शकारः । हग्गे देवपुलिशे मणुश्शे वाशुदेवके कामइदव्वे (६६) ।

वसन्तसेना । सक्रोधम् । सन्तं पावम् । अवेहि । अणज्जं मन्तोसि (६७) ।

शकारः । सहस्ततालं विहस्य । भावे भावे । पेक्ख दाव । अन्तलेण शुशिणिद्धा एशा गणिआ । जेण मं भणादि एहि शन्ते शि किलिन्ते[11] शि त्ति । हग्गे अण्णग्गामन्तलं ण

शका०–(६६) हगे अहम् । देवपुरुषो मनुष्यो वासुदेवः कामयितव्यः । इति तर्कयेत इत्याशयः (?) ।

वस०–(६७) सन्तं सन्तम् शान्तं शान्तम् । अणज्जं अनार्यमनहं (ह्) मन्त्रयसि ।

शका०–सतालिकं विहस्य हस्ते तालदानं कृत्वेत्यर्थः । (६८) भाव प्रेक्षस्व तावत् । अमन्तरेण मयीत्यर्थ इत्येके । अन्तरेण स्निग्धेन । अन्योन्यम् । सुस्निग्धैषा गणिकादारिका अनु येन मां भणति एहि श्रा(श्रा)न्तोसि । हगे अहं न ग्रामान्तरगतो न नगरान्तरगतः । ग्रामान्तरागतो नगरागतश्च श्रान्तः क्लात(क्लान्त)श्च भवति ।

---

१ हगे AB (bcd) CDEGIJ. २ देवपुरिषे B (ab); देवतपुलिशे B (d). ३ मणुश्शो B (b); मणुश्शके B (a). ४ कामइदव्वो AB (bc) EFGI. ५ सन्तं सन्तम् AB (c) CDFI; शान्तं पापम् B (ad); शान्त शान्तम् B (b) EG; शन्तं शन्तं J. ६ मन्तेशि AB (abc) FIJ. ७ भावे om. B (b) G. ८ पेक्ख दाव मं (= प्रेक्षस्व तावन्माम्) AB (c) DFIJ; पेक्ख दाम C; पेख B (a); पेत्थ B (b) EG; पेक्ख पेक्ख B (d). ९ सुशणिद्धा B (a). १० गणिआदालिआ णं (= गणिकादारिका ननु) AB (c), CDFIJ; गणिअदालिआ B (bd); गणिआदालिआ EG. ११ किलश्ते BH. १२ हगे AB (bcd) CDEFGJ. १३ ण गामन्तलं (= न ग्रामान्तरं) AB (c) CFJ.

गेडे णगलन्तलं वा णे गडे । अज्जुके शवामि भावश्श शीशं अत्तणकेलकेहिं पादेहिं । तव जेव्व पश्चाणुपश्चिआए आहिण्डन्ते शन्ते किलिन्ते म्हि शंवुत्ते (६८) ।

विटः । स्वगतम् । अये । कथं शौन्तमित्यभिहिते श्रान्त इत्यवगच्छति मूर्खः । प्रकाशम् । वसन्तसेने वेशवासविरुद्धमभिहितं भवत्या । पश्य ।

तरुणजनसहायश्चिन्त्यतां वेशवासो
 विगणय गणिका त्वं मार्गजाता लतेव ।
वहसि हि धनहार्यं पण्यभूतं शरीरं
 सममुपचर भद्रे सुप्रियं वाप्रियं वा ॥३१॥

अपि च ।

न त्वहमीदृश इत्याशयः । अज्जके भट्टालिके शपामि(पे) भावस्य विटस्य शीर्षेणास्मीयाभ्यां पादाभ्यां शपे (यदमे वक्ष्यमाणं तत्सत्यमित्यर्थः । तवैव पृष्ठ(श्चा)नुपृष्टि(ष्ठि)कया । आहिण्डन्ते उद्भ्राम्यन् । श्रान्तः क्लान्तोस्मि संवृत्तः ।

विटः—वेशो वेश्याजनस्थानम् ।

[तरुणेति । स्पष्टम्] ॥३१॥

---

१ गडे om. AB (bd) CDEFGIJ. २ ण om. AB (bd) CDEFGIJ. ३ अज्जके AB (c) COEFIJ. ४ अवामि(?) J. ५. शीस B(d), शिश्शेण DH. ६ अत्तणकेहिं AB (bc) EFGI; अत्तणकेलिहिं DH. ७ जेव्व A F ज्जेव्व, CEGJ एव्व DH, एव B (a). ८ पश्चाणुपश्चिहीदाए H (a); पश्चाणुपश्चिआए B (bc); पच्छाणुपच्छिअमाए BGH. ९ शन्ते om B (a). १० कलिन्ते DH; किलन्ते G. ११ कथमये B (a)-शान्त. १२ B (d). १३ प्रकाशम् B (a). १४ वसन्तसेने om. H (a). १५ पश्य om. B (ab) E. १६ वाप्रियं च AB (bc) CDEFGJ. १७ अपि च om. G.

वाप्यां स्नाति विचक्षणो द्विजवरो मूर्खोऽपि वर्णाधमः
फुल्लां नाम्यति वायसोऽपि हि लतां या नामिता बर्हिणा।
ब्रह्मक्षत्रविशस्तरन्ति च यया नावा तयैवेतरे
त्वं वापीव लतेव नौरिव जनं वेश्यासि सर्वं भज ॥३२॥

वसन्तसेना। गुणो क्खु अणुराअस्स कारणम्। ण उण बलक्कारो (६९)।

शकारः। भावे भावे एशा गब्भदाशी कामदेवाअदणुज्जाणादो पहुदि ताह दलिद्दचालुदत्ताह अणुलत्ता ण मं कामेदि। वामदो तश्श घलं। जधा तव मम हत्थादो ऐशा ण पलिब्भंशादि तधा कलेदु भावे (७०)।

[वाप्यामिति।] नाम्यति नमयति। नाम्यतीति कण्वादि(?)पाठा-न्नामं करोतीत्यर्थे यक्यकारलोपे च रूपम्। यथा मगधशब्दे मगध्य-तीति भवति। नामं करोतीत्यर्थे णिचि संज्ञापूर्वको विधिरनित्य इति गुणमकृत्वा यणादेशे नाम्यतीति रूपमित्येके। ण्यन्तात्संप-दादिपाठमभ्युये(पे)त्य क्विपि क्यचि रूपमित्यपरे ॥३२॥

वस०–(६९) गुणः खल्वनुरागस्य कारणम्। न पुनर्बलात्कारः।

शका०–(७०) भाव भाव एषा गर्भदासी कामदेवायतनोद्याना-त्प्रभृतिकस्य (प्रभृति तस्य) दरिद्रचारुदत्तस्यानुरक्ता न मां का-मयते। वामतस्तस्य चारुदत्तस्य गृहम्। यथा तव मम हस्तान्नैषा प्रभ्रश्यति तथा करोतु भावः। गर्भदासी जन्मप्रभृति चेटी। ताह तस्येत्यर्थः सर्वत्र।

---

१ यधा D F H. २ गुणा B (d). ३ क्खु G. ४ तस्स H (b) G. ५ चालुदत्ताह B (d). ६ अणुरत्ता D H. ७ शलं G. ८ मम अ B (d) GJ. ९ हत्थादो A B (abe). G D E F G I J, हत्तादो B. १० ण एशा B (d). ११ तधा B (d) H. १२ कलेदु B(d).

विटः । स्वगतम् । यदेव परिहर्तव्यं तदेवोदाहरति मूर्खः । कथं वसन्तसेनार्यचारुदत्तमनुरक्ता । सुष्ठु खल्विदमुच्यते रत्नं रत्नेन संगच्छत इति । तद्गच्छतु । किमनेन मूर्खेण । प्रकाशम् । काणेलीमातः । वामतस्तस्य सार्थवाहस्य गृहम् ।

शकारः । अध इं । वामदो तश्श गेहं (७१) ।

वसन्तसेना । स्वगतम् । अम्महे वामदो तस्स गेहं त्ति जं सच्चं अवरज्झन्तेण वि दुज्जणेण पिअसंगमं पाविदा (७२) ।

शकारः । भावे भावे बलिए क्खु अन्धआले मोश-

विटः—परिहर्तव्यं चारुदत्तवासोतिनिकट इति वसन्तसेनायाः कथयितु(तुं) नार्हतीति । तदेव स तेनोक्तम् । तद्वचनं परिहार-विषयः । काणेलीमातः । 'काणेली अन्यकामाता' इति देशीप्रकाशः । असती काणेलीत्येके ।

शका०–(७१) अथ किम् । वामतस्तस्य गृहम् ।

वस०–(७२) अम्महे इत्यव्ययमाश्चर्ये । वामतस्तस्य चारुदत्तस्य गृहमिति यत्सत्यम् । अवरज्झन्तेण अपराध्यतापि दुर्जनेनोपकृतं येन प्रियसंगमं प्रापिता ।

शका०–(७३) भाव बलवत्यन्धकारे माषराशिप्रविष्टेव मषीगुडिका दृश्यमानैव प्रनष्टा वसन्तसेना ।

---

१ अथ किं B(b)E. २ घरं A B (bc) D E F G I. ३ अम्हहे A B (abc) D E F G. ४ तस्स A B (c)CDFIJ. ५ घलं AB (abc)D EFGI. ६ ति A B (bc) FGI ७ तं B (a). ८ सेश्चं B(d); शश्चं J. ९ अवरज्झन्तेण B (d). १० दुज्जणेण उवकिदं जेण (=दुर्जनेनोपकृतं येन)A B (bc) CDEFHIJ; दुज्जणेण उवकिदं जेण B(a) G. * संगमं J. ११ बलियं E. १२ खु G. १३ माष॰ A B(bc).

लाथिपेक्खिन्टा विअ मेशीगुडिआ दीशन्ती दीशन्ती जेव्वे पणन्टा वशन्तशेणिआ (७३) ।

विटः । अहो बलवानन्धकारः । तथाहि ।

आलोकविशाला मे सहसा तिमिरप्रवेशविच्छिन्ना ।
उन्मीलितापि दृष्टिर्निमीलितेवान्धकारेण ॥ ३३ ॥

अपि च ।

लिम्पतीव तमोऽङ्गानि वर्षतीवाञ्जनं नभः ।
असत्पुरुषसेवेव दृष्टिर्विफलतां गता ॥ ३४ ॥

शकारः । भावे भावे अण्णेशामि वशन्तशेणिअं (७४) ।

विटः । काणेलीमातः । अस्ति किंचिच्चिह्नं [10] येदुपलक्षयसि ।

विदू० (विटः)–[आलोकेति ।] आलोके दर्शने । विशाला महती ॥ ३३ ॥

[लिम्पतीति] ॥ ३४ ॥

शका०–(७४) भाव अन्वेषया (न्विष्या) मि वसन्तसेनाम् ।

विटः–चिह्नं भूषणशब्दाद्युपलक्षणं माल्यगन्धादि । अस्ति किंचिच्चिह्नमुपलक्षयसीति ।

---

१ पखि A B (bcd) C D F G I J; पक्खि B (c) E D E F I J. २ मशि A B (bcd) G. ३ दीशन्ती A B (c) J; दीशन्ती om. A B (c) C D F I. ४ दीशन्ती दीशन्ती E. ५ ज्जेव्व E; ज्जेव F J, च्चेअ D H. ६ पणट्ठा A B (ac) C D F G I J, पणश्टा B (b) E. ७ निष्फलतां E G. ८ भावे om. G. ९ वशन्तशेणिअं A. १० किंचिच्चिह्नं A B (bc) E G I; चिह्नं om D ११ यत् om B (d).

शकारः । भावे भावे किं विअ (७५) ।

विटः । भूषणशब्दं सौरभ्यानुविद्धं माल्यगन्धं वा ।

शकारः । शुणामि मल्लगन्धम् । अन्धआलपूलिदाए उ णोशिआए र्ण शुव्वत्तं पेक्खामि भूशणशद्दं (७६) ।

विटः । जनान्तिकम् । वसन्तसेने

कामं प्रदोषतिमिरेण न दृश्यसे त्वं
सौदामिनीव जलदोदरसंधिलीना ।
त्वां सूचयिष्यति तु माल्यसमुद्भवोयं
गन्धश्च भीरु मुखराणि च नूपुराणि ॥ ३९ ॥

श्रुतं वसन्तसेने ।

वसन्तसेना । स्वगतम् । सुदं गहिदं च (७७) । नाट्ये नूपुराण्युत्सार्य माल्यानि चापनीय किंचित्परिक्रम्य हस्तेन परामृश्य

शका०—(७५) किं विअ कीदृशमित्यर्थः ।

शका०—(७६) शृणोमि माल्यगन्धम् । अन्धकारपूरितया पुनर्नासिकया पुनः (?) न सुव्यक्तं पश्यामि भूषणशब्दम् । अत्र मल्लगन्धमित्यादिना लोकविरुद्धोक्तिः ।

[काममिति] ॥ ३९ ॥

वस०—(७७) श्रुतमवधारितम् । गृहीतमस्य तात्पर्यमस्या(स्या)कलितम् ।

---

१ भावे om G. २ पूरिदाए B (a). ३ णाशिकाए B d. ४ ण om A B C D E F G J. ५ शुव्वत्तं A B (c) C D E I; शुवत्तं H (b). ६ उई पेक्खमि (=पुनर्न पश्यामि) A B (bc) C D E F G I J. ७ भूशण A ८ दृश्यते B (d). ९ सौदामनीव B (d) C D H J. १० संधिलीना H (ab). (a) has त्वया after वसन्तसेने. ११ गहीदं D H. १२ अ B (a) D H J.

अम्मो भित्तिपरामरिससूचिदं पक्खदुआरअं क्खु एदं । जाणामि अ संजोएण गेहस्स संवुदं पक्खदुआरअं (७८) ।

चारुदत्तः । वयस्य समाप्तजप्योऽस्मि । तत्सांप्रतं गच्छ मातृभ्यो बलिमुपहर ।

विदूषकः । भो ण गमिस्सं (७९) ।

चारुदत्तः । धिक्कष्टम् ।

दारिद्र्यात्पुरुषस्य बान्धवजनो वाक्ये न संतिष्ठते
सुस्निग्धा विमुखीभवन्ति सुहृदः स्फारीभवन्त्यापदः ।
सत्त्वं ह्रासमुपैति शीलशशिनः कान्तिः परिम्लायते
पापं कर्म च यत्परैरपि कृतं तत्तस्य संभाव्यते ॥३६॥

अपि च ।

---

(७८) अम्मो आश्चर्ये । भिति(त्ति) परामर्शसूचितं पक्षद्वारं खल्वेतत् । जानामि संयोगेन स्पर्शनेन्द्रियानुभवेन । गृहस्य संवृतं पक्षद्वारकम् ।

(विदू०-(७९) भो न गमिष्यामि) ।

[दारिद्र्यादिति ।] बान्धवजनो वाक्ये न संतिष्ठते वचनं न करोतीत्यर्थः । प्रतापाभावात् । स्फारीभवन्त्येकीभवन्ति । तत्तस्य संभावितं चौर्यादिकम् । इदमस्य नासीदिदानीं कथमित्यादितः ॥ ३६ ॥

परिदासूइदं A B (c) I; भित्तिसूइदं H (bcd) E G J; भरिसासूइदं C D F. रअं D H. ३ खु G. ४ अ° om D H. ५ संजोएण D H. ६ दुवारअं D H. रअं A B (c) F. ८ तस्य B (a). ९ पर्दं म्लायते B (d).

सङ्गं नैव हि कश्चिदस्य कुरुते संभाष्यते नादरा-
त्संप्राप्तो गृहमुत्सवेषु धनिनां सावज्ञमालोक्यते ।
दूरादेव महाजनस्य विहरत्यल्पच्छदो लज्जया
मन्ये निर्धनता प्रकाममपरं षष्ठं महापातकम् ॥ ३७॥

अपि च ।

दारिद्र्य शोचामि भवन्तमेव-
मस्मच्छरीरे सुहृदित्युषित्वा ।
विपन्नदेहे मयि मन्दभाग्ये
ममेति चिन्ता क्व गमिष्यसि त्वम् ॥ ३८ ॥

विदूषकः । सवैलक्ष्यम् । भो वअस्स जइ मए गन्त
व्वं ता एसा वि मे सहाइणी रदणिआ भोदु (८०) ।

चारुदत्तः । रदनिके मैत्रेयमनुगच्छ ।

[सङ्गमिति ।] अल्पच्छदो वस्त्रविहीनः ॥ ३७ ॥

[दारिद्र्येति ।] भवन्तमेव शोचामि । विनष्टदेहे मयि(यि) क्व यास्यसि । अस्मत्सदृक्सार्वदिकः सुह(हृ)त्कोपि नास्तीत्यर्थः । अर्थपरत्वात्पुंलिङ्गत्वम् । यद्वा तमेव भयमुत्पत्तिं स्मरामीति कुत्र्या त्र्या । सुहृन्मित्रमतो हेतोर्मयि विनष्टदेहे क्व यास्यसि त्वमिति चारुदत्तस्य चिन्ता ॥ ३८ ॥

विदू०—(८०) भो वयस्य यदि मया गन्तव्यं तदेषापि सहायिनी रदनिका भवतु । सहाइणी द्वितीया ।

---

१ संभाषते J. २ संप्राप्तो ? B (a). ३ विहरति ? D. ४ वअस्स A B (c) J. ५ एसा A B ( ) Γ I. ६ सहाइणी A B (c), सहायिणी B (a). ७ रअणि B (a) ८ होदु D H.

रदनिका । जं अज्जो आणवेदि (८१) ।

विदूषकः । भोदि रदणिए गेण्ह वेलिं पदीवं च । अवावुदं पक्खदुआरअं करेमि (८२) । तथा करोति ।

वसन्तसेना । मम अब्भुववत्तिणिमित्तं विअ अवावुदं पक्खदुआरअं । ता जाव पविसामि । दृष्ट्वा । हद्धी हद्धी । कधं पदीवो (८३) । पटान्तेन निर्वाप्य प्रविष्टा ।

चारुदत्तः । मैत्रेय किमेतत् ।

विदूषकः । अवावुदपक्खदुआरएण पिण्डीकिदेण वादेण णिव्वाविदो पदीवो । भोदि रदणिए णिक्कम तुम पक्खदु-

---

चेटी (रद०)–(८१) यदार्य आज्ञापयति ।

विदू०–(८२) भवति रदनिके गृहाण वर्लि प्रदीपं च । अहमपावृतं पक्षद्वारकं करोमि ।

वस०–(८३) ममेवाभ्युपपत्तिनिमित्तमपावृतं पक्षद्वारकम् । तद्यावत्प्रविशामि । अपावुदं अपावृतम् । अभ्युपपत्तिरनुग्रहः । हद्धी हद्धीति भये । कथं प्रदीपः । पटान्तेन प्रदीपनिर्वापणं केनाप्यन्येन निजानवलोकनाय कृतं वसन्तसेनयेति ज्ञेयम् ।

विदू०–(८४) अपावृतपक्षद्वारेण पिण्डीकृतेन वातेन निर्वापितः प्रदीपः । भवति रदनिके निष्क(ष्का)म त्वं पक्षद्वारकेण ।

---

१ अज्ज A B (bed) E F G. I. २ पदीवं वलिं अहं H (c); वलिं पदीवं अ G J; (a) वलिं D H. ३ अहं अवावुदं A B (c) G E F G J; अहं अवाउदं B ४ दुवारअं D H. ५ तथा करोति om. D H ६ मम विअ H (c) E G; मम वि (d). ७ विअ om. A B (d) D E F G. ८ दुवारअं D H. ९ हद्धि हद्धि H om G. १० दुवारेण A B (bed); दुवारेण D E H; दुवारएण D. ११ किदेण H. १२ रदणिए A. १३ Vide 15.

आरएण । अहंपि अब्भन्तरचदुस्सालादो पदीवं आअच्छामि (८४) । इति निष्क्रान्तः ।

शकारः । भावे भावे अण्णेशामि वशन्तशेणिअं (८५)

विटः । अन्विष्यतामन्विष्यताम् ।

शकारः । तथा कृत्वा । भावे भावे गहिदा गहिदा (८६)

विटः । मूर्ख नन्वहम् ।

शकारः । इदो दाव भविअ एअन्ते भावे चिट्ठदु । पुरन्विष्य चेटं गृहीत्वा । भावे भावे गहिदा गहिदा (८७) ।

चेटः । भट्टके चेडे हग्गे (८८) ।

अहमप्यभ्यन्तरचतुःशालातः प्रदीपं प्रज्वाल्यागच्छामि । अस्य पीत (?) (अस्थगित)द्वारेण प्रसरणाभावात्पिण्डीभूतेनैकीभूतेन प्रतिबध(बन्ध)कत्वादपावृते पक्षद्वारे सति निर्वापितो दीपः ।

शाका०—(८५) भाव भाव अन्वेषया(न्विष्या)मि वसन्तसेनिकाम् ।

शाका०—(८६) भाव भाव गृहीता गृहीता ।

शाका०—(८७) इतस्तावद्भूत्वैकान्ते भावस्तिष्ठतु । भाव

चेटः—(८८) भट्टारक चेटोऽहम् ।

---

१ अहंवि B (a) D. २ अभ्भ० H. ३ चदुस्सा० B (a). ४ पज्जा[illegible] D ५ आअत्थामि B (c); आच्छामि B (d). ६ अण्णिशं अण्णितम् ? B ([illegible] [illegible] दा गहीदा D H. ८ एकन्ते G. ९ चिट्ठदु A B (de) D F G; चिठ्ठदु B (a). Com इ B (a). १० भाव गाव B (a). ११ गुहिदा गुहिदा (?) B (a); गहिदा ० B (b); गहीदा गहीदा D H. १२ भट्टके A B (ac) C D F G I; भट्टके (bc) K. १३ हग्गे A B (bcde) D.

विटः । सवैलक्ष्यम् । महाब्राह्मण मर्षय मर्षय । अन्यजनशङ्कया खल्विदमनुष्ठितं न दर्पात् । पश्य ।

सकामान्विष्यतेऽस्माभिः

विदूषकः । किं इअं (७)।

विटः । शान्तं पापम् ।

काचित्स्वाधीनयौवना ।

सा भ्रष्टा शङ्कया तस्याः प्राप्तेयं शीलवञ्चना ॥ ४४

सर्वथेदमनुनयसर्वस्वं गृह्यताम् । इति खड्गमुत्सृज्य कृताञ्जलिः पादयोः पतति ।

विदूषकः । सप्पुरिस उट्ठेहि उट्ठेहि । अआणन्तेण तुमं उवालद्धो । संपदं उण जाणन्तो अणुणेमि (८) ।

विटः । ननु भवानेवात्रानुनेयः । तदुत्तिष्ठामि समयेन

विदू०(विटः)—महाब्राह्मणश्चण्डालः (?) । [सकामेति । सकामा स्वाधीनयौवनेति पदाभ्यामस्या धारणं नापराधाय सा पेरं तिष्ठति । न त्वियमित्याशयः । शीलवञ्चना दुश्चरितसंभावना ॥ ४४

(७) [किमिव ।]

विदू०—(८) सत्पुरुष उत्तिष्ठोत्तिष्ठ । अज(जा)नता त्वमुपालब्धः । सांप्रतं पुनर्जानन्ननुनयामि । आदरविषयतानुनयः

---

१ [illegible] B (a). २ [illegible] A B (c) C F I. J. ३ [illegible] B ४ अजाणन्तेण D H. ५ [illegible] B (a). ६ [illegible] A B (b.) C E F (°[illegible] H. ७ om. E h.

विदूषकः । भणादु भवं (९) ।

विटः । यदीमं वृत्तान्तमार्यचारुदत्तस्य नोख्यास्यसि ।

विदूषकः । ण कधइस्सं (१०) ।

विटः । एष ते प्रणयो विप्र शिरसा धार्यते मया ।
गुणशस्त्रैर्वयं येन शस्त्रवन्तोपि निर्जिताः ॥४६॥

शकारः । सासूयम् । किं णिमित्तं उण भावे एदश्श दुश्टवडुअश्श किविणं अञ्जलिं कदुअ पाएशु णिवडिदे (११)।

विटः । भीतोस्मि ।

शकारः । कश्श तुमं भीदे (१२) ।

विटः । तस्य चारुदत्तस्य गुणेभ्यः ।

शकारः । के विअ तश्श गुणा जश्श गेहं पविशिअ अशिदव्वं पि णत्थि (१३) ।

समयः क्रियाबन्धः । समयमेवाह । यदीममिति ।(९) [भणतु भवान् ।]
(१०) [न कथयिष्यामि ।][एष ते इति ।] गुणशस्त्रैः गुणा एव शस्त्राणि तैः ॥ ४६ ॥

शका०–(११) किंनिमित्तं पुनर्भाव एतस्य दुष्टबटुकस्य थिनशाञ्जलिं कृत्वा पादयोर्निपतितः ।

विदू० (शका०)–(१२) [कस्मात्त्वं भीतः ।] (१३) के इव तस्य गुणा यस्य गृहं प्रविश्याशितव्यं भोक्तव्यमिति(मपि) नास्ति ।

---

१ आर्य om: A B (bcd) D E F G २ नाख्यापयसि D H. ३ दुड A B (abcd) E F G; दुट J. ४ षडुकश B (b); बडुकश्श A B (c) F; वडुअश्श B (d). ५ [illegible]णअंजलिं A B (c) C D E F G I. J; किं विणअं अंजलिं B (a) शविणअंजलिं [illegible] (b). ६ पादेशु D H. ७ चारुदत्तस्य A. ८ यश्श J. ९ पविशिअ B (d). [illegible] B (a) D. ११ णत्थि B (b).

विदूषकः । कअन्तेण (२३) ।

शकारः । तो उट्ठेहि उट्ठेहि (२४) ।

विदूषकः । उट्ठिस्सामो (२५) ।

शकारः । कदा (२६) ।

विदूषकः । जदा पुणो वि देव्वं अणुऊलं भविस्सदि (२७) ।

शकारः । अले लोद लोद (२८) ।

विदूषकः । रोदाविदा जेव्व अम्हे (२९) ।

शकारः । केण (३०) ।

विदूषकः । दुग्गदीए (३१) ।

विदू०—(२३) कृतान्तेन ।
शका०—(२४) उत्तिष्ठोत्तिष्ठ ।
विदू०—(२५) उत्थास्यामः ।
शका०—(२६) कदा ।
विदू०—(२७) यदा पुनरपि दैवमनुकूलं भविष्यति ।
शका०—(२८) अरे रो(रु)दिहि रो(रु)दिहि ।
विदू०—(२९) रोदाविदा इति रोदायि(दि)ता इत्यप्रयत्नमसं- ने रोदनं कारिता इत्यर्थः । एव वयम् ।
शका०—(३०) केन ।
विदू०—(३१) दुर्गत्या ।

किदंतेण D. H. २ om. A B (bcd) C D E F G. ३ om. A B (bc) D I; उच्छेहि H (d); उट्टेहि E. ४ यदा B (d). ५ लोदाविदा D. ६ ज्जेव C J; DH. ७ दुग्गदिए H.

अम्हेहिं वेलक्कालाणुणीअमाणा तुह गेहं पविट्ठा । ता जइ मम हस्ते शअं ज्जेव्व पट्ठाविअ एणं शमप्पेशि तदो अधिअलणे ववहालं विणा लहुं णिज्जादमाणाह तव मए अणुबद्धा पीदी हुविश्शादि । आदु अणिज्जादमाणाह आमलणन्तिके वेले हुविश्शादि । अवि अ पेक्ख पेक्ख (३६) ।

कक्कालुका गोछडलित्तवेण्टा
शाके अ शुक्खे तलिदे हु मंशे ।
भत्ते अ हेमन्तिअलत्तिशिद्धे
लीणे अ वेले ण हु होदि पूदी(३७)॥५१॥

व्यवहारनाम्नो नवमाङ्कस्य सूचनम् । लघु शीघ्रम् । णिज्जादमाणाह निर्यातयतः । वसन्तसेनां निःसार्यत इत्यर्थः । प्राकृते कुतः शानन्त् संस्कृतेन दुर्लभः । माणाहेति पठ्यन्तं यथापूर्वमुक्तम् । चारुदत्तस्येत्यत्र चालुदत्ताहेति समूह्यम् । एवमेवात्र सर्वत्र । तव मयानुबद्धा प्रीतिर्भविष्यति । आदु अथवा । अणिज्जादमाणाहानिर्यातयतः । आमरणान्तिकं वैरं भविष्यति । अपि च प्रेक्षस्व प्रेक्षस्व ।

[कक्कालुका इत्यादि ।] उपजातिच्छन्दसा पद्यम् । कूष्माण्डी गोमयलिप्तवृत्ता(न्ता) शाकं च शुष्कं तलितं खलु मांसम् । तलितं स्नेहपक्वे देशीत्येके । भक्तं च हैमन्तिकरात्रिसिद्धं लीणे अ वेले इति लीनायां च वेलायाम् । गते समय इत्यर्थः । लीणे वेले इति

शोट्ठकं भणेशि । लेहुकं भणेशि । तेधा भणेशि जधा हग्गे अत्तणकेलिकाए पाशादबालग्गकवोदवालिआए उवविश्टे शुणिश्शं । तधा जदि ण भणेशि. तों कवालतलप्पविश्टं कविस्थं विअ मस्तअं दे मडमडाइश्शं (३८) ।

विदूषकः । भणिस्सं (३९) ।

पुंलिङ्गं शाकारवचनत्वेन न दोषः । अतः पूर्वमेवोक्तम् । 'लिङ्गविहीनम्' इत्यादीति ध्येयं सुधीभिः । न खलु भ(व)ति पूतिर्दुर्गन्धतापि तु भवत्येवेति काकुः । चिरंतनत्वेन प्रशिथिलं स्वकार्यम् ॥ ९१ ॥

(३८) शोट्ठिकं. स्वस्तिकं- शोभनं भणिष्यसि । लघुकं ष्यसि । तथा भणिष्यसि । भणेशीति भविष्यवर्तमानयोस्तुल्यं रूपम् । यथाहमात्मनः केलिकायां(?) प्रासादबालाग्रकपोतपालिकायां विटङ्के । 'बालाग्रं मत्तवारणम्' । कपोतपालिकोपरिगृहश्रेणीति दक्षिणापथे लोकोक्तिरियमिति प्राचीनटीका । उपविष्टः शृणोमि । अन्यथा यदि न भणसि तदा कपाटतलप्रविष्टं कपित्थगुलिकामिव मस्तकं तव दा त्यविशेषयुक्तं तथा भक्षयिष्यामि यथा लोकोऽस्त्या मडमडाइदश मिति व्याख्यायते ।

विदू०-(३९) भणिष्यामि ।

१ शो ट्ठुकं A B (c), सोण्ड्क ? pr. m. corr शास्तकं H (d), शोथुक K, शो B (a), शोट्ठिक C, शोट्ठुकं E. २ लघुकं B (a); लडुकं B (b), लस्तकं H (d) d syl. स्त et in marg add घु B (d), लहुअं DH, लघुक. K. ३ तथा B (d) ४ जंधे AB (bcd) CDEFGIJ. ५ °लिआए DH, केलीकाए I ६ वालिआए (abcd) DEFGI ७ °विट्ठे AB (c) CDFGJ, उवविशे B (a). ८ शुणामि (bcd) CDEFGIJ. ९ अण्णधा AB (bcd) CDEFG; अण्णधा दि H १० (a). ११ पविट्ठं AB (c), पविश्टं H (a), °विट्ठ B (b), °पविट्ठं B (d). १२ गुलिअं AB (bcd) EFGHJ कविट्ठं गुलिअं D. also H which has विट्ठ १३ AB (c) CDFGIJ; मस्तकं H (ad) K, मस्तअं B (b) १४ मडिइशं मडि

शकारः । अपवार्य । चेडे गेडे शचक़ उज्जेव्व भावे (४०)।

चेटः । अध इं (४१) ।

शकारः । ता शिग्घं अवक्कमम्ह (४२) ।

चेटः । ता गेण्हदु भश्टके अशिं (४३) ।

शकारः । तव उज्जेव्व हश्ते चिश्टदु (४४) ।

चेटः । एशो भश्टालके गेण्हदु णं भश्टके अशिं (४५)।

शकारः । विपरीतं गृहीत्वा ।

शका०–(४०) हे चेट गतः सत्यमेव भावो विटः ।

चेटः–(४१) अथ किम् ।

शका०–(४२) ततः शीघ्रमपाक्र(क्रा)माय: ।

चेटः–(४३) तद्गृह्णातु भट्टारकोऽसिम् ।

शका०–(४४) तवैव हस्ते तिष्ठतु ।

चेटः–(४५) एषोऽसिः । भट्टारकः स्वामिको । गृहाणेमं भट्टारकोऽसिम् ।

शका०–[णिव्वक़लमित्यादि ।] उपजातिच्छन्दसा [पद्यम्] ।

णिव्वकलं मूलकपेशिवण्णं
खन्धेण घेत्तूण अ कोशशुत्तं ।
कुक्केहिं कुक्कीहिं अ बुक्कअन्ते
जधा शिआले शलणं पलामि(४६)॥५२॥

परिक्रम्य निष्क्रान्तौ ।

विदूषकः । भोदि रदणिए णं हु दे अअं अवमाणो तत्तभवदो चारुदत्तस्स णिवेदइदव्वो । दोग्गच्चपीडिअस्स दिउणदरा पीडा हुविस्सदि (४७) ।

रदनिका । अज्ज मित्तेअ रदणिआ खु अहं संजदमुही (४८) ।

(४६) निर्वल्काल(?)निरुप्याले इत्यर्थः(?)(णिव्वकलं निर्वल्का... त्यर्थः) । मूलकपेशिवण्य(ण्ण)म् । पेशिस्त्वक् । मूल... लोहितमित्यर्थः । स्कन्धेण घेत्तूण गृहीत्वा च कोशसुप्तम् । कोशावस्थितमित्यर्थः । कुक्कुरैः कुक्कुरीभिश्च बुक्कअन्ते शब्दायमानो यथा शृगालः शरणं गृहं प्रयाति तथा स्वगृहं प्रयामि ॥ ५२ ॥

विदू०–(४७) रदनिके न खलु तेयं कुक्कुरकुक्कुरीस्थाने प्रकृतः शकारेण केशग्रहणेन कृतश्चापमानस्तत्रभवतः पूज्यस्येत्यर्थः चारुदत्तस्य निवेदयितव्यः । दौर्गत्यपीडितस्य मन्ये द्विगुणतरा पीडा भविष्यति ।

रद०–(४८) आर्य मैत्रेय रदनिका खल्वहं संयतमुखी ।

१ कोशिशुत्तं K. २ कुक्केहि B (bd) C E; °क्केहिं H. ३ कुक्कीहि B (bd) C कुक्कीहिं H. ४ बुक्कअन्ते B (ab) K; बुक्कंते H. ५ भो रद० G. ६ ण हु B ण क्खु J. ७ °भोदो° D H. ८ णिवेदयिदव्वो B (d); °णिवेद° H. ९ ... १० हुविस्सदि H (d). ११ om: B (a). १२ रअणिआ A B (bc) E रणिआ B (d). १३ क्खु C D F.

विदूषकः । एवं ण्णेदं (४९)।

चारुदत्तः । वसन्तसेनामुद्दिश्य । रदनिके मारुताभिलाषी मदोपसमर्थः। शीतार्तो रोहसेनः। ततः प्रवेश्यतामभ्यन्तरमयम्। अनेन प्रावारकेण छादयैनम् । इति प्रावारकं प्रयच्छति।

वसन्तसेना । स्वगतम् । कधं परिअणोत्ति मं अवगच्छदि । प्रावारकं गृहीत्वा समाघ्राय च स्वगतं सस्पृहम् । अम्महे जादीकुसुमवासिदो पावारओ अणुदासीणं से जोव्वणं पडिहासेदि (५०) । अपवारितकेन प्रावृणोति ।

चारुदत्तः । ननु रदनिके रोहसेनं गृहीत्वाभ्यन्तरं प्रविश ।

विदू०–(४९) एवं ण्णेदमित्येवार्थे । एवमेवेत्यर्थः।

चारु०–रोहसेनश्चारुदत्तसुतः ।

वस०–(५०) कथं परिजन इति मामवगच्छति जानातीत्यर्थः। अम्महे विस्मये । जातीकुसुमवासितः प्रावारकः । अनुदासीनं साभिलापम् । तदनुरूपचेष्टायोगात् । से अस्य । यौवनं प्रतिभासते ।

वसन्तसेना । स्वगतम् । मन्दभाइणी खु अहं तुह अब्भन्तरस्स (५१) ।

चारुदत्तः । ननु रदनिके प्रतिवचनमपि नास्ति । कष्टम् ।

यदा तु भाग्यक्षयपीडितां दशां
नरः कृतान्तोपहितां प्रपद्यते ।
तदास्य मित्राण्यपि यान्त्यमित्रतां
चिरानुरक्तोऽपि विरज्यते जनः ॥ ५३ ॥

उपसृत्य रदनिका विदूषकश्च ।

विदूषकः । भो इअं सा रअणिआ (५२) ।

चारुदत्तः । इयं सा रदनिका । इयमपरा का ।

अविज्ञातावसक्तेन दूषिता मम वाससा ।

वसन्तसेना । स्वगतम् । णं भूसिदा (५३) ।

वस०—(५१) मन्दभागिनी खल्वहं तवाभ्यन्तरस्य अभ्यन्तरगमनस्याभागिनी । वैदग्धात् । भाग्यं शोभनं कर्म ।

[चारु०—] [यदा त्विति] ॥ ५३ ॥

विदू०—(५२) भो इयं सा रदनिका ।

चारु०—[अविज्ञातेति] दूषिता परपुरुषत्वात् ॥ ५४ ॥

वस०—(५३) णं ननु भूषिता ।

१ क्खु C D F H J. २ तुज्झ A B (c) E F G I; °तुम्हे° C J, °तु D (d); °हि अब्भं H, तुज्ञ अब्भं K. ३ तुने (?) B (a). ४ °न्तोपि° ५ विदूषकः रदनिकामुपसृत्य J. ६ om. B (d). ७ रदणिआ C J.

चारुदत्तः।

छादिता शारदभ्रेण चन्द्रलेखेव रोजते ॥ ९४ ॥

अथवा न युक्तं परकलत्रदर्शनम्।

विदूषकः। भो अलं परकलत्तदंसणसङ्काए। एसा वसन्तसेणा कामदेवाअदणुज्जाणादो पहुदि भवन्तमणुरत्ता (९४)।

चारुदत्तः। अये इयं वसन्तसेना। स्वगतम्।

यया मे जनितः कामः क्षीणे विभवविस्तरे।
क्रोधः कुपुरुषस्येव स्वगात्रेष्वेव सीदति ॥ ९९ ॥

विदूषकः। भो वअस्स एसो क्खु राअसालो भणादि (९९)।

चारुदत्तः। किम्।

विदूषकः। एसा ससुवण्णा सहिलण्णा णवणाडअदंसणुट्ठिदा सुत्तधालि व्व वसन्तसेणा णाम गणिआदालिआ का-

---

विदू०-(९४) भो अलं परकलत्रदर्शनशङ्कया। एषा वसन्तसेना कामदेवायतनोद्यानात्प्रभृति भवन्तमनुरक्ता।

चारु०-[ययेति।] सीदति कर्तव्यासामर्थ्यादव्यक्तो न भवति ॥ ९९ ॥

विदू०-(९९) भो वयस्य एष खलु राजश्यालो भणति।

विदू०-(९६) एषा ससुवर्णा सहिरण्या नवनाटकदर्शनेदिता (?)

मदेवाअदणुज्जाणादो पहुदि तुमं अणुलत्ता अम्हेहिं बलक्काराणुणीअमाणा तुह गेहं पविट्ठा (५६)।

वसन्तसेना। स्वगतम्। बलक्काराणुणीअमाणेत्ति जं सच्चं अलंकिदम्हि एदेहिं अक्खरेहिं (५७)।

विदूषकः। ता जइ मम हत्थे सअं उज्जेव्व पेट्टाविअ एणं समप्पेसि तो अधिअरणे ववहारं विणा लहुअं णिज्जादेमाणाह तव मए अणुबद्धा पीदी हुविस्सदि। अण्णधा आमरणं वेरं हुविस्सदि (५८)।

सूत्रधारीव वसन्तसेना नाम गणिकादारिका कामदेवायतनोद्यानात्प्रभृति त्वामनुरक्तास्माभिर्बलात्कारानुनीयमाना तव गेहं प्रविष्टा।

वस०—(५७) बलात्कारानुनीयमानेति यत्सत्यमलंकृतास्म्येतैरक्षरैः। अलंकृतास्मीति ममान्यत्राभिलाषो नास्तीत्यर्थः।

विदू०—(५८) तद्यदि मम हस्ते स्वयमेव प्रस्थाप्यैनां समर्पयसि ततोधिकरणे व्यवहारं विना लघुकं निर्यातयतस्तव मया सह प्रीतिर्भविष्यति। अन्यथामरणं वैरं भविष्यति।

१ अणुलत्ता A B (bcd) C D E F G H J. २ अम्हेहि D. ३ बलक्काराणु° B (a) C; बलक्कारारणु° B (d); बलक्काराणु° F. ४ गे om. ६ B ५ पविसिआ B (a). ६ omit B (ab). ७ °माणेत्ति B (a); माणं त्ति B ८ अलं किदं म्हि [?] B (abd) ९ उज्जेव C; एव्वं D; जेव्व F G १० पट्ठ B (d), पट्ठाविअ K. ११ तदो C J. १२ अधिअलणे B (a) C J. १३ B (ad) C J; ववहारं F H. १४ लहुं C J. १५ °माणह १६ दे अणुबद्धा B (a). १७ अण्णहा D. १८ आमलणं D E F G I; C J. १९ वेलं B (ad); वेल B (b) D E F G I, वेलत्तिके C J.

चारुदत्तः । सावज्ञम् । अज्ञोसौ । स्वगतम् । अये कथं देवतोपस्थानयोग्या युवतिरियम् । तेन खलु तस्यां वेलायां

प्रविश गृहमिति प्रतोद्यमाना
न चलति भाग्यकृतां दशामवेक्ष्य ।
पुरुषपरिचयेन च प्रगल्भं
न वदति यद्यपि भाषते बहूनि ॥ ९६ ॥

प्रकाशम् । भवति वसन्तसेने अनेनाविज्ञानादपरिज्ञातपरिजनोपचारेणोपराद्धोस्मि । शिरसा भवतीमनुनयामि ।

वसन्तसेना । एदिणा अनुचिदभूमिआरोहणेण अवरद्धा अज्जं सीसेण पणमिअ पसादेमि (९९) ।

विदूषकः । भो दुवेवि तुम्हे सुसंपण्णा विअ कलमकेदारा

चारु०—देवतेवोपस्थानं यस्याः सा । [प्रविश गृहमिति ।] पुष्पिताग्रा छन्दः ॥ ९६ ॥

वस०—(९९) एतेनानुचितभूमिकारोहणेनापराद्धार्यं शीर्षेण प्रणम्य प्रसादयामि । अनुचितभूमिकारोहं(ह)णं पक्षद्वारेण धासप्रवेशादिकम् ।

विदू०—(६०) भो द्वावपि युवां सुखं प्रणम्य कलमकेदारा-न्योन्यं शीर्षेण शीर्षं समागतौ । अहमप्यनेन करभजानुसदृशेन

विदूषकः । अपवार्य । जइ ऐव्वं ता चोरेहिं अवहरीअदु (६५) ।

चारुदत्तः । अचिरेणैव कालेन ।

विदूषकः । एसो से अम्हाणं विण्णासो (६६) ।

चारुदत्तः । निर्यातयिष्ये ।

वसन्तसेना । अज्ज इच्छे अहं इमिणा अज्जेण अणुगच्छिज्जन्ती सकं गेहं गन्तुं (६७) ।

चारुदत्तः । मैत्रेय अनुगच्छ तत्रभवतीम् ।

विदूषकः । तुमं ज्जेव्व एदं कलहंसगामिणीं अणुग

विदू०—अपवार्य । तृतीयादावभृति(?) द्वाभ्यामन्योन्यं मन्त्रणेपवार्येति संकेतः । द्वाभ्यामित्युपलक्षणम् । (६५) यद्येवं तदा चौरैरपह(हि)यतामिति । चोरेहिं अवहरीअदु इति संधिच्छेदनामस्तृ याङ्कस्य सूचनम् ।

विदू०—(६६) एष तेस्या अस्माकं विन्यासः । ... वसन्तसेनाया अलंकारविन्यासः । अस्माकमित्यर्थः । ... भावः ।

वस०—(६७) आर्य इच्छाम्यहमनेनार्येण सहेति शेष. अणुगच्छिज्जन्ती अनुगम्यमानेत्यर्थः । सकं स्वकम् । गेहं ... अनेन मैत्रेयेणेत्यर्थः ।

१ एव्व H (d), ज एव्व ? H. २ °हरीअदुत्ति० D F H I; ता ३ विणासो A B (a), वि णसो? B (d) ४ °गच्छन्ती H (a). ५ om B ६ ज्जेव C E G, एव्व D ७ गामिणीमणु A B (bcd)

च्छन्तो राअहंसो विअ सोहसि । अहं उण बम्हणो तहिं जणेहिं चउप्पहोवणीदो विअ उवहारो कुक्कुरेहिं विअ खज्जमाणो विवज्जिस्सं (६८) ।

चारुदत्तः । एवं भवतु । स्वयमेवानुगच्छामि भवतीम् । तद्राजमार्गविश्वासयोग्याः प्रज्वाल्यन्तां प्रदीपिकाः ।

विदूषकः । वड्ढमाणआ जालेहि पदीविआओ (६९) ।

चेटः । जनान्तिकम् । अले तेल्लेण विणा पदीविआओ पज्जालीअन्ति (७०) ।

विदूषकः । जनान्तिकम् । भो ताओ क्खु अम्हाणं

विदू०–(६८) त्वमेतां कलहंसगामिनीमनुगच्छन्राजहंस इव शोभसे । अहं पुनर्ब्रा(र्ब्रा)ह्मणो यत्र तत्र जनैश्चतुष्पथोपनीत इवोपहारः कुक्कुरैरिव खाद्यमानो विपत्स्ये । जनैः खाद्यमान इत्यन्वयः(?)। उपहारो देवताबलि. ।

विदू०–(६९) वर्धमानक प्रज्वालय प्रदीपिकाः । वर्धमानकश्चारुदत्तस्य दासः । अयमेव चेटः ।

चेटः–(७०) अरे तैलेन विना प्रदीपिकाः प्रज्वाल्यन्ते ।

विदू०–जनान्तिकमित्येकान्ते ।

पदीविआओ अवमाणिदनिद्धणकामुआ विअ गणिआ णि-
स्सिणेहाओ दाणि संवुत्ता (७१)।

चारुदत्तः। मैत्रेय भवतु। कृत प्रदीपिकाभिः। प

उदयति हि शशाङ्कः कामिनीगण्डपाण्डु-
ग्रहगणपरिवारो राजमार्गप्रदीपः।
तिमिरनिकरमध्ये रश्मयो यस्य गौराः
सुतजल इव पङ्के क्षीरधाराः पतन्ति ॥ ५७ ॥

उत्थाय सानुरागम्। भवति वसन्तसेने इदं भवत्या गृह
प्रविशतु भवती। वसन्तसेना सानुरागमवलोकयन्ती निष्क्रान्ता।

चारुदत्तः। वयस्य गता वसन्तसेना। तदेहि। गृह-
मेव गच्छावः।

---

(७१) भो माः खल्वस्माकं प्रदीपिका अवमानितनिर्धनका
इव गणिका निःस्नेहा इदानीं संवृत्ताः। स्नेहे(हो)नुरागस्तैलं च।

चारु०—भवत्वित्य(त्यु)पसंहारोक्तिः। प्रदीपिकाभिः कृत
र्याप्तं व्यर्थमिति भावः। 'युगपर्याप्तयोः कृतम्' इत्यमरः।
पयाह।

[उदयतीति।] हीत्याश्चर्ये। यस्य शशाङ्कस्य। तमोवृन्दम
शुभ्रा रश्मयः पतन्ति यथा सुतं जल यस्मात्तादृशे भवि
इत्यर्थः। पङ्के दुग्धधाराः। पङ्कस्य तमोवन्नीलतया सुतजल

१ अविमाणिद° H (d) २ °णिद्धण° D; °णिद्धन F, णिद्धण G ३ °अ (d), विअ H ४ गणिआओ D H ५ णिस्सणेहाओ H (b) E G ६ भवतु B (ab), भवतु H णि वुत्ताओ K. ७ om B (a), भवतु भवतु B (d) ८ काभि B (a) ९ सुत इव जल(ल)पङ्के B (b) E १० om A B (c) H I J ११ °राग पश्यन्ती . . वसन्तसेना B (a)

राजमार्गो हि शून्योऽयं रक्षिणः संचरन्ति च ।
वञ्चना परिहर्तव्या बहुदोषा हि शर्वरी ॥ ५८ ॥

परिक्रम्य । इदं च सुवर्णभाण्डं रक्षितव्यं त्वया रात्रौ वर्धमानकेनापि दिवा ।

विदूषकः । जधा भवं आणवेदि (७२) ।

इति निष्क्रान्तौ ।

इति मृच्छकटिकायामलंकारन्यासो नाम प्रथमोऽङ्कः ।

विशेषणेन दुग्धधारासंपातघातभिदुरत्वं झटिति प्रतीयते । एवमेवोपमेयभूततमसः शशाङ्ककिरणसंपर्कमात्रेणैव विनश्यद्वस्यत्वमवगम्यते । तथा च प्रदीपिकाप्रज्वालनप्रयासोऽन्यथासिद्ध इति भावः ॥ ५७ ॥

[राजमार्ग इति ।] ॥ ५८ ॥ रक्षितव्यमिति त्वया मैत्रेयेण । चारुदत्तगृहे रात्रिशयननियमात् । दिवा वर्धमानकेन रक्षितव्यम् । भृत्यत्वेन दिवापि विद्यमानत्वादिति भावः ।

विदू०—(७२) यथा भवानाज्ञापयति ॥ निष्क्रान्तौ इति चारुदत्तविदूषकौ निर्गतावित्यर्थः । प्राधान्यादनयोर्निद(र्दे)शः । चेटे(टो)ऽप्यनुगतः स्यादेवेति ज्ञेयम् । अङ्कः प्रथमः । अलंकारन्यासो नाम अलंकारन्यासपदवाच्य इत्यर्थः । इति श्रीमृच्छकटिकप्रकरणविवृत्तौ श्रीमन्महाराजश्रीवलिसेनसाहबसंमताय श्रीलल्लदीक्षितेन निर्मितायामलंकारन्यासो नाम प्रथमोऽङ्कः ॥ १ ॥

---

१ भणवेदि H. २ om: B (abd). ३ °कटिके A B (c) c D F I J; after कटिके add प्रकरणे D H.

द्वितीयोऽङ्कः ।

प्रविश्य •

चेटी । अत्ताए अज्जआसआसं संदेसेण पेसिदम्हि । ता जाव पविसिअ अज्जआसआसं गच्छामि । परिक्रम्यावलोक्य च । एसा अज्जआ हिअएण कंपि आलिहन्ती चिट्ठदि । ता जाव उपसप्पामि (१) ।

तत. प्रविशत्यासनस्था सोत्कण्ठा वसन्तसेना मदनिका च ।

प्रविश्य चेटी । इयं वसन्तसेनायाश्चेटी वसन्तसेनामदनिकयोः प्रवेशमङ्कारम्भकं सूचयति ।

(१) अत्ताए मात्रा वसन्तसेनायाः । अत्ता- इति मातुः श्वश्वाश्च प्राकृते संज्ञा । अज्जआसआसमार्यासकाशम् । आर्या वसन्तसेना । संदेशेन प्रेषितास्मि । तद्यावत्प्रविश्यार्यासकाशं गच्छामि एषार्या हृदयेन कमप्यालिखन्ती । अभिलषन्ती(न्ती ?)त्यर्थः तिष्ठति । तद्यावदुपसर्पामि ।

१ चेटी चेटी H (ad) G २ अत्ताए G. ३ अज्जुआ॰ B throughout act translated by अज्जुका॰ H G K; अज्जआसआसं D H, ४ अज्जआ॰ D . ५ परिक्रम्य om' B (a) ६ अज्जआ D H. ७ किंपि A B(ac) C F J K; किं । ८ आलिहन्ती B (d), अलिहन्ती D, अलिहन्दि H, अभिलिहन्ती K. ९ , १० ततः E

वसन्तसेना। हञ्जे तदो तदो (२)।

चेटी। अज्जए ण किंपि मन्तेसि। किं तदो तदो(३)।

वसन्तसेना। किं मए भणिदं (४)।

चेटी। तदो तदो त्ति (५)।

वसन्तसेना। सभ्रूक्षेपम्। आं। एव्वं (६)।

वस०–(२) हञ्जे इति चेट्यादेराह्वाने। 'हञ्जे हण्डे हलाह्वाने नीचां चेटीं सखीं प्रति' इत्यमरः। तत्र सख्याह्वाने हलेति प्रसिद्धं शाकुन्तले। हञ्जे हण्डे इति तु नीचायाश्चेट्याश्चाह्वाने ज्ञेयमिति विवेकः। तदो तदो ततस्ततः। तदो तदो इत्युन्मादस्य कामावस्थायाः सूचनम्।

चेटी–(३) चेटी इयं मदनिका। आर्ये न किमपि मन्त्रयसि कथयसीत्यर्थः। किं ततस्ततः। ततस्तत इत्येव कथनं किमित्यर्थः। किंशब्दः प्रश्ने।

वस०–(४) किं मया भणितम्। इदं तत्क्षणोक्तास्मरणमप्युन्मादः कामावस्थैव।

चेटी–(५) ततस्तत इति।

वस०–(६) आम्। एवम्। आमित्यङ्गीकारेऽव्ययम्। यदुच्यते त्वया यत्त्वया ततस्तत इत्येव कथितं नान्यत्तदङ्गीकृतमित्यर्थः। भ्रू... [illegible]।

---

१ मदनिका B, B (a). २ अज्जे D H; अज्जुए K. ३ किंवि D. ४ भणिदे A (c) F. ५ मदनिका B, B (a). ६ तदो तदो J; त्ति om J.

उपसृत्य

प्रथमा चेटी । अज्जए अत्ता आदिसदि ण्हादा भविअ देवदाणं पूअं णिव्वत्तेहि त्ति (७) ।

वसन्तसेना । हञ्जे विण्णवेहि अत्तं अज्ज ण ण्हाइस्सं । ता बह्मणो ज्जेव्व पूअं णिव्वत्तेदु त्ति (८) ।

चेटी । जं अज्जआ आणवेदि (९) । इति निष्क्रान्ता ।

मदनिका । अज्जए सिणेहो पुच्छदि । ण पुरोभाइदा । तों किं णेदं (१०) ।

वसन्तसेना । मदणिए कीरिसिं मं पेक्खसि (११) ।

मदनिका । अज्जआए सुण्णहिअअत्तणेण जाणामि हिअअगदं कंपि अज्जआ अहिलसदि त्ति (१२) ।

चेटी–(७) प्रथमेति । या वसन्तसेनाजनन्या प्रेषिता सा प्रथमेत्यर्थः । आर्ये मातादिशति स्नाता भूत्वा देवतानां पूजां निर्वर्तयेति । निर्वर्तय संपादयेत्यर्थः ।

वस०–(८) हञ्जे विज्ञापय मातरम् अद्य न स्नास्यामि । तद्ब्राह्मण एव पूजां निर्वर्तयत्विति ।

चेटी–(९) यदार्याज्ञापयति ।

मद०–(१०) आर्ये स्नेहः पृच्छ्यते(?) । न पुरोभागिता । तत्किमे(ण)तम् । पुरोभागिता दोषैकदर्शिता । 'दोषैकदृक् पुरोभागी' इत्यमरः

वस०–(११) मदनिके कीदृशीं मां प्रेक्षसे ।

चेटी(मद०)–(१२) आर्यायाः शून्यहृदयत्वेन जानामि हृदयगतं कामप्यार्याभिलषतीति ।

१ चेटी चेट्टी B (ab). २ णाहाय A B (c) ३ णिव्वत्तेहिहि D H. ४ A B (c) ५ तार B (a) K. ६ एव्व D H ७ °व्व° णिव्व °है° D ८ अज्जा D ९ पुच्छादि B (b). पुरोभदी A H (c) D E F G. १० ता om (c) F, ता किं णेदं om. D H ११ मअणिए D H १२ कीदिसिं B I. १३ om H (d). १४ अज्जाए D H. १५ कवि D १६ अज्जा D

वसन्तसेना । सुट्ठु तुए जाणिदं । परहिअअग्गहणपण्डिआ मदणिआ क्खु तुमं (१३) ।

मदनिका । पिअं मे पिअं । कामो क्खु णाम एसो भअवं । अनुगहिदो महूसवो तरुणजणस्स । ता कधेदु अज्जआ किं राआ राअवल्लहो वा सेवीअदि (१४) ।

वसन्तसेना । हञ्जे रमिदुमिच्छामि । ण सेविदुं (१५) ।

मदनिका । विज्जाविसेसालंकिदो किं कोवि बह्मणो जुआ कामीअदि (१६) ।

वस०–(१३) सुष्ठु त्वया ज्ञातम् । परहृदयग्रहणपण्डिता मदनिका खलु त्वम् ।

मद०–(१४) प्रियं मे प्रियम् । कामः खलु नामैष भगवान् । अनुगृहीतो महोत्सवस्तरुणजनस्य । तत्कथयत्वार्या किं राजा राजवल्लभो वा सेव्यते ।

वस०–(१५) हञ्जे रन्तुमिच्छामि । न सेवितुम् । कामोपभोगरसिकास्मि । न द्रव्यार्थिनीत्यर्थः । द्रव्यपुष्कलतयैवालंकारन्यासश्चारुदत्तस्य वल्लभतमस्य करे कृतः प्रथमाङ्क इति भावः ।

मद०–(१६) विद्याविशेषालंकृतः किं कोपि ब्राह्मणो युवा काम्यते ।

वसन्तसेना । पूअणीओ मे वह्मणो जणो (१७) ।

मदनिका । किं अणेअणअराभिगमणजणिदविहवविथ्थारो वाणिअजुआ वा कामीअदि (१८) ।

वसन्तसेना । हञ्जे उवारूढसिणेहं पि पणइजणं परिच्चइअ देसन्तरगमणेण वाणिअजणो महन्तं विओअदुक्खं उप्पादेदि (१९) ।

मदनिका । अज्जए ण राआ ण राअवल्लहो ण वह्मणो ण वाणिअजणो । ता को दाणि सो भट्टिदारिआए कामीअदि (२०) ।

वस०–(१७) पूजनीयो मे ब्राह्मणो जनः । पूजनीयाश्च ये भवन्ति तेषां विलासवैमुख्यं म(स)देति भावः ।

मद०–(१८) किमनेकनगराभिगमनजनितविभवविस्तारो वाणिजयुवा वा काम्यते । वणिजोऽयं वाणिजः । तस्येदमित्यण् । वा सराक्षसादिवद्वा स्वार्थेण् ।

वस०–(१९) हञ्जे उपारूढस्नेहमपि प्रणयिजनं परिचय्य देशान्तरगमनेन वाणिजजनो महद्वियोगजदुःखमुत्पादयति ।

मद०–(२०) आर्ये न राजा न राजवल्लभो न ब्राह्मणो न वणिग्जनः । तत्क इदानीं स भर्तृदारिकया काम्यते ।

१ हञ्जे पूअ० B (ad) २ °राभिगमण° B ३ विहव हव (?) वित्थारो B वित्यादो° (?) H ४ वाणिज D H ५ जुवा D ६ उआरूढ A B (' ७ पणजणा (?) B (a), °यिजण D ८ परिभअ B (ad) ९ °विभज० E १० चेटी throughout the page for मदनिका A B (bcd) E ११ राआ (c) F १२ °जणो° C १३ ओसो (?) K १४ °भट्ट° B (d) D H

वसन्तसेना । हञ्जे तुमं मए सह कामदेवाअदणुज्जाणं गदा आसि (२१) ।

मदनिका । अज्जए गदम्हि (२२)।

वसन्तसेना । हञ्जे तधात्रि मं उदासीणा विअ पुच्छसि (२३) ।

मदनिका । जाणिदं । किं सो ज्जेव्व जेण अज्जआ सरणाअदा अब्भुववण्णा (२४) ।

वसन्तसेना । किंणामहेओ क्खु सो (२५) ।

मदनिका । सो क्खु सेट्ठिचत्तरे पडिवसदि (२६) ।

वसन्तसेना । अइ णामं से पुच्छिदासि (२७) ।

वस०–(२१) हञ्जे त्वं मया सह कामदेवायतनोद्यानं गतासीः ।

चेटी (मद०)–(२२) आर्ये गतास्मि ।

वस०–(२३) तथापि मामुदासीनेव पृच्छसि ।

मद०–(२४) ज्ञातम् । किं स एव येनार्या शरणागताभ्युपपन्ना । अनुगृहीतेत्यर्थः । अभ्युपपत्तिरनुग्रहः ।

वस०–(२५) किंनामधेयः खलु सः ।

मद०–(२६) स खलु श्रेष्ठिचत्वरे प्रतिवसति । श्रेष्ठी वणिक् । ृ' इति भाषा ।

वस०–(२७) अयि नामास्य पृष्टासि ।

मदनिका । सो क्खु अज्जए सुगहिदणामहेओ अज्जचारुदत्तो णाम (२८) ।

वसन्तसेना । सहर्षम् । साहु । मदणिए साहु । सुट्ठु तुए जाणिदं (२९) ।

मदनिका । स्वगतम् । एव्वं दाव । प्रकाशम् । अज्जए दलिद्दो क्खु सो सुणीअदि (३०) ।

वसन्तसेना । अदो ज्जेव्व कामीअदि । दलिद्दपुरिससंकन्तमणा क्खु गणिआ लोए अवअणीआ भोदि (३१) ।

मदनिका । अज्जए किं झीणकुसुमं सहआरपादवं महुअरीओ उण सेवेन्ति (३२) ।

मद०—(२८) स खल्वार्ये सुगृहीतनामधेय आर्यचारुदत्तो नाम ।

वस०—(२९) साधु । मदनिके साधु । सुष्ठु त्वया ज्ञातम् ।

मद०—(३०) एवं तावत् । आर्ये दरिद्रः खलु स श्रूयते ।

वस०—(३१) अत एव काम्यते । दरिद्रपुरुषसंक्रान्तमनाः खलु गणिका लोकेवचनीया भवति । अवचनीयार्थानभिलापेण ७५। मात्रानुरागेण च वागगोचरमाहात्म्यशालिनीत्यर्थः ।

मद०—(३२) आर्ये किं हीनकुसुमं सहकारपादपं मधुकर्यः ७ सेवन्ते ।

१. सुट्ठिद B (a), सुणिदाम [illegible] (d); सुग्गहिद D; सुगहीद J. २ om: ३ मअणिए B (a) D. ४ दरिद्दो D H. ५ एव्व D H. ६ होदि [illegible]; होदी ७ om B (a). ८ कमाण marg ºणे [illegible] (d), ºहीणº D H. ९ आदि॑ओ D १० सेवन्दि D H.

वसन्तसेना । अदो ज्जेव्व ताओ महुअरीओ वुच्चन्ति (३३)।

मदनिका । अज्जए जइ सो मणीसिदो ता कीस दाणिं सहसा णाहिसारीअदि (३४) ।

वसन्तसेना । हञ्जे सहसा अहिसारिअन्तो पच्चुअआरदुब्बलदाए मा दाव जणो दुल्लहदंसणो पुणो भविस्सदि (३५)।

मदनिका । किं अदो ज्जेव्व सो अलङ्कारओ तस्स हत्थे णिक्खित्तो (३६) ।

वसन्तसेना । हञ्जे सुट्ठु दे जाणिदं (३७) ।

वस०–(३३) अत एव ता मधुकर्य उच्यन्ते । मधु कुर्वन्ति सेवन्ते माता (मत्ता ?) इत्यर्थः ।

मद०–(३४) आर्ये यदि स मनीषितस्तत्कीसः(स) किमर्थमिदानीं सहसा नाभिसार्यते । मनीषितो वाञ्छितः [स गृहे यत्र कुत्रापि संकेते वा किमितीदानीं नाहूयते । तद्गृहे स्वयमेव वा कुतो [न] गम्यत इति भावः।)।

वस०–(३५) हञ्जे सहसाभिसार्यमाणः प्रत्युपकारदुर्बलतया मा तावज्जनो दुर्लभदर्शनः पुनर्भविष्यति ।

मद०–(३६) किमत एव सोलंकारस्तस्य हस्ते निक्षिप्तः ।

वस०–(३७) सुष्ठु ते त्वया ज्ञातम् ।

नेपथ्ये । अथ द्यूतं निरूपयति । तत्र मायू[थु]रः सभिकः । द्यूतकरनामा यथार्थनामा तत्र माथुरेण जितः। संवाहकनामा पराजितः पलाय-

---

१ °अरिओ° D H. २ उचन्ति D, उचन्दि H. ३ जंयि B (a); जई J. ४ सालिअदि (a). ५ सारीअन्तो– B (d) D. H. ६ पकएअ (?) H. ७ ज्जणो. D. अज्जए किं B, B (ad). ९ तुए D.

नेपथ्ये । अले भट्टा दश सुवण्णाह लुद्धु जूदकरु पपलीणु पपलीणु । ता गेह्ण गेह्ण चिट्ठ चिट्ठ दूलात् पदिट्टोसि (३८) ।

प्रविश्यापटीक्षेपेण सभ्रांतः ।

संवाहकः । कैश्टे एशे जूदिअलभावे । हीमाणहे ।

णवबन्धणमुक्काएए विअ
गद्दहीए हा ताडिदोम्हि गद्दहीए ।

मानः प्रविशति । अयं संवाहको मागधीभाषापाठकः । ढक्कभाषपाठकौ माथुरद्यूतकरौ । तत्र अरे भट्टा इत्यादि वाक्यं माथुरस्य द्यूतकरं प्रति ।

(३८) अरे भट्टा इति द्यूतकरस्य संबोधनम् । दश शुवण्णाह -दश सुवर्णस्य । कृत इति शेषः । लुद्धु रुद्धः । जूदकरु हे द्यूतकर । यद्वा द्यूतकरः संवाहकः । पपलीणु पपलीणु प्रपा(प)लायि प्रपा(प) लायि । तद्गृहाण गृहाण । तिष्ठ तिष्ठ । त्वं मया दूरात्प्रदृष्टोसि । सुवर्णं दशमासिकं मुद्रा तत्तद्राजाङ्कघटिता । मोहर इति भाषा(प)-या । प्रपलायितः संवाहकस्तद्गृहाण धारयेत्यन्वयः । संभ्रान्तो भीतः ।

संवा०—(३९) कष्टं एष द्यूतकरभावः । हीमाणहे विस्मयेऽव्ययम् ।

[णवबन्धणेत्यादि ।] चित्रजातिः । नवबन्धनमुक्तयेव [illegible]। ताडितोऽस्मि गर्दभ्या । भङ्गराजमुक्तयेव शक्त्या घटोत्क

१ अरे A B (bc) D K, अरेरे B (ad) २ शुवण्णाह A B (bc), [illegible] B H ३ लुद B (a) ४ जूतकरु B (b) K, जूदिअरु B, धूतअरु B (d) ५ पपलीणु B B (a), °लीणु° D F H. ६ गेह्णध गेह्णध B (b) E, गेह्ण K. ७ [illegible] B तिट्ठ B (a) तिठ तिठ (c) B (d), चिट्ठ D, तिठ K ८ दूलान्पदिट्टोसि B, B (d), दूरदो पदिट्टोसि D H K. ९ अपटाक्षेपेण A B (abc), पटाक्षेपेण १० om: B (a). ११ कष्टे B (abcd), हीमाणहे कश्टे B (a), कट्टे D H, [illegible] E F h: १२ जूदिअले भाव D F H १३ मुक्काए B (a) १४ om: A B [illegible]

अङ्गलाअमुक्काए विअ शत्तीए

घडुक्को विअ घादिदोम्हि शत्तीए ॥ १ ॥

लेखअवावडहिअअं शहिअं देक्खूण झत्ति पब्भट्टे ।

एण्हि मग्गणिवडिदे कं णु हु शलेणं पवेज्जामि ॥ २ ॥

ता जाव एदे शहिअजूदिएला अण्णदो मं अण्णेशन्ति

इव घातितोस्मि शक्त्या । अस्यार्थः । नयबन्धनान्मुक्तयेव गर्दभ्या रासभस्त्रिया ताडितोस्मि । हा कष्टम् । गर्दभ्या वराटिकया निमित्तभूतया पराजितस्ताडितोस्मि गर्दभ्या । गर्दभी तु ताडनस्वभावा सा प्रसिद्धैव । गद्दीति वराटिकानाम । गर्दभीशक्तिके अथ३ (?) इति प्रसिद्धं द्यूतके कर्प(प)र्दकनामधेये । अङ्गराजेन कर्णेन मुक्तया शक्त्या सूर्यदत्तेन कुन्तेन शस्त्रविशेषेण ताडितो घटोत्कचो भीमसेनसुत इव ताडितोस्मि शक्त्येति ॥ १ ॥

[लेखअवावडेति ।] आर्याछन्दः । लेखकव्यापृतहृदयं सभिकं दृष्ट्वा झटिति प्रभ्रष्टः । इदानीं मार्गनिपतितः कं नु खलु शर (?) शरणं प्रव्रजामि । कं नु खल्विति विमर्शे ॥२॥

तावदेतौ सभिकद्यूतकरावन्यतो मामन्विष्यतः । न प्राकृते द्विवचनमित्यसकृदावेदितम् । तावदितो विपरीताभ्यां पादाभ्यामेतच्छून्यं देवकुलं प्रविश्य देवीभविष्यामि । इदं च्विप्रत्ययान्तम् ।

---

१ मुक्काए B (a). २ वि B (d); om: J. ३ शत्तिए D H. ४ लेखक B (a). सहिअं A B (bcd) D, शहिअं om: B (a). ६ दट्ठुण A B (abcd) C D F K. ७ 'पब्भट्टे A B (abc) C D F J; पडिभट्टे B (d). ८ एण्हि मग्गे D (also) which has एण्ही. ९ णु B B (a). १० शरणं B (a). ११ पवज्जेमि D H. एदो B (d). १२ °दअला D.-

ताव इदो विप्पडीवेहिं पोदेहिं एदं सुण्णदेउलं पविसिअ देवीहुविस्शं (३९)। बहुविधं नाट्यं कृत्वा तथा स्थितः।

ततः प्रविशति माथुरो द्यूतकरश्च।

माथुरः। अले भट्टा दशसुवण्णाह लुद्धु जूँदिकरु पपलीणु पपलीणु। गेह्न गेह्नं चिट्ठ चिट्ठ। दूलात् पदिट्ठोसि (४०)।

अदेवो देवो भूत्वा प्रतिमारूपस्तिष्ठामीत्याशयः। देवकुलं देवगृहम्। देवालयमिति यावत्। अत्र कुलशब्दो 'व्रज . गोकुलं गोष्ठम्' इत्यत्र च गृहार्थकः। तथा च महाभाष्यम्। ' . कुम्भकारकुलं गत्वा कश्चिदाह कुरु घटान् जलमाहरिष्य इति॥ वैय्याकरणकुलं गत्वा न कश्चिदाह कुरु शब्दान्प्रयोक्ष्य ति शब्दनित्यताभावादे (?) गृहार्थक एवात्र कुलशब्दः प्रयुक्तश्चक्षुःश्रवसां पदवेति ध्येयम्'। संवाहकसूचितप्रवेशौ माथुरद्यूतकरौ प्रविशतः। 'नासूचितस्य प्रवेश' इत्यसकृदुक्तम्।

माथु०-(४०) अरे भट्टा दशसुवर्णस्य कृते रुद्धो धूतकरः प्रपलायितः। गृहाण गृहाण तिष्ठ तिष्ठ दूरात्प्रदृष्टोसि। व्याख्यातमिदमनुपदमेव।

१ विपडीदेहिं marg -विपरीताभ्या A B (c); विपडीवेहिं B (bd)F, [. . . -विपरीताभ्या D २ पदेहिं H ३ भविस्स A B (bcd) D, भविस्सं C J. ४ c H (a). ५ अले अले B (ad). अरेरे B ६ सुवण्णाह A B (1 cd) सुवण्णाह D H. ७ जुदकरु B (b) जुदिअरु B, °अरू° K. ८ °पलीणु once B, ° . . . लीणु D, लाणु . . . लाणु H. ९ om D. १० तिष्ठ तिष्ठ B ११ . . . हासि B K, दूरदोप and पदट्टोसि D H.

द्यूतकरः।

जइ वज्जसि पोआलं इन्दं सेलणं च सम्पदं जासि।
सहिअं वज्जिअ एकं रुद्दो वि ण रक्खिदुं तरइ (४१) ॥३॥

माथुरः। कहिं कहिं सुसहिअविप्पलम्भआ
पलासि ले भअपलिवेविदङ्गआ।
पदे पदे समविसमं खलन्तआ
कुलं जसं अईकसणं कलेन्तआ (४२)॥४॥

द्यूतकरः। पदं वीक्ष्य। एसो वज्जादि। इअं पणट्ठा पदवी (४३)।

द्यूत०–[जइ वज्जसीति।] आर्याछन्दः। उद्दिश्य संवाहकमुक्तिरियम्।(४१) यदि व्रजसि पातालमिन्द्रं शरणं च सांप्रतं यासि। सभिकं वर्जयित्वैकं रुद्रोपि न रक्षितुं तरइ शक्नोतीत्यर्थः ॥३॥

माथु०–[कहिं कहिं इत्यादि।] तुंचिरावृत्तं (?) छन्दः। (४२) कुत्र कुत्र सुसभिकविप्रलम्भक पलायसे रे भयपरिवेपिताङ्गक। पदे पदे समविषमं खलन्तआ स्खलन् कुलं यशोतिकृष्णं कलन्तआ कुर्वन् ॥४॥ इयमप्युद्दिश्य संवाहकमेव सभिकस्य माथुरस्योक्तिः। स(सु)सभिकस्य माथुरस्य विप्रलम्भक प्रतारक। विप्रलम्भः प्रतारणम्। समेत्यादि स्ख[ल]नक्रियाविशेषणम्।

द्यूत०–पदं संवाहकचरणचिह्नं मार्गधूलिषु वीक्ष्येत्यर्थः। (४३) एष व्रजति। इयं प्रनष्टा पदवी। एष संवाहकः। व्रजति। इयं पद-

---

१ पातआलं B (a). २ इदं B (a) इद्दं B (d). ३ सलणं B D. ४ अ B (a) K. ६ जाशि B (d). ७ तलइ H. ८ रे B E (a). ९ शमविशमं १० यसं B (d). ११ अकलुशअं H; °लुसं B (a); स . . . .सअं K. तकाऽ: K. १३ इअं इअं B, B (abd).

माथुरः। अले णे हु ण हु शेलप्पडिमा। इति बहुविधं चालयति। संज्ञाप्य चै। एव्वं भोदु। एहि जूदं किलेम्ह। (४८) बहुविधं द्यूतं क्रीडतः।

संवाहकः। द्यूतेच्छाविकारसंवरणं बहुविधं कृत्वा। स्वगतम्। अले

कत्ताशद्दे णिण्णाणअश्श हलइ हडकं मणुश्शश्श।
ढक्काशद्देव्व णडाधिवश्श पब्भट्टलज्जश्श॥ ५॥
जाणामि ण कीलिश्शं शुमेलुशिहलपडणशोण्णिहं जूअं।
तहं वि हु कोइलमहुले कत्ताशद्दे मणं हलदि (४९)॥६॥

माथु०–(४८) अरे न खलु शैलप्रतिमा। शिलाया इयं शैली सा चासौ प्रतिमेति कर्मधारय एव समासः। माथुरद्यूतकरौ प्रतिमाभूतं संवाहकं चालयत इत्यर्थः। अयं संवाहक इत्यन्योन्यं संज्ञाप्य चेत्यर्थः। एवं भवतु। एहि द्यूत इत्यर्थः। क्रीडावः।

संवा०–संवरणं गोपनम्। स्वस्य प्रतिमारूपेण स्थितत्वात्। स्वगतं मनस्येवाहेत्यर्थे। अरे [कत्ता(त्ता)शद्दे इति।] आर्याछन्दः। (४९) कत्ताशब्दो निर्णाण[क]स्य हरति हृदयं मनुष्यस्य। ढक्काशब्द इव नराधिपस्य प्रभ्रष्टराज्यस्य द्यूतकरणं यया सा कत्ता। काउ इति प्रसिद्धः। दी (नान्दी) पूर्वः (पूरा) इति प्रसिद्धे। द्यूत इत्यन्ये। नान्दी ङ्की इति भाषायाम्। पूर्वःपूरा इति भाषया प्रसिद्धः। निर्णाणकस्य णं शिवादिदेवा ङ्क ठ(ट)ङ्कादीत्युक्तं पूर्वाङ्के। निर्गतं नाणमपि यस्य स्माद्वा स तथा तस्य निर्णाणकस्य अतिनिर्धनस्येत्यर्थः॥ ९॥

द्यूतकरः। मम पाठे मम पाठे (५०)।

माथुरः। ण हु मम पाठे मम पाठे (५१)।

संवाहकः। अन्यतः सहसोपसृत्य। णं मम पाठे (५२)।

द्यूतकरः। लद्धे गोहे (५३)।

माथुरः। गृहीत्वा। अले पेदण्डा गहीदोसि। पअच्छ तं दशसुवण्णं (५४)।

[जाणामि इति।] आर्याछन्दः। जानामि न क्रीडिष्यामि ... पतनसंनिभं द्यूतम्। तथापि खलु कोकिलमधुरः कत्ताशब्दो ... जानामि नेति भङ्गयुक्तिर्द्यूतव्यसनिनाम्। ... घोरमहत्त्वं द्यूतस्य बोध्यते। व्याख्यातोनुपदमेव कत्ताशब्दः॥

द्यूत०—(५०) मम पाठे मम पाठे।

माथु०—(५१) न खलु मम पाठे मम पाठे। संवाहकोन्यतः सहसोपसृत्येति प्रतिमारूपं त्यक्त्वा देवालयस्तम्भान्तरान्तरेण झटिति समीपमागत्येत्यर्थः।

(५२) ननु मम पाठे इति आर्थ ३ (?)। द्यूतकरोपि ...

द्यूत०—(५३) लब्धः गोहे पुरुषः। यः संवाहकं ... सोयं लब्ध इत्यर्थः।

माथु०—(५४) अरे प्रेदण्डा लुप्तदण्डक गृहीतोसि। गोहे इति देशी। प्रयच्छ तद्दशसुवर्णम्।

१ °कारः K. २ पाढे throughout the page D H, पाढे K. ३ ... ४ पेदण्डा B, B (ad) ५ गहीदो° A B (c), गृहीतो° B, गृहीदो B(b) ६ ...

संवाहकः। अज्ज दइस्सं (५५) ।

माथुरः । अहुणा पअच्छ (५६) ।

संवाहकः। दइस्सं पसादं कलेहि (५७) ।

माथुरः । अले णं संपदं पअच्छ (५८) ।

संवाहकः। शिलु पडदि (५९) । इति भूमौ पतति ।

उभौ बहुविधं ताडयतः ।

माथुरः । एसु तुमं हु जूदिअरमण्डलीए बद्धोसि (६०) ।

संवाहकः। उत्थाय सविषादम् । कधं जूदिअलमण्डलीए

संवा०–(५५) अद्य दास्यामि ।

माथु०–(५६) अधुना प्रयच्छ ।

संवा०–(५७) दास्यामि प्रसादं कुरु ।

माथु०–(५८) अरे ननु सांप्रतं प्रयच्छ ।

संवा०–(५९) शिरः पतति भ्रमतीत्यर्थः ।

उभौ माथुरद्यूतकरौ । बहुविधं मुष्टिपादादिप्रहारैः । संवाहकं ताडयत इत्यर्थः ।

माथु०–(६०) एष त्वं खलु द्यूतकरमण्डल्या बद्धोसि ।

संवा०–(६१) कथं द्यूतकरमण्डल्यां बद्धोस्मि । हीति

---

१ दइस्सं A B (cd). २ पअच्छ K. ३ दस्सं B (abd) D; देस्सं K. पसादं B (a) K. ५ संपदे B (a). ६ किं शिलुम्हडदि B (c); पडदि ०ग. पातयति B (d). ७ ताडयतः D. ८ एसु तुहं यूतअरमण्डलीं कुत्ता &c. B, एतु तुहं जूदिमंडलीए बद्धोसि । इति यूतमंडलीं कृत्वा तथा करोति B ; एसु तुं जूदि० D F; यूत. . . . . (स्था &c.) om; तुहं यूतम'डलीं कृत्वा एसो भर &c. E K; हु om. E K.

वद्धोम्हि । ही एशे अम्हाणं जूदिअलाणं अलङ्घणीए शमए । ता कुदो देइश्शं (६१) ।

माथुरः । अले गन्थु कुलु कुलु (६२) ।

संवाहकः । एव्वं कलेमि । द्यूतकरमुपस्पृश्य । अद्धं ते देमि । अद्धं मे मुञ्चदु (६३) ।

द्यूतकरः । एव्वं भोदु (६४) ।

कटम् । एषोस्माकं द्यूतकराणामलङ्घनीयः समयः । तत्कुतो दास्यामि ।

माथु०–(६२) अरे गन्थु गण्डः । कुलु कुलु कृतः कृतः । त्वमेस्यर्थादायाति । गण्डो लम्भकः । डाय इति भाषा । द्यूते त्वया गण्डः कृतः स्थित इति तद्दश सुवर्णी देहीत्याशयः ।

संवा०–(६३) एवं करोमि । ददामीत्यर्थः । उपस्पृश्य करे धृत्वा । (त्यक्त्वा माथुरं मन्त्रयति संवाहक इति भावः । अर्धं ते ददामि । अर्धं मे मुञ्चतु । दशसुवर्णमध्येऽर्धं तुभ्यं ददामि । मे मह्यमर्धं सभिको माथुरो मुञ्चतु न गृह्णात्वित्यर्थः ।

द्यूत०–(६४) एवं भवतु ।

संवा०–(६५) अर्धस्य गन्थु गण्डं लम्भकम् । करोमि । ध

१ से B (०), एसे D, हा एसे K २ समये B (a), समए D, ३ सं० II (a) ४ द्यूतकर B (a) ५ एव H. ६ उपसृत्य B, B (ad) ७ मे अ। K, ८ मुञ्चेदु D

संवाहकः । सभिकमुपसृत्य । अद्धश्श गेन्थु कलेमि । अद्धं पि मे अज्जो मुञ्चदु (६५) ।

माथुरः । को दोसु । एव्वं भोदु (६६) ।

संवाहकः । प्रकाशम् । अज्ज अद्धं तुए मुक्के (६७) ।

माथुरः । मुक्के (६८) ।

संवाहकः । द्यूतकरं प्रति । अद्धे तुए वि मुक्के (६९) ।

द्यूतकरः । मुक्के (७०) ।

संवाहकः । सम्पदं गमिश्शं (७१) ।

मद्धमार्यो मुञ्चतु । पञ्च सुवर्णानि प्रयच्छामि पञ्चान्यानि त्यजतु भवानिति भावः ।

माथु०—(६६) को दोषः । एवं भवतु ।

संवा०—(६७) आर्य अर्धं त्वया मुक्तम् ।

माथु०—(६८) मुक्तम् ।

संवा०—(६९) अर्धं त्वयापि मुक्तम् ।

द्यूत०—(७०) मुक्तम् ।

संवा०—(७१) सांप्रतं गमिष्यामि । इदानीं देयविरहेण व्रजामीति भावः ।

माथुरः ।पअच्छ तं देशासुवण्णं । कहिं गच्छसि (७२)।

संवाहकः । पेक्खध पेक्खध भट्टालआ । हा स ज्जेव्व एक्काह अद्धे गन्धु कडे । अवलाह अद्धे मुक्के । तं मं अवलं शम्पदं ज्जेव्व मॅग्गइ (७३)।

माथुरः । गृहीत्वा । धुत्तु माथुरु अहं जिउणु । एँहिं अहं धुत्तिज्जामि । तो पअच्छ तं पेदेॅण्डआ सव्वं सुव सम्पदं (७४)।

माथु०–(७२) प्रयच्छ तद्दशसुवर्णम् । कुत्र गच्छति(सि)

संवा०–(७३) प्रेक्षध्वं प्रेक्षध्वं भट्टारकाः । हा सांप्रतमेव पक्कार एकस्य । अर्धं गण्डः कृतः । अवलाह अपरस्य । अध मुक्तम् । तथापि ग़ामयलं (अपरं) सांप्रतमेव मग्गइ याचत इत्यर्थः भट्टारका इति मार्गस्थान्मध्यस्थान्संबोधयति ।(एकस्य सभिकस्यार्धं गण्डः कृतो मुक्तं चार्धं सभिकेन । अपरस्य धूतकरस्यार्धं मुक्तम् । तथा गोभाभ्यामाशिलं मुक्त इति भावः ।

माथु०–(७४) धूर्तो माथुरोऽहं निपुणः । अत्र नाहं धुत्तिज्जा धूर्तयामि [धूर्ये] । नाहं धूर्तैः प्रतार्य इत्यर्थः । ततः प्रयच्छ तदेव ... आ लुम्पदण्डकं सर्वं सुवर्णं सांप्रतम् ।

१ दशसुवण्णं A B (bc) D; दसमुवण्णअं B (a). २ भट्टालआ J. ३ c B. ४ संपदं B. ५ तथावि A B (abc); तथ वि B. ६ s.गइं A B (bcd) K. ७ °ग्गइ B (b); मग्गदि J D. ८ माथुर B (d) om. K. ९ णिउण एव B (१० एहिं B (ab), एण्ह J. ११ अगहं H. १२ J. om: B (d), जा for ता H. १३ पत्तअण्ड D. १४ पेदंडा B (d); पेटण्डआ B. १५ सुवण्णं B (; सुवण्ण B (d).

संवाहकः। कुदो देइस्सं (७५)।

माथुरः। पिदरं विक्किणिअ पअच्छ (७६)।

संवाहकः। कुदो मे पिदा (७७)।

माथुरः। मादरं विक्किणिअ पअच्छ (७८)।

संवाहकः। कुदो मे मादा (७९)

माथुरः। अप्पाणं विक्किणिअ पअच्छ (८०)।

संवाहकः। कलेध पशादं। णेध मं लाजमग्गं (८१)।

माथुरः। पशल पशल।(८२)।

संवा०—(७५) कुतो दास्यामि।

माथु०—(७६) पितरं विक्रीय प्रयच्छ।

संवा०—(७७) कुतो मे पिता।

माथु०—(७८) मातरं विक्रीय प्रयच्छ।

संवा०—(७९) कुतो मे माता।

माथु०—(८०) आत्मानं विक्रीय प्रयच्छ।

संवा०—(८१) कलेध कुरुत(तं) प्रसादम्। णेध नयत(तं) मां राजमार्गम्।

माथु०—(८२) पशल प्रसर्प। राजमार्गं प्रति प्रचलेत्यर्थः।

दइस्सं A B (bcd) D; दयिस्सं H (a). २ विक्किणिअ K. ३ मातरं H ४ विक्किअ B (d). ५ पशादं B (ab). ६ Once H (cd) D F; J.

संवाहकः । एव्वं भोदु । परिक्रामति । अज्जा किणिध मं इमश्श शहिअश्श हत्थादो दशेहिं शुवण्णकेहिं । दृष्ट्वा । आकाशे । किं भणाध । किं कलइस्ससि त्ति । गेहे[10] दे कम्मकले हुविश्शं । कधं अदइअ पडिवअणं गदे । भोदु एव्वं । इमं अण्णं भणिश्शं । पुनस्तदेवं पठति । कधं एशो वि मं अवधीलिअ

संवा०–(८३) एवं भवतु । आर्याः क्रीणीध्वं मामस्य सभिकस्य हस्ताद्दशभिः सुवर्णकैः । आकाशे । 'असंबोध्यादृष्टवक्त्री वाक्स्यादाकाशभाषितम्' इत्युक्तम् । न दृष्टो वक्ता यस्यां सादृष्टवक्त्री तथा । न विद्यते संबोध्यो यस्यां सासंबोध्या च वागाकाशभाषितं स्यादित्यर्थः । प्रकृते त्वसंबोध्या वागियमिति बोध्यम् । किं भणाध भणत । यूयमिति शेषः । किं कलइस्ससि क्रलहिष्यसीत्यसंस्कृते । कलहं करिष्यसीत्यर्थः (?) । त्ति इति । इदं संवाहक एवोक्त्वा पुनः स्वयमेव तत्रोत्तरमाह । गेहे ते (युष्माकं) कर्मकरो भविष्यामि । पुनराह संवाहकः । कथमदत्त्वा प्रतिवचनं गतः । क्रेता गत इत्यर्थः । भवत्वेवम् । इममन्यं भणिष्यामि । अन्यं क्रेतारं जनमित्यर्थः । पुनरित्यादि । आर्याः क्रीणीध्वं मामस्य सभिकस्य हस्ताद्दशभिः सुवर्णकैः । ग(गे)हे कर्मकरो भविष्यामि । इति पठतीत्यर्थः । कथमेषोऽपि मामवधीर्य गतः । आ इति खेदे । आर्य चारुदत्त

१ इति परिक्रामति B, B (a). २ संवाह अज्जा B.(a); अज्जा A B (c). ३ [illegible] B, विक्किणि° B (b), किणिध B (d) F K. ४ इमस्स D K. ५ सहिअस्स D ६ दसेहिं D K ७ सुवण्ण० D K. ८ om: H. ९ °स्ससि० H (°स्ससि त्ति D H; °स्ससि° J. १० सगाहगेहे B (abd); also K. which has ११ हुविस्सं A B (abc) D. १२ अदाविअ B (a); अदइ B (a). १३ स एव्वं B। १४ भणइस्सं J. १५ for तदेव the whole किं भणाध &. . . हुविस्सं D. १६ A B (abcd). १७ अवअधीलिअ B (d).

गदे। अः अज्ज चालुदत्तश्श विहवे विहडिदे एशो वड्ढामि मन्दभाए (८३)।

माथुरः। णं देहि (८४)।

संवाहकः। कुदो दइश्शं (८५)। इति पतति। माथुरः कर्षति।

संवाहकः। अज्जा पलित्ताअध (८६)।

ततः प्रविशति दर्दुरकः।

दर्दुरकः। भो द्यूतं हि नाम पुरुषस्यासिंहासनं राज्यम्।

स्य विभवे विघटित एष वर्धे मन्दभाग्यः। एष ईदृशदशो मन्दभाग्यः सन्नहं वर्धे वृद्धिं यामि। मन्दभाग्यतया इत्यर्थः। वर्धे इत्युत्तमपुरुषैकवचनम्।

माथु०–(८४) ननु देहि।

संवा०–(८५) कुतो दास्यामि। इति इत्युक्त्वा पततीत्यर्थः। माथुरः कर्षति। संवाहकमिति शेषः। (इदं तत्र तत्र तत्तत्क्रियाकलापकथनेन्तरान्तरा संस्कृतं भन्यकर्तुरिति बोध्यम्।

संवा०–(८६) आर्याः परित्रायत(ध्वं) परित्रायत(ध्वम्)। यूयं मामिति शेषः। दर्दुरको द्यूतकारः कश्चित्।

न गणयति पराभवं कुतश्चि-
द्धरति ददाति च नित्यमर्थजातम् ।
नृपतिरिव निकाममायदर्शी
विभववता समुपास्यते जनेन ॥ ७ ॥

अपि च ।

द्रव्यं लब्धं द्यूतेनैव दारा मित्रं द्यूतेनैव ।
दत्तं भुक्तं द्यूतेनैव सर्वं नष्टं द्यूतेनैव ॥ ८ ॥

अपि च ।

त्रेता हृतसर्वस्वः पावरपतनाच्च शोषितशरीरः ।
नर्दितदर्शितमार्गः कटेन विनिपातितो यामि ॥९॥

अग्रतोऽवलोक्य । अयमस्माकं पूर्वसभिको माथुर इत एवाभि-

[न गणयतीति ।] पुष्पिताग्रा छन्दः । स्पष्टार्थं पद्यमिदं निगदेनैव । निकाममत्यन्तम् । आयस्य दर्शी राजेव विभववतेश्वरेणापि जनेन सेव्यत इत्यर्थः ॥ ७ ॥

[द्रव्यं लब्धमिति ।] विद्युन्माला छन्दः । स्फुटार्थकम् । दाराः स्त्री । दारशब्दे बहुत्वं पुंस्त्वं च शब्दशक्तिस्वाभाव्यादत्र साधुत्वमात्रोपयोगीति बोध्यम् । द्यूतेतिपराजितो दर्दुरकः स्वीयं प[रा]ज[यं] वर्णयति ॥ ८ ॥

[त्रेता हृतेति ।] आर्याछन्दः । त्रेता तीया इति प्रसिद्धः । [illegible] दूआ इति ख्यात[ः] । नर्दितो नान्दी नक्की-इति प्रथितः । नर्दि[त] [illegible] दर्शितो मार्गो यस्य स तादृश । गृहं गच्छेति मार्गः । कटे(ट)न इति विभुतेन । शेषं स्फुटम् । पावर- पुरा कटो दूआ इति केचित् ॥

पूर्वसभिको माथुर इति । एतेन दर्दुरकेणापि माथुरस्य दे[य]म स्यायाति । अपक्रमितुं पलायनं कर्तुम् । [illegible]

१ अग्र B (ab) २ °सर्वस्वो B (a) K ३ शावर B (b), शावर B ४ °नैदित K ५ °दर्शित K.

वर्तते । भवतु । अपक्रमितुं न शक्यते । तदवगुण्ठयाम्यात्मानम् । बहुविधं नाट्यं कृत्वा स्थितः । उत्तरीयं निरीक्ष्य ।

अयं पटः सूत्रदरिद्रतां गतः
अयं पटश्छिद्रशतैरलंकृतः ।
अयं पटः प्रावरितुं न शक्यते
अयं पटः संवृत एव शोभते ॥ १० ॥

अथवा किमयं तपस्वी करिष्यति । यो हि ।

पादेनैकेन गगने द्वितीयेन च भूतले ।
तिष्ठाम्युल्लम्बितस्तावद्यावत्तिष्ठति भास्करः ॥११॥

माथुरः । दापय दापय ।

[अयं पट इत्यादि ।] पद्यं स्फुटम् । संवृत एव पिण्डीकृत एव । अथवा पटस्य पुरंदरसहोदरस्य प्रावरितुमशक्यत्वेन निजावगुण्ठनासंभव इत्यर्थः ॥ १० ॥

अयं माथुरः । तपस्वी वराकः । किं करिष्यति न किमपीत्यर्थः । अत एव दर्दुरकस्तावदात्मानं वर्णयति । यो हीति । योऽहम् । निश्चये हीति ।

[पादेनैकेनेति ।] अनुष्टुप्छन्दः । यावद्भास्करस्तिष्ठति । आसूर्योदयादास्तायमित्यर्थः । तावत्तावत्समयपर्यन्तम् । एकेन पादेन गगन उल्लु(ल्ल)म्बितो द्वितीयेन पादेन च भूतल उल्लु(ल्ल)म्बितस्तिष्ठामीति योजना । त्र(त)था चेदृशानेककारणासहस्रसहिष्णोर्मम वराकादस्मात्कुतो भयमिति भावः ॥ ११ ॥

संवाहकः । कुदो दइस्सं (८७)। माथुरः कर्षति ।

दर्दुरकः । अये किमेतदग्रतः । आकाशे । किं भवान्नाह । अयं द्यूतकरः सभिकेन खलीक्रियते न कश्चिन्मोचयतीति । नन्वेयं दर्दुरो मोचयति । उपसृत्य । अन्तरमन्तरम् । दृष्ट्वा । अये कथं माथुरो धूर्तः । अयमपि तपस्वी संवाहकः ।

यः स्तब्धं दिवसान्तमानतशिरा नास्ते समुल्लम्बितो
यस्योद्घर्षणलोष्टकैरपि सदा पृष्ठे न जातः किणः ।

संवा०—(८७) कुतो दास्यामि। माथुरः कर्षति ।

दर्दु०—अये इति कोमलामन्त्रणेऽव्ययम् । आकाशे । इदं व्याख्यातम् । अयं संवाहको द्यूतकरो द्यूतस्य कर्ता । सभिकेन माथुरेण । खलीक्रियते कर्षणाद्युपमर्दपात्रं क्रियत इत्यर्थः । यत्र वसन्तादौ नवोत्पन्नं धान्यं वितुषं क्रियते तत्स्थलं खलपदार्थः । च्विप्रत्ययार्थश्चाभूततद्भावोपि बोध्यः । मोचयतीत्यन्तमाकाशभाषितम् । उपसृत्य । दर्दुरकः समीपं गत्वेत्यर्थः । अन्तरमन्तरमिति जनसंमर्दे प्रवेशायावकाशप्राय(र्थ)ना । तपस्वी वराकः । अधूर्त इत्यर्थः । ...ल्का...चिदिव ...

प्राचीनं द्यूतादिपराजितस्य दर्दुरकः संवाहकस्य वर्णनं य(क)रोति [यः स्तब्धमिति।] शार्दूलविक्रीडितं छन्दः। यः संवाहकः। ... वसान्तं नतशिरो यथा स्यात्। वृक्षादौ समुल्लु(ल्ल)म्बितो नास्तेपि ... स्त एव । अस्योद्घर्षणेन लोष्टका लोष्टसदृशाः शुष्कव्रणचिह्नानि तैः यस्य पृष्ठे किणो घट्टा इति प्रसिद्धः । न जातोपि तु जात ...

---

१ दास्स A B (abcd) D G. २ मोचयतीति B, B (a); मोचयत्येनम् । ३ नन्वहं B (d) ४ मोचयामि B (d) ५ यस्तब्धं A B (abcd) D J. ६ ... B (bc) F ७ पृष्ठेषु H.

यस्यैतच्च न कुक्कुरैरहरहर्जङ्घान्तरं चर्व्यते
तस्यात्यायतकोमलस्य सततं द्यूतप्रसङ्गेन किम् ॥१२॥

भवतु। माथुरं तावत्सान्त्वयामि। उपगम्य। माथुर अभिवादये।

माथुरः। प्रत्यभिवादये।

दर्दुरकः। किमेतत्।

माथुरः। अअं देश सुवण्णं धालेदि (८८)।

दर्दुरकः। ननु कल्यवर्तमेतत्।

माथुरः। दर्दुरस्य कक्षातलल्लुण्डीकृतं पटमाकृष्य। भट्टा पश्शेत पश्शेत। जज्जेरपडेप्पावुदो अअं पुलिसो देशसुवण्णं कल्लवत्तं भणादि (८९)।

च पुनः। अहरहो यस्यैतज्जङ्घान्तरं अङ्घ्र्योर्मध्यं कुक्कुरैः श्वभिर्न चर्व्यतेपि तु चर्व्यत एवेत्यर्थः। तस्य संवाहकस्येदृशतीव्रवेदनासहिष्णोरत्यायतस्यातिदीर्घस्य। विपुलशरीरस्येत्यर्थः। तथा कोमलस्य. विपरीतलक्षणया कठोरस्येत्यर्थः। सततं सदा द्यूतप्रसङ्गेन किम्। किं दुःखं न किमपीत्यर्थः॥१२॥

माथु०– (८८) अयं दश सुवर्णं धारयति। अयं संवाहकः।

दर्दु०—नन्वित्यामन्त्रणे। एतद्दशसुवर्णं कल्यवर्तं प्रातर्भोजनम्। तच्च माथुरस्य। जानीम इति शेषः।

माथु०– लुण्डीकृतं गोलीकृतम्। (८९) भट्टा इति संबुद्धिर्जना-

१ °रपि मुहुर्ज° B; रहरहज G. २ दश्यते Com F. ३ अत्यायत Com P. ४ प्रत्यवादयते D H; प्रत्यभिवादये K. ५ दस° A B (abcd). ६ दर्दुरकक्षा° H (a). कक्ष° J. ८ लुण्डी° B; लुटीकृतं B (d) J. ९ भट्टा: A B (c); भट्टारआ D. १० पस्सत C D; पस्सद H; पश्शध K. ११ Same as 10 १२ जज्जर १३ पड B (d). १४ दशसुवण्णं A B (c); दस B (ad); दस B (b).

दर्दुरकः । अरे मूर्ख नन्वहं दशसुवर्णान्कटकारेण प्रयच्छामि । तत्किं यस्यास्ति धनं स किं क्रोडे कृत्वा दर्शयति । अरे ।

दुर्वर्णोसि विनष्टोसि दशस्वर्णस्य कारणात् ।
पञ्चेन्द्रियसमायुक्तो नरो व्यापाद्यते त्वया ॥१३॥

माथुरः । भट्टा तुए दशसुवण्णु कल्लवत्तु । मए विहवु (१०) ।

दर्दुरकः । यद्येवं श्रूयतां तर्हि । अन्यांस्तावद्दशसुवर्णानस्यैव प्रयच्छ । अयमपि द्यूतं शीलयतु ।

माथुरः । तत्कि भोदु (११) ।

न्माति । पश्यत पश्यत । जर्जरपटमावृतोयं पुरुषो दशसुवर्णं कल्यवर्तं भणति ।

दर्दु०— कटकारेण पूराघातनेन । त्वमधुना देहीति यदि वदन्मा॰ थ(थु)रस्तत्राह । तत्किमित्यादि । क्रोड उत्सङ्गे ।

[दुर्वर्णोसीति ।] अनुष्टुप् छन्दः । सुगमम् । व्यापादनं ॰॰॰ रणम् ॥ १३ ॥

माथु०— (१०) भट्टा इति दर्दुरकं संबोधयति । तव द॰ सु॰ कल्यवर्तः । ममैव विहवु विभवः ।

दर्दु०— अस्यैव संवाहकस्यैव । अयमपि संवाहकोपि ।

माथु०— (११) तत्किं भवतु ।

१ स च किं A B (bc) D E २ भदर्शयति B B (a) ३ दद्दिदोसि दस्सशो॰ B (d) K ४ भट्टाह एदश्श शुवण्णु H (a), भट्टालु एदश शुवण्णु B °दशशुवण्णु A E (c) °दशसुवण्ण B (d), °शुवण्णु° D ५ कडवत्तु J, F K, एत्थ D H ६ मम B D F, मम (मए) K ७ एस A B (bcd), एशु B (a), ८ विहवु A B (bc) D F, विहव K.

दर्दुरकः। यदि जेष्यति तदा दास्यति।

माथुरः। अह ण जिणादि (१२)।

दर्दुरकः। तदा न दास्यति।

माथुरः। अह ण जुत्तं जम्पिदुं। एव्वं अक्खन्तो तुहं पअच्छ धुत्तआ। अहं पि णाम माथुरु धुत्तु जूअं मिच्छा आदंसआमि, अण्णस्स वि अहं णै विभेमि। धुत्तो खण्डिअवुत्तोसि तुहं (१३)।

दर्दुरकः। अरे कः खण्डितवृत्तः।

माथुरः। तुहं खण्डिदवुत्तो (१४)।

माथु०— (१२) अथ न जिणादि जयति।

माथु०— (१३) अथ न युक्तं जल्पितुम्। त्वयेति शेषः। एवमक्र्यं(कथ)न्तो भाचक्षाणस्त्वं प्रयच्छ धूर्तक। अहमपि नाम माथुरो धूर्तो द्यूतं मिथ्या दर्शयामि। अन्यस्यान्यस्मा इत्यर्थः। अप्यहं न बिभेमि। धूर्तः खण्डितवृत्तोसि त्वम्। खण्डिताचारः प्रतारक इत्यर्थः। अहमेवान्यं निर्भयः प्रतारयामि। न तु मामन्य इत्यर्थः। तेन त्वमपि धूर्तोसीति भावः।

माथु०— (१४) त्वं खलु (?) खण्डितवृत्तः।

दर्दुरकः । पिता ते खण्डितवृत्तः । संवाहकस्यापवार्य संज्ञां ददाति ।

माथुरः । गोसाविआपुत्त णं एव्वं ज्जेव जूदं तुए सेविदं (९५) ।

दर्दुरकः । मया एवं द्यूतमासेवितम् ।

माथुरः । अले संवाहआ पअच्छ तं दशसुवण्णं (९६) ।

संवाहकः। अज्ज दइश्शं दावे दइश्शं (९७)। माथुरः कर्षति।

दर्दुरकः । मूर्ख परोक्षे खलीकर्तुं शक्यते । न ममाग्रतः खलीकर्तुम् ।

माथुरः संवाहकमाकृष्य घोणायां मुष्टिप्रहारं ददाति । संवाहकः सशोणितं मूर्छां नाटयन्भूमौ पतति । दर्दुरकः उपसृत्य अन्तरयति । माथुरो दर्दुरं ताडयति । दर्दुरो विप्रतीपं ताडयति ।

माथु०—(९५) वेश्यापुत्र नन्वेवमेव द्यूतं त्वया सेवितम्। गोसाविआ गणिका । दूदं जूदमिति द्वयमपि द्यूतम् ।

माथु०—(९६) अरे संवाहक प्रयच्छ तद्दशसुवर्णम् ।

संवा०—(९७) अद्य दास्यामि तावद्दास्यामि ।

घोणायां नासाग्रप्रदेशे । अन्तरयति द्वयोर्मध्ये गत्वा व्यवधानं करोतीत्यर्थः ।

---

१ पिदा or दा? H २ अपवा° H (a) ३ गोसाविअ पुत्त D K °विअपुत्त H. ४ ण पडिसुदिअ दूदं मए B. ५ दूद D; दुदं G. ६ सेविदं B (b) ७ मए एवं whole speech om: B (b). ८ पअच्छ तुमं दश० D. ९ दशसुवण्णं A H (c); दशसुवण्णअ B (a), दशसुवण्णं H (b). १० दइश्शं A B (a) ११ दावश्श B (d) G; दाव दइश्शं D K. १२ om B (a) १३ न न ममा० B १४ दर्दुर मत्त० K; १५ दर्दुरकं B (a) १६ प्रतीपं B, B (ad)

माथुरः । अले अले दुट्ट छिण्णालिआपुत्तअ फलंपि पाविहसि (९८) ।

दर्दुरकः । अरे मूर्ख अहं त्वया मार्गगत एव ताडितः । श्वो यदि राजकुले ताडयिष्यसि तदा द्रक्ष्यसि ।

माथुरः । एसु पेक्खिस्सं (९९) ।

दर्दुरकः । कथं द्रक्ष्यसि ।

माथुरः । प्रसार्य चक्षुषी । एव्वं पेक्खिस्सं (१००) ।

दर्दुरो माथुरस्य पांसुना चक्षुषी पूरयित्वा संवाहकस्यापक्रमितुं संज्ञां ददाति । माथुरोऽक्षिणी निगृह्य भूमौ पतति । संवाहकोपक्रामति ।

दर्दुरकः । स्वगतम् । प्रधानसभिको माथुरो मयो विरोधितः । तन्नात्र युज्यते स्थातुम् । कथितं च मम प्रियवयस्येन

माथु०— (९८) अरे अरे दुष्ट पुंश्चलीपुत्रक फलमपि प्राप्स्यसि । छिणालिआ पुंश्चली ।

माथु०— (९९) एष प्रेक्षिष्ये ।

माथु०— (१००) एवं प्रेक्षिष्ये ।

दर्दु०—शर्विलकेन । शर्विलकः–कश्चिद्ब्राह्मणश्चौरतरः । करिष्यति संधिं चारुदत्तस्य गृहे तृतीयेऽङ्के । अस्मद्विध इति शर्विलकसदृशो धा-

---

१ अलेले B, अले दुट्ठ G. २ छिणालिआ A H (c) K; पुत्त K. ३ फलं वि D. पावि हेसि D H ५ अये A B (bc) D G K. om: B (d). ६ मागगति ग (A), मार्गगती B (b), मार्गगत G. ७ एषु A B (abcd) D F K. ८ पेक्खिस्सं A H (abc), पेक्खिस्सं B (d); पेक्खिस्स K ९ पेक्खिस्सं B (a), पेक्खिस्सस्स H १० पांसुना D K ११ °क्रमितुं B (a) H. १२ मूढ (?) B (d). १३ om H (d).

शर्विलकेन यथा किल आर्यकनामा गोपालदारकः सिद्धादेशेन समादिष्टो राजा भविष्यतीति । सर्वश्चास्मद्विधो जनस्तमनुसरति । तदहमपि तत्समीपमेव गच्छामि । इति निष्क्रान्तः ।

संवाहकः । सत्रासं परिक्रम्य दृष्ट्वा । ऐशो कश्शावि अपेलावुदपक्खदुआलके गेहे । ता एत्थ पविशिश्शं । प्रवेशं रूपयित्वा वसन्तसेनामालोक्य । अज्जे शलणागदेम्हि (१) ।

वसन्तसेना । अभअं सरणागदस्स । हञ्जे ढक्केहि पक्खदुआरअं (२) ।

चेटी । तथा करोति ।

वसन्तसेना । कुदो दे भअं (३) ।

त्यर्थः । पाखण्डो जन इति यावत् । तं राजभूतं गोपालदारकमार्यकनामानम् । अहमपि दर्दुरकोऽपि । तत्समीपं शर्विलकसमीपम् ।

(पलायितः संवाहकः किमपि गृहं प्रविविक्षुर्वसन्तसेन..ह मित्यजानन्नेवाह ।)

संवा०—(१) एतत्कस्याप्यपरावृतपक्षद्वारकं गेहम् । ततोऽत्र ...शामि । आर्ये शरणागतोऽस्मि ।

वस०—(२) अभयं शरणागतस्य । संवाहकं प्रतीदमुक्त्वा चेटीमाह । हञ्जे ढक्केहि पिधेहि पक्षद्वारकम् ।

वस०—(३) कुतस्ते भयम् ।

१ सिद्धा० K २ °रतीति B (a) ३ एसे कस्सावि A B (abcd) D F K, कस्सावि H. ४ अपरा० A B (abcd) G K; अवुद B (a), अपाल्ला० (= ...(?) D. ५ दुआ० B D H, दुवारके G ६ गुहे C J. ७ पविसिस्सं (abc) D K, पविशिस्सं B (d) ८ मवलोक्य B. ९ गदह्मि B; गदह्मि B गदोम्हि D. १० शरणा B (d) ११ दुवालअं B (a) K; दुआर G. १२ B तथा and वसन्त०-B has कृत्वा परिक्रम्य । अज्जुए किदं, वसन्तसेना ...अं तुए [अज्जुए B (d)] कहिद

माथुरः । अक्षिणी प्रमृज्य द्यूतकरं प्रति । अले देहि देहि (७)।

द्यूतकरः । भट्टा जावच्चिअ अम्हे दद्दुरेण कलहाविदा तावच्चिअ सो गोहो अवक्कन्तो (८) ।

माथुरः । तस्स जूदिअरस्स मुट्ठिप्पहारेण णासिका भग्गा आसि । ता एहि । रुहिरपहं अणुसरेम्ह (९)। अनुसृत्य।

द्यूतकरः । भट्टा वसन्तसेणागेहं पविट्ठो सो (१०)।

माथुरः । भूदाइं सुवण्णाइं (११) ।

द्यूतकरः । लाउलं गदुअ णिवेदेम्ह (१२) ।

माथु०–(७) अरे देहि देहि ।

द्यूत०–(८) भट्टा यावदेव वयं (आवां) दर्दुरेण कलहायिता(तौ) स्तावदेव स गुरुपोपक्रान्तिः । सर्वत्रात्र तत्पदेन संवाहको बोध्यः ।

माथु०–(९) तस्य द्यूतक[रस्य] मुष्टिप्रहारेण नासिका भग्ना [सीत्] । [तत्] एहि । रुधिरपथमनुसरामः(वः) ।

द्यूत०–(१०) भट्टा वसन्तसेनागेहं प्रविष्टः सः ।

माथु०–(११) भूतानि सुवर्णानि । भूतानि भूतकालिकानीव गतानीति भावः ।

द्यूत०–(१२) लाउलं(राजकुलं) गत्वा निवेदयावः ।

---

१ अले अले B (a) २ देहि once G. ३ आव. चिअ . . . . ताव. चिअ B (? ४ आसी B (a) K. ५ दूदकरस्स A B (c) P. द्यूतकर B (bd) G. जूदकरस्स दूदअर K ६ मुट्ठि B (d) ७ पहारेण B G ; प्रहारेण B (bd). ८ om A B (bc) D F, आसी marg B (d) ९ om A B (bcd) marg B (? १०. एहि B (a). ११ रुधिर F. १२ पताह K. १३ om: D F १४ लाअउलं J.

माथुरः । एस धुत्तो इदो णिक्कमिअ अण्णत्त गमिस्सदि । ता उअरोधेणेव गेह्लेम्ह (१३) ।

वसन्तसेना मदनिकायाः संज्ञां ददाति ।

मदनिका । कुदो अज्जो, को वा अज्जो, कस्स वा अज्जो, कं वा त्तिं अज्जो उवजीअदि, कुदो वा भअं (१४) ।

संवाहकः । शुणादु अज्जआ । अज्जुए पाडलिउत्ते मे जम्मभूमी । गहवइदालके हग्गे संवाहअश्श वित्तिं उवजीआमि (१५) ।

वसन्तसेना । सुउमारा क्खु कला सिक्खिदा अज्जेण (१६) ।

माथु०—(१३) एष धूर्तोतो निष्क्रम्यान्यत्र गमिष्यति । तदुपरोधेनैव गृह्णीमः(वः) । एष संवाहकः । अतो वसन्तसेनागृहात् । वसन्तसेना संज्ञां नामादि सर्वं पृच्छेति कटाक्षेण सूचयतीत्यर्थः ।

मद०—(१४) कुत आर्यः, को वार्यः, कस्य वार्यः, किं (कां) वा वृत्तिमार्य उपजीवति, कुतो वा भयम् ।

संवा०—(१५) शृणोत्वार्या । आर्ये पाटलिपुत्रे(त्रं) जन्मभूमी । गृहपतिदारकोऽहम् । संवाहकस्य वृत्तिमुपजीवामि । पाटलिपुत्रे पत्तनाभिधे(धं) नगरे(रं) कारितः पूर्वस्मिन् । मामाध्यक्षो गृहपतिः संवाहकवृत्तिमङ्गमर्दनरूपा इ(मि)त्यर्थः ।

वसं०—(१६) सुकुमारा खलु कला शिक्षितार्येण ।

---

१ अदो A B (bcd) marg. इदो H (d) D F G K. २ तोधेगेव A H (abcd), गेव्ह D G H. ३ को वा अज्जो१ B (b) ४ किं वा J. ५ विंतिं अ अ० B (b); वुत्तिं D; वुत्ती H. ६ शुणादु A H (bcd) H ७ इग्गे J. ८ संवा . . . कश्श B, संवाहकश्श H (a). ९ शिक्खिदा B. १० अज्जकेण ? H (d).

संवाहकः । अज्जए कलेत्ति शिक्खिदा । आजीविआ दाणि शवुत्ता (१७) ।

चेटी । अदिणिव्विण्णं अज्जेण पडिवअणं दिण्णं । तदो तदो (१८)।

संवाहकः । तदो अज्जए एशे णिजगेहे आहिण्डकाणं मुहादो शुणिअ अपुव्वदेशदंशणकुदूहलेण इह आगेदे । इधवि मए पविशिअ उज्जइणिं एक्के अज्जे शुश्शूशिदे । जे तालिशे पिअदंशणे पिअवादी देइअं ण कित्तेदि । अवकिदं विशुमलेदि । किं बहुणा उत्तेण । दक्खिणदाए पलकेलअं विअ अत्ताणअं अवगच्छदि । शलणागदवच्छले अ (१९) ।

संवा०–(१७)आर्ये कलेति शिक्षिता । आजीविकेदानीं संवृत्ता ।

चेटी–(१८) अतिनिर्विण्णमार्येण प्रतिवचनं दिण्णं दत्तम् । ततस्ततः ।

संवा०–(१९)तत आर्ये एष निजगेहे आहिण्डकानां मुखाच्छ्रुत्वापूर्वदेशदर्शनकुतूहलेनेहागतः । इहापि मया प्रविश्योज्जयिनीमेक आर्यः शुश्रूषितः । यस्तादृशः प्रियदर्शनः प्रियवादी दयितं (?) न कीर्तयति । अपकृतं विस्मरति । किं बहुनोक्तेन । दक्षिणतायाः परकेलमं फलकृते फलायेत्यर्थः । इवात्मानमवगच्छति । शरणागतवत्सलश्च ।

१ सिक्खिदा D २ शवुत्ता B ३ वसन्तसेना B(a). ४ अदि॰ णिविण्ण H (a), °णिविण्णं H (d), °णिव्विण्णं G, अदिणिव्विण्णं =(अपि निर्विण्ण(?) K. ५ om. B (a) ६ एशे D K. ७ °काणा AB (c) D °ण्डकाना (=पर्यटनशीलाना) K ८ शुणिअ K ९ देस K १० दंसण D ११ आअदे B (a) D H. १२ इहवि J. १३ पविशिअ D १४ om. K. १५ शुस्सूसिदे D शुश्शूसिदे FK १६ तालिसे D १७ दसणे D. १८ देइअ BC १९ °शुमलादि DF. २० दक्खिणदाए AB (c), दक्खिण्णदाए B (a) D; दाक्खिण्णदाए H. २१ फलकेलअं AB (c) F. फलकिद D; फलकिदे H. २२ अत्ताणं B (d) २३ शलणा॰ AB (c) D. शलणागदवच्छले del अ H (d)

चेटी । को दाणिं अज्जआए मणोरहन्तरस्स गुणाइं चोरिअ उज्जइणिं अलङ्करेदि (२०) ।

वसन्तसेना । साहु हञ्जे साहु । मए वि एव्वं ज्जेव्व हिअएण मन्तिदं (२१) ।

चेटी । अज्ज तदो तदो (२२) ।

संवाहकः । अज्जए शे दाणिं अणुक्कोशकिदेहिं पदाणेहिं (२३) ।

वसन्तसेना । किं उवरदविहवो संवुत्तो (२४) ।

महाशयसामर्थ्यफलीभूतमेवात्मानं सफलं जानातीत्यर्थः । इयमत्र चेटीपदेन मदनिकैव मन्तव्या(व्या) ।

चेटी-(२०) क इदानीमार्याया मनोरथान्तरस्य गुणांश्चोरयित्वोज्जयिनीमलंकरोति ।

वस०-(२१) साधु हञ्जे साधु । मयाप्येवमेव हृदयेन मन्त्रितम् ।

चेटी-(२२) आर्य ततः ।

संवा०-(२३) आर्ये स इदानीमनुक्रोशकृतैः प्रदानैः । स चारुदत्तः । पूर्वमनुपदमेक आर्यः शुश्रूषित इत्यादिप्रश्नमात्रैश्चारुदत्त एवोक्त इति बोध्यम् ।

वस०-(२४) किमुपरतविभवः संवृत्तः ।

---

१ मदनिका B (a). २ मणोहहंतरस्स B (a). ३ साहु हञ्जे २ B (a). ४ मद B (a). om K. ५ तदो अज्ज० B B (ad). ६ संवुत्तो G.

संवाहकः । अणाचक्खिदे ज्जेव्व कधं अज्जआए वि-ण्णादं (२५) ।

वसन्तसेना । किं एत्थ जाणीअदि । दुल्लहा गुणा विहवा अ । अँपेएसु तडाएसु बहुदरं उदअं भोदि (२६) ।

चेटी । अज्ज किणामधेओ क्खु सो (२७) ।

संवाहकः । अज्जे के दाणिं तश्शं भूदॅलमिअङ्कश्श णामं ण आणादि । शो क्खु शेश्टिचॅत्तले पडिवशादि । शलाहणि-ज्जणामॅधेए अज्जचालुदत्ते णाम (२८) ।

संवा०–(२५) अनाख्यातमेव कथमार्यया विज्ञातम् ।

वस०–(२६) किमत्र जाणीअदि ज्ञातव्यमित्यर्थः (ज्ञायत इ-त्यर्थः) । दुर्लभा गुणा विभवाश्च । अपेयेसु(पु) तडागेषु बहुतरमुदकं भवति ।

चेटी–(२७) आर्य किंनामधेयः खलु सः ।

संवा०–(२८) आर्ये क इदानीं तस्य भूतलमृगाङ्कस्य नाम न जा[ना]ति । स खलु श्रेष्ठिच(च)त्वरे प्रतिवसति । श्लाघनीयनामधेयं आर्यचारुदत्तो नाम ।

---

१ जाणिदं B (d) २ गुणविहवा B (d) ३. om B (a). ४ अपेयेसु B (a), अपेएसुं B (b) ५ तडाएसु BB (a), °एसु B (b) ६ उदअं K. ७ om: BB (a), ८ को AB (abcd) DE. ९ तस्स B (a). १० भूअल B (a) ११ अङ्कस्स J १२ से B, सो B (abcd) D १३ शेट्ठि B (d), सेट्ठि J, १४ चत्तले P, चत्तले B (a), °र K १५ °णामधेए B(a), °धेओ B (bcd) D १६ °दत्तो B (bcd) दत्त B (a).

वसन्तसेना। सहर्षमासनादवतीर्य। अज्जस्स अत्तकेरकं एदं गेहं। हञ्जे देहि से आसणं। तालवेण्टअं गेह्न। परिस्समो अज्जस्स बाधेदि (२९)।

चेटी। तथा करोति।

संवाहकः। स्वगतम्। कथं अज्जचालुदत्तश्श णामशंकित्तणेण ईदिशे मे आदले। शाहु अज्जचालुदत्त शाहु। पुहवीए तुमं एक्के जीवेशि। शेशे उण जणे शशादि। इति पादयोर्निपत्य। भोदु अज्जए भोदु। आशणे णिशीददु अज्जआ (३०)।

वसन्तसेना। आसने समुपविश्य। अज्ज कुदो सो धणिओ (३१)।

वस०–(२९) आर्यस्य आत्मकेरकमात्मकृते एतद्गेहम्। हञ्जे देह्यस्यासनम्। तालवृन्तकं गृहाण। परिश्रम आर्यस्य बाधते। आर्यः संवाहकः। कृत इति तादर्थ्येऽव्ययं प्रसिद्धम्।

संवा०–(३०) कथमार्यचारुदत्तस्य नामसंकीर्तनेनेदृशो म आदरः। साधुः(धु) आर्यचारुदत्त साधु। पृथिव्यां त्वमेको जीवसि। शेषः पुनर्जनः श्वसिति। इति हृदि विभाव्य प्रकाशमाह। भवत्वार्ये, भवतु। आसने निषीदत्वार्या।

वस०–(३१) आर्य कुतः स धनिकः।

---

१ अदो अज्जस्स B (d), K. २ अत्तणकेरकं J. ३ वेण्टअं J. ४ मदनिका B (a). ५ माह A B (abcd). ६ दत्तस्स J. ७ संकित्तणेण B (a); संकात्तणेण B (b); संकित्त B (d) H. शङ्कीत्तणेण J; नामसंकित्त K. ८ चाह A B (bc); ०चाहदत्तर B (a). °दत्त D G. ९ पुहवीए B (b), °हुवीए B (d) K. °हवीए G. १० एक्के तुमं(जी)? वशि B (a). ११ °वसि B (d). १२ शश J. १३ ऊशशादि B (d); शशदि DH. १४ उपविश्य B (d) १५ कुदो धणिओ K.

संवाहकः ।

शक्कालधणे क्खु शज्जणे काह ण्णे होइ चलाचले धणे ।
जे पूइदुं पि आणादि शे पूआविशेशं पि आणादि (३२)॥१९॥

वसन्तसेना । तदो तदो (३३)।

संवाहकः ।तदो तेण अज्जेण शवित्ती पलिचालके कदह्मि चालित्तावशेशे अ तस्शिं जूदोवजीविदम्हि शंवुत्ते । तदो भाअधेअविशमदाए दशशुवण्णअं जूदे हालिदं (३४) ।

संवा०–(३२) [शक्कालेति।]आर्याछन्दः। सत्कारधनः खलु सज्जनः कस्य न भवति चलाचलं धनम् । यः पूजितुमपि जानाति स पूजाविशेषमपि जानाति । सज्जेत्यवाद्यपादयतितुर्यपादे पूआ इत्याकारोनुस्वारश्च लघुः पठनीयः ॥ १९ ॥

वस०–(३३) ततः ।

संवा०–(३४) ततस्तेनार्येण सवृत्तिः परिचारकः कृतोस्मि । चारित्रावशेषे च तस्मिन्द्यूतोपजीव्यस्मि संवृत्तः । ततो भागधेयविषमतया दशसुवर्णकं द्यूते हारितम् । तेन चारुदत्तेन । सवृत्तिः सजीविकः । चारित्रावशेषे सत्कीर्त्यवशेषे धनशून्य इत्यर्थः । तस्मिंश्चारुदत्ते ।

१ सक्काल AB (bcd) DFK. २ सज्जणे AB (bcd) D K. ३ के D H. ४ होई B (a). ५ चलच्चलंचले B (a). ६ पुयिदु B (a); पूइदु B (b) ७ त्ति B D K. ८ आणादि G; ण आणादि K. ९ से DK; से २ H. १० °विशे B (abd) K. ११ विं or त्ति B (ab) H. १२ आणादि B (ab); GK, अच्छादि D H. १३ om. AB (c) DFK. १४ सवित्ती AB (ac) D, वित्ती B (b) F सवित्ती B (d); सविको F, सवित्ति H; सविंतिं (=सत्कृत्य) K. १५ पलिचालि B (a) १६ किदलि B (a). १७ चालीना B (d) १८. च B. १९. तस्सिं J. २० °होप°AB (bc) D, °वर्जाव° B (d). २१ संवुत्ते AB (abcd) D २२ शुा B (d). २३ हलिद B (a).

माथुरः। उच्छादिदोम्हि मुसिदोम्हि (३९)।

संवाहकः। एदे दे शहिअजूदिअला मं अणुशन्धअन्ति। शंपदं शुणिअ अज्जआ पमाणं (३६)।

वसन्तसेना। मदणिए वासपादवविसण्ठुलदाए पक्खिणो इदो तदो वि आहिण्डन्ति। हञ्जे ता गच्छ। एदाणं सहिअ- 325
जूदिअराणं अअं अज्जो ज्जेव पडिवादेदित्ति इमं हत्थाभरणअं तुमं देहि (३७)। इति हस्तात्कटकमाकृष्य चेट्याः प्रयच्छति।

चेटी। गृहीत्वा। जं अज्जआ आणवेदि (३८)। इति निष्क्रान्ता।

माथु०–(३९) उत्खाति(उत्सादि)तोस्मि [मुषितोऽस्मि]। मुषस्तेये धातुः।

संवा०–(३६) एतौ तौ सभिकद्यूतकरौ मामनुसन्धयतः(?)। सांप्रतं श्रुत्वार्या प्रमाणम्।

वस०–(३७) मदनिके वासपादपविसंष्ठुलतया पक्षिण इतस्ततो-प्याहिण्डन्ति। हञ्जे तद्गच्छ। एतयोः सभिकद्यूतकरयोरयमार्य एव प्रतिपादयतीतीदं हस्ताभरणं त्वं देहि। अयमार्यः संवाहकः। प्रतिपादयति ददातीत्यर्थः। 'विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनम्' इत्यमरः।

चेटी–(३८)यदार्या(ज्ञा)पयति।

---

१. माथुरेण&c. K. २ उत्खादिदो॰ B (a) DHK; उत्थादिदो G. ३ मुसिदो B. B (abd)K. ४ दे om B (b); द AB (c). ५ शहिअ B (d). ६ जूदिअरा B (a); °जूद° D. H. ७ संपदं AB (cd) D. ८ शुणीअ B (d). ९ अज्जुआ B; अ अज्जुआ B (a). १० वि इदो तदो B; वि om. B (b); विअ H. ११ हिंडन्ति H. १२ °दअराणं D. १३ मदनिका throughout the scene for चेटी B (a). १४ अज्जुआ B.

माथुरः । उच्छोदिदोम्हि मूसिदोम्हि (३९)।

चेटी । जधा एदे उद्धं पेक्खन्ति दीहं णीससन्ति विसूरअन्ति अ अहिलिहन्ति अ दुआरणिहिदलोअणा तधा तक्केमि एदे दे सहिअजूदिअरा हुविस्सन्ति । उपगम्य । अज्ज वन्दामि (४०)।

माथुरः । सुहं तुहं होदु (४१)।

चेटी । अज्ज कदमो तुम्हाणं सहिओ (४२)।

माथुरः ।

कॆ इश तुहं तणुमज्झे अहरेण रैददद्दुव्विणीदेणं ।

माथु०–(३९)उत्खाति(उत्सादि)तोस्मि मू(मु)पितोस्मि ।

चेटी–(४०) यथैतावूर्ध्वं प्रेक्षेते दीर्घं निश्वस्तः(श्वसितः) च विसूरभन्ति विचारयतश्चाभिलपतश्च द्वारनिहितलोचनौ तथा तर्कयाम्येतो तौ सभिकः द्यूतकरः(स० द्यू० रौ)भविष्यतः । आर्य वन्दे । प्राकृत आत्मनेपदाभावादित्यपि बोध्यम् ।

माथु०–(४१) सुखं तव भवतु ।

चेटी–(४२) आर्य कतमो (कतरो) युष्माकं (युवयोः) सभिकः ।

माथु०–(४३) [करशेति ।]आर्याछन्दः । कस्य त्वं तनुमध्ये

---

१ उत्सा० D. H. २ मुसिदो० J. मूशिदो K. ३ एदो? B (b). ४ उद्ध B (b) उद्दे. B (b). ५ °सन्तिअ BD ६ om AB (bc). ७ °लहन्ति J. ८ दुआर° AB (bc) FG. ९ सहिआजूदिअला AB (bcd) F. G. K, जूदअला D. H १० हवि० D. H हविस० F. ११ वन्दामि B (d). १२ सहं तुह F. तुए J. १३ होद B (a) होदु corr. होउ B (d). १४ कसस J. १५ तुहु AB (c) K. तुमं J. १६ रददद्द BB (ad). इददद? E. १७ ०देन C.

जेम्पसि मणहरवअणं ओलोअन्ती कडक्खेण ॥१६॥

णत्थि मम विहवो । अण्णत्त वज (४३) ।

चेटी । जइ ईदिसाइं णं मन्तेसि ता ण होसि जूदिअरो । अत्थि कोवि तुम्हाणं धारओ (४४) ।

माथुरः । अत्थि । दशसुवण्णं धालेदि । किं तस्स (४५) ।

चेटी । तस्स कारणादो अज्जआ इमं हत्थाभरणं पडिवादेदि । णहि णहि सो ज्जेव्व पडिवादेदि (४६) ।

अपरेण एतद्दुर्विनीतेन । जल्पसि मनोहरवचनमालोकयन्ती कटाक्षेण ॥ एते द्यूत एव दुर्विनीतः सगर्वः । विशेषणे तृतीया ॥१६॥

नास्ति मम विभवः । अन्यत्र व्रज ।

चेटी–(४४) यदीदृशानि ननु मन्त्रयसि तदा न भवसि द्यूतकरः । अस्ति कोपि युष्माकं (युवयोः)धारकः ।

माथु०–(४५) अस्ति । दशसुवर्णं धारयति । किं तस्य ।

चेटी–(४६) तस्य कारणादार्येदं हस्ताभरणं प्रतिपादयति । नहि नहि स एव प्रतिपादयति ।

---

१ जम्पसि J. २ मम्मह° H (a); मम्मण° J. ३ आलोअंदी D. H. ४ नत्थि AB (c). ५ मे BB (a) ६ अण्णच (णच) H. ७ वज्ज BDG, व्वज. J. ८ ण म० B, B (ad). ९ जदि° (?)AB (c) जूदअ० D. ०आरो H. १० कोपि B. (d). ११ दशसु० AB (bc); दश० B (a);. १२ धाले (दि)? B (d). १३ कालणा० AB (abcd) DK. १४ अज्जुआ B, अज्जुआए K. १५ °भलणं AB (abcd) D, K. १६ °वालेदि B(a). om B. (d) K. णहिणहि whole om: E.

माथुरः । सहर्षं गृहीत्वा । अले भेणेशि तं कुलवुत्तं भूदे तुए गन्डु । आअच्छ । पुणो जूदं रमेह (४७) । इति निष्क्रान्तौ ।

चेटी । वसन्तसेनामुपसृत्य । अज्जए पँडितुट्ठा गदा संहिअजूदिअरा (४८) ।

वसन्तसेना । ता गच्छेदु अज्जो बन्धुअणं समस्सासिदुं (४९) ।

संवाहकः । अज्जए जइ एव्वं ता इअं कला पलिअणहत्थेगदा कलीअदु (५०) ।

वसन्तसेना । अज्ज जस्स कारणादो इअं कला

माथु०–(४७) अरे भणसि त्वं कुलपुत्रं भूतस्तव गण्डः । आगच्छ । पुनर्द्यूतं रमस्व । कुलपुत्रं संवाहकम् ।

चेटी–(४८) आर्ये परितुष्टा गताः सभिका(क)द्यूतकराः (परितुष्टौ गतौ सभिकद्यूतकरौ) । बहुवचनमादरे ।

वस०–(४९) तद्गच्छत्वार्यो बन्धुजनं समाश्वासि(सयि)तुम् आर्यः संवाहकः ।

संवा०–(५०) आर्ये यद्येवं तदियं कला परिजनहस्तगता क्रियताम् । इयं-कला संवाहक(न)रूपा ।

---

१ डमी D (ad). २ भणेसि B. ३ कुलपुत्तअं D; पुत्तं D (d). ४ तुए B D. ५ रमेह G. K. ६ om: B. ७ परितुट्ठा B. ८ साहिआ AB (bcd) DG ९ जूद° DB. १० गच्छदु B (a). ११ परिअण AB (bcd) D. १२ हत्थं B (a) °गदा B (d). १३ करीअदु B (ad). १४ काल° D.

सिक्खीअदि सो उज्जेव अज्जेण सुस्सूसिदपुरुव्वो सुस्सूसिदव्वो (५१) ।

संवाहकः । स्वगतम् । अज्जुआए णिउणं पच्चादिट्ठोम्हि । कधं पच्चुवकलिश्शं । प्रकाशम् । अज्जए. अहं एदिणा जूदिअलावमाणेण शक्कशमणके हुविश्शं । ता शंवाहके जूदिअले शक्कशमणके शंवुत्तेत्ति शुमलिदव्वा अज्जआए एदे अक्खलु (५२) ।

वसन्तसेना । अज्ज अलं साहसेण (५३) ।

संवाहकः । अज्जए कैले णिच्चए । इति परिक्रम्य ।

वस०–(५१) आर्य यस्य कारणादियं कला शिक्ष्यते स एवार्येण शुश्रूषितपूर्वः शुश्रूषितव्यः ।

संवा०–(५२) आर्यया निपुणं प्रत्यादिष्टोस्मि । कथं प्रत्युपकरिष्ये । प्रकाशम् । आर्ये अहमेतेन द्यूतकरापमानेन शाक्यश्रमणको भविष्यामि । शाक्यश्रमणको बौद्धसंन्यासी । तत्संवाहको द्यूतकरः शाक्यश्रमणकः संवृत्त इति स्मर्तव्यान्यार्ययैतान्यक्षराणि । द्यूतकर इति संवाहकविशेषणम् ।

वस०–(५३) आर्य अलं साहसेन ।

संवा०–(५४) आर्ये कृतो निश्चयः । [जूदेणेति ।] आर्याछन्दः ।

---

१ सिक्खिअदि D ; सिसि° G. २ सोज्जोठ B (b). ३ पुरुवो H; पुव्वो. K. ४ सिक्खिदव्व (= शिक्षितव्य) K. ५ °दिट्टे° B. ६ ता कधं B B (ad) ७ पच्चुप° B (d). ८ अह B (a). ९ णाअदि Syll om: B (b). १० जूदिअरा B (a); जूदअला D. ११ शक्कश्श° B, °शवणके A B (bcd) DE; शवण्णके K. १२ हविश्शं DFH. १३ जूदअले B (a) जूदअले D. H. १४ शक्कश्श० B; °शवणकेDG. १५ शुमलिदव्वो B (ad). १६ °सेन D. १७ कली B (b).

पेक्खिस्सं गदुअ । अह वा किं मम एदिणा । जधावव-शिदं अणुचिट्ठिस्सं (९९) । इति निष्क्रान्तः ।

ततः प्रविशत्यपटीक्षेपेण प्रहृष्टो विकटोज्ज्वलवेशः कर्णपूरकः ।

कर्णपूरकः । कहिं कहिं अज्जआ (९६) ।

चेटी । दुम्मणुस्स किं ते उव्वेअकारणं । जं अग्गदो वट्टिदं अज्जअं न पेक्खसि (९७) ।

कर्णपूरकः । दृष्ट्वा । अज्जए वन्दामि (९८) ।

वसन्तसेना । कण्णऊरअ परितुट्ठमुहो लक्खीअसि । ता किं ण्णेदं (९९) ।

किं प्रयोजनम् । न किमपीत्यर्थः । यथाध्यवसितं नास्तिकसंन्यासरूपं निश्चितम् ।

इति निष्क्रान्तः । इत्युक्त्वा रङ्गान्निर्गत इत्यर्थः । संवाहकः शाक्यसंन्यासमासाद्य पथि भ्रमचारेति ज्ञेयम् । कर्णपूरको वसन्तसेनाया भृत्यः । वसन्तसेना च राजेव करितुरगरथधनादिमहैश्वर्यशालिनीत्यपि बोध्यम् ।

कर्ण०–(९६) कुत्र कुत्रार्या ।

चेटी–(९७) दुर्मनुष्य किं ते उद्वेगकारणम् । यदग्रतोऽवस्थितामार्यां न प्रेक्षसे ।

कर्ण०–(९८) आर्ये वन्दे ।

वस०–(९९) कर्णपूरक परितुष्टमुखो लक्ष्यसे । तत्किं ने-(ण)दम् ।

---

१ पेक्खिस्सं AB (bc) D. २ गदुअ किं न म & H (b) ३ °ववसिपदं B (a); °ववसिदं B (d); जधा वसिदं C. J. ४ °चिट्ठस्सं B. ५ °प्रविशति अपटाक्षेपेण AB (c) FG °प्रविश्य कर्णपूरो हृष्ट अपटीक्षेपेण B (b) पटीक्षेपेण B (d) अपटाक्षेपेण c. पटाक्षेपेण D. H, ६ °वेश B (b) E, °वेष D. ७ कहिं अज्जुआए H (a) ; कहिं अज्जुआ G K. ८ °कारण. AB (c) D ९ नं H. १० whole speech om. B (ab) K. ११ परितुट्ठ° AB (cd) D, परिदुट्ठ° F. १२ णेदं AB (cd) D.

कर्णपूरकः । सविस्मयम् । अज्जए वञ्चिदासि जाए अज्ज कण्णऊरअस्स परक्कमो ण दिट्ठो (६०) ।

वसन्तसेना । कण्णऊरेअ किं किं (६१) ।

कर्णपूरकः । सुणादु अज्जआ । जो सो अज्जआए खुण्टमोडओ णाम दुट्ठहत्थी सो आलाणत्थंभ भञ्जिअ महमेत्थ वावादिअ महन्तं सङ्खोह करन्तो राअमग्ग ओदिण्णो । तदो एत्थन्तरे उग्घुट्ट जणेण ।

ओवणेध बालअजण तुरिद ओरुहध वुक्खपासाद ।
किं णॆं हु पेक्खध पुरदो दुट्ठो हत्थी इदो एदि ॥१८॥ (६२)

कर्ण०–(६०) आर्ये वञ्चितासि यया‍द्य कर्णपूरकस्य पराक्रमो न दृष्ट ।

वस०–(६१) कर्णपूरक किं किम् ।

कर्ण०–(६२) शृणोत्वार्या । य स आर्याया खुण्टमोडको नाम दुष्टहस्ती स आलानस्तम्भ भङ्क्त्वा । [मह]मित्थ महामात्रम् । हस्तिपकमित्यर्थ । वावादिअ व्यापाद्य । मारयित्वेत्यर्थ । महान्त सक्षोभ कुर्वन्राजमार्गमवतीर्ण । ततोऽत्रान्तर उद्घुष्ट जनेन ।

[अवणेधेति ।] आर्याछन्द । अपनयत बालकजन त्वरितमारोहत वृक्षप्रासादम् । किं न खलु प्रेक्षध्व पुरतो दुष्टो हस्तीत एति ॥ १८ ॥

---

१ कण्णऊरस्स B (a) २ °ऊर B (ad), °ऊरआ B (b), °हुरअ K ३ om AB (bcd) DEh ४ वगुह D वुइ H ५ भलाग H ६ दंभं BCD ७ महत्थ B (a) मत्थं com महत्थ B (d) महामेत्त D H °मेत्त J मत्थ h ८ करन्तो BD ९ °दिण्णो B (a) १० °घुट्ट B (a) ११ अवणध B (a) १२ °रुहह B °रुहदु AB (c) Dh, °रुहद B (ab) h, °रुह B (d) १३ दक्ख BFh १४ टण B (a) ण्ण DIH

अवि अ ।

विअलइ णेउरजुअलं छिज्जन्ति अ मेहला मणिक्खइआ ।
वलेआ अ सुन्दरदरा रअणङ्कुरजालपडिवद्धा ॥ १९ ॥

तदो तेण दुट्टहत्थिणा करचलणरदणेहिं फुल्लणलिणिं विअ णअरिं उज्जइणिं अवगाहमाणेण समासादिदो परिव्वाजओ । तं च परिभट्टदण्डकुण्डिआभाअणं सीअरेहिं सिञ्चिअ दन्तन्तरे क्खित्तं पेक्खिअ पुणोवि उग्घुट्टं जणेण हा परिव्वाजओ वावादीअदित्ति । (६३)

वसन्तसेना । ससंभ्रमम् । अहो पमादो अहो पमादो (६४)।

अपि च ।

[विअलईति ।] आर्याछन्दः । (६३) विचलति नूपुरयुगलं छिद्यन्ते च मेखला मणिखचिताः । वलयाश्च सुन्दरतरा रत्नाङ्कुरजालप्रतिबद्धाः ॥ छिज्जन्तीत्यस्य क्षीयन्त इति वार्थः । (इत्यार्याद्वयोक्तं जनेनोद्धुष्टमुच्चैर्घोषणं कथितमित्यर्थः ॥ १९ ॥

ततस्तेन दुष्टहस्तिना करचरणरदनैः फुल्लनलिनीमिव नगरीमुज्जयिनीमवगाहमानेन समासादितः परिव्राजकः । तं च परिभ्रष्टदण्डकुण्डिकाभाजनं सीकरैः सिक्त्वा दन्तान्तरे क्षिप्तं प्रेक्ष्य पुनरप्युद्धुष्टं जनेन हा परिव्राजको व्यापाद्यत इति । अयं परिव्राजकः संवाहक एवेति ध्येयम् । व्यापाद्यते मार्यत इत्यर्थः ।

वस०—(६४) अहो प्रमादः [अहो] प्रमादः ।

---

१ छिज्जन्ति AB (c) DFH; छिज्ज° K. २ °क्खलिआ B (a). ३ वलआ D H. ४ करच° B; कालच° B (b). ५ पुप्फ AB (bcd). ६ णिं त्ति AB (bc) D; लिणि marg. अ H (d); णिञ्ज G; णीञ्ज K. ७ °गाह° AB (cd) D. ८ सादिओ B (a). ९ तं च B (a); त च B (b); तच J. १० °भट्ठ B (b) D. ११ कुडिआ B (d). १२ सीहरेहिं B (b); सीअरोहिं F, सिअरेहिं H १३ दंतेर B (d). १४ खित्त AB (bc). १५ उग्घुट्टं B (a) १६ ह B (a) om. marg हा B (d). १७ वावादिअदि without त्ति B (d); दिदंति G. १८ om. syll अहो-पमादो B (b) D H.

कर्णपूरकः । अलं सम्भमेण । सुणादु दाव अज्जआ । तदो विच्छिण्णविसण्ठुलसङ्खलाकलावअं उव्वहन्तं दन्तन्तरपरिग्गहिदं परिव्वाजअं उव्वहन्तं तं पेक्खिअ कण्णऊरएण मए णहि णहि अज्जआए अण्णपिण्डोवपुट्टेण दासेण वामचलणेण जूदलेक्खअं उग्घुसिअ उग्घुसिअ तुरिदं आवणादो लोहदण्डं गेह्णिअ आआरिदो सो दुट्टहत्थी (६५) ।

वसन्तसेना । तदो तदो (६६) ।

कर्णपूरकः ।

आहणिऊण सरोसं तं हत्थिं विञ्झसेलसिहराभं ।
मोआविओ मए सो दन्तन्तरसंठिओ परिव्वाजओ ॥ २० ॥ (६७)

कर्ण०–(६५) अलं संभ्रमेण । शृणोतु तावदार्या । ततो विच्छिन्नविसंष्ठुलशृङ्खलाकलापमुद्वहन्तं दन्तान्तरपरिगृहीतं परिव्राजकमुद्वहन्तं तं प्रेक्ष्य कर्णपूरकेण मया नहि नह्यार्याया अन्नपिण्डोपपुष्टेन दासेन वामचलनेन द्यूतलेखकमुद्धुष्योद्धुष्य त्वरितमापणाल्लोहदण्डं गृहीत्वाकारितः स दुष्टहस्ती । कर्णपूरकेण मयेति स्वनाम्नः स्वयं निर्दे(र्दे)शेन गर्वमाविर्भाव्य विनयं स्वामिन्याः पुरः प्रकटयति । नहि नहीत्यादि । वामचलनेन वक्रगमनेनेत्यर्थः ।

वस०–(६६) ततस्ततः ।

कर्ण०–[आहणिऊणेति ।] आर्याछन्दः (६७) । आहणिऊण-

---

१ °सङ्खला &c दन्त° B, विच्छिण्णविसङ्खला° B (a), °ण्णेविसला° B (b), विच्छिण्ण &c F, °सिङ्खला° J विसमवलावअं उव्व &c K २ om BCJ. ३ °ण्णिद B (d) ४ om. B (d) K ५ °उरेण DH. ६ °पिण्डो° B (abd) ७ वेण B (b) ८ °णपअं A H (bc) C D °दिलेक्खअ H (a) °लेक्खअ J ९ om, G १० °गि ह्णुअ H (a) °गिण्हुण B (b) °णीदण B (d), गिह्णअ° D. H. K, °गिण्हअ G ११ पतिदं G १२ विञ्झ D विज्झ J. १३ सेल B (d) सेल D H १४ सिह° D १५ परिव्वाजो B (a), पाडिदो B (d)

वसन्तसेना। सुट्ठु दे किदं। तेदो तदो (६८)।

कर्णपूरकः। तदो अज्जए साहु रे कण्णेऊरअ साहु-त्ति एत्तिअमेत्तं भणन्ती विसमभरकन्ता विअ णावा एक्कदो पल्हत्था सअला उज्जइणी आसि। तदो अज्जए एक्केण सुण्णाइं आहरणट्ठाणाइं परामसिअ उद्धं पेक्खिअ दीहं णीससिअ अअं पावारओ ममं उवरि क्खित्तो (६९)।

इत्य सरोषं तं हस्तिनं विन्ध्यशैलशिखराभम्। मोचितो मया स दन्तान्तरसंस्थितः परिव्राजकः। परिव्वाजओ इत्यत्र व्वाकारो ह्रस्वः पठनीयः॥ २०॥

वस०–(६८) सुट्ठु। ते त्वया। कृतम्। ततः।

कर्ण०–(६९) तत आर्ये साधु रे कर्णपूरक साधु इत्येतावन्मात्रं भणन्ती विषमभराक्रान्तेव नौरेकतः पर्यस्ता सकलोज्जयिन्यासीत्। तत आर्ये एकेन शून्यान्याभरणस्थानानि परामृश्योर्ध्वं प्रेक्ष्य दीर्घं निःश्वस्यायं प्रावारको ममोपरि क्षिप्तः। एकेन चारुदत्तेनेत्यर्थः। स्वाङ्गे भूषणानि न सन्तीति विनार्य दरिद्रोऽहं जात इति निर्विद्य देयान्तरविरह(हे)ण प्रावारकमेव प्रादादिति भावः। अयं यः प्रथमाङ्के वर्णितः प्रथमं स एव प्रावारक इति ज्ञेयम्।

---

१ कदं B, B (a); किदं corr: कदं B (d). २ तदोतदो om AB (bcd) D E. ३ °ऊर B (d). ४ एत्तिअ ? B (b); एत्ति आमत्तं A B (c) D; एत्ति अमत्तं F, अतिमेत्तं K. ५ भणन्ती F. ६ विसम° K. ७ पल्हत्था B (d) D. ८ उज्जअणी B (b). ९ अज्जुएक्केण B (a). १० अभरण B (a). ११ ठाणाइ C; ठाणाइं H. १२ °मसिअ pr m. B (d). १३ दीहं F. १४ णिससिअ B (d), णीससिअ F. १५ पावरओ B (d) K; पाव्वारओ B (b). १६ ममोवरि B D. १७ क्खिविदो B (a).

वसन्तसेना । कण्णऊरअ जाणीहि दाव किं एसो जादीकुसुमवासिदो पावारओ ण वेत्ति (७०) ।

कर्णपूरकः । अज्जए मदगन्धेण सुट्ठु तं गन्धं ण जाणामि (७१) ।

वसन्तसेना । णामं पि दाव पेक्ख (७२) ।

कर्णपूरकः । इमं णामं । अज्जआ एव्व वाएदु (७३)। इति प्रावारकमुपनयति ।

वसन्तसेना । अज्जचारुदत्तस्स (७४) । इति वाचयित्वा सस्पृहं गृहीत्वा प्रावृणोति ।

चेटी । कण्णऊरअ सोहइ अज्जआए पावारओ (७५)।

कर्णपूरकः । आं सोहइ अज्जआए पावारओ (७६)।

वसन्तसेना । कण्णऊरअ इदं दे[११] पारितोसिअं (७७) । इत्याभरणं प्रयच्छति ।

वस०–(७०) कर्णपूरक जानीहि तावत्किमेष जातीकुसुमवासितः प्रावारको न वेति ।

कर्ण०–(७१) आर्ये मदगन्धेन सुष्ठु तं गन्धं न जानामि ।

वस०–(७२) नामापि तावत्प्रेक्षस्व ।

कर्ण०–(७३) इदं नाम । आर्यैव वाचयतु ।

[वस०–(७४) आर्यचारुदत्तस्य ।]

चेटी–(७५) कर्णपूरक शोभत आर्यायाः प्रावारकः ।

कर्ण०–(७६) आमङ्गीकारे । शोभत आर्यायाः प्रावारकः।

वस०–(७७) कर्णपूरक इदं ते पारितोषिकम् । गजवृत्तान्तेन चारुदत्तदत्तप्रावारकव्यतिकरेण च परितोषः ।

---

१ °ऊर B (a); °हुरअ K. २ एसे B (d). ३ आदि° H. ४ °वरओ B (d) K. ५ om· B (d). ६ मावरकमु° B (abd) G k. ७ आर्यचारुदत्तस्य A B B (abcd). ८ पावरओ B (d) ९ whole speech om B (a) k. १० पावरओ B (d). ११ °णऊर B (a); °ण्णहुरअ k. १२ om· B (d)

कर्णपूरकः । शिरसा गृहीत्वा प्रणम्य च । सम्पदं सुट्ठु सोहइ अज्जआए पावारओ (७८) ।

वसन्तसेना । कण्णऊरअ एदाए वेलाए कहिं अज्जचारुदत्तो (७९) ।

कर्णपूरकः । एदेण ज्जेव्व मग्गेण पवुत्तो गेहं (८०) ।

वसन्तसेना । हञ्जे उवरिदणं अलिन्दअं आरुहिअ अज्जचारुदत्तं पेक्खेम्ह (८१) ।

इति निष्कान्ताः सर्वे ।

इति द्यूतकरसंवाहको नाम द्वितीयोऽङ्कः ।

कर्ण०—(७८) सांप्रतं सुष्ठु शोभत आर्यायाः प्रावारकः । व्यञ्जितश्चानेन चारुदत्तानुरागः ।

वस०—(७९) कर्णपूरक एतस्यां वेलायां कुत्रार्यचारुदत्तः ।

कर्ण०—(८०) एतेनैव मार्गेण प्रवृत्तो गेहम् । प्रवृत्तश्चलितः ।

वस०—(८१) हञ्जे उपरितनमलिन्दमारुह्यार्यचारुदत्तं प्रेक्षाम(व)हे । अलिन्दमट्टालिकाम् । सदनसामीप्यं चानयोरवसेयम् ।

इति श्रीमृच्छकटिकप्रकरणव्याख्यायां श्रीलल्लादीक्षितसंख्यावता वान्धवकरोपनाम्ना महाराष्ट्रेण कवीन्द्रबहादुरविरुदेन बुन्देलाधीशदैशिकेन विद्वन्मुकुटमणिश्रीमन्महाराजवलिसेनसाहवसंमदाय क्रमेणाचूडामूलमाख्यातायां द्यूतकरसंवाहकविलासो नाम द्वितीयोऽङ्कः ॥ २ ॥

---

१ सोहदि B. २ पावरओ B (d). ३ ०उर B (a) °दुरअ k. ४ स अज्ज° B, B (a). ५ पवत्तो H (a) पमुत्तो B (b). ६ उवरिदण B (ad). ७ अलिंदं et in marg अं H (d) अलिन्दअं D. H. ८ पेक्खम्ह B D. H. ९ इति मृच्छकटिकायां B.

तृतीयोऽङ्कः।

(प्रविश्य)

चेटः ।

सुअणे हु भिच्चाणुकम्पके शामिए णिद्धणके वि शोहदि ।
पिशुणे उण दव्वगव्विदे दुक्कले क्खु पलिणामदालुणे ॥ १ ॥ (१)
सुअणे हु कुभिच्चपालए धणहीणे अपहूवि शोहदि ।
पिशुणे उण दव्वगव्विदे ण अ लच्छीविहवा वलंविदे ॥ २ ॥ (२)

(अत्र वसन्तसेनासं(स)ख्यां मदनिकायां मा(यामा)सक्तः शार्विलकनामा ब्राह्मणश्चौर्यवृत्तिः करिष्यति संधि(धिं) चारुदत्तगृहे हरिष्यति च तदलंकारसुवर्णभाण्डं यद्वसन्तसेनया न्यस्तं चारुदत्तहस्ते इत्यादि ज्ञेयम्) । प्रविश्य चेट इति । चेटोयं वर्धमानकनामा चारुदत्तस्येति बोध्यम् ।

चेटः—[सुअणे इति ।] वैतालीयं छन्दः (१) । सुजनः खलु भृत्यानुकम्पकः स्वामी निर्धनकोपि शोभते । पिशुनः पुनर्द्रव्यगर्वितो दुष्करः खलु परिणामदारुणः ॥ खलु यस्मात्परिणामदारुणस्ततो दुष्करो दुःसाध्यः । पिशुन इत्यर्थः । पूर्वार्धं स्पष्टम् ॥ १ ॥ एतत्पद्यसमानार्थकं पाठान्तरं छन्दोभिन्नं च । तथा हि ।

सुअणे हु [कुभिच्चेति ।] (२) । सुजनः खलु कुभृत्यपालको

---

१ ततः प्रविशति चेटः A, B B (abcd) C D J K. २ शुअणे B C D J.

सुहणे हु भिचाणुकम्पके सामिए णिद्धणके पि सोहिदे ।
पिसु उण दव्वगव्विदे दुक्कले क्खु पलिणामदालुण ॥

अव (वि) अ ।

तिउ साहु विट तिचिउ तिचिट घअणे ण्णिलक्खले ।
अलसबहुआ तिजिआ ण जणाइ दलिद्दतित्तउ ॥

अवि अ ।

कुण्डअं ण रोएइ पडुंम कलअं आसई ।

स इत्तगेण सा गब्वइ अंचललंब पढुम एकइ ॥

शरशा &c B (a)

सुहणेहुं अवि अ ।

तिडसाह विटं तित्तड तित्तड अक्षणे गिलक्खले ।
अलसवेहुआवि तितिआ णे जगाइ दलिद तित्तए ॥

अविअ । कुणाडअं रोएई पढुम कालअं असई ।
सइत्तणे सा गब्वइ अंचलं लंब पढुम एच्छइ ॥

शरशा &c B (b)

सुअणे हु भिचानुकम्पके सामिए णिद्धणकेवि सोहदि ।
पिसुणे उण दव्वगव्विद दुक्कले खु पलिणामदालणे ॥
सुअणे हु कुभिच्चपालए धणहीणे अपदू वि सोहदि ।
पिशुणे उण दव्वगव्विरे णअ लड़ी विहवावलंबिदे ॥

अपिच । शरशा &c. A B (c) (fol. 13 B lin ult.) (Pp 13 b, last line) सुअणे हु [कुभिच्चपालए धणहीणे ण पदू वि सोदहि । पिसुणे उणे] गिलक्खले अलसबहुआवि तितिआ (finis fol 13). (p 13 ends) B (d). Words which are included in the text are erased by the blue (yellow) pigment and in their place it is written (added) on the margin [भिचाणुकम्पके सामिए णिद्धणकोवि सोहदि । पिसुणे उण दाव्वगव्विदे दुक्कले क्खु पलिण्णामदारुणे ॥ अवि अ । तिडसाहु (हु ?) विंट तित्तिड तित्तिड वक्षणे] Then after the words तित्तिआ at the end of page 13 follows the page 14 ण जगाइ दलिदतिस (sec. m. त्ति) ए । अवि अ । कुणाड(ड)अं ण रोअइ पढुम का (sec. m. क) लअं असइ ति (corr स) इत्तणेण सा गव्वइ अचलं लंब पढुमए (supra ser ढ) (अवि delet) कइ । सस्स &c. I accept the first distich from the MS A. I indeed reject the same second and the third distich (line)? which are not in Wilson's MS which I consulted as to letters and which do not stand in the commentary. In the second distich (line 1) there is a dissertation about acrid things or about troublesome things the first of which is तिडुपाया-कृत्तं stalk of the plant called by the vulgar people remains of which are to be seen. I am uncertain about the writing and the sense of the third line. ३ सामीए D. H. ४ सोहदि D K. First verse om G. ५ Second verse om. BCDJK. For additional verses see २ B (a b c d) above. ६ वत्तु H. ७ कु erased H. ८ ण पहुवि सोहदि G. ९ लड़ी F.

तितड साह विंटं तितड तितड वक्षणे णिलक्खले ।
अलसबहुआ वितित्तिआ ण जगाइ दलिददितित्तए ॥ १ ॥

अवि अ ।

कुणाड अण्ण रोएई पढुम कालअं असई ।
स इत्तणे सा गब्वइ अंचलं लंब पढुम एच्छई ॥ २ ॥ E

अवि अ ।

अंवि अ।

शश्शेपलकेवलदे ण शेकि वालिदुं

अण्णकलत्तपशत्ते ण शेकि वालिदुं।

धनहीनो प्रभुरपि शोभते। पिशुनः पुनर्द्रव्यगर्वितो न च लक्ष्मीविभयावलम्बितः॥ कुभृत्यस्यापि मादृशस्य कार्यकरणासमर्थस्य वर्धमानकादेरपि पालकः। किं पुनर्वाच्यं सुभृत्यस्य पालक इति। ईदृशः सुजनो प्रभुर्दरिद्रोपि शोभते। उत्तरार्धं स्फुटम्। धनहीनो यतोतो (तः) प्रभुर्लक्ष्मीविभवावलम्बितो यतोतो द्रव्यगर्वित इत्येवं पौनरुक्त्यं परिहरणीयम्। उत्तरार्धे चेटेन कटाक्षितः शकार इति ध्येयम्॥ २॥ [शश्शपलकेत्यादि]। शाकरी-जातिः (३)। सस्य-

---

तिड साइ विंट तित्तड वशणे णिलवशले।
अलसमहुआ वि णित्तिआ ण अणाइ &c॥ २॥

अवि अ।

कुणाडअं न रोएई पढुम &c असइ।
स इत्तेणे सा गव्वइ अंचलं तं बहुम पठइ॥ ३॥ G.

तिलसाह विंट तित्तडं तित्तड वशणे णिलवशले।
अलसबहुआ &c ण om: ....॥

अवि अ।

कुणाडअं ण &c एइ पढुम &c.
॥ इत्तणे &c ..... अचल् लंबं पढुम एकइ॥ K.

Sanskrit.

षपुषस्य वृन्तं तिक्तं तिक्तो ब्राह्मणो निरक्षरः।
अलसा वधूरपि तिक्ता अन्मदारिद्रितक-॥

अपि च।

कुनाटक न रोचते प्रथमकालं असती।
पतीत्वे सा गर्वाति अंचलं दीर्घं प्रथमं आच्छादयाति॥

१ अवि अ om: L. K; अपि च C D. २ शस्य K; सरा B (a). ३ पशण b (d). ४ शकि B (d). ५ पलत्ते B (ad), Sec. m; पशत्ते K. ६ शकि B (d) K.

जूदपशत्तमणुश्शे ण शक्कि वालिदुं
जे वि शहाविअदोशे ण शक्कि वालिदुं ॥ ३ ॥

का वि वेला अज्जचालुदत्तश्श गन्धव्वं शुणिदुं गदश्श । अदिक्कमदि अद्धलअणी । अज्ज वि णं आअच्छादि । ता जाव बाहिलदुआलशालाए गदुअ शुविश्शं (३) । तथा करोति ।

ततः प्रविशति चारुदत्तो विदूषकश्च ।

लप (लम्प)टबलीवर्दो न शक्यो वारयितुम् । अन्यकलत्रप्रसक्तो न शक्यो वारयितुम् । अन्यप्रसक्तकलत्रं न शक्यं वारयितुम् । इदं पाठान्तरं भिन्नचमत्कृतार्थकतया व्याख्यातम् । शक्कि इत्यस्य शक्यः शक्यं यथेच्छमर्थः । द्यूतप्रसक्तमनुष्यो न शक्यो वारयितुम् । योपि स्वाभाविकदोषो न शक्यो वारयितुम् । पलक्को लम्पटः । आक्षिप्यते हि योपीत्यनेन सोपीति । तथा च योपि 'स्वाभाविको दोषः सोपि वारयितुं न शक्य इति कथनेन दशायामीदृश्यां दातृत्वं दोषः । तं च मम स्वामी न त्यजतीति व्यज्यते ॥ ३ ॥

कापि वेलार्यचारुदत्तस्य गान्धर्वं श्रोतुं गतस्य । अतिक्रामत्यर्धरजनी । अद्यापि नागच्छति । निशीथोपि न जात (जात) इत्यर्थः । तद्यावद्बहिर्द्वारशालायां गत्वा स्वप्स्यामि । गान्धर्वं संगीतसहितं गीतमित्यर्थः ।

---

१ °पसत्त B (d); पशन्त K. २ °मणुस्शे K. ३ सक्कि B (d) E. ४ सहाविअ AB (cd) K. ५ दोसे B (d) K. ६ °चारुदत्तस्स B (abd) G. H. ७ सुणिदुं गदस्स B (abd) K. ८ णागच्छादि D; णागच्छइ G. ९ तज्जाव B (abd) E. १० बाहिरदुआर B (abd) DEFK corr. बहिर B (d). ११ सालाए B (abd) DH. १२ सुविस्सं B (abd) GH. १३ इति तथा J.

चारुदत्तः । अहो साधु भावरेभिलेन गीतम् । वीणा हि नाम असमुद्रोत्थितं रत्नम् । यतः ।

उत्कण्ठितस्य हृदयानुगुणा वयस्या
संकेतके चिरयति प्रवरो विनोदः ।
संस्थापना प्रियतमा विरहातुराणां
रक्तस्य रागपरिवृद्धिकरः प्रमोदः ॥ ४ ॥

विदूषकः । भो एहि । गेहं गच्छेह्म (४) ।

चारुदत्तः । अहो सुष्ठु भाव रेभिलेन गीतम् ।

चारु०—रेभिलः कश्चिद्गायकः सार्थवाहः । स्फुटं चेदमग्रे । असमुद्रोत्थितं रत्नं वीणेति । न्यूनताद्रूप्यरूपकमलंकारः । इह जगति रत्नमेव वीणा । परं तु समुद्रोत्थितं न भवतीति तदर्थः । अत्र हेतुमाह यत इति । [उत्कण्ठितस्येति ।] च वसन्ततिलका छन्दः । उत्कण्ठितस्य कान्तासक्तस्य विरहिणो मनोनुगुणा वयस्या सखी वीणेत्यर्थः । यस्या वीणायाः प्रवरो विनोदो वादनव्यापारः । संकेतके (?) चिरयति चिरं स्थापयतीत्यर्थः । विरहातुराणामतिप्रिया संस्थापना विरहव्याप्रप्राणसंबोधने(ना) वीणेत्यर्थः । प्रियतमा-विरहातुराणामित्येकं वा पदम् । रक्तस्य रागपरिवृद्धिकरः प्रमोद आनन्दो वीणेति सकलार्थः ॥ ४ ॥

विदू०—(४) भो एहि । गेहं गच्छावः ।

चारु०—भावेति संबुद्धिर्विदूषकस्य ? । ज्ञेयं चान्यत्राप्येवमेव ।

---

१ अहो अहो J. २ साधु साधु AB (bc) CDFJ. ३ भाव om as others G. ४ रेभिलकेन B. ५ °त्थितरत्न B (d) ६ कुत AB (bcd) CDJ. ७ संकेतिके H. ८ करप्रमोद H. ९ गेह om. H (d) १० गच्छम्ह G. H. ११ °ह्ये° om. B (ba). १२ भावे B (d).

विदूषकः । मम दाव दुवेहिं ज्जेव्व हस्सं जाअदि । इत्थिआए सक्कदं पढन्तीए मणुस्सेण अ काअलीं गाअन्तेण । इत्थिआ दाव सक्कदं पढन्ती दिण्णणवणस्सा विअ गिट्ठी अहिअं सुंसुआअदि । मणुस्सोवि काअलीं गाअन्तो सुक्खसुमणोदामवेढिदो वुड्ढपुरोहिदो विअ मन्तं जवन्तो दिढं मे ण रोअदि (९) ।

विदू०–(९) मम तावद्द्वाभ्यामेव हास्यं जायते । द्वाभ्यामित्युक्तं तदाह । स्त्रिया संस्कृतं पठन्त्या मनुष्येण च काकलीं गायता । स्त्री तावत्संस्कृतं पठन्ती दत्तनवनासिकारज्जुरिव गृष्टिर्गौ(र्गौ)रधिकं शुशुआअदि । इदमव्यक्तध्वनेरनुकरणम् । सशब्दं करोतीत्यर्थः । मनुष्योपि काकलीं गायन् शुष्कसुमनोदामवेष्टितो वृद्धपुरोहित इव मन्त्रं जपन्दृढं मे मह्यं न रोचते। णस्सा नासिकाविवररज्जुः । गृष्टिः सकृत्प्रसूता गौरिति । पोटाइ (?) युवतीति सूत्रे स्पष्टं कौमुद्याम् । इयं परिहासेनोपमेति ज्ञेयम्। शुष्केत्यादिविशेषणेन चिरकालजपप्रवणत्वमुक्तम् ।

---

१ दवेहिं H (b), दुवेहिं एव्व D. This *MS.* has एव्व throughout for ज्जेव्व H. ज्जेव J. दाव हिदुज्जेव (=हृदय एव)? २ इत्थिआए B (bd). ३ सक्किदं B (a) संकदं DH. ४ पढन्तीए BK, पढन्तीये B (a). ५ काआलिं B काअलीं (?) H. ६ सक्किदं B (a). ७ पढन्ती BK. ८ दिउआ for गिट्ठी B (d) विअलगंठी for विअगिट्ठी (=विवरग्रन्थिः) K. ९ अधियं? B (a); अहिअं C. J. अधियं E. १० ससुआअदि BDJ सुसुआदि (=सुषुमायते)K. ११ काअली AB (c). १२ सुक्खखवणो E. १३ °वढिदो EGK. १४ वुड्°B (d) १५ दढं H (ad) दिढं K. १६ एअदि (रोअदि?) B (ab).

चारुदत्तः । वेयस्य सुष्ठु खल्वद्य गीतं भाव रेभिलेन ।
न च भवान्परितुष्टः ।

रक्तं च नाम मधुरं च समं स्फुटं च
भावान्वितं च ललितं च मनोहरं च ।
किं वा प्रशस्तवचनैर्बहुभिर्मदुक्तै-
रन्तर्हिता यदि भवेद्वनितेति मन्ये ॥ ९ ॥

अपि च ।

तं तस्य स्वरसंक्रमं मृदुगिरः श्लिष्टं च तन्त्रीस्वनं
वर्णानामपि मूर्च्छनान्तरगतं तारं विरामे मृदुम् ।

चारु०—[रक्तं चेति ।] पूर्वोक्तं छन्दः । गीतमित्यस्य(स्या)नुपदोक्तस्य रक्तं चेत्यादीनि सप्त विशे[ष]णानि पूर्वस्मादुत्तरोत्तरं हेतुहेतुमद्भावापन्नानीत्यवधातव्यम् । रक्तं तच्चद्रागरमणीयमतो मधुरं रागमाधुर्यवत् । भावो रतिः । ललितं लालित्याख्यधर्मविशेषशाल्यत एव मनोहरम् । मदुक्तैर्मया चारुदत्तेनोक्तैर्बहुभिः प्रशस्तवचनै रक्त(क्तं) च मधुरं चेत्यादिभिः प्रशंसापरं गीतमिति कथनैः किं वा न किमपीत्यर्थः । अन्तर्हि(र्हि)ता गुप्ता पिहिता । अदृश्यमानेति यावत् । ई(ई)दृशी वनिता यदि गायन्ती भवेत्तदेति । इतीदं रक्तं चेत्यादिना कथितं गीतसौन्दर्यमा(दा)स्यमहं मन्ये नान्यथेत्यर्थः । तत्र गाच्छन्ना योषि(षि)देव गायन्ती स्थिता न तु पुरुष इति भासत इति भावः ॥ ९ ॥

[तं तस्येति ।] शार्दूलविक्रीडितं छन्दः । यद्गीतसमये विरतेऽपि गतेऽपि सर्वमिदमिदं शृण्वन्निवाहं गच्छामि तदसत्यमित्यन्वयः । तं

---

१ वयस्य B (a) २ मधुरं च K. ३ समस्फुटं च G ४ °रन्तर्हिता° D, K. ५ मृदुगिरश्लिष्टं h. ६ तन्त्रीस्वनं G ७ मृदु B (ab)

हेलासंयमितं पुनश्च ललितं रागद्विरुच्चारितं
यत्सत्यं विरतेपि गीतसमये गच्छामि शृण्वन्निव ॥ ६ ॥

विदूषकः । भो वअस्स आवेणन्तररच्छाविहाएसु सुहं कुक्करा वि सुत्ता । ता गेहं गच्छम्ह । अग्रतोवलोक्य । वअस्स पे-

मिदं किम् । मृदुगिरः कोमलकण्ठस्वरस्य तस्य रेभितस्य तमिदानीं श्रुतं स्वरसंक्रमं स्वराणां निषादर्षभगान्धारषड्जमध्यमधैवतपञ्चमानां सप्तानां प्रसिद्धानां समीचीनं—क्रममारोहावरोहरूपम् । शृण्वन्ति(न्नि)त्यत्रान्वयः सर्वद्वितीयान्तानाम् । श्लिष्टं गीताक्षरैरभिन्नतया श्रूयमाणम् । तन्त्री वीणा तस्याः स्वनं च शृण्वन्नित्यर्थः । वर्णानां गानाक्षराणां मूर्छना । यथा कुटुम्बिनः सर्वे एकीभूता भवन्ति हि । तथा स्वराणां संदोहो मूर्छनेत्यभिधीयत इति । तस्या अन्तरगतं मध्यगतम् । तार उ(मु) द्यम् । विरामे समाप्तौ । मृदुम् । इदं विशेषणत्रयं तन्त्रीस्वनस्येति बोध्यम् । हेला रागस्यारोहावरोहयोरनौचित्यम् । तत्र संयमितं नियमितम् । अनौचित्यान्निवृत्तमिति भावः । पुनश्च ललितं रागेषु द्विरुच्चारितं द्विरुक्तं गीतं शृण्वन्नित्यर्थः ॥ ६ ॥

विदू०—(६) भो वयस्य आपणान्तररथ्याविभागेषु सुखं कुक्कुरा अपि सुप्ताः । तद्गेहं गच्छावः । आपणो विपणिः । बाजार इति भाषा । तस्यान्तररथ्याविभागेषु मध्यमार्गप्रवेशेष्वित्यर्थः । वयस्य पश्य पश्य । एषोऽप्यन्धकारस्येवावकाशं ददद्न्तरिक्षप्रासादादवतरति

१ रागाद्वि° B B (ad) J. २ °वणन्तरवीहीए° B. °वीहीरे B (a) वणन्तररच्छाविताहीए एहं om. सुहं B (b) रच्छाविहाए pr. m. dele रच्छा at corr वीहीए B (d) रच्छान्तराए E. ३ पसुत्ता BK. ४ गहं B (a) गेहे B (b)

क्ख पेक्ख । ऐसो वि अन्धआरस्स विअ अंतरआसं देन्तो अन्तरिक्खपासादादो ओदरदि भअवं चन्दो (६) ।

चारुदत्तः । सम्यगाह भवान् ।

असौ हि दत्त्वा तिमिरावकाश-
मस्तं व्रजत्युन्नतकोटिरिन्दुः ।
जलावगाढस्य वनद्विपस्य
तीक्ष्णं विषाणाग्रमिवावशिष्टम् ॥ ७ ॥

विदूषकः । भो एदं अम्हाणं गेहम् । वड्ढमाणआ उग्घाडेहि दुआरअं (७) ।

चेटः । अज्जमित्तेआह शलशंजोए शुणीअदि । आगदे अज्जचालुदत्ते । तॉ जाव दुआलअं शे देमि । तथा कृत्वा । अज्ज

भगवांश्चन्द्रः । (अवतरत्यस्ताभिमुखं यातीत्यर्थः' । 'दृशेः पेक्खः (क्खः)' इति सूत्रेण पश्यतेः पेक्ख(क्ख)देशः । ददादित्यत्राभ्यस्तत्वान्नुमागमाभाव इति बोध्यम् ।

चारु०—[असौ हीति ।] स्फुटं पद्यम् । जलावगाढस्य जलनिमग्नस्य । वनद्विपस्येति– वनपदेन सामदन्तवत्त्वं व्यज्यते । तेन च तीक्ष्णं विषाणाग्रं दन्ताग्रमिवेत्युपमापि संघटते इत्यपि बोध्यम् ॥७॥

विदू०—(७) भो एतदस्माकं गेहम् । वर्धमानक उद्घाटय । द्वारम् ।

चेटः—(८) आर्यमैत्रेय(स्य) स्वरसंयोगः श्रूयते । आगत आर्यचारुदत्तः । तद्यावद्द्वारमस्य ददामि । आर्य वन्दे । मैत्रेय त्वा-

---

१ एसो वि B (a). २ अरआस दतो B (a). ३ चन्दो B (a) ४ वड्ढमाणआ वड्ढमाण B J. ५ देहि BEGK. ६ दुवारअं E. ७ अज्जअ° B (a). अज्जमित्ते° B (d) अज्जमित्तेअ शल° AB (c) D. ८ समाए B (a). ९ अगदे H. १० ता दाव दुआरअ B (a). ११ शे om B; शोदेमि (=शोधयामि) K.

वन्दामि । मित्तेअ[1] तुमं पि वन्दामि । एत्थ वित्थिण्णे आसणे[2] णिसीदन्तु[3] अज्जा (८) ।

उभौ नाट्येन प्रविश्योपविशतः ।

विदूषकः । वड्डमाणअ[4] रअणिअं सद्दावेहि पादाइं धोइदुं (९) ।

चारुदत्तः । सानुकम्पम् । अलं सुप्तजनं प्रबोधयितुम् ।

चेटः । अज्ज मित्तेअ[5] अहं पाणिअं गेह्णे । तुमं पादाइं धोवेहि[6] (१०) ।

विदूषकः । सक्रोधम् । भो वअस्स[8] एसो दाणिं दासीए पुत्तो[9] भविअ पाणिअं गेह्लेदि[10] । मं उण[11] बम्हणं पादाइं सोधावेदि[12] (११) ।

मपि वन्दे । त्वां चारुदत्तम्(?) । अत्र विस्तीर्ण आसने निषीदत-आ(मा)र्यौ ।

विदू०—(९) वर्धमानक रदनिकां सद्दावेह्याकारय पादौ धावितुम् ।

चेटः—(१०) आर्य मैत्रेय अहं पानीयं गृह्णामि । त्वं पादौ धाव[य] । चारुदत्तस्य-चरणौ प्रक्षालयेत्यर्थः ।

विदू०—(११) भो वयस्य एष इदानीं दास्याः पुत्रो भूत्वा पानीयं गृह्णाति । मां पुनर्ब्राह्मणं पादौ सोधावेदि शोचयति । धावयतीत्यर्थः ।

---

१ अज्जमित्तेअ B. २ आसणे D. ३ णिसीदन्तु B (abd) D. ४ वड्डमाणआ AB (c) वड्ढमा° B (d). ५ अज्ज मित्तेअ bis B (b). ६ धावेहि (=धावय) D; साधावेहि E. ७ om: D EK. ८ वयस्स G. ९ उत्तो B. G. १० गह्लदि B गेह्लदि E (Sen) K. ११ मं च B. K. १२ सोधावेदि DF; दोधावेदि AB (c); धोवावेदि B. C. J. K; धोवेविदि B (a).

चारुदत्तः । वयस्य मैत्रेय त्वमुदकं गृहाण। वर्धमानकः पादौ प्रक्षालयतु ।

चेटः । अज्ज मित्तेअ देहि उदअं (१२) ।

विदूषकस्तथा करोति । चेटश्चारुदत्तस्य पादौ प्रक्षाल्यापसरति ।

चारुदत्तः । दीयतां ब्राह्मणस्य पादोदकम् ।

विदूषकः । किं मम पादोदएहिं । भूमीए ज्जेव्व मए गद्देहेण विअ पुणोवि लोट्टिदव्वं (१३) ।

चेटः । अज्ज मित्तेअ बम्हणे क्खु तुमं (१४) ।

विदूषकः । जधा सव्वणागाणं मज्झे डुण्डुहो तधा सव्वबम्हणाणं मज्झे अहं बम्हणो (१५) ।

चेटः–(१२) आर्य मैत्रेय देह्युदकम् ।

विदू०–(१३) किं मम पादोदकैः । भूम्यामेव मया गर्दभेन पुनरपि लु(लो)ठितव्यम् । लोठनं कर्तव्यमित्यर्थः ।

चेटः–(१४) आर्य मैत्रेय ब्राह्मणः खलु त्वम् ।

विदू०–(१५) यथा सर्वनागानां मध्ये दुन्दुभस्तथा सर्वब्राह्मणानां मध्येहं ब्राह्मणः ।

---

१ वर्धमानक B K; °नातु B (d). २ एत्थ H. ३ जिट्टिदव्व° BC; लोट्टिद° J मए लो(पि)ट्टिद° K. ४ बम्हणो G, K. ५ तुम AB (cd). ६ मज्झे 1 ७ डुडुहो B (a).

चेटः । अज्ज मित्तेअ तधा वि धोविस्सं । तथा कृत्वा । अज्ज मित्तेअ एदं तं सुवण्णभण्डअं मम दिवा तुह रत्तिं च । ता गेह्ण (१६) । इति दत्त्वा निष्क्रान्तः ।

विदूषकः । गृहीत्वा । अज्ज वि एदं चिट्ठदि । किं एत्थ उज्जइणीए चोरोवि णत्थि । जो एदं दासीएँ पुत्तं णिद्दाचोरं ण अवहरदि । भो वअस्स अब्भन्तरचतुःसालअं पवेसआमि णं (१७) ।

चारुदत्तः ।

अलं चतुःशालमिमं प्रवेश्य
प्रकाशनारीधृत एष यस्मात् ।
तस्मात्स्वयं धारय विप्र ताव-
द्यावन्न तस्याः खलु भोः समर्प्यते ॥ ८ ॥

चेटः—(१६) आर्य मैत्रेय तथापि धाविष्यामि । आर्य मैत्रेय एतत्तत्सुवर्णभाण्डं मम दिवा तव रात्रौ च । तद्गृहाण ।

विदू०—(१७) अद्याप्येतत्तिष्ठति । किमत्रोज्जयिन्यां चौरोपि नास्ति । य एतद्दास्याः पुत्रो निद्राचौर्य(रं) नापहरति । भो वयस्य अभ्यन्तरचतुःशालकं प्रवेशयामि । णं एनम् । अलंकारमित्यर्थः ।

चारु०—[अलमिति ।] श्लोकः [उपजातिच्छन्दसा] । इममलंकारं चतुःशालं प्रवेश्यालं वृथा । कुतो यस्मादेषोलंकारः प्रकाशनारी वेश्या

धोइस्सं B (abd) D. २ सुवण्ण B (abd). ३ मुह B (a). ४ रत्तिं B (abd) तव रत्ति G. ५ नि क्रान्तः K. ६ उज्जअणीए B (a) ७ °उत्तो B; दासीउत्तो अभंतर H. ९ चतुस्सा° B १० पवेसामि B (abd). ११ अरे च०? E. पविस्स B (a), पवेश (?) स्स B (d). १२ तत् B (a). १३ खलु भो K.

निद्रां नाटयस्तं तस्य स्वैरसक्रममिति पुनः पठति ।

विदूषकः । अवि णिद्दाअदि भवं (१८) ।

चारुदत्तः । अथ किम् ।

इयं हि निद्रा नयनावलम्बिनी
ललाटदेशादुपसर्पतीव माम् ।
अदृश्यरूपा चपला जरेव या
मनुष्यसत्त्वं परिभूय वर्धते ॥ ९ ॥

विदूषकः । ता सुवेम्ह (१९) । नाट्येन स्वपितः ।

ततः प्रविशति शर्विलकः ।

वसन्तसेना तया धृतो न्यासरूपेणास्मासु स्थापितः । तस्या वसन्तसेनायाः । शेषं सुगमम् ॥ ८ ॥ 'तं तस्य' इति पुनः पठतीति गानानुध्यानमिति ज्ञेयम् ।

विदू०—(१८) अपि निद्राति भा(भ)वान् ।

चारु०—[इयं हीति ।] श्लोकः [वंशस्थच्छन्दसा] सुगमः । निद्राजरयोरुपमेयोपमानभावः । सत्त्वं बलम् । सर्वाणि विशेषणानि द्वयर्थान्युभयान्वितानि साधारणधर्मतां वहन्तीति बोध्यम् ॥ ९ ॥

विदू०—(१९) तत्स्वपिवः । तदिति हेत्वर्थेऽव्ययम् । निद्रागमनरूपकारणादित्यर्थः । स्वापं कुर्वः इत्यर्थः । स्वपितः स्वपिति

---

१ विदू० which G om , निद्रां नाटयति add B (ab) E , निद्रां नाटयन् om B E ; ° नति नाट्य० सं तस्य B (ab) E D २ °सक्रम ! B (a) corr संक्रम° B °सक्रमिति नाट्येन पु० D, °संक्रम FEG ३ भवान् B (a) ४ चपला । ५ या om BDEFGK ६ नाट्येन स्वपिति . om. B (b), स्वपत G.

शर्विलकः ।

कृत्वा शरीरपरिणाहसुखप्रवेशं
शिक्षाबलेन च बलेन च कर्ममार्गम् ।
गच्छामि भूमिपरिसर्पणघृष्टपार्श्वो
निर्मुच्यमान इव जीर्णतनुर्भुजंगः ॥ १० ॥

नभोऽवलोक्य सहर्षम् । अये कथमस्तमुपगच्छति स भगवान् मृगाङ्कः । तथा हि ।

नृपतिपुरुषशङ्कितप्रचारं
परगृहदूषणनिश्चितैकवीरम् ।
घनतिमिरनिरुद्धसर्वभावा
रजनिरियं जननीव संवृणोति ॥ ११ ॥

कुरुतः । चारुदत्तविदूषकावित्यर्थः । अथायं निशीथसमय इत्यनुसंधेयम् । शर्विलक इति । अयं शर्विलकः स एव यो द्वितीयाङ्के दर्दुरकेण कथितश्चौरः । चारुदत्तभवनपर्यन्तवृक्षवाटिकाप्राकारभित्तौ कृत्वा संधिं चारुदत्तभवनं प्रविष्ट इति तदिदमेव वर्णयति । [कृत्वेति ।] स्फुटार्थं पद्यम् [वसन्ततिलकच्छन्दसा] । कर्मणश्चौर्यस्य मार्गं संधिम् । अस्यैव शरीरेत्यादि विशेषणम् ॥ १० ॥ 'चौराणां चन्द्रमा रिपुः' इति वचनादिन्दावस्तं गते हृष्टस्तावदन्धकाररजनीं जननीरूपकेण वर्णयति । [नृपतीति ।] [पुष्पिताग्राछन्दसा श्लोकः ।] अन्यगृहस्य यद्दूषणं चौर्येण सर्वस्वहरणं तस्य निश्चितं निश्चयस्तेन तत्र चैकं मुख्यं वीरं मामित्यर्थः । भावाः पदार्थाः । संवृणोत्याच्छादयति । यथा जननी

१ बलेन च बलेन° K. २ °स्तं गच्छति D. ३ घनपटलतमो निरुद्धतारा B. K; °निरुद्धसर्वभावं° D; °निरुद्धसर्वभावम् H; ४ न (?) जननीव B (a).

वृक्षवाटिकापरिसरे संधिं कृत्वा प्रविष्टोऽस्मि मध्यमकम्। तद्यावदिदानीं चतुःशालकमपि दूषयामि। भोः

कामं नीचमिदं वदन्ति पुरुषाः स्वप्ने च यद्वर्धते
विश्वस्तेषु च वञ्चनापरिभवश्चौर्यं न शौर्यं हि तत्।
स्वाधीना वचनीयतापि हि वरं बद्धो न सेवाञ्जलि-
र्मार्गो ह्येष नरेन्द्रसौप्तिकवधे पूर्वं कृतो द्रौणिना ॥ १२ ॥

तत्कस्मिन्नुद्देशे संधिमुत्पादयामि।

जननीति शून्यमतिदुर्वृत्तमपि सुतं संवृणोति तथा तमिस्राप्यजस्रं चौरसहस्रं संवृणोतीति विशिष्टार्थः ॥ ११ ॥ वृक्षवाटिकापरिसरे प्राकारभित्तावित्यर्थः। मध्यमकं मध्यभागम्। चतुःशालकमनुपदोक्तं गृहं चारुदत्तस्य। यद्विदूषकेणोक्तमेनमलंकारं चतुःशालकं प्रवेशयामि तदुपरि च चारुदत्तेनोक्तमलं चतुःशालमिमं प्रवेशयेत्यादि तदिदं चतुःशालकम्। दूषयामि संधिं कृत्वा भिंदामी(भिनद्मी)त्यर्थः। चौर्यमेव परमपुरुषार्थ इत्याह। [काममिति।] शार्दूलविक्रीडितं छन्दः। स्पष्टम्। मार्ग इति नरेन्द्रसौप्तिकानां राजरक्षिणां वधे द्रौणिनाश्वत्थाम्ना एष मार्गः पूर्वं महाभारत एव कृतः न तु नवीनः कर्तव्यो(व्यो)स्तीत्यर्थः। महाभारते सौप्तिके पर्वणि संविष्टसेनाद्वारपालकशयोद्यमाशयाश्वत्थामा सुप्तानेव सर्वानाजघान तद्वदेव सुप्ता एव मया हन्तव्या इत्याशयः ॥ १२ ॥

चतुःशालकभित्तिसमीपं गत्वा विचारयति तत्कस्मिन्नित्यादि।

---

१ °परिसरे H. २ वदन्तु J. ३ स्वप्नेऽपि च यद B (a); स्वप्नेन B (d). ४ वद्धो यतो (?) D. H. ५ कृतो. B (a). ६ कस्मिन्देशे B; कस्मिन्देशे B (a) G.

देशः को नु जलावसेकशिथिलो यस्मिन्न शब्दो भवे-
द्भित्तीनां च न दर्शनान्तरगतः संधिः करालो भवेत्।
क्षारक्षीणतया च लोष्टककृशं जीर्णं क्व हर्म्यं भवे-
त्कस्मिन्स्त्रीजनदर्शनं च न भवेत्स्यादर्थसिद्धिश्च मे ॥१३॥

भित्तिं परामृश्य। नित्यादित्यदर्शनोदकसेचनेन दूषितेयं भूमिः क्षारक्षीणा। मूषिकोत्करश्चेह। हन्त सिद्धोऽयमर्थः। प्रथममेतत्स्कन्दपुत्राणां सिद्धिलक्षणम्। अत्र कर्मप्रारम्भे कीदृशमिदानीं संधिमुत्पादयामि। इह खलु भगवता कनकशक्तिना चतुर्विधः संध्युपायो दर्शितः। तद्यथा। पक्वेष्टकानामाकर्ष-

[देश(शः) को न्विति च।] [पूर्वोक्तमेव छन्दः।] दर्शनं शास्त्रम्। दर्शनान्तरं कनकशक्त्यादिमतविशेषस्तत्र गतोऽनुगतस्तेन मतेन बोधित इत्यर्थः। करालो विपरीतः। तन्मतविरुद्ध इति यावत्। भित्तीनां संधिर्न भवेत्। कस्मिन्नुद्देशे स्त्रीजनदर्शनं ह्येतच्छास्त्रविरुद्धमनिष्टाचरणं धीरजनगर्हितं चेति संज्ञातव्यम्। [श्लोकार्थः सर्वोऽयं विचाररूप एवेति बोध्यम्]॥ १३ ॥

अयमर्थः प्रयोजनं संधिरूपः सिद्ध इत्यर्थः। स्कन्दपुत्राणां स्कन्दोपजीविनां चौराचार्याणां प्रथमं सिद्धिलक्षणमेतत्। नित्यादित्येत्यादि यदुक्तं तत्। कर्मणश्चौर्यस्य प्रारम्भे इह खलु भगवता कनकशक्तिनेति। स्कन्देनेत्यर्थः। [चौरशास्त्रप्रवर्तकश्चौराणां देवः स्वा(मि)मी कार्तिकस्तस्याप्युपदेष्टा गुरुर्ब्रह्मा।] तदिदं स्फुटीभविष्यत्यखिलमनुप-

१ जीर्णं क्व? B (b); क्षीण क्व E २ न च B (d) K ३ नित्यादित्यादर्शनोदकसेचनेन B (ad) (d corr सेचनेन); °दित्या ..... सेचनेन न K. ४ सेविना B (d). ५ °क्षीणमूषि° B (d); °मूषको B (a). ६ om. B (a). ७ इष्टिका AB (bcd).

णमामेष्टकानां छेदनं पिण्डमयानां सेचनं काष्ठमयानां पाटनमिति । तदत्र पक्वेष्टके इष्टिकाकर्षणम् । तत्र

पद्मव्याकोशं भास्करं बालचन्द्रं
वापी विस्तीर्णं स्वस्तिकं पूर्णकुम्भम् ।
तत्कस्मिन्देशे दर्शयाम्यात्मशिल्पं
दृष्ट्वा श्वो यं यद्विस्मयं यान्ति पौराः ॥ १४ ॥

तदत्र पक्वेष्टके पूर्णकुम्भ एव शोभते । तमुत्पादयामि ।

अन्यासु भित्तिषु मया निशि पाटितासु
क्षारक्षतासु विषमासु च कल्पनासु ।

दमये । संध्युपायचातुर्विध्यमुदाहरति तद्यथेति । पक्वेष्टकानामकर्षणमित्यादिना । [पद्मव्याकोशमिति ।] वैश्वदेवी छन्दः । शालिनीछन्दोपेक्षयात्रादावेक एव गुरुरधिक इति ध्येयम् । पद्मव्याकोशमित्यादयः संधीनां भेदाः । यदुक्तं चौरदर्शने 'इष्टकाभित्तौ संस्कारवशेन पद्मव्याकोशादिसंज्ञाः सप्तसंधयः' इति । पद्मव्याकोशं फुल्लम् । फुल्लपद्मसदृशमित्यर्थः । भास्करं मण्डलाकारम् । पश्चान्येपि बालचन्द्रादयः संधयो नामसमानाकारा ज्ञेयाः । आत्मशिल्पं संधिम् । आत्मशिल्परूपं संधिमित्यभेदान्वयः । तत्तस्माद्धेतोः । कस्मिन्देशे दर्शयामि । यद्यस्माच्छ्वः पौराः यं संधिं दृष्ट्वा विस्मयं यान्ति परमरमणीयोयं संधिरिति वर्णयन्तीत्यर्थः ॥ १४ ॥

[अन्यास्विति ।] वसन्ततिलका छन्दः । सुगमं पद्यम् । कल्पनासु रचनासु विषमासु विपरीतासु सतीषु । दोषानिति यत्र न सम्य-

---

१ °ष्टकानां तु° BK २ ष्टा (व्या) दन D. H ३ ष्टका° H. K. ४ om. B (b) ५ पद्मव्या° B (a); तत्पश्या° B (b); पद्म व्या° E. ६ बर्भादिरर्तोषे J. ७ दर्शने ? H. ८ यत् om. B (ad) E; श्वो दृष्ट्वा वि° B (b); °विस्मयं om. E; श्वो परि° (?); परिस्मयं om. K.

दृष्ट्वा प्रभातसमये प्रतिवेशिवर्गो
दोषांश्च मे वदति कर्मणि कौशलं च ॥ १५ ॥

नमो वरदाय कुमारकार्त्तिकेयाय, नमः कनकशक्तये ब्रह्मण्याय देवाय देवव्रताय, नमो भास्करनन्दिने, नमो योगाचार्याय यस्याहं प्रथमः शिष्यः। तेन च परितुष्टेन योगरोचना मे दत्ता।

अनया हि समालब्धं न मां द्रक्ष्यन्ति रक्षिणः।
शस्त्रं च पतितं गात्रे रुजं नोत्पादयिष्यति ॥ १६ ॥

तथा करोति। धिक्कष्टम्। प्रमाणसूत्रं मे विस्मृतम्। विचिन्त्य। आं इदं यज्ञोपवीतं प्रमाणसूत्रं भविष्यति। यज्ञोपवीतं हि नाम ब्राह्मणस्य महदुपकरणद्रव्यं विशेषतोऽस्मद्विधस्य। कुतः।

एतेन मापयति भित्तिषु कर्ममार्ग-
मेतेन मोचयति भूषणसंप्रयोगान्।
उद्घाटको भवति यन्त्रदृढे कपाटे
दष्टस्य कीटभुजगैः परिवेष्टनं च ॥ १७ ॥

तत्र दोषान्वदिष्यति। यत्र तु सुन्दरं तत्र कर्मणि संधिरूपे कौशलमपि वदति वदिष्यतीत्यर्थः। अप्यर्थे चकारः ॥ १५ ॥

चिकीर्षुः संधिं निजं देवं प्रणमति नम इत्यादिना। कनकस्य शक्तिः कुन्तो यस्य तस्मै। योगाचार्यः स्कन्दशिष्यः। [अनयेति।] अनुष्टुप्। समालब्धमालिप्तम्। रुजं पीडाम् ॥ १६ ॥

आ इ(मि)ति वितर्के(र्के)। अस्मद्विधस्य चौरचूडामणेरित्यर्थः। [एतेनेति।] वसन्ततिलका छन्दः। ये(ए)तेन यज्ञोपवीतेन। कर्मणः संधेर्मार्गम् ॥ १७ ॥

१ भास्करानन्दिने B (a). २ आद्य. B (a). ३ योगरचना D. ४ इदं मे य० D. ५ उपकरणम् B; उपरण B (a), उपकरणं द्र° B (d). ६ हि अस्म० B (d). ७ भुजगैः H.

मापयित्वा कर्म समारभे । तथा कृत्वावलोक्य च । एकलोष्टावशेषोयं संधिः । धिकष्टम् । अहिना दष्टोस्मि । यज्ञोपवीतेनाङ्गुलीं बद्ध्वा विषवेगं नाटयति । चिकित्सां कृत्वा स्वस्थोस्मि । पुनः कर्म कृत्वा दृष्ट्वा च । अये ज्वलति प्रदीपः । तथा हि ।

शिखा प्रदीपस्य सुवर्णपिञ्जरा
  महीतले संधिमुखेन निर्गता ।
विभाति पर्यन्ततमःसमावृता
  सुवर्णरेखेव कषे निवेशिता ॥ १८ ॥

पुनः कर्म कृत्वा । समाप्तोयं संधिः । भवतु प्रविशामि । अथवा न तावत्प्रविशामि । प्रतिपुरुषं तावत्प्रवेशयामि । तथा कृत्वा । अये न कश्चित् । नमः कार्तिकेयाय । इति प्रविश्य दृष्ट्वा च । अये पुरुषद्वयं सुप्तम् । भवतु आत्मरक्षार्थं द्वारमु-

कर्म संधिरूपम् । अत्र पुरतः परतश्च कर्मपदेन संधिर्बोध्यः । [शिखा प्रदीपस्येति ।] स्फुटार्थकं पद्यम् [वंशस्थच्छन्दसा] ॥ १८ ॥ भवत्वित्यादि वितर्कः शर्विलकस्येति बोध्यम् । प्रतिपुरुषं सहवर्तमानं पुरुषमित्यर्थः(?) । तथा कृत्वा तं पुरुषमन्तः प्रवेश्य । अये न कश्चिदिति प्रश्नः । शर्विलकस्य बहिर्वर्तमानस्य नम इत्यादि पूर्वोक्तं पठित्वा प्रविष्टः शर्विलको दृष्ट्वा प्राह अये इत्यादि । पुरुषद्वयं चारुदत्तविदूषकद्वयात्मकं ज्ञातव्यम् । आत्मरक्षार्थमुद्घाटितद्वारेण

१ °मारभते B (a); समारभे AB (c) DF, समारभते K. २ °लोष्टा° H. ३ धिक् B (d). ४ Corr. लि H. ५ कर्मसमारभते । कृत्वा B (a). ६ ज्वलिति D. ७ सुवर्णप° B (d). ८ सुवर्ण° B (d) ९ °पं निवेशयामि AB (bc) CDFGJK; प्रति° del (?) et add in marg. तावत्प्र° B (d) pr. m. १० इति om. BCDG. ११ कृपाट B B (a) E.

द्वारयामि। कथं जीर्णत्वोद्धृतस्य विरौति कपाटः। तद्यावत्सलिलमन्वेषयामि। क्व नु खलु सलिलं भविष्यति। इतस्ततो दृष्ट्वा सलिलं गृहीत्वा क्षिपन्सशङ्कम्। मा तावद्भूमौ पतच्छब्दमुत्पादयेत्। भवतु एवं तावत्। पृष्ठेन प्रतीक्ष्य कपाटमुद्घाट्य। भवतु एवं तावदिदानीं परीक्षे किं लक्ष्यसुप्तमुत परमार्थसुप्तमिदं द्वयम्। त्रासयित्वा परीक्ष्य च। अये परमार्थसुप्तेनानेन भवितव्यम्।

तथा हि।

निःश्वासोऽस्य न शङ्कितः सुविशदः स्वमान्तरं वर्तते
दृष्टिर्गाढनिमीलिता न विकला नाभ्यन्तरे चञ्चला।
गात्रं स्रस्तशरीरसंधिशिथिलं शय्याप्रमाणाधिकं
दीपं चापि न मर्षयेदभिमुखं स्याल्लक्ष्यसुप्तं यदि॥ १९॥

शङ्किति पलायनार्थम्। (प्रतीक्ष्य उद्घाट्य) भवत्वन्तरसंवादे। लक्ष्यसुप्तं व्याजसुप्तम्। मिथ्यासुप्तमित्यर्थः। 'व्याजोपदेशौ लक्ष्यं च' इत्यमरः। उतेत्यव्ययं पुनरित्यर्थकं वितर्के परमार्थसुप्त(प्तं)सत्यसुप्तमिदं द्वयं पूर्वोक्तं पुरुषद्वयम्। अनेन पुरुषद्वयेन। वितर्क्यं सत्यसुप्तत्वमुपपादयति। तथा हीति। निःश्वासोऽस्येत्यादिश्लोकेन। शार्दूलविक्रीडितं छन्दः। पद्यमिदमतिस्फुटार्थं कथयतोऽस्मि निपदेनैव। अस्य पुरुषद्वयस्य निःश्वासः अस्य दृष्टिः अस्य गात्रं इत्यन्वयः। इदं द्वयम्। अस्येत्यस्य विभक्तिविपरिणामादिदमित्यायातं कर्तृ। दीपमिति कर्म। न मर्षयेन्न सहेत॥ १९॥

समन्तादवलोक्य । अये कथं मृदङ्गः, अयं दर्दुरः, अयं पणवः, इयमपि वीणा, एते वंशाः, अमी पुस्तकाः । कथं नाट्याचार्यस्य गृहमिदम् । अथवा भवनप्रत्ययात्प्रविष्टोस्मि । तत्किं परमार्थदरिद्रोयमुत राजभयाच्चौरभयाद्वा भूमिष्ठं द्रव्यं धारयति । तन्ममापि नाम शर्विलकस्य भूमिष्ठं द्रव्यम् । भवतु । बीजं प्रक्षिपामि । तथा कृत्वा । निक्षिप्तं बीजं न क्वचित्स्फारीभवति । अये परमार्थदरिद्रोयम् । भवतु । गच्छामि ।

विदूषकः । उत्स्वप्नायते । भो वअस्स सँन्धी विअ दिस्सदि । चोरं विअ पेक्खामि, ता गेह्णदु भँवं एदं सुवण्णभण्डअं (१९) ।

भवनप्रत्ययात् । भवनस्य गृहस्य प्रत्ययाद्विश्वासात् । (महदिदं भवनं भासते इति भूरि स्यादत्र धनमिति विश्वासादिति भावः ।) स्फारीभवतीति । अभिमन्त्रितो बीजविशेषो अन्तर्धनसहितभूतले क्षिप्तो बहुलीभवतीति चौरशास्त्रप्रसिद्धिः । अत्र तु न तथेति निश्चिनोति । अये परमार्थद(रिद्रो)यमिति)।

विदू०—उत्स्वप्ना(यते) । सान्द्रनिद्रित एव जनो यत्र जल्पत्याक्रोशति हसति (स्तौ)ति विपरिवर्तत्युत्तिष्ठते च स उत्स्वप्न इति । स्वप्नविशेष इत्यर्थः । अत एवोत्कृष्टः स्वप्न उत्स्वप्न इत्यवयवार्थः संगच्छते । तमुत्स्वप्नमाह । (१९) भो वयस्य

---

१ अय om. H. २ °प्रार्थकूट° B,B (ad) K. ३ °ष्ठद्रव्य B °स्थं द्रव्यं B (b) FGK °स्थद्रव्यं° B (d). ४ °स्थ द्रव्य H (bd) K °स्थद्रव्यं G. ५ °तु न प्रक्षि H (a) भवतु बीज om. AB (c) ६ °क्वापिदपि प्पा स्फारी° B (a) °स्फारि° H ७ सतन्धी (') D सन्धिविअ दिस्सदि सन्धिविअ दिस्सदि G. ८ चोरोविअ । H (a).

शार्विलकः । किं नु खल्वयमिह मां प्रविष्टं ज्ञात्वा दरिद्रोऽस्मीत्युपहसति । तत्किं । व्यापादयामि उत लघुत्वादुत्स्वप्नायते । दृष्ट्वा । अये जर्जरस्नानशाटीनिबद्धं दीपप्रभयोद्दीपितं सत्यमेवैतदलंकरणभाण्डम् । भवतु । गृह्णामि । अथवा न युक्तं तुल्यावस्थं कुलपुत्रजनं पीडयितुम् । तद्गच्छामि ।

विदूषकः । भो वअस्स साविदो सि गोबह्मणकामाए जइ एदं सुवण्णभण्डअं ण गेह्णसि (२०) ।

शार्विलकः । अनतिक्रमणीया भगवती गोकाम्या ब्राह्मणकाम्या च । तद्गृह्णामि । अथवा ज्वलति प्रदीपः । अस्ति च मया प्रदीपनिर्वापणार्थमाग्नेयः कीटो धार्यते । तं तावत्प्रवेशयामि । तस्यायं देशकालः । एष मुक्तो मया कीटो यात्वेवास्य

संधिरिव दीयते । चौरमिव पश्यामि । तद्गृह्णातु भवानेतत्सुवर्णभाण्डम् ।

[शर्वि०]—व्यापादयामि मारयामि । लघुत्वादिति । लघुर्नीचः खल्वयमा(मा)यते न तु महाशय इति भावः ।-तुल्यावस्थं स्वसदृशावस्थं दरिद्रमित्यर्थः । कुलपुत्रजनं कुलीनम् ।

विदू०—(२०) भो वयस्य शापितोसि गोब्राह्मणकाम्यया यद्येतत्सुवर्णभाण्डं न गृह्णामि(सि) । गोकाम्यया ब्राह्मणकाम्यया चेत्यर्थः । गोकाम्या गवेच्छा । ब्राह्मणकाम्या ब्राह्मणेच्छा । ताभ्यां

---

१ °लंकार° B ; °सत्यैवेतद° B (a) ; सत्यैवैतलंक° B (b). २ तुल्यावस्थकुल० B (a). ३ वयस्स C. ४ कम्याए D. ५ णं H. ६ गेह्णोसि G. ७ अनतिक्रमणी मम B (a). ८ भगवती मम B, भगव marg B(d). ९ तद् om. AB (bcd) K गृह्णाति AB(bc) DG तद्गृह्णामि om. E. १० अस्ती ? H. ११ °तं . . मि० om. B.B (ad). १२ °यामि । तथा कृत्वा । अये निर्वापितः प्रदीप । तस्या° AB (bc) DFG. १३ मया यत्रैवास्य दीपोपरि मण्डकै · त्रै विरचयति B (a); दीपरि मण्डलं विचरति B (b); दीपोपरि . . . विरचयति B (d) °मण्डलं विचरति DEFG. १४ यात्वेवास्य D.

दीपस्योपरि मण्डलैर्विचित्रैर्विचरति। ऐष पक्षद्वयानिलेन निर्वापितो भेद्रपीठेन। धिक्। कृतमन्धकारम्। अथवा मैयाप्यस्मद्ब्राह्मणकुले धिकृतमन्धकारम्। अहं हि चतुर्वेदविदो प्रतिग्राहकस्य पुत्रः शर्विलको नाम ब्राह्मणो गणिकामदनिकार्थमकार्यमनुतिष्ठामि। इदानीं करोमि ब्राह्मणस्य प्रणयम्। इति जिघृक्षति।

विदूषकः। भो वअस्स सीदलो दे अग्गहत्थो (२१)।

शर्विलकः। धिक्प्रमादः। सलिलसंपर्काच्छीतलो मेऽग्रहस्तः। भवतु कैक्षयोर्हस्तं प्रक्षिपामि। नाट्येन सव्यहस्तमुष्णीकृत्य गृह्णाति।

विदूषकः। गहिदं (२२)।

शापितः—शप[illegible] प्रापित इत्यर्थः। सति संभवे गोब्राह्मणयोरिच्छा पूरणीयैवास्ति कैरिति धर्मदर्शनराद्धान्तः। गोब्राह्मणयोरिच्छायाः प्रतिघाते महत्पातकमिति निर्णयसिन्धुमुखग्रन्थेषु स्पष्टम्। यदीयं(दं) सुवर्णभाण्डं न गृह्णासि तर्हि गोब्राह्मणेच्छयोः प्रतिघातं करोषीत्याशयः। तदिदं सर्वमनुसंधायाह शर्विलकः।

[शर्वि०]—अनतिक्रमणीया भगवती गोकाम्या ब्राह्मणकाम्या चेति। भगवती पूज्या शपथरूपा।

विदू०—(२१)भो वयस्य शीतलस्तेऽग्रहस्तः हस्ताग्रमित्यर्थः राजदन्तादिवत्।

विदू०—(२२) गृहीतम्।

---

१ ऌव B (d) २ भद्रपीठेन D H ३ धिकृत० (?) AB (c) ४ °ममा° I. ५ मह किं H. ६ कक्षायां DH ७ इति नाट्येन° BB (a) ८ हस्त...त्य (ष° h.

शर्विलकः । अनतिक्रमणीयोऽयं ब्राह्मणप्रणयः तद्गृहीतम् ।

विदूषकः । दाणिं विक्किणिदपण्णो विअ वाणिओ अहं सुहं सुविस्सं (२३)।

शर्विलकः । महाब्राह्मण स्वपिहि वर्षशतम् । कष्टमेवं मदनिकागणिकार्थे ब्राह्मणकुलं तमसि पातितम्। अथवा आत्मा पातितः ।

धिगस्तु खलु दारिद्र्यमनिर्वेदितपौरुषम् ।
यदेतद्गर्हितं कर्म निन्दामि च करोमि च ॥ २० ॥

तद्यावन्मदनिकाया निष्क्रयणार्थं वसन्तसेनागृहं गच्छामि । परिक्रम्यावलोक्य च । अये पदशब्द इव । मा नाम रक्षिणः । भवतु । स्तम्भीभूत्वा तिष्ठामि । अथवा ममापि नाम शर्विलकस्य रक्षिणः । योऽहं

मार्जारः क्रमणे मृगः प्रसरणे श्येनो गृहालुञ्चने
सुप्तासुप्तमनुष्यवीर्यतुलने श्वा सर्पणे पन्नगः ।

विदू०—(२३) इदानीं विक्रीतपण्य इव वणिगहं सुखं स्वप्स्यामि ।

शर्वि०— ब्राह्मणकुलं निजपित्रादि गोत्रम् । तमसि पापे । विचार्य राद्धान्तमाह । अथवेति । [मार्जारः क्रमणे इति।] शार्दूल-

---

१ The words प्रणयः .. .. महाब्राह्मण D add marg. २ इदाणि B (ab) K दाणीं AB (c) J. इदाणीं B (d). ३ विणिक्किणिद B (d) ४ om. B.B. (ad). ५ वर्षशतं स्वपिहि B.B (a). ६ ब्राह्मकुलं B (a), °जस्य कुलं० B (d) ७ आत्मापि पातित G. ८ वेदित J. ९ नि क° K. १० मानामस्तम्भो F °मानाम ...... स्तम्भो° ACDEGK. ११ ममापि शर्वि० ... नाम B (a). १२ °गृहा० AB (bcd) DF.

माया रूपशरीरवेशरचने, वाग्देशभाषान्तरे
दीपो रात्रिषु संकटेषु डुडुभो वाजी स्थले नौर्जले ॥२१॥ १

अपि च ।

भुजग इव गतौ गिरिः स्थिरत्वे
पतगपतेः परिसर्पणे च तुल्यः ।
शश इव भुवनावलोकनेऽहं
वृक इव च ग्रहणे बले च सिंहः ॥ २२ ॥

प्रविश्य ।

रदनिका । हंद्धि हद्धी । बाहिरदुआरसोलाए पसुत्तो वड्ढमाणओ । सोवि एत्थ ण दीसंदि । भोदु । अज्जमित्तेअं सद्दावेमि (२४) । इति परिक्रामति ।

शर्विलकः । रदनिका हन्तुमिच्छति । निरूप्य । कथं स्त्री । भवतु । गच्छामि । इति निष्क्रान्तः ।

विक्रीडितछन्दः । सुगमम् । रूपशरीरवेषरचने माया शाब-(म्ब)?री विद्या । अहं देशभाषान्तरे तत्तद्देशभाषाविज्ञानमध्ये वाग्देवी सरस्वती अहमित्यन्वयः । शेषं स्पष्टम् ॥ २१ ॥

[भुजग इव गताविति ।]पुष्पिताग्रा छन्दः । पतगपतेर्गरुडस्य तुल्यः । परिसर्पणे त्वरितधावने ॥ २२ ॥

रदनिका चारुदत्तदासी पूर्वोक्ता । (२४) हद्धि हद्धीति भये । बहिर्द्वारशालायां प्रसुप्तो वर्धमानकः । सोप्यत्र न दृश्यते । भवतु । आर्यमैत्रेयं सद्दावेमि आह्वयामि । निष्क्रान्तः शर्विलक इत्यर्थः ।

---

१ डुद्रभो B (a), डुभो B (b) corr. डुडुभो B (d), डुडुभे K २ हद्धि Semel (once) D B हद्धी F ३ साथए B (a), शालाए B (b), शालए B (d). ४ दीसद AB (bcd) FJK. दीसई B. ५ मित्तेय K. ६ °नि क्रान्तः K

रदनिका । गत्वा सत्रासम् । हद्धि हद्धी । अम्हाणं गेहे संधिं कप्पिअ चोरो णिक्कमति । भोदु । मित्तेअं गदुअ पबोधेमि । विदूषकमुपगम्य । अज्ज मित्तेअ उट्ठेहि उट्ठेहि । अम्हाणं गेहे संधिं कप्पिअ चोरो णिक्कन्तो (२५) ।

विदूषकः । उत्थाय । आः दासीए धीए किं भणासि । चोरो कप्पिअ संधिं णिक्कन्तो (२६) ।

रदनिका । हदास अलं परिहासेण । किं ण पेक्खसि एणं (२७) ।

विदूषकः । आः दासीए धीए किं भणासि । दुदिअं विअ दुआरअं उद्घाडिदंत्ति । भो वअस्स चारुदत्त, उट्ठेहि उट्ठेहि । अम्हाणं गेहे संधिं दइअ चोरो णिक्कन्तो (२८) ।

रद०—(२५) हद्धि हद्धी [हा धिक् हा धिक्] अस्माकं गेहे संधिं कल्पयित्वा चौरो निष्क्रामति । कप्पिअ इति कर्तयित्वेत्यर्थो वा । भवतु । मैत्रेयं गत्वा प्रबोधयामि । आर्य मैत्रेय उत्तिष्ठोत्तिष्ठ । अस्माकं गेहे संधिं कर्तयित्वा चौरो निष्क्रान्तः ।

विदू०—(२६) आ इत्याश्चर्ये । दास्याः पुत्रि किं भणसि । चौरः कल्पयित्वा संधिं निष्क्रान्तः । धि(धी)आ इति धी इति पुत्रीनाम भाषायाम् ।

रद०—(२७) हताश अलं परिहासेन । किं न प्रेक्षसे एतत् ।

विदू०—(२८) आः दास्याः पुत्रिके किं भणसि । द्वितीयमिव

---

१ णिक्कमदि B G. २ उत्थेहि B (bd); उत्थेहि उत्थेहि G. ३ आ D. H. ४ चोरो कप्पिदो संधी णिक्कन्तोत्ति BB(ad) K; °चोरं कप्पिअ संधीं० B (b) CJ. ५ om. B (d). E. ६ किं भणासि om. B (a). ७ °दुदिअं विदुआ० BK, ८ दुदिअं B (a); दुदिअंपि add marg. B (d); दुदीअ दुआरअं G; दुदिअं H. ८ उग्घाडिदंत्ति B; °दंत्ति° AB (c); देति B (abd), उग्घाडिदत्ति D.

चारुदत्तः । भवतु । भोः अलं परिहासेन ।

विदूषकः । भो ण परिहासो । पेक्खदु भवं (२९) ।

चारुदत्तः । कस्मिन्नुद्देशे ।

विदूषकः । भो एसो (३०) ।

चारुदत्तः । विलोक्य । अहो दर्शनीयोयं संधिः ।

उपरितलनिपातितेष्टकोयं
शिरसि तनुर्विपुलश्च मध्यदेशे ।
असदृशजनसंप्रयोगभीरो-
र्हृदयमिव स्फुटितं महागृहस्य ॥ २३ ॥

कथमस्मिन्नपि कर्मणि कुशलता ।

विदूषकः । भो वअस्स अअं संधी दुवेहिं ज्जेव्व दिण्णो भवे । आदु आगन्तुएण सिक्खिदुकामेण वा । अण्णधा इध उज्जेइणीए को अम्हाणं घरविहवं ण आणादि (३१) ।

द्वारमुद्घाटितमिति । भो वयस्य चारुदत्त उत्तिष्ठोत्तिष्ठ । अस्माकं गेहे संधिं दत्वा चौरो निष्क्रान्तः ।

विदू०–(२९) भो न परिहासः । प्रेक्षतां भवान् ।

विदू०–(३०) भो एषः ।

चारु०–दर्शनीयः सुन्दरः । [उपरितलेति] पुष्पिताग्राछन्दः । स्पष्टार्थं पद्यम् ॥२३॥ अस्मिन्नपि कर्मणीति संधावित्यर्थः ।

विदू०–निद्रायां तस्करापहृतहेमभाण्डगमनमजानन्नेवाह भो इत्यादि । (३१) भो वयस्य अयं संधिर्द्वाभ्यामेव दत्तो भवेत् । अथवा-

---

१ °भो B(ab). २ भअव B(a). ३ कस्मिन्नु देशे B ४ उपरितल H (d) ५ भीरोर्हृ° H. ६ मध्य B (d) ७ दुवेहि B (a). ८ एक्क DH ९ °आगन्तु °H. १० अण्णहा B B(ad). ११ इह B (a). १२ उज्जअणीए B (a). १३ अम्हाण घरविहव को B. १४ घर [illegible] A.

चारुदत्तः ।

वैदेश्येन कृतो भवेन्मम गृहे व्यापारमभ्यस्यता
नासौ वेदितवान्धनैर्विरहितं विस्रब्धसुप्तं जनम् ।
दृष्ट्वा प्राक्तहतीं निवासरचनामस्माकमाशान्वितः
संधिच्छेदनखिन्न एव सुचिरं पश्चान्निराशो गतः ॥२४॥

ततः सुहृद्भ्यः किमसौ कथयिष्यति तपस्वी सार्थवाहसुतस्य गृहं प्रविश्य न किंचिन्मया समासादितमिति ।

विदूषकः । भो कधं तं ज्जेव्व चोरहदअं अणुसोचेसि । तेण चिन्तिदं महन्तं एदं गेहं । इदो रअणभण्डअं सुवण्णभण्डअं वा णिक्कामइस्सामि । स्मृत्वा सविषादमात्मगतम् । कहिं तं सुवण्णभण्डअं । पुनरनुस्मृत्य प्रकाशम् । भो वअस्स तुमं सव्वकालं भणा-

---

गन्तुकेन शिक्षितुकामेन वा । अन्यथेहोज्जयिन्यां कोस्माकं गृहविभवं न जानाति (व्यर्थं कृतः संधिरिति भावः) ।

चारु०—निद्रितान्मैत्रेयात्तस्करेणापहृतं हेममाण्डमजानन्नेव प्राह । [वैदेश्येनेति ।] [शार्दूलविक्रीडितं छन्दः ।] धनैर्विरहितं यतोतो विस्रब्धसुप्तम् । स्फुटार्थम् ॥ २४ ॥ततः यतो रिक्तो गतस्तस्मादित्यर्थः । तपस्वी शोच्यः । सार्थवाहः सागरदत्तश्चारुदत्तपिता तत्सुतस्येत्यर्थः । सार्थवाहसुतस्येत्यनेन महाधनिकपुत्रत्वमावेद्यते ।

विदू०—(३२) भोः कथं तमेव चौरहतकमनुशोचसि(चसि) । तेन चिन्तितं महदेतद्गेहम् । इतो रत्नभाण्डं सुवर्णभाण्डं वा निष्क्रामयिष्यामि । कुत्र तत्सुवर्णभाण्डम् । भो वयस्य त्वं सर्वकालं भणसि

---

१ °धनैर्वि° H. २ विश्रब्ध B. B (ad). D. ३ °मयासादित° E. ४ एव्व H. ५ अणुसोचेसि A B (c) G. अणुसोचासि C. J. ६ °यिस्सामि° B (a). ७ स्मृत्वा (त्वा?) D. ८ °सुवण्णस्स भ० K. ९ सव्वं कालं B (a).

सि मुक्खो मित्तेअओ अपण्डिदो मित्तेअओ त्ति । सुट्टु मए कदं तं सुवण्णभण्डअं भवदो हत्थे समप्पअन्तेण । अण्णधा दासीए पुत्तेण अवहदं भवे (३२) ।

चारुदत्तः । अलं परिहासेन ।

विदूषकः। भो जह णाम अहं मुक्खो किं ता परिहासस्स वि देशआलं ण आणामि (३३) ।

चारुदत्तः । कस्यां वेलायाम् ।

विदूषकः । भो जदा तुमं मए भणिदोसि सीदलो दे अग्गहत्थो (३४) ।

चारुदत्तः । कदाचिदेवमपि स्यात् । सर्वतो निरूप्य सहर्षम् । वयस्य दिष्ट्या ते प्रियं निवेदयामि ।

विदूषकः । किं ण अवहदं (३५) ।

चारुदत्तः । हृतम् ।

मूर्खो मैत्रे[यः] अपण्डितो मैत्रेय इति । सुष्टु मया कृतं तत्सुवर्णभाण्डं भवतो हस्ते समर्पयता । अन्यथा दास्याः पुत्रेणापहृतं भवेत् ।(दास्याः पुत्रेणेति गाली । चौरेणेत्यर्थः ।

विदू०—(३३)भो यथा नामाहं मूर्खः किं तत्परिहासस्यापि देशः कालं न जानामि । परिहासस्य देशकालमपीत्यन्वयः ।

विदू०—(३४) भो यदा त्वं मया भणितोसि शीतलस्तेग्रहस्तः

विदू०—(३५) किं नापहृतम् ।

---

१ मित्तेओ B (a). २ सुट्टखु मए B , °खु° B (a) ३ मे किद B (a) ४ ... B (a) ५ अण्णहा B B (a) ६ ठत्तेण B. B (a) ७ जहवि णाम . तहवि परि° B (a). ८ om B ९ °णिदो सदिलो B (a), °णिदोसि सिद° B (b) , णिदो ... B (d). १० प्रिय ते B. B (ad) G. K.

विदूषकः । तधा वि किं पिअं (३६) ।

चारुदत्तः । यदसौ कृतार्थो गतः ।

विदूषकः । णासो क्खु सो (३७) ।

चारुदत्तः । कथं न्यासः । मोहमुपगतः ।

विदूषकः । समस्ससदु भवं । जइ णासो चोरेण अवहदो तुमं किं मोहं उवगदो (३८) ।

चारुदत्तः । समाश्वस्य । वयस्य

कः श्रद्धास्यति भूतार्थं सर्वो मां तुलयिष्यति ।
शङ्कनीया हि लोकेऽस्मिन्निष्प्रतापा दरिद्रता ॥ २५ ॥

भोः कैष्टम् ।

यदि तावत्कृतान्तेन प्रणयोऽर्थेषु मे कृतः ।
किमिदानीं नृशंसेन चारित्रमपि दूषितम् ॥ २६ ॥

विदू०–(३६) तथापि किं प्रियम् ।

विदू०–(३७) न्यासः खलु सः ।

विदू०–(३८) समाश्वसितु भवान् । यदि न्यासश्चौरेणापहृतस्त्वमपि किं मोहमुपगतः ।

चारु०– [कः श्रद्धेति ।] अनुष्टुप् श्लोकः । भूतार्थं चौरेण हृतं हेमभाण्डमित्येवंरूपम् ॥ २५ ॥

[यदीति ।] श्लोकः [पूर्वोक्तमेव छन्दः] । कृतान्तेन दैवेन । 'कृतान्तो यमसिद्धान्त दैवाकुशलकर्मसु' इत्यमरः ॥ २६ ॥

१ किं पिअं A B (bc); क पिअं H. २ °मुपागत B (a). ३ समस्सदु D. H. ४ तुमं वि किं AB (bcd) del. वि H (d). ५ उपगदो B. G; उपागदो H (a) ६ om. B H (ad). ७ वयस्याति pr m कः श्रद्धास्य om; del. वयस्य add in marg कः श्रद्धास्यति D. ८ मा B (d). ९ °इस्थाति° G. १० नि प्रतापा K. ११ om B (d). १२ चरित्रमपि G.

विदूषकः । अहं क्खु अवलविस्सं । केण दिण्णं, केण गहिदं, को वा सक्खि त्ति (३९) ।

चारुदत्तः । अहमिदानीमनृतमभिधास्ये ।

भैक्ष्येणाप्यर्जयिष्यामि पुनर्न्यासप्रतिक्रियाम् ।
अनृतं नाभिधास्यामि चारित्रभ्रंशकारणम् ॥ २७ ॥

रदनिका । ता जाव अज्जाधूदाए गदुअ णिवेदेमि (४०) ।

इति निष्क्रान्ता ।

प्रविश्य चेट्या सह चारुदत्तवधूः ।

वधूः । ससंभ्रमम् । अइ सच्चं अंपरिक्खदसरीरो अज्जउत्तो अज्जमित्तेएण सह (४१) ।

चेटी । भट्टिणि सच्चं । किंतु जो सो वेसेजणकेरको अलंकारओ सो अवहदो (४२) ।

विदू०—(३९) अहं खल्वपलपिष्यामि । केन दत्तं, केन गृहीतं, को वा साक्षीति ।

चारु०—[भैक्ष्येणेति ।] ॥ २७ ॥

रद०—(४०) तद्यावदार्याधूतायै गत्वा निवेदयामि । धूता चारुदत्तस्य स्त्री । अत्र वधूपदेनेयमेव सर्वत्र ग्राह्या ।

वधूः—(४१) अपि सत्यमपरिक्षतशरीर आर्यपुत्रः आर्यमैत्रेयेण सह । चेटीयं रदनिकैवेति ज्ञेयम् ।

चेटी—(४२) भट्टिनि स्वामिनि । सत्यम् । किं तु यः स वेश्याजनस्यालंकारः सोपहृतः ।(सत्यं त्वयोक्तं अपरीत्यादि तत्सत्यमित्यर्थः । केरक इति षष्ठ्यर्थेऽत्र प्राकृते पूर्वापरत्र बोध्यम् ।

---

१ अवलयिविस्स ? B (b). २ दिण दिण H (a). ३ आधे (?) धास्ये B (d) ४ प्या (?) र्जयिष्यामि D. ५ अज्जाए धूदाए H. ६ om. B (a). ७ णिवेदेमि H. ८ नि कान्ता G. K. ९ अवि सच G. १० अवक्खद० B (a). ११ वेश्या जन B (d). १२ अलंकारको D. H.

वधूर्मोहं नाटयति ।

चेटी । समस्ससदु अज्जा धूदा (४३) ।

वधूः । समाश्वस्य । हञ्जे किं भणासि अवरिक्खदसरीरो अज्जउत्तो त्ति । वरं दाणिं सो सरीरेण परिक्खदो ण उण चारित्तेण । संपदं उज्जइणीए जणो एव्वं मन्तइस्सदि दलिद्दाए अज्जउत्तेण ज्जेव ईदिसं अकज्जं अणुचिट्ठिदंत्ति । ऊर्ध्वमवलोक्य निःश्वस्य च । भअवं कअन्त पोक्खरवत्तपाडिदजलविन्दुचञ्चलेहिं कीलसि दलिद्दपुरिसभाअधेएहिं । इअं च मे एक्का मादुघरलद्धा रअणावली चिट्ठदि । एदं पि अदिसोण्डीरदाए अज्जउत्तो ण गेह्निस्सदि । हञ्जे अज्जमित्तेअं दाव सद्दावेहि (४४) ।

चेटी–(४३) समाश्वसितु आ(त्या)र्या धूता ।

वधूः–(४४) हञ्जे किं भणस्यपरिक्षतशरीर आर्यपुत्र इति । वरमिदानीं स शरीरेण परिक्षतो न पुनश्चारित्रेण । सांप्रतमुज्जयिन्यां जन एवं मन्त्रयिष्यति दरिद्रतयार्यपुत्रेणैवेदृशमकार्यमनुष्ठितमिति । भगवन् कृतान्त हे दैवेत्यर्थः । पुष्करपत्रपतितजलबिन्दुचञ्चलैः क्रीडसि दरिद्रपुरुषभागधेयैः । इयं च मे एका मातृगृहलब्धा रत्नावली तिष्ठति । एतामप्यतिशौण्डीरतयार्यपुत्रो न ग्रहीष्यति । हञ्जे आर्यमैत्रेयं तावदाकारय ।

---

१ समस्ससदु समस्ससदु B K. २ अवक्खद B (a). ३ परिक्खत्तो H (a). ४ उज्जअणीए B (b) K. ५ एवं H (d); एव्व स मन्त॰ B (b). ६ दलिदाए B (b), दलीहादाए B (d). ७ एव्व H. ८ इदिसं AB (d) ९ अणुविचिदात्ति (?) K. १० उध्दं A. ११ निश्वस्य A B (abc). १२ भवं H (a). १३ काअन्त B (b). १४ °पडिदजलेहिं कील॰ B (b) १५ कीलेसि H १६ °पुरुस G. १७ °मादुळघर॰ K. १८ °एदं आदि° D. H; शोण्डीर A. B (c); °एदंपि सोण्डीर॰ K. १९ एसो अज्जउत्तो B. H (ad). K.

चेटी । जं अज्जा धूदो आणवेदि । विदूषकमुपगम्य । अज्ज मित्तेअ धूदा दे सद्दावेदि (४५) ।

विदूषकः । कहिं सा (४६) ।

चेटी । एसा चिट्ठदि, उवसप्प (४७) ।

विदूषकः । उपसृत्य । सोत्थि भोदीए (४८) ।

वधूः । अज्ज वन्दामि । अज्ज पुरत्थिआमुहो होहि (४९) ।

विदूषकः । एसो भोदि पुरत्थिआमुहो संवुत्तोम्हि (५०) ।

वधूः । अज्ज पडिच्छ इमं (५१) ।

चेटी–(४५) यदार्या धूताज्ञापयति । आर्य मैत्रेय धूता ते त्वा आकारयति ।

विदू०–(४६) कुत्र सा ।

चेटी–(४७) एषा तिष्ठति । उपसर्प ।

विदू०–(४८) स्वस्ति भवत्यै ।

वधूः–(४९) आर्य वन्दे । आर्य पुरस्तान्मुखो भव । पुरत्थिअ पुरस्तादित्यर्थः ।

विदू०–(५०) एष हे भवति पुरस्तान्मुखः संवृत्तोस्मि ।

वधूः–(५१)आर्य प्रतीच्छ गृहाणेत्यर्थः । इमां रत्नावलीमित्यर्थः

---

१ धूआ G. २ उपसप्प B (a) ३ भोदिए H ४ अज्ज AB (c)DFGK ५ पुरत्थि B (a) (-पौरस्त्या०) K; पुरत्थिम B (b); पुरन्थीआ B (d) ६ एसा भो० CD ७ पुरत्थिमा B (a), पुरत्थिम B (b) ८ संवुत्तो G. म्हि om B (a) as G; संवुत्तोम्हि H. ९ पडिच्छ H.

विदूपकः। किं ण्णेदं (५२)।

वधूः। अहं क्खु रअणसट्टिं उववसिदा आसि। तहिं जधाविहवाणुसारेण बम्हणो पडिग्गाहिदव्वो। सो अण्णपडिग्गाहिदो। ता तस्स कदे पडिच्छ इमं रअणमालिअं (५३)।

विदूपकः। गृहीत्वा। सोत्थि। गमिस्सं। पिअवअस्सस्स णिवेदेमि (५४)।

विदू०–(५२) किं ने(ण्णे)दमिति वितर्के विचारे वा मन्यत्र सर्वत्र बोध्यम्।

वधूः–(५३) अहं खलु रत्नषष्ठीमुपोषितासम्। तत्र यथाविभवानुसारेण ब्राह्मणः प्रतिग्राहि(हयि)तव्यः। सः अन्यप्रतिग्राहितः (?)। तत्तस्य कृते प्रतीच्छेमां रत्नमालिकाम्। रत्नपष्ठी–अरण्यरत्नषष्ठिकाभिधं व्रतम्। इदं मीष्मव्रतमित्येके। तत्र रत्नषष्ठीव्रत इत्यर्थः। सर्वोप्ययं परिहास इति ज्ञेयम्। दीयते चेयं सुवर्णभाण्डप्रतिदानत्वेनेतीदं स्फुटमा(म)ङ्कसमाप्त्येव।

विदू०–(५४) स्वस्ति। गमिष्यामि। प्रियवयस्यस्य निवेदयामि। यत्त्वयोक्तं दानं दीयत इति तन्निवेदयामीत्यर्थः। अत एवाह।

---

१ भोदि किं णेदं B; °किं णेदं AB (cd) D; °किण्णेदं K. २ अज्ज अहं° B. B (ad). ३ रअणउट्टि B; छट्ठिं H (a), सट्ठि AB (cd), सट्ठी D सट्ठी H छट्ठिं K. ४ उथ (अ?) वसिदा B(a); उपवसिदा B (d). ५ आसि AB (bc); असि H. ६ तहि B (d). ७ पडिग्गाहिदव्वो G; पडिग्गाहिदो AB (bc) ८ सो अणं (=सच न) BCE; सो अण्ण° AB (bc); सो अण° pr. m. del. अ B (d) सो अण्णत्त° D, H. अण्णं पडिग्गाहिदो G, सोअ पडि° J. ९ रअणावलिअं B, रअणावालिअ B (a). १० गहित्तं B (d) ११ °देमि G.

वधूः । अज्ज मित्तेअ मा क्खु मं लज्जावेहि (९५)।

इति निष्क्रान्ता ।

विदूषकः । सविस्मयम् । अहो से महाणुभावदा (९६)।

चारुदत्तः । अये चिरयति मैत्रेयः । मा नाम वैक्लव्यादकार्यं कुर्यात् । मैत्रेय मैत्रेय ।

विदूषकः । उपसृत्य । एसोम्हि । गेण्ह एदं (९७)।

रत्नावलीं दर्शयति ।

चारुदत्तः । किमेतत् ।

विदूषकः । भो जं दे सरिसदारसंगहस्स फलं (९८)।

चारुदत्तः। कथं ब्राह्मणी मामनुकम्पते। कष्टमिदानीमस्मि दरिद्रः ।

आत्मभाग्यक्षतद्रव्यः स्त्रीद्रव्येणानुकम्पितः ।
अर्थतः पुरुषो नारी या नारी सार्थतः पुमान् ॥ २७ ॥

वधूः–(९५) आर्य मैत्रेय मा खलु मां लज्जावेहि । लज्जितां कुर्वित्यर्थः ।

विदू०–स्वगतम्।(९६) अहोस्या महानुभावता। अस्या धूतायाः।

विदू०–(९७) एषोस्मि। गृहाणैताम् ।

विदू०–(९८) भो यत्ते सदृशदारसंग्रहस्य फलम् । सदृशेति योग्येत्यर्थः ।

---

१ मा क्खु मं० B. B (a). °ख्खु म° H. २ Once K. ३ °णी समस्स अ० B; °ंस्सस B (a): pr. m.°णी मे दे del मे दे et add in marg. समस्स मे दे B (b). ४ १९२ स्त्री० B (a).

अथवा । नाहं दरिद्रः । यस्य मम

विभवानुगता भार्या सुखदुःखसुहृद्भवान् ।
सत्यं च न परिभ्रष्टं यद्दरिद्रेषु दुर्लभम् ॥ २८ ॥

मैत्रेय गच्छ रत्नावलीमादाय वसन्तसेनायाः सकाशम् । वक्तव्या च सा मद्वचनात् । यत्खल्वस्माभिः सुवर्णभाण्डमात्मीयमिति कृत्वा विश्रम्भाद्द्यूते हारितम् । तस्य कृते गृह्यतामियं रत्नावलीति ।

विदूषकः । मा दाव अक्खाइदस्स अभुत्तस्स अप्पमुल्लस्स चोरेहिं अवहदस्स कारणादो चदुस्समुद्दसारभूदा रअणावली दीअदि (९९) ।

चारुदत्तः । वयस्य मा मैवम् ।

यं समालम्ब्य विश्वासं न्यासोऽस्मासु त्वया कृतः ।
तस्यैतन्महतो मूल्यं प्रत्ययस्यैव दीयते ॥ २९ ॥

चारु०—[आत्मेति] श्लोकः ॥ २७ ॥ [विभवेति] ॥ २८ ॥

विदू०—(९९) मा तावदखादितस्याभुक्तस्याप(ल्प)मौ(मू)ल्यस्य चौरैरपहृतस्य कारणाच्चतुःसमुद्रसारभूता रत्नावली दीयते । अखादितस्येत्यादिविशेषणविशिष्टस्य सुवर्णभाण्डस्य कारणादित्यन्वयः ।

चारु०—[यं समेति] श्लोकः । तस्य महतः प्रत्ययस्य विश्वासस्य मूल्यं रत्नावलीरूपं दीयत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ स्फाटिकया स्पर्शेन-

---

१ न च B (d). २ वसन्तसेनागृहं B B (a) ३ °अस्मदीय° H B (a). ४ °विस्रम्भा° A B (abc) D. ५ चोरेहिं K ६ °चतु स° B (a), °चतुस्स° B (d): चदुस्समुद्दस्य सार° H (b). ७ वयस्य मैवम् H (a). ८ तस्यै तन्मह० A B (c), तस्मै तन्मह० B (b) ९ मूल्यं B (d) K.

तद्वयस्यास्मच्छरीरस्पृष्टिकया शापितोसि । नैनामग्राहयित्वात्रागन्तव्यम् । वर्धमानक

एताभिरिष्टिकाभिः संधिः क्रियतां सुसंहवः शीघ्रम् ।
परिवादबहलदोषान्न यस्य रक्षां परिहरामि ॥ ३० ॥

वयस्य मैत्रेय भवताप्यकृपणशौण्डीर्यमभिधातव्यम् ।

विदूषकः । भो दलिद्दो किं अकिविणं मन्तेदि(६०) ।

चारुदत्तः । अदरिद्रोस्मि सखे । 'यस्य मम । विभवानुगता भार्ये'त्यादि पुनः पठति । तद्गच्छतु भवान् । अहमपि कृतशौचः संध्यामुपासे । इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।

॥ संधिच्छेदो नाम तृतीयोङ्कः समाप्तः ॥

स्यर्थः । शापितः शपथं श्रावितः । [एताभिरिति] आर्याच्छन्दः ॥३०॥ अकृपणमदीनं शौण्डीर्यमौद्धत्यसहितं वीर्यं यत्र तदेवं यथा स्यात्तथा अभिधातव्यं कथि(थयि)तव्यम् । इदमभिधानक्रियाविशेषणम् ।-वसन्तसेनायाः पुर इति शेषः ।

विदू०-(६०) भो दरिद्रः किमकृपणं मन्त्रयति । किंतु कृपणमेव मन्त्रयतीत्यर्थः । इतीदं परिहसतीति भावः । संध्यां प्रातःसंध्यामित्यर्थः । इति मृच्छकटिकप्रकरणव्याख्यायां श्रीलल्लादीक्षितसंप्रयुक्ता भमेण महता राजश्रीमलिसेनसाहबानंदायाचूडामूलं व्याख्यातायां संधिच्छेदो नाम तृतीयोङ्कः ॥ ३ ॥ शुभमस्तु ॥

---

१ वर्धमानक वर्धमानक B (b) E, °वर्ध ..क॰ om B (d), °नकः C. २ °ष्टिका corr °ष्टका° B (d), °ष्टकाभि D K, रिष्टिकाभि ? F. ३ सुसंहतः (?) B (d) ४. परिवादात् (?) B (d) ५ दोषात् नयस्य K; बहुलदोषात् F G. ६. नृपस्य B H (ad) K. ७ °रक्षार्थ° BB (a) K. ८ अकिविणं B (d). ९ whole verse instead of इत्यादि &c. D, १० निष्क्रान्ता K ११. इति मृच्छकटिकायां तृ० B, इति मृच्छकटिके D. १२. om. B D F H K.

चतुर्थोऽङ्कः ।

ततः प्रविशति चेटी ।

चेटी । आणत्तम्हि अत्ताए अज्जआए सआसं गन्तुं । एसा अज्जआ चित्तफलअणिसण्णदिट्ठी मदणिआए सह किंपि मन्तअन्ती चिट्ठदि । ता जाव उवसप्पामि (१) ।

इति परिक्रामति ।

ततः प्रविशति यथानिर्दिष्टा वसन्तसेना मदनिका च ।

वसन्तसेना । हञ्जे मदणिए अवि सुसदिसी इअं चित्ताकिदी अज्जचारुदत्तस्स (२) ।

श्रीः । चेटीयं काचन वसन्तसेनादासीति ज्ञेयम् ।

चेटी– (१) आज्ञप्तास्म्यार्यया (१) र्यासकाशं गन्तुम् । आर्यया-वसन्तसेनामात्रा माधवसेनया । आर्या वसन्तसेना । एषार्या चित्र-फलकानिषण्णदृष्टिर्मदनिकया सह किमपि मन्त्रयन्ती तिष्ठति । तद्या-वदुपसर्पामि । यथानिर्दिष्टेति । चित्रदत्तदृष्टिरित्यादीत्यर्थः ।

वस०– (२) हञ्जे मदनिके अपि सुसदृशीयं चित्राकृतिरार्य-चारुदत्तस्य । सुसदृशी योग्या । तत्सौन्दर्यानुरूपसौन्दर्येति यावत् । चित्रे लेख्य आकृतिः सर्वावयवसंस्थानं चित्राकृतिरित्यर्थः । चित्र-रूपालेख्यरूपाकृतिरिति वा ।

---

१ आणत्तं ह्मि B (ad), आणत्तह्मि D; अंपत्त° H. २ °ताए H. ३ अज्जुआमआसं AB (bcd) EG; अज्जुआए स° B, अज्जआ स° D. ४ एसा अ अज्जुआ B (a) EK. which has अज्जुआ throughout for अज्जआ as also B. ५ °फलणि° AB (bcd) DFK, °फल° B. ६ मअणि° K. ७ किं वि [illegible] H. ८ मं तिअन्ती? H. ९ उप० B (ab). १० मअणिए BDK; मअणीए G. ११ °कदी B (d).

मदनिका । सुसदिसी (३) ।

वसन्तसेना । कधं तुमं जाणासि (४) ।

मदनिका । जेण अज्जआए सुसिणिद्धा दिट्ठी अणुलग्गा (५) ।

वसन्तसेना । हञ्जे किं वेसवासदक्खिण्णेण मदणिए एव्वं भणासि (६) ।

मदनिका । अज्जए किं जो ज्जेव जणो वेसे पडिवसदि सो ज्जेव अलीअदक्खिण्णो भोदि (७) ।

मद०—(३) सुसदृशी ।

वस०—(४) कथं त्वं जानासि ।

मद०—(५) येनार्यायाः सुस्निग्धा दृष्टिरनुलग्ना ।

वस०—(६) हञ्जे किं वेशवासदाक्षिण्येन मदनिके एवं भणसि । 'वेशो वेश्याजनसमाश्रयः' इत्यमरः । वेशे यो वासस्तेन यद्दाक्षिण्यं नैपुण्यं तेनेत्यर्थः । 'वेशवाददाक्षिण्येन' इति पाठे वेशानां वेश्याश्रितानां यो वादस्तस्य दाक्षिण्येन चातुर्येणेत्यर्थः । दाक्षिण्येन प्रेम्णा इत्यप्यर्थः ।

मद०— (७) आर्ये किं य एव जनो वेशे प्रतिवसति स एवालीकदाक्षिण्यो भवति । अलीकं मिथ्या दाक्षिण्यं प्रीतिर्यस्य स इत्यर्थः ।

---

१ कधं B (ad) २ जाणेसि H. ३ सुसणिद्धा B, सुणिद्धा B (b) ४ °जणा ? B (bd) ५ दक्खिणेण E, दक्खिण° J; दक्खिण्णेण K. ६ मभणिए B D F, °णि एव B (d) ७ भणिस B. ८ दक्खिणो J

वसन्तसेना । हञ्जे णाणापुरिससङ्गेण वेसाजणो अलीअदक्खिण्णो भोदि (८) ।

मदनिका । जदो दाव अज्जआए दिट्ठी इध अभिरमदि हिअअं चं तस्स कारणं किं पुच्छीअदि (९) ।

वसन्तसेना । हञ्जे सहीअणादो उवहसणीयदं रक्खामि (१०) ।

मदनिका । अज्जेए एव्वं णेदं । सहीअणचित्ताणुवत्ती अबलाअणो भोदि (११) ।

वस०– (८) हञ्जे नानापुरुषसङ्गेन वेश्याजनोऽलीकदाक्षिण्यो भवति । यादपराजिता मदनिका कथं त्वं जानासीत्यस्योत्तरमाह ।

मद०– (९) यतस्तावदार्याया दृष्टिरिहाभिरमति(ते) हृदयं च तस्य कारणं किं पृच्छयते । (तस्सेत्यादेर्यत्र चक्षुर्हृदयं च..लग्नं तत्र कारणं किं पर्यालोच्यते । पुंसीत्वशि सुन्दरे तावदासक्तावले विलम्बेनेत्याशयः ।.इह चारुदत्तचित्रफलके ।

वस०– (१०) हञ्जे सखीजनादुपहसनीयतां रक्षामि । अयोग्योनया नायकः कृत इत्येवंरूपामुपहसनीयतामित्यर्थः ।

मद०– (११) आर्ये एवं ने(वमि)दम् । सखीजनचित्तानुवर्त्यबलाजनो भवति ।

---

१ वेस्सा° D. २ अलिअ B. ३ दक्खिणो J. ४ हिआअे B (b). ५ om D H. ६ किं पि B (d); om. G. ७ सहि० B (d), सहि अण्णादो= अन्यस्मात् K ८ °णीअदा A B (c); °अदं B; °सणीअ (?) B (b); उवहसणिआद E H, °णीयदा J. ९ दिक्खामि A B (c) F; देक्खामि B (b), दक्खामि (=द्रक्ष्यामि) D; also H १० °ए एवं A B (c); अज्जए व B (d). ११ सहीअन C, °अण D K. १२ °णुवर्दी D; °ताणुवर्दा ? H. १३ °जणो B.

प्रथमा चेटी । उपसृत्य । अज्जए अत्ता आणवेदि गहिदावँगुण्ठणं पक्खदुआरए सज्जं पवहणं । ता गँचेत्ति (१२)।

वसन्तसेना । हञ्जे किं अज्जचारुदत्तो मं णइस्सदि (१३) ।

चेटी । अज्जए जेण पवहणेण सह सुवर्णदससाँहस्सिओ अलङ्कारओ अणुप्पेसिदो (१४) ।

वसन्तसेना । को उण सो (१५) ।

चेटी । एसो ज्जेव राँअसालो संटाणओ (१६) ।

चेटी– (१२) आर्ये माताज्ञापयति गृहीतावगुण्ठनं पक्षद्वारे सज्जं प्रवहणम् । तद्गच्छेति । गृहीतावगुण्ठनमाच्छादनमहापटाच्छादितं 'कर्णीरथः प्रवहणम्' इति कोशः । स्त्रीणां स्थितियोग्योभितः प्रमाच्छन्नो रथः प्रवहणम् । स एव कर्णीरथः स्फुटं चेदं दशकुमारे द्वितीयचरिते ।

वस०–(१३) हञ्जे किमार्यचारुदत्तो मां नयि(ने)ष्यति ।

चेटी–(१४) आर्ये येन प्रवहणेन सह सुवर्णदशसाहस्रिकोलंकारोनुप्रेषितः । सुवर्ण-दशसाहस्रिकम् । मोहर इति भाषया प्रसिद्धमिति पूर्वमुक्तम् ।

वस०–(१५) कः पुनः सः ।

चेटी–(१६) एष एव राजश्यालसंस्थानः ।

---

१ उपसृत्य प्रथमा चेटी B (a). २ आत्ता J. ३ अणवेदि H ४ अवगुठणं B (a)^a ५ गच्छति B D H, गच्छेदि H (a) ६ सुवण्णसद B. ७ साहस्सिद (which is ओ) A B (c); साहस्सिआओ H (a); साहस्सो G; साहस्सिओ K. ८ अलङ्कार (which is ओ) A B (c) ९ °जसे A B (bc). °जसो E. १० °सालसंठाणो A B (bc) G; राअसालो सं० B (a) ,राअउलसठाणो del उल et add marg ल B (d), सालसंठाणो D, सालओ सठाणो h.

वसन्तसेना । सक्रोधम् । अवेहि मा पुणो एव्वं भणिस्ससि (१७) ।

चेटी । पसीददु पसीददु अज्जआ । संदेसेण म्हि पेसिदा (१८) ।

वसन्तसेना । अहं संदेसस्स ज्जेव कुप्पामि (१९) ।

चेटी । ता किंति अत्तं विण्णविस्सं (२०) ।

वसन्तसेना । एव्वं विण्णविदव्वा जइ मं जीअन्तीं इच्छसि ता एव्वं ण पुणो अहं अत्ताए आणविदव्वा (२१) ।

चेटी । जधा दे रोअदि (२२) ।

इति निष्क्रान्ता ।
प्रविश्य ।

वस०–(१७) अपेहि मा पुनरेवं भणिष्यसि । अपेहि गच्छ ।

चेटी–(१८)प्रसीदतु प्रसीदत्वार्या । संदेशेनास्मि प्रेसि(रि or षि)ता । यथा संदेशस्तथा मयोक्तम् । मम नास्त्यत्र दोष इति । किंच न कुप्यन्ति संदेशहारिणे प्रभव इति भावः ।

वस०– (१९) अहं संदेशस्यैव कुप्यामि । संदेसस्सेति षष्ठी चतुर्थ्यर्थे । संदेशायेत्यर्थः ।

चेटी–(२०)तत्किमित्यत्तं मातरम्।विण्णविस्सं विज्ञापयिष्यामि।

वस०–(२१) एवं विज्ञापयितव्या यदि मां जीवन्तीमिच्छसि तदै(दे)वं न पुनरहं मात्राज्ञापि(पयि)तव्या ।

चेटी–(२२) यथा ते तुभ्यम् । रोचते ।

---

१ °दतु ... दतु D २ अत्ताए D. ३ किं अत्तअं B Ⅱ (a), किंति अत्तअं B (d). ४ एवं B (d). ५ विण्णइदव्वा D E. ६ जं A Ⅱ (c) D. ७ °ती मिच्छसि A Ⅱ (c) D; जीवन्तीं B (a). ८ पुणो अत्ताएण om. अह B B (a). ९ आणाविदव्वा A B (d) D; आणाविदव्व B; आणाइदव्व Ⅱ (a), आणाइदव्वा B (b), अणाविदव्वा K.

शर्विलकः ।

दत्त्वा निशाया वचनीयदोषं
निद्रां च जित्वा नृपतेश्च रक्षान् ।
स एष सूर्योदयमन्दरश्मिः
क्षपाक्षयाच्चन्द्र इवास्मि जातः ॥ १ ॥

अपि च ।

यः कश्चित्त्वरितगतिर्निरीक्षते मां
संभ्रान्तं द्रुतमुपसर्पति स्थितं वा ।
तं सर्वं तुलयति दूषितोऽन्तरात्मा
स्वैर्दोषैर्भवति हि शङ्कितो मनुष्यः ॥ २ ॥

मया खलु मदनिकायाः कृते साहसमनुष्ठितम् ।

परिजनकथासक्तः कश्चिन्नरः समुपेक्षितः
क्वचिदपि गृहं नारीनाथं निरीक्ष्य विवर्जितम् ।
नरपतिबले पार्श्वायाते स्थितं गृहदारुव-
द्व्यवसितशतैरेवंप्रायैर्निशा दिवसीकृता ॥ ३ ॥

इति परिक्रामति ।

शर्वि°—[दत्त्वेति] श्लोकः [उपजातिछन्दसा] ॥ १ ॥ [यः कश्चिदिति ।] प्रहर्षिणीछन्दः । त्वरितगतिर्यः कश्चित्संभ्रान्तं मां निरीक्षते । चौर्यादिना संभ्रान्तं स्थितं वा मां शीघ्रमुपसर्पति समीपमागच्छति च यः कश्चित्तं सर्वं जनं चौर्याद्यकर्मकारणेन दूषितोऽन्तरात्मा तुलयति परीक्षते । अयं जनश्चौरोऽयमिति मां शङ्कतेऽन्तःकरणमित्यर्थः । अत एवाह स्वैर्दोषैरित्यादि ॥ २ ॥ मया खल्वित्यादि च साहसं चौर्यरूपमिदमेवाभिसंधाय

---

१ निशाया B (a). २ रक्षान् A B C D F G J. ३ om. B (b). ४ °गति र्नि° D H. ५ °इवते B (b), निरि° F. ६ °तान्तरात्मा K. ७ नारी om. B (b). ८ वर्जितम् A B (c); निर्जितम् F. ९ पार्श्वो° om. B (d).

वसन्तसेना । हञ्जे इमं दाव चित्तफलअं मम सेअणीए ठाविअ तालवेण्टअं गेह्णिअ लहुं आअच्छ (२३) ।

मदनिका । आं । जं अज्जआ आण्णवेदि (२४) । इति फलकं गृहीत्वा निष्क्रान्ता ।

शर्विलकः । इदं वसन्तसेनाया गृहम् । तद्यावत्प्रविशामि । प्रविश्य । क्व नु मया मदनिका द्रष्टव्या ।

ततः प्रविशति तालवृन्तहस्ता मदनिका ।

शर्विलकः । दृष्ट्वा । अये इयं मदनिका ।

मदनमपि गुणैर्विशेषयन्ती
रतिरिव मूर्त्तिमती विभाति येयम् ।
मम हृदयमनङ्गवह्नितप्तं
भृशमिव चन्दनशीतलं करोति ॥ ४ ॥

मदनिके

निशि कृतं निजं चरितं वर्णयति । [परिजनेति ।] हरिणीवृत्तनाच्छन्दः । स्पष्टम् ॥ ३ ॥

वस०—(२३) हञ्जे इदं तावच्चित्रफलकं मम शयनीये स्थापयित्वा तालु(ल)वृन्तकं गृहीत्वा लघ्वागच्छ । लघु-शीघ्रम् ।

मद०—आमङ्गीकारे । यदार्याज्ञापयति (२४) ।

शर्वि०—मदनिकेति नामार्थं निर्वक्ति । [मदनमपीति ।] स्पष्टम् । पुष्पिताग्राच्छन्दः ॥ ४ ॥ मदनिके इत्याह्वानम् ।

---

१ om. B B (a). २ °फलहअं B (b) E K. ३ सअणीए B (a). ४ थाविअ corr ठाविअ B (d). ५ वेण्टं B (a) ६ लहु D H. ७ om. B B (ad) C J. ८ नु मया om. A B (bc) D E F G; नु मयात्र B K. ९ om B (a) १० मदनिके, मदनिके B B (ad) K.

मदनिका । दृष्ट्वा । अम्मो कधं सव्विलओ । सव्विलअ साअदं दे । कहिं तुमं (२९) ।

शर्विलकः । कथयिष्यामि । इति सानुरागमन्योन्यं पश्यतः ।

वसन्तसेना । चिरअदि मदणिआ । ता कहिं णु हु सा । गवाक्षकेण दृष्ट्वा । कधं एसा केणावि पुरिसकेण सह मन्तअन्ती चिट्ठदि । जधा अदिसिणिद्धाए णिच्चलदिट्ठीए आपिबन्ती विअ एदं णिज्झाअदि तधा तक्केमि एसो सो जणो एदं इच्छदि अभुजिस्सं कादुं । ता रमदु रमदु मा कस्सावि पीदिच्छेदो भोदु । ण हु सद्दाविस्सं (२६) ।

मद०-(२९) आश्चर्यं कथं शर्विलकः । शर्विलक हे स्वागतं ते । कुत्र त्वम् ।

वस०-इदं स्वगतम् । (२६) चिरयति मदनिका । तत्कुत्र नु खलु सा । कथमेषा केनापि पुरुषकेण(ण ?) सह मन्त्रयन्ती तिष्ठति । यथातिस्निग्धया निश्चलदृष्ट्यापिबती(न्ती)वैतं निर्ध्यायति तथा तर्कयाम्येष स जन एतामिच्छत्यभुजिष्यां कर्तुम् । तद्रमतु(तां) रमतु(तां) मा कस्यापि प्रीतिच्छेदो भवतु । न खलु सद्दाविस्सं आकारयिष्यामीत्यर्थः । अतिस्निग्धयातिस्नेहविशिष्टया । निश्चलेति निर्निमेषेत्यर्थः । अभुजिष्यां स्वमिन्नेन केनाप्यभोग्याम् । कान्तवरस्यगृहस्थां स्वाधीनामित्यर्थः ।

१ सव्विलअ (ओ) A B (c); सव्विलो H (a). २ सव्विलआ H. ३ कहिं तुमं om. K. ४ केणावि or वि B D E, केणवि G. ५ पुरिसेण H (d). ६ जधा अ D (ab) K. ७ दिट्ठिए A B (c); °दिट्ठि G. ८ आपिबन्ती B (d); आपि॰ H. ९ °ज्झाअदि A B (bc) E F; णिज्झा॰ H. १० जो एदं K. ११ रमदु रमदु H (ab) om. D F H. १२ कस्सावि or वि B D K. १३ °च्छेदो AB (c) F; च्छेदो H; पीदिच्छेदो B (a); ॰च्छेदो B (b). १४ सद्दाविस्सं B.

मदनिका। सव्विलअ कधेहि (२७)।

शर्विलकः। साशङ्कं दिशोऽवलोकयति।

मदनिका। सव्विलअ किं ण्णेदं संसंको विअ लक्खीअसि (२८)।

शर्विलकः। वक्ष्ये त्वां किंचिद्रहस्यम्। तद्विविक्तमिदम्।

मदनिका। अध इं (२९)।

वसन्तसेना। कधं परमरहस्सं। ता ण सुणिस्सं (३०)।

शर्विलकः। मदनिके किं वसन्तसेना मोक्ष्यति त्वां निष्क्रयेण।

मद०–(२७) शर्विलक कथय।

मद०–(२८) शर्विलक किं नेदम्। सशङ्क इव लक्ष्यसे।

[शर्वि०] विविक्तं-विजनमिदं-स्थलम्।

मद०–(२९) अथ किम्।

वस०–(३०) कथं परमरहस्यम्। तन्न श्रोष्यामि। कस्यापि रहस्यं न (श्रा)व्यमिति शिष्टानां संप्रदायः।

---

१ °ण्णेदं B C, क्णिणेदं B (a). २ °संको B (d). ३ रहस्सं त० B. ४ तद्वि or द्वि विक्तमिदं E. ५ पडमार° B (b). ६ नि क्रयेण A II (c) K, निक्र° B (d).

वसन्तसेना । कधं मत्संबन्धिणी कधा । ता सुणिस्सं ईमिणा गवक्खेण ओवारिदशरीरा (३१) ।

मदनिका । सव्विलअ भणिदा मए अज्जआ । तदो भणादि जइ मम छन्दो तदा विणा अत्थं सव्वं परिअणं अभुजिस्सं करइस्सं । अध सव्विलअ कुदो दे एत्तिओ विहवो जेण मं अज्जआसआसादो मोआइस्ससि (३२) ।

शर्विलकः ।

दारिद्र्येणाभिभूतेन त्वत्स्नेहानुगतेन च ।
अद्य रात्रौ मया भीरु त्वदर्थे साहसं कृतम् ॥ ९ ॥

वस०—(३१) कथं मत्संबन्धिनी कथा । तच्छ्रोष्याम्यनेन गवाक्षेणापवारितशरीरा । (इदमपि स्वगतमिति ज्ञेयं विज्ञैः) ।

मद०—(३२) शर्विलक भणिता मयार्या । तदा भणति यदि मम छन्दस्तदा विनार्थं च सर्वं परिजनमभुजिष्यां(ष्यं) करिष्यामि । अथ शर्विलक कुतस्त एतावान्विभवो येन मामार्यासकाशान्मोचयिष्यसि । मम छन्दो ममाभिलापः । [दारिद्र्येणेत्यनुष्टुप्] ॥ ९ ॥

---

१ कधं B (b). २ मम संबन्धिणी B B (ad) C J K ३ om. K. ४ इमि… रीरा om. B B (a). ५ गअक्खेण B (d). ६ उत्तारिद A B (c), उत्तारुद D H. ७ सरीरा A B (bc) C D ८ सच्छन्दो A B (c); सच्छन्दो B C D H J K; संउंदो B (b) E F. ९ अत्थं च A B (bcd) D. १० सव्वं अत्थं D. ११ करिस्सं B (d); करविस्सं D, करावेस्स H. १२ अथ सव्विल B (d). १३ एत्तिउ A B (c); एत्तिको B (a); एत्ति B (d); om. K. १४ मे H. १५ °आसादाति B B (a); °आसाति et super scr घइ B (d), °इस्सदि H. १६ दारिद्रे° K. १७ °भूतेन A B (c). १८ अद्य A B (abc) E F G. १९ om. B (a).

वसन्तसेना । पसण्णा से आकिदी । साहसकम्मदाए उण उव्वेअणीआ (३३) ।

मदनिका । सव्विलअ इत्थीकलत्तवत्तस्स कारणेण उहअं पि संसए विणिक्खित्तं (३४) ।

शर्विलकः । किं किम् ।

मदनिका । सरीरं चारित्तं च (३५) ।

शर्विलकः । अपण्डिते साहसे श्रीः प्रतिवसति ।

मदनिका । सव्विलअ अखण्डिदचारित्तोसि । ता ण हु दे मम कारणादो साहसं करन्तेण अच्चंतविरुद्धं आचरिदं (३६) ।

वस०—(३३) प्रसन्नास्याकृतिः । साहसकर्मतया पुनरुद्वेजनीया । उद्वेगभाजनमित्यर्थः ।

मद०—(३४) शर्विलक स्त्रीकल्यवर्तस्य कारणेनोभयमपि संशये विनिक्षिप्तम् ।

मद०—(३५) शरीरं चारित्रं च ।

मद०—(३६) शर्विलक अखण्डितचारित्रोसि । तन्न खलु ते त्वया मम कारणात्साहसं कुर्वता प्रोद्धांतविरुद्धमाचरितम् । अपि तु सिद्धान्तविरुद्धमाचरितमेवेति काकुः । सर्वेयं वक्रोक्तिः । अत्रोत्तर-

---

१ पसणा A B (c); पसंणा H. २ ण उण D. ३ इत्थि B (ad). ४ कलव० B (d). ५ काल० A B (abcd) D E K. ६ उहअं K. ७ बि B (a). ८ णिविखत्तं B (a). ९ शरीरं B (d). १० चारित्तं A B (c) D. ११ अखण्डचारित्तोसि Sca B (a); °चारित्तस्स B (d). १२ करेन्तेण B B (a); करेंतस्स B (d). १३ विरुद्धमाचरिदं D. १४ आमरिदं A B (bc)?

शर्विलकः ।

नो मुष्णाम्यबलां विभूषणवतीं फुल्लामिवाहं लतां
विप्रस्वं न हरामि काञ्चनमथो यज्ञार्थमभ्युद्धृतम् ।
धात्र्युत्सङ्गगतं हरामि न तथा बालं धनार्थी क्वचि-
त्कार्याकार्यविचारिणी मम मतिश्चौर्येऽपि नित्यं स्थिता ॥ ६ ॥

तद्विज्ञाप्यतां वसन्तसेना

अयं तव शरीरस्य प्रमाणादिव निर्मितः ।
अप्रकाशो ह्यलंकारो मत्स्नेहाद्धार्यतामिति ॥ ७ ॥

मदनिका । सव्विलअ अप्पकासो अलंकारओ । अअं च

माह शर्विलकः । [नो मुष्णाम्यबलामिति ।] शार्दूलविक्रीडितं छन्दः । स्फुटार्थं पद्यम् । चौर्यमपि विचार्यैव मया क्रियत इति भावः ॥ ६ ॥ तद्विज्ञाप्यतामिति विज्ञापनामेवाह । [अयमिति ।] अयमलंकारः । तव वसन्तसेनाया इत्यर्थः । अनुचितः प्रकाशो यस्य सोऽप्रकाशः । मयि स्नेहादयं धार्यताम् । परंतु शर्विलकेन दत्त इनि(ति) न प्रकाशनीयः । तथा सत्यस्माकं राजदण्डः स्यादित्याशयः ॥ ७ ॥

मद०–(३७) शर्विलक अप्रकाशोऽलंकारः । अयं च जन इति द्वयमपि न युज्यते । तदुपनय तावत् । पश्यामि तावदेतमलंकारम् ।

---

१ मुष्णा० K. २ °मभ्युद्धृत B (a). ३ कार्यां om. B (b). ४ विचारिता B ५ तत्र K. ६ अलङ्कारओ B B (ad), अलङ्कारअं J. ७ सव्विलआ K. ८ °प्पकासो J. ९ अलंकारा A B (bcd) D E १० अअ च A B (bcd) D.

जणोत्ति दुवेवि ण जुज्जादि । ता उवणेहि दाव । पेक्खामि दाव एदं अलंकारअं (३७)

शर्विलकः । इदमलंकरणम् । इति साशङ्कं समर्पयति ।

मदनिका । निरूप्य । सव्विलअ दिट्ठपुरुव्वो विअ अअं अलंकारओ । ता भणेहि कुदो दे एसो (३८) ।

शर्विलकः । मदनिके किं तवानेन । गृह्यताम् ।

मदनिका । सरोषम् । जइ मे पच्चअं ण गच्छसि ता किंणिमित्तं मं णिक्किणसि (३९) ।

शर्विलकः । अयि प्रभाते मया श्रुतं श्रेष्ठिचत्वरे यथा सार्थवाहस्य चारुदत्तस्येति । वसन्तसेना मदनिका च मूर्छां नाटयतः ।

शर्विलकः । मदनिके समाश्वसिहि । किमिदानीं त्वम्

क्व चायं(?) जनो वसन्तसेनादिः सप्रमाणव्यवहारकारिजन शिरोमणिः क्व च पुनरासादितं वस्तु चौर्येणेति । द्वयमपि न युज्यत इत्यर्थः । तावदिति द्विरुक्तिः संभ्रमेण ।

मद०–(३८) [शार्विलक] दृष्टपूर्व इवायमलंकारः । तद्भण कुतस्त एषः ।

मद०–(३९) यदि मे प्रत्ययं न गच्छसि तत्किंनिमित्तं मां निष्क्रीणासि । निष्क्रयं दत्वा स्वीकरोषीत्यर्थः । प्रत्ययं विश्वासम् ।

---

१ जनो C; अअं च जणो whole om. J. २ om. B (d). ३ om. B B (ad) C J. ४ om. B (a). ५ om. A B (bc) J. ६ °पुव्वो A B B (ad) B H. ७ अयं D H. ८ कुदो एसो B B (a). ९ णिक्किणिस्ससि B (d); णिक्कीणसि D H; विक्कणासि G. १० अय B (a). ११ °त्तस्य इति &c. B. १२ Twice B G.

विपादस्रस्तसर्वाङ्गी संभ्रमभ्रान्तलोचना ।
नीयमानाभुजिष्यात्वं कम्पसे नानुकम्पसे ॥ ८ ॥

मदनिका । समाश्वस्य । साहसिअ ण हु तुए मम कारणादो इमं अकज्जं करन्तेण तस्सिं गेहे कोवि वावादिदो परिक्खदो वा (४०) ।

शर्विलकः । मदनिके भीते सुखे न शर्विलकः प्रहरति । तन्मया न कश्चिद्व्यापादितो नापि परिक्षतः ।

मदनिका । सच्चं सच्चं (४१) ।

शर्विलकः । सत्यम् ।

वसन्तसेना । संज्ञा लब्ध्वा । अम्महे पच्चुवजीविदम्हि (४२) ।

[विपादेत्यनुष्टुप् ।] अभुजिष्यात्वमनुपदोक्ता भुजिष्याशब्दार्थधर्मम् भार्यात्वपराधीनत्वं नीयमाना ॥ ८ ॥

मद०–(४०) साहसिक न खलु त्वया मम कारणादिदमकार्यं कुर्वता तस्मिन्गेहे कोपि व्यापादितो(तः) परिक्षतो वा ।

मद०–(४१) सत्यं सत्यम् ।

वस०–संज्ञां चेतनाम् । (४२) आश्चर्यं प्रत्युपजीवितास्मि । गतजीवितास्मीत्यर्थः(?) । यन्मित्रचारुदत्तगृहे शर्विलकेन कोपि न मारितः क्षतो वेति भावः ।

---

१ परत B (d) २ B नीयमाना भुजिष्या त्व J ३ After this word किमिदानीं च B (d). ४ करे० B B (a). ५ कोवि तत्त B B (a), कोभिवि B (d). ६ सर्च सत्तम् G. ७ सत्य सत्यम् A B (bc) E F G. ८ पच्चु° A B (cd) F G, पच्चुर्ण (ज्जी ?) h.

मदनिका। पिअं पिअं (४३)।

शर्विलकः। सेर्ष्यम्। मदनिके किं नाम प्रियमिति।

त्वत्स्नेहबद्धहृदयो हि करोम्यकार्यं
सद्वृत्तपूर्वपुरुषेऽपि कुले प्रसूतः।
रक्षामि मन्मथविपन्नगुणोऽपि मानं
मित्रं च मां व्यपदिशस्यपरं च यासि ॥९॥

साकूतम्।

इह सर्वस्वफलिनः कुलपुत्रमहाद्रुमाः।
निष्फलत्वमलं यान्ति वेश्याविहगभक्षिताः ॥१०॥

मद०–(४३) प्रियं प्रियम्। वक्रोक्तिरियम्। विरोधलक्षणया प्रियमित्यर्थः। अत एवैतदुपरि शर्विलकस्य किं नाम प्रियमिति प्रश्नो(भो)पि संगच्छते। [त्वत्स्नेहेति।] वसन्ततिलका च्छन्दः। सद्वृत्ताः सदाचाराः पूर्वपुरुषाः पितृपितामहादयो यस्मिन्नीदृशे कुले प्रसूतोपि त्वय्यासक्तः करोमि चौर्यं तच त्वदर्थमेवेत्यर्थः। कामातुरोन्यस्य न रक्षति मानमहं तु कामातुरोपि रक्षामीत्याह। मन्मथेत्यादिना। देहमिति पाठे ध्वनिः। देहं स्त्रीयं रक्षामि कामपीडितोप्यहमिति वाच्यार्थः। परकीयमपि देहं रक्षामि नोचेदपहरेयमिति व्यङ्ग्यम्। शेषं सुगमम् ॥९॥

[इहेति।] अनुष्टुप्। कुलपुत्रा एव महाद्रुमाः। अत्र विशेषणविशेष्ययोः समस्तं सावयवरूपकमलंकारः ॥ १० ॥

---

१ om. A B B (abc) २ करोमि. ३ °ऽप मानं A B (c) D F G; प्रमानं B (b); नमानं E. ४ यासि. ५ फलिना K. ६ निःफलत्व K.

अयं च सुरतज्वालः कामाग्निः प्रणयेन्धनः ।
नराणां यत्र हूयन्ते यौवनानि धनानि च ॥ ११ ॥

वसन्तसेना । सस्मितम् । अहो से अत्थाणे आवेओ (४४)।

शर्विलकः । सर्वथा ।

अपण्डितास्ते पुरुषा मता मे
ये स्त्रीषु च श्रीषु च विश्वसन्ति ।
श्रियो हि कुर्वन्ति तथैव नार्यो
भुजंगकन्यापरिसर्पणानि ॥ १२ ॥

स्त्रीषु न रागः कार्यो रक्तं पुरुषं स्त्रियः परिभवन्ति ।
रक्तैव हि रन्तव्या विरक्तभावा तु हातव्या ॥ १३ ॥

[अयं चेति ।] अनुष्टुप् । अत्र विशेषणयोः समस्तं व्यस्तं विशेष्ये सावयवरूपकमलंकारः ॥ ११ ॥

वस०—(४४) अहोऽस्यास्थाने आवेशः । अस्थानेऽयोग्य आवेश इत्यर्थः । स्थाने इति योग्यार्थकमव्ययम् । 'युक्ते द्वे सांप्रतं स्थाने' इत्यमरः ।

शर्वि०—कामप्रतिघाते क्रोधः शक्तस्य । अशक्तस्य तु विषाद इति शास्त्रात्क्रुद्धः शर्विलको वेश्याजनं निर्भर्त्स्य स्त्रीमात्रमिदानीं निर्भर्त्सयति । [अपण्डितास्ते इत्यादिपद्यपद्यैः ।]

[अपण्डितास्ते] इति । [उपजाति छन्दसा श्लोकः ।] भुजंगकन्या भुजंगी तद्वत्परिसर्पणानि त्वरितानि चलनानीत्यर्थः । [श्रियां स्त्रियां(स्त्रीणां) घातिचाञ्चल्यमिति तात्पर्यम् ॥ १२ ॥

[स्त्रीषु न रागः ।] इत्यार्याच्छन्दः ॥ १३ ॥

---

१ कामोग्निः A B (bcd) D E F K. २ °णेधन (?) B (d) ३ om B B (a) ४ तु A B (b) D I G ५ हातव्या B (b)

सुष्ठु खल्विदमुच्यते ।

एता हसन्ति च रुदन्ति च वित्तहेतो-
विश्वासयन्ति पुरुषं न तु विश्वसन्ति ।
तस्मान्नरेण कुलशीलसमन्वितेन
वेश्याः श्मशानसुमना इव वर्जनीयाः ॥ १४ ॥

अपि च ।

समुद्रवीचीव चलस्वभावाः
संध्याभ्रलेखेव मुहूर्तरागाः ।
स्त्रियो हृतार्थाः पुरुषं निरर्थं
निष्पीडितालक्तकवत्त्यजन्ति ॥ १५ ॥

स्त्रियो नाम चपलाः

अन्यं मनुष्यं हृदयेन कृत्वा
अन्यं ततो दृष्टिभिराह्वयन्ति ।
अन्यत्र मुञ्चन्ति मदप्रसेक-
मन्यं शरीरेण च कामयन्ते ॥ १६ ॥

स्त्रीजनं निन्दन्नेव विशिष्य वेश्यां(श्या) निन्दति । [एता इति ।] [वसन्ततिलकाछन्दः] श्मशानसुमना इति । सुमनसः पुष्पवृत्तेरेकवचनान्ततापीति बोध्यम् । 'अपत्याख्येये दधिसुमनसी' इति प्राचीनप्रयोगात् । अथवा 'सुमना मालती जातिः' इत्यमरोक्तपक्षेपि । सतामनुद्वेजकत्वाददुष्टत्वमुपमाया इत्याकलनीयम् ॥१४॥ [समुद्रेति ।] [उपजातिछन्दः] । स्पष्टम् ॥ १५ ॥

चपलाश्चञ्चला विद्युतश्च । चपला इव चपलाः स्त्रियः इति व्यङ्ग्योपमा । 'तडित्सौदामिनी विद्युच्चञ्चला चपला अपि' इत्यमरः ।[अन्यं

---

१ वित्त ? G. २ न च B B (ad) K. ३ ०श्मशान K. ४ °वीचीव B (a)· ५ हि om. B (b) ; हितार्थो- B (d) E. ६ निर्पीडिता० D H, नि-पीडिता K. ७ स्त्रियो हि G. ८ हृदयेन A. ९ त्वन्यं ? H. १० °ह्वयन्त्यः D, H.

सूक्तं खलु कस्यापि ।

न पर्वताग्रे नलिनी प्ररोहति
न गर्दभा वाजिधुरं वहन्ति ।
यवाः प्रकीर्णा न भवन्ति शालयो
न वेशजाताः शुचयस्तथाङ्गनाः ॥ १७ ॥

आः दुरात्मंश्चारुदत्तहतक अयं न भवसि । इति कतिचित् पदानि गच्छति ।

मदनिका । अञ्चले गृहीत्वा । अइ असंबद्धभासअ असंभावणीए कुप्पसि (४५) ।

शर्विलकः । कथमसंभावनीयं नाम ।

मदनिका । एसो क्खु अलकारओ अज्जआकेरओ (४६)।

शर्विलकः । ततः किम् ।

मनुष्यमिति ।] सुगमतमम् [इन्द्रवज्राछन्दः]॥ १६ ॥ [न पर्वताग्र इति ।] स्पष्टतर पद्य प्राचीनम् । अत एवोक्तं सूक्त कस्यापीति । [विलक्षणमिद छन्दः । प्रथमपादे द्वादशाक्षराणि । द्वितीये एकादशाक्षराणि च सन्ति । प्रथमपादे 'ज त ज भ' एते गणा लभ्यन्ते । द्वितीये तु 'ज त ज ग ल' एते गणा लभ्यन्ते । उत्तरार्धेतु वंशस्थं छन्दः] ॥१७॥

आः दुरात्मन् चारुदत्तहतक अयं न 'भवसीत्यनेनाधुनैव हन्मि' चारुदत्तमिति व्यङ्ग्यम् ।

मद०–(४५) अयि(यि)असबद्धभाषक असंभावनीयं(ये)कुप्यसि।

मद०–(४६) एष खल्वलंकारोऽज्जआकेरओ आर्यायाः । वसन्तसेनाया इत्यर्थः । केरओ इति केवलं पदी । यद्वार्यीकृत इत्यर्थ ।

---

१ °मातः B (d) २ °दत्त हतक B ३ om A B (c) D ४ ददाति BB (abcd) C D F F G. ५ अपि D H ६ °भास E. ७ तु A ८ अ तं• H ९ अज्जआ केर० C J.

मदनिका । स च तस्स अज्जस्स हत्थे विणिक्खित्तो (४७) ।

शर्विलकः । किमर्थम् ।

मदनिका । कर्णे । एव्वं विअ (४८) ।

शर्विलकः । सवैलक्ष्यम् । भोः कष्टम् ।

छायार्थी ग्रीष्मसंतप्तो यामेवाहं समाश्रितः ।
अजानता मया सैव पत्रैः शाखा वियोजिता ॥ १८ ॥

वसन्तसेना । कधं एसोवि संतप्पादि ज्जेव । ता अआणन्तेण एदिणा एव्वं अणुचिट्ठिदं (४९) ।

शर्विलकः । मदनिके किमिदानीं युक्तम् ।

मदनिका । एत्थ तुमं ज्जेव्व पण्डिओ (५०) ।

शर्विलकः । नैवम् । पश्य ।

स्त्रियो हि नाम खल्वेता निसर्गादेव पण्डिताः ।
पुरुषाणां तु पाण्डित्यं शास्त्रैरेवोपदिश्यते ॥ १९ ॥

मद०–(४७) स च तस्यार्यस्य हस्ते विनिक्षिप्तः । स चालंकारश्च । आर्यस्य चारुदत्तस्य ।

मद०–(४८) एव - इ(मि)व । चारुदत्तस्याकिंचनतया भोगस्य भूरिधनसाध्यत्वादयमलंकारो न्यासमिषेण तस्य हस्ते विनिक्षिप्त इति संकेतार्थः । अप्रस्तुतवृत्तान्तेन प्रस्तुतवृत्तान्तमुपपादयन्नाह । [छायार्थीति] श्लोकः । यां शाखाम् । अप्रस्तुतप्रशंसालंकारः ॥ १८ ॥

वस०–(४९) कथमेषोपि संतप्यत एव । तदजानतैतेनैवमनुष्ठितम् ।

मद०–(५०) अत्र त्वमेव पण्डितः । [स्त्रियो हीति ।] अनुष्टुप् ॥ १९ ॥

---

१ निक्खित्तो D. २ छायार्थे A B (c) C D J. ३ कथं B (a). ४ अआणन्त° B (a). ५ एव्वमणु° D, चिट्ठिदं B (a). ६ शास्त्रैरे° BB (a).

मदनिका । सेव्विलअ जइ मम वअणं सुणीअदि ता तस्स ज्जेव्व महाणुभावस्स पडिणिज्जादेहि (५१) ।

शर्विलकः । मदनिके यद्यसौ राजकुले मां कथयति ।

मदनिका । ण चन्दादो आदवो होदि (५२) ।

वसन्तसेना । साहु मदणिए साहु (५३) ।

मद०–(५१) शर्विलक यदि मम वचनं श्रूयते तत्तस्यैव महानुभावस्य पडिणिज्जादेहि । प्रतिनिर्यातयेत्यर्थः । परावृत्य गत्वा चारुदत्ताय प्रतिदेहीत्यर्थः । महानुभावस्येति संबन्धसामान्ये षष्ठी । महानुभावाय चारुदत्तायेत्यर्थः । यदि मम वचनं श्रूयत इत्यनेन निजवचनस्यावश्योपादेयत्वं व्यज्यते । इदं च 'त्वामस्मि' इत्युदाहरणे काव्यप्रकाशे स्पष्टम् । अन्यथा येन यदुच्यते तदन्येन श्रूयत इति लोकरीतेर्यदि मम वचनं श्रूयत इति कथनं व्यर्थमेवेति ध्येयम् ।

शर्वि०–असौ चारुदत्तो राजकुले राजगृहेऽधिकरणे न्यायस्थल इत्यर्थः ।

मद०– (५२) न चन्द्रादातपो भवति । आतपः संतापः । यद्यपि प्रकाशमात्रवाचक आतपशब्दश्चन्द्रातप इत्यादि(दि) प्रयोगदर्शनात् । 'छाया त्वनातपे' इत्यमरकोशाद्य तथापि प्रकृते केवलमुष्णपरत्वं वक्तृतात्पर्यादुन्नीयते ।

वस०–(५३) साधु मदनिके साधु ।

---

१ सेव्विलअ K. २ सुणीअा० B ३ कथयिष्यति BB (a) pr. m. कथयति co. (?) ष्यति. B (d) ४ मर्षागय B. E.

शर्विलकः । मदनिके

न खलु मम विषादः साहसेऽस्मिन्भयं वा
कथयसि हि किमर्थं तस्य साधोर्गुणांस्त्वम् ।
जनयति मम वेदं कुत्सितं कर्म लज्जां
नृपतिरिह शठानां मादृशां किं नु कुर्यात् ॥२०॥

तथापि नीतिविरुद्धमेतत् । अन्य उपायश्चिन्त्यताम् ।

मदनिका । सो अअं अवरो उवाओ (९४) ।

वसन्तसेना । को क्खु अवरो उवाओ हुविस्सदि (९५) ।

मदनिका । तस्स ज्जेव अज्जस्स केरओ भविअ एदं अलंकारअं अज्जआए उवणेहि (९६) ।

शर्विलकः । एवं कृते किं भवति ।

शर्वि०–[न खलु ममेति ।] मालिनी छन्दः । साहसे चौर्ये । तस्य चारुदत्तस्य । राजदण्डं स्मृत्वा माह नृपतिरिहेति ॥ २० ॥ अन्यथाऽऽरदत्तमति(दा)नभिज्ञः ।

मद०–(९४) सोयमपर उपायः ।

वस०–(९५) कः खल्वपर उपायो भविष्यति ।

मद०–(९६) तस्यैवार्यस्य । केरकः कृतः । तेन प्रेषित इत्यर्थः । भूत्वैतमलंकारमार्याया उपनय । प्रापयेत्यर्थः । तस्य चारुदत्तस्य । आर्यायै वसन्तसेनायै ।

---

१ साहसो० B (b). २ गुणास्तम् A B (c) F. ३ खेदं II B (abd) E. ४ किंत्र B (d) ५ नीति......तत् om: B (f) D E; नीतिविरुद्धमे० B (a). ६ मेतदन्य० B. ७ एसो अअं B B (a). ८ उआओ B (a). ९ उआओ B (a). १० होविस्सदि H. ११ केरओ BDEK. १२ हुविअ B (a).

मदनिका । तुमं दाव अचोगे । सो वि अज्जो अरिणो । अज्जआए सके अलंकारअं उवगदं भोदि (५७) ।

शर्विलकः । नन्वतिसाहसमेतत् ।

मदनिका । अइ उवणेहि । अण्णधा अदिसाहसं (५८) ।

वसन्तसेना । साहु मदणिए साहु । अभुजिस्साए विअ मन्तिदं (५९) ।

शर्विलकः ।

मयाप्ता महती बुद्धिर्भवतीमनुगच्छता ।
निशायां नष्टचन्द्रायां दुर्लभो मार्गदर्शकः ॥२१॥

मदनिका । तेण तुमं इमस्सिं कामदेवगेहे मुहुत्तअं चिट्ठ, जाव अज्जआए तुह आगमणं णिवेदेमि (६०) ।

मद०–(५७) त्वं तावदचोरः । सोऽप्यार्योऽनृणः । आर्यया स्वकोऽलंकार उपगतो भवति । प्राप्त इत्यर्थः ।

मद०–(५८) अपि(यि) उपनय । अन्यथातिसाहसम् ।

वस०–(५९) साधु मदनिके साधु । अभुजिष्ययेव मन्त्रितम् यथा कलत्रं मन्त्रयति तथा मन्त्रितमित्यर्थः । एतावत्पर्यन्तमि गवाक्षनिषण्णया वसन्तसेना(न)या श्रुतमनूदितं स्वगतमिति ज्ञेयम् [मयेति।] अनुष्टुप् ॥ २१ ॥

मद०–(६०) तेन त्वमस्मिन्कामदेवगेहे मुहूर्तं तिष्ठ यावदार्यायै तवागमनं निवेदयामि ।

---

१ ति B (d). २ अहं? A B (c) F. ३ अरिणो E. ४ आगद B (d). ५ ण्हुद B (d) ६ मअ° B (ad). ७ मामद० AB (c) D F. ८ तेण वि F B (ad) CJ. ९ मुहुत्त D. १० तुहागमण AB (bc) D, तवाग० B (d).

शर्विलकः। एवं भवतु।

मदनिका। उपसृत्य। अज्जए एसो क्खु चारुदत्तस्स सआसादो बम्हणो आअदो (६१)।

वसन्तसेना। हञ्जे तस्स केरओत्ति कधं तुमं जाणासि (६२)।

मदनिका। अज्जए अत्तकेरअं पि ण जाणामि (६३)।

वसन्तसेना। स्वगतं सशिरःकम्पं विहस्य। जुज्जदि जुज्जदि। प्रकाशम्। पविसदु (६४)।

मदनिका। जं अज्जआ आणवेदि। उपगम्य। पविसदु सव्विलओ (६५)।

शर्विलकः। उपसृत्य सवैलक्ष्यम्। स्वस्ति भवत्यै।

वसन्तसेना। अज्ज वन्दामि। समाविसदु अज्जो (६६)।

मद०–(६१) आर्ये एष खलु चारुदत्तस्य सकाशाद्ब्राह्मण आगतः।

वस०–(६२) हञ्जे तस्य कृत (?) इति कथं त्वं जानासि।

मद०–(६३) आर्ये आत्मनोर्थमपि (?) न जानामि।

वस०–(६४) युज्यते युज्यते। प्रविशतु।

मद०–(६५) यदार्याज्ञापयति। प्रविशतु शर्विलकः।

वस०–(६६) आर्ये(र्य) वन्दे। समाविशत्वार्यः।

---

१ अज्जअ्(द्?) BB (a). २ केरअं त्ति AB (c) DFJ. ३ वि AB (abcd) D, पि EK. ४ आणामि B B(a). ५ om. BCDK; जुज्जदि जुज्जदि AB (c). ६ अज्जा D H ७ om. AB (bcd) DEG.

शर्विलकः । सार्थवाहस्त्वां विज्ञापयति जर्जरत्वाद्गृहस्य दूरेक्ष्यमिदं भाण्डम्। तद्गृह्यताम् । इति मदनिकायाः समर्प्य प्रस्थितः ।

वसन्तसेना । अज्ज ममावि दाव पडिसंदेसं ताहिं अज्जो णेदु (६७)।

शर्विलकः । स्वगतम् । कस्तत्र यास्यति । प्रकाशम्। कः प्रतिसंदेशः ।

वसन्तसेना । पडिच्छदु अज्जो मदणिअं (६८) ।

शर्विलकः । भवति न खल्ववगच्छामि ।

वसन्तसेना । अहं अवगच्छामि।

शर्विलकः । कथमिव ।

वसन्तसेना । अहं अज्जचारुदत्तेण भणिदा । जो इमं अलंकारअं समप्पइस्सदि, तस्स तुए मदणिआ दादव्वा । ता सो ज्जेव एदं दे देदित्ति एव्वं अज्जेण अवगच्छिदव्वं (६९)।

वस०–(६७) आर्य ममापि तावत्प्रतिसंदेशं तत्रार्यो नयतु ।

वस०–(६८) प्रतीच्छत्वार्यो मदनिकाम् ।

शर्वि०–भवतीति संबोधनम् ।

वस०–(६९) अहमार्यचारुदत्तेन भणिता । य इममलंकारं सम-

१ दूरस्थ॰ AB (c) F, दुस्थ॰ D H. २ णेदु अज्जो BB (n). ३ अहमा॰ BD. ४ ॰णिआदव्वा B (a). ५ देदिवि AB (c), दे om. BDEGK; एदं देदि H. ६ एव्व B (b); एव्ड E. ७ ॰णिच्छदव्वं AB (c) F, ॰गच्छइदव्वं B (a); ॰गच्छिदव्वं B (b), ॰गैदव्वं D, मतव्य H.

शर्विलकः । स्वगतम् । अये विज्ञातोऽहमनया । प्रकाशम् । साधु आर्यचारुदत्त साधु ।

गुणेष्वेव हि कर्त्तव्यः प्रयत्नः पुरुषैः सदा ।
गुणयुक्तो दरिद्रोऽपि नेश्वरैरगुणैः समः ॥ २२ ॥

अपि च ।

गुणेषु यत्नः पुरुषेण कार्यो
न किंचिदप्राप्यतमं गुणानाम् ।
गुणप्रकर्षादुडुपेन शंभो-
रलङ्घ्यमुल्लङ्घितमुत्तमाङ्गम् ॥ २३ ॥

वसन्तसेना । को एत्थ पवहणिओ (७०) ।

प्रविश्य सप्रवहणः

चेटः । अज्जए सज्जं पवहणं (७१) ।

पयिष्यति, तस्य त्वया मदनिका दातव्या । तस्य एवैतां ते ददातीत्येवमार्येणावगन्तव्यम् ।

[गुणेष्वेवेति ।] अनुष्टुप् ॥ २२ ॥ इममेवार्थं भङ्ग्यन्तरेणाह । [गुणेषु यत्न इति ।] [उपेन्द्रवज्राच्छन्दः] ॥ २३ ॥

वस०–(७०) कोत्र प्रवहणिकः । प्रवहणं कर्णीरथ(थं) वहतीति प्रवहणिकः सारथिरित्यर्थः ।

चेटः–(७१) आर्ये सज्जं प्रवहणम् ।

---

१ om. BB (a), अए K. २ साध्वार्य B ; आर्य om. A B (bcd) DE; साधु चारुदत्त२ G. ३ गुणायुक्तो B (d). ४ °प्रकोरलंघितं लङ्घितमुत्तमाङ्गं AB (c) DF ; रलंघितमुत्तमाङ्गं B (b). ५ सज्ज H.

वसन्तसेना । हञ्जे मअणिए सुदिट्टं मं करेहि । दिण्णासि । आरुह पवहणं । सुमरेसि मं (७२) ।

मदनिका । रुदती । परिचिअम्हि अज्जआए (७३) ।

इति पादयोः पतति ।

वसन्तसेना । संपदं तुमं ज्जेव वन्दणीआ संवुत्ता । ता गच्छ । आरुह पवहणं । सुमरेसि मं (७४) ।

शर्विलकः । स्वस्ति भवत्यै । मदनिके

सुदृष्टः क्रियतामेष शिरसा वन्द्यतां जनः ।
यत्र ते दुर्लभं प्राप्तं वधूशब्दावगुण्ठनम् ॥ २४ ॥

इति मदनिकया सह प्रवहणमारुह्य गन्तुं प्रवृत्तः ।

वस०–(७२) हञ्जे मा(म)दनिके सुदृष्टां मां कुरु । दत्तासि । आरोह प्रवहणम् । स्मरसि माम् । स्मरिष्यसीत्यर्थः ।

मद०–(७३) परिच्युतास्म्यार्यायाः । इयं पञ्चमी ।

वस०–(७४) सांप्रतं त्वमेव वन्दनीया संवृत्ता । तद्गच्छ । आरोह प्रवहणम् । स्मरसि माम् ॥ (सांप्रतं त्वमेव वन्दनीया जातेत्युत्तरं वसन्तसेनया मदनिकाकृतपादपतनस्य दत्तमित्यवधातव्यम् । तवेदानीमभुजिष्यात्वेन वधूत्वं प्राप्तम् । अस्माकं तु कोटिपतित्वे ऐश्वर्येकनायकत्वेऽपि वेश्यापदवाच्यतैवेति भावः [सुदृष्ट इति ।] अनुष्टुप् । वधूशब्दवाच्यत्वरूपमवगुण्ठनम् । अन्यानवलोकनीयत्वात् । अन्यानवलोकनरूपमसूर्यंपश्या राजदारा इत्यादिसदृशमित्यर्थः ॥ २४ ॥

---

१ सुदिट्ठं AB (c); °दिट्ठे B (a). २ करेहि मं B B (a). ३ दिण्णसि A[B] (bc); दिण्णासि=दअम्हि B (c) ४ पवहणं B. ५ रुदन्ती B B (ad). ६ परिच्चअम्हि=°च्युतास्मि (आर्यायाः) AB(c) also F; परिच्चत्त° J; परित्यक्तास्मि B, परिच्च° K. ७ सुमरसि B. ८ भवत्यै मदनिके B. ९ °दृष्टः B (d); °दृष्टः B.

नेपथ्ये। कः कोऽत्र भोः। राष्ट्रियः समाज्ञापयति। एष खल्वार्यको गोपालदारको राजा भविष्यतीति सिद्धादेशप्रत्ययपरित्रस्तेन पालकेन राज्ञा घोषादानीय घोरे बन्धनागारे बद्धः। ततः स्वेषु स्वेषु स्थानेष्वप्रमत्तैर्भवद्भिर्भवितव्यम्।

शर्विलकः। आकर्ण्य। कथं राज्ञा पालकेन प्रियसुहृदार्यको मे बद्धः। कलत्रवांश्चास्मि संवृत्तः। आः कष्टम्। अथवा

इयमिदमतीव लोके प्रियं नराणां सुहृच्च वनिता च।
संप्रति तु सुन्दरीणां शतादपि सुहृद्विशिष्टतमः॥ २९॥

भवतु। अवतरामि। इत्यवतरति।

मदनिका। साञ्जलिं बद्धा। एव्वं णेदं। ता परं णेदु मं अज्जउत्तो समीवं गुरुअणाणं (७९)।

शर्विलकः। साधु प्रिये साधु। अस्मच्चित्तसदृशमभिहितम्। चेटमुद्दिश्य। भैद्र जानीषे रेभिलस्य सार्थवाहस्योदवसितम्।

[इयमिदमतीवेति।] आर्याच्छन्दः॥ २९॥

मद०–(७९) एवं नेद(मिदम्।) तत् परं नयतु मामार्यपुत्रः समीपं गुरुजनानाम्।

शर्वि०–उदवसितं गृहम्।

---

१ °दारको D. २ °देश॰ प्रत्ययपरत्रस्तेन B. ३ राज्ञा पालकेन. B. ४ °दानीयघोर इव KB (a). ५ स्थित. AB (bcd) CD. ६ om. B (d). ७ अप्रमत्तमत्तै॰? AB (c) F; अप्रमत्तै B (d). ८ चास्मि AB (c). ९ om. AB (bcd) DEFK. १० °वत्त्वत्र° BCD. ११ अञ्जलिं बद्धा om. E. १२ °अणाणं A. १३ सदृशमभिहितम् B. १४ अपि B; अए B (a) K. १५ जानीषे H. १६ °हस्य गृहम् B H (a).

चेटः । अध इं (७६) ।

शार्विलकः । तत्र प्रापय प्रियाम् ।

चेटः । जं अज्जो आणवेदि (७७) ।

मदनिका । जधा अज्जउत्तो भणादि । अप्पमत्तेण दाव अज्जउत्तेण होदव्वं (७८) । इति निष्क्रान्ता ।

शार्विलकः । अहमिदानीम्

ज्ञातीन्विटान्स्वभुजविक्रमलब्धवर्णा-
न्राजापमानकुपितांश्च नरेन्द्रभृत्यान् ।
उत्तेजयामि सुहृदः परिमोक्षणाय
यौगन्धरायण इवोदयनस्य राज्ञः ॥ २६ ॥

अपि च ।

प्रियसुहृदमकारणे गृहीतं
रिपुभिरसाधुभिराहितात्मशङ्कैः ।

चेटः–(७६) अथ किम् ।

चेटः–(७७) यदार्य आज्ञापयति ।

मद०–(७८) यथार्यपुत्रो भणति । अप्रमत्तेन तावदार्यपुत्रेण भवितव्यम् ।

शार्वि०–[ज्ञातीनिति।] वसन्ततिलका छन्दः । सुहृद आर्यकस्याभीरस्य । चतुर्थचरणदृष्टान्तकथा बृहत्कथायामालोकनीया श्लोकार्थो नीतिरूप इति ज्ञेयम् ॥ २६ ॥

१ नियतमाम् BB (a). २ निष्क्रान्ता K. ३ °धरामदान् DE. ४ थागन्ध° DE

सरभसमभिपत्य मोचयामि
स्थितमिव राहुमुखे शशाङ्कबिम्बम् ॥ २७ ॥

इति निष्क्रान्तः ।

प्रविश्य ।

चेटी । अज्जए दिट्ठिआ वड्ढसि । अज्जचारुदत्तस्स सआसादो बम्हणो आअदो (७९) ।

वसन्तसेना । अहो रमणीअदा अज्जं दिवसस्स । ता हञ्जे सादरं बन्धुलेण समं पवेसेहि णं (८०)

चेटी । जं अज्जआ आणवेदि (८१) । इति निष्क्रान्ता ।

विदूषको बन्धुलेन सह प्रविष्टः ।

[प्रियेति ।] पुष्पिताग्राच्छन्दः । प्रियसुहृदमार्यकम् ॥ २७ ॥

चेटी–(७९) आर्ये दिष्ट्या वर्धसे । आर्यचारुदत्तस्य सकाशाद्ब्राह्मण आगतः ।

वस०–(८०) अहो रमणीयताद्य दिवसस्य । तद्धञ्जे सादरं बन्धुलेन समं प्रवेशयैनम् ।

चेटी–(८१) यदार्याज्ञापयति । बन्धुला अत्रैवाङ्के वक्ष्यमाणलक्षणा बोध्याः । विदूषकोऽयं मैत्रेय एव रत्नावला(लीं) दातुमागत इति स्मत्तर्व्य(र्तव्य)म् ।

---

१ °मभिपत्य G. २ वड्ढसे B (a). ३ अज्ज om. B (a). ४ °दत्तसआसादो B (b) E. ५ रमणीअदा D. ६ अज्जदिवसस्स B. ७ बन्धुलेण B (ad) K. ८ पवेसेहि DFH. ९ प्रविश्य B (a).

विदूषकः । ही ही भोः । तवचरणकिलेसविणिज्जिदेण रक्खसराओ रावणो पुप्फकेण विमाणेण गच्छदि । अहं उण बम्हणो अकिदतवचरणकिलेसो वि णअरणारीजणेण गच्छामि (८२) ।

चेटी । पेक्खदु अज्जो अम्हकेरकं गेहदुआरं (८३) ।

विदूषकः । अवलोक्य सविस्मयम् । अहो सलिलसित्तमज्जिदकिदहरिदोवलेवणस्स, विविहसुअंधकुसुमोवहारचित्तलिदभूमिआभाअस्स, गअणतलालोअणकोदूहलदूरुण्णामिद-

---

विदू०–(८२) ही ही भोः इत्याश्चर्येऽव्ययम् । तपश्चरणक्लेशविनिर्जितेन राक्षसराजो रावणः पुष्पकेण(ग) विमानेन गच्छति । अहं पुनर्ब्राह्मणोऽकृततपश्चरणक्लेशोऽपि नगरनारीजनेन गच्छामि । तपश्चरणेत्यादिना पुष्पकस्य स्वाधीनत्वं ध्वन्यते । नगरनारीजनेन वेश्याजनेन सह गच्छामीत्यर्थः । इदं सर्वं विदूषकत्वादुपहसतीति बोध्यम् ।

चेटी–(८३) प्रेक्षतामार्योऽस्माकं कृतं गेहद्वारम् ।

विदू०–(८४) अहो सलिलसिक्तमार्जितकृतहरितोपलेपनस्य, कृतगोमयोपलेपनस्येत्यर्थः । विविधसुगन्धकुसुमोपहारचित्रितभूमिकाभागस्य, गगनतलालोकनकौतूहलदूरोन्नामितशीर्षस्य, उच्छ्रायप्रकर्ष-

---

१ भो B २ °राओ D H ३ रावणा D H ४ अ र किद? G ५ णअरणारी K ६ अजणा B (b) M ७ °केरके AB (bc) F ८ °दुआरअं B B (a) ९ विलेवण B B (a) १० °मज्जिद K ११ °किरिद° F (a) ; किदरिदोव B (b) १२ विविध B B (d) १३ सुअंधि DH १४ सअं om सअंकुसुमपिञ्ज° B १५ चित्तलिद=चित्रलिखित Com K, चित्तलिद F H १६ भूमिभाअअ B (a) भूमिभाअस्स J, भूमाअस्स K १७ कोदूहल B (bd) १८ दुरुण्णमिद AB (c), दुरुण्णामिद B (ab1), दूरुण्णमिद D H

सीसस्स, दोलाअमाणोवलंबिदेरावणहत्थब्भमाइदमल्लिआदामगुणालंकिदस्स, समुच्छिददन्तिदन्ततोरणावभासिदस्स, महारअणोवराअसोहिणा पवणबलंदोलणाललन्तचञ्चलग्गहत्थेण इदो एहित्ति वाहरन्तेण विअ मं सोहग्गपडाआणिवहेणोवसोहिदस्स, तोरणधरणत्थंभवेदिआणिक्खित्तसमुल्लसन्तहरिदचूदपल्लवललामफलिहमङ्गलकलसाभिरामोहअपासस्स, महासुरवक्खत्थलदुब्भेज्जवज्जणिरन्तरपडिबद्धकणअकवाडस्स,

---

दोलायमानावलम्बितैरावणहस्तभ्रमायितमल्लिकादामगुणालंकृतस्य, समुच्छ्रितदन्तिदन्ततोरणावभासितस्य, महारा(र)त्नोपरागोपशोभिना। महारजनं-कुसुम्भम्। महारत्नोपरागोपशोभिनेति वा। पवनबलान्दोलनाललच्चञ्चलाग्रहस्तेन प्रबलस्य बलेन वेगेनान्दोलना कम्पस्तया ललच्चलदत एव चञ्चलं हस्ताग्रं यस्य तेनेत्यर्थः। इत एहीति व्याहरतेव मां सौभाग्यपताकानिवहेनोपशोभितस्य, तोरणधरणस्तम्भवेदिकानिक्षिप्तसमुल्लसद्धरितचूतपल्लवललामस्फटिकमङ्गलकलशाभिरामोभयपार्श्वस्य, महासुरवक्षःस्थलदुर्भेद्यवज्रनिरन्तरप्रति-

---

१ दोलाय° ABK. २ °वलंबिदे F. ३ देरावण BDH. ४ भ्रमाविद B; भमाभद B (bd) ?G, धमाभद E; भ्रमाभद K. ५ °लङ्कदस्स K. ६ समुद्दद-न्ति° A; °द्द? C. E; समुत्तददन्ति ? B (b); समुच्छिद H. ७ राग AB (c) DE; राओवसोहिणा K. ८ पवण......लणा. om. B (a); पवल D. ९ चंचलाग्ग° K. १० इदो इदो B(d). ११ °हेणो ज्जव ? B (b). १२ धे.रण° F. १३ ध्धरण AB (c); धरणा B (a); ध्धरण B (b); द्धरण F. १४ थंभ H B (a) CDEFG; थंभ K. १५ फलिह BCDFGK. १६ कदस ? B (a); कलसाराभो G. १७ इव B (a). १८ वासस्स B B (a); वास्सस्स C; पासस्स DH; वासस्स EFGK. १९ णिब्भेज्ज B (a), दुज्जेश्वरज्ज वलवडम° K.

दुग्गदजणमणोरहाआसकरस्स, वसन्तसेणाभवणदुआरस्स सस्सिरीअदा । जं सच्चं मज्झत्थस्स वि जणस्स बलाहिट्टिं आआरेदि (८४) ।

चेटी । एदु एदु इमं पढमं पओट्ठं पविसदु अज्जो (८५)।

विदूषकः । प्रविश्यावलोक्य च । ही ही भोः । इधे वि पढमे पओट्ठे, ससिसङ्खमुणालसच्छाहाओ, विणिहिदचुण्णमुट्ठिपण्डुराओ, विविहरअणपडिबद्धकञ्चणसोवाणसोहिदाओ,

---

बद्धकनककपाटस्य, दुर्गतजनमनोरथायाप(या)सकरस्य, वसन्तसेनाभवनद्वारस्य सश्रीकता । यत्सत्यं मध्यस्थस्यापि जनस्य बलाद्दृष्टिमाकारयति । मध्यस्थस्योदासीनस्य । रागे(ग)द्वेषशून्यस्येत्यर्थः । मित्रशत्रुमध्यस्यात्मकं जगत् । तत्र मध्यस्थः क्वापि न प्रवर्तत इति बोध्यम् । एवं सुन्दरं द्वारं यन्मध्यस्थस्यापि मनोहारि किं पुनर्वाच्यगन्यस्येतीति भावः । इति द्वारवर्णनम् ।

चेटी—(८५) एतु एत्विमं प्रथमं प्रकोष्ठं प्रविशत्वार्यः ।

विदू०—(८६) शशिशङ्खमृणालसच्छाया निनिहितचूर्णमुष्टिपाण्डुरा विविधरत्नप्रतिबद्धकाञ्चनसोपानशोभिताः प्रासादपङ्क्तयः । भ-

---

१ दुग्गअ BCDEGK. २ °यत E. ३ °आरस्स CDEK. ४ मुत्र B (a) ५ दुआरआस्स B B (२). ६ सस्सिरिअदा H. ७ मज्ज° AB (bc), मज्झ H ८ बला हिट्टिं B (हिट्टिं B (a). ९ एदु एदु om. B B (a) K; एद इमं B (हिं एदु इमं E. १० पढुमं G. ११ अवलोक्य च om. B B (ad) K. १२ भो F. १३ इध ...ओट्ठे om. B B (ad). १४ सच्छाओ AB (c), सच्छाआओ B (c). सुच्छाआओ B (b). सच्छाओ B (d) E, सच्छाहो F, सच्छाआओ G, सच्छाओ K. १५ मुट्ठि B (d). १६ पण्डुराओ BCEK, पण्डराओ D.

पासादवेन्तिओ, ओलम्बिदमुत्तादामेहिं फलिहवादाअणमुहचन्देहिं णिज्झाअन्ती विअ उज्जइणिं । सोत्तिओ विअ सुहोवविट्ठो णिद्दाअदि दोवारिओ । सदहिणा कलमोदणेण पलोहिदा ण भक्खन्ति वाअसा वलिं सुधासवण्णदाए । आदेसेदु भोदी (८६) ।

चेटी । एदु एदु अज्जो । इमं दुदिअं पओट्ठं पविसदु अज्जो (८७) ।

विदूषकः । प्रविश्यावलोक्य च । ही ही भोः । इध वि दुदिए पओट्ठे पज्जन्तोवणीदजवसवुसकवलसुपुट्ठा तेल्लभ-

वलम्बितमुक्तादामभिः स्फटिकवातायनमुखचन्द्रैर्निर्ध्यायन्तीवा(घो)-ज्जयिनीम् । निर्ध्यायन्ति पश्यन्तीत्यर्थः । श्रोत्रिय इव सुखोपविष्टो निद्राति दौवारिकः । सदध्ना कलमोदनेन प्रलोभिता न भक्षयन्ति वायसा वलिं सुधासवर्णतया । सुधा चूर्णम् । 'सुधा लेपो मृतं स्नुहि' इत्यमरः । आदिशतु भवती ।

चेटी—(८७) एतु एत्वार्यः । इमं द्वितीयं प्रकोष्ठं प्रविशत्वार्यः ।

विदू०—(८८) इहापि द्वितीयस्मिन्प्रकोष्ठे । पर्यन्तोपनीतयवसबुसकवलसुपुटा घृताभ्यक्तविषाणा बद्धाः प्रवहणबलीवर्दाः । 'प्रव-

१ °वन्तीओ B, पासा... ओओ om. H (d); पन्विओ D; पंक्तिओ F २ फलिह° BCDFGK. ३ °अन्देहिं BDE, °हि K; मुहुअ° B (d). ४ णिज्झाअन्ती AB (c) G; णिज्झाअन्ति B (b) EF. ५ णिद्दाअदि सुहो &c B (a), सदाहिणा B (a); संदणा B (b); सदहिण ? H. ६ कलमोदणेण (=कलमोदकेन) AB (c) F; कलमोदपण (=कलमोदकेन ?) DH, कदमोदणेण K. ७ भक्खन्ति AB (bc) E. ८ वाअसा BCD. ९ सुदासवण्णदाए B (a). १० इमंपि B (d), इमंपि K. ११ दुदियपदं तुं K. १२ पविस्य दृष्ट्वा च H. १३ भो H. १४ दुदियपओट्ठे AB (c). १५ °वगद B (d). १६ बुसकवलसु &c. G, बुसकवलण K. १७ सुपुट्ठा or ट्ठा ? F.

ण्णिदाविसाणा वद्धा पवहेणवइल्ला । अअं अण्णदरो अवमाणिदो विअ कुलीणो दीहं णीससदि सेरिहो । इदो अ अवणीदजुज्झस्स मल्लस्स विअ मद्दीअदि गीवा मेसस्स । इदो इदो अवराणं अस्साणं केसकप्पणा करीअदि । अअं अवरो पाडच्चरो विअ दढबद्धो मन्दुराए साहामिओ । (अन्यतोऽवलोक्य ।) इदो अ कूरघुअतेल्लमिस्सं पिण्डं हत्थी पडिच्छावीअदि मेत्तपुरिसेहिं । आदेसेदु भोदी (८८) ।

सं तृणमर्जुनम्' इत्यमरः । अयमन्यतरोऽपमानित इव कुलीनो दीर्घं निःश्वसिति सैरिभो महिषः । इतश्चापनीतयुद्धस्य मल्लस्येव गृह्यते ग्रीवा मेषस्य । इत इतोऽपरेषामश्वानां केशकल्पना क्रियते । 'कल्पना सज्जना समे' इति कोशः । संस्कारैः केशप्रसाधनमित्यर्थः । अयमपरः पाटचर इव दृढबद्धो मन्दुरायां शाखामृगः । पाटचरश्चौरः । 'वाजिशाला तु मन्दुरा' इत्यमरः । शाखामृगो वानरः । इतश्च भक्तघृतमिश्रं पिण्डं [हस्ती] पडिच्छावीअदि प्रतिग्राह्यत इत्यर्थः । मात्रपुरुषैः । कूरेति भक्तेत्यर्थः । तेल्लेति घृतेत्यर्थः । मात्रेति महामात्रेत्यर्थः । हस्तिपकैरित्यर्थः । आदिशतु भवती ।

---

१ विसाणबद्धा AB (c) D. २ पवहणा H (a); पवहण del च B (d) ३ कुलिणो AB (c) F. ४ सेरिहो B (ad) ५ जुज्जस्स AB (bc) EFG. ६ मल्लविअ B (a) ७ गीवा D. ८ अअ च K. ९ दढ बद्धो B (a) K, दिढबद्धो H १० °मिअओ AB (bc) D ११ om. BEK. १२ कूरन्धिअ B, कूलन्धिअ B (a), कूरधिअ B (b), कूरधिअ॰ ॰धिअ B (d); कुरडिअ G, कूर घिअं K. १३ पडिच्छावीअइ मेढ pr. m. The letters इमे changed to दि add marg. अदिमे-य B (d); पइच्छा° H १४ अ॰ दिमेत्य B (a), महामत्त D, मत्त or त्थ H. १५ पुरुसेहिं AB (bc) EFG (H) १६ आदिसेदु DF.

चेटी। एदु एदु अज्जो। इमं तइअं पओट्ठं पविसदु अज्जो (८९)।

विदूषकः। प्रविश्य दृष्ट्वा च। हीं हीं भो। इध वि तइए पओट्ठे इमाइं दाव कुलउत्तजणोववेसेणणिमित्तं विरइदाइं आसणाइं। अद्धवाचिदो पासअपीठे चिट्ठइ पोत्थओ। एसो अ मणिमअसारिआसहिदो पासअपीठो। इमे अ अवरे मअणसन्धिविग्गेहचदुरो विविहवण्णिआविलित्तचित्तफलअग्गहत्था इदो तदो परिब्भमंति गणिआ वुड्ढविडा अ। आदेसेदु भोदी (९०)।

चेटी–(८९) एतु एत्वार्यः। इमं तृतीयं प्रकोष्ठं प्रविशत्वार्यः।

विदू०–(९०) इहापि तृतीयस्मिन्प्रकोष्ठ इमानि तावत्कुलपुत्रजनोपवेशननिमित्तं विरचितान्यासनानि। अर्धवाचितः प्राशकपीठे मञ्चे इत्य[र्थः]। तिष्ठति पुस्तकः। एतच्च मणिमयसारिकासहितं पाशकपीठम्। सारी अक्षक्रीडागुटिका। पाशा अक्षाः। इमे चापरे मदनसंधिविग्रहचतुरा विविधवर्णिकाविलिप्तचित्रफलकाग्रहस्ता इतस्ततः परिभ्रमन्ति गणिका वृद्धविटाः [च]। आदिशतु भवती।

---

१ तईए AB (abc) E. २ कुलवुत्त° D H. ३ वेसणाणिमित्ताइं H (a). ४ अध्व० AB (c) F; अध or व H. ५ पासाअपीवि ? B (b); वासपीठे (=व्यासपीठे) D H. पासाअपीठे E. ६ चिट्ठदि B B (a) D; °दी H. ७ एदअ AB (bc); एसोअ om. D; एदंअ DFG; एदं E. ८ साहीणमणि० B; साहीणमणि H (a), सारीणो मणि° B (d); साहीणं० K. ९ °सहिदं AB (bc) DEFGK. १० °पीठं AB (bc) DEFGK. ११ विग्गही B (a). १२ °चदुरा B (d). १३ विलित्तविचित्त B (a), विचित्त E. १४ फलअ-अग्ग० AB (c) D; फलहअअग्ग० B (b) EG; फलहअग्ग० B (d). १५ °ब्भमंदि D परिभमंति E. ब्भमंदि H. १६ वुड्ढ० D, वुड्ढ K. १७ om. AB (bcd) DE. १८ भोदि B (d).

चेटी । एदु ऐदु अज्जो । इमं चेउट्टं पओट्ठं पविसदु अज्जो (११) ।

विदूषकः । प्रविश्यावलोक्य च । ही ही भो । इध वि चेउट्ठे पओट्ठे जुवदिकरताडिदा जलधरा विअ गम्भीरं णदन्ति मुरआ, क्षीणपुण्णाओ विअ गअणादो तारआओ णिवडंति कंसतालआ, मेहुअरविरुअमहुरं वज्जदि वंसो । इअं अवरा ईसापणअकुविदकामिणी विअ अंकारोविदा कररुहपरिमसिरेण सारिज्जदि वीणा । इमाओ अवराओ कुसुमरसमत्ताओ विअ महुअरिओ अदिमहुरं पगीदाओ गणिआदारिआओ णच्चीअन्ति, णेट्टअं पठीअन्ति, ससिंगारओ । ओवग्गिदा

चेटी–(११)एतु एत्वार्यः। इमं चतुर्थप्रकोष्ठ(ष्ठं)प्रविशत्विहा(?)र्यः।

विदू०–(१२) इहापि चतुर्थे प्रकोष्ठे युवतिकरताडिता जलधरा इव गम्भीरं नदन्ति मुरजा मृदङ्गाः इ०। क्षीणपुण्या इव गगनात्तारका निपतन्ति कांसतालाः । मधुकरविरुतमधुरं वाद्यते वंशः। इयमपरेर्ष्याप्रणयकुपितकामिनीवाङ्कारोपिता कररुहपरिमर्शेन सार्यते वीणा । इमा अपराः कुसुमरसमत्ता इव मधुकर्योतिमधुरतरमगीता गणिकादारिका नृत्य(नर्त्य)न्ते नाटयं पथ(पाठ्य)ते (न्ते) सशृङ्गाराः

१ om. B (d). २ चउ-थं B (ab), चवुड्ड D. ३ om. B (bd). ४ पविसदु इह AB (cd) EG. ५ भो D. ६ इत्थावि H. ७ चउत्थे B (ab); चवुड्डे D ८ जुअदि B (a), जुवदी D. ९ °धारा B (d) १० मुरंआओ K. ११ कि or झिण्ण B (d) खीण॰ DH. १२ गगणादो D १३ कास॰ B (d) १४ महुर B (a). १५ विरुअं विअ K १६ मुहरं DH. १७ एसा पणअ K. १८ परिमासेण AB (bc) pr m. / (d) DEFG १९ सारिज्जदि H २० °अरीओ B. २१ °महुरअर AB (bc) DEFGK २२ णच्चीअदि BFG; णचीअदि D H, णचाअदि E. २३ णट्टअं D. णट्टं H. २४ पठीअदि BEFGK. पअट्टीअदि B (a). पट्टि or ढि अदि D H. २५ ससिंगारं BK; °गाराओ D H, समिंगारओ J. २६ ओवग्गदा AB(c), ओवग्गिदा CD.

गवक्खेसु वादं गेह्णन्ति सलिलगग्गरीओ । आदिसेदु भोदी (९२) ।

चेटी । एदु एदु अज्जो । इमं पञ्चमं पओट्ठं पविसदु अज्जो (९३) ।

विदूषकः । प्रविश्य दृष्ट्वा च । ही ही भो । इध वि पञ्चमे पओट्ठे अअं दरिद्दजणलोहुप्पादणअरो आहरइ उवचिदो हिंगुतेल्लगन्धो । विविहसुरहिधूमुग्गारेहिं णिच्चसंताविज्जमाणं णीससदि विअ महाणसं दुवारमुहेहिं । अधिअं उस्सुआवेदि मं साहिज्जमाणबहुविहभक्खभोअणगंधो । अअं

(सशृङ्गारं) । अपवर्जिता गवाक्षेषु वातं गृह्णाति(न्ति) सलिलगर्गर्यः । आदिशतु भवती ।

चेटी–(९३) एत्वेत्वार्यः । इमं पञ्चमं प्रकोष्ठं प्रविशत्वार्यः ।

विदू°–(९४) इहापि पञ्चमे प्रकोष्ठेऽयं दरिद्रजनलोभोत्पादनकर आहरत्युपचितो हिङ्गुतैलगन्धः । आ...समन्ताद्धरति–वातीत्यर्थः । विविधसुरभिधूमोद्गारैर्नित्यं संताप्यमानं निःश्वसितीव महानसं द्वारमुखैः । अधिक(कं)मुत्सुकावेदि रोमाञ्चयतीत्यर्थः । उत्सुकयतीति वार्थः । माम् । साध्यमानबहुविधभक्ष्यभोजनगन्धः । भोजनं व्यञ्जनम् । करणे ल्युट् । भुज्यतेऽनेनेति भोजनम् । व्यञ्जनमिति व्युत्पत्तेः । अतो

१ गवक्खेसु D. २ गेण्हति AB (c) ; गेण्हदि D. ३ गग्गरिओ D. ४ भोदि D. ५ भो D. ६ पउट्ठे K. ७ अअवि K. ८ दलिद° BCFJK ९ °प्पादणकरो AB (bcd) HK लोहुप्पादणकरो E ; भवप्पादणकरो K. १० आहरइ H (a). ११ उपचिदो K. १२ धूमुग्गरेहिं AB (bc) CDFJ , धूमुग्गा° B (a) , धमुग्गा॰ E १३ संताविज्जमाणि AB (c); संतप्पिज्ज॰ D. H १४ महानसं DF. १५ दुआर B B (ad) १६ उआसावेदि B, ओआसावेदि H (a), उददसावेदि B (d) pr. m , उगुआवेदि D H ,उस्सुआवेदि FG. १७ साहिज्ज॰ B (d), संसाहिज्ज ? K

अवरो पडच्चरं विअ पोट्टिं[1] धोआदि रूपिदारओ[2] । बहुवि[3]हाहारविआरं उवसाहेदि सूवआरो । वज्झन्ति मोदआ । पच्चं[4]तिअ[5] अपूवआ[6] । आत्मगतम् । अवि दाणि इह वड्डिअं[7] भुञ्जसुत्ति[8] पादोदअं लहिस्सं । अन्यतोवलोक्य च[9] । इदो गन्धव्व[10]सुरगणेहिं विअ विविहालंकारसोहिदेहिं गणिआजणेहिं बन्धुलेहिं अ[11] ज सव्वं सग्गीआदि[12] एदं गेहं । भो के तुम्हे बन्धुला णाम (९४)।

न पौनरुक्त्यमिति ध्येयम् । अयमपरः पटच्चरमिव पोट्टिं हतपशूदरये(पे)शि धावति रूपिदारकः । पटच्चरं जीर्णवस्त्रमिवेत्युपमा । अनेकाधारशोणिताभ्यामुपहतत्वाद्धावति प्रक्षालयतीत्यर्थः । रूपिदारको रूपशब्दः पशुपचनस्तत्संबन्धाद्रूपी खटिकः । स एव वैतंसिकसौनिकपदाभ्यामुच्यते । सूना हिंसा प्रयोजनं यस्य, सूनया हिंसया चरति जीवति वा स सौनिको मांसविक्रेतृजातीयः । तस्य बालक इत्यर्थः । अथवा रूपी पशुसङ्घस्तस्य दारकश्छेदक इत्यपि । बहुविधाहारविकारमुपसाधयति सूपकारः । बध्यन्ते मोदकाः । पच्यन्ते चापूपकाः । अपीदानीमिह वड्ढिअं परिविष्टम् । भुङ्क्ष्वेति पादोदकं लप्स्ये । इतः अत्रेत्यर्थः । गन्धर्वाप्सरोगणैरिव विविधालंकारशोभितैर्गणिकाजनैर्बन्धुलैश्च यत्सत्यं स्वर्गायत एतद्गेहम् । भोः के यूयं बन्धुला नाम ।

---

१ पोट्टिं ? K. २ रूपिदारिओ AB (bc) Γ, सूपि० D H ३ विहार H (a) Followed by अन्यतोवलोक्य H (a) the intervening syllables or matter om ; ४ पच्चन्ति च AB (cd) EFG, पचान्ती K ५ om AB H (abcd) CD and many others ६ पूवआ B without अ of course अ पूवआ CD, पुवअ E, पूवआ G, अपूअआ K ७ वड्डिअ AB (c), वाड्डिअ B (b); वाड्डिअं B (d), परिविड्डिअ DH, वड्डिअ ? K ८ भुञ्जसु° AB (cd) F, भुञ्जसु° B (b) ९ om B B (a) D १० °च्छरउर (=°वाप्सरो) H H. ११ अ ज om AB (c) Γ, ज om. D H, अज्ज सव्व K १२ सग्गाआदि BDEHK, सग्ग अति B (d)

बन्धुलाः । वयं खलु

परगृहललिताः परान्नपुष्टाः
परपुरुषैर्जनिताः पराङ्गनासु ।
परधननिरता गुणेष्ववाच्या
गजकलभा इव बन्धुला ललामः ॥२८॥

विदूषकः । आदेसेदु भोदी (९५) ।

चेटी । एदु एदु अज्जो । इमं छट्ठं पओट्ठं पविसदु अज्जो (९६) ।

विदूषकः । प्रविश्यावलोक्य च । ही ही भो । इधं वि छट्ठे पओट्ठे अमुं दाव सुवण्णरअणाणं कम्मतोरणाइं णीलरअणविणिक्खित्ताइं इन्दाउहट्ठाणं विअ दरिसअन्ति ।

बन्धु०–[परगृहेत्यादि ।] लक्षणं बन्धुलानाम् । गुणेष्ववाच्या अनभिधानीयगुणाः । वागगोचरगुणा इत्यर्थः । यथा गजकलभाः क्षितिपतिभवनेषु विलसन्ति तथा वयं वेश्यावेश्मसु ललामो विलसाम इत्यर्थः । लड विलासे धातुः । डलयोरैक्यं प्रसिद्धम् । पुष्पिताग्राछन्दः ॥२८॥

विदू०–(९५) आदिशतु भवती ।

चेटी–(९६) एत्वेत्वार्यः । इमं षष्ठं प्रकोष्ठं प्रविशत्वार्यः ।

विदू०–(९७) इहापि षष्ठे प्रकोष्ठेऽमूनि तावत्सुवर्णरत्नानां कर्मतोरणानि नीलरत्नविनिक्षिप्तानीन्द्रा(न्द्रा)युधस्थानमिव दर्शयन्ति ।

१ व अं? K. वअं ? K. २ कर्णेऽत्र° B (d). ३ ललामा B (a) Sec. m. B (d) K, ललामः विलसामः B (b). ४ om AB (c) F. ५ एदं B (a) E. ६ पोट्ठम् H (a). ७ om. H (d). ८ मोः D. ९ इह वि DH. १० पोट्ठे B (a). ११ अअ AB GK; अंअं H (b); अमुइं D H. १२ सुवण्णरअकम्मणणातोर° B (a). १३ रअण्णणं B (d). १४ कम्मतोरणाइं B, तोलणाइं K. १५ °विणिक्खित्ताइं H (a), °विणिक्खित्ताइं B (b). १६ एदं इह° G १७ दरिसआन्ति B (a); दरिसेन्ति B (b), दरिसआन्ति D, दरिसेन्ति EG, दरिसअति F, दरिसन्ति K.

वेदुरिअमोत्तिअपवालपुप्फराअइन्दणीलक्कक्केतरअपउमराअमरगअपहुदिआइं रअणविसेसाइं अण्णोण्णं विआरेन्ति सिप्पिणो। वज्झन्ति जादरूवेहिं माणिक्काइं। घडिज्जन्ति सुवण्णालङ्कारे। रत्तसुत्तेण गत्थीअन्ति मोत्तिआभरणाइं। घंसीअन्ति धीरं वेदुरिआइं। छेदीअन्ति सङ्खआ। साणिज्जन्ति पवालआ। सुक्खविअन्ति ओलंविदकुङ्कुमपत्थरा। सोलीअदि सेलज्जेअं।

[वैदूर्यमौक्तिकप्रवालकपुष्परागेन्द्रनील(ल)कर्केतरकपद्मरागमरकतप्रभृतीन्रत्नविशेषानन्योन्यं विचारयन्ति शिल्पिनः]। प्रवालककर्केतरे मणिविशेषौ। बध्यन्ते जातरूपैर्माणिक्यानि। घट्यन्ते सुवर्णालंकाराः। रक्तसूत्रेण ग्रथ्यन्ते मौक्तिकाभरणानि। घृष्यन्ते धीरं वैदूर्याः छिद्यन्ते शङ्खाः। साणिज्जन्ति शाणचक्रेषु घृष्यन्त इत्यर्थः। यथा पेक्षितास्तथा शाणघर्षणेन निर्मीयन्त इति यावत्। प्रवालका विद्रुमाः शोष्यन्त आर्द्रकुङ्कुमप्रस्तराः। प्रस्तरः कुङ्कुमाधारचर्मपुट इत्याहुः

१ वेदालिअ BDF, वेदलिय G, वैदूर्यनीड K २ मोत्तिअवाल B (a) ३ पवाल B (b); °वालअ E K. ४ पुस्सराअ AB (c) EFK, पुप्प° B (a), पुस्स B (b) पुप्र B (d). ५ °कक्केरअ° BCGK. ६ पदम॰ A B (c) F; पदुम॰ B (a) पदम B (d), पदुम° D H; ७ विसेसाहिं B (a) ८ अण्णोण्णं B. ९ सिप्पिणो AB (पc). १० घडिज्जन्ति pr. m B (d). ११ °कारा रत्तसुत्तेण C १२ रत्त B (ab). १३ सुत्तण vol सुत्तएण B (a). १४ गथीअन्ति J. १५ घसीअन्ति F, घासी H. १६ धीर J. १७ वेदुरिआइं AB (bc) DEG. १८ साणीज्जन्ति B (d) १९ सुक्खवीअन्ति B B (ab l) F; °विअन्ति EJ; सुक्खीअन्ति K. २० अविद A B (c) F; अर॰ DH; ओअविद BK. २१ कुम AB (bc) F; कुङ्कुम B (d); कुं H. २२ सालिज्जदि B B (a); सालईदि vol. सालीअदि B (d), सालीअदि J. २३ सेलज्जअं AB (c) DFG.

विस्सोणीअदि चंदणरसो। संजोईअन्ति गन्धजुत्तीओ। दीअदि गणिआकामुकाणं सकप्पूरं तम्बोलं। अवलोईअदि सकडक्खअं। पअट्टदि हासो! पिआअदि अ अणवरअं ससिक्कारं मइरा। इमे चेडा इमो चेडिआओ इमे अवरे अवधीरिदपुत्तदारविता मणुस्सा आसवकरआपीदमदिरेहिं गणिआजणेहिं जे मुक्का ते पिअन्ति। 405
आदिसेदु भोदी (१७)।

चेटी। एदु एदु अज्जो। इमं सत्तमं पेओट्ठं पविसदु अज्जो (१८)।

सालीअदि सार्यते। सेलज्जअं कस्तूरिका। विस्साणीअदि। विशेष(षे)ण घृष्यत इत्यर्थः। चन्दनरसः। संयोज्यन्ते गन्धयुक्तयः। दीयते गणिकाकामुकयोः सकर्पूरं ताम्बूलम्। अवलोक्यते सकटाक्षम्। प्रवर्तते हासः। पीयते चानवरतं ससीत्कारं मदिरा। इमे चेटा इमाश्चेटिका इमेपरेऽवधीरितपुत्रदारवित्ता मनुष्या आसवकरकापीतमदिरैर्गणिकाजनैर्ये मुक्तास्ते पिबन्ति(पीयन्ते)। अयमभिप्रायः। आदिशतु भवती।

चेटी—(१८)एत्वेत्वार्यः। इमं सप्तमं प्रकोष्ठं प्रविशत्वार्यः।

---

१ विस्सारीअदि H (d). २ कामुआणं B B (a) D. ३ तोंबोलअं H (a). ४ अपवट्टदि DH; पअट्टअदि K. ५ वीअदिअ AB (c) F, पिव्वीअदि H (b); पिअदि H; विट्ठीअदि अं? E. ६ om: B B (ad). ७ अणवअं B (a). ८ ससिक्कारं K ९ मदिरा BB (a). १० चेडाओ DEF. ११ इमे EF; इमाओ K. १२ पुत्तदारा॰ B (d). १३ °करआ पीद &c. B. १४ °जणे (om हिं) B (d). १५ marg. H (d); जणेहिमुक्काति K. १६ पीअन्ति B (a); पीअदि H. १७ पओट्ठअं B (a).

विदूषकः । प्रविश्यावलोक्य च । ही ही भो । इध वि सत्तमे पओट्ठे सुसिलिट्ठविहंगवाडीसुहणिसण्णाइं अण्णोण्णचुम्बणपराइं सुहं अणुभवन्ति पारावदमिहुणाइं । दहिभत्तपूरिदोदरो बम्हणो विअ सुत्तं पढदि पंजरसुओ । इअं अवरा सामिसंमाणणालद्धपसरा विअ घरदासी अधिअं कुरुकुरायदि मदणसारिआ । अणेअफलरसास्सादपहुट्ठकण्ठा कुम्भदासी विअ कूअदि परउट्ठा । आलम्बिदा णागदंतेसु पञ्जरपरम्पराओ । जोधीअंति लावआ । आलवीअन्ति पञ्जरकविञ्जला । पेसीअन्ति पञ्जरकवोदा ।

विदू०—(९९)इहापि सप्तमे प्रकोष्ठे सुश्लिष्टविहङ्गवाटीसुखनिषण्या(ण्णा)न्यन्योन्यचुम्बनपराणि सुखमनुभवन्ति पारावतमिथुनानि । विहङ्गवाटी कपोतपालिका सैव विटङ्कम् । दधिभक्तपूरितोदरो ब्राह्मण इव सूक्तं पठति पञ्जरशुकः । सूक्तं ऋक्समुदायः । शोभनोक्तं च । इयमपरा स्वामिसंमाननालब्धप्रसरेव गृहदास्यधिकं कुरुकुरायते मदनसारिका । मैनेति प्रसिद्धा । अनेकफलरसास्वादप्रहृष्टकण्ठा कुम्भदासीव कूजति परपुष्टा । कोकिलेत्यर्थः । अवलम्बिता नागदन्तेषु पञ्जरपरंपराः । नागदन्ताः - सर्वदास्थानसदनपुरोभागाधःप्रदेशाः । स्वार्थे कः । योध्यन्ते लावकाः । आलाप्यन्ते पञ्जरकपिञ्जलाः ।

---

१ भो D २ इधवि H ३ अण्गेण H ४ सुहमणु० BDK ५ भवन्दि D, भोदि K. ६ पारावअ B B (a) ७ °दरोविअ बह्मणो B B (a) ८ दहि om: K ९ मदै B (d) १० पन्ढदि AB (cd) D, पढदि B (b); पडदि K ११ सामि om K. १२ °पसरा CDJ. १३ गृहदासी B (a), घरादासी B (b) १४ °राअदि BDEK, कुकुरुकुराअदि B (a), कुरुकुराधिदि H १५ मअण° B B (a) १६ °प्फल AB (c), °फुल्ल B(a), °प्फुल B (b)L १७ °साद BK १८ पहुट्ठ० AB (c), पहुट्ठ B (b), पहु० DH, पहुट्ठ (=पहृष्ट) K १९ कूअदि E २० भरपुट्ठा BB (a) K, परवुट्ठा D २१ णागदंतेसु B (a) २२ जीधीअन्ति E २३ लावआ AB (c), लावआओ K २४ आलविअन्तिAB (bc) °विअन्ति B (d), आलवीअन्ति K २५ °कविञ्जरकवोदा om rel AB (c) F, कविञ्जलकवोदा D H, °कविञ्जली B (ad) कविञ्जलाओ K २६ °कवोदआ B, कवोदाओ K.

इदो तदो विविहमणिचित्तलिदो विअ अअं सहरिसं णच्चन्तो रविकिरणसन्तत्तं पक्खुक्खेवेहिं विधुवेदि विअ पासादं वरमोरो। अन्यतोवलोक्य। इदो पिण्डीकिदा विअ चन्दपादा पदगदिं सिक्खन्ता विअ कामिणीणं पच्छादो परिब्भमन्ति राअहंसमिहुणो। एदे अवरे वुड्ढमहल्लका विअ इदो तदो सञ्चरन्ति घरसारसा। ही ही भो। पसारणं किदं गणिआए णाणापक्खिसमूहेहिं जं सच्चं क्खु णन्दणवणं विअ मे गणिआघरं पडिभासदि। आदेसेदु भोदी (११)।

गौरास्तित्तिरय इत्यर्थः। प्रेष्यन्ते पञ्जरकपोताः। योद्धुमिति शेषः। इतस्ततो विविधमणिचित्रित इवायं सहचरीसहितः सहर्षं नृत्यन्नविकिरणसंतप्तं पक्षोत्क्षेपैर्विधुवतीव प्रासादं गृहमयूरः। इतोत्र सप्तम्यर्थे तसिल्। इतः पिण्डीकृता इव चन्द्रपादाः पदगतिं शिक्षन्तीव (शिक्षमाणा इव) कामिनीनां पश्चात्परिभ्रमन्ति राजहंसमिथुनानि। शिक्षन्तीति (माणानीति) बहुवचनं मिथुनविशेषणम्। एतेपरे-वुड्ढमहल्लका (वृद्धभेदा इत्यर्थः)। इवेतस्ततः संचरन्ति गृहसारसाः। ही हीत्याश्चर्यं इत्युक्तम्। प्रसारणं कृतं गणिकाया नानापक्षिसमूहैर्यत्सत्यं खलु नन्दनवनमिव मे गणिकागृहं प्रतिभासते। आदिशतु भवती।

१ om. AB (c) २ चित्तलिदो AB (c); चिच्चित्तिदो DH; चित्तलिदो F. ३ करण H (ab). ४ संतत्त E. ५ पक्खवखे (=पक्षक्षे) AB (c) DF, ६ च add H. ७ पिण्डीकिदा AB (bc). ८ सिक्खन्ति (=शिक्षन्ति) D. सिक्खंती H. ९ पच्छदो B (b), पत्तादो AB (c); पत्तादो विअ F. १० परिब्भमन्ति H (ab); परिभमन्ति B (d). ११ मिहुणाइं DHK. १२ वुड्ड AB (ac); वुड्ढ H. १३ तदो तदो H (b). १४ °सारिआ H; सारसाओ K. १५ भो: AB (abcd) DF. १६ पसारणं AB (bc), in marg. B (d) FG. १७ णाणा पक्खि &c. J. १८ खु H. १९ °हरं B (b) EK, २० पडिहादि B, पडिभमादि B (b), पडिभासादि C, पडिभादि D.

चेटी । ऐदु अज्जो । इमं अट्टमं पओट्ठं पविसदु अज्जो (१००) ।

विदूषकः । प्रविश्यावलोक्य च । भोदि को एसो पट्टपावारअपाउदो अधिअदरं अच्चब्भुदपुणरुत्तालङ्कारालंकिदो अंगभंगेहिं परिक्खलन्तो इदो तदो परिब्भमदि (१) ।

चेटी । अज्ज एसो अज्जआए अअं भादा भोदि (२) ।

विदूषकः । केत्तिअं तवच्चरणं कदुअ वसन्तसेणाए भादा भोदि । अधवा मा दाव जदि वि एसो उज्जलो सिणि

चेटी—(१००) एत्वार्यः । इममष्टमं प्रकोष्ठं प्रविशत्वार्यः । अत्र एत्वेत्वेति न वीप्सा । प्रकोष्ठमर्यादा समाप्तेरभ्यन्तरगृहस्यागतत्वेन गन्तव्यस्य प्रकोष्ठान्तरस्य विरहाच्चेति ध्येयम् ।

विदू०—(१) भवति हे । क एष पट्टप्रावारकप्रावृतोधिकतरमत्यद्भुतपुनरुक्तालंकारालंकृतोङ्गभङ्गैः परिस्खलन्नितस्ततः परिभ्रमति ।

चेटी—(२) आर्य एष आर्याया अयं भ्राता भवति । वक्तव्याः कौतूहलानन्दसंभ्रमैरेषोयमिति पुनरुक्तिः परिहरणीया ।

विदू०—(३) कियत्तपश्चरणं कृत्वा वसन्तसेनाया भ्राता भवति । अथवा मा दावेति आर्षभेदः । मा तावदयमेव उ-

---

१ एदु एदु B B (bd) DH. २ अट्ठमपवोट्ठं K. ३ om. B (d). ४ पावार del अ B (d). ५ आधिअदं B (b). ६ अच्चंभुद F; अच्चभुद K. ७ पुण्णरुत्ता E ८ °लंकारलंकिदो CDEJ. ९ °लंकिदो दि अङ्ग° B (b). १० om. B B (a) C. ११ केत्तिकं B (a). १२ भोदी ! H.

ह्नो अ सुअन्धो अ। तहं वि मेसाणवीधीए जादो विअ चम्पअरुक्खो अणहिगमणीओ लोअस्स। अन्यतोवलोक्य। भोदि एसा उण का फुल्लपावारअपाउदा उवाणहजुअलणिक्खित्ततेल्लचिक्कणेहिं पादेहिं उच्चासणे उवविट्ठा चिट्ठदि (३)।

चेटी। अज्ज एसा क्खु अम्हाणं अज्जआए अत्तिआ(४)।

विदूषकः। अहो से करंडडाइणीए पोट्टविस्थारो। ता किं एदं पवेसिअ महादेवं विअ दुआरसोहा इहं घरे णिम्मिदा (५)।

ज्ज्वलः स्निग्धश्च सुगन्धश्च [तथापि श्मशानवीथ्यां जात इव चम्पकवृक्षोनभिगमनीयो लोकस्य] ॥२१॥ भवत्येषा पुनः का पुष्पप्रावारकप्रावृतोपानद्युगलनिक्षिप्ततैलचिक्कणैः(णाभ्यां) पादैः(दाभ्यां)रुच्चासन उपविष्टा तिष्ठति। [सूक्ष्मसूत्रपुष्पाणि कृत्रिमाणि यत्र भवन्ति स पटः पुष्पपट इति प्रसिद्धः। पादैरित्युपलक्षणे तृतीया]।

चेटी—(४) आर्य एषा खल्वस्माकमार्याया अत्तिआ माता। (आर्या वसन्तसेना।

विदू०—(५) अहोस्या अपवित्रडाकिन्या उदरविस्तारः। तत्किमेतां प्रवेश्य महादेवमिव द्वारशोभेह गृहे निर्मिता। करट्ट कारटेति भाषा महाराष्ट्री। अपवित्राशाशनपरद्विजाती प्रवर्तते कारट ब्राह्मणः इतिवत्। पेट्टेत्यपि। महादेवमिव एतां वसन्तसेनाजननीं प्रवेश्य पश्चाद्द्वाराणि निर्मितानीत्यर्थः। अन्यथा कुम्भकर्णादिवदन्ति(ति)-

---

१ ह्मोअ J. २ तहवि फुल्लपावार पाउदा उवाणहजुवलणिक्खिओ अपाहि &c. B (a). ३ पमसाण्ण AB (c); पमसाण F; ङमसाण B (b). ४ वीधीए AB (c); विधीए D, विथिए H. ५ °वलोक्य च H. ६ एषा A B (c) F, एषां H. ७ °फुल..... जुअलणि° B (a); कापाददा marg फुल्लपावार B (d); पुष्फपावारअ D H. ८ पु B. ९ करड्डाइणीए BCFG; °डाथिणीए B (a), कारड्डाइ° H (b); केरडडाणीए L; करडदाइणीए H; करड K. १० इहु A B (c). ११ घरेमि H.

चेटी । हदास मा ऐव्वं उवहस अम्हाणं अत्तिअं । एसा क्खु चाउत्थिएण पीडीअदि (६) ।

विदूषकः । सपरिहासम् । भअवं चाउत्थिअ, एदिणा उवआरेण मं पि बम्हणं आलोएहि (७) ।

चेटी । हदास मरिस्ससि (८) ।

विदूषकः । सपरिहासम् । दासीए धीए वरं ईदिसो सूणपीणजंढरो मुदो ज्जेव्व (९) ।

सीहुसुरासवमत्तिआ एओवत्थं गदा हि गत्तिआ ।
जइ मरइ एत्थ अत्तिआ भोदि सिआलसहस्सजत्तिआ ॥२१॥

भोदि किं तुम्हाणं जाणवत्ता वहन्ति (१०) ।

स्थूलशरीराया अस्याः पुनरेभिर्द्वारैरस्मिन्गृहे प्रवेशो नैव स्यादिति परमाशयः ।

चेटी–(६) हताश मैवमुपहसास्माकमत्तिकां मातरम् । एषा खलु चातुर्थिकेन पीड्यते ।

विदू०–(७) भगवंश्चातुर्थिक, एतेनोपचारेण मामपि ब्राह्मणमालोकय ।

चेटी–(८) हताश मरिष्यसि ।

विदू०–(९) दास्याः पुत्रि वरमीदृशः शूनपीनजठरो मृत एव । [सीहुसुरेति] (१०) सीधुसुरासवमत्ता एतादृशावस्थां गता हि

---

१ हा हदास K. २ एव A. ३ उवविखव B H (ad), उवविवद K. ४ अत्ति B B (ad) K. ५ खु B. ६ पीडिअदि H ७ आ दासीए B B (a). ८ वि D ९ इदिसो A B (bc) C J १० om °जढरो A B (cd) D ११ एआ B (d) १२ हि सा K १३ गत्तिअ A B (bcd), भत्तिआ B C J, अत्तिआ १४ मरदि A B (bcd) D E F G K. १५ सआल B (a) १६ पजत्तिआ B पज्जत्तिआ K. १७ आणवत्ता B (abd) I K, जाणवत्ता C F, जाणवत्ताइं D

चेटी। अज्ज णहि णहि (११)।

विदूषकः। किं वा एत्थ पुच्छिअदि। तुम्हाणं क्खु पेम्मणिम्मलजले मअणसमुद्दे त्थणणिअम्बजहणा ज्जेव्व जाणवत्ता मणोहरणा। एव्वं वसन्तसेणाए बहुवुत्तन्तं अट्ठपओट्ठं भवणं पेक्खिअ जं सच्चं जाणामि एक्कत्थं विअ तिविट्ठअं दिट्ठं। पसंसिदुं णत्थि मे वाआविहवो। किं दाव गणिआघरो अहवा कुबेरभवणपरिच्छेदो त्ति। कहिं तुम्हाणं अज्जआ (१२)।

गत्तिभा अतिवृद्धेत्यर्थः। यदि म्रियतेऽत्र माता भवति शृगालसहस्रयात्रा ॥२१॥ हि भवति कि (किं) युष्माकम् [यानपात्राणि वहन्ति]।

चेटी—(११) आर्य नहि नहि।

विदू०—(१२) किं वात्र पृच्छ्यते। [युष्माकं खलु प्रेमनिर्मलजले मदनसमुद्रे स्तननितम्बजघनान्येव [यानपात्राणि मनोहराणि]। एवं वसन्तसेनाया बहुवृत्तात(न्त)मष्टप्रकोष्ठं भवनं प्रेक्ष(क्ष्य) यत्सत्यं जानाम्येकस्थम्। एकत्र स्थितमित्यर्थः। इव त्रिविष्टपं दृष्टम्। प्रशंसितुं नास्ति मे वाचाविभवः। किं तावद्गणिकागृहमथवा कुबेरभवनपरिच्छद इति। परिच्छदो विस्तारः। कुत्र युष्माकमार्या।

---

१ पुच्छीआदि H. २ णिम्मल om. B B (a). ३ त्थणणीअं वजहणा A B (c), °थण B (d); °णीअंव B; ४ एव B; एव्व E F. ५ आणवत्ताई D H, जाणवत्ता E K. ६ मणहरणा B B (a); मणहरणाइं D H. ७ एवं B. ८ बहुवुत्तं ~ (a) D. ९ अट्ट पओ° H. १० पओट्ठभवणं A B (c). ११ एत्थे B (a) K, एकत्थं del क B (d). १२ °ति वि; also विट्ठ(ट्ठं) अं B B (abd) D E G H K. १३ गणिआघरो A B (c), °हरो B E G K; गणिहरो B (b). १४ आदु B C D E K. १५ भवणा B (a). १६ परिच्छेदो AB (c) CDJ, पडिच्छंदो BE; °च्छेदो B (b); परिच्छंदो B (b) K.

चेटी । अज्ज एसा रुक्खवाडिआए चिट्ठदि । ता पविसदु अज्जो (१३) ।

विदूषकः । प्रविश्य दृष्ट्वा च । हीं ही भो । अहो रुक्खवाडिआए सस्सिरिअदा । अच्छरीअकुसुमा जत्थ रोविदा अणेअपादवा णिरन्तरपादवतलणिम्मिदा जुवदिजणजहणप्पमाणा पट्टदोला सुवण्णजूधिआसेहालिआमालईमल्लिआणोमालिआकुरवआअदिमोत्तअप्पहुदिकुसुमेहिं सअं णिवडिदेहिं जं सच्चं लहुं करेदि विअ णन्दणवणस्स सस्सिरीअदं । अन्यतोवलोक्य ।

चेटी–(१३) आर्य एषा वृक्षवाटिकायां तिष्ठति । तत्प्रविशत्वार्यः ।

विदू०–(१४) अहो वृक्षवाटिकायाः सश्रीकता । अच्छरीति(?)कुसुमा यत्र रोपितो(ता अ)नेकपादयां(पा) निरन्तरपादपतलनिर्मिता युवतिजनजघनप्रमाणा पट्टदोला सुवर्णयूथिकाशेफालिकामालतीमल्लिकानवमालिकाकुरवकातिमुक्तकप्रभृतिकुसुमैः स्वयं निपतितैर्यत्सत्यं लघूकरोतीव नन्दनवनस्य सश्रीकताम् । [हतश्चोदयत्सूर्यसमप्रभैः कमलरक्तोत्पलैः संध्यायत इव दीर्घिका । वापीत्यर्थः । अपि च । [एषो(ष)इति ।]

---

१ ही ही भो अहो om G २ भो D. ३ सरिगरीअदा B B (a) ४ अच्छरिअ, (=आश्चर्य) D H ५ कुसुमपत्थारारो° B ६ °रोविदा अणेअ C J ७ बादवा, वादवा &c A B (bcd) D F. ८ णिर-तर° K ९ तले D १० °णिमित्ता B (a) ११ जुवति A B (b) K, जुअदि B, जूवति F. १२ पमाणा B D E K १३ पट्टदोलो H, पट्टदोला K १४ जूहिआ B D E F, जूसहिआ K १५ सेफालिआ B, सहोलिआ B (b) १६ णोवमालिआ° B (a), णोमालिअ J १७ कुरवअ B (a) K, कुरकआदि° B (b), कुरवआदि० E. १८ °मेनग B (d). १९ पहुदि B (ad) D २० सअ E २१ सच्च K २२ लहुइ B, लहुइ B (ad) K, गुई B (b), वहुइ E, लहु इ G २३ णदणस्स K. २४ वणसरिसरीभकदं B (b), सरीअदं D H

इदो अ उदअन्तसूरसमप्पहेहिं कमलचोप्पलेहिं संझाअदि विअ दीहिआ ।

अवि अ ।

एसो असोअवुच्छो णवणिग्गअकुसुमपल्लवो भादि ।
सुहडो व्व समरमज्झे घणलोहिदपङ्कचच्चिक्को ॥२०॥

भोदि ता कहिं तुम्हाणं अज्जआ (१४) ।

चेटी । अज्ज ओणमेहि दिट्ठिं । पेक्ख अज्जअं (१५) ।

विदूषकः । दृष्ट्वोपसृत्य । सोत्थि भोदीए (१६) ।

वसन्तसेना । अये मैत्रेयः । उत्थाय । स्वागतम् । इदमासनम् । अत्रोपविश्यताम् ।

विदूषकः । उवविसदु भोदी (१७) । उभावुपविशतः ।

आर्याच्छन्दः । एषोऽशोकवृक्षो नवनिर्गतकुसुमपल्लवो भाति । सुभट इव समरमध्ये घनलोहितपङ्कचर्चिकः । चर्चिका चर्चा ॥ २० ॥ भवति हे । तत्कुत्र युष्माकमार्या ।

चेटी–(१५) आर्य अवनमय दृष्टिम् । पश्यार्याम् ।

विदू०–(१६) स्वस्ति भवत्यै ।

विदू०–(१७) उपविशतु भवती ।

---

१ समप्पिदेहिं K. २ °च्चोप्पलेहिं B (a), च्चोपलेहिं D. ३ सञ्झाअदि K. ४ दिहिआ A B (c). ५ अविअ om. B H (a) ६ वच्छो B (d). ७ णिग्गम CDJ. ८ पल्लवो D H. ९ सुभडो D H १० भोदु AB (bc) CDJ. ११ om. B (b) १२ ओणामेहि K. १३ दिट्ठिअ AB (bcd) DEFK. १४ The whole speech om. G. १५ (संस्कृतम् अ य) before अये D H. but H has अं ; अंप B (a). १६ मेत्तय AB (bc) F १७ Whole speech om G.

वसन्तसेना । अपि कुशलं सार्थवाहपुत्रस्य ।

विदूषकः । भोदि कुसलं (१८) ।

वसन्तसेना । आर्य मैत्रेय अपीदानीम्

गुणप्रवालं विनयप्रशाखं
विश्रम्भमूलं महनीयपुष्पम् ।
तं साधुवृक्षं स्वगुणैः फलाढ्य
सुहृद्विहङ्गाः सुखमाश्रयन्ति ॥ ३१ ॥

विदूषकः । स्वगतम् । सुट्ठु उवलक्खिदं दुट्ठविलासिणीए । प्रकाशम् । अध इं (१९) ।

वसन्तसेना । अये किमागमनप्रयोजनम् ।

विदूषकः । सुणादु भोदी । तत्तभवं चारुदत्तो सीसे अञ्जलिं कदुअ भोदिं विण्णवेदि (२०) ।

वसन्तसेना । अञ्जलिं बद्ध्वा । किमाज्ञापयति ।

विदू०–(१८) हे भवति कुशलम् ।

वस०–गुणप्रवालमिति । पद्यं स्पष्टम् । सावयवरूपकमलंकारः । उपजातिश्छन्दः ॥ ३१ ॥

विदू०–(१९) [सुष्ठु] उपलक्षितं दुष्टविलासिन्या । अथ किम् ।

विदू०–(२०) शृणोतु भवती । तत्रभवांश्चारुदत्तः शीर्षेऽञ्जलिं कृत्वा भवतीं विज्ञापयति ।

---

१ Whole speech om. G २ अयि AB (c) F, अये D ३ कुशल CDIG HJ. ४ om AB (bc) DFK, add marg B (d). ५ सुट्ठु D, उट्ठु F. ६ अम K ७ किमाकस्मिकाग० G ८ सीसेष AB B (aed) ९ भदीं १० विण्णव दे K

विदूषकः । मए तं सुवण्णभण्डअं विस्सम्भादो अत्तण-केरकेत्ति कदुअ जूदे हारिदं । सो अ सहिओ राआवच्छआरी ण आणिआदि कहिं गदो त्ति (२१) ।

चेटी । अज्जए दिट्ठिआ वड्ढसि । अज्जो जुदिअरो संवुत्तो (२२) ।

वसन्तसेना । स्वगतम् । कधं चोरेण अवहदं पि सोण्डीरदाए जूदे हारिदंत्ति भणादि । अदो ज्जेव्व कामीअदि (२३)।

विदूषकः । ता तस्स कारणादो गेण्हदु भोदी इमं रअणावलिं (२४) ।

वसन्तसेना । आत्मगतम् । किं दंसेमि तं अलङ्कारअं । विचिन्त्य । अधवा ण दाव (२५) ।

विदू०–(२१) मया तत्सुवर्णभाण्डं विश्रम्भादात्मनः कृत (?) इति कृत्वा द्यूते हारितम् । स च सभिको राजावश्य(?)कारी न ज्ञायते कुत्र गत इति ।

चेटी–(२२) आर्य(र्ये) दिष्ट्या वर्धसे । आर्यो द्यूतकरः संवृत्तः ।

वस०–(२३) कथं चौरेणापहृतं शौण्डीरतया द्यूते हारितमिति भणति । अत एव काम्यते ।

विदू०–(२४) तत्तस्य कारणाद्गृह्णातु भवतीमां रत्नावलीम् ।

वस०–(२५) किं दर्शयामि तमलंकारम् । अथवा न तावत् ।

---

१ मये B (a). २ वीसंभादो BB (ad); om. E. ३ °केरित्ति B (a). ४ सहीओ B (a). ५ राआव(व)त्थआरी BD; Joined to असहिओ one word K, राअवात्थआरी CJ; राआवच्छआरी del च्छा add marg. त्थ B (d). ६ आ-णीअदि B. ७ वड्डतिसि B (b). ८ जुदअरो B E. ९ om E. १० om. AB (bcd) DEGK; वि B (a). ११ Before चोरेण BB (a). १२ °देत्ति BDK, हारिदेत्ति E. १३ भोदि D. १४ एदं AB (bcd). १५ om. B B (a).

विदूषकः । किं दाव ण गेण्हदि भोदी ऐदं रअणावलिं (२६) ।

वसन्तसेना । विहस्य सखीमुखं पश्यन्ती । मित्तेअ कथं ण गेण्हिस्सं रअणावलिं । इति गृहीत्वा पार्श्वे स्थापयति । स्वगतम् । कधं झीणकुसुमादो वि सहआरपादवादो मअरन्दबिन्दुओ णिवडन्ति । प्रकाशम् । अज्ज विण्णवेहि तं जूदिअरं । मम वअणेण अज्जचारुदत्त अहं पि पदोसे अज्जं पेक्खिदुं आअच्छामित्ति (२७) ।

विदूषकः । स्वगतम् । किं अण्णं तेहिं गदुअ गेण्हिस्सदि । प्रकाशम् । भोदि भणामि । स्वगतम् । णिअत्तीअदु इमादो गणिआपसङ्गादोत्ति (२८) । इति निष्क्रान्तः ।

विदू०—(२६) किं तावन्न गृह्णाति भवत्येतां रत्नावलीम् ।

वस०—(२७) मैत्रेय कथं न ग्रहीष्यामि रत्नावलीम् । कथं क्षीणकुसुमादपि सहकारपादपान्मकरन्दबिन्दवो निपतन्ति । आर्य विज्ञापय तं द्यूतकरम् । मम वचनेनार्यचारुदत्तमहमपि प्रदोषे आर्यं प्रेक्षितुमागमिष्यामीति ।

विदू०—(२८) किमन्यत्तत्र गत्वा ग्रहीष्यति । हे भवति भणामि । निवर्ततामस्माद्गणिकाप्रसङ्गादिति ।

---

१ इम° B २ om DH ३ झिण D H खीण K ४ दवि looks like क्षेवि K ५ सहिरपाद° B (a) सहआर-पाद°? K ६ मकरद H (d) A ७ विदवो B (d) ८ विण्णवेह AB (bcd) DEGK ९ जूदअर D १० मह B (a) ११ वि AB (bcl) १२ आगमिस्सामित्ति AB (cd) DEIG आगमिस्साम? B (b) °गमिस्सामिति K १३ ताहिं B (a) १४ गाण्हस्सदि D १५ भो (a) १६ भिणिअ° B (1) णीअत्ति° AB (c), णिवत्तिअदु D णावअत्ति° १७ om GJ

वसन्तसेना । हञ्जे गेण्ह एदं अलङ्कारअं । चारुदत्तं अहिरमिदुं गच्छम्ह (२९) ।

चेटी । अज्जए पेक्ख पेक्ख । उण्णमादि अकालदुद्दिणं (३०) ।

वसन्तसेना ।

उदयन्तु नाम मेघा भवतु निशा वर्षमविरतं पततु ।
गणयामि नैव सर्वं दयिताभिमुखेन हृदयेन ॥ ३२ ॥

हञ्जे हारं गेण्हिअ लहुं आअच्छ (३१) ।

इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।

॥ मदनिकाशर्विलको नाम चतुर्थोऽङ्कः ॥

वस०–(२९) हञ्जे गृहाणैतमलंकारम् । चारुदत्तमभिरन्तुं गच्छामः(वः) ।

चेटी–(३०) आर्ये पश्य पश्य । उन्नमत्यकालदुर्दिनम् ।

वस०–[उदयन्तु नामेति] आर्याछन्दः । अत्र चारुदत्तानुरागः परमार्थः। अत्र उन्नमत्यकालदुर्दिनमिति चेटीवचनेन उदयन्तु नाम मेघा इति वसन्तसेनावाक्येन चाव्यवहितमेव पञ्चमाङ्कादौ वर्षर्तुवर्णनावतारः सूच्यते। स चायं वर्षर्तुवर्णनावतारः पूर्वं 'पातु वो नीलकण्ठस्य कण्ठः श्यामाम्बुदोपमः । गौरी भुजलता यत्र विद्युल्लेखेव राजते॥' इति नान्द्यामेव कृत इति ध्येयम् ॥३२॥

वस०–(३१) हञ्जे हारं गृहीत्वा लघ्वागच्छ ।

इति मृच्छकटिकप्रकरणव्याख्यायां श्रीलल्लादीक्षितसंख्यावता श्रमेण महता निर्मितायां मदनिकाप्रदानं नाम चतुर्थोऽङ्कः ॥ ४ ॥

---

१ दुद्दिणिAB (c) २ संस्कृतमाश्रित्य before उद० D, संस्कृत° H, उदयन्ति B (a). ३ वर्णमवि° ? H. ४ हृदयेनै H. ५ लहुलहु BK; लहु H (b) DH; ६ नि क्रान्ता· K. ७ Before मद° B has इति मृच्छकटिकाया; D and H have मृच्छकटिकप्रकरणे चतुर्थोंक ; EK have मदनिकाशर्विलकश्चतुर्थोंक, मदनिकाप्रदानं Com.

पञ्चमोऽङ्कः ।

ततः प्रविशत्यासनस्थः सोत्कण्ठश्चारुदत्तः ।

चारुदत्तः । ऊर्ध्वमवलोक्य । उन्नमत्यकालदुर्दिनम् । यदेतत्

आलोकितं गृहशिखण्डिभिरुत्कलापै-
  र्हंसैर्यियासुभिरपाकृतमुन्मनस्कैः ।
आकालिकं सपदि दुर्दिनमन्तरिक्ष-
  मुत्कण्ठितस्य हृदयं च समं रुणद्धि ॥ १ ॥

(इदानीमनुपदमेवास्मिन्नङ्के चतुर्थे विदूषकं प्रति वसन्तसेनाया गच्छ (च्छ) चारुदत्ताय सायं मदागमनं निवेदयेति वाक्येन सूचितः प्रवेशः प्रकरणनायकस्य चारुदत्तस्येति बोध्यम् । तथाचोक्तं दशरूपके—'प्रवेशचूलिका चैव तथा विष्कम्भकोपरः । अङ्कावतारोऽङ्कमुखमर्थोपक्षेपपञ्चकम् ॥' इति । पञ्चानाममीषामर्थोपक्षेपकानां(णां) लक्षणानि सोदाहरणानि तत्रैव स्पष्टानि । प्रवेशयतीति प्रवेशः । पचाद्यच् । अधमपात्रप्रयोज्यः प्रवेशकः । अत्र ण्वुल् । तदुक्तम्—'भृत्यवर्गकथावद्य कर्तव्यस्तु प्रवेशकः । अन्तर्जवनिकासंस्थैस्तथा मागधबन्दिभिः ॥ अर्थोपक्षेपणं यत्र क्रियते सा हि चूलिका । विष्कम्भस्तु द्विधा सोयं शुद्धः संकीर्ण एव च । शुद्धो मध्यमपात्रेण संकीर्णो मध्यमाधमैः ॥' इति । [इ]दमुक्तमिह किंचिदुद्देशत इति ज्ञेयम् । अस्मिन्नङ्के तावदा समाप्ति वर्षर्तुवर्णनं चारुदत्तेन वसन्तसेनया च विटेन च यथायथं क्रियते । तदिदं वसन्तसेनाचारुदत्तयोरन्योन्यानुरागोद्दीपन

१ °लाकय च H. २ °रुपाकृत G. ३ मन्तरिक्ष BB (abd), °रीक्ष J.

अपि च ।

मेघो जलार्द्रमहिषोदरभृङ्गनीलो
विद्युत्प्रभारचितपीतपटोत्तरीयः ।
आभाति संहतबलाकगृहीतशङ्खः
खं केशवोऽपर इवाक्रमितुं प्रवृत्तः ॥ २ ॥

अपि च ।

केशवगात्रश्यामः कुटिलबलाकावलीरचितशङ्खः ।
विद्युद्गुणकौशेयश्चक्रधर इवोन्नतो मेघः ॥ ३ ॥

विभावत्वेनावतरतीति ध्येयम् । तत इति । सोत्कण्ठो वसन्तसेनाविषयकोत्कण्ठासहितश्चारुदत्तः । यदेतदिति । एतद्विप(य)ति दृश्यमानं यद्दुर्दिनं मेघाच्छन्नं दिनं तदालोकितमित्यादि श्लोकार्थाभिन्नमिति शाब्दबोधः । [आलोकितामिति ।] वसन्ततिलकाछदः(न्दः) । अपाकृतमपकारमिव मत्वा स्थितमित्यर्थः । अकालेऽसमये भयमाकालिकम् । दुर्दिनं कर्तृ । गगनं विरहिजनहृदयं च सहैव व्याप्नोतीति सहोक्तिरलंकारः ॥ १ ॥ [मेघ इति ।] निरुक्तं छन्दः । जलार्द्रमहिषस्योदरं भृङ्गश्च तद्वन्नीलः । गजमहिषादीनां स्वतः श्यामत्वेऽपि जलार्द्रतायामतिश्यामता दृश्यते । तत्राप्युदरदेशेऽधिकतरेति द्रष्टव्यम् । संहताः पुजी(ञ्जी)भूताः । बलाका बकाः । बलाकाशब्दः पुंलिङ्गत्वाभिमतः । अपरः केशवो वामनावतारः श्रीहरिर्यथा तथा खं गगनमाक्रमितुं प्रवृत्तः सन् रराज इति शेषः । अत्र पूर्णोपमालंकारः ॥ २ ॥ इममेवार्थमार्यावृत्तेन आह । [केशवगात्रेति ।] स्फुटा-

---

१ विद्युद्गुण K.

एता निषिक्तरजतद्रवसंनिकाशा
धारा जवेन पतिता जलदोदरेभ्यः ।
विद्युत्प्रदीपशिखया क्षणनष्टदृष्टा-
श्छिन्ना इवाम्बरपटस्य दशाः पतन्ति ॥ ४ ॥
संसक्तैरिव चक्रवाकमिथुनैर्हंसैः प्रडीनैरिव
व्याविद्धैरिव मीनचक्रमकरैर्हर्म्यैरिव प्रोच्छ्रितैः ।
तैस्तैराकृतिविस्तरैरनुगतैर्मेघैः समभ्युन्नतैः
पत्रच्छेद्यमिवेह भाति गगनं विश्लेषितैर्वायुना ॥ ५ ॥
एतत्तद्धृतराष्ट्रचक्रसदृशं मेघान्धकारं नभो
हृष्टो गर्जति चातिदर्पितबलो दुर्योधनो वा शिखी ।

र्थम् ॥ ३ ॥ [एता इति ।] शिखया ज्वालया ॥ ४ ॥ [संसक्तैरिवेति ।] इमानि चत्वार्युपमानानि वायुना वियतीतस्ततश्चलितानां जलदानामिति ज्ञेयम् । संसक्तैर्मिलितैः । प्रडीनैरुड्डीनैः । व्याविद्धैः समुद्रक्षोभादितस्तत उत्क्षिप्तैः । प्रोच्छ्रितैरुच्चैरित्यर्थः । मीनानां चक्रं समूहो मकराश्च । तैस्तैस्तत्तद्दिग्भागस्थितैः । आकृतिभिः स्वस्वस्वरूपैः । विस्तृतैर्विस्तारवद्भिः(?) । अनुगतैर्मिलितैः । समभ्युन्नतैश्च । वायुना विश्लेषितैर्वियोजितैरितस्ततो विचलितैरिति यावत् । मेघैरिव गगनम् । इहैतद्भूतलोर्ध्वदेशावच्छिन्नम् । प(प)त्रच्छेद्यं चित्रमिव भातीत्यन्वयः । चित्रमिव विचित्रं शोभत इत्यर्थः ।—पत्रच्छेद्यमिति पदमालेख्यापरपर्यायस्य चित्रपदार्थस्य वाचकं रूढम् ॥ ५ ॥ [एतदिति ।] धृतराष्ट्रचक्रं कौरवसैन्यं तेन सदृशं नभः । सादृश्यं चानयोराभू(?)वियन्मण्डलमन्धकारकारित्वेन विनष्टचन्द्रार्कतया च

१ दष्टा A B (c). २ अ कृत B (d) ३ अनुमतै corr. B (d). ४ गगा A BB (c) C F ५ विश्लेषित वा॰ BB (a). ६ च्चव॰ G k.

अक्षद्यूतजितो युधिष्ठिर इवाध्वानं गतः कोकिलो
हंसाः संप्रति पाण्डवा इव वनादज्ञातचर्यां गताः॥६॥

विचिन्त्य । चिरः खलु कालो मैत्रेयस्य वसन्तसेनायाः सकाशं गतस्य । नाद्याप्यागच्छति ।

प्रविश्य

विदूषकः । अहो गणिआए लोभो अदक्खिणदा अ जदो णं कधा वि कदा अण्णा । अणाअरेण ज्जेव्व अभणिअ किंपि एव्वमेव्व गहिदो रअणावली । एत्तिआए ऋद्धीए णं तेए

बोध्यम् । द्यू शब्द इवार्थे । दुर्योधन इवेत्यर्थः । शिखी मयूरः । अध्वानः शब्दः अध्वानः शब्दाभावस्तं मौनं गतः कोकिलः । युधिष्ठिरोपि अध्वानं पन्थान[म्] । वनादिति ल्यब्लोपे कर्मणि पञ्चमी । वनं प्राप्येत्यर्थः । अज्ञानचर्याम् । पाण्डवपक्षे महाभारते विराटपर्वणि पाण्डवानामज्ञातचर्या स्फुटैव । हंसपक्षे हंसानां वर्षर्तावभावादज्ञातचर्या ज्ञातव्या ॥ ६ ॥

विदू०—(१) अहो गणिकाया लोभोऽदक्षिणता चानुदारता । यतो न कथा कृतान्या । अनादरेणैवाभणित्वा किमप्येवमेव गृहीता रत्नावली । कथा कथं हारितं हेमभाण्डमित्यादिका नैव कृतेत्यर्थः । एतावत्या ऋद्ध्या न तयाहं भणितः । आर्य मैत्रेय विश्राम्यतु गल्लकेन

१ °वात्म्यं A B (c) D F. २ °घर्षं A B (c) D F. ३ आहो H. ४ लोभो अ दक्खि° B ५ °जणे F; अदोष K. ६ न A B (c) F, om D; अण्णा कधा वि ण कदा B B (a). ७ कधा वि or वि C also B. ८ किदा D H. ९ अण्णाअणाअरेण (= अन्यायनागरेण &c) H ? K. १० अणादरेण B H (ad). ११ किञ्चि B B (a); किं वि or वि D E F G K. १२ एव्वमेव B (a) D H. १३ °गहिदा B (a). १४ रिद्धीए B also H which has रिन्निए. १५ om: B B (a). १६ ताए B (d).

अहं भणिदो । अज्ज मित्तेअ वीसमीअदु गद्धकेण पाणीअं पिबिअ गच्छीअदु त्ति । ता मा दाव दासीए धीआए गणिआए मुहं पि पेक्खिस्सं । सनिर्वेदम् । सुट्ठु क्खु वुच्चेदि । अकन्दसमुत्थिदा पउमिणी, अवंचओ वाणिओ, अचोरो सुवेण्णआरो, अकलहो गामसमागमो, अलुद्धा गणिआ त्ति । दुक्करं एदे संभावीअन्ति । ता पिअवअस्सं गदुअ इमादो गणिआपसंगादो णिवेत्तावेमि । परिक्रम्य दृष्ट्वा । कधं पिअवअस्सो रुक्खवाडिआए उवविट्ठो चिट्ठदि । ता जाव उवसप्पामि । उपसृत्य । सोत्थि भो ते । वड्ढदु भवं (१) ।

पानीयं पीत्वा गम्यतामिति । तन्मा तावद्दास्याः पुत्र्या गणिकाया [मुखमपि द्रक्ष्यामि] । कश्चिदेतावत्युक्तितेति कटाक्ष इति भावः । सुष्ठु खलूच्यते । अकन्दसमुत्थिता पद्मिनी, अवञ्चको वणिक्, अचौरः सुवर्णकारः, अकलहो ग्रामसमागमः, अलुब्धा गणिकेति । दुष्करमेते संभाव्यन्ते । एते पद्मिन्यादयः पदार्था अकन्दोत्थिताः संभाव्यन्ते । परंत्वलुब्धा गणिकेत्यसंभाव्यमेवेति भावः । तत्प्रियवयस्यं गत्वास्माद्गणिकाप्रसंगान्निर्व(व)र्तयामि । कथं प्रियवयस्यो वृक्षवाटिकायामुपविष्टस्तिष्ठति । तद्यावदुपसर्पामि । स्वस्ति भो ते । वर्धतां भवान् ।

१ एवं पि for अहं B, एव्व वि B (a), om: B (b). २ अे अज्ज B. ३ वितमीअदु B (d). ४ गअक्केण B; गलड्ढेण B (a); गअड्ढेण Corr. मअकेण B (d); मभिकेण B H. ५ पाणिअं BB (a) EH. ६ marg add before पिबिअ वि विबिअ J. B (d). ७ पिबीअदु त्ति B; पिबिअ गच्छी० pr. m. del गच्छी B (d) ८ दासीएधीआए om: G. ९ 'मुहं ... ... सनिर्वेदम्' om: AB (bcd) DEFK; मुहं वि B (a); मुहं पेक्खिस्सं सनिर्वेदं marg. B (d). १० सट्ठु F. ११ वुच्चदि H; उच्चदि K. १२ पउमिणी AB (bcd) DEK. १३ सुवण्णकारो B (d), सुवण्णआरो E. १४ अकलहो K. १५ °समागमो K. १६ गणिआ B F; गणीआ B (d). १७ दे K. १८ संभावीअंति B (d); भाविअन्ति E; संभावीअति K. १९ णिवत्तावेमि K. २० विब्भंतो B (a); विब्भंतओ B (d). २१ भोदे AB (bc) DF, भवदे J.

चारुदत्तः। विलोक्य। अये सुहृन्मे मैत्रेयः प्राप्तः। वयस्य स्वागतम्। आस्यताम्।

विदूषकः। उवविट्ठम्हि (२)।

चारुदत्तः। वयस्य कथयं तत्कार्यम्।

विदूषकः। तं क्खु कज्जं विणट्ठं (३)।

चारुदत्तः। किं तया न गृहीता रत्नावली।

विदूषकः। कुदो अम्हाणं एत्तिअं भाअधेअं। णवणलिणकोमलं अञ्जलिं मत्थए कदुअ पडिच्छिआ (४)।

चारुदत्तः। तत्किं ब्रवीषि विनष्टमिति।

विदूषकः। भो कथं ण विणट्ठं। जं अभुत्तस्स अपीदस्स

विदू०—(२) उपविष्टोस्मि।

विदू०—(३) तत्खलु कार्यं विनष्टम्।

विदू०—(४) कुतोस्माकमेतावद्भागधेयम्। यस्सा न ग्रहीष्यतीति भावः। नवनलिनकोमलमञ्जलिं मस्तके कृत्वा प्रतिगृहीता।

विदू०—(५) भो कथं न विनष्टम्। यदभुक्तस्यापीतस्य चौरैरप-

---

१ अये कथं BB (a); अए K. २ मे om; H B (abd). ३ om; BB (ad) EGK. ४ °विट्ठोम्हि BDH; उप० B (d); उवविसम्हि K. ५ कथयतु कार्यम् AB (c). ६ तया न om: B (b). ७ एत्तिका B (a) EK; एत्तिआ B (d) G. ८ भाअधेआ B (ad) G; °धेयं D. भागधेआ FK. ९ इत्थं BB (a). १० पडिच्छिदया(?) pr. m. corr. च्छिदा H (d). ११ नष्टमिति BB (a) EFGK. १२ om: BB (a). १३ अभुत्तपीदस्स AB (bcd) DEK; अभूतपिद० H.

चोरेहिं अवहदस्स अप्पमुल्लस्स सुवण्णभण्डअस्स कारणादो चदुस्समुद्दसारभूदा रअणमाला हारिदा (९)।

चारुदत्तः। वयस्य। मा मैवम्।

यं समालम्ब्य विश्वासं न्यासोस्मासु त्वया कृतः।
तस्यैतन्महतो मूल्यं प्रत्ययस्यैव दीयते ॥ ७ ॥

विदूषकः। भो वअस्स एदं पि मे दुदिअं संतोव कारणं जं सहीअणदिण्णसंणाए पडन्तोवारिदं मुहं कदुअ अहं उवहसिदो। ता अहं बह्मणो भविअ दाणिं भवन्तं सीसेण पडिअ विण्णवेमि। णिवत्तीअदु अप्पा इमादो बहुपच्चवाआदो

एतस्याम(ल्प)मूल्यस्य सुवर्णभाण्डस्य कारणाच्चतुःसमुद्रसारभूता रत्नमाला हारिता।

चारु०—[अयं श्लोकः पूर्वं तृतीयाङ्के १६७ पृष्ठे व्याख्यात एव]॥७॥

विदू०—(६) भो वयस्य एतदपि मे द्वितीयं संतापकारणं यदस्लीजनदत्तसंज्ञया पटान्तापवारितं मुखं कृत्वाहमुपहसितः। तदहं ब्राह्मणो भूत्वेदानीं भवन्तं शीर्षेण पतित्वा विज्ञापयामि। (ब्राह्मणो महत्कार्यं विना न कमपि साष्टाङ्गं प्रणमतीति भावः)। निवर्तताम् आत्मा(त्मा) आत्मा ममेत्यर्थः?। अस्माद्बहुप्रत्यवायाद्गणिकाप्रसंगात्। गणिका नाम पादुकान्तरप्रविष्टेव लेष्टुका लोष्टिका शर्करेत्यर्थो वा। दुःखेन पुनर्निराक्रियते। अपि च। भो वयस्य गणिका,

१ चोरेहिं अवहदस्स om. B (d). २ अप० B (d). ३ °भंडस्स D H ४ चतुस्स° B (ab); चदस्स° H. ५ °णावली BB (a); °मालिआ D H ६ Followed by वअस्स BB (a). ७ न्यासे A B (c). ८ मौल्यं B (a). ९ वि B (a). १० दुदिअअं E. ११ संदाव D, सताव E. १२ पडन्तावआरिदं A B (d) D F; पडन्तोवआरिदं B (b) १३ मुद हं? B (d). १४ °दोम्हि DH. १५ पच्चवाअ om. दो A B (c) F, पच्चवाअदो H.

गणिआपसंगादो । गणिआ णाम पादुअन्तरप्पविट्टा विअ लेट्ठुआ दुक्खेण उण णिराकरीअदि । अवि अ । भो वअस्स गणिआ हत्थी काअत्थओ भिक्खु चाटो रासहो अ जहिं एदे णिवसन्ति तहिं दुट्टा वि ण जाअन्ति (६) ।

चारुदत्तः । वयस्य अलमिदानीं सर्वं परिवादमुक्त्वा । अवस्थयैवास्मि निवारितः । पश्य ।

वेगं करोति तुरगस्त्वरितं प्रयातुं
प्राणव्ययान्न चरणास्तु तथा वहन्ति ।
सर्वत्र यान्ति पुरुषस्य चलाः स्वभावाः
खिन्नास्ततो हृदयमेव पुनर्विशन्ति ॥ ८ ॥

हस्ती, कायस्थो, भिक्षुः, चाटः, क्षुद्रविषयभोक्ता, रासभश्च यत्रैते निवसन्ति तत्र दुष्टा अपि न जायन्ते [दुष्टा इति भावे क्तः। दोषा इत्यर्थः।न जायन्तेऽपि तु जायन्त एवेत्यर्थः। तत्र तत्र धार्मिपरस्य धर्मपरत्वं धर्मपरस्य धार्मिपरता च वक्तुर्विदूषकत्वादेव संगच्छत इति ध्येयम्]।

चारु०—परिवादं निन्दाम् ।अवस्थया दारिद्र्यरूपया। 'उत्पद्यन्ते विलीयन्ते दरिद्राणां मनोरथाः' इति समानार्थं पद्यं पठति। [वेगं करोतीति ।] प्राणस्य बलस्य व्यय(या)धा(ध्द्रा)सादित्यर्थः। स्पष्टमवशिष्टम् ॥ ८ ॥

---

१ पविट्ठा B (ad). २ लेट्ठुआ विअ BB (ad). ३ लोहआ K. ४ om. B B (ad). ५ णिराकरीदि B (a). ६ काअत्थओ A B (c) D F. ७ भिक्खू BB (abd). ८ आडो D; चाडो G; चाअडो H. ९ om. BB (a) १० तहिं तहिं B (a). ११ दुग्गा B (ad); दुव्वा E K. १२ सर्व° B (d). १३ विहरन्ति H. १४ चला स्वभावा. H. १५ स्तदा or दो H. १६ णदंति ? H.

चोरेहिं[1] अवहदस्स अप्पमुल्लस्स[2] सुवण्णभण्डअस्स[3] कारणादो चदुस्समुद्दसारभूदा[4] रअणमाला[5] हारिदा (५)।

चारुदत्तः। वयस्य। मा मैवम्[6]।

यं समालम्ब्य विश्वासं न्यासोऽस्मासु[7] तया कृतः।
तस्यैतन्महतो मूल्यं प्रत्ययस्यैव दीयते ॥ ७ ॥

विदूषकः। भो वअस्स एदं पि[8] मे दुदिअं[9][10] संतोव[11]कारणं जं सहीअणदिण्णसंणाए पडन्तोवारिद[12] मुहं[13] कदुअ अह उवहसिदो[14]। ता अहं बह्मणो भविअ दाणिं भवन्तं सीसेण पडिअ विण्णवेमि। णिवत्तीअदु अप्पा इमादो बहुपच्चवाआदो[15]

हृतस्याप(ल्प)मूल्यस्य सुवर्णभाण्डस्य कारणाच्चतुःसमुद्रसारभूता रत्नमाला हारिता।

चारु०—[अयं श्लोकः पूर्वं तृतीयाङ्के १६९ पृष्ठे व्याख्यात एव]॥७॥

विदू०—(६) भो वयस्य एतदपि मे द्वितीयं संतापकारणं यत्सखीजनदत्तसंज्ञया पटान्तापवारितं मुखं कृत्वाहमुपहसितः। तदहं ब्राह्मणो भूत्वेदानीं भवन्तं शीर्षेण पतित्वा विज्ञापयामि। (ब्राह्मणो महत्कार्यं विना न कमपि साष्टाङ्गं प्रणमतीति भावः)। निवर्तताम् अप्पाः(प्पा) आत्मा ममेत्यर्थः?। अस्माद्बहुप्रत्यवायाद्गणिकाप्रसंगात्। गणिका नाम पादुकान्तरप्रविष्टेव लेष्टुआ लोष्टिका शर्करेत्यर्थो वा। दुःखेन पुनर्निराक्रियते। अपि च। भो वयस्य गणिका,

१ चोरेहिं अवहदस्स om B (d) २ अप० B (d). ३ °भंडस्स D H. ४ चतुरस्स° B (ab), चउस्स° H. ५ °णावली BB (a), °मालिआ B H. ६ Followed by वयस्य BB (a). ७ न्यासे A B (c) ८ मोल्लं B (a) ९ वि B (a). १० दुदिअस E. ११ संदाव D, सताव E १२ पडतावचारिद A B (c) D F, पडन्तोवचारिदं B (b) १३ मुह इ? B (d) १४ °देसि DH. १५ पच्चवाअ om दो A B (c) I, मपच्चअदो H.

गणिआपसंगादो । गणिआ णाम पादुअन्तरप्पविट्टा विअ लेट्टुआ दुक्खेण उण णिराकरीअदि । अवि अ । भो वअस्स गणिआ हत्थी काअत्थओ भिक्खु चाटो रासहो अ जहिं एदे णिवसन्ति तहिं दुट्टा वि ण जाअन्ति (६) ।

चारुदत्तः । वयस्य अलमिदानीं सर्वं परिवादमुक्त्वा । अवस्थयैवास्मि निवारितः । पश्य ।

वेगं करोति तुरगस्त्वरितं प्रयातुं
प्राणव्ययान्न चरणास्तु तथा वहन्ति ।
सर्वत्र यान्ति पुरुषस्य चलाः स्वभावाः
खिन्नास्ततो हृदयमेव पुनर्विशन्ति ॥ ८ ॥

हस्ती, कायस्थो, भिक्षुः, चाटः, क्षुद्रविषयभोक्ता, रासभश्च यत्रैते निवसन्ति तत्र दुष्टा अपि न जायन्ते [दुष्टा इति भावे क्तः । दोषा इत्यर्थः । न जायन्तेऽपि तु जायन्त एवेत्यर्थः । तत्र तत्र धर्मिपरस्य धर्मपरत्वं धर्मपरस्य धर्मिपरता च वक्तुर्विदूषकत्वादेव संगच्छत इति ध्येयम्] ।

चारु०—परिवादं निन्दाम् । अवस्थया दारिद्र्यरूपया । 'उत्प्लवन्ते विलीयन्ते दरिद्राणां मनोरथाः' इति समानार्थं पद्यं पठति । [वेगं करोतीति ।] प्राणस्य बलस्य व्यय(या)भा(द्वा)वादित्यर्थः । स्पष्टमवशिष्टम् ॥ ८ ॥

---

१ पविट्टा B (ad). २ लेट्टुआ विअ BB (ad). ३ लेट्टआ K. ४ om. B B (ad). ५ णिराकरीदि B (a). ६ काअट्टओ A B (c) D F. ७ भिक्खू BB (abd). ८ आढो D; चाढो G; वाअडो H. ९ om. BB (a). १० ताहिं ताहिं B (a). ११ दुट्टा B (ad); दुट्ठा E K. १२ सर्वे° B (d). १३ विहन्ति H. १४ चला स्वभावाः H. १५ स्तदा or दो H. १६ णदंति ? H.

आपि च। वयस्य

यस्यार्थास्तस्य सा कान्ता धनहार्यो ह्यसौ जनः ।

स्वगतम्। न। गुणहार्यो ह्यसौ जनः। प्रकाशम्।

वयमर्थैः परित्यक्ता ननु त्यक्तैव सा मया ॥ ९ ॥

विदूषकः। अधोवलोक्य स्वगतम्। जधा एसो उद्धं पेक्खिअ दीहं[१] णिस्ससदि तधा तक्केमि मेए विणिवारिअन्तस्स अधिअदरं वड्डिदा से उक्कण्ठा। ता सुट्ठु क्खु एव्वं वुचदि वामो कामो त्ति। प्रकाशम्। भो वअस्स भणिदं अ ताए भणेहि चारुदत्तं अज्ज पओसे मए एत्थ आअन्तव्वं त्ति। ता तक्केमि रअणावलीए अपरितुट्ठा अवरं मग्गिदुं आअमिस्सदित्ति (७)।

चारुदत्तः। वयस्य आगच्छतु। परितुष्टा यास्यति।

[यस्यार्था इति ।] अनुष्टुप् छन्दः ॥ ९ ॥

विदू०—(७) यथैष ऊर्ध्वं प्रेक्ष्य दीर्घं निःश्वसिति तथा तर्कयामि मया विनिवार्यमाणस्याधिकतरं वृद्धास्योत्कण्ठा। तत्सुष्ठु खल्वेवमुच्यते वामः काम इति। (वामो दुर्निवारतयातिकुटिल इत्यर्थः)। भो वयस्य भणितं च तया भण चारुदत्तमद्य प्रदोषे मयात्रागन्तव्यमिति। तत्तर्कयामि रत्नावल्यापरितुष्टापरं याचितुमागमिष्यतीति।

---

१ om: D G. २ णीस° BB (a), णिस्स° D. ३ मए विणिवा BB (ab); ४ णिवारिअ तस्स B (d) which has मए as before. ५ वामोस्थे कामो° F; कामे वामो° J. ६ भणिदं B B (ab) G भणिदं B (d) ७ च BB (ab) DGK. ८ पदोसे D. ९ आगन्त° BDG; °न्तव्वं त्ति K. १० तुट्ठा B (d). ११ अवरं B B (a). १२ अमग्गिदुं B (a). १३ °स्सदि B; आअमिस्सदि B (b); आगमिस्सदि B (d).

चेटः । प्रविश्य[1] । अवेध माणहे[2] । (८)

जधा जधा वर्शदि[3] अब्भखण्डे
तधा तधा तिम्मदि पुंट्ठिचम्मे[4] ।
जधा जधा लग्गदि शीदवादे
तधा तधा वेवदि मे हलके[5] ॥१०॥

प्रहस्य ।

वंशं[6] वाए शत्तछिदं[7] शुशदं[8]
वीणं वाएं[9] शत्ततन्त्ति[10] णदन्ति[11] ।

चेटः । अयं वसन्तसेनाभृत्यः कुम्भीलकः । वसन्तसेना च विटेन सह वर्षतु वर्णयन्ती चारुदत्तभवनमागता संध्यानिशि तमसि गर्जति वर्षति च वारिदे इति ज्ञेयम् ।

चेटः—(८)अवेध.अपेत । अपगच्छतेत्यर्थः । माणहे मानवाः इ० (त्यर्थः) । [जधा जधेति] उपेन्द्रवज्रा छन्दः । यथा यथा वर्षत्यभ्रखण्डं तथा तथा तिम्मदि आर्द्री(र्द्री)भवति पृष्ठचर्म । यथा यथा लगति शीतवातस्तथा तथा वेपते मे हृदयम् ॥ १० ॥

[वंशमिति] शालिनीछन्दः । उपजातिविशेषः । पादत्रयं जगतीजात्या । चतुर्थः शालिन्येति भाव्यः । तदयं गौडप्राणायामः ।

(९) वंशं वादयामि सप्तच्छिद्रं सुशब्दं वीणां वादयामि सप्ततन्त्री(न्त्रीं) व(न)दन्ती(म्) । गीतं गायामि गर्दभस्यानुरूपं को मे गाने तुम्बुरुर्नारदो वा ॥ ११ ॥

---

१ प्रविश्य चेटः B. २ माणवेहे B (a); अवेश माणहेर G; हीमाणहे (=मानवाः) K. ३ वस्सादि A B (c) D. ४ पुट्टि B. ५ हडक्के B, B (a). ६ वसं B (a). ७ सत्त A B (abc) DFG. ८ छिदं A B (bc) D. ९ सुमदं A B (abc) D F. G; सशदं B (d). १० वादे B G K; om. B (a). ११ सत्त A B. (abc) D G K. १२ णदं et marg. तीं B (d).

गीअं गाए गद्दहेश्शाणुलूअं
के मे गाणे तुम्बुलू णालदे वा ॥ ११ ॥ (९)

आणत्तम्हि अज्जआए वशन्तशेणाए । कुम्भीलआ गच्छ तुमं, ममं आगमणं अज्जचालुदत्तश्श णिवेदेहि त्ति । ता जाव अज्जचालुदत्तश्श गेहं गच्छामि । परिक्रम्य प्रविष्टकेन दृष्ट्वा । एशे चालुदत्ते लुक्खवाडिआए चिट्ठदि । एशे वि शे दुट्ठवडुके । ता जाव उवशप्पेमि । कधं ढक्किदे दुवाले लुक्खवाडिआए । भोदु एदश्श दुट्ठवडुकश्श शण्णं देमि (१०) । इति लोष्टगुटिकाः क्षिपति ।

(१०) आज्ञप्तोस्म्यार्यया वसन्तसेनया । कुम्भीलक गच्छ त्वम्, ममागमनमार्यचारुदत्तस्य निवेदयेति । तद्यावदार्यचारुदत्तस्य गेहं गच्छामि । एष चारुदत्तो वृक्षवाटिकायां तिष्ठति । एषोपि स दुष्टबटुकः । तद्यावदुपसर्पामि । कथमाच्छादितं द्वारं वृक्षवाटिकायाः । भवतु एतस्य दुष्टबटुकस्य संज्ञां ददामि ।

१ om. B (b); गीय B (b). २ गाये B (d). ३ गद्दहस्साणुरूवं A B (c) D G; गद्दहस्साणुरूअ B (a) H K, गद्दहशाणुरूअ B (b), गद्दशाणुरूवं B (d). ४ को A B (bcd) H ५ तुम्बरू A B (bcd) D F, तुबलू B, तुम्बुरु ना G; तुंबरु K; ६ णारदे A B (c) D F. ७ अणत्ताम्हि A B (c). ८ वसन्तसे° A B (abcd), वसंत D. ९ जं कुम्भी° BB (a). १० ममागमणं B D. ११ चालु B १२ चालु B. १३ °दत्तस्स A B (abd), °दत्तस्य B (b). १४ एसो A B (abc) K; एसो G १५ चारुदत्ते B (a), °रुदत्तो G. १६ लुक्ख A BB (bcd) C D G. १७ °वाडिए D, वाडिआए K १८ चिट्टदि B, चिट्ठदि B (d). १९ एसो वि से A B (c) से-ते H. २० om. B (d) २१ दुस्ट B, दुट B (a) २२ वडुके B (a), वड्डुक्क B (b); वडुक्के pr m corr. बडुके B (d) २३ कथ B (d). २४ दुआलए B, दुआरए B (a) दुआले. B (b). २५ लुक्ख BCDG. २६ एदस्स A B (abcd) F K. २७ दुस्ट K २८ वडुकस्स A B (c) F, वडुअस्स B D; वडुअस्स B (a), वडुक्कस्स B (b); pr. m. corr. वडुअस्स B (d) २९ इति लोष्ट° om. DFH ३० °गुटिकां BGK, गुडिका B (d).

विदूषकः । अए[1] को दाणिं एसो पाआरवेट्टिदं[2] विअ कइत्थं मं लोट्टकेहिं ताडेदि[3] (११) ।

चारुदत्तः । आरामप्रासादवेदिकायां क्रीडद्भिः पारावतैः पातितं[4] भवेत् ।

विदूषकः । दासीए[5] उत्त[6] दुट्ठपारावअ[7] चिट्ठ चिट्ठ । जाव एदिणा दण्डकट्ठेण सुपक्कं विअ चूअफलं इमादो पासादादो भूमीए पाडइस्सं (१२) । इति दण्डकाष्ठमुद्यम्य धावति ।

चारुदत्तः । यज्ञोपवीतं आकृष्य । वयस्य उपविश । किमनेन । तिष्ठतु दयितासहितस्तपस्वी पारावतः ।

चेटः । कथं पारावदं पेक्खदि मं ण पेक्खदि । भोदु अवराए लोट्टगुडिआए पुणो वि ताडइस्सं (१३) । तथा करोति ।

विदू०—(११) अये क इदानीमेष प्राकारवेष्टितमिव कपित्थं मां लोष्टकैस्ताडयति ।

विदू०—(१२) दास्याः पुत्र दुष्टपारावत तिष्ठ तिष्ठ । यावदेतेन दण्डकाष्ठेन सुपक्वमिव चूतफलमस्मात्प्रासादाद्भूमौ पातयिष्यामि ।

चेटः—(१३) कथं पारावतं पश्यति मां न प्रेक्षते । भवत्वपरया लोष्ठगुटिकया पुनरपि ताडयिष्यामि ।

---

१ अये D. २ चेढिदं H (a); वेढेदे? B (b); वेढिदं corr वढिदं B (d); वेढिदं GK. ३ घोसि ताडेदि G. ४ पातित्यं चेत्? B (a). ५ आ दासी° B, आ. B(a). ६ पुत्त B (d) D; उत्ता GK. ७ पारावआ K. ८ °अङ्केण AB (bcd) FK. ९ °तेनाकृष्य B (d) G. १० उपविश्य? H. ११ पक्खादि BD; पस्सदि H. १२ णमं B B (ad). १३ अवलाए B. १४ लोट्ट B. १५ गुडिआए K. १६ पुणोवि om. B (d). १७ °यिस्सं BD.

विदूषकः । दिशोऽवलोक्य । कधं कुम्भीलओ । ता जाव उवसप्पामि । उपसृत्य द्वारमुद्घाट्य । अरे कुम्भीलअ पविस । साअदं दे (१४) ।

चेटः । प्रविश्य । अज्ज वन्दामि (१५) ।

विदूषकः । अरे कहिं तुमं ईदिसे दुद्दिणे अन्धआरे आअदो (१६) ।

चेटः । अले एशा शा (१७) ।

विदूषकः । का एसा कां (१८) ।

चेटः । एशा शा (१९) ।

विदूषकः । किं दाणिं दासीए उत्ता दुब्भिक्खकाले वुड्ढरक्को विअ उद्धकं सासाअसि एसा सा सेत्ति (२०) ।

विदू०–(१४) कथं कुम्भीलकः । तद्यावदुपसर्पामि । अरे कुम्भीलक प्रविश । स्वागतं ते ।

चेटः–(१५) आर्य वन्दे ।

विदू०–(१६) अरे कुत्र त्वमीदृशे दुर्दिनेऽन्धकार आगतः ।

चेटः–(१७) अरे एषा सा ।

विदू०–(१८) का एषा का ।

चेटः–(१९) एषा सा ।

विदू०–(२०) किमिदानीं दास्याः पुत्र दुर्भिक्षकाले वृद्धरङ्कु इवोर्ध्वकं श्वासायसे निःश्वसिसी(षी)त्यर्थः । एषा सा सेति ।

१ दिशोऽव B. २ कुम्भिलओ B (d) ३ उव० B (ab) D ४ अले DE ५ कुम्भिलआ BDGH ६ अरे B (a) ७ ओधआले B (a). ८ एशा DE ९ om. E १० कुत्त D. ११ दुब्भिक्ख° B (d) ; दुब्भिक्ख° F. १२ काल AB (c) F. १३ वुड्ढ K. १४ सासअसि E. १५ सा om. B (b) ; एसा सा सेत्ते AB (c) ; एसा सा सेत्ते E. dत्t का B (d). एस सा सत्ति D, एश सा शत्ति F

चेटः। अले तुमं पि दाणिं इन्दमहकामुको विअ सुट्टु किं काकोअसि काकेत्ति (२१)।

विदूषकः। ता कहेहि (२२)।

चेटः। स्वगतम्। भोदु। एव्वं भणिश्शं। प्रकाशम्। अले पण्हं दे दइश्शं (२३)।

विदूषकः। अहं दे मुण्डे गोडं दइस्सं (२४)।

चेटः। अले जाणाहि। तेण हि कस्सिं काले चूआ मौलेन्ति (२५)।

चेटः–(२१) अरे त्वमपीदानीमिन्द्रमहकामुक इव सुष्ठु किं काकायसे काकेति।

विदू०–(२२) तत्कथय।

चेटः–(२३) भवतु। एवं भणिष्यामि। अरे प्रश्नं ते दास्यामि।

विदू०–(२४) अहं ते मस्तके पादं दास्यामि।

चेटः–(२५) अरे जानीहि तावत्। तेन हि कस्मिन्काले चूता मौलेन्ति उन्निर्गतमुकुला भवन्तीत्यर्थः।

---

१ सुट्टु किं om B; किं del. B (d). २ °आसि A B. B (c); काअसि E. ३ कहेहि २ B. ४ एवं D. ५ भणिस्सं A B (c) E. ६ ते D. ७ गोतुं B (a); गोडुं B (b); गोडु or गोडुं com. ८ दइस्सं B C. ९ °णाहि दाव B C D F J. १० कस्सिं A B (abcd) D E. ११ मउलेन्ति B; मौलंति B (d) E K.

विदूषकः । अरे दासीएे उत्ता गिम्हे (२६) ।

चेटः । सहासम् । अले णहि णहि (२७) ।

विदूषकः ।-स्वगतम् । किं दाणिं एत्थ कहिस्सं । विचिन्त्य । भोदु । चारुदत्तं गदुअ पुच्छिस्सं । प्रकाशम् । अरे मुहुत्तअं चिट्ठ । चारुदत्तमुपसृत्य । भो वअस्स पुच्छिस्सं दाव कस्सिं काले चूआ मौलेन्ति (२८) ।

चारुदत्तः । मूर्ख वसन्ते ।

विदूषकः । चेटमुपगम्य । मुक्ख वसन्ते (२९) ।

चेटः । दुदिअं दे पंण्हं देइस्सं । सुसमिद्धाणं गामाणं को लक्खअं कलेदि (३०) ।

विदू०–(२६) अरे दास्याः पुत्र ग्रीष्मे ।

चेटः–(२७) अरे नहि नहि ।

विदू०–(२८) किमिदानीमत्र कथयिष्यामि । भवतु । चारुदत्तं गत्वा प्रक्ष्यामि । अरे मुहूर्तं तिष्ठ । भो वयस्य प्रक्ष्यामि तावत्कस्मिन्काले चूता उन्मुकुलीभवन्ति ।

विदू०–(२९) मूर्ख वसन्ते ।

चेटः–(३०) द्वितीयं ते प्रश्नं दास्यामि । सुसमृद्धानां ग्रामाणां (णां) का रक्षां करोति ।

---

१ अले D. २ दासीयउत्ता E. ३ om. E. ४ काहिं D. ५ मउलेन्ति B मौलंति B (d) K. ६ °पागम्य E. ७ °सन्ते D H. ८ विदिअं E K. ९ ते B (d) K. १० °पश्न ते पण्हं K. ११ दस्सम A B (abcd) K. १२ सुस० A B (abcd) D E ; का सुस० &c B B (a) १३ को A B (c) १४ रक्खअ A B (abcd) DEFGK. रक्खण H. १५ करेदि A B (abcd) DEFGK.

विदूषकः । अरे रच्छा (३१) ।

चेटः । सहासम् । अले णहि णहि (३२) ।

विदूषकः । भोदु । संसए पडिदेम्हि । विचिन्त्य । भोदु । चारुदत्तं पुणो वि पुच्छिस्सं (३३) । पुनर्निवृत्य चारुदत्तं तथैवोदाहरति ।

चारुदत्तः । वयस्य सेना ।

विदूषकः । चेटमुपगम्य । अरे दासिए उत्ता सेणा (३४) ।

चेटः । अले दुवे वि एक्कस्सिं कदुअ शिग्घं भणाहि (३५) ।

विदूषकः । सेणावसन्ते (३६) ।

चेटः । णं पलिवत्तिअ भणाहि (३७) ।

विदू०–(३१) अरे रक्षा ।

चेटः–(३२) अरे नहि नहि ।

विदू०–(३३) भवतु । संशये पतितोस्मि । भवतु । चारुदत्तं पुनरपि प्रक्ष्यामि ।

विदू०–(३४) अरे दास्याः पुत्र सेना ।

चेटः–(३५) द्वे अपि एकस्मिन्कृत्वा शीघ्रं भण ।

विदू०–(३६) सेनावसन्ते ।

चेटः–(३७) ननु परिवृत्य भण ।

---

१ अरे A B (bc) D F. २ सदेहे B (d); संसये D H. ३ °दोम्हि D. ४ om. B (a). ५ चेटमुपगम्य om. B (a). ६ दासीए B D E F G K. ७ पुत्ता A B (bcd) DEFGK. ८ om. BD. ९ एक्कस्सिं AB (c); एक्कस्सिं B (d); एक्कस्सिं D H. १० सेना A B (abcd) EFGH णा H. ११ पडिअत्तिअ A B (bc) F K; पडिव० B (a) G; पलिअ° D.

विदूषकः । कायेन परिवृत्य । सेणावसन्ते (३८) ।

चेटः । अले मुक्ख बडुव्वका पदाइं पलिवत्तावेहि (३९) ।

विदूषकः । पादौ परिवर्त्य । सेणावसन्ते (४०) ।

चेटः । अले मुक्ख अक्खलपदाइं पलिवत्तावेहि (४१) ।

विदूषकः । विचिन्त्य । वसन्तसेणा (४२) ।

चेटः । एशा शा आअदा (४३) ।

विदूषकः । ता जाव चारुदत्तस्स णिवेदेमि । उपसृत्य । भो चारुदत्त धणिओ दे आअदो (४४) ।

चारुदत्तः । कुतोऽस्मत्कुले धनिकः ।

विदू०—(३८) सेनावसन्ते ।
चेटः—(३९) अरे मूर्ख बटुवक पदे परिवर्तय ।
विदू०—(४०) सेनावसन्ते ।
चेटः—(४१) अरे अक्षरपदे परिवर्त्त(र्त)य ।
विदू०—(४२) वसन्तसेना ।
चेटः—(४३) एषा सागता ।
विदू०—(४४) तद्यावच्चारुदत्तस्य निवेदयामि । भो चारुदत्त धनिकस्ते आगतः ।

---

१ सेना B (d) २ बडुक्का A B (abc) C J, बडुआ D, बडुका K. ३ पादाः B (d). ४ परिव० A B (acd) DEFK, परि° B (b). ५ परावृत्य B (a); परिवृत्य D E. ६ सेना A B (cd) F ७ विद्व A B (c) C F J. ८ om. A B (bcd) D E F K ९ अक्खर A B (abcd) D K. १० पादाइं B (d). ११ परि° A B (bcd) F K, परि° B (a) D, परिवत्तावेह E. १२ °दस B(a)

विदूषकः । जइ कुले णत्थि तो दुवारे अत्थि । एसा वसन्तसेणा आअदा (४५) ।

चारुदत्तः । वयस्य किं मां प्रतारयसि ।

विदूषकः । जइ मे वअणे ण पत्तिआअसि ता एदं कुम्भीलअं पुच्छ । अरे दासीए उत्ता कुम्भीलआ उवसप्प (४६) ।

चेटः । उपसृत्य । अज्जं वन्दामि (४७) ।

चारुदत्तः । भद्र स्वागतम् । कथय, सत्यम् । प्राप्ता वसन्तसेना ।

चेटः । एशा शा आअदा वशन्तशेणा (४८) ।

चारुदत्तः । सहर्षम् । भद्र न कदाचित्प्रियवचनं निष्फलीकृतं मया । तद्गृह्यतां पारितोषिकम् । इत्युत्तरीयं प्रयच्छति ।

विदू०—(४५) यदि कुले नास्ति तद्द्वारेऽस्ति । एषा वसन्तसेनागता ।

विदू०—(४६) यदि मम वचने न प्रत्ययसे न विश्वसिसी(षी)त्यर्थः । तदेतं कुम्भीलकं पृच्छ । अरे दास्याः पुत्र कुम्भीलक उपसर्प ।

चेटः—(४७) आर्यं वन्दे ।

चेटः—(४८) एषा सागता वसन्तसेना ।

---

१ तो B (b). २ दुआरे B, B (ab). ३ °यति C. ४ मम B, B (ad); जइ मे हा? B (a). ५ पत्तिआसि B (d). ६ तो B (b). ७ अरे D. ८ दासिए E. ९ पुत्ता A B (bcd) EFK; वत्ता D; पुत्त H. १० कुम्भीलअ A B (c) CDJ. ११ उव० D H. १२ अज्जं K. १३ कथं B (a). १४ एसा A B (bc) DEFB (a). १५ सा AB (bc) DEF. १६ °सन्तसे° A B (abcd) DFH. १७ om. B, B (c). १८ °प्रियवचनं B (a). १९ निष्फली H. २० °तोषकम् D.

चेटः । गृहीत्वा प्रणम्य सपरितोषम् । जाव अज्जआए णिवेदेमि (४९) ।

इति निष्क्रान्तः ।

विदूषकः । भो अवि जाणासि किंणिमित्त ईदिसे दुद्दिणे आअदेत्ति (५०) ।

चारुदत्तः । वयस्य न सम्यगवधारयामि ।

विदूषकः । मए जाणिदम् । अप्पमुल्ला रअणावली बहुमुल्ल सुवण्णभण्डअत्ति ण परितुट्ठा अवरं मग्गिदुं आअदा (५१) ।

चारुदत्तः । स्वगतम् । परितुष्टा यास्यति ।

ततः प्रविशत्युज्ज्वलाभिसारिकावेशेन वसन्तसेना सोत्कण्ठा छत्रधारिणी विटश्च ।

चेटः–(४९) यावदार्याया निवेदयामि ।

विदू०–(५०) भो अपि जानासि किंनिमित्त इ(ई)दृशे दुर्दिन आगतेति ।

चारु०–अवधारयामि निश्चिनोमीत्यर्थः ।

विदू०–(५१) मया ज्ञातम् । अप(ल्प)मूल्या रत्नावली बहुमूल्य सुवर्णभाण्डमिति न परितुष्टापर याचितुमागता ।

---

१ °देमि D H. २ नि माम्ना H, ३ किं णि मेन C J. ४ आअदत्ति ADF; आआदत्ति ? H (c) ५ ज्ञातम् evidently a mistake C F J. ६ वेसेन B (b) D, वेशेन B (d), वसन K

विटः। वसन्तसेनामुद्दिश्य।

अपण्डा श्रीरेषा मदनगनङ्गस्य ललितं
कुलस्त्रीणां शोको मदनवरवृक्षस्य कुसुमम्।
सलीलं गच्छन्ती रतिसमयलज्जा प्रणयिनी
रतिक्षेत्रे रङ्गे प्रियपथिकसार्थैरनुगता ॥ १२ ॥

वसन्तसेने पश्य पश्य।

गर्जन्ति शैलशिखरेषु विलम्बिबिम्बा
मेघा वियुक्तवनिताहृदयानुकाराः।
येषां रवेण सहसोत्पतितैर्मयूरैः
खं वीज्यते मणिमयैरिव तालवृन्तैः ॥ १३ ॥

अपि च।

पङ्क्तिन्नमुखाः पिबन्ति सलिलं धाराहता दर्दुराः
कण्ठं मुञ्चति बर्हिणः समदनो नीपः प्रदीपायते।
संन्यासः कुलदूषणैरिव जनैर्मेघैर्वृतश्चन्द्रमा
विद्युन्नीचकुलोद्गतेव युवतिर्नैकत्र संतिष्ठते ॥ १४ ॥

विटः— [अपण्डा श्रीरेषेति।] शिखरिणी छन्दः। स्पष्टम्। वर्णनीयाङ्गनालम्बनको विटहृदयगतः शृङ्गाररोऽत्र प्रतीयते ॥ १२ ।

[गर्जन्तीति।] विरहिणीहृदयस्य विरहानलधूममलिनतया मेघोपमानतेति बोध्यम्। येषां मेघानाम्। वसन्ततिलकाछन्दः ॥ १३ ॥

[पङ्क्तिन्नेति।] दर्दुरा मड्डू(ण्डू)काः। कण्ठं केकाम्। 'कण्ठो गले गलस्थाने' इति कोशः। बर्हिणो ॥ मयूरः अयमकारान्तो बर्हिणशब्दः। मदनो वृक्षः। तत्सहितो नीपः कदम्बः। समन्तादुत्फुल्लः। प्रदीपवद्दृश्यत इत्यर्थः। शिष्टं स्पष्टम्। [शार्दूलविक्रीडितं छन्दः]॥ १४ ॥

---

१ °पनी B (a); °पनि ? B (d). २ om. B (d) E. ३ वरेण ? H. ४ °का° B (b). ५ संन्यसं A B (c), [illegible] न्यास. B (ad); सन्यासः H ; स न्यासं F. ६ °ष्ट° B (abd) [illegible] K. ७ विश्राम्यते B B (a).

वसन्तसेना । भावे सुट्ठु दे भणिदं । एपा हि

मूढे निरन्तरपयोधरया मयैव
कान्तः सहाभिरमते यदि किं तवात्र ।
मां गर्जितैरिति मुहुर्विनिवारयन्ती
मार्गं रुणद्धि कुपितेव निशा सपत्नी ॥ १५ ॥

विटः । भवत्वेवं तावत् । उपालभ्यतां तावदियम् ।

वसन्तसेना । भाव किमनया स्त्रीस्वभावदुर्विदग्धयोपालब्धया । पश्यतु भावः ।

मेघा वर्षन्तु गर्जन्तु मुञ्चन्त्वशनिमेव वा ।
गणयन्ति न शीतोष्णं रमणाभिमुखाः स्त्रियः ॥ १६ ॥

वस०— हे भाव सुट्ठु ते भणितम् । काव्यमित्यर्थः । शृणु ममापीत्यभिसंधायोत्तमं काव्यमाह । [मूढे इति ।] इदं वसन्तसेनायाः साक्षेपं संबोधनं निशाकृतम् । सपत्नीव निशेत्यन्वयः । पयोधरो—मेघः—स्तनौ च । श्लोकार्थस्तु व्युत्पन्नावलोकनमात्रगम्यः । अत्र शब्दशक्तिमूलो ध्वनिः । [वसन्ततिलकं वृत्तम्] ॥ १५ ॥

विटः—भवत्वित्यन्तरसंवाद इत्युक्तम् । उप(पा)लभ्यतामुपालम्भविषयः क्रियताम् । इयं निशा सपत्नीरूपेत्यर्थः ।

वस०–[मेघा इति] श्लोक उत्तररूपः । सुगमः ॥ १६ ॥

---

१ भाव सुट्ठु दे om. E. २ संस्कृतमाश्रित्य पया D H. ३ निशासपत्नी C J ४ दुर्विदग्धया A B (b,d) D. ५ दुर्विदग्ध॰ B (d). ६ गर्जन्तु वर्षन्तु B (d). ७ च E. ८ दयिताभि॰ B B (ad).

विटः । वसन्तसेने पश्य पश्य । अयमपरः ।

पवनचपलवेगः स्थूलधाराशरौघः
स्तनितपटहनादः स्पष्टविद्युत्पताकः ।
हरति करसमूहं खे शशाङ्कस्य मेघो
नृप इव पुरमध्ये मन्दवीर्यस्य शत्रोः ॥ १७ ॥

वसन्तसेना । एव्वं ण्णेदम् । तो कधं एसो अवरो(५२) ।

एतैरेव यदा गजेन्द्रमलिनैराध्मातलम्बोदरै-
र्गर्जद्भिः सतडिद्बलाकशबलैर्मेघैः सशल्यं मनः ।
तत्किं प्रोषितभर्तृवध्यपटहो हाहा हताशो बकः
प्रावृट्प्रावृडिति ब्रवीति शठधीः क्षारं क्षते प्रक्षिपन् ॥ १८ ॥

विटः—[पवनेति] मालिनीच्छन्दः । स्तनितं मेघगर्जितम् । पटहो नगारा इति प्रसिद्धः । करः किरणो राजग्राह्यभागश्च । पूर्णोपमालंकारः ॥ १७ ॥

वस०—(५२) एवं नेदम् । तत्कथमेषोऽपरः । [एतैरेवेति ।] आध्माताः शब्दायमानाः । लम्बोदराः स्वरूपविस्तारवन्तस्ते च ते इति कर्मधारयः । सतडितः तडिद्भिः सहिताः । बलाकैर्बकैः शबला मिश्रास्तैर्मेघैर्मनः सशल्यं रमणविरहोत्कण्ठारूपशल्यसहितमित्यर्थः । तत्तदा । प्रोषितभर्तृकशब्दो न नित्यः समासान्त इति न समासान्तः । प्रोषितभर्त्रीणां विरहिणीनां वधाय योग्यो यः पटहस्तद्रूपो बक इत्यर्थः । [शार्दूलविक्रीडितं छन्दः] ॥ १८ ॥

१ om. A B (bcd) DEGK. २ स्वनित B (ab). ३ °त्पताक ? D. ४ ताक° om. B (a). ५ Add after अवरो (संस्कृतमाश्रित्य) D H. ६ °द्दित्पताक B; °पताक B (a). ७ वध्यपटहो H. ८ क्षते B (a).

विटः । वसन्तसेने एवमेतत् । इदमपरं पश्य ।

बलाकापाण्डुरोष्णीषं विद्युदुत्क्षिप्तचामरम् ।
मत्तवारणसारूप्यं कर्तुकाममिवाम्बरम् ॥ १९ ॥

वसन्तसेना । भाव पेक्ख पेक्ख (५३) ।

एतैरार्द्रतमालपत्रमलिनैरापीतसूर्यं नभो
वल्मीकाः शरताडिता इव गजाः सीदन्ति धाराहताः ।
विद्युत्काञ्चनदीपिकेव रचिता प्रासादसञ्चारिणी
ज्योत्स्ना दुर्बलभर्तृकेव वनिता प्रोत्सार्य मेघैर्हृता ॥ २० ॥

विटः । वसन्तसेने पश्य पश्य ।

एते हि विद्युद्गुणबद्धकक्षा
गजा इवान्योन्यमभिद्रवन्तः ।
शक्राज्ञया वारिधराः सधारा
गां रूप्यरज्ज्वेव समुद्धरन्ति ॥ २१ ॥

विटः—[बलाकेति ।] 'बलाका बकपङ्क्तिः स्यात्' । धारणस्यापे(पि) कर्णयोश्चामरे शिरसि विचित्रं वस्त्रं च भवति । द्राघिमा नीलिमा चेति गजगगनयोरुपमेति स्पष्टम् ॥ १९ ॥

वस०—(५३)भाव पश्य पश्य । [एतैरिति] एतैर्मेघैरित्यन्वयः । आर्द्रस्याधिकनीलत्वादार्द्रेत्युपमात्रयं चरणत्रये इति । [शार्दूलविक्रीडितं छन्दः] ॥ २० ॥

विटः—[एते हीति ।] विद्युल्लतां गुणत्वं लभ्यमानतया बोध्यम् । गुणो रज्जुः । 'कक्षा स्यान्मध्यबन्धनम् । गां भूमिम् । [उपजातिच्छन्दसा श्लोकः] ॥ २१ ॥

---

१ कर्तुं ? B (b) २ om B (a). ३ Add सस्कृतमाश्रित्य after पेक्ख D H ४ गजा D H ५ हुता A B (c) D, हता K. ६ °भिद्रवन्तः K. ७ सतारा E B (a) ८ रूप्य° H.

अपि च पश्य[1] ।

महावातोध्मातैर्महिषकुलनीलैर्जलधरै-
चलैर्विद्युत्पक्षैर्जलधिभिरिवान्तःप्रचलितैः ।
इयं गन्धोद्दामा नवहरितशष्पाङ्कुरवती
धरा धारापातैर्मणिमयशरैर्भिद्यत इव ॥ २२ ॥

वसन्तसेना । भाव एसो अवरो[4] (५४) ।

एह्येहीति शिखण्डिनां पटुतरं केकाभिराक्रन्दितः
प्रोड्डीयेव बलाकया सरभसं सोत्कण्ठमालिङ्गितः ।
हंसैरुज्झितपङ्कजैरतितरां सोद्वेगमुद्वीक्षितः
कुर्वन्नञ्जनमेचका इव दिशो मेघः समुत्तिष्ठते ॥२३॥

विटः । एवमेतत् । तथाहि पश्य ।

[महावातेति।] शष्पं बालतृणम्। तदङ्कुरा धारारूपसंलग्नहीरकस-दृशा इति बोध्यम् । [शिखरिणी वृत्तमिदम्] ॥ २२ ॥

वस०–(५४) भाव एषोऽपरः । [एह्येहीलीति।] शिखण्डिनां मयूराणाम्। केकाभिर्वाणीभिःपटुतरं यथा स्या(त्तथा)।एहि एहि इति आक्रन्दित आहूतः। आदरे वीप्सा ।सरभसं सावेगम्। उत्कण्ठावेगयोरन्योन्यं जन्यजनकभाव इति भेदः । प्रावृषि न स्थितिर्हंसानामिति सोद्वेगमित्युक्तम् । अञ्जनवन्मेचकाः श्यामाः । दिशः कुर्वन्नेषोप-

१ पश्य पश्य B (a); om. B (d). २ वातोध्मातै° G. ३ शस्या A B (bc); सस्या D F. ४ Add संस्कृतमाश्रित्य ° marg. B also D. ५ पटुतरै. B (a). ६ प्रोत्थायेव B, B (ab) G K; प्रोड्डायेव B (d); Com°प्रोत्था°. ७ सोत्रार्द B (a). ८ मुद्वीक्षित G. ९ समुज्जृम्भते B, B (a). १० पश्य पश्य B, B (a).

निष्पन्दीकृतपक्ष्मपण्डनयनं नष्टक्षपावासरं
विद्युद्भिः क्षणनष्टदृष्टतिमिरं प्रच्छादिताशामुखम् ।
निश्चेष्टं स्वपितीव संप्रति पयोधारागृहान्तर्गतं
स्फीताम्भोधरधामनैकजलदच्छत्रापिधानं जगत् ॥ २४ ॥

वसन्तसेना । भाव एव्वं ण्णेदं । ता पेक्ख पेक्ख (५५)।

गता नाशं तारा उपकृतमसाधाविव जने
वियुक्ताः कान्तेन स्त्रिय इव न राजन्ति ककुभः ।
प्रकामान्तस्तप्तं त्रिदशपतिशस्त्रस्य शिखिना
द्रवीभूतं मन्ये पतति जलरूपेण गगनम् ॥ २५ ॥

रो मेघः समुत्तिष्ठते इत्यन्वयः । [शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम्] ॥ २३ ॥

विटः— [निष्पन्दीकृतेति] शिथलीकृतेत्यर्थः । जगत्कर्तृ । स्वपितीवेत्युत्प्रेक्षा । अत एव निश्चेष्टं पयोधारास्वरूपं यद्गृहं तस्यान्तर्गतम् । पुनः कीदृशम् । स्फीतेतिविस्तारवत्यम्भोधराणां धामन्यधिकरणे गगने ये नैकेनेके जलदास्त एव छत्रं तदात्मकमपिधानमाच्छादनं यस्य तदीदृशं जगदी(दि)त्यर्थः । 'अपिधानतिरोधानपिधानच्छादनानि च' इत्यमरः ॥ [पूर्वोक्तमेव छन्दः] ॥ २४ ॥

वस०—(५५) भाव एवं नेदम् । तत्पश्य पश्य । [गता इति ।] उपमाद्वयं पूर्वार्धे दिशां पक्षे कान्तेन लक्षणया सूर्येणेत्यर्थः । त्रिदशपतिशस्त्रस्येन्द्रवज्रस्य शिखिना वह्निना । इन्द्रवज्राग्निनेत्यर्थः । प्रकाममिति । अन्तस्तप्तमत एव द्रवीभूतं गगनं जलरूपेण पततीति मन्ये

---

१ स्पन्द B F G २ नष्ट B (ab). ३ दृष्टमुद्र A B (c) D F; दृष्टनष्ट B (b) दृष्टनष्ट B, B (d) G. ४ स्फीतेंभोधर K ५ धाम नैक B. ६ om. K; संप्रति माश्रित्य after वेक्ख D H. ७ कुकुभ D.

अपि च पश्य।

उन्नमति नमति वर्षति गर्जति मेघः करोति तिमिरौघम्।
प्रथमश्रीरिव पुरुषः करोति रूपाण्यनेकानि ॥ २६ ॥

विटः। एवमेतत्।

विद्युद्भिर्ज्वलतीव संविहसतीवोच्चैर्बलाकाशतै-
र्माहेन्द्रेण विवल्गतीव धनुषा धाराशरोद्गारिणा।
विस्पष्टाशनिनिस्वनेन रसतीवाघूर्णतीवानिलै-
र्नीलैः सान्द्रमिवाहिभिर्जलधरैर्धूपायतीवाम्बरम् ॥२७॥

इत्युत्प्रेक्षालंकारः ॥२५॥

[उन्नमतीति] आर्याछन्दः। पूर्णोपमाल(लं)कारः ॥२६॥

[विटः—][विद्युद्भिरिति।] स्पष्टम्। धारा एव शरास्तानुद्गिरतीति तथा तेन। इद्र(न्द्र)धनुषा। विवल्गति अलंकृतं भवति। विस्पष्टः कर्णादन्तुदं श्रूयमाणो योऽशनिनिस्वनो वज्रनिर्घोषस्तेन रसतीव शब्दं करोतीव। अनिलैराघूर्णतीवेति झञ्झावातवर्णनम्। नीलैरहिभिः कृष्णसर्पैः सान्द्रमिव व्याप्तमेवेति मेघव्यापनस्योत्प्रेक्षा। जलधरै-र्धूपायतीवात्मानं धूपितं करोतीवेत्यर्थः। अम्बरं गगनम्। कर्तृ। (?) अत्र सम (?) क्रियोत्प्रेक्षाः। अलंकारः (?)। [शार्दूलविक्रीडितं छन्दः] ॥ २७ ॥

गर्ज वा वर्ष वा शक्र मुञ्च वा शतशोऽशनिम् ।
न शक्या हि स्त्रियो रोद्धुं प्रस्थिता दयितं प्रति ॥ ३१ ॥
यदि गर्जति वारिधरो गर्जतु तन्नाम निष्ठुराः पुरुषाः ।
अयि विद्युत्प्रमदानां त्वमपि च दुःखं न जानासि ॥ ३२ ॥

विटः । भवति अलमलमुपालम्भेन । उपकारिणी तवेयम् ।

ऐरावतोरसि चलेव सुवर्णरज्जुः
शैलस्य मूर्ध्नि निहितेव सिता पताका ।
आखण्डलस्य भवनोदरदीपिकेय-
माख्याति ते प्रियतमस्य हि संनिवेशम् ॥ ३३ ॥

वसन्तसेना । भाव एव्वं । तं ज्जेव्व एदं गेहं (५७) ।

विटः । सकलकलाभिज्ञाया न किंचिदिह तवोपदेष्टव्यमस्ति । तथापि स्नेहः प्रलापयति । अत्र प्रविश्य कोपोऽत्यन्तं न कर्त्तव्यः ।

राद्धान्तमाह । [गर्ज वेति ।] स्पष्टम् ॥३१॥

योषितां दुःखं योषिदेव जानातीत्याशयेन प्राह । [यदीति ।] निगदेनैव सुगमम् ॥३[illegible]

विटः—[ऐरावतोरसीति ।] दीपिका प्रसिद्धा । मशाल इति भाषया । संनिवेशं गृहम् । [illegible] सुगमम् । [वसन्ततिलकं वृत्तम्] ॥३३॥

वस०—(५७) एवम् । तदेवैतद्गेहम् ।

यदि कुप्यसि नास्ति रतिः कोपेन विनाथवा कुतः कामः ।
कुप्य च कोपय च त्वं प्रसीद च त्वं प्रसादय च कान्तम् ॥३४॥

भवत्वेवं तावत् । भो भो निवेद्यतामार्यचारुदत्ताय ।

[एषा फुल्लकदम्बनीपसुरभौ काले घनोद्भासिते
कान्तस्यालयमागता समदना हृष्टा जलार्द्रालका ॥
विद्युद्वारिदगर्जितैः सचकिता त्वद्दर्शनाकाङ्क्षिणी
पादौ नूपुरलग्नकर्दमधरौ प्रक्षालयन्ती स्थिता ॥३५॥

चारुदत्तः । आकर्ण्य । वयस्य ज्ञायतां किमेतदिति ।

विदूषकः । जं भवं आणवेदि । वसन्तसेनामुपगम्य । सादरम् । सोत्थि भोदीए (५८) ।

[यदि कुप्यसीति ।] आर्याछन्दः । क(कु)प्यसि कोपमेव करिष्यसीत्यर्थः । कामोत्तेजनाय किंचित्कोपस्तु कर्तव्य एवेत्याशयेनाह । कोपेन विनेत्यादि । तथा च कृते किंचित्कोपे तदानीमभिलाषापूर्तौ सत्यां सुगमायत्तरैव कामोत्तेजनेति भावः । एतदर्थसमर्थकमुत्तरार्धमाह । कुप्य चेत्यादि ॥ ३४ ॥ [एषेति ।] नीपाः कदम्बविशेषा मालाः । कान्तस्य, चारुदत्तस्य । समदना सकामा जलार्द्रकेशा हृष्टा गर्जितैः सचकितापि त्वद्दर्शनेच्छुरेषा वसन्तसेना पादौ (प्र)क्षालयन्ती स्थितेति निवेद्यताम् । चारुदत्तायेत्यन्वयः । [शार्दूलविक्रीडितं छन्द इदम्] ॥ ३५ ॥

विदू०—(५८)यद्भवानाज्ञापयति । स्वस्ति भवत्यै

वसन्तसेना । अज्ज वन्दामि । साअदं अज्जस्स । भावे एसा छत्तधारिआ भावस्स ज्जेव्व भोदु (९९) ।

विटः । स्वगतम् । अनेनोपायेन निपुणं प्रेषितोस्मि । प्रकाशम् । एवं भवतु । भवति वसन्तसेने ।

साटोपकूटकपटानृतजन्मभूमेः
शाठ्यात्मकस्य रतिकेलिकृतालयस्य ।
वेश्यापणस्य सुरतोत्सवसंग्रहस्य
दाक्षिण्यपण्यसुखनिष्क्रयसिद्धिरस्तु ॥ ३६ ॥

इति निष्क्रान्तः ।

वस०–(९९) आर्य वन्दे । स्वागतमार्यस्य । विदूषकं प्रतीयमुक्तिः । विटं प्रत्याह । भाव एषा छत्रधारिका भावस्यैव भवतु ।

[विटः–] [साटोपेति ।] आटोपो दम्भः । कूटं माया । कपटं छद्म । अनृतं मृषाभाषणम् । एतेषां जन्मभूमेः । शाठ्य(ठ्यं) धौर्त्यम् । तत्स्वरूपस्य रतिकेलिभिः कृतमालयं गृहं यत्र तादृशस्येत्यर्थः । यत्र रा(र)तिकेलयो नियतं निवसन्तीति भावः । सुरतोत्सवस्य संग्रहो यत्र तादृशस्य । सुरतोत्सवप्रधानस्येत्यर्थः । एवमादिविधस्य वेश्यापणस्य वेश्याव्यवहारस्य दाक्षिण्यपण्यसुखनिष्क्रयसिद्धिरस्तु । दाक्षिण्येन कामतन्त्रनैपुण्येन यत्पु(त्प)ण्यसुखं पण्यं क्रयक्रीतं सुखं वेश्यासंभोगादिसुखं पण्यसुखं भण्यते । तद्रूपा । निष्क्रयस्य सिद्धिरस्तु । दक्षिणनायकचारुदत्तस्याकिंचनतया दाक्षिण्यालभ्यनिष्क्रयविरहेण दाक्षिण्यसहितसंभोगसुखासिद्धेरेव निष्क्रयसि-

---

१ दाव E. २ चत्त° A. B (c); वत्त° B (b); वत्त° F; छत्तधारिआ K. ३ भवदि B (a); होदु D. ४ °प्रका° ..... तु om: B (d). ५ °जपस्य B (a). ६ °पुण्य B (d) E. ७ °नि.क्रय K.

वसन्तसेना । अज्ज मित्तेअ कहिं तुम्हाणं जूदिअरो (६०)।

विदूषकः । स्वगतम् । ही ही भो जूदिअरो त्ति भणन्तीए अलङ्किदो पिअवअस्सो । प्रकाशम् । भोदि एसो क्खु रुक्खवाडिआए (६१) ।

वसन्तसेना । अज्ज का तुम्हाणं सुक्खरुक्खवाडिआ वुचदि (६२) ।

द्विरूपत्वादिति परमाशयः। यद्वा दाक्षिण्यं दक्षिणनायकसंगजन्यं कामतन्त्रनैपुण्यं पण्यसुखं च एतदुभयरूपा निष्क्रयसिद्धिरित्यर्थः। अथवा दाक्षिण्यपण्यसुखनिष्क्रयाणां सिद्धिरित्यर्थः । द्वन्द्वान्तश्रुतेः प्रत्येकं संबन्धात् । निष्क्रयो मूल्यम् । पण व्यवहारे स्तुतौ चेति धातुः । उपर्यवभासार्थचरम एवोपन्यस्तः । व्यङ्ग्यौ तु मध्यमप्रथमार्थौ । तत्रापि परमव्यङ्ग्यः परमाशयार्थ इति ध्येयम् । अन्यथा मन्मित्रमयं वदति दरिद्रमिति कुप्येतापि वसन्तसेना वसन्तसेनोपरि विटस्यायं सर्वः कटाक्ष एवेति । वसन्तसेनाचारुदत्तयोः सुरतोत्सवोप्यत्राङ्कसमाप्ति व्यङ्ग्य इति च ध्येयं नाट्यरसतरंगिणीधीधरैः । [वसन्ततिलकं वृत्तम्] ॥ २६ ॥

वस०–(६०) आर्य मैत्रेय कुत्र युष्माकं द्यूतकरः ।

विदू०–(६१) आश्चर्यम् । द्यूतकर इति भणन्त्यालंकृतः प्रियवयस्यः । हे भवति । एष खलु वृक्षवाटिकायाम् ।

वस०–(६२) आर्य का युष्माकं शुष्कवृक्षवाटिकोच्यते ।

---

१ जूदिअरे B (a), जूदअरो D, अदिआ० H २ om : H. ३ भो: D. ४ जूदअ D ; जूदआरो H. ५ खु A. om : E. ६ सुक्खरुक्ख° CDJ, सुक्ख K. ७ सुक्खरुक्ख B (b). ८ om सुक्ख B, सुक्खु E ९ दध? G.

विदूषकः । भोदि जहिं ण खाईअदि ण पीईअदि (६३) ।

वसन्तसेना । स्मितं करोति ।

विदूषकः । ता पविसदु भोदी (६४) ।

वसन्तसेना । जनान्तिकम् । एत्थ पविसिअ किं मए भणिदव्वं (६५) ।

चेटी । जूदिअर अवि सुहो दे पदोसो त्ति (६६) ।

वसन्तसेना । अवि पारइस्सं (६७) ।

चेटी । अवसरो ज्जेव्व दे पारइस्सदि (६८) ।

विदूषकः । पविसदु भोदी (६९) ।

विदू०–(६३) हे भवति यत्र न खाद्यते न पीयते ।

विदू०–(६४) तत्प्रविशतु भवती ।

वस०–(६५) अत्र्य(त्र) प्रविश्य किं मया भणितव्यम् ।

चेटी–(६६) द्यूतकर अपि शुभः सुखः इत्यप्यर्थः । ते प्रदोष इति ।

वस०–(६७) अपि पारयिष्यामि समर्था भविष्यामीत्यर्थः । अपि(पिः) प्रश्ने ।

चेटी–(६८) अवसर एव त्वां पारयिष्यति । समर्थं करिष्यतीत्यर्थः । तीर पार कर्मसमाप्तौ धातुः ।

विदू०–(६९) प्रविशतु भवती ।

---

१ खाइ० D; खादी० G. २ जहिं ण B (a). ३ पीइ० D; पीदि० G. ४ om: B (a); जूदअर DH. ५ अपि B (d). ६ दे=त्वां D; दे पारयि० E H; ज्जेव पार० J.

वसन्तसेना । प्रविश्योपसृत्य च । पुष्पैस्ताडयन्ती । अइ जूदिअर अवि सुहो दे पदोसो (७०) ।

चारुदत्तः । अवलोक्य । अये वसन्तसेना प्राप्ता । सहर्षमुत्थाय । अयि प्रिये ।

सदा प्रदोषो मम याति जाग्रतः
सदा च मे निःश्वसतो गता निशा ।
त्वया समेतस्य विशाललोचने
ममाद्य शोकान्तकरः प्रदोषकः ॥ ३७ ॥

तत्स्वागतं भवत्यै । इदमासनम् । अत्रोपविश्यताम् ।

विदूषकः । इदं आसणं । उवविसदु भोदी (७१) ।

वसन्तसेना नाट्येनोपविष्टा । सर्वे उपविशन्ति ।

चारुदत्तः । वयस्य पश्य पश्य ।

वर्षोदकमुद्गिरता श्रवणान्तविलम्बिना कदम्बेन ।
एकः स्तनोऽभिषिक्तो नृपसुत इव यौवराज्यस्थः ॥ ३८ ॥

तद्वयस्य, क्लिन्ने वाससी वसन्तसेनायाः । अन्ये प्रधानवाससी समुपनीयेतामिति ।

विदूषकः । जं भवं ओणवेदि (७२) ।

चेटी । अज्ज मित्तेअ चिट्ठ तुमं । अहं उजेव्व अज्जअं सुस्सूसइस्सं (७३) । तथा करोति ।

विदूषकः । अपवारितकेन । भो वअस्स पुच्छामि दाव तत्थभोदिं किं पि (७४) ।

चारुदत्तः । एवं क्रियताम् ।

विदूषकः । प्रकाशम् । अथ किंणिमित्तं उण ईदिसे पणट्ठ-चन्दालोए दुद्दिणे अन्धआरे आअदा भोदी (७५) ।

चेटी । अज्जए उज्जओ बम्हणो (७६) ।

वसन्तसेना । णं णिउणोत्ति भणाहि (७७) ।

विदू०-(७२) यद्भवानाज्ञापयति ।

चेटी- (७३) आर्य मैत्रेय तिष्ठ त्वम् । अहमेवार्यां शुश्रूषयिष्यामि । चरणादिकमानयामीत्यर्थः ।

विदू०-(७४) भो वयस्य पृच्छामि तावत्तत्रभवतीं किमपि । तत्रभवतीं पूज्याम् । वसन्तसेनामित्यर्थः ।

विदू०-(७५) अथ किंनिमित्तं पुनरीदृशे प्रनष्टचन्द्रालोके दुर्दिनान्धकार आगता भवती ।

चेटी-(७६) आर्ये उज्ज्वलो ब्राह्मणः ।

वस०-(७७) ननु निपुण इति भण ।

---

१ अणवेदि H. २ भोदीं B (d). ३ किंचि (=किंचित्) B B (a); किंवि DG. ४ चंदा° A B (c) D; चंद° B (d) ५ दुद्दिणअन्ध° B. ६ अन्धारे B (d). ७ उज्जओ (=उज्ज्वलो) A B (c) D F; उज्जुओ B (abd); उजुओ J. ८ °णेत्ति B (ad). ९ भण B B (ad) EG K.

चेटी । एसा क्खु अज्जआ एव्वं पुच्छिदुं आअदा । के[1]त्तिअं ताए रअणावलीए मुल्लं त्ति (७८) ।

विदूपकः । जनान्तिकम् । भो भणिदं मए जधा अप्पमु रअणावली बहुमुल्लं सुवण्णभण्डअं । [2]ण परितुट्ठा अव मग्गिदुं आअदा (७९) ।

चेटी । सा क्खु अज्जआए अत्तणकेरकेत्ति भणिअ जुदे हारिदा । सो अ[3] सहिओ[4] राआवच्छहारी[5] ण आणीअदि कहिं गदोत्ति (८०) ।

विदूपकः । भोदि मन्तिदं ज्जेव्व मन्तीअदि (८१) ।

चेटी । जाव सो अण्णेसीअदि ताव एदं ज्जेव्व गेण्ह सुवण्णभण्डअं (८२) । इति दर्शयति ।

चेटी—(७८) एषा खल्वार्या एवं प्रष्टुमागता कियत्तस्या रत्नावल्या मूल्यमिति ।

विदू०—(७९) भो भणितं मया यथाप(ल्प)मूल्या रत्नावली बहुमूल्यं सुवर्णभाण्डम् । न परितुष्टापरं याचितुमागता ।

चेटी—(८०) सा खल्वार्या(र्य)या आत्मनः कृते इति भणित्वा द्यूते हारिता । स च सभिको राजावश्यकारी न ज्ञायते कुत्र गत इति ।

विदू०—(८१) हे भवति मन्त्रितमेव मन्त्र्यते ।

चेटी—(८२) यावत्सोन्वे(न्वि)ष्यते तावदेतदेव गृहाण सुवर्णभाण्डम् ।

---

१ पु B. २ किंत्तिअं B (d); कित्तिअं E. ३ सु B ४ om. B (d). ५ सहिअं A B (c). ६ राआव(च)च्छआरी B D F K; राअवाच्छ(वच्छ)हारी CJ. ७ °अं D. ८ °चिन्तं B (d); मन्दिरं D.

विदूषकः । विचारयति ।

चेटी । अदिमेत्तं अज्जो णिज्झाअदि । ता किं दिट्ठपुरुव्वो (८३) ।

विदूषकः । भोदि सिप्पकुसलदाए ओबन्धेदि दिट्ठिं (८४) ।

चेटी । अज्ज वञ्चिदोसि दिट्ठीए । तं ज्जेव्व एदं सुवण्णभण्डअं (८५) ।

विदूषकः । सहर्षम् । भो वअस्स तं ज्जेव्व एदं सुवण्णभण्डअं जं अम्हाणं गेहे चोरेहिं अवहदं (८६) ।

चारुदत्तः । वयस्य ।

योऽस्माभिश्चिन्तितो व्याजः कर्तुं न्यासप्रतिक्रियाम् ।
स एव प्रस्तुतोऽस्माकं किंतु सत्यं विडम्बना ॥ ३९ ॥

चेटी–(८३) अतिमात्रमार्यो निध्यायति । नितरां चिन्तयतीत्यर्थः । तत्किं दृष्टपूर्वस्ते । अलंकार इति प्रक्रान्तमेव ।

विदू०–(८४) भवति हे । शिल्पकुशलतयावबध्नाति दृष्टिम् । तदेवेदमिति भासते । वस्तुतस्तदिदं न भवतीति भावः ।

चेटी–(८५) आर्य वञ्चितोसि दृष्ट्या । तदेवैतत्सुवर्णभाण्डम् ।

विदू०–(८६) भो वयस्य तदेवैतत्सुवर्णभाण्डं य(य)दस्माकं गेहे चौरैरपहृतम् ।

चारु०–[योऽस्माभिरिति] अनुष्टुप् । अत्र व्याजशब्दः पुंलिङ्गः । स व्याज एवास्माकं प्रस्तुतो रत्नावलीप्रत्युत्तरत्वेनावतीर्णः । शेषं सुगमम् ॥ ३९ ॥

---

१ णिज्जाअदि A B (bc) G K ; °ज्झाअदि H. २ पुरुवो H. ३ सिप्पि BB (a). ४ om B (a). ५ om : CJ. ६ दिट्ठिए K. ७ सहर्षं जनान्तिकम् K. ८ om: B (a). ९ प्रस्तुतो° AB (c). १० सत्वं B (a); सत्यंवि° B (d)

विदूषकः । भो वअस्स सच्चं सवामि बम्हण्णेण (८७)

चारुदत्तः । प्रियं नः प्रियम् ।

विदूषकः । जनान्तिकम् । भो पुच्छामि णं कुदो एद समासादिदं त्ति (८८) ।

चारुदत्तः । को दोषः ।

विदूषकः । चेट्याः कर्णे । एव्वं विअ (८९) ।

चेटी । विदूषकस्य कर्णे । एव्वं विअ (९०) ।

चारुदत्तः । किमिदं कथ्यते । किं वयं बाह्याः ।

विदूषकः । चारुदत्तस्य कर्णे । एव्वं विअ (९१) ।

विदू०—(८७) भो वयस्य सत्यं शपामि(पे) ब्राह्मण्येन ।

विदू०—(८८) भो पृच्छामि ननु कुत एतत्समासादितमिति ।

विदू०—चेट्याः कर्णे । (८९) एवमिवेति(यद्विदूषकेण चारुदत्तगृहे निद्रायामुत्स्वममनुभूय चारुदत्तबुद्ध्या चौरशर्विलकाय सुवर्णभाण्डसमर्पणादि तत्कर्णे एवमिवेत्यस्यार्थः)।

चेटी—(९०)यत्पुनः शर्विलकेन गत्वा वसन्तसेनागृहं दत्त्वा सुवर्णभाण्डं लब्ध्वा मदनिकेत्यादि तदत्र एवमिवेत्यस्यार्थः ।

विदू०—(९१)(विदूषकेण यदिदं सकलं चारुदत्ताय कथितं तदत्र एवमिवेत्यस्यार्थः ।

---

१ वयस्स C J २ सच्च K ३ सपामि D. ४ बम्हणेण AB (cd) EJK ; °णो B (d) ५ प्रिय न G ६ Here as well as in other places in this page] D. ७ om B (d)

चारुदत्तः । भद्रे सत्यं तदेवेदं सुवर्णभाण्डम् ।

चेटी । अज्ज अध इं (१२) ।

चारुदत्तः । भद्रे न कदाचित्प्रियनिवेदनं निष्फलीकृतं मया । तद्गृह्यतां पारितोषिकमिदमङ्गुलीयकम् । इत्यनङ्गुलीयकं हस्तमवलोक्य लज्जां नाटयति ।

वसन्तसेना । आत्मगतम् । अदो ज्जेव कामीअसि (१३) ।

चारुदत्तः । जनान्तिकम् । भोः कष्टम् ।

धनैर्वियुक्तस्य नरस्य लोके
किं जीवितेनादित एव तावत् ।
यस्य प्रतीकारनिरर्थकत्वा-
त्कोपप्रसादा विफला भवन्ति ॥ ४० ॥

चेटी–(१२) आर्य अथ किम् ।

वस०–(१३) अत एव अत्युदारत्वादेवेत्यर्थः । काम्यसे ।

चारु०–[धनैरिति] श्लोकः उपजातिच्छन्दसा । आदित एव प्रथमत एव यस्य धनैर्वियुक्तस्य कोपप्रसादा विफला भवन्तीत्यर्थः । कोपे प्रतिकर्तुं प्रसादे चोपकर्तुमसमर्थतया तयोर्वैयर्थ्यमित्यर्थः । शिष्टं स्पष्टम् ॥ ४० ॥

---

१ कदापि B B (a). २ -मया प्रिय° B; प्रियं B (d). ३ °वेदितं B (d) ४ निःफली B K. ५ °यकमिति H इत्यनङ्गुली ? H (abcd.). ६ भो B D. ७ भोः कष्टम् om: B (a); कष्टं कष्टम् G. ८ जीवितेनादि° B (a). ९ विफलीभ° J; विफलो F.

विदूषकः । भो वअस्स सच्चं सवामि वम्हण्णेण (८७)

चारुदत्तः । प्रियं नः प्रियम् ।

विदूषकः । जनान्तिकम् । भो पुच्छामि णं कुदो ५ समासादिदंत्ति (८८) ।

चारुदत्तः । को दोषः ।

विदूषकः । चेट्याः कर्णे । एव्वं विअ (८९) ।

चेटी । विदूषकस्य कर्णे । एव्वं विअ (९०) ।

चारुदत्तः । किमिदं कथ्यते । किं वयं बाह्याः ।

विदूषकः । चारुदत्तस्य कर्णे । एव्वं विअ (९१) ।

विदू०—(८७) भो वयस्य सत्यं शपामि(पे) ब्राह्मण्येन ।

विदू०—(८८) भो पृच्छामि ननु कुत एतत्समासादितमिति ।

विदू०—चेट्याः कर्णे । (८९) एवमिवेति(यद्विदूषकेण चारुदत्तगृहे निद्रायामुत्स्वप्नमनुभूय चारुदत्तबुद्ध्या चौरशर्विलकाय सुवर्णभाण्डसमर्पणादि तत्कर्णे एवमिवेत्यस्यार्थः)।

चेटी—(९०)यत्पुनः शर्विलकेन गत्वा वसन्तसेनागृहं दत्त्वा सुवर्णभाण्डं लब्ध्वा मदनिकेत्यादि तदत्र एवमिवेत्यस्यार्थः ।

विदू०—(९१)(विदूषकेण यदिदं सकलं चारुदत्ताय कथितं तदत्र एवमिवेत्यस्यार्थः ।

---

१ वयस्स C J. २ सर्व्व K. ३ सवामि D. ४ वम्हणेण AB (cd) EJK ; °ण्ण B (d). ५ णिं ण G. ६ Here as well as in other places in this page D. ७ om B (d).

चारुदत्तः। भद्रे सत्यं तदेवेदं सुवर्णभाण्डम्।

चेटी। अज्ज अध इं (१२)।

चारुदत्तः। भद्रे न कदाचित्प्रियनिवेदनं निष्फलीकृतं मया। तद्गृह्यतां पारितोषिकमिदमङ्गुलीयकम्। इत्यनङ्गुलीयकं हस्तमवलोक्य लज्जां नाटयति।

वसन्तसेना। आत्मगतम्। अदो ज्जेव कामीअसि (१३)।

चारुदत्तः। जनान्तिकम्। भोः कष्टम्।

धनैर्वियुक्तस्य नरस्य लोके
किं जीवितेनादित एव तावत्।
यस्य प्रतीकारनिरर्थकत्वा-
त्कोपप्रसादा विफला भवन्ति ॥ ४० ॥

चेटी–(१२) आर्य अथ किम्।

वस०–(१३) अत एव अत्युदारत्वादेवेत्यर्थः। काम्यसे।

चारु०–[धनैरिति] श्लोकः उपजातिच्छन्दसा। आदित एव प्रथमत एव यस्य धनैर्वियुक्तस्य कोपप्रसादा विफला भवन्तीत्यर्थः। कोपे प्रतिकर्तुं प्रसादे चोपकर्तुमसमर्थतया तयोर्वैयर्थ्यमित्यर्थः। शिष्टं स्पष्टम् ॥ ४० ॥

---

१ कदापि B B (a). २ ॰मया प्रिय॰ B; प्रियं H (d). ३ ॰वेदितं B (d). ४ निःफली B K. ५ ॰यकमिति H इनी ? H (abcd.). ६ भो B D. ७ भोः कष्टम् om: B (a); कष्टं कष्टम् G. ८ जीवितैरादि॰ H (a). ९ विफलीभ॰ J; विफलो F.

अपि च ।

पक्षविकलश्च पक्षी शुष्कश्च तरुः सरश्च जलहीनम् ।
सर्पश्चोद्धृतदंष्ट्रस्तुल्यं लोके दरिद्रश्च ॥ ४१ ॥

अपि च ।

शून्यैर्गृहैः खलु समाः पुरुषा दरिद्राः
कूपैश्च तोयरहितैस्तरुभिश्च शीर्णैः ।
यद्दृष्टपूर्वजनसंगमविस्मृताना-
मेवं भवन्ति विफलाः परितोषकालाः ॥ ४२ ॥

विदूषकः । भो अलं अदिमेत्तं सन्तप्पिदेण । प्रकाशं सपरिहासम् । भोदि समप्पीअदु ममकेरिआ ण्हाणसाडिआ (९४) ।

*निर्धनता महादोष इत्याह ।

[पक्षेति] ॥ ४१ ॥ [शून्यैरिति] पूर्वार्धं स्पष्टम् । यत्पूर्वदृष्टजनानां वसन्तसेनादीनां संगमो विस्मृतो यैस्तेषां मादृशानाम् । संगमस्य बहुकाञ्चनसाध्यतया स्वस्याकिंचनत्वेन च दुर्लभतया कादाचित्कतया च विस्मृतत्वं बोध्यम् । यद्वा दृष्टपूर्वस्य पूर्वदृष्टस्य जनस्य वसन्तसेनादेः संगमेनोत्तरलतायां वर्तमानस्वदैन्यं विस्मृतानां विस्मरणवतां मादृशानां पुंसामीदृशपरमोत्कर्षशालिहर्षकालेपि दातुं वस्तु किमपि नास्तीति । परितोषकालानां भवति वैफल्यमिति भावः ॥ ४२ ॥

विदू०–(९४) भो अलमतिमात्रं संतप्तेन । संतापेनेत्यर्थः । भावे क्तः । हे भवति समर्प्यतां ममकेरिआ ममेत्यर्थः । स्नानशाटिका यस्यां सुवर्णभाण्डं बद्धं सा स्नानशाटीत्यर्थः ।

१ तु लोके A B (c); तुल्यो लोके D H. २ अपि च वयस्य B B (a) ३ समा C. ४ परिहीनै° ? H. ५ विस्मितानां B (a) G K, स्मृ corr. स्म B (d) ६ अतिमेत्तं B (a), °मत्त B (d); °मत्त E. ७ संतप्पिदेण B (a). ८ om B ९ आ हस ? A B (c?); आप हास=पहास' A B (c). १० साडिआ B (d

अपि च ।

धाराभिरार्यजनचित्तसुनिर्मलाभि-
श्चण्डाभिरर्जुनशरप्रतिकर्कशाभिः ।
मेघाः स्रवन्ति बलदेवपटप्रकाशाः
शक्रस्य मौक्तिकनिधानमिवोद्गिरन्तः ॥ ४५ ॥

प्रिये पश्य पश्य ।

एतैः पिष्टतमालवर्णकनिभैरालिप्तमम्भोधरैः
संसक्तैरुपवीजितं सुरभिभिः शीतैः प्रदोषानिलैः ।

[धाराभिरिति ।] बलरामवस्त्रसदृशा नीला इत्यर्थः । मेघा इन्द्र-मुक्तानिधिं विकिरन्त इव धाराभिः स्रवन्तीत्यन्वयः । [वसन्ततिलकं वृत्तम्] ॥ ४५ ॥

[एतैरिति ।] 'वर्णकोऽस्त्री विलेपनम्' इत्यमरः । पिष्टं यत्तमालस्य वर्णकं विलेपनं तमालवर्णं वा वर्णकं तस्य निभैस्तत्सदृशैः । नीलविलेपनसमानैरित्यर्थः । मेघैरालिप्तं कृतकस्तुरिकाङ्गरागमिवेति भावः । प्रदोषानिलैः संध्यावातैः । शीतैः सुगन्धैः । संसक्तैः सर्वतो मिलितैः । उपवीजितं संजातव्यजनवीजनमिवेति भावः । आकण्ठमुत्कण्ठामन्तरा नातिस्फुरत्यकुण्ठः शृङ्गार इत्युत्कण्ठामवतारयति । अम्भोदेत्यादि । अम्भोदानां समागमेनोद्दीपनविभावरूपेण प्रणयिनी प्रीतिमती । प्रणयः प्रेम । अत एव स्वच्छन्दं स्ववशं स्वयमेवेत्यर्थः । अभ्यागता नत्वाहूता प्रियेणेति भावः । यथा त्वं स्वयमेवागतासीति व्यङ्ग्यम् । रक्ता शोणवर्णानुरक्ता च । प्रियतमा कान्तामिव विद्युदम्बरमाकाशं समालिङ्गतीत्यन्वयः । एतेन ममुदामसृगमदाङ्गरागसुन्दरं शीतसुगन्धतालवृन्तवातवीजितं वर्षा-

---

१ मेघा B (d) E. २ श्रान्ति B (d) ; भ्रान्ति E. ३ विचार F. ४ दरै.? G. ५ °वीजि om. B (b) ; °जीव° B (d).

एषाम्भोदसमागमप्रणयिनी स्वच्छन्दमभ्यागता
रक्ता कान्तमिवाम्बरं प्रियतमा विद्युत्समालिङ्गति ॥४

वसन्तसेना । शृङ्गारभावं नाटयन्ती चारुदत्तमालिङ्गति ।

चारुदत्तः । स्पर्शं नाटयन्प्रत्यालिङ्ग्य ।

भो मेघ गम्भीरतरं नद त्वं
तव प्रसादात्स्मरपीडितं मे ।

द्विभिरुद्दीपनैरुद्दीपितमदमा(ना) स्वयमागमनशालिनी कामिनी कान्तमालिङ्गति तथा विद्युदम्बरमालिङ्गतीति तटस्थतयैव कथनेन मामपि त्वमपीदृशी संभोगदानादिना कृतार्थयेति ध्वन्यते। अम्बरशब्दगतं नपुंसकं लिङ्गं नार्थे भासते । येन नपुंसकमालिङ्ग... दूषणमुद्भाव्येत । दाराः कलत्रं योषिदित्यादौ व्यभिचारात् । 'अयमैन्द्रीमुखं पश्य रक्तश्चुम्बति चन्द्रमाः' इत्यादौ भासते चापि तथा प्रकृते न प्रकृतव्यङ्ग्यार्थहानिरपि त्वधिकचमत्कृतिरेव । तथा अपुमांसमप्यम्बरं सालिङ्गति । त्वं तु पुमांसमपि सुन्दरमपि मामालिङ्ग रमय चेति भावः । 'सत्त्वादीनामुपचयापचयौ लिङ्गम्' इति लक्षं तल्लिङ्गेन शब्देनाभिहितोऽर्थः स्वयमुपचयादिमानिव भवन्बोधविषयं भवतीति शब्दादिदर्शनपर्यन्तविदः । [शार्दूलविक्रीडितं छन्दः] ॥४६।

चारु०—विरहे प्रतिकूलानामुद्दीपनानामिदानीं सति संभोगेनुकूलतेवेत्याह । [भो मेघेति ।] हे मेघ त्वं नद । चिन्ता नास्तीति भावः । अनुकूलता प्रत्युत तव संस्पर्शेन वसन्तसेनाङ्गसंगेन-रोमाञ्चितं संजातं

---

१ 'मिकार्शतरं' B (a). २ नाटयति D.

संस्पर्शरोमाञ्चितजातरागं
कदम्बपुष्पत्वमुपैति गात्रम् ॥४७॥

विदूषकः। दासीए पुत्ते दुद्दिण अणज्जो दाणिं सि तुमं। जं एव्वं भोदिं विज्जुआए भीआवेसि (११)।

चारुदत्तः। वयस्य नार्हस्युपालब्धुम्।

रोमाञ्चम्। जातकामानुरागं च। गो(गा)त्रमङ्गं कदम्बपुष्पत्वमुपैति गच्छति। कदम्बकुसुममिव भवतीत्यर्थः। गात्रस्य कदम्बपुष्पोपमा वर्षता(र्तां)वनुगुणैवेति भावः। स्त्रीपुंसयोः सामानाधिकरण्यमेव संभोग इति न भ्रमितव्यम्। एकशयनस्थितयोरपि तयोर्विप्रलभ(म्भ)संभव-दर्शनात्। किं तु द्वयोरपि मनोवृत्तिसांमुख्यमेव मुख्यः शृङ्गारः। स च मनोवृत्तेरनुकूलतायां संभोगः।-प्रतिकूलतायां तु विप्रलम्भ इति विवेकः। 'शृङ्गं हि मन्मथोद्भेदस्तदागमनहेतुके' इत्युक्तेः। शृङ्गेन-(ण)मन्मथोद्भवेन आर्ति(अ?)आगच्छतीति शृगा(ङ्गा)र इति व्युत्पत्तेः। ऋ गतौ धातुः। अत्र तु संभोग एव। तदुक्तम्—'अनुरक्तौ निषेवेते यत्रान्योन्यविलासिनौ। दर्शनस्पर्शनादीश्च संभोगोयमुदाहृतः' इति। स्पर्शनं सुरतमिति रसविद्याविदो वदन्ति। [उपजातिच्छन्दसा श्लोकः] ॥ ४७ ॥

विदू०—(११)दास्याः पुत्र दुर्दिन अनार्य इदानीअ(म)सि त्वम्। यदेवं भवतीं विद्युता भीषयसि।

चारु०—विद्युद्गर्जादिभीतायां वनितायामप्रार्थितसरभसघनालिङ्गनसंभवादाह। वयस्येत्यादि।

---

१ दासीए उत्त B; दासिए B (d). २ उत्त E (a) also B. ३ एवं E. ४ भायावे° C J; भीआ° G; भाअ° K.

वर्षशतमस्तु दुर्दिनमविरतधारं शतह्रेदा स्फुरतु ।
अस्मद्विधदुर्लभया यदहं प्रियया परिष्वक्तः ॥४८॥

अपि च वयस्य ।

धन्यानि तेषां खलु जीवितानि
ये कामिनीनां गृहमागतानाम् ।
आर्द्राणि मेघोदकशीतलानि
गात्राणि गात्रेषु परिष्वजन्ति ॥ ४९ ॥

प्रिये वसन्तसेने ।

स्तम्भेषु प्रचलितवेदिसंचयान्तं
शीर्णत्वात्कथमपि धार्यते वितानम् ।

[वर्षेति] च आर्याच्छन्दः । दुर्दिनं मेघाच्छन्नं दिनम् । शतह्रद विद्युत् । अस्मद्विधेति । अकिंचनस्य चारुतरवाराङ्गनासंभोगासंभवा दिति भावः । परिष्वक्त आलिङ्गितः ॥ ४८ ॥

निजालिङ्गनसुखं वर्णयति । [धन्यानीति ।] कामिनीनाम् । का इच्छा । तद्विषयकाभिलापस्तद्वतीनामनुरक्तानामित्यर्थः । तत्रा स्वयमेव गृहमागतानां गात्राणि परिष्वजन्ति आलिङ्गन्ती त्यर्थः ॥ ४९ ॥

एवमुद्दीपितमदनः सुर(त)सुखसंभोगाय वसन्तसेनामन्तर्नेतुमाह । [स्तम्भेष्विति, विद्युज्जिह्वेनेति च ।] वेदिः कुट्टिमम् । चौं(चौ)तरा इति भाषा । तस्याः संचयो मिलिताभिरिष्टिकाभिर्निर्माणम् । अन्योन्यसंलग्नतेत्यर्थः । प्रचलितो वेदिसंचयस्यान्तः प्रान्तो यस्य

---

१ अविरतं B (a). २ धारं om. B (a), रार्थ H. ३ °ह्रदाः A H (c) F ४ स्फुरन्तु A B (c) F ५ om. G. ६ °वेदिं B (a), °वेदि H (b). ७ यन्तं B (c) D F.

एषा च स्फुटितसुधाद्रवानुलेपा-
स्संक्लिन्ना सलिलभरेण चित्रभित्तिः ॥ ५० ॥

ऊर्ध्वमवलोक्य । अये इन्द्रधनुः । प्रिये पश्य पश्य ।

विद्युज्जिह्वेनेदं महेन्द्रचापोच्छ्रितायतभुजेन ।

तत्तथा । वितानमुल्लोचः । 'अस्त्री वितानमुल्लोचः' इत्यमरः । चन्द्रातप इत्यप्यस्यैव नाम । चनदेवा इति भाषा । स्तम्भेषु कथमपि धार्यते । कथमपीति कुतस्तत्राह । शीर्णत्वादिति गृहस्य विता(न)स्य च जीर्णत्वादित्यर्थः । इदं पुरत उक्तम् । दक्षिणतो वामतो वा प्राह । एषा चेति । गृहस्य जीर्णत्वात्स्फुटितो यः सुधाद्रवानुलेपः । सुधा चूर्णं तस्मात्प्रचुरचित्रा भित्तिर्जलभरेण संक्लिन्नास्त्यार्द्रा । क्लिदू आर्द्रीभावे धातुः । (शीतपवनवर्षोपद्रवादन्तस्थलनीयमिति भावः । [प्रहर्षिणी छन्दः] ॥ ५० ॥

गृहाभ्यन्तरगमनाय भयमपि द्योतयन्नाह । [विद्युदिति ।] आर्याच्छन्दः । विद्युदेव जिह्वा यस्य तेन । इन्द्रचापमेवोच्छ्रितावुच्चावायतौ दीर्घौ भुजौ यस्य तेन । जलधरा एव विद्युद्द्योतिमहान्हनुश्चिबुकं यस्य तेन । अन्तरिक्षेणगगनेन वर्षाकालिकेन गगनेन विजृम्भितमिव विशेषेण जृम्भितम् । इदं प्रिये पश्येत्यन्वयः । जृम्भैवेयं महती दत्ता गगनेनेत्यर्थः । जृम्भा छिकावद्विकारः प्रसिद्धः । 'विधाय मानं रहसि स्थितायाः संभाव्य जृम्भामचलात्मजायाः । चुटत्कृतिं स्मेरमुखो महेशः कराङ्गुलीभिः कलयांचकार ॥' इति रसतरङ्गिणीपद्ये स्फुटैव जृम्भा । 'बालाग्राङ्गुलिवद्धबाहुपरिधि-

---

१ चित्त° A II (c); pr. m. B (d). २ °र्ध्व सिलो° B.

जलधरविवृद्धहनुना विजृम्भितमिवान्तरिक्षेण ॥ ५१ ॥

तदेह्यभ्यन्तरमेव प्रविशावः । इत्युत्थाय परिक्रामति[3] ।

तालीषु[4] तारं विटपेषु मन्द्रं[5]
शिलासु[6] रूक्षं[7] सलिलेषु चण्डम् ।

न्यञ्चद्विवृत्तत्रिकं त्रुटयत्कस्तुकसंधिदर्शितलसद्बोर्मूलमुज्जृम्भते' इत्यत्र तु धात्वर्थ एव जृम्भा । अनेन व्यात्ताननभयंकरोत्तालवेतालादिरूपकेण सावयवेन भीताया वसन्तसेनायाः सत्वरमभ्यन्तरगमनं भवत्विति भावः ॥ ५१ ॥

एवमिदमिन्द्रजालमिव विरच्य स्पष्टं प्राह । तदेह्यभ्यन्तरमेव प्रविशाव इति।[तालीषु तारमिति ।] ताड्यमाना वाद्यमानाः संगीतवीणा इव धारास्तालानुसारेण पतन्तीत्यन्वयः । तालानुसारमेवाह । तालीषु तारमित्यादि । तारमुच्चस्वरम् । तालीदलेषु जलधाराघाते महानुच्चस्वरः श्रावणप्रत्यक्षविषय एव । विटपेषु शाखासु मन्द्रं गम्भीरस्वरम् । रूक्षस्वरचण्डस्वरयोः परमभेदेपि शिलासु सलिलेषु च वर्षधाराघाते काठिन्याकाठिन्यकृतः कश्चन प्रत्यक्ष एव भेदः । यथा वीणास्तत्र तत्र रागस्थाने तालानुसारेण तारं मन्द्रं रूक्षं चण्डं च स्वनन्ति तथा धारा इत्यर्थः । गत्वाभ्यन्तरमेवमेव सुरतं क्रीडाव इति परमं व्यङ्ग्यम् । प्रयत्नमन्तरा प्राप्तस्य स्पर्शमणेरिव निधेरिव चिन्तामणेरिव च स्वयं सरागमारचितागमनाया वसन्तसेनाया

---

१ जृम्भित J. २ °रीक्षेण J. ३ °मति is followed by प्रिये पश्य B C F; प्रिये पश्य पश्य D E. ४ तालीषु B (a). ५ मन्द्रं A B (c) D. ६ शिलासु B (a). ७ रूक्षं A B (c) C J.

संगीतवीणा इव ताड्यमाना-
स्तालानुसारेण पतन्ति धाराः ॥ ५२ ॥

इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।

दुर्दिनो नाम पञ्चमोऽङ्कः ।[1]

महाधनायाः प्रथमसर्गे प्रथमाङ्के शकारान्तरायेणान्तरिते निर्भरान्योन्यानुरागानुरञ्जिते तावदलभ्यालभ्यलाभादादौ सुरतं तारम् । ततस्तदा निरुपमानन्दनीरधिनिमग्नतया मन्द्रम् । ततः कामावेगाधिक्ये सति महति सूक्ष्मम् । ततः स्खलनावसरे चण्डं सुरतमिति यथाक्रममवसेयमुत्तुङ्गशृङ्गाररसतरङ्गिणीधीवरैरिदं परमतमं व्यङ्ग्यमिति दिक् ॥ ५२ ॥ इति श्रीमृच्छकटिकप्रकरणव्याख्यायां श्रीमता लल्लादीक्षितधीमता श्रीमन्नाट्याचार्यनेकानर्थविद्याविशारदश्रीवलिसेनसाहबसंमदाय विद्योतितायामङ्कः पञ्चमः समाप्तिमबीभजत् ॥ ५ ॥

---

[1] Before दुर्दिनो नाम write इति मृच्छकटिकाया B; दुर्दिनो नाम om. and for it write इति मृच्छकटिकप्रकरणे D; दुर्दिनो नाम om. and write इति मृच्छ० नाटके H.

षष्ठोऽङ्कः ।

ततः प्रविशति चेटी ।

चेटी । कधं अज्ज वि अज्जआ ण विबुज्झदि । भोदु पविसिअ पडिबोधइस्सं (१) ।

इति नाट्येन परिक्रामति ।

ततः प्रविशत्याच्छादितशरीरा प्रसुप्ता वसन्तसेना ।

चेटी । निरूप्य । उत्थेदु उत्थेदु अज्जआ । पभादं संवुत्तं (२)।

वसन्तसेना । प्रतिबुध्य । कधं रत्ति ज्जेव्व पभादं संवुत्तं(३) ।

चेटी । अम्हाणं एसो पभादो । अज्जआए उण रत्ति ज्जेव्व (४) ।

चेटी–(१) कथमद्याप्यार्या न विबुध्यते । भवतु । प्रविश्य प्रतिबोधयिष्यामि ।

चेटी– (२) उत्तिष्ठतु उत्तिष्ठत्वार्या । प्रभातं संवृत्तम् ।

वस०–(३) कथं रात्रिरेव प्रभातं संवृत्तम् । प्रभातरात्रिमजानन्त्या(स्या) इयमुक्तिः । (इदानीं रात्रिरेवास्ति कथं प्रभातं जातमित्यर्थः)।

चेटी–(४) अस्माकमेव प्रभातः । आर्यायाः पुना रात्रिरेव ।

---

१ विबुज्झदि A B (c) F, विबुद्धदि D H; विबुज्झदि K. २ पडिबो० A B (bcd) CDFJ. ३ om. B, E (a). ४ पभादे B (a). ५ °बुत्तं G. ६ प्रबुध्य B (d) ७ रत्ति (=रात्री) B (d); रत्ती D. ८ संपभादं B (d).

वसन्तसेना । हञ्जे कहिं उण तुम्हाणं जूदिअरो (५)।

चेटी । अज्जए वड्ढमाणअं समादिसिअ पुप्फकरण्डअं जि॒ण्णुज्जाणं गदो अज्जचारुदत्तो (६) ।

वसन्तसेना । किं समादिसिअ (७) ।

चेटी । जोएहि रादीए पवहणं । वसन्तसेना गच्छदु त्ति (८)।

वसन्तसेना । हञ्जे कहिं मए गन्तव्वं (९) ।

चेटी । अज्जए जहिं चारुदत्तो (१०) ।

वस०–(५) हञ्जे कुत्र पुनर्युष्माकं द्यूतकरः ।

चेटी–(६) आर्ये वर्धमानकं समादिश्य पुष्पकरण्डकं जीर्णोद्यानं गत आर्यचारुदत्तः ।

वस०–(७) किं समादिश्य ।

चेटी–(८) योजय रात्रौ प्रवहणम् । वसन्तसेना गच्छत्विति ।

वस०–(९) हञ्जे कुत्र मया गन्तव्यम् ।

चेटी–(१०) आर्ये यत्र चारुदत्तः ।

---

१ om: B ; ह उण B(b) of course हञ्जे कहिं om .. २ जूदअरो D; जूदआरो H ३ वड्ढमाणअं K. ४ सदिअ B (a) ; समामादिअ marg. संदिश्य B (d). ५ पुप्प B (ab). ६ °दत्तओ B (a). ७ This speech and the next om : C. ८ मेमादिसिअ ! B (a) ; समादिअ B (d); this is followed by पुप्फ A B (c) D ; पुप्प B (b) ; करण्डअं जिण्णुज्जाणं गदो अज्जचारुदत्तो A B (bc) D. ९ रादीए उजेञ B, B (a) ; रादी om: dele and marg. रत्तौ om B(d) ; एदाए पव° K. १० °सेणा B E K. ११ om. B (a). १२ om: B (a).

वसन्तसेना । चेटी परिष्वज्य । हञ्जे सुट्ठु ण णिज्झाइदा रादीए । ता अज्ज पच्चक्खं पेक्खिस्सं । हञ्जे किं पविट्ठा अहं इह अब्भन्तरचदुस्सालअं (११) ।

चेटी । ण केवलं अब्भन्तरचदुस्सालअं ■ वि हिअअं पविट्ठा (१२) ।

वसन्तसेना । अवि संतप्पदि चारुदत्तस्स परिअणो (१३) ।

चेटी । सन्तप्पिस्सदि (१४) ।

वस०–(११) हञ्जे सुष्ठु न निर्ध्यातो रात्रौ । तदद्य प्रत्यक्षं प्रेक्षिष्ये । हञ्जे किं प्रविष्टाहमिहाभ्यन्तरचतु(तु॰)शालम् । (रात्रौ प्रकाशविरहेण सुष्ठु न निर्ध्यातो न दृष्टः । प्रातर्निद्रामत्ता प्राह हञ्जे किमिति ।

चेटी–(१२) न केवलमभ्यन्तरचतु(तुः)शालं सर्वजनस्यापि हृदयं प्रविष्टा ।

वस०–(१३) अपि संतप्यते चारुदत्तस्य परिजनः । (यतो मया रत्नावली गृहीतातः संतप्यत इति भावः । अपि(पिः) प्रश्ने । परिजनो दारादिः । इदमेव प्रश्नोत्तराभ्यामनुपदमेव स्फुटमिति बोध्यं बुधैः) ।

चेटी–(१४) संतपत्स्य(प्स्य)ते ।

---

१ परएदरो B (a), णिज्झाइदा A B (bc) FK; णिज्झा॰ H. २ पद्दक्खं A B (d) FF; पच्चक्खं B (a) पच्चक्ख B (d) ३ °तुस्सा° BF ४ °तुस्सा° B F ५ om: B ६ हिअअं पि B; हिअअं वि B (a). ७ This and the following three speeches om: B (a) ८ °प्पिस्स° A B (bc) D F K.

वसन्तसेना। कदा (१९)।

चेटी। जेदो अज्जआ गमिस्सदि (१६)।

वसन्तसेना। तदो मए पढमं[2] सन्तेप्पिदव्वं। सानुनयम्। हञ्जे गेह्न एदं रअणावलिं। मम बहिणिआए[6] अज्जाधूदाए गदुअ समप्पेहि। भणिदव्वं च अहं सिरि[7]चारुदत्तस्स गुणणिज्जिदा दासी तदा तुम्हाणं पि। ता एसा तुह ज्जेव्व कण्ठाहरणं होदु रअणावली (१७)।

चेटी। अज्जए कुप्पिस्सदि चारुदत्तो अज्जआए[12] दाव(१८)।

वस०—(१९) कदा।

चेटी—(१६) यदार्या गमिष्यति।

वस०—(१७) तदा मया प्रथमं संतप्तव्यम्। गृहीतरत्नावलीकायां गतायां मयि निजमित्रचारुदत्तपरिजनपरितापे पश्चान्मम बहुपश्चात्तापः स्यादिति प्रथममेव मया संतप्तव्यम्। शोचनीय(?)। यथा मित्रपरिजनानुतापो न भवेदिति भावः। इत्यभिप्रायेण प्राह। हञ्जे गेह्नेति। हञ्जे गृहाणैतां रत्नावलीम्। मम भगिन्या आर्याधूतायै गत्वा समर्पय। भणितव्यं च अहं श्रीचारुदत्तस्य गुणनिर्जिता दासी तदा युष्माकमपि। तदेषा तवैव कण्ठाभरणं भवतु रत्नावली।

चेटी—(१८) आर्ये कु(को)पिष्यति चारुदत्त आर्यायै तावत्।

१ जदा G. २ पठमं A B (c); पढ़मं B (a). ३ °पिदव्वं A B (bcd) D; °प्पइदव्वं B (a). ४ om: B B (a); सानुकंपं B (d). ५ om: B (d); एदं च E. ६ वहिणी° D. ७ सिरि° B (a). ८ तुहज्जव्व A B. (c); तुवज्जेव G. ९ कंठा A B (c); कंढा? B (a); कड्डा B (b), काढा? B(d), कड्ढा DH १० रणहो° add marg. B (d). ११ om: B B (a). १२ अज्जआए B.

वसन्तसेना । गच्छ । ण कुप्पिस्सदि (१९) ।

चेटी । गृहीत्वा । जं आणवेसि (२०) ।

इति निष्क्रम्य पुनः प्रविशति ।

चेटी । अज्जए भणादि अज्जा धूदा । अज्जउत्तेण तुम्हाणं पसादीकिदा । ण जुत्तं मम एदं गेह्लिदुं । अज्जउत्तो ज्जेव्व मम आहरणविसेसो त्ति जाणादु भोदी (२१) ।

ततः प्रविशति दारकं गृहीत्वा रदनिका ।

रदनिका । एहि वच्छ सअडिआए कीलेम्ह (२२) ।

दारकः । सकरुणम् । रदनिए किं मम एदाए मट्टिआसअडिआए । तं ज्जेव्व सोवण्णसअडिअं देहि (२३) ।

वस०—(१९) गच्छ । न कु(को)पिष्यति ।

चेटी—गृहीत्वेति । रत्नावलीं गृहीत्वेत्यर्थः । (२०) यदाज्ञापयसि ।

चेटी—(२१) आर्ये भणत्यार्या धूता । आर्यपुत्रेण युष्माकं प्रसादीकृता । न युक्तं ममैतां गृ(ग्र)हीतुम् । आर्यपुत्र एव ममाभरणविशेष इति जानातु भवती ।

रद०—(२२) एहि वत्स शकटिकया क्रीडामः(मः) ।

दार०—(२३) रदनिके किं ममैतया मृत्तिकाशकटिकया । तामेव सुवर्णशाकटिकां देहि ।

---

१ ता गच्छ E २ जं अज्जुआ E ३ आणवेदि C J; °वेदासि B (d) E; °वेदेसि h. ४ निष्क्रान्ता B B (a) ५ प्रविश्य H B (a). ६ om: D (a) ७ °किदा B (d) D E. ८ वत्स DH. ९ सआए B (b); सकडि° D H; १० कीले° B B (a) ११ मट्टिअ° H. १२ °आये G. १३ ज om: B (d), and जं om: B (b).

रदनिका । सनिर्वेदं निःश्वस्य । जाद कुदो अम्हाणं सुवण्णववहारो । तादस्स पुणो वि रिद्धीए सुवण्णसअडिआए कीलिस्ससि । ता जाव विणोदेमि णं । अज्जआवसन्तसेणाए समीवं उवसप्पिस्सं । उपसृत्य । अज्जए पणमामि (२४) ।

वसन्तसेना । रदणिए साअदं दे । कस्स उण अअं दारओ अणलंकिदसरीरो वि चन्दमुहो आणन्देदि मम हिअअं (२५) ।

रदनिका । एसो क्खु अज्जचारुदत्तस्स पुत्तो रोहसेणो णाम (२६) ।

वसन्तसेना । बाहू प्रसार्य । एहि मे पुत्तअ आलिङ्ग । इत्यङ्क उपवेश्य । अणुकिदं अणेण पिदुणो रूवं (२७) ।

रद०-(२४) तात कुतोऽस्माकं सुवर्णव्यवहारः । तातस्य पुनरपि ऋद्ध्या सुवर्णशकटिकया क्रीडिष्यसि । तद्यावद्विनोदयाम्येनम् । आर्यावसन्तसेनायाः समीपमुपसर्पिष्यामि । आर्ये प्रणमामि ।

वस°-(२५) रदनिके स्वागतं ते । कस्य पुनरयं दारकोऽनलंकृतशरीरोऽपि चन्द्रमुख आनन्दयति मम हृदयम् ।

रद०-(२६) एष खल्वार्यचारुदत्तस्य पुत्रो रोहसेनो नाम ।

वस०-(२७) एहि मे पुत्रक आलिङ्ग । अनुकृतमनेन पितू रूपम् ।

---

१ नि.श्वस्य B. २ om : B (a). ३ °ड्डिए D. ४ °लइस्ससि B (a) E. ५ अज्ज अज्जआए D; अज्जआए also without अज्ज H. ६ उप° B (ab); उपविसिस्सं pr. m. B (d); उपसप्पाम्मि H. ७ रआणिए A B (bc) DFG. ८ तें D. ९ तरओ B (a); दारे अंदारओ B (b). १० अनलंकिद CJ. ११ °न्देइ D; अणंदेदि E; अनंदेइ H; आर्य ? देदि (=आस्पन्दते) K. १२ णामे B (b). १३ पुत्ता B (a). १४ उपविश्य ? K. १५ रूपं B (d); रूअं D.

रदनिका । ण केवलं रूवं सीलं पि तक्केमि । एदिणा अज्जचारुदत्तो अत्ताणअं विणोदेदि । (२८)।

वसन्तसेना । अध किंणिमित्तं एसो रोअदि (२९) ।

रदनिका । एदिणा पडिवेसिअगहवइदारअकेरिआए सुवण्णसअडिआए कीलिदं । तेण अ सा णीदा। तदो उण तं मग्गन्तस्स मए इअं मट्टिआसअडिआ कदुअ दिण्णा । तदो भणादि रदणिए किं मम एदाए मट्टिआसअडिआए। तं ज्जेव सोवण्णसअडिअं देहि त्ति (३०) ।

वसन्तसेना । हद्धी हद्धी। अअं पि णाम परसम्पत्तीए

रद०–(२८) न केवलं रूपं शीलमपि तर्कयामि । एतेनार्यचारुदत्त आत्मानं विनोदयति ।

वस०–(२९) अथ किंनिमित्तमेष रोदिति ।

रद०–(३०) एतेन प्रतिवेशिकगृहपतिदारककृतया सुवर्णशकटिकया क्रीडितम् ।तेन च सा नीता।ततः पुनस्तां याचतः [मया] इयं मृत्तिकाशकटिका कृत्वा दत्ता ।.तदा भणति रदनिके किं ममैतया मृत्तिकाशकटिकया । तामेव सुवर्णशकटिकां देहीति ।

वस०–(३१) हद्धी हद्धी (हा धिक् हा धिक्) । अयमपि

---

१ रूअ D, रूअं H. २ वि D E, सीलवि K. ३ एदीणा A. ४ अज्जचारु B (d) D. ५ °णोदेत्ति D. ६ °निमित्त C. ७ रोअदि D H. ८ पडिवेसिग° B B (a). ९ °गिह° B B (a). १० °वइ° B (a). ११ कीलिदव्वं E. १२ तं जेव E. १३ कदुआ B (d). १४ मए A B (bcd) D E. १५ हद्धि हद्धि ?. १६ वि D H. १७ °पत्तिए D H.

सन्तप्पदि । भअवं कअन्त पोक्खरवत्तपाडिदजलबिन्दुसरिसेहिं कीलसि तुमं पुरिसभाअधेएहिं । इति साश्रं । जाद मा रोद । सोवण्णसअडिआए कीलिस्ससि (३१) ।

दारकः । रदणिए का एसा (३२) ।

वसन्तसेना । दे पिदुणो गुणणिज्जिदा दासी (३३) ।

रदनिका । जाद अज्जआ दे जणणी भोदि (३४) ।

दारकः । रदणिए अलिअं तुमं भणासि । जइ अम्हाणं अज्जआ जणणी ता कीसँ अलङ्किदा (३५) ।

वसन्तसेना । जादे मुद्धेण मुहेण आदिकरुणं मन्तेसि ।

माम परसंपत्त्या संतप्यते । भगवन्कृतान्त हे दैव, पुष्करपत्रपतितजलबिन्दुसदृशैः क्रीडसि त्वं पुरुषभागधेयैः । तात मा रो(द)दिहि । सुवर्णशकटिकया क्रीडिष्यसि ।

दार०–(३२) रदनिके कैषा ।

वस०–(३३) ते पितुर्गुणनिर्जिता दासी ।

रद०–(३४) तात आर्या ते जननी भवति ।

दार०–(३५) रदनिके अलीकं त्वं भणसि । यद्यस्माकमार्या जननी तत्कीस किमर्थम् । अलंकृता ।

वस०–(३६) तात मुग्धेन मुखेनातिकरुणं मन्त्रयसि । एवेदानीं

---

१ कदंत A B (bcd) D G; कहं K. २ पुलिस D H. ३ धेवेहिं B (a). ४ सास्रम् G K. ५ मा रोद मा रोद K. ६ सुवण्ण B B (a) D H. ७ पिदुणो दे J; ते पिदुणो and दे om: D. ८ भोदी H. ९ अलीअं B (a). १० कीसअं K. ११ °दाए A B (c); °दा एसा D F H. १२ जात B (d).

नाभिनाभरणान्यवतार्य रुदती । एसा दाणिं दे जणणी संवुत्ता ता गेह्न एदं अलङ्कारअं । सोवेण्णसअडिअं घडावेहि (३६)

दारकः । अवेहि । ण गेह्निस्सं । रोदसि तुमं (३७) ।

वसन्तसेना । अश्रूणि प्रमृज्य । जाद ण रोदिस्सं । गच्छ कील । अलंकारैर्मृच्छकटिकां पूरयित्वा । जाद कारेहि सोवेण्णसअडिअं (३८) ।

इति दारकमादाय निष्क्रान्ता रदनिका ।

प्रविश्य प्रवहणाधिरूढः

चेटः । लदणिए लदणिए णिवेदेहि अज्जआए वशन्तशेणाए । ओहालिअं पक्खदुओलए शेज्जं पवहणं चिट्ठदि (३९) ।

ते जननी संवृत्ता । तद्गृहाणेतमलंकार(म्) । सुवर्णशकटिकाम् । घडावेहि कारय ।

दार०–(३७) अपेहि । न ग्रहीष्यामि । रोदसि(दिषि) त्वम् ।

वस०–(३८) तात न रोदिष्यामि । गच्छ क्रीड । तात कारय सुवर्णशकटिकाम् ।

चेटः–चेटोयं वर्धमानकः पूर्वोक्तः । (३९) रदनिके रदनिके निवेदयार्यायै वसन्तसेनायै । अपवारितं पक्षद्वारके सज्जं प्रवहणं तिष्ठति ।

---

१ रुदन्ती A B (bc) २ सुवण्ण B ३ गेण्हीअ K. ४ ण D. ५ °डिअं A B (bc) C D. ६ सुवण्ण B (a). ७ नि क्रान्ता K. ८ रदणिए B (abcd) DEG K. ९ °सन्तसेणा° A B (abcd) D; °सेनाए C. १० ओहारिअं A B (bcd) CH; ओआरिअं B (a) D, ओहार्य. E. ११ °रए A B (bcd) D G; दुआए B (a). १२ सज्जं A B (abcd) D K. १३ चिट्ठदि A B (abcd) B J, चिट्ठदि C.

प्रविश्य

रदनिका । अज्जेए एसो वड्ढमाणओ विण्णवेदि पक्खदुआरए सज्जं पवहणं त्ति (४०) ।

वसन्तसेना । हञ्जे चिट्ठदु मुहुत्तअं जाव अहं अत्ताणअं पसाधेमि (४१) ।

रदनिका । निष्क्रम्य । वड्ढमाणआ चिट्ठ मुहुत्तअं जाव अज्जआ अत्ताणअं पसाधेदि (४२) ।

चेटः । ही ही भो । मए वि जाणत्थलके विसुमलिदे ।

रद०–(४०) आर्ये एष वर्धमानको विज्ञापयति पक्षद्वारे सज्जं प्रवहणमिति ।

वस०–(४१) हञ्जे तिष्ठ मुहूर्तं यावदहमात्मानं प्रसाधयामि । प्रसाधनमलंकारः ।

रद०–(४२) वर्धमानक तिष्ठ मुहूर्तं यावदार्यात्मानं प्रसाधयति ।

चेटः–(४३) ही ही भोः । मयापि यानास्तरण(णं) विस्मृतम् । तद्यावद्गृहीत्वागच्छामि । एते(तौ) नासिकारज्जुकटुका(कौ)

---

१ om: D F H. २ om: B. ३ चिट्ठ° A B (ab) D F. ४ मुहुत्तं A B (bcd) D, मुहूर्त्तं F. ५ दाव जाव B (a). ६ अज्जइआ B (b) इति श्रुत्वेति शेष K. ७ अत्ताणं K. ८ Radanikâ's whole speech om A B (c) D F. ९ ओहारिभ =उद्घाटच K B; °त्थलके B (a), °त्थणं के B (d) १० विसुमलिदे A B (abcd) D E K.

परिक्रम्यावलोक्य च। कधं गामशअेलेहिं लुद्दे मग्गे। किं दाणिं एत्थ कलइश्शं। साटोपम्। अले अले ओशलध ओशलध। आकर्ण्य। किं भणाध। ऐशे कश्शकेलके पवहणे त्ति। ऐशे लैअशालेअशंठाणकेलके पवहणेत्ति। ता शिग्घं ओशलेध। अवलोक्य। कधं ऐशे अवले शोहिअं विअ मं पेक्खिअ शहशा ज्जेव्व जूदपलाइदे विअ जूदिअले ओहालिअ अत्ताणअं अण्णदो अवक्कन्ते। ता के उण ऐशे। अधवा किं मम एदिणा। तुलिदं गमिश्शं। अले अले गामेलुआ। ओशलध ओशलध।

मि। अरे अरे अपसरत। किं भणत। एष कस्य कृते प्रवहण इति। एष राजश्यालसंस्थानस्य कृते प्रवहण इति। तच्छीघ्रमपसरत। कथमेषोऽपरः सभिकामिव मां प्रेक्ष्य सहसैव द्यूतपलायित इव द्यूतकरोऽपवार्यात्मानमन्यतोऽपक्रान्तः। तत्कः पुनरेषः। (राष्ट्रपालकेन बद्धस्तद्बन्धनादुन्मोचितः शर्विलकेनैकचरणलग्ननिगड आर्यकनामाभीरो महावीरो यः सिद्धादेशाद्राजा भविता सोयमिति ज्ञेयम्)। अथवा किं ममैतेन। त्वरितं गमिष्यामि। अरे अरे गामेलुआ ग्राम्याः (त एव ग्रामीणा जना इत्यर्थः)। अपसरत

१ शअडिएहिं B B (a). २ °इस्सं A B (bcd) D K. ३ ले J. ४ ओसलध A B (bcd). ५ ओसलध A B (bd); om. B (c). ६ एसे A B (abc) D E K; एसो F G. ७ करस A B (abcd) D E K. ८ केरके A B (abcd) D E. ९ पवहणं ति E. १० एसे A B (abcd) D E K. ११ राअ E (ad). १२ शाल om. अ B D E K; साल B (ad). १३ संठाण A B (bcd) E; शंठालश D. १४ केरके B (a). १५ शिग्घ A B (c); शिघ B (a). १६ ओसल° A B (cd). १७ एसे A B (abcd) D E K. १८ साहिअं A B (acd) K; साहिअं B (b). १९ जूदअले E. २० ओहालि B (b). २१ अवक्कन्तो B (a); °क्कन्दे G. २२ को AB (abcd) C D E F G J. २३ एसो AB (bcd) D. २४ From दिणा to चिरट om B (b). २५ गमिस्सं A B (acd) D E K ... २६ om. B (a) E; ले J. २७ om. A B (c) D F; ओसलध B (d) E K. २८ ओसलध B (d) E K.

वसन्तसेना । हञ्जे गच्छ । तुवरादि मे हिअअं । ता आदेसेहि पक्खदुआरअं (४७) ।

चेटी । एदु एदु अज्जआ (४८) ।

वसन्तसेना । परिक्रम्य । हञ्जे वीसम तुमं (४९) ।

चेटी । जं अज्जआ आणवेदि (५०) । इति निष्क्रान्ता ।

वसन्तसेना । दक्षिणाक्षिस्पन्दं सूचयित्वा प्रवहणमधिरुह्य च । किं ण्णेदं । फुरदि दाहिणं लोअणं । अथवा चारुदत्तस्स ज्जेव्व दंसणं अणिमित्तं पसज्जइस्सादि (५१) ।

प्रविश्य

स्थावरकश्चेटः । ओशालिदा मए शअडा । ता जाव गच्छामि ।

वस०–(४७) हञ्जे गच्छ । त्वरयति (त्वरते) मे हृदयम् । तदादिश पक्षद्वारकम् ।

चेटी–(४८) एत्वेत्वार्या ।

वस०–(४९) हञ्जे विश्रम (विश्राम्य) त्वम् ।

चेटी–(५०) यदार्याज्ञापयति ।

वस०–(५१) किं नेदं वितर्क इत्युक्तम् । स्फुरति दक्षिणं लोचनम् । अथवा चारुदत्तस्यैव दर्शनमनिमित्तं प्रसञ्जयिष्यति (?) ।

स्थाव० । (५२) अपसारिता मया शकटाः । तद्यावद्-

१ विसम [illegible] (d). २ णअणं B, B (a); लोहणं G. ३ चालु° A [illegible] (bcd) D E H. ४ दंसणे D. ५ पमजिस्सादि B G K; पमज्जस्सादि B (d); पमज्जइस्सादि C J; पसज्जिसदि D; पमज्जसदि E; पसज्जिस्सादि A [illegible] (c) F K. ६ ओशालिदा A [illegible] (c).

किं भणाध मुहुत्तअं चिट्टेट । चक्कपलिवट्टिं देहि त्ति । अले अले लाअशालअशंण्ठाणकेलके हगे ग्गुले चक्कपलिवट्टिं देइश्शं । अधवा ऐशे एआई तवश्शी । ता ऐव्वं कलेमि । एदं पवहणं अज्जचालुदत्तश्शे लुक्खवाडिआए पक्खदुआलेए थावेमि । इति प्रवहणं संस्थाप्य । एशोम्हि आअदे (४९) । इति निष्क्रान्तः ।

चेटी । अज्जए णेमिसद्दो विअ सुणीअदि । ता आअदो पवहणो (४६) ।

अपसरत । किं भणत मुहूर्तं तिष्ठ । चक्रपरिवृत्तिं देहीति । अरे अरे राजश्यालसंस्थानस्य केलके इति पष्ठी । हगे अहम् । (गूले) शूरः । चक्रपरिवृत्तिं दास्यामि । अथवैष एकाकी तपस्वी । तदेवं करोमि । एतं प्रवहणमार्यचारुदत्तस्य वृक्षवाटिकायाः पक्षद्वारके स्थापयामि । एषोस्म्यागतः ।

चेटी–(४६) आर्ये नेमिशब्द इव श्रूयते । तदागत(तः) प्रवहण(णः) ।

---

१ भणध D. २ चिट्ठ A B (acd) D F J, चिट्ठ C. ३ °पडिवट्टिअं A B (bc) D F G ; °पलिवत्ति B, °पडिवत्तिं B (a), °पडिवट्टिअं marg वत्ति B (d) ४ ले J. ५ राअ A B (c) D K. ६ साल B (a), शाल om. अ D E, शाल K. ७ सं- ठाण A B (acd) D K. ८ केलिए K ९ हग्गे J. १० परि° A B (abc) D I. k ; om. B (d) ११ वट्टिअं A B (bcd) H ; पलिवत्तिं B ; वत्तिअं B (a) ; वट्टिअं E K. १२ दइस्सं A B (abcd), दइस्सं E. १३ एसो B (a) K. १४ एवं D F K. १५ °पहणअं B (d) E G K. १६ चारु° A B (ac) D. १७ °दत्तस्स A B (abcd) D E. १८ दत्तस्स° B (a) . १९ दुआरके D L ; दुवारके K. २० पक्ष A B (bcd) E F ; पत्त D K. २१ आअदो A B (bc) D ; आगदो G K. २२ निष्क्रान्तः K २३ आगदे B (a). २४ पवहणे B (a) H.

वसन्तसेना । हञ्जे गच्छ । तुवरादि मे हिअअं । ता आदेसेहि पक्खदुआरअं (४७) ।

चेटी । एदु एदु अज्जआ (४८) ।

वसन्तसेना । परिक्रम्य । हञ्जे वीसम तुमं (४९) ।

चेटी । जं अज्जआ आणवेदि (५०) । इति निष्क्रान्ता ।

वसन्तसेना । दक्षिणाक्षिस्पन्दं सूचयित्वा प्रवहणमधिरुह्य च । किण्णेदं । फुरदि दाहिणं लोअणं । अधवा चारुदत्तस्स ज्जेव्व दंसणं अणिमित्तं पसज्जइस्सदि (५१) ।

प्रविश्य

स्थावरकश्चेटः । ओसालिदा मए गअडा । ता जाव गच्छामि ।

वस०–(४७) हञ्जे गच्छ । त्वरयति (त्वरते) मे हृदयम् । तदादिश पक्षद्वारकम् ।

चेटी–(४८) एत्वेत्वार्या ।

वस०–(४९) हञ्जे विश्रम (विश्राम्य) त्वम् ।

चेटी–(५०) यदार्याज्ञापयति ।

वस०–(५१) किं नेदं वितर्क इत्युक्तम् । स्फुरति दक्षिणं लोचनम् । अथवा चारुदत्तस्यैव दर्शनमनिमित्तं प्रसञ्जयिष्यति (?) ।

स्थाव० । (५२) अपसारिता मया शकटाः । तद्यावद्-

---

१ विसम B(d). २ णअणं B, B (a); लोहणं G. ३ चालु° A B (bcd) D E H. ४ दंसणं D. ५ पसज्जिस्सदि B G K; पसज्जस्सदि B (d); पसज्जइस्सदि C J; पसज्जिअदि B; पसङ्गअदि E; पसज्जिस्सदि A B (c) F K. ६ ओशालिदा A B (c).

किं भणाध मुहुत्तअं चिट्ठेट। चक्कपलिवट्टिं देहि त्ति। अले अले लाअशालअशण्ठाणकेलके हगे शूले चक्कपलिवट्टिं देइश्शं। अधवा ऐशे एआई तवश्शी। ता ऐव्वं कलेमि। एदं पवहणं अज्जचालुदत्तश्शं लुक्खवाडिआए पक्खदुआलए थावेमि। इति प्रवहणं संस्थाप्य। एशोम्हि आअदे (४५)। इति निष्क्रान्तः।

चेटी। अज्जए णेमिसद्दो विअ सुणीअदि। ता आअदो पवहणो (४६)।

अपसरत। किं भणत मुहूर्तं तिष्ठ। चक्रपरिवृत्तिं देहीति। अरे अरे राजश्यालसंस्थानस्य केलके इति पदी। हगे अहम्। (शूले) शूरः। चक्रपरिवृत्तिं दास्यामि। अथवैष एकाकी तपस्वी। तदेवं करोमि। एतं प्रवहणमार्यचारुदत्तस्य वृक्षवाटिकायाः पक्षद्वारके स्थापयामि। एषोस्म्यागतः।

चेटी–(४६) आर्ये नेमिशब्द इव श्रूयते। तदागत(तः) प्रवहण(णः)।

---

१ भणाध D. २ चिट्ठ A B (acd) D F J, चिट्ठ C. ३ °पडिवट्टिअं A B (bc) D F G; °पलिवत्तिं B, °पडिवत्तिं B (a), °पडिवट्टिअं marg वत्ति B (d) ४ त्ति J. ५ लाअ A B (c) D K. ६ शाल B (a); शाल om. अ D L; शाल K. ७ संठाण A B (acd) D K. ८ केलिप K ९ हगे J. १० पडि° A B (abc) D L; om. B (d) ११ वट्टिअं A B (bcd) D; पलिवत्तिं B, वत्तिअं B (a); वट्टिअं B K. १२ दाइस्सं A B (abcd), दइस्सं E. १३ एसो B (a) K. १४ एवं D F K. १५ °वहणअं B (d) E G K १६ चारु° A B (ac) D. १७ °दत्तस्स A B (abcd) D F. १८ रुक्ख° B (a). १९ दुआलके D L; दुवालके K. २० एस A B (bcd) E F, एस D K. २१ आगदो A B (bc) D, आगदो G K. २२ णिक्कन्तो K २३ अज्जए B (a). २४ पवहणे B (a) ॥

चेटः । सगतम् । महन्ते णेअलीए शम्भमे उप्पण्णे । ता तुलिदं तुलिदं गमिश्शं (५४) । इति निष्क्रान्तः ।

आर्यकः ।

हित्वाहं नरपतिबन्धनापदेश-
व्यापत्तिव्यसनमहार्णवं नराणाम् ।
पादाग्रस्थितनिगडैकपाशकर्षी
प्रभ्रष्टो गज इव बन्धनाद्भ्रमामि ॥ १ ॥

भो अहं खलु सिद्धादेशजनितपरित्रासेन राज्ञा पालकेन घोषादानीय विशसने गूढागारे बन्धनेन बद्धः । तस्माच्च प्रियसुहृच्छर्विलकप्रसादेन बन्धनात्परिभ्रष्टोस्मि । अश्रूणि विसृज्य ।

चेटः–(५४) महानगर्यां संभ्रमो–भयम् । उत्पन्नः । तत्त्वरितं त्वरितं गमिष्यामि ।

आर्य०–[हित्वाहमिति ।] नराणां राजकर्तृकबन्धनमिषरूपा व्यापत्तिर्विशिष्टापत्तिस्ताडनवधादिस्तज्जन्यं व्यसनं दुःखं तदात्मकमहार्णवमहं हित्वा त्यक्त्वा । तीर्त्वेत्यर्थः । प्रहर्षिणीछन्दः ॥ १ ॥

पालकेति राज्ञो नाम । घोष आभीरग्रामः । विशसने हनने । 'चर्मणि द्वीपिनं हन्ति' इतिवत्सप्तमी ।

---

१ एअलीरे (=एतादृश) D; णअलए G. २ om: B (d); तुलितं E; तुलिददं G. ३ गमिश्शं A B (bcd) D E K. ४ निष्क्रान्तः K. ५ महार्णवं G. ६ पाशकर्षं G; पार्श्व -K; ७ भ्रमेण and not परि° K. ८ बन्धने B (a). ९ भ्रष्टो° and not परि° B E K. १० om: B D F G, From अश्रूणि to °स्तोरिम om: B (b).

भाग्यानि मे यदि तदा मम कोपराधो
यद्वन्यनाग इव संयमितोस्मि तेन ।
दैवी च सिद्धिरपि लङ्घयितुं न शक्या
गम्यो नृपो बलवता सह को विरोधः ॥ २ ॥

तत्कुत्र गच्छामि मन्दभाग्यः । विलोक्य । इदं कस्यापि साधोरनावृतपक्षद्वारं गेहम् ।

इदं गृहं भिन्नमनायतार्गलं
विशीर्णसंधिश्च महाकपाटः ।
ध्रुवं कुटुम्बी व्यसनाभिभूतां
दशां प्रपन्नो मम तुल्यभाग्यः ॥ ३ ॥

तदत्र तावत्प्रविश्य तिष्ठामि ।

नेपथ्ये । जाध गोणा जाध (९९) ।

[भाग्यानीति ।] वसन्ततिलकं छन्दः । तेन राज्ञा ॥ २ ॥

गेहं चारुदत्तस्येदं गेहम् । अस्यैव वर्णनमिदं गृहमिति ।

[इदं गृहमिति ।] ममार्यकस्य तुल्यभाग्यः । यथाहं दरिद्रो विपन्नश्च तथायमित्यर्थः । [उपजातिश्छन्दः] ॥ ३ ॥

(९९) यात (तं) गोणा यात (तं) । अयं वर्धमानक एवागतो यः पूर्वं यानास्तरणानयनाय गतः ।

---

१ येनैव नाग° K. २ ऽगम्यो sec. ms. B (d) also K. ३ विलोक्य .... मु (सु) स्यभाग्यः om B (d) ४ इदं तु संभिन्न॰ K. ५ अनार्यता° ? E. ६ कुटुम्ब-? K. ७ प्रविशामि B B (n).

आर्यकः । आकर्ण्य । अये प्रवहणमित एवाभिवर्तते ।

भवेद्गोष्ठीयानं न च विषमशीलैरधिगतं
वधूसंयानं वा तदभिगमनोपस्थितमिदम् ।
बहिर्नेतव्यं वा प्रवरजनयोग्यं विधिवशा-
द्विविक्तत्वाच्छून्यं मम खलु भवेद्दैवविहितम् ॥ ४ ॥

ततः प्रवहणेन सह प्रविश्य

वर्धमानकश्चेटः । हीमाणहे । आणीदे मए जाणत्थलके । लदणिए, णिवेदेहि अज्जआए, वशन्तशेणाए अवत्थिदे शज्जे पवहणे । अहिलुहिअ पुप्फकलण्डअं जिण्णुज्जाणं गच्छदु अज्जआ (९६) ।

आर्यकः । आकर्ण्य । गणिकाप्रवहणमिदं बहिर्यानं च । भवत्वधिरोहामि । इति सैरमुपसर्पति ।

आर्य०—आकर्ण्येति । प्रवहणनेमिनिःस्वनमिति प्रक्रान्तम् । वितर्कते । अये इत्यादि । [भवेदिति ।] गोष्ठी समानशीलजनसमूहः । 'समज्या परिषद्गोष्ठी' इत्यमरः । [शिखरिणीछन्दसा श्लोकः] ॥४॥

वर्धमानकश्चेटः–(९६) हीमाणहे इत्याश्चर्ये । आनीतं मया यानास्तरणम् । रदनिके, निवेदयार्यायै वसन्तसेनायै अवस्थितं सज्जं प्रवहणम् । अधिरुह्य पुष्पकरण्डकं जीर्णोद्यानं गच्छत्वार्या ।

---

१ गोष्ठीयानं (यानं) ? G. २ नव(नय)? E. ३ °शैले° G. ४ भवेदेव° A B (c) D F; भवेदेव° B (d). ५ हि हितम् D. ६ Om : B B (abd) E. ७ हीमानहे A B (c); हीमाणहे B C D J; हीमाहे B (a); हीहीमाणहे G. ८ आणिदे B (abd). ९ जाणथलके A B (c) C J; जाणे थलके B (b). १० रदणिए A B (abcd) D F; Twice B (a); लदणिए लदणिए B. ११ वसंतसेणाए B K. १२ अवट्ठिदे D; °ट्ठिदे E. १३ सज्जे D E K. १४ °हिअ D E G K. १५ पुप्प A B (bc). १६ कर° D E. १७ °णम् om इदं B B (a). १८ अरो° B (ad).

चेटः । श्रुत्वा । कधं णेउलशद्दे । ता आअदा क्खु अज्जआ । अज्जए इमे णेश्शाकडुआँ बइल्ला । ता पिश्टदो ज्जेव्व आलुहदु अज्जआ (९७) ।

आर्यकः । तथा करोति ।

चेटः । पादुप्फालचालिदाणं णेउलाणं वीशन्तो शद्दो । भेलक्कन्ते अ पवहणे । तथा तक्केमि शम्पदं अज्जआए आलूढाए होदव्वं । ता गच्छामि । जाध गोणा जाध (९८) । इति परिक्रामति ।

प्रविश्य

वीरकः । अरे रे अरे जअजअमाणचन्दणअमङ्गल-

चेटः—(९७) कथं नूपुरशब्दः । अयमार्यकचरणलग्नैकनिगडशब्दः । तदागता खल्वार्या । आर्ये इमौ नासिकारज्जुकटुकौ बलीवर्दौ । तत्पृष्ठत एवारोहत्वार्या ।

चेटः—(९८) पादोत्पा(त्फाल)चालितानां नूपुराणां विश्रान्तः शब्दः । भाराक्रान्तं च प्रवहणम् । तथा तर्कयामि सांप्रतमार्ययारूढया भवितव्यम् । तद्गच्छामि । यात(तं) गोणा यात(तम्) ।

१ सद्दे A B (abcd) D E K. २ खु B ; om. B (d). ३ णस्स A B (abc) F ; नस्सा B (d), नस्स C J ; णस्सलज्जु D H ; णस्सा E. ४ कडुआ A B (cd) E. ५ om C J ६ पिट्ठदो A B (abc) J ; पिट्ठतो B (d) ; पिट्ठदो E. ७ जेव्व B (a), जेव्वे B (b). ८ ओ ? हुहदु B (d) ९ om : B (a). १० जधा पादु° B B (ad) E K, यथा पादु° G, पादुप्फा° A B(c) ; पाग्गुडुप्फा° B(d), पादुप्फाल° E. ११ वीसंती A B (abcd) D E K ; वीशन्तो J. १२ सद्दो A B (abcd) D E ; शद्दो J. १३ भद्दक्कन्ते A B (abc) corr. भालक्कन्ते ; भालुक्कंते H. १४ संपदं A B (abcd) D E K. १५ आर्त्त° (भणा) अज्ज° ? B (a) १६ जभजभ K. १७ जभम्माण A B (c) D ; जभमाणभ B E K. १८ चन्दअ B (d). १९ From मङ्गल to भेसूण om A B (c) D F ; मग° E.

फुल्लभद्दप्पमुहा,

किं अच्छध वीसद्धा जो सो गोवालदारओ रुद्धो ।

भेत्तूण समं वच्चइ णरवइहिअअं च बन्धणं चावि ॥ ९ ॥

अले पुरत्थिमे पदोलीदुआरे चिट्ठ तुमं । तुमं पि पच्छिमे । तुमं पि दक्खिणे । तुमं पि उत्तरे । जो वि एसो पाआरखण्डो एदं अहिरुहिअ चन्दणेण समं गदुअ अवलोएमि । एहि चन्दणअ एहि । इदो दाव (९१) ।

(प्रविश्य) वीरकः । (९१) अरे रे अरे जयजयमानचन्दनकमङ्गलपुष्पभद्रप्रमुखाः ।

[किं अच्छधेति ।] आर्याछन्दः । किं गच्छत(थ) विश्रब्धा यः स गोपालदारको रुद्धः । भित्त्वा समं व्रजति नरपतिहृदयं च बन्धनं चापि ॥ ९ ॥

अरे पुरत्थि(आ) (?) पुरस्तात् । पूर्वस्मिन्निति यावत् (?) प्रतोलीद्वारे तिष्ठ त्वम् । त्वमपि पश्चिमे । त्वमपि दक्षिणे । त्वमप्युत्तरे । योऽप्येष प्राकारखण्ड एतमभि(धि)रुह्य चन्दनेन समं गत्वावलोकयामि । एहि चन्दनक एहि । इतस्तावत् ।

---

१ फुल्ल° B (ab) E K. marg. फुल्ल=पुष्प B (d). २ भट्ट E G; कट्ट K. ३ प्पमुहा: B (a); पमुहा G. ४ वीसीद्धा B (a). ५ निरुद्धो G. ६ वडइ A H (c) D F. ७ अ B (a). ८ च not चावि B (d). ९ अरे रे H; अरे भरे B (a). १० °दुआरे B (bc ? d); दुआरए H. ११ om : A B (c). १२ om : D F H. १३ पच्चिमे B (b); पच्छिमे A H (c). १४ om: A H (c) F; पिवि B (d). १५ तुमं उत्तरे तुमं दक्खिणे D; उत्ते for उत्तरे B (b); उत्तले B (d) E; उत्तळे K. १६ पि B (a). १७ अभि° A B (bcd) E K. १८ om : H B (ad) E G K; गअ B (b).

प्रविश्य संभ्रान्तः

चन्दनकः । अरे रे वीरअविसल्लभीमङ्गअदण्डकालअदण्डसूरप्पमुहा

आअच्छध वीसत्था तुरिअं जत्तेह लहुं करेज्जाह ।
लच्छी जेण ण रण्णो पहवइ गोत्तन्तरं गन्तु ॥ ६ ॥

अवि अ ।

उज्जाणेसु सहासु अ मग्गे णेअरीअ ओवणे घोसे ।
तं तं जोहेंह तुरिआ सङ्का वा जाअए जत्थ ॥ ७ ॥

प्र(विश्य) चन्दनकः—(६०) अरे रे वीरकविशल्यभीमाङ्गदण्डकालदण्डशूरप्रमुखाः ।

[आअच्छधेति।] आर्याछन्दः। आगाथर्यं (?) । जत्तेह यतेध्वम् ?। गच्छत(ध) विश्रब्धास्त्वरितं यात्रां गमनम् । लघुं शीघ्रम् । करेज्जाह कुरुत । लक्ष्मीर्येन न राज्ञः प्रभवति । गोत्रान्तरमन्यां भूमिं कुलान्तरं वा । गन्तुम् ॥ ६ ॥

अपि च । [उज्जाणेस्विति।] उद्यानेषु सभासु च मार्गे नगर्यामापणे घोषे । तं तं जोहहान्वेषयत । त्वरिताः शङ्का वा जायते यत्र ॥ ७ ॥ इत्यप्यार्याछन्दः ।

---

१ वीर अविरआविस° A B (c) D F २ विसलु A B (c), विसण pr corr स्ल B (d), विशल D, विसण E, विसलु F; वसालु H. ३ °सुर H ४ वीसद्धा A B (bc) B ५ तुरिदपनेह E ६ जनह (=यात्रां) A B (c), जनेह B (b), जत्तं D; जअत्तं H. ७ लहु B (d); लहु J. ८ करेजाह A B (c) D. ९ रण्णे B (ab) १० पवहइ B (d) D, °वहई E. ११ णअरीए A B (c) १२ आवणे A B (c) D E. १३ तत्तं B (ad) K, तत्तं E १४ जो अह B (a) १५ सङ्का पाए जत्थ B (a), सङ्का वा &c K; सका B (d); साका E १६ जअए B (b).

रे रे वीरअ किं किं दरिसेसि भणाहि दाव वीसद्धं ।
भेत्तूण अ बन्धणअं को सो गोवालदारअं हरइ ॥ ८ ॥
कस्सट्ठमो दिणअरो कस्स चउत्थो अ वट्टए चन्दो ।
छट्ठो अ भग्गवग्गहो भूमिसुओ पञ्चमो कस्स ॥ ९ ॥
भण कस्स जम्मछट्ठो जीवो णवमो तहेअ सूरसुओ ।
जीअन्ते चन्दणए को सो गोवालदारअं हरइ ॥ १० ॥ (६०)

[रे रे वीरअ इति ।] इत्यप्यार्याछन्दः । रे रे वीरक किं किं दर्शयसि भणामि तावद्विश्रब्धम् । भित्त्वा च बन्धनकं कः स गोपालदारकं हरति ॥ ८ ॥

[कस्सट्टमो इति।] युग्मम्। आर्याछन्दः । कस्याष्टमो दिनकरः कस्य चतुर्थश्च वर्तते चन्द्रः । षष्ठश्च भार्गवग्रहो भूमिसुतः पञ्चमः कस्य ॥ ९ ॥ भण कस्य जन्मषष्ठो जीवो नवमस्तथैव सूरसुतः । जीवति चन्दनके कः स गोपालदारकं हरति ॥ १० ॥ (जन्मतोऽष्टमसूर्यफलं पीडा । चतुर्थचन्द्रफलं कुक्षिरोगः । षष्ठशुक्रफलं बुद्धिहानिः । पञ्चममङ्गलफलं क्षतिः । जन्मषष्ठगुरुफलं शोकः । नवमशनैश्चरफलं नैःस्वम् । द्रव्यवैधुर्यमित्यर्थः । एवमादि । स्फुटं चेदं ज्योतिःशास्त्रे ।)

१ किं once A B (c) D F. २ वीसद्दं A B (c) D; वीसत्थं B K. ३ बन्धण om. अं B (a). ४ °अट्टमो A B (c) D F. ५ चउत्थो B (d). ६ वट्टदे A B (c) D F. ७ °वग्गहो E. ८ भूमिसूओ A B (c); भूमी° D H. ९ जम्मस्स अ षड्ढो (=जन्मनश्च षष्ठो) B (d); जस्स अ षड्ढो E; कस्स अ छड्ढो G K. १० तेहअ ? A B (c); तह B (a); तहअ D H. ११ गोवालअं A B (cd) D F K; Sec. ms. add दार B (d); गोपालदाअं B. १२ हरइ -B (a) G. After this add युग्मम् A B (abcd) D F G K.

वीरकः । भेड चन्दणआ

अवहरइ कोवि तुरिअं चन्दणअ सवामि तुज्झ हिअएण
जह अँद्धुइददिंणअरे गोवालअदारओ खुंडिदो ॥११॥(६१)

चेटः। जाध गोणा जाध (६२)।

चन्दनकः । दृष्ट्वा । अरे रे पेक्ख पेक्ख ।

ओहाडिओ पवहणो वच्चइ मंज्झेण राअमंग्गस्स ।
ऐदं दाव विआरह कस्स कहिं पेंवसिओ पेंवहणोत्ति॥१२॥(६३)

वीरकः—(६१) हे भट चन्दनक ।

[अवहरइति।] अपहरति कोपि त्वरितं चन्दनक शपामि(पे) तव हृदयेन । यथार्धोदितदिनकरे गोपालकं(क)दारकः खुटितः । [खुटितः] पलायितः । आर्याछन्दः ॥ ११ ॥

चेटः—(६२) यात(तं) गोणा यात(म्) ।

चन्द०—(६३) अरे रे पश्य पश्य ।

[ओहाडिओ इति ।] इत्यप्यार्याच्छन्दः । अपवारितः(तम्) प्रवहणं व्रजति मध्येन राजमार्गस्य । एतं तावद्विचारय कस्य कुत्र प्रोषितं प्रवहणम् ॥ १२ ॥

---

१ भग B (a). २ चदणअ B (a). ३ तुज्झ A B (bc) C J. ४ अद्दुद A B (c); अद्धुइअ B E K; अन्यत्र marg उद्दुइअ B (d). ५ दिणअर णभरे (=दिनकरे नगरे) B (d), दिनभरे C J. ६ गोवालदा° B (d); केणवि गोवाल &c. E. ७ खुडिदो K ८ ओहाओ B (b), ओहारिओ J. ९ वज्जइ B D F; वज्जइ मज्जइ मज्जेण B (b), विज्जइ H. १० मज्जेण K. ११ °मग्गेन B (d). १२ एवं B (d). १३ ताव B B (d) K. १४ पवसिदो B (a). १५ पवहणो om. त्ति B D E F G; पवहणो om: त्ति K.

वीरकः। अवलोक्य। अरे पवहणवाहआ, मा, दाव एदं पवहणं वाहेहि। कस्सकेरकं एदं पवहणं। को वा इध आरूढो। कहिं वा वज्जइ? (६४)।

चेटः। एशे क्खु पवहणे अज्जचालुदत्ताहकेलके। इध अज्जआ वशन्तशेणा आलूढा। पत्थाणं पुप्फकलण्डअं जिण्णुज्जाणं कीलिदुं चालुदत्तश्श णीअदि (६५)।

वीरकः। चन्दनकमुपसृत्य। एसो पवहणवाहओ भणादि अज्जचालुदत्तस्स पवहणं। वसन्तसेणा आरूढा। पुप्फकरण्डअं जिण्णुज्जाणं णीआदि त्ति (६६)।

वीर०–(६४) अरे प्रवहणवाहक, मा तावदेतं प्रवहणं वाहय। कस्य कृतमेतत्प्रवहणम्। को वेहारूढः। कुत्र वा व्रजति।

चेटः–(६५) एतत्खलु प्रवहणमार्यचारुदत्तस्य कृतम्। इहार्या वसन्तसेनारूढा। प्रस्थानं पुष्पकरण्डकं जीर्णोद्यानं क्रीडितुं चारुदत्तस्य नियाति। प्रकृष्टं स्थानं प्रस्थानमित्यर्थः।

वीर०–(६६) एष प्रवहणवाहको भणति आर्यचारुदत्तस्य प्रवहणम्। वसन्तसेनारूढा। पुष्पकरण्डकं जीर्णोद्यानं नीयत इति।

---

१ अरेरे B B (ad) G. २ पहण? B (d) ३ मीदाव (=मृदुना) K. ४ om. B B (a). ५ कस्स......णाह add marg. B (d). ६ रूढा G. ७ वर्जदि B D F K; वज्जदि B (a); उंगदि B (d) E; वगइ C; वयदि सच्छन्दं K. ८ दु E. ९ चारु° D E K. १० वसंतसेणा E K. ११ °रूढा E F G. १२ पच्छाणं A B (bcd) E K; om. J. १३ पुप्फ B (a). १४ करण्डअं D; करण्डअं E; कलण्ड G. १५ कीलिदुं B (d); कीलीदुं G. १६ चारु° A B (abcd); चारु...दस्स B (d); °दत्तस्स F. १७ णिज्जदि A B (bcd) E G K; णिज्जदि D E H. १८ For अज्ज.....दित्ति-सर्वे पूर्वोक्तमुदाहरन्ति B (a). १९ चारुदत्तस्स B B (a); दस्स B (d). २० °करण्डअ E; कलण्डं G.

चन्दनकः । ता गच्छतु (६७)।

वीरकः । अणवलोइदो ज्जेव्व (६८)।

चन्दनकः । अध इं (६९)।

वीरकः । कस्स पच्चएण (७०)।

चन्दनकः । अज्जचारुदत्तस्स (७१)।

वीरकः । को सो अज्जचारुदत्तो । का वा वसन्तसेणा । जेण अणवलोइदं वेजइ? (७२)।

चन्दनकः । अरे अज्जचारुदत्तं ण जाणासि । ण वा वसन्तसेणिअं । जइ अज्जचारुदत्तं वसन्तसेणिअं वा ण जाणासि ता गअणे जोण्हासहिदं चन्दं पि तुमं ण जाणासि ।

चन्द०—(६७) तद्गच्छतु ।

वीर०—(६८) अनवलोकित एव ।

चन्द०—(६९) अथ किम् ।

वीर०—(७०) कस्य प्रत्ययेन ।

चन्द०—(७१) आर्यचारुदत्तस्य ।

वीर०—(७२) क आर्यचारुदत्तः । का वा वसन्तसेना । येनानवलोकितं व्रजति ।

चन्द०—(७३) अरे आर्यचारुदत्तं न जानासि । न वा वसन्तसेनाम् । यद्यार्यचारुदत्तं वसन्तसेनां वा न जानासि तदा गगने ज्योत्स्नासहितं सचन्द्रमपि त्वं न जानासि ।

१ om. BCDEJK. २ वयदि BDEGK; वअदि H (a); वदइ C. ३ Here and throughout the page आजा° BCDEK. ४ वसंतसेणिआं B (a), °णिअं B (bd) E K. ५ om B (abd) E K. ६ °सहिअं B (a). ७ om. B B (a).

को तं गुणारविन्दं सीलमिअङ्कं जणो ण जाणादि ।
आवेण्णदुःखमोक्खं चउसाअरसारअं रअणं ।। १३ ।।
दो ज्जेवे पूअणीआ इह णअरीए तिलअभूदा अ ।
अज्जा वसन्तसेणा धम्मणिही चारुदत्तो अ।।१४।।(७३)

वीरकः । अरे चन्दणआ ।

जाणामि चारुदत्तं वसन्तसेणं च सुट्ठु जाणामि ।
पत्ते अ राअकज्जे पिदरं पि अहं ण जाणामि ।। १५ ।।(७४)

आर्यकः । स्वगतम् । अयं मे पूर्ववैरी । अयं मे पूर्वबन्धुः । यतः ।

[को तमिति ।] आर्याछन्दः । कस्तं गुणारविन्दं शीलमृगाङ्कं जनो न जानाति । आपन्नदुःखमोक्षं चतुःसागरसारं रत्नम् ।।१३।।

[दो ज्जेवेति ।] द्वावेव पूजनीयाविह नगर्यां तिलकभूतौ च । आर्या वसन्तसेना धर्मनिधिश्चारुदत्तश्च । छन्द आर्या ।। १४ ।।

वीर०–(७४) अरे चन्दनक । [जाणामीति ।] जानामि चारुदत्तं वसन्तसेनां च सुठु जानामि । प्राप्ते च राजकार्ये पितरमप्यहं न जानामि ।। १५ ।।

आर्य०–अयं वीरको वैरी । अयं चन्दनो(नको) बन्धुरित्यर्थः ।

---

१ आवण AB (c) ; आवंण H. २ चउ सा° AB (c) ; चौसाअरसाअरअण° B (a); चउसाआरसाआरं B (d); चउरसाअर° DH. ३ वेञ्ज B (b) ; सेव G ; वेन्व E ; ञ्वेव K. ४ पुअणीआ K. ५ अरे रे B (d). ६ ०नआ A B (c) c ; ०णक B (abd) F K ; णक G. ७ अ सु° B (a). ८ ज्जाणामि E. ९ वि B (d) १० लाअ° A B (bcd) D E. ११ पिअरं A B (bcd) D E G. १२ वि B (ab). १३ आणा° B B (a).

एककार्यनियोगेपि नानयोस्तुल्यशीलता ।
विवाहे च चितायां च यथा हुतभुजोर्द्वयोः ॥ १६ ॥

चन्दनकः । तुमं तत्तिल्लो सेणावई रण्णो पच्चइदो । एदे धारिदा मए बइल्ला । अवलोएहि (७५) ।

वीरकः । तुमं पि रण्णो पच्चइदो बलवई । ता तुमं ज्जेव्व अवलोएहि (७६) ।

चन्दनकः । मए अवलोइदं तुए अवलोइदं भोदि । (७७) ।

वीरकः । जं तुए अवलोइदं तं रण्णा पालएण अवलोइदं (७८) ।

चन्दनकः । अरे उण्णामेहि धुरं (७९) ।

[एकेति ।] श्लोकः । अनयोश्चन्दनकवीरकयोः ॥ १६ ॥

चन्द०–(७५) त्वं तत्तिल(ल्ल)श्चिन्तापरः । सेनापती राज्ञः प्रत्ययितः । एतौ धारितौ मया बलीवर्दौ । अवलोकय ।

वीर०–(७६) त्वमपि राज्ञः प्रत्ययितो बलपतिः । तत्त्वमेवावलोकय ।

चन्द०–(७७) मयावलोकितं त्वयावलोकितं भवति ।

वीर०–(७८) यत्त्वयावलोकितं तद्राज्ञा पालकेनावलोकितम् ।

चन्द०–(७९) अरे उन्नामय धुरम् ।

---

१ एका° J. २ °ताम्? K. ३ तुमं पि B, तुमम्पि B (a); तुमं पि D. ४ तत्तिल्लो A B (c) D H, तत्तिल्लो H (bd) C E; तत्तिल्ले G, तत्तिल्लो J K. ५ बा H. ६ बलइदो B (d), पच्चइदो वइ? K. ७ मे? B (a) ८ °वइ D H वई B (b). अवलोहिदं भोदि E. ९ तु ण्व? B (d) १० अवलोइदं B (d). ११ ओ पच्चाइआ B; पच्च° H (a). १२ उण्णामेहि A B (c); ओणामेहि B..

चेटः । तथा करोति ।

आर्यकः । स्वगतम् । अपि रक्षिणो मामवलोकयन्ति । अशास्त्रश्चास्मि मन्दभाग्यः । अथवा

भीमस्यानुकरिष्यामि बाहुः शस्त्रं भविष्यति ।
वरं व्यायच्छतो मृत्युर्न गृहीतस्य बन्धने ॥ १७ ॥

अथवा साहसस्य तावदनवसरः ।

चन्दनकः । नाट्येन प्रवहणमारुह्यावलोकयति ।

आर्यकः । शरणागतोस्मि ।

चन्दनकः । संस्कृतमाश्रित्य । अभयं शरणागतस्य ।

आर्यकः ।

त्यजति किल तं जयश्रीर्जहति च मित्राणि बन्धुवर्गश्च।
भवति च सदोपहास्यो यः खलु शरणागतं त्यजति ॥ १८ ॥

चन्दनकः । कधं अज्जओ गोवालदारओ सेणवित्तासिदो विअ पत्तरहो साउणिअस्स हत्थे णिवडिदो । विचिन्त्य । एसो

आर्य°–[भीमस्येति।]अनुष्टुप्। इयं कर्मणि षष्ठी।भीममनुकरि-ष्यामीत्यर्थः। व्यायच्छतः करचरणादिप्रहारमपि ददत इत्यर्थः॥१७॥

[त्यजति किलेति।] आर्याछन्दः ॥ १८ ॥

चन्द°–(८०) कथमार्यको गोपालदारकः श्येनवित्रासित इव पत्त्ररथः पक्षी। शाकुनिकस्य व्याधस्य। हस्ते निपतितः। एषोनपराधः

---

१ रक्षगो ? A D (c). २ व्यापत्स्यतो D H. ३ साहस्य ? B (ad). ४ °दलो-कय च B (a). ५ अज्जो B (a). ६ °वित्रासि° K. ७ पत्तरहो विअ D B (a).

एकेकार्यनियोगेपि नानयोस्तुल्यशीलता ।
विवाहे च चितायां च यथा हुतभुजोर्द्वयोः ॥ १६ ॥

चन्दनकः । तुमं तेंत्तिल्लो सेणावई रण्णो पच्चइदो । एदे धारिदा मएं बइल्ला । अवलोएहि (७५) ।

वीरकः । तुमं पि रण्णो पच्चइदो बॅलवई । ता तुमं ज्जेव्व अवलोएहि (७६) ।

चन्दनकः । मए अवलोइदं तुए अवलोइदं भोदि ।(७७)।

वीरकः । जं तुए अवॅलोइदं तं रण्णा पालएण अवलोइदं (७८) ।

चन्दनकः । अरे उॅण्णामेहि धुरं (७९)।

[एकेति ।] श्लोकः । अनयोश्चन्दनकवीरकयोः ॥ १६ ॥

चन्द०—(७५) त्वं तत्तिल(ल्ल)श्चिन्तापरः । सेनापती राज्ञः प्रत्ययितः । एतौ धारितौ मया बलीवर्दौ । अवलोकय ।

वीर०—(७६) त्वमपि राज्ञः प्रत्ययितो बलपतिः। तत्त्वमेवावलोकय ।

चन्द०—(७७) मयावलोकितं त्वयावलोकितं भवति ।

वीर०—(७८) यत्त्वयावलोकितं तद्राज्ञा पालकेनावलोकितम् ।

चन्द०—(७९) अरे उन्नामय धुरम् ।

---

१ एका° J. २ °ताम्? K. ३ तुम वि B, तुमआवि B (a), तुमं वि D. ४ तन्तिलो A B (c) D H, तंत्तिल्लो B (bd) C E, तंत्तिल्ले G, तंत्तिलो J K. ५ वा H. ६ पच्चइदो B (d), पच्चइदो वइ? K. ७ मे? B (a) ८ °वइ D H वदी B (b). अवलोइदं भोदि E. ९ तु एत? B (d) १० अवलोइतं B (d) ११ अॅ पच्चइणवाइआ B, पच्च° B (a). १२ उण्णामेहि A B (c); ओणामेहि B.,,

वीरकः । चन्दणआ एत्थ मह संसओ समुप्पण्णो (८३)।

चन्दनकः । कधं दे संसओ (८४)।

वीरकः ।

सम्भमघग्घरकण्ठो तुमं पि जादोसि जं तुए भणिदं ।
दिट्ठो मए क्खु अज्जो पुणो वि अज्जा वसन्तसेणेत्ति ॥ २० ॥

एत्थ मे अप्पच्चयो (८५)।

चन्दनकः । अरे को अप्पचओ तुह । वअं दक्खिणत्ता अव्वत्तभासिणो खसखत्तिखेडोखडहोविलअकण्णाट-

---

वीर०–(८३) चन्दनक अत्र मम संशयः ।

[चन्द०–(८४) कथं तव संशयः]।

वीर०–[सम्भमेति ।] आर्याछन्दः । (८५) संभ्रमघर्घरकण्ठस्त्वमपि जातोसि यत्त्वया भणितम् । दृष्टो मया खल्वार्यः पुनरार्या वसन्तसेनेति ॥ २० ॥ अत्र मेप्रत्ययः ।

चन्द०–(८६) अरे कोप्रत्ययस्तव ।[वयं दाक्षिणात्या अव्य-

---

१ णअ B (abd) E G; °नआ C. २ °हवणो B (a). ३ om: B D E F G. ४ दिट्ठे pr. m. B (d). ५ om: B D E F G K. ६ om: B D E F G K. ७ अज्जुआ B G; अज्जआ D. ८ अपचओ B (d). ९ °खडो खडड्डोऽविलअकर्णाट कर्णपा°...अंद...वीण...... धुधान A B (c); °कडत्थो........ वत्तर...... B; °कपप्पा° B (a); °खडोकडत्थोऽविलअकर्णाटिकणपा......दवि...वीण . ...मधुधान... ...B(b); °खडोकडको विल...... (कट sec. m. del) कर्णपा...... द्रविड (corr. द्रविड ...... B(d); °खडो खडड्डो......कर्नाट कर्णपा° ...... अंद्रवि......वीण ......मधुघान ......D; खडो कडुड्डो...... कर्णाटकर्णपा...... अद्रविड......वीण......E; °कडो-कडड्डो......कर्णाटकर्णपा......अंद्रविड......वीण मधुघान F; °खडो कडड्डोकर्णाटकर्णपावर्ण......वरवर...आनमुताप म° G; °अंध...... मधुघान H; °कडोकडड्डो...... कर्णाटकर्ण.. ...पावर्ण अद्राविड...वीणपारसेर, आनमुख मधुघान K.

अेणवराधो सरणाअेदो । अज्जचारुदत्तस्स पवहणं आरूढो । पाणप्पदस्स मे अज्जसव्विलअस्स मित्तं । अण्णदो राअणिओओ । ता किं दाणिं एत्थ जुत्तं अेणुचिट्ठिदुं । अेधवा जं भोदु तं भोदु । पढमं ज्जेव्व अभअं दिण्णं (८०) ।

भीदाभअप्पदाणं देन्तस्स परोवआररसिअस्स ।
जइ होइ होउ णासो तह वि अे लोए गुणो ज्जेव्व ।। ११ ।। (८१)

सभयमवतीर्य । दिट्ठो अज्जो । इत्येकांक्ति । णें अज्जआ वसन्तसेणा । तदो एसा भणादि जुत्तं णेदं सरिसं णेदं जं अहं अज्ज चारुदत्तं अहिसारिदुं गच्छन्ती राअमग्गे परिभूदा (८२) ।

शरणागतः । आर्यचारुदत्तस्य प्रवहणमारूढः । प्राणप्रदस्य मे आर्यशर्विलकस्य मित्रम् । अन्यतो राजनियोगः । तत्किमिदानीमत्र युक्तमनुष्ठि(ष्ठा)तुम् । अथवा यद्भवतु तद्भवतु । प्रथममेवाभयं दत्तम् । [भीदेति] आर्याच्छद(न्दः) । (८१)भीताभयप्रदानं ददतः परोपकाररसिकस्य । यदि भवति भवतु नाशस्तथापि खलु लोके गुण एव ।।११।।

(८२) दृष्ट आर्यः । आर्या वसन्तसेना । तत एषा भणति युक्तं नदं(मिदं) सदृशं नेदं(मिदं) यदहमार्यचारुदत्तमभिसारयितुमभिसर्तुमिति मा गच्छन्ती राजमार्गे परिभूता ।

---

१ अणे अणव° B (b), अणवराधा B (a); अवराधो K. २ °अदे K. ३ जुत्तमणु D. ४ अणुट्ठिदुं B (d) E G K. ५ अथ वा B (b). ६ भोदि B B (a) भोइ K. ७ भोदि B B (a). ८ पढमं A B (c) D. ९ °अभअ B (a) १० दन्तेण A B (c) C D J; देन्तस्स B (bd). ११ अस्सअ B (a) १२ इ A B (c) D F; इ B (d); °हि इ E. १३ °जेव्व । अज्जु° and अज्जअ° A B (bcd) D E F K; marg. १४ न कदुका B (d). १५ नेदं° नेदं° K.

वीरकः । चन्दणआ एत्थ मह संसओ समुप्पण्णो (८३)।

चन्दनकः । कधं दे संसओ (८४) ।

वीरकः ।

सम्भमघरघरकण्ठो तुमं पि जादोसि जं तुए भणिदं ।
दिट्ठो मए क्खु अज्जो पुणो विं अज्जा वसन्तसेणेत्ति ॥ २० ॥

एत्थ मे अप्पच्चयो (८५)।

चन्दनकः । अरे को अप्पच्चओ तुह । वअं दक्खिणत्ता अव्वत्तभासिणो खसखत्तिखडोखडढोविलअकण्णाट-

---

वीर०–(८३) चन्दनक अत्र मम संशयः ।

[चन्द०–(८४) कथं तव संशयः]।

वीर०–[सम्भमेति ।] आर्याछन्दः । (८५) संभ्रमघर्घरकण्ठ-स्त्वमपि जातोसि यत्त्वया भणितम् । दृष्टो मया खल्वार्यः पुनरार्या वसन्तसेनेति ॥ २० ॥ अत्र मेप्रत्ययः ।

चन्द०–(८६) अरे कोप्रत्ययस्तव ।[वयं दाक्षिणात्या अव्य-

---

१ णअ B (abd) E G; °णआ C. २ °ढमणो B (a). ३ om: B D E F G. ४ दिट्ठो pr. m. B (d). ५ om: B D E F G K. ६ om: B D E F G K. ७ अज्जुआ E G; अज्जआ D. ८ अपत्तओ B (d). ९ °खडो खडडोऽविलअ कर्णाट कर्णप्रा°...अंध्र..चीण...... धुधान A B (c); °कडत्थो.........बत्तर...... B; °कपप्पा° B (a); °खडोखडत्थोऽविलअकर्णाटकणप्रा......द्रवि ..चीण . ...मधुधान... ...B(b); °खडोखढक्को विल..... (कट see. m. del) कर्णप्रा..... द्राविड (corr. द्राविड ...... B(d); °खडो खडड्डो......कर्नाट कर्णप्रा° ... . अंध्रवि......चीण .....मधुधान ......D; खडो कडुड्डो...... कर्णाटकर्णप्रा..... अद्रविड......चीण.......E; °कडो-कडड्डो.......कर्णाटकर्णप्रा......अंध्रविड......चीण मधुधान F; °खडो कडढोकर्णाटकर्णप्रावर्ण..... बरबर...खानमुराख म° G; °अंध्र..... मधुपान H; °कडोकडड्डो...... कर्णाटकर्ण.. ...प्रावर्ण अद्राविड...चीणबारबेर; खानमुख मधुपान K.

कण्णप्पावरणअदविडचोलचीणबब्बरखेरखानमुखमधुघातप्रभृतीनां म्लेच्छजातीनामनेकदेशभाषाभिज्ञा यथेष्टं मन्त्रयामो दिट्ठो दिट्ठा वा अज्जो वा अज्जआ वा । किं शब्दविचारः । स्त्रीपुंनपुंसकव्याख्यानमप्रस्तुतम् (८६) ।

वीरकः । णं अहं पि पलोएमि । राअअण्णा एसा । अहं रण्णो पच्चइदो (८७) ।

चन्दनकः । ता किं अहं अप्पच्चओ संवुत्तो (८८) ।

वीरकः । णं सामिणिओओ (८९) ।

चन्दनकः । स्वगतम् । अज्जगोवालदारओ अज्जचारुदत्तस्स पवहणं अहिरुहिअ अवक्कमदि त्ति जइ कहिज्जदि

क्षभाषिणः । खसेत्यादीनि कुलदेशोपहितानि म्लेच्छजातिनामानीति बोध्यम् । मन्त्रयां(या)मो भाषामहे । दृष्टो दृष्टा वा । आर्यो आर्या वा ।

वीर०–(८७) नन्वहमपि प्रलोकयामि । राजाज्ञैषा । अहं राज्ञः प्रत्ययितः ।

चन्द०–(८८) तत्किमहमप्रत्ययितः संवृः(वृत्तः) ।

वीर०–(८९) ननु स्वामिनियोगः ।

चन्द०–(९०) आर्यगोपालदारक आर्यचारुदत्तस्य प्रवहणमधिरुह्यापक्रामतीति यदि कथ्यते तदार्यचारुदत्तो राज्ञा शास्यते(?) । त-

---

१ दिट्ठदिट्ठो वा D F. २ अज्जा अज्जआ वा J. ३ पुन्नपुंस II (d). ४ मप्रस्तुतम् II (a); मप्रस्तुतं II (b) ५ om II (d); पि D. ६ ण राअ० B (d) K, राअण्णा II ७ For this have Sanskrit translation B B (abd) K. ८ गोपाल II (d) ९ अधि° (=अभि) II (d) १० °ज्जाए G.

सदो अज्जचारुदत्तो रण्णा सासिज्जइ । ता को एत्थ उवाओ । विचिन्त्य । कण्णाटकलहप्पओअं करेमि । प्रकाशम् । अरे वीरअ मए चन्दणकेण पलोइदं पुणोवि तुमं पलोएसि । को तुमं (१०) ।

वीरकः । अरे तुमं पि को (११) ।

चन्दनकः । पूइज्जन्तो माणिज्जन्तो तुमं अप्पणो जादिं अणुसुमरेसि (१२) ।

वीरकः । सक्रोधम् । अरे का मह जादी (१३) ।

चन्दनकः । को भणउ (१४) ।

वीरकः । भणउ (१५) ।

चन्दनकः । अहवा ण भणउ (१६) ।

स्कोत्रोपायः । कर्णाटकलहप्रयोगं करोमि । अरे वीरक मया चन्दनकेन प्रलोकितं पुनरपि त्वं प्रलोकयसि । कस्त्वम् ।

वीर°–(११) अरे त्वमपि कः ।

चन्द°–(१२) पूज्यमानो मान्यमानस्त्वमात्मनो जातिमनुस्मरसि ।

वीर°–(१३) अरे का मम जातिः ।

चन्द°–(१४) को भणतु ।

वीर°–(१५) भणतु ।

[चन्द°]–(१६) अथवा न भणतु ।

---

१ उआओ BDK. २ सुविचिन्त्य B B (abd) E K. ३ कर्णाट A B (c) DF; कण्णाल H (abd) E; (=कृत्रिम) B (d); °ण्णाळ G; कण्णाल K. ४ करोमि H. ५ वीरआ H K. ६ वि D H. ७ पुइज्जन्तो H; पूरज्जन्तो (=पूरणीय) K. ८ अणुसुरेसि A B (c) F; अणुसरेसि B (ab) D H; pr. m. अणुसुमरेसि del अ and corr. णु to ण B (d); ण सुमरेसि J. ९ om. A B (bc) D.

जाणन्तो वि हु जादिं तुज्झ ण भणामि सीलविहवेण ।
चिट्ठउ महेच्चिअ मणे किं च कइत्थेण भग्गेण ॥ २१ ॥ (९७)

वीरकः । णं भणउ भणउ (९८) ।

चन्दनकः । संज्ञां ददाति ।

वीरकः । अरे किं णेदं (९९) ।

चन्दनकः ।

सिण्णसिलाअलहत्थो पुरिसाणं कुच्चगण्ठिसण्ठवणो ।
कत्तरिवावडहत्थो तुमं पि सेणावई जादो ॥ २२ ॥ (१००)

चन्द०–[जाणन्तो इति ।] आर्याछन्दः । (९७) जानन्नपि खलु जातिं तव [न] भणामि शीलविभवेन । तिष्ठतु ममैव मनसि किं च कपित्थेन भग्नेन ॥ २१ ॥

वीर०–(९८) ननु भणतु भणतु ।

चन्द०–चर्मकार (सौचिक) जातिसूचिकां संज्ञामित्यर्थः ।

वीर०–(९९) अरे किं नेदमिति वितर्कसकृदुक्तम् ।

चन्द०–[सिण्णेति ।] आर्याछन्दः । (१००) शीर्णशृगालक(शिलातल)हस्तः पुरुषाणां कूर्चग्रन्थिसंस्थापनः । कर्तरीव्यापृतहस्तस्त्वमपि सेनापतिर्जातः ॥ २२ ॥

---

१ चन्दनक before जाणन्तो D. २ हि J. ३ जादिओ B (b). ४ तुज्झ A B (bc) F; तुज्झे H; तुज्झअण CJ. ५ भणामि B (d). ६ महच्चिअ E. ७ भणइ भणइ B (a). ८ कुच्च AB (bc) F, चु or चुच्च D ९ °ण्ठाव° or °ण्ठ° A B (c) D F. १० °वावु(व)ड A B (bc) D; वावडु H (a). ११ °पि° B (a).

वीरकः । अरे चन्दणआ, तुमं पि माणिज्जन्तो अप्पणो केरिकं जादिं ण सुमरेसि (१)।

चन्दनकः । अरे का मह चन्दणअस्स चन्दविसुद्धस्स जादी (२)।

वीरकः । को भणउ (३)।

चन्दनकः । भणउ भणउ (४)।

वीरकः । नाट्येन संज्ञां ददाति ।

चन्दनकः । अरे किं णेदं (५)।

वीरकः । अरे सुणाहि (६)।

वीर०–(१) अरे चन्दनक, त्वमपि मान्यमान आत्मनः कृतां जातिं न स्मरसि ।

चन्द०–(२) अरे का मम चन्दनकस्य चन्द्रविशुद्धस्य जातिः ।

वीर०–(३) को भणतु ।

चन्द०–(४) भणतु भणतु ।

वीर०–संज्ञां चर्मकारज्ञातिज्ञापिकाम् ।

चन्द०–(५) अरे किं नेदम् ।

वीर०–(६) अरे शृणु ।

---

१ °नंआ H. २ °निज्ज° D; नि° H. ३ 'रकं D H. ४ आदि B. ५ om: C J. ६ °विशुद्धस्स B (d). ७ om. B, H (ad) EK. ८ भणउ (=भणतु) B (?), om. K. ९ सुणाहि सुणाहि J.

जोदी तुज्झ विसुद्धा मादा भेरी पिदा वि[२] दे पडहो।
दुम्मुह करडअभादा तुमं पि सेणावई जादो ॥२३॥

चन्दनकः। सक्रोधम्। अहं चन्दणओ चम्मारओ। ता पलोएहि पवहणं (७)।

वीरकः। अरे पवहणवाहआ, पडिवत्तावेहि पवहणं पलोइस्सं (८)।

चेटः। तथा करोति।

वीरकः। प्रवहणमारोढुमिच्छति।

चन्दनकः। सहसा केशेषु गृहीत्वा पातयति पादेन ताडयति च।

[जादीति।] छन्द आर्या। [जातिस्तव विशुद्धा माता भेरी पितापि ते पटहः। दुर्मुख करटकभ्राता त्वमपि सेनापतिर्जातः ॥२३॥

चन्द०—(७) अहं चन्दनकश्चर्मकारः। तदा प्रलोकय प्रवहणम्।

वीर०—(८) अरे प्रवहणवाहक, परिवर्तय प्रवहणम्। प्रलोकयिष्यामि।

---

१ तुज्झ वि जादी सुद्धा B, तुज्झ विसुद्धा जा२ B (d), °दी E; तुज्झ° G; तुज्झ H. २ ते A B (bcd) D. ३ पडहे E K. ४ करडअ A B (bcd) L+K करडअ B (a), कडरअ D. ५ वि D ६ चन्दनओ C. ७ चम्मार° A B (c) F. ८ पडि° B. ९ आरोहिन प्रवहणं &c. B C D. १० चन्दनकः पादप्रहारेण दूरीकरोति वीरकं K ११ सहस AB (c) D F. १२ om BCDF.

वीरकः। सक्रोधमुत्थाय। अरे अहं तुए वीसत्थो राआणत्तिं करेन्तो सहसा केसेसु गेण्हिअ पादेन ताडिदो। ता सुणु रे अहिअरणमज्झे जइ दे चउरङ्गं ण कप्पावेमि तदो ण होमि वीरओ (९)।

चन्दनकः। अरे राअउलं अहिअरणं वा वच्च। किं तुए सुणअसरिसेण (१०)।

वीरकः। तथेति निष्क्रान्तः।

चन्दनकः। दिशोऽवलोक्य। गच्छ रे पवहणवाहआ गच्छ। जइ को वि पुच्छेदि तदो भणेसि चन्दणअवीरएहिं अवलोइदं

वीर०-(९) अरेऽहं त्वया विश्रब्धो राजाज्ञप्तिं कुर्वन्सहसा केशेषु गृहीत्वा पादेन ताडितः। [तच्छृणु रेऽधिकरणमध्ये यदि ते त्वां(?) चतुरङ्गं न कप्पावेमि कृन्तयामि (कर्तयामि)। राजभटैरिति शेषः।] तदा न भवामि वीरकः।

चन्द०-(१०) अरे राजकुलमधिकरणं वा व्रज। किं त्वया शुनकसदृशेन।

चन्द०-(११) गच्छ रे प्रवहणवाहक गच्छ। यदि कोपि

---

१ °सद्दे A B (c) F; °सद्दो B (b); °वद्दे DH. २ °णत्त° क०(=ज्ञान्तकारक.) K. ३ om, B (bd). ४ जदि B D K. ५ तदा B H (d). ६ राउल B B (abd) E K. ७ तए B, FGK; दे ? B (a). ८ सुणह° B B (abd) E F G K. ९ पुच्छदि BDEFGK. १० नअ C.

पवहणं वेचइ । अज्जे वसन्तसेणे इमं च अहिण्णाणं दे देमि (११) । इति खड्गं प्रयच्छति ।

आर्यकः । खड्गं गृहीत्वा सहर्षमात्मगतम् ।

अये शस्त्रं मया प्राप्तं स्पन्दते दक्षिणो भुजः ।
अनुकूलं च सकलं हन्त संरक्षितोऽस्म्यहम् ॥ २४ ॥

चन्दनकः । अज्जए

एत्थ मए विण्णविदा पच्चइदा चन्दणं पि सुमरेसि ।
ण भणामि एस लुद्धो णेहस्स रसेण ओल्लामो ॥ २५ ॥ (१२)

आर्यकः ।

चन्दनश्चन्द्रशीलाढ्यो देवादद्य सुहृन्मम ।
चन्दनं भोः स्मरिष्यामि सिद्धादेशस्तथा यदि ॥ २६ ॥

पृच्छति तदा भण चन्दनकवीरकाभ्यामवलोकितं प्रवहणं व्रजति। आर्ये वसन्तसेने इदं चाभिज्ञानं चिह्(ह्नं) ते ददामि ।

आर्य०-[अये इति] श्लोकः [अनुष्टुप्] ॥ २४ ॥

चन्द०-(१२) आर्ये । [एत्थेति] छन्द आर्या । अत्र मया विज्ञप्ता प्रत्ययिता चन्दनकमपि स्मरसि । न भणाम्येष लुब्ध(ब्धः) स्नेहस्य रसेन ब्र(?)वदामः ॥ २५ ॥

आर्य०-[चन्दन इति ।] अनुष्टुप् । सिद्धादेशः सिद्धाशा । यदि मया अहं राजा स्यामित्याकारः ॥ २६ ॥

---

१ वचदि BDEFG; वच्चति B (a), वट्टदि K. २ इन्त देवं इन्त K ३ corr. इण्इं B (d) ४ मये E. ५ विण्णादा AB(c) D F K; पणादा B (b), °णादा (=ज्ञाता) B (d) E. ६ पडिव्वाविदा AB (c) D F; पचविदा B (a); पदिट्ठाविदा? B (b), पडिट्ठाविदा B (d) E (=प्रतिष्ठापिता); पाडत्थविदा H; पदिट्ठाविदेन अर्थं पि (=प्रतिष्ठापितेनार्थमपि) J. ७ °णअं A B (abc) DE; चन्दणं B (d) ८ णं A B (bc) D, Sans न भणामि B (d) ९ भो D १० इमा(?)मि ? K.

अथ सप्तमोऽङ्कः ।

ततः प्रविशति चारुदत्तो विदूषकश्च ।

विदूषकः । भो पेक्ख पेक्ख पुप्फकरण्डअजिण्णुज्जाणस्स सस्सिरीअदां (१) ।

चारुदत्तः । वयस्य एवमेतत् । तथाहि ।

वणिज इव भान्ति तरवः पण्यानीव स्थितानि कुसुमानि ।
शुल्कमिव साधयन्तो मधुकरपुरुषाः प्रविचरन्ति ॥ १ ॥

विदूषकः । भो इमं असक्काररमणीअं सिलाअलं उवविसदु भवं (२) ।

चारुदत्तः । उपविश्य । वयस्य चिरयति वर्धमानकः ।

विदूषकः । भणिदो मए वड्ढमाणओ वसन्तसेणिअं गेह्निअ लहुं लहुं आअच्छ त्ति (३) ।

विदू०—(१) भोः पश्य पश्य पुष्पकरण्डकजीर्णोद्यानस्य सश्रीकताम् ।

चारु०—[वणिज इवेति ।] आर्याछन्दः । पण्यं विक्रेयं वस्तु । शुल्कं राजग्राह्यं करम् ॥ १ ॥

विदू०—(२) भो इदमसंस्काररमणीयं शिलातलमुपविशतु भवान् । असंस्कारेत्यकृत्रिमेत्यर्थः । स्वभावत एवेति यावत् ।

विदू०—(३) भणितो मया वर्धमानको वसन्तसेनां गृहीत्वा लघु लघ्वागच्छेति ।

---

१ om : H. २ °ई B B (ad) DEH ; दा? K. ३ [भान्ति B (ab). ४ °संकार D. ५ °र्य A B (bc) D. ६ om D, वअस्स J. ७ °ते B (ab) G. ८ °णम CJ ; °णभ्र D. ९ °च्छदुत्ति B (ab) EG, °च्छदि भणिदो D H ; °दुत्ति K.

चारुदत्तः । तत्किं चिरयति ।

किं यात्यस्य पुरः शनैः प्रवहणं तस्यान्तरं मार्गते
भग्नेऽक्षे परिवर्तनं प्रकुरुते च्छिन्नोऽथ वा प्रग्रहः ।
वर्त्मान्तोज्झितदारुवारितगतिर्मार्गान्तरं याचते
स्वैरं प्रेरितगोयुगः किमथ वा स्वच्छन्दमागच्छति ॥ २ ॥

प्रविश्य गुप्तार्यकप्रवहणस्थः ।

चेटः । जाध गोणा जाध (४) ।

आर्यकः । स्वगतम् ।

नरपतिपुरुषाणां दर्शनाद्भीतभीतः
सनिगडचरणत्वात्सावशेषापसारः ।

चारु० [किं यात्यस्येति ।] अस्य वर्धमानकस्य । तस्य प्रवहणस्य । अन्तरमवकाशम् । प्रग्रहो रज्जुर्वृषभयोः । वर्त्मनो मार्गस्य । अन्ते मध्ये उज्झितेन त्यक्तेन । दारुणा महाकाष्ठेन वारितगतिः । स्वैरं स्वेच्छानुरूपम् । प्रेरितवृषयुगः । स्वच्छन्दं स्ववशम् । शार्दूलविक्रीडितं छन्दः ॥ २ ॥ उत्कण्ठात्र व्यङ्ग्या । 'सर्वेन्द्रियसुखास्वादो यत्रास्तीत्यनुमन्यते । तत्प्राप्तीच्छां ससंकल्पामुत्कण्ठां कवयो विदुः ॥' इति । गुप्तेत्यादि । गुप्तः प्रातर्निशि वं(व)सन्तसेनाभ्रमेणारूढत्वादज्ञात आर्यको यस्मिन्नीदृशे प्रवहणे तिष्ठतीति तथा ।

चेटः—(४) यात (यात) गोणा यात (यातम्) ।

आर्य०—[नरपतीति ।] मालिनीछन्दः । साधोश्चारुदत्तस्य । याने

---

१ om. H. २ भणितस्तत्किं &c. A B (c) F; भणिदो तक्किं B (b); after भणिदो in last speech ता किं D. ३ चारु° किं यात्य० D. ४ कर्मान्तोत्क्षित A B (bc) F; कर्मान्तोज्झित B; कर्मान्तोज्झित D G; कर्मा ... झित HK. ५ प्रेरित A B (c) F; प्रेरित B (b). ६ Add चेट AB (bc). ७ गो om. का H (b) ८ °शोध्या ? B (b).

अविदितमधिरूढो यामि साधोस्तु याने
परभृत इव नीडे रक्षितो वायसीभिः ॥ ३ ॥

अहो नगरात्सुदूरमपक्रान्तोस्मि । तत्किमस्मात्प्रवहणादवतीर्य वृक्षवाटिकागहनं प्रविशामि । उताहो प्रवहणस्वामिनं पश्यामि । अथ वा कृतं वृक्षवाटिकागहनेन । अभ्युपपन्नवत्सलः खलु तत्रभवानार्यचारुदत्तः श्रूयते । तत्प्रत्यक्षीकृत्य गच्छामि ।

स तावदस्माद्व्यसनार्णवोत्थितं
निरीक्ष्य साधुः समुपैति निर्वृतिम् ।
शरीरमेतद्गतमीदृशीं दशां
धृतं मया तस्य महात्मनो गुणैः ॥ ४ ॥

चेटः । इमं तं उज्जाणं । जाव उवशप्पामि । उपसृत्य । अज्ज मित्तेअ (५) ।

विदूषकः । भो पिअं दे णिवेदेमि । वड्ढमाणओ मन्तेदि । आगदाए वसन्तसेणाए होदव्वं (६) ।

प्रवहणे । परभृतः कोकिलः । पुरुषापेक्षया योषितामपत्येष्वतिमायासत्त्वाद्वायसीभिरित्युक्तम् ॥ ३ ॥ [सं(स) तावदिति ।] स चारुदत्तः । व्यसनादस्माद्राजबन्धनरूपात् । निर्वृतिः परमं सुखम् । तस्य चारुदत्तस्य । [वंशस्थं वृत्तम्]॥ ४ ॥

चेट(टः)–(५) इदं तदुद्यानम् । यावत्प्रविशामि । आर्य मैत्रेय ।

विदू०–(६) भोः प्रियं ते निवेदयामि । वर्धमानको मन्त्रयति । आगतया वसन्तसेनया भवितव्यम् ।

---

१ सुयाने A B (c) F, °धो सुयाने DH. २ मागतोस्मि B B (ad). ३ उत अहो D ४ वउल B (a) ५ श्रूयता ? A B (c) F. ६ °सनोत्थितं BGK. ७ तद्द° h. ८ दृशा B (a), दढशां B (h) ९ उवसप्पामि A B (abcJ) D

चारुदत्तः। प्रियं नः प्रियम्।

विदूषकः। दासीए उत्ता किं चिरइदोसि (७)।

चेटः। अज्ज मित्तेअ मा कुप्प। जाणत्थलके विशुमलिदेत्ति कदुअ गदागदं कलेन्ते चिलइदेम्हि (८)।

चारुदत्तः। वर्धमानक परिवर्त्तय प्रवहणम्। सखे मैत्रेय अवतारय वसन्तसेनाम्।

विदूषकः। किं णिअडेण से बद्धा गोडा। जेण सअं णे ओदरेदि। उत्थाय प्रवहणमुद्घाट्य। भो ण वसन्तसेणा। वसन्तसेणो क्खु एसो (९)।

चारुदत्तः। वयस्य अलं परिहासेन। न कालमपेक्षते स्नेहः। अथ वा स्वयमेवावतारयामि। इत्युत्तिष्ठति।

विदू०–(७) दासी(स्याः) पुत्र किं चिरायितोसि।

चेटः–(८) आर्य मैत्रेय मा कुप्य। यानास्तरणं विस्मृतमिति कृत्वा गतागतं कुर्वंश्चिरायितोस्मि।

विदू०–(९) किं निगडेनास्या बद्धौ पादौ। येन स्वयं नावतरति। भो न वसन्तसेना। वसन्तसेनः खल्वेषः।

चारु०–न कालमपेक्षते स्नेह इति। स्नेहे कालापेक्षायां स्नेहह्रासान्न कालापेक्षा। अत एवाहाय चेति।

---

१ प्रियं नः A B (bc) DFGK. २ °सीपुत्ता AB (bc); दासीपुत्ता D F; दासीए पुत्ता G K. ३ °चिदो° B (a); °राइ° G. ४ °शुमलिदे° A B (abcd) D. ५ गदागदे A B (c) C D J. ६ °लन्ते D H. ७ °दोम्हि D; °दम्हि G; दिल॰दो K. ८ °लेण A B (bc) D F K. ९ बद्धा से J. १० गोडाडा? B (a). ११ णोदरेदि A B (abcd) F, °रेदि D; °दरदि B. १२ वद? B (a). १३ दश्श में B (ab) K. १४ om. B (b).

आर्यकः । दृष्ट्वा । अये अयमेव प्रवहणस्वामी । न केवलं श्रुतिरमणीयो दृष्टिरमणीयोपि । हन्त रक्षितोस्मि ।

चारुदत्तः । प्रवहणमधिरुह्य दृष्ट्वा च । अये तत्कोयम् ।

करिकरसमबाहुः सिंहपीनोन्नतांसः
पृथुतरसमवक्षास्ताम्रलोलायताक्षः ।
कथमिदमसमानं प्राप्त एवंविधो यो
वहति निगडयुग्मं पादलग्नं महात्मा ॥ ९ ॥

ततः को भवान् ।

आर्यकः । शरणागतो गोपालप्रकृतिरार्यकोस्मि ।

चारुदत्तः । किं घोषादानीय योसौ राज्ञा पालकेन बद्धः ।

आर्यकः । अथ किम् ।

चारुदत्तः ।

विधिनैवोपनीतस्त्वं चक्षुर्विषयमागतः ।
अपि प्राणानहं जह्यां न तु त्वां शरणागतम् ॥ ६ ॥

आर्यकः । हर्षं नाटयति ।

चारु०—[करिकेरेति ।] मालिनीछन्दः । करिकरेत्यादीनि राजलक्षणानि । ताम्रेत्यादि । 'रक्ताक्षं न जहाति श्रीः' इति शास्त्रात् । एवंविधो राजलक्षणलक्षितो यः । [सः] असमानमयोग्यम् । इदं निगडबन्धादि-कथं प्राप्तः ॥ ९ ॥

आर्य०—प्रकृतिर्जातिः ।

चारु०—[विधीति ।] श्लोकः । विधिना दैवेन ॥ ६ ॥

---

१ °बाहु J २ निगडमेक J ३ तत्को H.

चारुदत्तः । वर्धमानक चरणान्निगडमपनय ।

चेटः । जं अज्जो आणवेदि । तथा कृत्वा । अज्ज अवणीदाइं णिअलाइं (१०) ।

आर्यकः । स्नेहमयान्यन्यानि दृढतराणि दत्तानि ।

विदूषकः । संगच्छेहि णिअडाइं । एसो वि मुक्को । संपदं अम्हे वज्जिस्सामो (११) ।

चारुदत्तः । धिक् । शान्तम् ।

आर्यकः । सखे चारुदत्त, अहमपि प्रणयेनेदं प्रवहणमारूढः । तत्क्षन्तव्यम् ।

चारुदत्तः । अलंकृतोस्मि स्वयंग्रहप्रणयेन भवता ।

आर्यकः । अभ्यनुज्ञातो भवता गन्तुमिच्छामि ।

चारुदत्तः । गम्यताम् ।

चेटः—(१०) यदार्य आज्ञापयति । आर्य, अपनीतानि निगलानि ।

विदू०—(११) संगच्छस्व निलयानि (निगलानि) । एषोपि मुक्तः । सांमतं वयं व्रजिष्यामः(?)।

चारु०— शान्तं पापं प्रतिहतममङ्गलमिति संकेतः ।

---

१ निगल A B (bc) F G. २ करोति K. ३ °दाणि A B (bc) D F K. ४ °लाणि A B (bc) D F; °गलाणि K. ५ रत्नानि A B (c) D F; लग्नानि D H. marg. ६ °अच्छेहि G; यच्छे° K. ७ °लाई A B (abcd) D G. ८ तो वि B (b). ९ om : B, B (ad). १० वज्जिस्सामो C J; वज्जिस्स° B (a). ११ Twice G; शान्तं पापम् D H. १२ अलङ्कृतोस्मि A B (c) D F. १३ °गृह K.

आर्यकः । भवत्ववतरामि ।

चारुदत्तः । सखे नावतैरितव्यम् । प्रत्यग्रापनीतसंयमनस्य भवतो लैघुसैचारा गतिः । सुलभपुरुषसंवारेस्मिन्प्रदेशे प्रवहणं विश्वासमुत्पादयति । तत्प्रवहणेनैव गम्यताम् ।

आर्यकः । यथाह भवान् ।

चारुदत्तः । क्षेमेण व्रज बान्धवान्

आर्यकः । ननु मया लब्धो भवान्बान्धवः

चारुदत्तः । स्मर्तव्योस्मि कथान्तरेषु भवता

आर्यकः । स्वैात्मापि विस्मर्यते ।

चारुदत्तः । त्वां रक्षन्तु पथि प्रयान्तममराः

आर्यकः । संरक्षितोहं त्वया

चारुदत्तः । स्वैर्भाग्यैः परिरैक्षितोसि

आर्यकः । ननुं हे तत्रापि हेतुर्भवान् ॥७॥

चैारुदत्तः । यैत्नोद्यते पालके महती रक्षा वर्तते । तच्छीघ्रमैपक्रामतु भवान् ।

चारु०—प्रत्यग्रेत्यादेर्नवापनीतनिगडस्येत्यर्थः । [क्षेमेने(णे)ति] शार्दूलविक्रीडितं छन्दः । पद्यमिदं चारुदत्तार्यकयोरुत्तरप्रत्युत्तराभ्यामिति ज्ञेयम् । ननु हे तत्रापि हेतुर्भवानित्यत्र समाप्तम् ॥ ७ ॥

१ °तर्तव्यम् A B (c) D Γ २ अतिलघु B (a). ३ सचारा A B (c) C F J. ४ आत्मा° B, B (ad) K ५ °स्मा° D ६ परिक्षि° B (a) ७ ननु हे om : B (a) ८ om whole speech K ९ यत्नेनोद्यते D. १० मन्त्र० A B (c) Γ

आर्यकः । एवम् । पुनर्दर्शनाय । इति निष्क्रान्तः ।

चारुदत्तः ।

कृत्वैवं मनुजपतेर्महद्व्यलीकं
स्थातुं हि क्षणमपि न प्रशस्तमस्मिन् ।

दृष्ट्वा ।

मैत्रेय क्षिप निगडं पुराणकूपे
पश्येयुः क्षितिपतयो हि चारदृष्ट्या ॥ ८ ॥

वामाक्षिस्पन्दनं सूचयित्वा । सखे मैत्रेय, वसन्तसेनादर्शनोत्सुकोयं जनः । पश्य

अपश्यतोऽद्य तां कान्तां वामं स्फुरति लोचनम् ।
अकारणपरित्रस्तं हृदयं व्यथते मम ॥ ९ ॥

तदेहि । गच्छावः । परिक्रम्य । कथमभिमुखमनाभ्युदयिकं

चारु०—[कृत्वैवमिति] प्रहर्षिणीछन्दः । व्यलीकमप्रियम् । 'व्यलीकं त्वप्रियेऽनृते' इत्यमरः ॥ ८ ॥ [अपश्यतोऽद्येति] अनुष्टुप् (यथैतदङ्कादौ गताङ्कसमाप्तौ(२७७ पृष्ठे)वसन्तसेनाया दक्षिणाक्षि (क्षि)स्फुरणमासीत्तथेदं चारुदत्तस्य वामाक्षिस्फुरणमिति ज्ञेयम् ॥ ९ ॥ स्फुरणयोरनयोः फलमनुपदमस्मिन्नष्टमेऽङ्के वसन्तसेनायाः शकारकृता मरणसमाना यातना चारुदत्तस्य वसन्तसेना तेन चारुदत्तेन मारितेत्यभिशापेन राजकुलनिग्रहश्च नवमाङ्के । दशमाङ्के वधाय नयनं चारुदत्तस्येति क्रमेण स्पष्टम् । ततश्च भाग्यवशादखिलापदां निवारणमिति ज्ञेयम् ।) अनाभ्युदयिकमभ्युदयरूपप्रयोजनशून्यम् । अपशकुनरूपमित्यर्थः ।

१ om. C D F G J. २ पाठ° B (a). ३ स्फुरितं ° K.

श्रमणकदर्शनम् । विचार्य । प्रविशत्वयमनेन पथा । वयमप्यनेन पथा गच्छामः । इति निष्क्रान्ताः सर्वे । [1] [2]

आर्यकापहरणं नाम सप्तमोऽङ्कः ।

श्रमणको बौद्धसंन्यासी । पूर्वोक्तस्य संवाहकस्य भिक्षुभूतस्य प्रवेशसूचनमिदम् । अय भिक्षु । अनेन पथेत्यनेन सामुख्यदूरीकरणमित्यवधेयम् ।

इति श्रीमृच्छकटिकप्रकरणटीकायामार्यकापवाहनो नाम सप्तमोऽङ्कः समाप्तिमागमवान् ॥ ७ ॥

---

१ °त्वनेन° D H २ °प्यनेनैव J ३ इति मृच्छ काया आर्य° B, इति मृच्छ काख्य प्रकरणे आर्य° D

अष्टमोऽङ्कः ।

ततः प्रविशत्यार्द्रचीवरहस्तो

भिक्षुः । अज्जा, कलेध धम्मशंचअं ।

शञ्ञम्मध णिअपोटं णिच्चं जग्गेध झाणपडहेण ।
विशमा इन्दिअचोला हलन्ति चिलशंचिदं धम्मं ॥ १ ॥

अवि अ । अणिच्चदाए पेक्खिअ णवल दाव धम्माणं शलणम्हि ।
पञ्चज्जण जेण मालिदा इत्थिअ मालिअ गाम लक्खिदे ।
अवले अ चण्डाल मालिदे अवशं शे णेल शग्ग गाहदि ॥ २ ॥

भिक्षुः—(१) आर्याः, कुरुत धर्मसंचयम् । संयम्मधेति (?)। आर्याछन्दः। संयच्छत निजोदरं नित्यं जागृत ध्यानपटहेन । विषमा इन्द्रियचोरा हरन्ति चिरसंचितं धर्मम् ॥ १ ॥ अपि च । अनित्यतया प्रेक्ष्य नरस्तावद्धर्माणां, (?) शरणे । गच्छेदिति शेषः । पञ्चज्जणेति (?)। [आर्या ?] । पञ्चजना येन मारिता अविद्यां मारयित्वा(त्वा)ग्रामो रक्षितः । अबलः क्व चण्डालो मारितोऽवश्यं स नरः स्वर्गं गाहते ।

---

१ आर्ये...स्तः om : K. २ अज्जाः A B (c) F; अज्जा C J; अज्जा.. ...धर्म om : K. ३ संचयं A B (bc); संचअं B (a) D. ४ संजमध......णिर्च om : A B (c) D F; संजमध ? B (a); संयम्मध B (b); संजमधणिअ पुदलं णिर्च जाग्गध K. ५ °पोट्ट B (a); °पोट्टं B (b); पोट्टं G. ६ ज्झाण° A B (bc). ७ विसमा A B (abcd) D K. ८ इंदिअ° B (a). ९ संचिदं A B (abcd) J K; संचिअं D H. १० om : H. ११ अणिच्च.........णम्हि om : A B (c) D F. १२ णल B (b) G; णले K. १३ धम्माण B G; धम्मोण K. १४ सलणं B (a); सलणलं B (b); सलणम्हि G. १५ पञ्चजणा D H; पञ्चजण F J K. १६ इत्थिअ A B (c) D F; इत्तिअ B (b); इत्थिअं H; इत्तिआ K. १७ गामे D H. १८ अवलेक्क B (ab) G; अवल C J; अवलेक्क K. १९ °ले DH. २० अवशंशे A B (bc) D F; अवशे शि or शि से B (a) G K. २१ om : D F; णले K. २२ सग्ग A B (abc) F; सग्गे D; सग्गो H, सग्गं K. २३ गाहदि B (a); गाहेदि D; ?H.

शिल मुण्डिदे तुण्ड मुण्डिदे चित्त ण मुण्डिदे कीश मुण्डिदे। जाह उण अ चित्त मुण्डिदे शाहु शुरट्ठु शिले ताह मुण्डिदे॥३॥

गिह्दिदकशाओदए ऐशे चीवले जाव एदं लैट्टिअशालकाह केलके उज्जाणे पविशिअ पोक्खलिणीए पक्खालिअ लहुं लहुं अवक्कमिश्शं (२)।

परिक्रम्य तथा करोति।

नेपथ्ये।

चिट्ठ ले दुट्टशमणका चिट्ठ (३)।

प्रज्ञगनाः पञ्चेन्द्रियाणि। इशिभमविद्याम्। आमः शरीरम्। रक्षितो दुष्टत्वनिकृतिपातात्। अवलोसहायः। चण्डालोऽहंकारः॥ २॥

(२) शिलेति। शिरो मुण्डितं तुण्डं मुण्डितं चित्तं न मुण्डितं किमर्थं मुण्डितम्। यस्य पुनश्चित्तं मुण्डितं साधु सुष्ठु शिरस्तस्य मुण्डितम्॥ ३॥ गृहीतकाषायोदके (कं) एतच्चीवरं यावदेतद्राष्ट्रियश्यालकस्य कृत उद्याने प्रविश्य पुष्करिण्यां प्रक्षाल्य लघुलघुपक्रा(क्र)मिष्यामि।

(३) तिष्ठ रे दुष्टश्रमणक तिष्ठ।

भिक्षुः । दृष्ट्वा सभयम् । ही । अविद । ही । माणहे । एशे शे लाअशालशंण्ठाणे आअदे । ऐक्केण भिक्खुणा अवलाहे किदे । अण्णं पि जहिं जहिं भिक्खुं पेक्खदि तहिं तहिं गोणंव्व णाेश विन्धिअ ओवाहेदि । ता कहिं अशलणे शलणं गमिश्शं । अधवा भट्टालके ज्जेव्व बुद्धे मे शलणे (४) ।

प्रविश्य सखड्गेन विटेन सह

शकारः । चिश्ट ले दुश्टशमणका चिश्ट । आवाणअमज्झपविट्टश्श विअ लत्तमूलअश्श शीशं दे[१८] मोडिश्शं (५) । इति ताडयति ।

भिक्षुः–(४) ही-अये । अविदेति खेदेऽव्ययम् । (माणहे) मानवाः । एष स राजश्यालसंस्थान आगतः । एकेन भिक्षुणापराधः कृतः । अन्यमपि यत्र (यत्र) भिक्षुं पश्यति तत्र तत्र गामिव नासामाविध्यापवाहयति । तत्कुत्राशरणः शरणं गमिष्यामि । अथवा भट्टारक एव बुद्धो मे शरणम् । भट्टारकः स्वामी । बुद्धो देवः ।

शका०–(५) तिष्ठ रे दुष्टश्रमणक तिष्ठ । आपानकमध्यप्रविष्टस्येव रक्तमूलकस्य शीर्षं ते मोडइश्शं मोटयिष्यामि । भग्नं करिष्या-

---

१ om. A B (bc) D F K ; अविद माणहे Twice G. २ संट्ठाणे व आअ० B (a). ३ एकेण A B (c) D. ४ भिक्खुणा A B (bc) ; भिक्खुणा B (a). ५ °राहे B (a). ६ om. B (b). ७ भिक्खुं A B (c) ८ पेक्खदि A B (bc) F G. ९ तहिं-तहिं om. B (a). १० गोणड्ड A B (c) D F ; गोणेव्व K. ११ णासं A B (abc) D F J K. १२ विन्धिअ B, B (ad) १३ गमिस्सं A B (c) D K. १४ भट्टालके A B (abcd) J K. १५ सखड्गेन गतेन D H १६ °विट्टस्स B (a) ; °ट्टस्स J ; विट्टाकस्स विअ K. १७ °अस्स B (a) १८ वे B D F. १९° पिस्सं B (a)

विटः । काणेलीमातः, न युक्तं निर्वेदधृतकषायं भिक्षुं ताडयितुम् । तत्किमनेन । इदं तावत्सुखोपगम्यमुद्यानं पश्यतु भवान् ।

अशरणशरणप्रमोदभूतै-
र्वनतरुभिः क्रियमाणचारुकर्म ।
हृदयमिव दुरात्मनामगुप्तम्
नवमिव राज्यमनिर्जितोपभोग्यम् ॥ ४ ॥

भिक्षुः । शाअद । पशीददु उवाशके (६) ।

शकारः । भावे, पेक्ख पेक्ख । अक्कोशदि मं (७) ।

विटः । किं ब्रवीति ।

मीत्यर्थः । आपानकं पानगोष्ठी । मद्यपायिनां समाजः । इ(?) पिबन्त्यस्मिन्नित्यधिकरणे ल्युट् ।

वि०—अशरणेति । पुष्पिताग्राछन्दः । अशरणानां शरणानि प्रमोदभूताश्च तैः । अगुप्तं स्फुटम् । दुष्टानां हृदयमुत्तानं सदानीमेवान्यस्य दोषादिकं कथयतीति भावः । अनिर्जितमनात्मसात्कृतम् । अभुक्तमिति या(वत्) । उपभोग्य यत्र तत्तथा । उद्यानमिदमीदृशमसदपहाय सदेव कर्म विदधाति । त्वं तु चेतनः संन्यासिनमपि ताडयसीति । किमतः परमसदस्ति कार्यमिति शकारोपरि विटस्य कटाक्षः ॥ ४ ॥

भि०—(६) स्वागतम् । प्रसीदतूपासकः ।

श०—(७) भाव, पश्य पश्य । आक्रोशति माम् ।

---

१ कशाय B (1), काषाय G K २ गम्यमानमुद्यान k ३ पसीदटु A B (bc), पशीदटु पशीदटु G ४ आक्काशदि A B (c) C D J.

शकारः । उवाशके त्ति मं भणादि । किं हग्गे णाविदे (८) ।

विटः । बुद्धोपासक इति भवन्तं स्तौति ।

शकारः । थुणु शमेणका थुणु (९) ।

भिक्षुः । तुमं धण्णे तुमं पुण्णे (१०) ।

शकारः । भावे, धण्णे पुण्णे त्ति मं भणादि । किं हग्गे शेलावके कोश्टके कोम्भकालि वा (११) ।

विटः । काणेलीमातः, ननु धन्यस्त्वं पुण्यस्त्वमिति भवन्तं स्तौति ।

शा०—(८) उपासक इति मां भणति । किमहं नापितः । नापितः खलूपासको दृष्ट इत्याशयः ।

शा०—(९) स्तुनु श्रमणक स्तुनु । स्तुनु स्तुहि । मामित्यर्थः ।

भि०—(१०) त्वं धन्यस्त्वं पुण्यः ।

शा०—(११) भाव, धन्यः पुण्य इति मां भणति । किमहं शलाचकः कोष्टकं वा । शटावकधार्याकः । कोष्टकं इष्टिकादिनिर्मितं निपानम् । यत्र पशवः पिबन्ति पानीयं तत् । चार्वाको हि धन्यः । कोष्टकं हि पुण्यमित्याशयः ।

---

१ णगे A B (bc) D F K; इश्वविदे B (a). २ थुगु...थुगु A B (c); स्तुणस्तुण B (a) K; स्तुगु .. B (b); शगु ..C D J; स्तुग.. G. ३ शमणभा D. ४ धणे A B (c). ५ पुणे A H (c). ६ शलावेके A B (c) F; om. and instead कुम्भके कोश्टके बा. K. ७ कोश्टके A H (bc); कोपटके ? B (a); कोड्के H; कोशके G; कोइके J. ८ कोम्भकाले C J; om. A B (bc) D.

शकारः । भावे, ता कीश एशे इध ओगदे (१२) ।

भिक्षुः । इदं चीवलं पक्खालिदुं (१३) ।

शकारः । अले दुट्टशमणका, एशे मम बहिणीवदिणा शव्वुज्जाणाणं पवले पुप्फकलण्डुज्जाणे दिण्णे । जहिं दाव शुणहका शिआला पाणिअं पिअन्ति, हग्गे वि पवलपुलिशे मणुश्शके णो ण्हाआमि तहिं तुमं पोक्खलिणीए पुलाणकुलुत्थजूशशावण्णाइं उग्गगन्धिआइं चीवलाइं पक्खालेशि । ता तुमं एक्कपहालिअं कलेमि (१४) ।

श०–(१२) भाव, तत्किमर्थमेष इहागतः ।

भि०–(१३) इदं चीवरं प्रक्षालि(लयि)तुम् ।

श०–(१४) अरे दुष्टश्रमणक, एतन्मम भगिनीपतिना सर्वोद्यानानां प्रवलं (प्रवरं) पुष्पकरण्डोद्यानं दत्तम् । यत्र तावच्छुनकाः शृगालाः पानीयं पिबन्त्यहमपि प्रबलपुरुषो मनुष्यको न स्नामि तत्र त्वं पुष्करिण्यां पुराणकुलित्थयूषसवर्णान्युग्रगन्धीनि चीवराणि प्रक्षालयसि । तत्त्वामेकप्रहारिकं करोमि ।

---

१ आदे ? B (a), आअदे D, आअते ? २ om B ३ °लअं A B (bc) D ४ पक्खा° B (a), पक्ख ? B (b) ५ इ B (b). ६ दुट्ट A B (c) J, दुट्ठ B (a) C D, दुट्ट B (b) K. ७ °णक A B (c) C D J ८ शुणका D H ९ हगे A B (bc) H K १० पवल° A B (c) C D; °वलपु० B K, ववलपु° B (b) ११ मणुश्शकेण K १२ ण ण्हाआ° A B (c), ण ह्नायामि H H, ए हायामि (=स्ह्रायामि) K १३ पुक्खल० A B (b) C D J १४ जूस B (a) १५ शवलाइं H B (ad) C J, शवणाइ D H शवणाइ K १६ उद्दुश्श० (=उग्र) A B (c), दुश्श B J, उग्गगन्धि० D; दूष्यषींवलाइ G, विस्सगन्धि H. १७ चिवला० L १८ पक्खा० A B (abcd) F G K १९ °प्पहा° D

विटः। काणेलीमातः, तथा तर्कयामि यथानेनाचिरप्रव्रजितेन भवितव्यम्।

शकारः। कधं भावे जाणादि (१९)।

विटः। किमत्र ज्ञेयम्। पश्य।

अद्याप्यस्य तथैव केशविरहाद्गौरी ललाटच्छविः
कालस्याल्पतया च चीवरकृतः स्कन्धे न जातः किणः।
नाभ्यस्ता च कषायवस्त्ररचना दूरं निगूढान्तरम्
वस्त्रान्तं च पटोच्छ्रयात्प्रशिथिलं स्कन्धे न संतिष्ठते॥९॥

भिक्षुः। उव्वाशके, एव्वम्। अचिलपव्वजिदे हग्गे (१६)।

शकारः। ता कीश तुमं जादमेत्तक ज्जेव्व र्ण पव्वजिदे (१७) इति ताडयति।

भिक्षुः। णमो बुद्दश्श (१८)।

वि०—अचिरं प्रव्रजितं संन्यासो यस्य तेन। अचिरसंन्यासवतेत्यर्थः।

श०–(१९) कथं भावो जानाति।

वि०—अचिरसंन्यासहेतूनाह। अद्याप्यस्योति। [शार्दूलविक्रीडितं छन्दः]। वस्त्रान्तं(न्तं)चेति न पुं(?)।

भि०–(१६) हे उपासक, एवम्। अचिरप्रव्रजितोहम्।

श०–(१७) तत्किमर्थं त्वं जातमात्र एव न प्रव्रजितः।

भि०–(१८) नमो बुद्धस्य (द्धाय)।

---

१ °नेन चिर° A B (c) F; °नेन ऩाचिर० B (a), °तेनाचिर० D. २ अद्यापस्य A B (c) C D F J. ३ °न्तरो C J. ४ °न्तम C J. ५ °पव्व० A B (c) C J; पव्वुजिते D. ६ हगे A B (bc) D; अ हग्गे B. ७ जातमेत्तकं &c. A B (bc) D F; जातमेत्तव्व B (a) G; जातमे० J; जातमेत्तेव K. ८ om. J. ९ °जिते D.

विटः। किमनेनताडितेन तपस्विना। मुच्यताम्। गच्छतु।

शकारः। जले चिंठ दाव जाव शंम्पधालेमि(१९)।

विटः। केन सार्धम्।

शकारः। अत्तणो हडक्केण (२०)।

विटः। हन्तं न गतः।

शकारः। पुत्तका, हडक्का भस्टके पुत्तके, एशे शमणके अवि णाम किं गच्छदु किं चिस्टदु। स्वगतम्। णेवि गच्छदु णावि चिस्टदु। भावे, शम्पधालिदं मए हडक्केण शह। एशे मह हडक्के भणादि (२१)।

विटः। किं ब्रवीति।

वि०—तपस्विना वराकेन (ण)।

श०—(१९) अरे तिष्ठ तावद्यावत्संप्रधारयामि। निश्चिनोमीत्यर्थः।

श०—(२०) आत्मनो हृदयेन।

श०—(२१)पुत्रक हृदय भट्टारक पुत्रक, एष श्रमणकोपि नाम किं गच्छतु किं तिष्ठतु। स्वगतम्। नापि गच्छतु। नापि तिष्ठतु। भाव, संप्रधारितं निश्चितमि(त्यर्थः)। मया हृदयेन सह। एतन्मम हृदयं भणति।

---

१ चिठ्ठ AB (abcd) D J, चिठ C २ संपधा° J ३ अत्तणे K ४ हन्ते G. ५ गत A E (c) D F ६ पुत्तक A B (bc), पुश्यका B (corr), पुत्तके E (a), पुत्तकेत्ति हडक्केण शह एशे मह हडक्के भणादि (= पुत्रक इति हृदयेनसहेति एषो मद्धृदयो ब्रवीति?) K ७ हलक्का A B (bc) D ८ भट्टके A B (c) J, भट्के? E (a); भष्टके B (b) G, भट्ट om के D F, ९ पुश्यके B, पुत्तक D E १० चिट्ठदु A B (c), D J, चिस्टदु B (ab), चिठदु C ११ स्वयम् D F G १२ णावि णावि B णवि (a), णवि E (b) १३ भावे भावे B E (ad), मकाश भावे &c B (?) १४ भट्टके? D.

शकारः । मावि गेच्छदु । मावि चिंश्टदु । मावि ऊश्शशदु । मावि णीशशदु । इध ज्जेव्व झँत्ति पडिअं मलेदु (२२) ।

भिक्षुः । णमो बुद्धश्श । शलणागदेम्हि (२३) ।

विटः । गच्छतु ।

शकारः । णं शमएण (२४) ।

विटः । कीदृशः समयः ।

शकारः । तधा कद्दमं फेलदु जधा पाणिअं पङ्काइलं ण होदि । अधवा पाणिअं पुञ्जीकदुअ कद्दमं फेलदु (२५) ।

विटः । अहो मूर्खता ।

विपर्यस्तमनश्चेष्टैः शिलाशकलवर्ष्मभिः ।
मांसवृक्षैरियं मूर्खैर्भाराक्रान्ता वसुंधरा ॥ ६ ॥

श०—(२२) मापि गच्छतु । मापि तिष्ठतु । माप्युच्छ्वसितु । मापि श्वसितु । इहैव झटिति पतित्वा मरतु म्रियताम् । अयं भिक्षु-

भिक्षुः । नाट्येनाक्रोशति ।

शकारः । किं भणादि (२६) ।

विटः । स्तौति भवन्तम् ।

शकारः । थुणु थुणु । पुणो वि थुणु (२७) ।

तथा कृत्वा निष्क्रान्तो भिक्षुः ।

विटः । काणेलीमातः, पश्योद्यानस्य शोभाम् ।

अमी हि वृक्षाः फलपुष्पशोभिताः
कठोरनिष्पन्दलतोपवेष्टिताः ।
नृपाज्ञया रक्षिजनेन पालिता
नराः सदारा इव यान्ति निर्वृतिम् ॥ ७ ॥

शकारः । शुट्ठु, भावे भणादि (२८) ।

वहुकुशुमविचित्तिदा अ भूमी
कुशुमभलेण विणामिदा अ लुक्खा ।

निर्णयस्तद्धती मनश्चेष्टा व्यापारो येषां तैः । तादृङ्मनश्चेष्टा येषां तैरिति वा । वर्ष्म देहः ॥ ६ ॥

शा०–(२६) किं भणति ।

दुमशिहलॅलदा अ लॅम्बमाणा
पणशॅफला विअ वाणला ललन्ति ॥ ८ ॥ (२९)

विटः । काणेलीमातः, इदं शिलातलमध्यास्यताम् ।

शाकारः । एॅशे म्हि आशिदे । इति विटेन सहोपविशति । भावे, अज्ज वि तं वशन्तशेणिअं शुमलामि । दुज्जणवअणं विअ हडकादो ण ओदलदि (३०) ।

विटः । स्वगतम् । तथा निरस्तोपि स्मरति ताम् ।

अथवा

स्त्रीभिर्विमानितानां कापुरुषाणां विवर्धते मदनः ।
सत्पुरुषस्य स एव तु भवति मृदुर्नैव वा भवति ॥ ९ ॥

शाकारः । भावे, का वि वेला थावलकचेडश्श भणिदश्श पवहणं गेण्हिअ लहुं लहुं आअच्छे त्ति । अज्ज वि णॅ

शा०–(२९) बहुकुसुमविचित्रिता च भूमी कुसुमभरेण विनामिताश्च वृक्षाः । द्रुमशिखरलतावलम्बमानाः पनसफलानीव वानरा ललन्ति ॥ ८ ॥ च इव । इति ज्ञेयम् ।

शा०–(३०) एषोस्म्यासितः । भाव, अद्यापि तां वसन्तसेनां स्मरामि । दुर्जनवचनमिव हृदयान्नावतरति ।

वि०–स्त्रीभिरिति । आर्याछन्दः । स एव तु मदन एव तु ॥९॥

शा०–(३१) भाव, कापि वेला स्थावरकचेटस्य भणितस्य प्रवहणं

१ दुमशिहॅ० H. २ °शिहलदा B (a). ३ वन्दमाणा B B (ad). ४ °फला इव A B (c) D; °फलाई व B; °फला इ० B (a). ५ एशो० AB (c) DF. ६ वशन्त० H. ७ शुमलामि B (a). ८ दुज्जणं K. ९ ओत्त J. लदि. १० निरस्तो०! A B (c) F. ११ स एव DH. १२ तु A B (c) DFH. १३ °गच्छेमि AB (c); °गच्छेशुनि BK; अ(आ)गच्छेशि! D; °अच्छेशुनि G. १४ णागच्छदि A B (bc) D K; णाअच्छ० B.

आअच्छादि त्ति । चिलम्हि बुभुक्खिदे । मज्झण्हे ण शक्कीअदि पादेहिं गन्तुम् । ता पेक्ख पेक्ख ।

णहमज्झगदे शूले दुप्पेक्खे कुविदबाणलशलिच्छे ।
भूमी दढशन्तत्ता हदपुत्तशदे व्व गन्धाली ॥ १० ॥ (३१)

विटः । एवमेतत् ।

छायासु प्रतिमुक्तशष्पकवलं निद्रायते गोकुलम्
तृष्णार्तैश्च निपीयते वनमृगैरुष्णं पयः सारसम् ।
संतापादतिशङ्कितैर्न नगरीमार्गो नरैः सेव्यते
तप्तां भूमिमपास्य च प्रवहणं मन्ये क्वचित्संस्थितम् ॥११॥

शकारः । भावे,

शिलशि मम णिलीणे भाव शुज्जश्श पादे
शउणिखगविहङ्गा लुक्खशाहाशु लीणा ।
णलपुलिशमणुश्शा उण्हदीहं शशन्ता
घलशलणणिशण्णा ओदवं णिव्वहन्ति ॥ १२ ॥

गृहीत्वा लघु लघ्वागच्छेति । अद्यापि नागच्छतीति । चिरमस्मि बुभुक्षितः । मध्याह्ने न शक्यते पादाभ्यां गन्तुम् । तत्पश्य पश्य । णहमज्झेति । आर्याच्छन्दः । नभोमध्यगतः सूर्यो दुःप्रेक्ष्यः कुपितवानरसदृक्षः । भूमी दृढसंतप्ता हतपुत्रशतेव गान्धारी ॥ १० ॥ गान्धारी दुर्योधनादीनां जननी ख्याता ।

वि°—छायास्विति । शष्पं बालतृणम् । सरस इदं सारसम् । पयः ॥ ११ ॥

शा०—(३२)भाव, शिलशीति । मालिनीछन्दः । शिरसि मम

---

१ चिलम्हि B, चिचालम्हि K. २ मज्झण्हे B (a); मज्झण्णे B B (ad). ३ शक्की° A B (bc) D. ४ पेक्ख पेक्ख A F G K. ५ °मज्झगडे G ६ °पेच्छे ADGK. ७ °सरिच्छे B (a), °सलिच्छे K. ८ दढ A B (c), दिढ DH. ९ सतत्ता B (a) D. १० °शतेव F. ११ निद्रायते! A F. १२ रुण्णं? K. १३ मह K. १४ शुज्जश्श A B (c). १५ °शाखाशु B D E K. १६ °मनुश्शा BCDJ. १७ वन्दआ? G.

भावे, अज्ज वि शो चेडे णोअच्छदि। अत्तणो विणोदणणिमित्तं किं पि गाइश्शं। इति गायति। भावे भावे, शुदं तुए जं मए गाइदं (३२)।

विटः। किमुच्यते। गन्धर्वो भवान्।

शाकारः। कधं गन्धव्वे ण भविश्शं।

हिङ्गुज्जले जीलकभद्दमुश्ते
वचाह गण्ठी शगुडाह शुण्ठी।
एशो मए शेविद गन्धजुत्ती
कधं ण हग्गे मधुलश्शलेत्ति ॥ १३ ॥

भावे, पुणो वि दाव गाइश्शं। तथा करोति। भावे भावे, शुदं तुए जं मए गाइदं (३३)।

निलीनो भ(भा)वसूर्यस्य पादः शकुनिखगविहंगा वृक्षशाखासुलीनाः। नरपुरुषमनुष्या उष्णदीर्घं श्वसन्तो गृहशरणनिषण्णा आतपं निर्वहन्ति ॥१२॥ भाव, अद्यापि स चेटो नागच्छति। आत्मनो विनोदननिमित्तं किमपि गायिष्यामि(गास्यामि)। भाव, श्रुतं त्वया यन्मया गीतम्।

शा०–(३३) कथं गन्धर्वो न भविष्यामि। हिङ्गुज्जलेति। इन्द्रवज्रा छन्दः। हिङ्गूज्ज्वला जीरकभद्रमुस्ता वचाया ग्रन्थिः सगुडा च शुण्ठी। एषा मया सेविता गन्धयुक्तिः(?) कथं नाहं मधुरस्वर इति ॥ १३ ॥ भाव, पुनरपि तावद्गायिष्या(स्या)मि। भाव, श्रुतं त्वया यन्मया गीतम्।

---

१ श A B (c) D. २ °गच्छदि A B (bc) D; °गच्छदि [illegible] K. ३ अथ वा अत्तणो B B (ad) E G. ४ वि D. ५ °स्सं A B (bc) K. ६ om. A B (bc) DEF. ७ °वोंसि [illegible]. ८ °व्वो A B (c) D; °वें [illegible]. ९ °ला BDE; °ज्जळा K. १० °मुत्थे A B (abcd) CDJ. ११ °डाअ CJ; °डाहि E. १२ मधुले° G. १३ °स्सलत्ति A [illegible] (c) F; °श्शलत्ति [illegible] (b) [illegible] E; शलेति G; °सलत्ति [illegible]. १४ भावे भावे [illegible]. १५ इति तथा [illegible] B (ad). १६ om. A B (bc).

विटः । किमुच्यते । गन्धर्वो भवान् ।

शकारः । कध गन्ध[1]व्वे ण भवामि (३४) ।

हिङ्गुज्जले दि[2]ण्णमेलीचचुण्णे

वग्घालिदे ते[4]ल्लघिएण मिश्शे ।

भुत्ते मए पाल[5]हुदीअमश्शे[6]

कध ण हँ[7]ग्गे मधुलश्श[8]लेत्ति ॥ १४ ॥

भा[9]वे. अज्जवि चेडे[10] णो[11]अच्छदि (३५) ।

विटः । स्वस्थो भवतु भवान् । सम्प्रत्येवागमिष्यति ।

तत प्रविशति प्रवहणाधिरूढा वसन्तसेना चेटश्च ।

चेटः । भीदे क्खु हग्गे । मज्झ[12]ह्निके शुज्जे । मा दाणिं[13] कुविदे लाअशालशण्ठाणे हुविश्शदि । ता तुलिद वहामि । जाध[14] गोणा जाध (३६) ।

श०–(३४) कथ गन्धर्वो न भवामि। हिङ्गुज्जले इति । उक्त छन्द । हिङ्गूज्ज्वल दत्तमरीचचूर्णं व्याघारित तैलघृतैर्मिश्रम् । भुक्त मया पारभृतीयमास कथ नाह(ह) मधुरस्वर इति ॥ १४ ॥ पारभृत-मुपायन तस्येदं पारभृतीय मासम् (?) ।

श०–(३५) भाव, अद्यापि चेटो नागच्छति ।

चेट –(३६) भीत खल्वहम् । माध्याह्निक सूर्य । मेदानी कुपितो राजश्यालसस्थानो भविष्यति । तत्त्वरित वहामि । यात गोणा(गौ) यात(तम्) ।

१ ग न्व्वा A B (c) २ गेण्ण° A B (c) ३ °मरिच° A B (bc) D °मरीच° B (a) C J °मालाच° E ४ तेल्लघिएहि A B (bc) D तेल्लघिएहि E K तेल हिं G ५ पारहु° A B (a1 cd) D E °रहुदिअ F °रहुदीए G ६ °मश्शे E °माशे I ७ हगे D हक्क E हक्क G ८ °स्सलत्ति A B (c), °श्शलत्ति B (b) DE °शलत्ति G शलत्ति K ९ भाव मावे B (a) १० चड B (a) ११ ण गच्छदि A B (abcd) D णगभदि E १२ मज्जहण्णिक A B (bc) मज्झण्णिक B मज्झह्निके D मझ्झाहिणक H १३ मादाव B B (1d), मिदाणीं H १४ जाध जाध B (a)

वसन्तसेना । हद्धी हद्धी । ण हु वड्ढमाणअस्स अअं सरसंजोओ । किण्णेदं । किं ण हु अज्जचारुदत्तेण वाहणपरिस्समं परिहरन्तेण अण्णो मणुस्सो अण्णं पवहणं पेसिदं भविस्सदि । फुरदि दाहिणं लोअणं, वेवदि मे हिअअं, सुण्णाओ दिसाओ, सव्वं ज्जेव विसण्ठुलं पेक्खामि (३७) ।

शकारः । नेमिघोषमाकर्ण्य । भावे भावे, आगदे पवहणे (३८) ।

विटः । कथं जानासि ।

शकारः । किं ण पेक्खदि भावे । वुड्ढशूअले विअ घुलघुलाअमाणे लक्खीअदि (३९) ।

वस०–(३७) हद्धि हद्धि भये । न खलु वर्धमानकस्यायं स्वरसंयोगः । किं नेदम् (मिदं) । किं न खल्वार्यचारुदत्तेन वाहनपरिश्रमं परिहरतान्यो मनुष्योऽन्यप्रवहणं प्रेषितं भविष्यति । स्फुरति दक्षिणं लोचनम् । वेपते मे हृदयम् । शून्या दिशः । सर्वमेव विसंष्ठुलं पश्यामि ।

श०–(३८) भाव भाव, आगतं प्रवहणम् ।

श०–(३९) किं न पश्यति भावः । वृद्धशूकर इव घुरघुरायमाणं लक्ष्यते ।

---

१ °परिस्समं A B (bc) C J. २ अण्णपव° A B (bc). ३ om. D E. ४ आगडे E G. There is much confusion about आगडे, डे and दे in this page and the next). ५ पेखदि G; पेक्उदि K.

विटः । दृष्ट्वा । साधु लक्षितम् । अयमागतः ।

शकारः । पुंत्तयका थावलका चेडा, आगदे शि (४०) ।

चेटः । अध इं (४१) ।

शकारः । पवहणे वि आगदे (४२) ।

चेटः । अध इ (४३) ।

शकारः । गोणावि आगदे (४४) ।

चेटः । अध इ । (४५) ।

शकारः । तुम पि आगदे (४६) ।

चेटः । सहासम् । भट्टके, अहं पि आगदे (४७) ।

श०—(४०) पुत्रक स्थावरक चेट, आगतोसि ।

चे०—(४१) अथ किम् ।

श०—(४२) प्रवहणमप्यागतम् ।

चे०—(४३) अथ किम् ।

श०—(४४) वृषभावप्यागतौ ।

चे०—(४५) अथ किम् ।

श०—(४६) त्वमप्यागत ।

चे०—(४७) भट्टारक, अहमप्यागत ।

---

१ लक्षितमप° B २ पुत्तका A B (c), पुडका B (a); पुत्तका B (b) I, पुत्त° D; पुत्तका G, पुत्तभ H, पुत्तका J ३ थावलक A B (c) D ४ आगत A B (bc) D) G ५ Four speeches after this om G ६ आगदे° A B (bc) D Gh ७ भट्टके A B (bc) CDJ, भट्टके B (a). ८ पि A B (abcd) हि D L ९ आमदे B (ab)

शकारः । ता पेवेशेहि पवहणं (४८) ।

चेटः । कदलेण मग्गेण (४९) ।

शकारः । एदेण ज्जेव पोआलखण्डेण (५०) ।

चेटः । भश्टके, गोणा मलेन्ति । पवहणे वि भज्जेदि हग्गे वि चेडे मलामि (५१) ।

शकारः । अले लाअशालके हग्गे । गोणा मले अवले कीणिश्शं । पवहणे भग्गे अवलं घेडाइश्शं । तुमं मले अण्णे पवहणवाहके हुविश्शादि (५२) ।

शा०–(४८) तत्प्रवेशय प्रवहणम् ।

चे०–(४९) कतरेण मार्गेण ।

शा०–(५०) एतेनैव प्राकारखण्डेन ।

चे०–(५१) भट्टारक, वृषभाः(भौ) म्रियन्ते (येते) । प्रवहणमपि भज्यते । अहमपि चेटो मरामि म्रिये ।

शा०–(५२) अरे राजश्यालकोऽहम् । वृषभा(भौ) मृता(तौ) अपरं(रौ) क्रेष्यामि । प्रवहणं भग्नमपरं कारयिष्यामि । त्वं मृतोऽन्यः प्रवहणवाहको भविष्यति ।

---

१ °शरि A B (c) DF. २ पग्गाल A B (bc) FGK; पाग्गाल B H; पग्गाल E. ३ मट्टके A B (ac) CD; भट्टके B (b). ४ भज्जादि B D E F K. ५ हगे B (b) E K. ६ अवलं A B (bc) D J. ७ °लिश्शं A B (abcd) DF; किलि° H. ८ भट्टे? B (a). ९ उअलं A B (c); वलं B (b). १० °वहश्शं B; °वहशां G. ११ Twice B (a). १२ अवले B B (ad).

चेटः । शव्वं उववण्णं हुविश्शदि । हग्गे अत्तणकेलके ण हुविश्शं (९३) ।

शकारः । अले शव्वं पि णश्शदु । पांआलखण्डेण पवेशेहि पवहणं (९४) ।

चेटः । विभज्ज ले पवहण । शमं शामिणा विभज्ज । अण्णे पवहणे भोदु । भट्टके गदुअ णिवेदेमि । प्रविश्य । कधं ण भग्गे । भट्टके, एशे उवत्थिदे पवहणे (९५) ।

शकारः । णे छिण्णा गोणा । ण मला लज्जे । तुमंपि ण मले (९६) ।

चे०–(९३) सर्वमुपपन्नं भविष्यति । अहमात्मनःकृते न भविष्यामि ।

श०–(९४) अरे सर्वमपि नश्यतु । प्राकारखण्डेन प्रवेशय प्रवहणम् ।

चेटः–(९५) विभज्ज (भङ्ग्धि)रे प्रवहण।समं स्वामिना विभज्ज (भङ्ग्धि) । अन्यत्प्रवहणं भवतु । भट्टारकं गत्वा निवेदयामि । कथं न भग्नम् । भट्टारक, एतदुपस्थितं प्रवहणम् ।

श०–(९६) न उ(?) छिण्णालज्ज पु(पुं)श्चलीज । वृषभः(भौ) न मृताः(तौ) । त्वमपि न मृतः । छिण्णालज्जेत्येकपदस्यापि मध्ये पदान्तरैर्व्यवहितत्वं शकारवचन(त्वा)दुपपद्यते ।

---

१ हगे B (b) E २ अत्तणकेलके (= आत्मन कृते) A H (c). (= अत्तणकेलके?) D; अत्तणकेलके B (b) E K. ३ हुविश्शं H (a) ४ पि णश्शदु B; पि णश्शदु DE; पि णश्शदु G ५ पाआल D; पआल E; पआल FGK. ६ पवेशेहि B, पवेश K., ७ पव(ह?)णं K. ८ शमं? B (a). ९ विभज्ज विभज्ज B B (ad). १० अण्णे K. ११ भट्टके A B (ac) CDJ; भट्टके B (b) E. १२ गदुअ K. १३ After भग्गे B (a). १४ om. H B (ad). १५ उवत्थिदे H (a); पवहणे उवत्थिदे G १६ णे A B (c) D F. १७ छिण्णलिज्ज (=पुंश्चलीज) D H १८ om. D H; लज्जे E.

चेटः। अध इं (५७)।

शाकारः। भाव ओअच्छ। पवहणं पेक्खामो। भावे तुमं मे गुलु पलमगुलु। पेक्खीअशि शादलके अब्भन्तलकेत्ति ऽक्कलणीएत्ति तुमं दाव पवहणं अग्गदो अहिलुह (५८)।

विटः। एवं भवतु। इत्यारोहति।

शाकारः। अधवा चिंइट तुमं। तुह बप्पकेलके पवहणे ण तुमं अग्गदो अहिलुहशि। हग्गे पवहणशामी। अग्गदो हणं अहिलुहामि (५९)।

विटः। भवानेवं ब्रवीति।

चे०–(५७) अथ किम्।

शा०–(५८) भाव आगच्छ। प्रवहणं पश्यामः(वः)। भाव त्वमपि गुरुः प्रथमगुरुः। प्रेक्षस्व सादरकोभ्यन्तरक इति (?)। (पुर-हरणीय) इति त्वं तावत्प्रवहणमग्रतोधिरोह।

शा०–(५९) अथवा तिष्ठ त्वम्। तव वप्रकृतं (?) प्रवहणं येन रमग्रतोधिरोहसि। अहं प्रवहणस्वामी। अग्रतः प्रवहणमधिरोहामि।

---

१ आगच्छ BDFGK; आगश्च E. २ गुलुमगुलुं (=गुरोर्गुरु) K. ३ om. A (c) D. ४ om. D. ५ इत्यारोहमाणे? K. ६ अहवा B K. ७ चिट्ठ A B (ac) J; चिट B (b) E; चिठ C; तिठ K. ८ तुहप्प (= तव प्रकृतं) A B (c); हप्प° (= तव संबन्धि) D also F H. ९ °लुहसि A B (abcd) D; अभिलुहसि K. १० हगे B (b) E. ११ om. B B (ad). १२ °हहामि E G. १३ °नेव GK.

चेटः । शव्वं उववण्णं हुविश्शदि । हगे अत्तणकेलके ण हुविश्शं (९३) ।

शकारः । अले शव्वं पि णश्शदु । पांआलखण्डेण पवेशेहि पवहणं (९४) ।

चेटः । विभज्ज ले पवहण । शमं शामिणा विभज्ज । अण्णे पवहणे भोदुं । भट्टके गदुअ णिवेदेमि । प्रविश्य । कधं ण भग्गे । भट्टके, एशे उवत्थिदे पवहणे (९५) ।

शकारः । ण छिण्णा गोणा । ण मला लज्जे । तुमंपि ण मले (९६) ।

चे०—(९३) सर्वमुपपन्नं भविष्यति । अहमात्मनःकृते न भविष्यामि ।

शा०—(९४) अरे सर्वमपि नश्यतु । प्राकारखण्डेन प्रवेशय प्रवहणम् ।

चेटः—(९५) विभञ्ज (भङ्ग्धि)रे प्रवहण।समं स्वामिना विभञ्ज (भङ्ग्धि)। अन्यत्प्रवहणं भवतु। भट्टारकं गत्वा निवेदयामि। कथं न भग्नम्। भट्टारक, एतदुपस्थितं प्रवहणम्।

शा०—(९६) न छ(?) छिण्णालज्ज पु(पुं)श्चलीज । वृषभः(भौ) न मृताः(तौ) । त्वमपि न मृतः । छिण्णालज्जेत्येकपदस्यापि मध्ये पदान्तरैर्व्यवहितत्वं शाकारवचन(त्वा)दुपपद्यते ।

चेटः । अध ई (५७) ।

शाकारः । भाव ओअच्छ । पवहणं पेक्खामो । भावे तुमं पि मे गुलु पैलमगुलु । पेक्खीअशि शादलके अब्भन्तलकेत्ति पुलक्कलण्णीएत्ति तुमं दाव पवहणं अग्गदो अहिलुह (५८) ।

विटः । एवं भवतु । इत्यारोहति ।

शाकारः । अधवा चिश्ट तुमं । तुह बप्पकेलके पवहणे जेण तुमं अग्गदो अहिलुहशि । हग्गे पवहणशामी । अग्गदो पवहणं अहिलुहामि (५९) ।

विटः । भवानेवं ब्रवीति ।

चे०–(५७) अथ किम् ।

श०–(५८) भाव आगच्छ । प्रवहणं पश्यामः(वः)। भाव त्वमपि मे गुरुः प्रथमगुरुः । प्रेक्षस्व सादरकोऽभ्यन्तरक इति (?) । (पुरस्करणीय) इति त्वं तावत्प्रवहणमग्रतोऽधिरोह ।

श०–(५९) अथवा तिष्ठ त्वम् । तव बप्रकृतं (?) प्रवहणं येन त्वमग्रतोऽधि[illegible] । अहं प्रवहणस्वामी । अग्रतः प्रवहणमधिरोहामि ।

शकारः । जेइ वि हग्गे ऐव्वं भणामि तधा'वि तुहं एशे आदले अँहिलुह भेंश्टकेत्ति भेंणिदु (६०) ।

विटः । आरोहतु भवान् ।

शकारः । एँशे अम्पदं अहिलुहामि । पुँत्थका थावलका चेडा, पलिवैंत्तावेहि पवहणं (६१) ।

चेटः । परीवर्त्य । अहिलुहदु भेंश्टालके (६२) ।

शकारः । अधिरुह्यावलोक्य च शङ्कां नाटयित्वा त्वरितमवतीर्य, विटं कण्ठेवलम्ब्य । भावे भेंवे, मेंलेशि मेंलेशि । पवहणाधिलूँढा

श०—(६०) यद्यप्यहमेव भणामि तथापि तवैष आचारोधिरोह भट्टारकेति भणितुम् ।

श०—(६१) एष सांप्रतमधिरोहामि । पुत्रक स्थावरक चेट, परिवर्तय प्रवहणम् ।

चे०—(६२) अधिरोहतु भट्टारकः ।

श०—घर्षं श्वासम् (?) । (६३) भाव, मरामि मरामि । म्रियेहमि-

---

१ जयि B (a), यई वि E २ एव BDE ३ [illegible] एशोलांअले AB (c) Γ, तव corr तुह B (a), तुए शिलाअल [illegible] (b), तुएशेआलालए (= आचार) D, तव एशे आआले EGK, तुएशे अलाल H ४ अहिरुहेत्ति A B (bc), °रुहेत्ति DGK, °रुहत्ति Γ ५ भट्टके om त्ति A B (c) D F, भश्टकात्ति B, भट्टक B (a), भट्टके om त्ति B (b) EK, भट्टके त्ति C J ६ भणिदु A B B (bcd) EFG, भणिदुं B (a), °उ D, ७ एश G ८ °आति ? B (a) ९ पुत्तका° AB (c) CDJ, पुत्थथकाप्याव° B (a) पुत्तका B (b), पुश्तका E १० पाडि० A B (bcd) DEGK ११ °वृत्य B E १२ भट्टा० AB (ac) DJ, भश्टालके E १३ घास B K, श्वास B (b) १४ om A (B (bc) D १५ मडे om शि A [illegible] (bc), मडेशि B E १६ om A [illegible] (bc), (c) शि B, हगेमडे F or मलेशि मलेशि D. १७ °रूढा A B (abcd) D

लक्खेशी चोले वा पडिवशदि। ता जइ लक्खशी तदो उभे वि मुशे। अध चोले ता उभे वि खंज्जे (६३)।

विटः। न भेतव्यम्। कुतोत्र वृषभयाने राक्षस्याः संचारः। मा नाम ते मध्याह्नार्कतापच्छिन्नदृष्टेः स्थावरकस्य सकञ्चुकां छायां दृष्ट्वा भ्रान्तिरुत्पन्ना। 205

शकारः। पुत्तका थावलका चेडा, जीवेशि (६४)।

चेटः। अध इं। (६५)।

शकारः। भावे, पवहणाहिं इत्थिआ पडिवशदि। ता अवलोएहि (६६)।

स्यर्थः। प्रवहणाधिरूढा राक्षसी चौरो वा प्रतिवसति। तद्यदि राक्षसी तदोभावपि मुषितौ। अथ चौरस्तदोभावपि खादितौ। विरुद्धोक्तिः शकारवचनत्वात्समाधेया।

शा०–(६४) पुत्रक स्थावरक चेट, जीवसि।

चे०–(६५) अथ किम्।

शा०–(६६) भाव, प्रवहणान्तः स्त्री प्रतिवसति। तदवलोकय।

---

१ °शि K. २ चोले......लक्खशी om. B (a). ३ पलि° BDEFGK. ४ om. J. ५ जइं K. ६ ता E. ७ उभ? A H (bc). ८ वि DGH. ९ मुशे H (ab). १० कंखज्जे BE; कखज्जे D. ११ न भेतव्यम् twice B B (abd). १२ राक्षससंचारः B B (ad); राक्षस्याः with स written above E; राक्षसस्या K. १३ अवसर· A H (bc) DEFG; °वसरः E. १४ खिन्न° A H (bc) D; भि(छि) EGK. १५ स्थाव° E. १६ सकूर्पकां D H. १७ पुत्तका A H (c) J; पुत्तका B (a) G; पुत्तका B (b) H. १८ थावलके H (a). १९ जीवे शिशि? H (a) २० om. D. २१ C. पवहणाहिरूढा H (a); पवहणाहिं om. रूढा E K; पवहणाहिरूढा J. २२ इत्तिआ A B (c); शिडिधिआ? B (a); इत्तिआ B (b); इत्थिआ CDJK; इत्तिआ E; इत्थिआ H. २३ अतो पलोएहि K.

विटः । कथं स्त्री ।

अवनतशिरसः प्रयाम शीघ्रं
पथि वृषभा इव वर्षताडिताक्षाः।
मम हि सदसि गौरवप्रियस्य
कुलजनदर्शनकातरं हि चक्षुः ॥ १५ ॥

वसन्तसेना । सविस्मयमात्मगतम् । कधं मम णअणाणं आआसअरो ज्जेव्व राअसालओ। ता संसइदम्हि मन्दभाआ । एसो दाणिं मम मन्दभाइणीए ऊसरक्खेत्तपडिदो विअ बीअमुट्ठी णिप्फलो इध आगमणो संवुत्तो। ता किं एत्थ करइस्सं (६७)।

शकारः । कादले क्खु एशे बुड्ढखोडे पवहणं णावलोएदि । भावे, आलोएहि पवहणं (६८) ।

अवनतेति । पुष्पिताग्रा छन्दः । अत्र विटेनापि निजगौरवमुक्तम् ॥ १५ ॥

वस०–(६७) कथं मम नयनयोरायासकर एव राजश्यालः । तत्संशयितास्मि मन्दभाग्या । एतदिदानीं मम मन्दभागिन्या ऊषरक्षेत्रपतित इव बीजमुष्टिर्निष्फलमिहागमनं संवृत्तम् । तत्किमत्र करिष्यामि ।

श०–(६८) कातरः खल्वेष वृद्धचेटः प्रवहणं नावलोकयति । भाव, आलोकय प्रवहणम् ।

---

१ पयाम शीग्घ? B २ °कारो B (a) ३ °शालओ A B (c) ४ °भाणाए? B (a) ५ ओसर B (a), ऊसर? G ६ °च्छेत A B (c), °च्छेत्त E (b) DEGK ७ °मुट्ठी C, णिअमुट्ठी K ८ णिप्फलो A B (c) H ९ आगमो D १० करिस्स D ११ कादल K १२ °चेडे A E (bc) CDJ १३ °अदि A B (c) DE.

विटः । को दोषः । भवत्वेवं तावत् ।

शकारः । कधं शिआला उड्डन्ति वाअशा वेचेन्ति । ता जाव भावे अक्खीहिं भक्खीअदि दन्तेहिं पेक्खीअदि ताव हग्गे पलाइश्शं (६९) ।

विटः । वसन्तसेनां दृष्ट्वा । सविषादमात्मगतम् । कथमये मृगी व्याघ्रमनुसरति । भोः कष्टम् ।

शरच्चन्द्रप्रतीकाशं पुलिनान्तरशायिनम् ।
हंसी हंसं परित्यज्य वायसं समुपस्थिता ॥ १६ ॥

जनान्तिकम् ।

वसन्तसेने, न युक्तमिदं नापि सदृशमिदम् ।
पूर्वं मानादवज्ञाय द्रव्यार्थे जननीवशात् ।

वसन्तसेना । णँ । इति शिरश्चालयति ।

विटः। अशौण्डीर्यस्वभावेन वेशभावेन मन्यते ॥ १७ ॥

श०—(६९) कथं शृगाला उड्डीयन्ते वायसा व्रजन्ति । धावन्तीत्यर्थः । तथावदहमक्षिभ्यां भक्ष्यते दन्तैः प्रेक्ष्यते तावदहं पलायिष्ये । विरुद्धोक्तिः शकारवाक्यत्वात् ।

वि०—शरच्चन्द्रेति । अनुष्टुप् । अप्रस्तुतप्रशंसात्रालंकारः ॥१६॥

सदृशमनुरूपम् । पूर्वमिति । अनुष्टुप् । पूर्वं यदा दशसहस्रसुवर्णमुद्राणामलंकारः(राः) प्रवहणं च प्रेषितं तदेत्यर्थः । मानाद्गर्वात् । राजश्यालमिममवज्ञाय तिरस्कृत्येदानीं द्रव्यनिमित्तं जननीवशात् । इहैवागतासीति शेषः । अशौण्डीर्यस्वभावेनानौदार्यप्रकृत्या वेश्यात्वादागतासीति मन्यते जनेनेत्यर्थः ॥ १७ ॥

---

१ °लआ A B (bc) D. २ उड्डन्ति A B (c) F; उड्ड(ए)न्ति D. ३ वअन्ति A B (bc) DEFK; वज्जेन्ति B. ४ om. B (a). ५ हगे A B (bc) DEK. ६ मादा दव॰ (मदाद?) B B (ad). ७ ण इति om. A B (c); नेति B (ab). ८ °शौटीर्य° B (a).

ननूक्तमेव मया भवतीं प्रति 'सममुपचर भद्रे सुप्रियं चाप्रियं च'।

वसन्तसेना । प्रवहणविपज्जासेण आअदा । सरणागदम्हि (७०) ।

विटः । न भेतव्यं न भेतव्यम् । भवत्वेनं वञ्चयामि । शकारमुपगम्य । काणेलीमातः, सत्यं राक्षस्येवात्र प्रतिवसति ।

शकारः । भावे भावे, जइ लक्खशी पडिवशदि ता कीश ण तुमं मूशेदि । अध चोले ता किं तुमं ण भक्खिदे (७१) ।

विटः । किमनेन निरूपितेन । यदि पुनरुद्यानपरंपरया पद्भ्यामेव नगरीमुज्जयिनीं प्रविशावस्तदा को दोषः स्यात् ।

शकारः । एव्वं किदे किं भोदि (७२) ।

विटः । एवं कृते व्यायामः सेवितो धुर्याणां च परिश्रमः परिहृतो भवति ।

वस०–(७०) प्रवहणविपर्यासेनागता । शरणागतास्मि ।

श०–(७१) भाव भाव, यदि राक्षसी प्रतिवसति तत्किमर्थं न त्वां मुष्णाति । अथवा(?) चोरस्तदा किं त्वं न भक्षितः ।

श०–(७२) एवं कृते किं भवति ।

---

१ °थ वा प्रिय वा B DEFGK २ आगदा C J ३ भवत्वेत? G. ४ om DF. ५ om G ६ आपि G ७ लक्खशी D ८ अथवा AB (bc); अथवा DF ९ चोडे AB (c) DEFG, चेडे B (b) १० कीश B ११ ण तुमं लज्जे (=खादित) B B (ad) १२ विरूपि° AB (c) F १३ एव L १४ om G, किद K १५ °श्रम B (a)

शकारः। एवं भोदु। थावलआ चेडा, णेहि पवहणं। अधवा चिश्ट चिश्ट। देवदाणं बम्हणाणं च अग्गदो चलणेण गच्छामि। णहि णहि। पवहणं अहिलुहिअ गच्छामि। जेण दूलदो मं पेक्खिअ भणिश्शन्ति एशे श्ले लश्टिअशाले भट्टालके गच्छादि (७३)।

विटः। स्वगतम्। दुष्करं विषमौषधीकर्तुम्। भवत्वेवं तावत्। प्रकाशम्। काणेलीमातः, एषा वसन्तसेना भवन्तमभिसारयितुमागता।

वसन्तसेना। सन्तं पावं सन्तं पावं (७४)।

शकारः। सहर्षम्। भावे भावे, मं पवलपुलिशं मणुश्शं वाशुदेवकं। (७५)।

शा०—(७३) एवं भवतु। स्थावरक चेट, नय प्रवहणम्। अथवा तिष्ठ तिष्ठ। देवतानां ब्राह्मणानां चाग्रतश्चरणेन गच्छामि। नहि नहि। प्रवहणमधिरुह्य गच्छामि। येन दूरतो मां प्रेक्ष्य भणिष्यन्ति एष स राष्ट्रियश्यालो भट्टारको गच्छति।

वस०—(७४) शान्तं पापं प्रतिहतममङ्गलमिति।

शा०—(७५) भाव, मां प्रवलपुरुषं मनुष्यं वासुदेवकं वासुदेवसदृशम्। 'इवे प्रतिकृतौ' इति सूत्रेण कन्। अश्व इवाश्वकः (इव प्रतिकृतिरश्वकः) इतिवत्।

---

१ चिट्ठ once AB (abcd); चिट्ठचिट्ठ DGJ; चिठचिठ C. २ गच्छामि E; गच्छामि K. ३ om. E. ४ °लुहिय B. (b) ५ om. E. ६ लट्ठिअ AB(bc) E; लट्ठिअ B (a) CDHJ. ७ भट्टा° A B (bc) E; भट्टा B (a) CDJ. ८ °मौषधी° AB (bc) D. ९ सन्तं पावं once AB (bc) D, सन्न EFG. १० om. AB (bc) DEFG. ११ पवर° F. १२ °लिशमणु° AB (bc). १३ वासुदे° AB (abcd) वर्क CGJ; वासुदेवक K.

विटः । अथ किम् ।

शकारः । तेण हि अपुव्वा शिली शमाशादिदा । तश्शि काले मए लोशाइदा । शम्पदं पादेशुं पडिअ पशादेमि (७६) ।

विटः । साध्वभिहितम् ।

शकारः । एशे पादेशु पडेमि । इति वसन्तसेनामुपसृत्य । अत्तिके, अम्बिके, शुणु मम विण्णत्तिं (७७) ।

एशे पडामि चलणेशु विशालणेत्ते
हत्थञ्जलिं दशणहे तव शुद्धदन्ति ।
ज त मए अवकिद मदणातुलेण
त खम्मिदाशि वलगत्ति तव म्हि दाशे ॥१८॥(७८)

शा०–(७६) तेन हि अपूर्वा श्रीः समासादिता । तस्मिन्काले मया लोशाइदा रोषिता । साम्प्रत पादयो पतित्वा प्रसादयामि ।

शा०–(७७) एष पादयो पतामि । अत्तिके हे मात । अम्बिके, शृणु मम विज्ञप्तिम् । एशे पडामीति । वसन्ततिलका छन्द ।
(७८) एष पतामि चरणयोर्विशालनेत्रे हस्ताञ्जलिं दशनखे(?) तव शुद्धदन्ति । यत्तन्मयापकृत मदनातुरेण तत्क्षामितासि (?) वरगात्रि तवास्मि दासः ॥ १८ ॥

---

१ °सादिदा AB (c) २ लोशायिदा B (a) लामागाइदा B (b) लारयइदा K ३ सपद AB (abcd) K ४ पादस AB (abcd) EF पादसु K ५ पसादेमि B (a) ६ पादेसु AB (abcd) DEF ७ पडमि B (a) ८ अम्बिए AB (bc) DF ९ गाग्गु B (a) पशु K १० विपत्ति BD ११ पडाम J १२ हत्थञ्जलिं AB (abcd) CDJ १३ तुव H (b) १४ अवकद E १५ मदणाउलण AB (bc) DEF मअणाउलण H १६ °सि AB (c) खामदा म L

वसन्तसेना। सक्रोधम्। अवेहि। अणज्जं मन्तेसि (७९)।

इति पादेन ताडयति।

शकारः। सक्रोधम्।

जे चुम्बिदे अम्बिकमादुकेहिं
गेदे ण देवाण वि जे पणामं।
शे पाडिदे-पादतलेण मुण्डे
वणे शिआलेण जधा मुदङ्के ॥१९॥ (८०)

अले थावलआ चेडा, कहिं तुए एँशा शमाशादिदा (८१)।

चेटः। भट्टके, गामशेअलेहिं लुद्धे लाअमग्गे। तदो चालुदत्तश्श लुक्खवाडिआए पवहणं थाविअ तहिं ओदलिअ जाव चक्कवट्टिअं कलेमि ताव एँशा पवहणविपज्जाशेण इह आलूढेत्ति तक्केमि (८२)।

वस०–(७९) अपेहि। अनार्यं मन्त्रयसि।

शा०–जं चुम्बिदे इति। (८०) यच्चुम्बितमम्बिकामातृकाभिर्गतं न देवानामपि यत्प्रणामम्। तत्पातितं पादतलेन मुण्डं वने शृगालेन यथा मृताङ्गम्। [उपजातिश्छन्दसा श्लोकः]॥ १९ ॥

(८१) अरे स्थावरक चेट, कुत्र त्वयैषा समासादिता।

चे०–(८२) भट्टक, ग्रामशकटै रुद्धे(द्धो) राजमार्गे(र्गः)। तदा चारुदत्तस्य वृक्षवाटिकायां प्रवहणं स्थापयित्वा तत्रावतीर्य यावच्चक्रपरिवृत्तिं करोमि तावदेषा प्रवहणविपर्यासेनेहारूढ(ढे)ति तर्कयामि।

---

१ om: B H (ad). २ मादुके twice ? B (b). ३ गदो G; गढे K. ४ देवाणं वि K. ५ पमाण B (a). ६ मुण्डे...शिआलेण om· H (a). ७ मिदङ्के B B (ad); मदङ्के C; मददे D मुम्पिदे H. ८ थावलअ G. ९ तए EGK. १० °सा B (a). ११ समासादिता H (a). १२ भट्टके AB (ac) J; भट्टके B (b) E. १३ °अशअले हिं D. १४ रुद्धे AB (bc) DEK. १५ °दत्तस्स AB (abcd) १६ चक्कट्टिअं B (a). १७ एषा B (a). १८ °सेण B (a). १९ आलुढे° D.

शकारः । कधं पवहणविपज्जासेण आगदा । ण मं अहिशालिदुं । ता ओदल ओदल मम केलकादो पवहणादो । तुमं त दलिद्दशत्थवाहपुत्तकं अहिशालेशि । मम केलकाइं गोणाइं वाहेशि । ता ओदल ओदल गब्भदाशि ओदल ओदल (८३) ।

वसन्तसेना । तं अज्जचारुदत्तं अहिसारेसि त्ति जं सच्चं अलङ्किदम्हि इमिणा वअणेण । संपदं जं जं भोदु तं भोदु (८४)।

शकारः । एदेहि दे दशणेन्दुप्पलमण्डलेहि
हेशेतेहिं चाडुशदत्ताडणलम्पडेहि ।
कड्ढामि दे वलतणुं णिअजाणकादो
केशेशु वालिदइअं वि जहा जडाऊ॥२०॥(८५)

शा०–(८३) कथं प्रवहणविपर्ययेणा(र्यसेना)गता । न मामभिशालि(सारयि)तुम् । तदवतरावतर मम कृतात्प्रवहणात् । त्वं तं दारिद्र्यसार्थवाहपुत्रकमभिसारयसि(सरसि) । मदीयान(न्)(यौ)वृषभान्(भौ) वाहयसि । तदवतरावतर गर्भदास्यवतरावतर ।

वस०–(८४) तमार्यचारुदत्तकमभिसारयसीति(सरसीति)यदसीत्यर्थः । सत्यमलङ्कृतास्म्यमुना वचनेन । साम्प्रतं न(?)यद्भवतु तद्भवतु ।

शा०–एदेहि दे इति । वसन्ततिलका छन्दः । (८५) एताभ्यां

१ °पल्लत्थेण AB (bc) EFGK (=विपर्ययेण AB (c), °पलिवट्टणेण (=परिवर्तनेन) D, °पलिहत्थेण ? H २ अहिशीलिदु(=अभिशीलितु) AB (c) DF. ३ om H ४ °शत्थवाह° AB (bc) CDK, °सत्थवह° B (a), °शाथवाह° E. ५ °पुत्तक AB (bc) F, पुत्तकं ? B ६ कलिकाइ ABB (abd) ७ om B B (ad) E ८ चारुदत्तक B (b), चारुदत्तक DEFG ९ अहिशालेशि B (a) १० om A J. ११ एदेहि CJ १२ °ण हुप्पल AB (c) १३ हत्थेहिं AB (abcd) DJ, हत्थेहि C १४ चोड ? E १५ शत B (a) १६ लम्पणेहिं B (a), लम्पडेहि D १७ कड्ढामि AB (c) GK, कड्ढाम B, कड्ढमि E १८ °दअ इवे जधा B (a), °दअ भेव B (b), °दअं अव EGK १९ जदा B (b) २० जडाउ AB (abcd), जडाउ G.

विटः। अग्राह्या मूर्धजेष्वेताः स्त्रियो गुणसमन्विताः।
न लताः पल्लवच्छेदमर्हन्त्युपवनोद्भवाः॥२१॥

तदुत्तिष्ठ त्वम्। अहमेनामवतारयामि। वसन्तसेने अवतीर्यताम्।

वसन्तसेना। अवतीर्य एकान्ते स्थिता।

शकारः। स्वगतम्। जे शे मम वअणावमाणेण तदा लोशग्गी शंन्धुक्खिदे अज्ज एदाए पादप्पहालेण अणेण पज्जलिदे। तं शम्पदं मालेमि णं। भोदु ऐव्वं दाव। प्रकाशम्। भावे भावे।

जदिच्छशे लम्बदशाविशालं
पावालअं शुत्तशदेहिं जुत्तम्।

ते दशनखोत्पलमण्डलाभ्यां हस्ताभ्यां चाटुशतताडनलम्पटाभ्याम्। कर्षामि। ते त्वाम्। वरतनुं निजयानकाल्केशेषु वालिदयितामिव यथा जटायुः। पाठान्तरे हनूमान्। [हणूमे](?)॥२०॥ सर्वमिदं शकारवचनतया विरुद्धं हतोपमं चेति न विस्मरणीयम्।

अग्राह्या इति। अनुष्टुप्॥ २१॥

श०–(८६) योसौ मम वचनावमानेन तदा रोषाग्निः संधुक्षितोऽद्यैतस्याः पादप्रहारेणानेन प्रज्वलितः। तत्साम्प्रतं मारयाम्येनाम्।

१ नु B (a). २ लता AB (abcd) DK. ३ °न्तु पवनोद्भवाः AB (c) E; °न्तू-पवनोद्भवाः DF. ४ त्वहमेना° B B (ad). ५ वचना° AB (c),; वअणव° BB (abd) DE.; वंचणा° GK. ६ लोशग्गी B (a). ७ °उिदे AB (bc) EG, शतुउिदे B (a). ८ °प्पहारेणाणेण B (a); अणेण पादप्प° K. ९ °लिदे AB (c) D; °लिद B (a). १० ता स° B ( ) I. ११ एवं E. १२ जदिरथले B (a); °त्थले B (b). १३ पावलअं B (a). १४ शदेहि B (b) C.

भेशं च खादुं तह तुंटि कादुं
चुहू चुहु चुक्कु चुहू चुहूत्ति ॥ २२ ॥ (८६)

विटः। ततः किम्।

शकारः। मम पिअं कलेहि (८७)।

विटः। बाढं करोमि वर्जयित्वा त्वकार्यम्।

शकारः। भावे, अकज्जाह गन्धे वि णत्थि। लेक्खशीकावि णत्थि (८८)।

विटः। उच्यतां तर्हि।

शकारः। मालेहि वशन्तशेणिअं (८९)।

विटः। कर्णौ पिधाय।

भवत्वेयं तावत्। भाव भाव। जदित्य(च्छ)शे इति। उपेन्द्रवज्रा छन्दः। इन्द्रवज्रा च। यदीच्छसि लम्बदशाविशालं प्रावारकं सूत्रशतैर्युक्तम्। मांसं च खादितु तथा तुष्टिं कर्तुं चुहू चुहू चुक्कु चुहू चुहू इति। चतुर्थचरणो भक्षणशब्दानुकारः॥ २२॥

शा०-(८७) मम प्रियं कुरु।

शा०(८८) भाव, अकार्यस्य गन्धोपि नास्ति। राक्षसिकापि(?) नास्ति।

शा०-(८९) मारय वसन्तसेनाम्।

वि०—वालामिति। वसन्ततिलकाछन्दः। वेशेन वेश्याजनसमाश्रयेण न सदृशः प्रणयः प्रीतिरुपचारश्च यस्यास्ताम्। प्रणयस्यो-

---

१ मस B (a) २ तुहि AB (c) J, तुट्ठि B (ab) h. ३ चुडु K ४ चुहुत्ति G, चुहत्ति K. ५ om. B (b) ६ अकार्यम् AB (c) DE ७ भावे भावे B B (abd). ८ °काज्जा° AB (bc) ९ गन्ध [illegible] (a) १० गट्टि B (a) ११ ल्पलिआवि (=र-सोपि) B, लक्सासिआ B (b) लक्खलिआवि E, लक्खलिआवि GK. १२ वस'न्त' A [illegible] (c) J

वालां स्त्रियं च नगरस्य विभूषणं च
वेश्यामवेशसदृशप्रणयोपचाराम् ।
एनामनागसमहं यदि घातयामि
केनोडुपेन परलोकनदीं तरिष्ये ॥२३॥

शकारः। अहं ते भेडकं दइश्शं। अण्णं च। विवित्ते उज्जाणे इध मालन्तं को तुमं पेक्खिश्शदि (१०)।

विटः। पश्यन्ति मां दशदिशो वनदेवताश्च
चन्द्रश्च दीप्तकिरणश्च दिवाकरोयम् ।
धर्मानिलौ च गगनं च तथान्तरात्मा
भूमिस्तथा सुकृतदुष्कृतसाक्षिभूता ॥२४॥

शकारः। तेण हि पडन्तोवालिदं कदुअ मालेहि (११)।

विटः। मूर्ख, अपध्वस्तोसि।

पचारो यस्यास्तामिति वा। अनागसमनपराधाम्। उडुपेन नौकया ॥ २३ ॥

शा०–(१०) अहं ते मेषं(?) दास्यामि। अन्यच्च। विविक्त उद्यान इह मारयन्तं कस्त्वां प्रेक्षिष्यते।

वि०–पश्यन्तीति। पूर्वोक्तं छन्दः। तदानीं मध्याह्ने रवेर्मस्तकस्थितत्वादाह अयमिति। एतेऽदादश साक्षिणः प्रत्यक्षाः प्रत्यक्षं प्रेक्षन्त इत्याह। सुकृतेत्यादि ॥ २४ ॥

शा०–(११) तेन हि पटान्तापवारितां कृत्वा मारय।

वि०–अपध्वस्तो नष्टः।

---

१ नरलोकविभू॰ K. २ भगवोप? B (a) ३ दइस्शं AB (c); दयिश्शं B (a). ४ अण्णं AB (c). ५ के B. ६ पेक्ख॰ K. ७ ॰वालिदं AB (bc) F; ॰वालिदं B (a); ॰वलिदं (=॰तपक्षेत D) DH. ८ पिङ्गतो॰ B (a).

शकारः । अधम्मभीलू एशे वुड्ढकोले । भोदु । थावलकं चेडं अणुणेमि । पुत्तयका थावलका चेडा, शोवण्णखडुआइं दइश्शं (१२) ।

चेटः । अहं पि पाहिलिश्शं (१३) ।

शकारः । शोवण्णं दे पीढकं कालइश्शं (१४) ।

चेटः । अहं पि उवविशिश्शं (१५) ।

शकारः । शव्वं दे उच्छिट्ठं दइश्शं (१६) ।

चेटः । अहं पि खाइश्शं (१७) ।

शकारः । शव्वचेडाणं महत्तलकं कलइश्शं (१८) ।

श०–(१२) अधर्मभीरुरेष वृद्धशृगालः । भवतु । स्थावरकचेटमनुनयामि । पुत्रक स्थावरक चेट, सुवर्णकटकानि दास्यामि ।

चे०–(१३) अहमपि धारयिष्यामि ।

श०–(१४) सौवर्णं [ते] पीठकं कारयिष्यामि ।

चे०–(१५) अहमप्युपवेक्ष्यामि ।

श०–(१६) सर्वं त उच्छिष्टं दास्यामि ।

चे०–(१७) अहमपि खादिष्यामि ।

श०–(१८) सर्वचेटकानां महत्तरकं कारयि(करि)ष्यामि ।

---

१ °भीरु G २ खाले AB (bc) (–शृगाल AB (c) (=क्रोष्टु ? D) EFK, दुड्खोलें G. ३ °वलचेड AB (c) D, °क चेड B (b), E °वलअ चे° J ४ पुत्तका AB (c) CDJ, पुप्पथका B (a), पुत्तका B (b), पुत्तका E ५ शोव्वण्ण DH ६ खडुआइ AB (c); खण्डाइ B(a), कलभइ DH, खण्डआइ E, खण्डुआइं K ७ दे दइश्श B B (ad) ८ अह वि (or) वि AB (abcd) D. ९ पलिहिश्श C J १० °ण्णे AB (c) DF ११ पीटके AB (c) FGK, पीढ H om B (a), पीढ B (b), पीढक C १२ सव्व AB (c) D. १३ उच्चिट्टं AB (c), उच्छिडवटअ BG; उच्छिट्ठअ B (ab) E K; उच्छिट्टं CDHJ. १४ उविशिश्श B (a) १५ °चेडकाण AB (bc) DEFK, शव्व चेडकाण G. १६ °लअ B १७ कलइस्स K.

चेटः । भंस्टके, हुविश्शं (९९) ।

शकारः । ता मंण्णेहि मम वंअणं (१००) ।

चेटः । भंस्टके, शव्वं कलेमि वज्जिअं अकज्जं (१) ।

शकारः । अकज्जाह गन्धे वि णंत्थि (२) ।

चेटः । भणादु भंस्टके (३) ।

शकारः । एणं वशन्तशेणिअं मालेहि (४) ।

चेटः । पशीददु भस्टके । इअं मए अणज्जेण अज्जा पवहणपलिवत्तणेण आणीदा (५) ।

शकारः । अले चेडा, तवावि ण पहेवामि (६) ।

चे०—(९९) भट्टक, भविष्यामि ।

श०—(१००) तन्मन्यस्व मम वचनम् ।

चे०—(१) भट्टक, सर्वं करोमि वर्जयित्वाकार्यम् ।

श०—(२) अकार्यस्य गन्धोऽपि नास्ति ।

चे०—(३) भणतु भट्टकः ।

श०—(४) एनां वसन्तसेनां मारय ।

चे०—(५) प्रसीदतु भट्टकः । इयं मयानार्येणार्या प्रवहणपरिवर्तनेनानीता ।

श०—(६) अरे चेट, तत्रापि न प्रभवामि । न प्रभुर्भवामीत्यर्थः ।

---

१ भट्टके AB (ac) CDJ; भट्टके H (b) E. २ मणेहि AB (c) माणेहि! (=मानय) D. ३ वअणं H. ४ कलइश्शं H H (ad). ५ °ज्जहिन B (b); विर्जाहित E; °ज्जहित K. ६ भणदु E. ७ भट्टके AB (ac) CDJ; भट्टके B (b) E. ८ शुर्शकान्तशे°? K. ९ °पाडिव° AB (abcd) D. १० अणिज्ज H (a). ११ अलेले EK; अले अले G. १२ पलहमि D.

चेटः । पहवदि भट्टके शलीलाह ण चालित्ताह । ता पशीदद पशीददु भट्टके । भाआमि क्खु अहं (७) ।

शकारः । तुमं चेडे मम भविअ कश्श भाआशि (८) ।

चेटः । भट्टके, पलॅलोअश्श (९) ।

शकारः । के शे पललोए (१०) ।

चेटः । भट्टके, शुकिदटुकिदश्श पलिणामे (११) ।

शकारः । केलिशे शुकिदश्श पलिणामे (१२) ।

चेटः । जादिशे भट्टके बहुशोवण्णमण्डिदे (१३) ।

चे०—(७) प्रभवति भट्टारकः शरीरस्य न चारित्रस्य । तत्प्रसीदतु प्रसीदतु भट्टकः । बिभेमि खल्वहम् ।

शा०—(८) त्वं चेटो मम भूत्वा कस्य(स्मात्) बिभेषि ।

चे०—(९) भट्टक, परलोकस्य(कात्) ।

शा०—(१०) कः स परलोकः ।

चे०—(११) भट्टक, सुकृतदुष्कृतस्य परिणामः ।

शा०—(१२) कीदृशः सुकृतस्य परिणामः ।

चे०—(१३) यादृशो भट्टको बहुसुवर्णमण्डितः ।

---

१ पवहदि D. २ भट्टलेके ? B (b), भट्टालके E, भट्टालके G. with this exception same as 2 throughout the page. ३ om. B B (ad). ४ add भट्टके (once more before भाआमि) D. ५ चेट मम AB (bc); मम चेडे J. ६ आभाशि ? B (a). ७ पर° B (a). ८ भट्टाके' E. ९ °दुक्खिदश्श AB (c) EK, °दुक्किदपलि° B, °दुक्खिद पलि° B (b), दुक्खि G. १० °माणे D. ११ केदाते AB (c); कीलिशे BD, कीदिशे B (a); केशेशे B (b), केदिशे E. १२ जादिशो AB (c) D. १३ भट्टके AB (abcd) CDJ, भट्टके K.

शकारः । दुकिदश्श कोलिशे (१४) ।

चेटः । जादिशे हग्गे पलपिण्डभक्खके भूदे । ता अकज्जं ण कलइश्शं (१५) ।

शकारः । अले, ण मालिइश्शशि (१६) । इति बहुविधं ताडयति ।

चेटः । पिट्टदु भट्टके । मालेदु भट्टके । अकज्जं ण कलइश्शं ।

जेण म्हि गब्भदाशे विणिम्मिदे भाअधेअदोशेहिं ।
अहिअं च ण कीणिश्शं तेण अकज्जं पलिहलामि ॥२५॥ (१७)

शा०—(१४) दुष्कृतस्य कीदृशः ।

चे०—(१५) यादृशोहं परपिण्डभक्षको भूतः । तदकार्यं न करिष्यामि ।

शा०—(१६) अरे, न मारयिष्यसीति(?) ।

चे०—(१७) ताडयतु भट्टकः । मारयतु भट्टकः । अकार्यं न करिष्यामि । जेण म्हीति । आर्याछन्दः । येनास्मि गर्भदासो विनिर्मितो भागधेयदोषैः । अधिकं च न क्रीणि(क्रे, करि)ष्यामि तेनाकार्यं परिहरामि ॥ २५ ॥

---

१ दुकिदश्श AB (bc), दु किदस (स्स) E; दुक्खिदश्श G; दुक्किदश्श K. २ कोलिशे BDE; कीदिशे G. ३ हगे AB (bc) DE. ४ पडपिण्ड° B (a) GK; पलपिण्ड° D; पलपिण्ड° H; षड°? E. ५ भुट्टके BB (d); भुट्टके B (a). ६ जादे B B (ad). ७ अकलज्जं AB (c); अकज्जं D. ८ °शि K. ९ पिट्टदु AB (bc) CDGJK; पिट्टदु B (a). १० माले.. के om. G. ११ अकज्जं AB (bc) D. १२ °णिश्शं K. १३ हि E. १४ अधिअ(?) H. १५ कीलिश्शं DH. १६ तेन अहं अक° AB (abcd) DG, तेन अकज्जं CJ. १७ पाडे° AB (abcd) DEGK.

वसन्तसेना । भाव, शरणागदम्हि (१८) ।

विटः। काणेलीमातः, मर्षय मर्षय । साधु स्थावरक साधु ।

अप्येष नाम परिभूतदशो दरिद्रः
प्रेष्यः परत्र फलमिच्छति नास्य भर्ता ।
तस्मादमी कथमिवाद्य न यान्ति नाशं
ये वर्धयन्त्यसदृशं सदृशं त्यजन्ति ॥ २६ ॥

अपि च ।

रन्ध्रानुसारी विषमः कृतान्तो
यदस्य दास्यं तव चेश्वरत्वम् ।
श्रियं त्वदीयां यदयं न भुङ्क्ते
यदेतदाज्ञां न भवान्करोति ॥ २७ ॥

शकारः । स्वगतम् । अधम्मभिलुए वुड्ढखोडे । पललोअ-भीलू एशे गब्भदाशे । हगे लैंश्टिअशाले कश्श भाआमि

वस०–(१८) भाव, शरणागतास्मि ।

वि०–अप्ये(प्ये)षेति । वसन्ततिलका छन्दः । दशावस्था । प्रेष्य(ष्यो) दासोपि सन् । परत्र परलोके । असदृशमननुरूपम् । वधपापादि । सदृशमनुरूपम् । पुण्यादि ॥ २६ ॥ रन्ध्रेति । कृतान्तो दैवम् । [उपजातिछन्दः] ॥ २७ ॥

श०–(१९) अधर्मभीरुको वृद्धशृगालः । परलोकभीरुरेष गर्भदासः । अहं राष्ट्रियश्यालः कस्य(स्मात्) बिभेमि वरपुरुषमनुष्यः ।

---

१ सरणा° ABB (abcd) D. २ अप्येवमेव K. ३ °दृशो AB (bc), दिशो D. ४ °शं त्यजते च साधुं K. ५ तदीया B (a). ६ °भीलुए B B (bd) D, °भीरु B (a), भीलु एशे K. ७ वुड्ढखोडे D; वड्ढखोजे G. ८ °भीलू ABB (bc), °भीलू B (a). ९ हगे AB (bc) DE. १० लंटिअ॰ AB (c), लढिअ B (a) CD, लठिअ B (b) E, लाश्टिअ K.

वलपुलिशमणुश्शे । प्रकाशम् । *अले गब्भदाशे चेडे, गच्छे तुमं । ओवलके पविशिअ वीशन्ते एअन्ते चिश्ट (१९) ।

चेटः । जं भश्टके आणवेदि । वसन्तसेनामुपसृत्य । अज्जए, एत्तिके मे विहवे (२०) । इति—निष्क्रान्तः ।

शकारः । परिकरं बध्नन् । चिश्ट वशन्तशेणिए, चिश्ट । मालइश्शं (२१) ।

विटः । आः ममाग्रतो व्यापादयिष्यसि । इति गले गृह्णाति ।

शकारः । भूमौ पतति । भावे, भश्टके मालेदि । इति मोहं नाटयति । चेतनां लब्ध्वा ।

शव्वकालं मए पुश्टे मंशेण अ घिएण अ ।
अज्ज कज्जे शमुप्पण्णे जादे मे वेलिए कधं ॥ २८ ॥

अरे गर्भदास चेट, गच्छ त्वम् । अपवारके प्रविश्य विश्रान्त एकान्ते तिष्ठ ।

चे०—(२०) यद्भट्टक आज्ञापयति । आर्ये, एतावान्मे विभवः ।

श०—(२१) तिष्ठ वसन्तसेने, तिष्ठ । मारयिष्यामि ।

श०—(२२) भाव, भट्टकं मारयति(?) (भर्ता मार्यते)। शव्वेति । अनुष्टुप् । सर्वकालं मया पुष्टो मांसेन च घृतेन च । अद्य कार्ये

---

*अलेअले G. १ °दाश BDE, °भदाश K. २ गश्छे AB (c); गच्छ EK. ३ अई ओव° AB (bc), अयि B (c); अई (=अये DK) DEK, अयी F; अयि ओवलके G ४ पावि° ? H (b); पवे° EGK. ५ वीशन्तेवि B (b). ६ चिट्ठ AB (ac) DJ; चिश्ट B (b), चिट्ट C. ७ भट्टके AB (abcd) J. ८ चिट्ठ AB (c), चिश्ट B(a). ९ वशंतशेणे D, वसन्त° E; वशन्तशेणे H. १० om. H H (ad). ११ °ष्यति BB (bd) EGK; °दय्य इतीति ? H (a). १२ भावे भव B (a); भावे भाविअ K. १३ भट्टके AB (c) D, °श्टके BE, भट्टके B (ak); भठ्ठके H (b) १४ मालेआदि AB H (abcd) DEGK. १५ पुट्टे AB (c) CDJ; पुश्टे B (ab) E; पुट्टे G. १६ समु° AB (c). १७ आद ? G. १८ वेलए AB (bc) F; वैलिए B (a)CJ; वेलए DH; वेलिए उं° E.

विचिन्त्य । भोदु । लेद्धे मेए उवाए । दिण्णा वुड्ढखोडेण शिलश्चालणशण्णा । ता एदं पेशिअ वशन्तशेणिअं मालइश्शं । एव्वं दाव । प्रकाशम् । भावे, जं तुमं मए भणिदे तँ कधं हग्गे एव्वं वड्डकेहिं मल्लकप्पमाणेहिं कुलेहिं जादे अकज्जं कलेमि । एव्वं ऐदं अङ्गीकलावेदुं मए भणिदं (२२) ।

विटः । किं कुलेनोपदिष्टेन शीलमेवात्र कारणम् ।
भवन्ति सुतरां स्फीताः सुक्षेत्रे कण्टकिद्रुमाः ॥२९॥

शाकारः । भावे, एशा तव अग्गदो लज्जाअदि । ण मं अङ्गीकलेदि । ता गच्छ[19] । थावलअचेडे[20] मए पिट्टिदे[21] गदेवि[22] ।

समुत्पन्ने जातो मे वैरिकः(री) कथम् ॥ २८ ॥ भवतु । लब्धो मयोपायः । दत्ता वृद्धशृगालेन शिरश्चालनसंज्ञा । तदेतं प्रेष्य वसन्तसेनां मारयिष्यामि । एवं तावत् । भाव, यत्त्वं मया भणितस्त्वं(स्त)त्कथमहमेवं बृहत्तरैः पत्रपुटप्रमाणैः कुलैर्जातोकार्यं करोमि । एवमेतदङ्गीकारयितुं मया भणितम् । समुद्रप्रमाणैरिति वक्तव्ये मल्लकप्रमाणतया कुलमुपमिनोति । मल्लकः पत्रपुटस्तेन कुलस्य महत्त्वं मौर्ख्यादुपमिनोति शकार इति बोध्यम् ।

वि०—किमिति । अनुष्टुप् ॥ २९ ॥

शा०—(२३) भाव, एषा तवाग्रतो लज्जायते(ज्जते) । न मामङ्गीकरोति । तद्गच्छ । स्थावरकचेटो मया ताडितो गतोपि । एष

१ लद्धे AB (c) २ तुए मए ? H. ३ उड्ढ° D ४ शिरश्चालण AB (abcd) GJ, शारन्डालण D, °रश्चालण E. ५ °शेण BB (d), शेणा B (a). ६ तुमे AB (c) D, °तुम B (cb) FK ८ हगे AB (c) DEK ९ एव E. १० वड्डकाहि BD वड्डकालि ? E, वड्ड, काहि F, वडकाहि h. ११ मल्लिक DE, मल्लक J. १२ माणाहिं BDEK १३ एदे B (b) १४ °कालीवेदु AB (bc) DEF, अङ्गीभावे कालीवेदु G, °कालावेदु K १५ सक्कोता ? E. १६ कण्टक° B (a) EK १७ अज्जा अदि K. १८ °कलेहि B (a). १९ गच्च E, गच्छ K. २० थावलचेडे B. २१ तेड्ड for चेडे B (?) २२ पिट्टिदे AB (abcd) GJh, पिट्टिशिदे ? E. २३ गदे G, गडे K.

ऐशे पलाइअ गच्छदि। ता तं गेह्णिअ आअच्छदु भावे (२३)।

विटः। स्वगतम्।

> अस्मत्समक्षं हि वसन्तसेना
> शौण्डीर्यभावान्न भजेत मूर्खम्।
> तस्मात्करोम्येष विविक्तमस्या
> विविक्तविश्रम्भरसो हि कामः॥ ३०॥

प्रकाशम्। एवं भवतु। गच्छामि।

वसन्तसेना। पटान्ते गृहीत्वा। णं भणामि सरणागदम्हि (२४)।

विटः। वसन्तसेने, न भेतव्यं न भेतव्यम्। काणेलीमातः, वसन्तसेना तव हस्ते न्यासः।

शकारः। एव्वं। मम हश्ते एशा णाशेण चिंश्टदु (२५)।

प्रपलाय्य गच्छति। तत्तं गृहीत्वागच्छतु भावः।

वि०—अस्म(स्म)त्समक्षं हीति। शौण्डीरो महावीरः। इदं पदं व्याख्यातं पूर्वम्। विविक्तं विजनम्। विविक्त एकान्ते विश्रम्भो विश्वासस्तेन रसो रागो यत्र स तथा। 'रसो रागे रसो द्रवे' इति कोशः। उपजातिश्छन्दः।

वस०—(२४) ननु भणामि शरणागतास्मीति।

श०—(२५) एवम्। मम हस्त एषा न्यासेन तिष्टतु। नाशेनेति व्यङ्ग्यम्। उभयत्रापि प्राकृते पदं 'णाशेण' इति ध्येयं सुधीभिः।

---

१ गदे त्ति एशे all read. २ गच्छदि E. ३ आअच्छदु E. ४ शरणा० AB (abcd). CGJK. ५ एव्वं मम all read; एव्वं मह G. ६ हस्ते AB (abcd), हत्थे (CDGJ). ७ चिट्ठदु AB (c) DJ; चिश्टदु B (ab), चिश्ठदु C, चिट्ठदु J.

विटः । सत्यम् ।

शाकारः । शंचं (२६) ।

विटः । किंचिद्गत्वा । अथवा मयि गते नृशंसो हन्यादेनाम् । तदपवारितशरीरः पश्यामि तावदस्य चिकीर्षितम् । इत्येकान्ते स्थितः ।

शाकारः । भोदु मालेइश्शं । अधवा कवडकावडिके एशे बह्मणे वुडुखोडे कदावि ओवालिदशलीले गडिअ शिआले भविअ हुलुभुलिं कलेदि । ता एदश्श वञ्चणाणिमित्तं एव्वं दाव कलेइश्शं । कुसुमावचयं कुर्वन्नात्मानं मण्डयति । वाशू वाशू, वशन्तशेणिए एहि (२७) ।

विटः । अये, कामी संवृत्तः । हन्त [10]निर्वृत्तोस्मि । गच्छामि । इति निष्क्रान्तः ।

शा०—(२६) सत्यम् ।

वि०—'नृशंसो घात(तु)कः क्रूरः' इत्यमरः ।

शा०—(२७) भवतु मारयिष्यामि । अथवा कपटकापटिक एष ब्राह्मण[ः]वृद्धशृगालः कदाप्यपवारितशरीरो गत्वा शृगालो भूत्वा हुलभुलिं विस्मृतिं करोति करिष्यतीत्यर्थः । तदेतस्य वञ्चनानिमित्तमेवं तावत्करिष्यामि । वाशु वाशु, हे वाले हे वाले, वसन्तसेने वसन्तसेने एहि ।

वि०—निर्वृतः परमसुखी ।

---

१ स्तत्व ? B (a) २ सचं AB (c) D, स्यच ▯ (a); मच ▯ (b). ३ माडिश्शं AB (abcd) DEFGK, मालिश्श B. ४ वोलाविद० DH. ५ शलीले चिडदि K. ६ एदस्स AB (bc) ७ णिमित्तं D. ८ कर० AB (c). ९ Twice B; °शेणि D; वसत° Twice E, °शेणीए Twice K. १० निर्वृत्तोस्मि J.

शकारः । शुवण्णअं देमि पिअं वदेमि
पडेमि शीशेण शवेश्टणेण ।
तधा वि मं णेच्छशि शुद्धदन्ति
किं शेवअं कश्टमआ मणुश्शा ॥३१॥ (२८)

वसन्तसेना । को एत्थ सन्देहो (२९) अवनतमुखी 'खलचरितम्' इत्यादि श्लोकद्वयं पठति ।

खलचरित निकृष्ट जातदोषः
कथमिहमां परिलोभसे धनेन ।
सुचरितचरितं विशुद्धदेहं
न हि कमलं मधुपाः परित्यजन्ति ॥३२॥

यत्नेन सेवितव्यः पुरुषः कुलशीलवान्दरिद्रोऽपि ।
शोभा हि पर्णस्त्रीणां सदृशजनसमाश्रयः कामः ॥ ३३ ॥

शा०–(२८)शुवण्णअमिति । सुवर्णं ददामि प्रियं वदामि पतामि शीर्षेण सवेष्टनेन । तथापि मां नेच्छसि शुद्धदन्ति किं सेवकं कष्टमया मनुष्याः । उपेन्द्रवज्राछन्दः । सवेष्टनेन सोष्णीशेन-(वेण) ॥ ३१ ॥

वस०–(२९) कोत्र संदेहः । खलचरितेति । पुष्पिताग्रा छन्दः । खलचरितेति निकृष्टेति च संबोधनद्वयम् । परिलोभस इति चि० (न्त्यम्)? । कमलमित्यनेनाप्रस्तुतप्रशंसया चारुदत्तः प्रतिपादितः । अत एव चारुदत्त एव सुचरितेत्यादि विशुद्धेत्यादिविशेषणान्वयः प्राधान्येन संगच्छत इति ध्येयम् ॥ ३२ ॥ यत्नेनेति । आर्याछन्दः ॥३३॥

---

१ सुव० AB (abcd) D. २ शवेट्टणेण AB (c) CDJ; शवेटणेण B (a); शवेट्ट० B (b); शवेँट० E ; शव(े)ढ० G; शवेड० K. ३ णच्छशि H (b); णेछशि E. ४ शे वअं B. ५ कटमआं AB (abcd) J; कट्ट० D, कश्टमआ ? G. ६ °श्शाः AB (c) C ; मणुश्शा B (a), मणुश्शां K. ७ Precede by संस्कृतमाश्रित्य DH ८ पण्यस्त्रीणां B (a) K.

अवि अ सहआरपादवं सेविअ णे पलाशपादवं अङ्गीकरिस्सं (३०) ।

शकारः । दाशीए धीए, दलिद्दचालुदत्ताके शहआलपादवे कडे । हग्गे उण पलाशे भणिदे । किंशुके वि ण कडे । एव्वं तुमं गालिं मे देन्ती अज्जावि तं ज्जेव्व चालुदत्ताकं शुमलेशि (३१) ।

वसन्तसेना । हिअअगदो ज्जेव्व किंत्ति णें सुमरीअदि (३२) ।

शकारः । अज्ज वि दे हिअअगदं तुमं चें शमं ज्जेव्व मोडेमि । ता दलिद्दशत्थवाहअमणुश्शकामुकिणि, चिश्ट चिश्ट (३३) ।

(३०)अपि च सहकारपादपं सेवित्वा न पलाशपादपमङ्गीकरिष्यामि ।

श०–(३१) दास्याः पुत्रि, दरिद्रचारुदत्तकः सहकारपादपः कृतः। अहं पुनः पलाशो भणितः । किंशुकोपि न कृतः । पलं मांसमश्नातीति पलाशो राक्षस इत्यभिप्रायः । एवं त्वं मह्यं गालीं ददत्यद्यापि तमेव चारुदत्तकं स्मरसि ।

वस०–(३२) हृदयगत एव किमिति न स्मर्यते ।

श०–(३३) अद्यापि ते हृदयगतं त्वां [च] सममेव मोटयामि । तद्दरिद्रसार्थवाहमनुष्यकामुकिनि, तिष्ठ तिष्ठ ।

१ om. CDJ. २ पलाश AB (abcd). ३ °करइस्स AB (bc) EFG ४ दासीए DH. ५ दलिद्द° DH ६ चारु° AB (bc) D ७ °आल CJ. ८ कदे AB (bc). ९ हगे AB (bc) D. १० पडाशे AB (abcd) DFH. ११ देती B (a) १२ चारु° AB (c) D. १३ किन्ति B (ab). १४ न EDJ. १५ om AB (bc) D १६ सम AB (bc) D. १७ °शत्तवाह° AB (c) F, °शस्यत्तवा° ? B (b), °शत्तवाह° F, °शत्थवाह H, °शद्दवाह° K. १८ °किणी GK १९ चिट्ठ चिट्ठ AB (c) DGJK, चिश्ट once B, चिठ B (a), चिठ चिठ B (b), चिश्ट चिश्ट E, followed by मादाव K.

वसन्तसेना। भण भण पुणो वि भण। सलाहणिआइं एदाइं अक्खराइं (३४)।

शकारः। पलित्ताअदु दाशीए पुत्ते दलिद्दचालुदत्तके तुमं (३५)।

वसन्तसेना। परित्ताअदि जदि मं पेक्खदि (३६)।

शकारः।

> किं शे शक्के वालिपुत्ते महिन्दे
> लम्भापुत्ते कालणेमी शुबन्धू।
> लुद्दे लाआ दोणपुत्ते जडाऊ
> चाणक्के वा धुन्धुमाले तिशङ्कू॥ ३४॥ (३७)

अधवा एदे वि दे ण लक्खन्ति। (३८)

चाणक्केण जधा शीदा मालिदा भालदे जुगे।

वस०—(३४) भण भग। पुनरपि [भग]। श्लाघनीयान्येतान्यक्षराणि।

शा०—(३५) परित्रायतां दास्याः पुत्रः [दरिद्र]चारुदत्तकस्त्वाम्।

वस०—(३६) परित्रायते यदि मां प्रेक्षते।

शा०—किं शे इति। शालिनी छन्दः। (३७) किं स शक्रो वालिपुत्रो महेन्द्रो रम्भापुत्रः कालनेमिः सुबन्धुः। रुद्रो राजा द्रोणपुत्रो जटायुश्चाणक्यो वा धुन्धुमारस्त्रिशङ्कुः॥ ३४॥

(३८) अथवा एतेपि। ते त्वाम्। न रक्षन्ति। चाणक्येणेति।

---

१ भण भण पुणोवि &c. one sentence all read; वा भग भग E. २ om. BDK. ३ °णिआइं B H (ad) K. ४ पडिज्जा° H (ab) DEG; पडिभअदु K. ५ दाशिए K. ६ इत्ते B. ७ चारुद° AB (c) D. ८ शुबन्ध? B (a); शशके? H (b) ९ रुद्द एआ (=रुद्देराज्या?) AB (c), रुद्दे राआ B (ab) DEGHK. १० दोणइत्ते G. ११ अडाउ AB (c). १२ धुन्धुमालेतिशङ्कू G. १३ शीआ B (a) १४ मालिधे BF; मालधे B (a), भालधे EH १५ जुगं AB (b) DFH.

एॅवं दे मोडइॅशामि जॅडाऊ विअ दोॅवर्दि ॥३९॥(३८)

इति ताडयितुमुद्यतः ।

वसन्तसेना । हा अत्ते, कहिं सि । हा अज्जचाॅरुदत्त, एसो जणो असम्पुण्णमणोरधो ज्जेव्व विवज्जदि । ता उद्दं अॅक्कन्दइस्सं । अधवा वसन्तसेणा उॅद्दं अॅक्कन्ददि त्ति लज्जणीअं क्खु एदं । णॅमो अज्जचाॅरुदत्तस्स (३९) ।

शाकारः । अज्जवि गॅब्भदाशी तश्शा ज्जेव्व पाॅवश्श णामं गेण्हेदि । इति कण्ठे पीडयन् । शुमल गब्भदाशि, शुमल (४०) ।

वसन्तसेना । णमो अज्जचारुदत्तस्स (४१) ।

शाकारः । मल गब्भदाशि, मलें (४२) ।

अनुष्टुप् । चाणक्येन यथा सीता मारिता भारते युगे । एवं त्वां मोटयिष्यामि जटायुरिव द्रौपदीम् ॥ ३९ ॥

वस०–(३९) हा मातः, कुत्रासि । हा आर्यचारुदत्त, एष जनोऽसपूर्णमनोरथ एव विपद्यते । तदूर्ध्वमाक्रन्दिष्यामि । अथवा वसन्तसेनोर्ध्वमाक्रन्दतीति लज्जनीयं खल्वेतत् । नम आर्यचारुदत्तस्य(न्याय)।

श०–(४०) अद्यापि गर्भदासी तस्यैव पापस्य नाम गृह्णाति । स्मर गर्भदासि, स्मर ।

वस०–(४१)नम आर्यचारुदत्तस्य । चतुर्थ्यर्थे षष्ठी ।

श०–(४२) मर(म्रियस्व) गर्भदासि, मर (म्रियस्व)।

---

१ एव E २ °इरशामि H ३ जडाउ AB (c). ४ दोवदी H. ५ °चालु°- B (ab) E ६ कन्दइस्स B[1] B (ad) EGK. ७ उद्दे AB (c) CDJ. ८ कंददित्ति BFG ९ णम CJ. १० °चालु° DEH. ११ अभिदाशी (=अभिताशी) K. १२ पावरस AB (bc) CDJ १३ गेण्हाद K १४ °दाशि B (ab). १५ मलेति L.

नाल्येन कण्ठे निपीडयन्मारयति। वसन्तसेना मूर्च्छिता पतति निश्चेष्टा।

शकारः । सहर्षम्।

एदं दोशकलण्डिअं अविणअश्शावाशभूदं खलं
लत्तं लश्श किलागदश्श लमणे कालागदं आअदं।
किं एशे शमुदाहलामि णिअअं बाहूण शूलत्तणं
णीशाशे वि मलेइ अम्ब शुमला शीदा जधा भालदे॥३६॥
(४३)

इच्छन्तं मम णेच्छशि त्ति गणिआ लोशेण मे मालिदा
शुण्णे पुप्फकलण्डके त्ति शहशा पाशेण उत्ताशिदा।
शोवावञ्चिदभादुके मम पिदा मादेव शा दोप्पदी
जे शे पेक्खदि णेदिशं ववशिदं पुत्ताह शूलत्तणं॥३७॥
(४४)

शा०—एदमिति। शार्दूलविक्रीडितं छन्दः। (४३) एतां दोषकरण्डिकामविनयस्यावासभूतां खलां रक्तां तस्य किलागतस्य रमणे कालागतामागताम्। किमेष समुदाहरामि निजकं बाह्वोः शूरत्वं निःश्वासापि म्रियतेऽम्बा सुमृता सीता यथा भारते। रमणे रमणनिमित्तम्। 'निमित्तात्कर्मयोगे' इति सूत्रेण सप्तमी॥ ३६॥ इच्छन्तमिति। इदमेव (पूर्वोक्तं) छन्दः। (४४) इच्छन्तं मां नेच्छसीति गणिका रोषेण मे(मया) मारिता शून्ये पुष्पकरण्डके इति सहसा

१ दोष° AB (abcd). २ कलण्डअं D. ३ दुस्तं तश्श E. ४ कालंगदं K. ५ शूलत्तणं B (a). ६ मले इअं च शुमला° (=म्रियते इव च सुमृता) AB (c) FG; (=म्रियते.. स्मृता D; °अम्बशुमला (=अम्बस्मरा) B; इअं व शुमला E. ७ णेच्छंशिम्नि B B(abd); णेच्छशित्ति D; णेच्छशित्ति J; णिच्छशिति K. ८ पाशेण J. ९ शुण्णे AB (c) D; शुण्ण B (b) १० सहसा AB (abcd) DEK. ११ शोवाव° G; शा वा° J. १२ शो ? B (b). १३ °विअदि णेदिश। ववशिदं B (a); °शरेच्छदिशंवाशिदे B (b), णेदिशं CJ. (=पश्यतः) C; °वेक्खदि° EG, °वेक्ख़दे K.

भोदु । शम्पेद जुड्डखोडे आगमिरशदित्ति । ता ओशलिअ चिट्ठामि । (४५) । तथा करोति ।

प्रविश्य चेटेन सह

विटः । अनुनीतो मया स्थावरकश्चेटः । तद्यावत्काणेलीमातरं पश्यामि । परिक्रम्यावलोक्य च । अये, मार्ग एव पादपो निपतितः । अनेन च पतता स्त्री व्यापादिता । भोः पाप, किमिदमकार्यमनुष्ठितं त्वया । तवापि पापिनः पतनात्स्त्रीवधदर्शनेनातीव पातिता वयम् । अनिमित्तमेतत् । यत्सत्यं वसन्तसेनां प्रति शङ्कितं मे मनः । सर्वथा देवताः स्वस्ति करिष्यन्ति । शकारमुपसृत्य । काणेलीमातः, एवं मयानुनीतः स्थावरकश्चेटः ।

शकारः । भावे, शाअदं दे । पुत्तका थावलका चेडा, तवावि शाअदं (४६) ।

पाशेनोच्चासिता । सेवावञ्चितभ्रातृका मम पिता मातेव सा द्रौपदी यस्याः(यः स) पश्यति नेदृशं व्यवसितं पुत्रस्य शूरत्वम् ॥ ३७ ॥

(४५) भवतु । साम्प्रतं वृद्धशृगाल आगमिष्यतीति । ता ततः । अपसृत्य तिष्ठामि ।

वि०—काणेली कन्यका तस्या मातरं वेश्याम् । वेश्यानां कन्योत्पत्तावेवानन्ददर्शनात्कन्यामातृत्वेन व्यवहारः । तथा चात्र सर्वत्र काणेलीमातृपदं व्याख्यातम् । काणेलीमाता वेश्येति ध्येयम् ।

श०—(४६) भाव, स्वागतं ते । पुत्रक स्थावरक चेट, तवापि स्वागतम् ।

---

१ सम्पद AB (abcd) CDJK. २ चिट्ठामि AB (c) DJ, चिट्ठामि and ष्ठामि H (ab) C. ३ विटः twice H. ४ पादपे निपतित BCDIJ, °निपतित H ५ °दर्शनादतीव DH ६ देवता H (b) ७ करिष्यति B (ab) ८ पुत्तका AB (c) CDJ, पुथका H (a), पुत्तका B (b) पुत्तका E ९ थावलक AB (bc) DK थावलका G १० तवापि AB (bc) D.

चेटः । अध इं (४७) ।

विटः । मदीयं न्यासमुपनय ।

शकारः । कीदिशे णाशे (४८) ।

विटः । वसन्तसेना ।

शकारः । गदा (४९) ।

विटः । क्व ।

शकारः । भावश्शा ज्जेव्वे पिश्टदो (५०) ।

विटः । सवितर्कम् । न गता खलु सा तया दिशा ।

शकारः । तुमं कदमाए दिशाए गंडे (५१) ।

विटः । पूर्वया दिशा ।

शकारः । शा वि दक्खिणाए गडा (५२) ।

विटः । अहं दक्षिणया ।

चे०–(४७) अथ किम् ।

श०–(४८) कीदृशो न्यासः ।

श०–(४९) गता ।

श०–(५०) भावस्यैव पृष्ठतः ।

श०–(५१) त्वं कतमया दिशा गतः ।

श०–(५२) सापि दक्षिणया गता ।

---

१ तदा ज्जेव K. २ पिट्ठदो AB (ae) CDJ; पिश्टदो B (b); पिश्टदो EK. ३ सा खल्वनया AB (c) DF; सा खलु न तया B (b), सा खलु तया G. ४ गदे B. ५ गदा B [illegible] (abd).

शकारः । शा वि उत्तलाए (९३)।

विटः । अव्याकुलं कथयसि । न शुद्ध्यति मेऽन्तरात्मा । तत्कथय सत्यम् ।

शकारः । शवामि भावश्श शीशं अत्तणकेलकेहिं पादेहिं । ता शेण्ठावेहि हिअअं । ऐशा मए मालिदा (९४)।

विटः । सविषादम् । सत्यं त्वया व्यापादिता ।

शकारः। जइ मम वअणे ण पत्तिआअशि ता पेक्ख पढमं लट्ठिअशीलशण्ठाणाह शूलत्तणं (९५)। इति दर्शयति ।

विटः । हा हतोस्मि मन्दभाग्यः । इति मूर्छितः पतति ।

शकारः । ही ही उवलदे भावे (९६)।

शा०–(९३) साप्युत्तरया ।

शा०–(९४) शपामि(पे) भावस्य शीर्षमात्मनः कृताभ्यां आत्मीयाभ्यामिति वा । पादाभ्याम् । ततः संस्थापय हृदयम् । एषा मया मारिता ।

शा०–(९५) यदि मम वचने न प्रत्ययसे तत्पश्य प्रथमं राष्ट्रियश्यालसंस्थानस्य शूरत्वम् ।

शा०–(९६) ही ही खेदे । उपरतो भावः ।

---

१ कुप्यति B (ab) २ संठावेहि AB (abcd) D ३ एसा मए AB (c) एशा शा मालिदा B B (ad) ४ वेऊ AB (bc) G, वेभ E, वेरुछ K ५ पठम AB (c) C, °पलक्कम B (a) EGK ६ लट्ठिअ or ट्ठिअ AB (bc), लट्ठिअ B (a) CDJ, लाट्टिअ K. ७ शिआल AB (c) DEG, शिआलअ B (b), श्याल K. ८ सठाणाह AB (bc), शंठाणआह B, सठाणआह B (a), सठाणाह D, ९ पलक्कमं B B (ad)

चेटः । शमश्शदु शमश्शदु भावे । अविआलिअं पवहणं आणन्तेण ज्जेव्व मए पढमं मालिदा (५७) ।

विटः । समाश्वस्य सकरुणम् । हा वसन्तसेने,

दाक्षिण्योदकवाहिनी विगलिता याता स्वदेशं रति-
हा हालंकृतभूषणे सुवदने क्रीडारसोद्भासिनि ।
हा सौजन्यनदि प्रहासपुलिने हा मादृशामाश्रये
हा हा नश्यति मन्मथस्य विपणिः सौभाग्यपण्याकरः ॥ ३८ ॥

सास्रम् । कष्टं भोः कष्टम् ।

किं नु नाम भवेत्कार्यमिदं येन त्वया कृतम् ।
अपापा पापकल्पेन नगरश्रीर्निपातिता ॥ ३९ ॥

स्वगतम् । अये कदाचिदयं पाप इदमकार्यं मयि संक्रामयेत् । भवत्वितो गच्छामि । इति परिक्रामति ।

शकारः उपगम्य धारयति ।

चे०–(५७)–समाश्वसितु समाश्वसितु भावः । अविचारितं प्रवहणमानयतैव मया प्रथमं मारिता ।

वि०–दाक्षिण्योदकेति । विपणिरापणः । बाजार, हाट इति भाषा । सौभाग्यं सौन्दर्य सुदैवं विलासादीनामद्भुतत्वं च तदेव पण्यं विक्रेयवस्तुजातं तस्याकरः खनिः । उत्पत्तिभूमिरित्यर्थः । अत्र रसः करुणः । शार्दूलविक्रीडितं छन्दः ॥ ३८ ॥ किं (नु) नामेति । अनुष्टुप् ॥ ३९ ॥

---

१ अविभालिअ DHK. २ om. B, B (ad). ३ आणन्तण ? B (a). ४ मए ज्जेव B. ५ पढमं AB (c) C. ६ °सरोद्भासीनि ? G. ७ प्रवाहपुलिनि? G. ८ °माश्रमे B (a) ९ भोः कष्टम् om. AB (bc) F. १० तु AB (c) F. ११ साप ? G. १२ °कल्पेन ? H. १३ एअ (अए?) B (a). १४ पापमद° K.

विटः । पाप, मा मा स्प्राक्षीः । अलं त्वया । गच्छाम्यहम् ।

शकारः । अले वशन्तशेणिअं शअं ज्जेव्व मालिअ मं दूशिअ कहिं पलाअशि । शम्पदं ईदिशे हग्गे अणाधे पाविदे (५८) ।

विटः । अपध्वस्तोसि ।

शकारः ।

अत्थं शदं देमि शुवण्णअं दे
कहावणं देमि शवोडिअं दे ।
एशो दुशद्दाण फलक्कमे मे
शामाण्णए भोदुं मणुश्शआणं ॥४०॥ (५९)

श०–(५८) अरे वसन्तसेनां स्वयमेव मारयित्वा मां दूषयित्वा कुत्र पलायसे । साम्प्रतमीदृशोऽहमनाथः प्राप्तः ।

वि०– अपध्वस्तो लोकहृदयभटः ।

श०–अत्थमिति । इन्द्रवज्राछन्दः । (५९) अर्थं शतं ददामि सुवर्णं । ते कहावणमङ्गरक्षादिवस्त्र किंचिदन्यद्वा वस्तु । ददामि सवेटिकम् । वेष्टिकोष्णीशं(ष)कटिबन्धनं वा । ते । एष दुःशब्दानां फलक्रमो मे सामान्यको भवतु मनुष्यकाना(णा)म् ॥ ४० ॥

१ भामा भाक्षीं ? AB (bc) D, मा मा BE, मा मा मा० G २ दूषिअ ? B (a). ३ हगे AB (bc) EK. ४ अणहे D, अणहो ? H ५ याविदो K. ६ अत्थशद दे देमि B, अत्थशद दं दे देमि B (a), अत्थ शदेमि B (b), अत्थ सद ? K, ७ सुवण्णअ AB (bc) D. ८ देमि B ९ शवेडिअ Ab (c) F, शकोडिअ B (b), शवड्डिअ D, सचोट्टिअ E. १० देमि B. ११ शठाण B, दु शद्दाण H (b) G, दुशच्चाण E, दुश्शद्दाणं H; दुशठाण K. १२ पलक्कमे AB (bc) DE. १३ om B १४ सामाण्णए A B (c) DE, शामण्णे B, सामण्णे H (a), शामण्णे B (b), सामण्णए K, १५ सभोदु B (b) १६ °ईशाआण B (b).

विटः । धिक् । तवैवास्तु ।

चेटः । शन्तं पावं (६०) ।

शकारः । हसति ।

विटः ।

अप्रीतिर्भवतु विमुच्यतां हि हासो
धिक् प्रीतिं परिभवकारिकामनार्याम् ।
मा भूच्च त्वयि मम संगतं कदाचि-
दाच्छिन्नं धनुरिव निर्गुणं त्यजामि ॥ ४१॥

शकारः । भावे, पशीद पशीद । एहि णलिणीए पविशिअ कीलेम्ह (६१) ।

विटः ।

अपतितमपि तावत्सेवमानं भवन्तं
पतितमिव जनोयं मन्यते मामनार्यम् ।
कथमहमनुयायां त्वां हतस्त्रीकमेनं
पुनरपि नगरस्त्रीशङ्किताधाक्षिदृष्टम् ॥ ४२॥

चे०–(६०)शान्तं पापम् । प्रतिहतममङ्गलम् (?) ।

वि०–अप्रीतिरिति । प्रहर्षिणी छन्दः । परिभवो निन्दा । गुणो मौर्वी । प्रसिद्धाः प्राणिनां रमणीया धर्मविशेषाश्च [गुणाः] ॥४१ ॥

श०–(६१)भाव, प्रसीद प्रसीद । एहि नलिन्यां सरस्यां प्रविश्य क्रीडावः ।

वि०– अपतितमिति । अपतितमपि मां पतितं भवन्तं सेवमानं जनः पतितमिव मामनार्यं मन्यत इत्यन्वयः । नगरस्त्रीभिः शङ्कितैरर्धाक्षिभिर्दृष्टं त्वामित्यर्थः । मालिनी छन्दः ॥ ४२ ॥

---

१ °पावं E; twice G. २ °तिरस्वत्तु G. ३ °भकार्यं ? H (a). ४ °भत्वयि K. ५ पसीद पसीद AB (c) DK. ६ एहि प अत्तीए B H (ad)EGK; एहि णलिणिणीए D; एलिहि णलिणिणीए. H. ७ पविसिअ K. ८ कीलम्ह AB (bc) DK. ९ नगरश्री AB (c) DF.

सकरुणम् । वसन्तसेने,

अन्यस्यामपि जातौ मा वेश्याभूस्त्वं हि सुन्दरि ।
चारित्र्यगुणसंपन्ने जायेथा विमले कुले ॥ ४३ ॥

शकारः । मम केलके पुप्फकलण्डकजिण्णुज्जाणे वशन्तशेणिअं मालिअ कहिं पलाअशि । एहि मम आवुत्तश्श अग्गदो वेवहालं देहि (६२) । इति धारयति ।

विटः । ओस्तिष्ठ जाल्म । इति खड्गमाकर्षति ।

शकारः । सभयमपसृत्य । किं ले, भीदेशि । ता गच्छ (६३) ।

विटः । स्वगतम् । न युक्तमवस्थातुम् । भवतु । यत्रार्यशर्विलकचन्दनकप्रभृतयः सन्ति तत्र गच्छामि । इति निष्क्रान्तः ।

अन्य(स्या)मिति । अनुष्टुप् । कस्यांचिदपि जातौ त्वं वेश्या मा भूः । किं त्वीदृशे कुले जायेथाः । वेश्यात्वादेव विपत्तिरियमापतिता । नेदृशी तु कुलीनानामङ्गनानामिति भावः ॥ ४३ ॥

श०–(६२)मदीयपुष्पकरण्डकजीर्णोद्याने वसन्तसेनां मारयित्वा कुत्र पलायसे । एहि ममावृ(वु)त्तस्याधिकारिण इत्यर्थः । अग्रतो व्यवहारं देहि ।

वि०–जाल्मोऽसमीक्ष्यकारी ।

श०–(६३)किं रे, भीतोसि । तदा गच्छ ।

---

१ जाती त्वं ▮ (a). २ चारित्र B B (ad). ३ जायेथा? D. ४ om. B (b). ५ केरके A B (abcd) DEK. ६ पुफ B (a); पुप्फ ▮ (b). ७ करण्डक D, करण्डके K. ८ मलेअ K. ९ आवुत्तस्स AB (c); अउत्तश्श B (a); आउत्तश्श ▮ (b). १० ववहाले AB (bc) D. ११ ताडयति G. १२ आ AB (bc) D; आ E; आः C GJ. १३ तिष्ठ J. १४ °र्षयति G. १५ °मुपसृत्य G. १६ किले(=कलहे) K. १७ आगच्छ B B (ad); गच्छ EK. १८ om. B B (abd). १९ om. B B (ad). २० चन्दनप्र° D.

शकारः । णिधणं गेच्छ । अले थावलका पुत्थका, कीलिशे मए कडे (६४) ।

चेटः । भश्टके, महन्ते अकज्जे कडे (६५) ।

शकारः । अले चेडे, किं भणाशि अकज्जे कडे त्ति । भोदु । एव्वं दाव । नानाभरणान्यवतार्य । गेण्ह एदं अलंकालअं । मए ताव दिण्णे । जेत्तिके वेले अलंकलेमि तेत्तिकं वेलं । मम अण्णं तव (६६) ।

चेटः । भश्टके ज्जेव्व एदे शोहन्ति । किं मम एदेहिं(६७)।

शकारः । ता गेच्छ, एदाइं गोणाइं गेण्हिअ मम केलें-

शा०–(६४) निधनं गच्छ । अरे स्थावरक पुत्रक, कीदृशं मया कृतम् ।

चे०–(६५) भट्टक, महदकार्यं कृतम् ।

श०–(६६) अरे चेट, किं भणसि अकार्यं कृतमिति । भवतु एवं तावत् । गृहाणेतमलंकारम् । मया तावद्दत्तम् । यावत्यां वेलायामलंकरोमि तावतीं वेलां त्वमात्मानमलंकुरु इति शेषः । ममाज्ञा तव ।

चे०–(६७) भट्टक एवैते शोभन्ते । किं ममैतैः ।

श०–(६८)तद्गच्छ । एतान्वृषभान् (एतौ वृषभौ)गृहीत्वा

---

१ गच्छ and Supergin गश्श B (d); गच्छ E ; गच्छ K. २ थावलक AB (bc); थावल H (d); त्थावलक G ; om. K. ३. पुत्तका AB (c); पुप्पथका चेडा H (a); पुश्तका B (b); पुत्तका B (d) J; पुत्थका G. ४ कीलिशे मम H (a). ५ भट्टके AB (abc) CDJ. ६ कदे H (a). ७ अवतीर्य J. ८ इमो एदमल० G. ९ प्पए माव दिण्णे ? G. १० तेत्तिकं AB (cd) CDEGJK. ११ om: H H (a). १२ अणं तव AB (cd) E (=त्वमात्मानमलंकुरु) AB (c); तुमं अप्पाणं अलंकलेहि D; वेल (for वेलं ?) तुमं अप्पाणं मात्थं कलेहि H. १३ भट्टके AB (abc) CD; भट्टके H (d); भट्टकश्यज्जेव्व H; from भट्टके to आभच्छामि om: in text and add in Marg. H (d). १४ एदेहिं E. १५ मए H (d). १६ गश्श B (d); गच्छ E. १७ एदाइ B (d). १८ मह B (d). १९ केलआए AB (bcd) H; केलत्थाए ? E.

काए पोशादवालग्गपदोलिकाए चिट्ट जाव हग्गे आअच्छामि (६८)।

चेटः। जं भट्टके आणवेदि।(६९) इति निष्क्रान्तः।

शकारः। अत्तपलित्ताणे भावे गदे अदंशणं। चेडं वि पाशादबालग्गपदोलिकाए णिअलपूलिदं कदुअ थावइश्शं। एव्वं मन्ते लक्खिदे भोदि। ता गच्छामि। अधवा पेक्खामि दाव एदं। कि एशा मला अदु पुणो वि मालइश्शं। अवलोक्य। कधं शुमला। भोदु। एदिणा पावालएण पच्छादेमि ण।

मदीयायां प्रासादबालाग्रप्रतोलिकायां तिष्ठ यावदहमागच्छामि।

चे०–(६९) यद्भट्टक आज्ञापयति।

शा०–(७०) आत्मपरित्राणे आत्मपरित्राणनिमित्तम्। आत्मरक्षार्थमित्यर्थः। भावो गतोऽदर्शनम्। विटः स्ववधभिया पुनर्न लोचनपथमागमिष्यतीत्यर्थः। चेटमपि प्रासादबालाग्रप्रतोलिकायां निगडपूरितं कृत्वा स्थापयिष्यामि। एवं मन्त्रो रक्षितो भवति। तद्गच्छामि। अथवा पश्यामि तावदेताम्। किमेषा मृताथवा पुनरपि मारयिष्यामि। कथं सुमृता। भवतु। एतेन प्रावारकेण प्रच्छादयाम्येनाम्।

---

१ पासाद DE २ om B (d) E ३ पडोलिआए AB (bc) D, पदोलिआए B (d) E ४ चिट्ठ AB (abc) DJ, चिट्ट B (d) CE. ५ हगे AB (bc) DE ६ अअच्छामि B (d) E ७ भट्टके AB (abc) CDJ ८ पि B (d) ९ पडोलिआए AB (bc) DE, °लिआए B, पडोलीआए B (d). १० °पूलिअ AB (bcd) DG, °पुलिअं E. ११ कडुअ G १२ °इस्सं AB (bc) १३ मत्ते B (d) १४ लक्खिदे B (d), लक्खिदे EK. १५. गच्छामि B (d) E १६ पेक्खामि B (d) E, पेखामि DF. १७ om B B (a) १८ एषा AB (bc), एसा B (ad) १९ अ (अ?)धवा J. २० पुणे? B (d) २१ मालइस्सं B (d) EK २२ सुमला AB (abcd) DE. २३ पावालेण BDK २४ पच्छादेमि B (d); पच्छादेमि E

अधवा णामङ्किदे एशे । ता के वि अज्जपुलिशे पच्चहिजाणेदि[1] । भोदु । एदिणा वादाली[2]पुञ्जिदेण शुक्खपेण्ण[3]पुडेण[4] पच्छादेमि । तथा कृत्वा विचिन्त्य । भोदु । एव्वं दाव । शम्पदं[5] अधिअलणं[6] गच्छिअ[7] ववहालं लिहावेमि । जहा[8] अत्थश्श कालणादो[9] शत्थवाहचालुदत्तकेण[10][11] ममकेलकं पुप्फ[12]कलण्डकं जिण्णुज्जाणं पवेशिअ[13] वशन्तशेणिआ[14] वावादिदे त्ति ।

चालुदत्तविणाशाय[15] कलेमि कवडं णवं ।
णअलीए[16] विशुद्धाए पशुघादं[17] व्व दालुणं ॥४४॥ (७०)

भोदु । गच्छामि[18] । इति निष्क्रम्य दृष्ट्वा सभयम् । अविद मादिके । जेण जेण[19] गच्छामि[20] मग्गेण तेण[21] ज्जेव एशे दुट्ट[22]शमणके

अथवा नामाङ्कित एषः । तत्कोऽप्यार्यपुरुषः प्रत्यभिज्ञास्यति । भवतु । एतेन वातालीपुञ्जितेन शुष्कपर्णपुटेन प्रच्छादयामि । भवत्वेवं तावत् । साम्प्रतमधिकरणं गत्वा व्यवहारं लेखयामि । यथार्थस्य कारणाय सार्थवाहचारुदत्तकेन मदीयं पुष्पकरण्डकं जीर्णोद्यानं प्रवेश्य वसन्तसेना व्यापादितेति । चालुदत्तेति । अनुष्टुप् । चारुदत्तविनाशाय करोमि कपटं नवम् । नगर्यां विशुद्धायां पशुघातमिव दारुणम् ॥४४॥

---

१ पच्चाहिअणेदि AB (c) DG ; पच्चहि आणेदि ? J. २ वादालि० B (d) ३ °पण ? B (ad). ४ °पुट्टेण B (d); °वुन्देण DH. ५ संपदं B (abcd) J. ६ अहिअल० G. ७ गच्छीअ AB (c); गच्छिअ B (d); गच्छिअ FK. ८ जधा B B (ad) E. ९ कालणाए B (bcd); कालणाए DEK; कालणआए G. १० शत्थवाहपुत्तचालु° B; शत्थवाहचालु° B (bcd) CDE; शत्थवाहउत्तचालु° G; शत्थवाहपुत्तचालु° K. ११ चालुदत्तकेण B (d) G. १२ पुप्फ° B (a); पुप्फ° B (bd). १३ °सिअ B (d) DE. १४ वसन्त° १५ Not a verse with AB (c). १६ णअलिए AB (c) १७ पशुघादं ? B (a), °घातं च D; °घातं व ? H. १८ गच्छामि B (d) E. १९ जेण्ण जेण्ण B (a); om. K. २० गच्छामि AB (c) E; मग्गेण ग° B (b); गच्छामि B (d); मग्गेण गच्छा° E. २१ तेण तेण० B (a) G. २२ दुट्ट° AB (c) J, दुट्ट° B (a) CD, दुट्ट° B (b) E, दुट्ठ° B (d).

गोहिदकशाओदकं चीवेलं गेण्हिअ ओअच्छादि । एशे मए णशिच्छिअ वाहिदे कदवेले कदा वि मं पेक्खिअ एदेण मालिदेत्ति पआशाइश्शादि । ता कधं गच्छामि । अवलोक्य । भोदु । एदं अद्धपडिदं पोआलखण्डं उल्लङ्घिअ गच्छामि ।

एशोम्हि तुलिद तुलिदे लङ्काणअलीए गअणे गच्छन्ते ।
भूमीए पाआले हणुमशिहले विअ महेन्दे ॥ ४५ ॥(७१)

इति निष्क्रान्तः ।

---

(७१) भवतु । गच्छामि । अविद मादिके इदमतिखे(खे)दार्थकम् । येन येन गच्छामि मार्गेण तेनैवैष दुष्टभ्रमणको गृहीतकषायोदकं चीवरं गृहीत्वागच्छति । एष मया नसि छिदया वाहितः कृतवैरः कदापि मां प्रेक्ष्यैतेन मारितेति प्रकाशयिष्यति । तत्कथं गच्छामि । भवतु । एतमर्धपतितं प्राकारखण्डमुल्लङ्घ्य गच्छामि । एशो ह्मीति । आर्याछन्दः । अम्हीत्यहमर्थकमव्ययम् । तुम्हीति त्वरितामित्यर्थः । एषोऽहं त्वरितं मुक्तिो लङ्कानगर्यां गगने गच्छन् । भूम्यां पाताले हनूमच्छिखरे इव महेन्द्रः ॥ ४५ ॥ महेन्द्रशिखरादिव हनूमानिति वक्तव्ये शकारोक्त्या(क्त्या) विपरीतमित्यसकृदावेदितम् ।

---

१ गहित DG २ चविले B (a). ३ आगच्छदि B B (a), आगमदि B (d) B आगच्छदि K. ४ णसेछिअ AB (c), णछिअ B; णछिअ B (d) K, ण नासापे मउदानछिअ ? वाहिदेले E. णशिअ G. ५ कआवि AB (bc) D, कमावि B (d), कयावि E ६ पेक्खिय D, देक्खिय H. ७ एदेन K ८ °इत्ति BDE FGK ९ पआसइस्सदि AB (c), पआसयि० D, पआसयिस्सदि H. १० गच्छामि E ११ अमशो ऽव० B (a). १२ अद्धप० H. १३ पागाल° AB (bcd) EK, पागार D, पागार (पागारं) H. १४ उल्लंघिय DH १५ om AD (c) D, तुदे B (a), तुलितुलिदे B (b), १६ °णअलिए D, लकरणअलिए H. १७ गणअ AB (bcd) EF Corr. गअण B (d), गअण BGK; गअअण B (a), गमणे D, गअणे ? H १८ गच्छन्ते B (d), गच्छन्तो E, गच्छन्ते K. १९ भूमिए DH. २० पाआलि ? H २१ हणूमे DH, हणूमाणि ? हले ? G २२ शिहले सहदे ? H.

प्रविश्य पटाक्षेपेण संवाहको

भिक्षुः । पक्खालिदे एशे मए चीवलखण्डे । किं णु हु शाहाए शुक्खावइश्शं । इध वाणला विलुम्पन्ति । किं णु हु भूँमीए । धूलीदोशे होदि । ता कहिं पशालिअ शुक्खावइश्शं । दूक्षा । भोदु । इध वादालीपुंञ्जिदे शुक्खवत्तशंञ्चेए पशालइश्शं । तथा कृत्वा । णमो बुद्धश्श । इत्युपविशति । भोदु । धम्मक्खलाइं उदाहलामि । पञ्चजण जेण मालिदा । इत्यादि पूर्वोक्तं पठति । अधवा अलं मम एदेण शग्गेण ।

पटाक्षेपेणेति नेपथ्यपटमुद्घाट्य प्रविष्ट इत्यर्थः । यस्तावदेवमेवागतः पात्रविशेषः सोपटाक्षेपेणेति नाटके संकेतः । एवमेवेदमिह पूर्वापरत्र बोध्यम् ।

भिक्षुः—(७२) प्रक्षालितमेतन्मया चीवरखण्डम् । किं नु खलु शाखायां शुष्का (शुष्का)वइश्शम् । शुष्कं करिष्यामीत्यर्थः । इह वानरा विलुम्पन्ति । किं नु खलु भूम्याम् । धूलीदोषो भवति । तत्कुत्र प्रसार्य शुष्कं करिष्यामि । भवतु । इह वातालीपुञ्जिते शुष्कपत्रसंचये प्रसारयिष्यामि । नमो बुद्धस्य । बुद्धायेत्यर्थः । भवतु धर्माक्षराण्युदाहरामि । पञ्चजना येन मारिता इत्याद्यङ्कादावुक्तं श्लोकद्वयं पठतीत्य-

१ प्रविश्य पटी° AB (bc) G; Pr. m. प्रविश्यपटी° Corr. प्रविश्य पटी° B (d); प्रविश्यापटीक्षे° J; अविश्यापटा° K. २ om. B B (a). ३ पक्खाडिदे AB (bc) DF; पक्खालिदे B (a); पक्खाडिदे [illegible] (d) EK; पक्खालिदे G. ४ किं ण हु B (b) E; किम हु B (d) ५ शुक्खाविश्शं AB (bc) DE. ६ विलुपान्ति [illegible] (d); विलुप्पान्दि DH. ७ भूमिए D. ८ भोदि [illegible] [illegible] (ad) EG. ९ पशालिअ AB (abcd) DE. १० °पुञ्जिदे शु एव G; पुञ्जिदे ! H. ११ °संचये B. (ab); °संचए CEJ; °संचएसु° G. १२ पशालइश्शं AB (c); एशु पशा° B B (d); शु पक्खाल° B (b) पशुशश° E; पशुवशालयिष्यं K. १३ धम्मक्खलाइं J. १४ पञ्चजण इत्यादि° BCE; पञ्चजणेत्यादि B(a)H; पञ्चजणा and the whole given in full D. १५ ण मालिदे E; मालिदे इत्यादि° AB (c) F; मलिदा (मा°)? J. १६ शग्गेण [illegible] (abd).

जाव ताए बुद्धोवाशिआए पच्चुवआलं ण कलेमि जाए दशाणं शुवण्णकाणं किंदे जूदिअलेहिं णिक्कीदे । तदो पहुदि ताए कीदं विअ अत्ताणअं अवगच्छामि । दृष्ट्वा । किं णु हु पण्णोदले शमुश्शशदि । अधवा

वादादवेण तत्ता चीवलतोएण तिम्मिदा पत्ता ।
एदे विथिण्णपत्ता मण्णे पत्ता विअ फुलन्ति ॥४६॥(७२)

वसन्तसेना संज्ञां लब्ध्वा हस्तं दर्शयति ।

भिक्षुः । हा हा शुद्धालंकालभूशिदे इत्थिआहत्थे णिक्कमदि । कधं दुदिए वि हत्थे । बहुविधं निर्वर्ण्य । पच्चभिआणामि

र्थः । व्याख्यातम् । अथवालं ममैतेन स्वर्गेण । मोक्षेणेत्यर्थः । याव-त्तस्या वसन्तसेनाया इत्यर्थः । बुद्धोपासिकायाः प्रत्युपकारं न करोमि यया दशानां सुवर्णकाणां(नां)कृते द्यूतकराभ्यां निष्क्रीतः । ततः प्रभृ-ति तया क्रीतमिवात्मानमवगच्छामि । किं नु खलु पर्णोदरे समुच्छ्व-सिति । अथवा । वादादवेणेति । आर्याच्छन्दः । वातातपेन तप्ता-नि चीवरतोयेनार्द्राणि पत्राणि । एतानि विस्तीर्णपत्राः(णि) प्रसारितपक्षाः मन्ये पत्राः-पक्षिण इव स्फुरन्ति ॥ ४६ ॥ संज्ञां चेतनाम् ।

(७२) शुद्धालंकारभूषितः स्त्रीहस्तो निष्क्रामति । कथं द्वितीयो-

१ जावत्ताए D. २ °सिआए H. ३ °कालं BH. ४ दिशाणं ? AB (bc). ५ सुवण्ण॰ AB (c) D ; सुवण B (abd). ६ कदे AB (bcd) DEG. ७ ज्जूदि° B (b); जूद° H. ८ णिक्किदे AB (abcd) ; क्किणिदे E , णिकीदे H. ९ उवकीदं K. १० अत्ताणं D. ११ समूश्शशादि AB (c), समूशशादि B (a) ; समुशशादि B (b), शमूश्श-शादि H (d) EGK; समुश्शश्शिदि DH. १२ अथवा B (b) १३ संतत्ता B (a). १४ ची-वर H (d). १५ °तोयेण D ; °जलेण J; °दोएण K. १६ तिम्मिदा (=आर्द्राणि) AB (c); तिम्मिद H (a) ; तिम्मिदा D. १७ विदिण्ण AB (c) , वित्थिण्ण B (a); विझिण ? B (b) ; विदिण D , विदिण्ण F. १८ पुत्ता ? D. १९ पत्ता थ B (d) २० फुरन्ति AB (abcd) DF, फुरन्ति ? E. २१ °लकार AB (abcd) DE. २२ भूषिदे AB (c) ; भूसिदे H (ab) K ; भूशिशिदे ? B (d) ; भूषिदे (दे) E. २३ From णिक्कमदि ......हत्थे om. B (a) २४ दुदिए D. २५ °भिवजाणामि B (a).

विअ एदं हत्थं । अधवा किं विचालेण । शच्चं शो ज्जेव्व हत्थे जेण मे अभअं दिण्णं । भोदु । पेक्खिश्शं । नाट्येनोद्घाट्य दृष्ट्वा प्रत्यभिज्ञाय च । शा ज्जेव्व बुद्धोवाशिआ (७३) ।

वसन्तसेना । पानीयमाकाङ्क्षति ।

भिक्षुः । कधं उदअं मग्गेदि । दूले च दिग्घिआ । किं दाणिं एत्थ कलइश्शं । भोदु । एदं चीवलं शे उवलि गालइश्शं (७४) । तथा करोति ।

वसन्तसेना । संज्ञां लब्ध्वोत्तिष्ठति ।

भिक्षुः । पटान्तेन वीजयति ।

वसन्तसेना । अज्ज को तुमं (७५) ।

भिक्षुः । किं मं ण शुमलेदि बुद्धोवाशिआ दशशुवण्णणिक्कीदं (७६) ।

पि हस्तः । प्रत्यभिजानामीवैतं हस्तम् । अथवा किं विचारेण । सत्यं स एव हस्तो येन मेऽभयं दत्तम् । भवतु । पश्यामि । सैव बुद्धोपासिका ।

भि०–(७४) कथमुदकं याचते । दूरे च दीर्घिका । किमिदानीमत्र करिष्यामि । भवतु । एतच्चीवरमस्या उपरि गालयिष्यामि ।

वस०–(७५) आर्य कस्त्वम् ।

भि०–(७६) किं मां न स्मरति बुद्धोपासिका दशसुवर्णनिष्क्रीतम् ।

---

१ विचारेण AB (abcd)E. २ सचं D. ३ अहअं G; अभअं H. ४ पेक्खिश्शामि B (d); पेक्खिस्से K. ५ दिग्घिआ H (a); दिग्घिआ E. ६ किं दा and on marg. ४ for पि B (d). ७ कलिश्शं DK. ८ से D. ९ उवरि AB (abc) DEK; उवरी ? B (d). १० गालइश्शं DH, गालस्सं EK, गलइश्शं G. ११ ण मं B, B (a). १२ शुमलादि B (ad) E. १३ °सुवण्ण° B (abd).

तुहिं शमइशाशिदमणा भाविअ उवाशिआ गेहं गमइशादि ।
ता शेणं शेणं गच्छदु बुद्धोवाशिआ । इति परिक्रामतः । दृष्ट्वा ।
ओशोलध अँज्जा ओशोलध । एशा तलुणी इत्थिआ । एँशो
भिक्खु त्ति । शुद्धे मम एशो धम्मे । हत्थशंञ्जदमुहशञ्जँद-
इँन्दिअशंञ्जदे शे क्खु माणुंशे । किं कलेदि तश्श लाँअउले ।
पॅलल्लोअ हत्थे णिश्चले (८१) ।

इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।

वसन्तसेनामोटनो नामाष्टमोऽङ्कः ।

लयमिति स्फुटम् । ता ततः । शेणं शेणं शनैःशनैः । गच्छतु बुद्धोपासिका । अपसरतार्या अपसरत । एषा तरुणी स्त्री । एष भिक्षुरिति । शुद्धो ममैष धर्मः । हस्तसंयतमुखसंयतेन्द्रियसंयतः स खलु मनुष्यः । किं करोति तस्य राजकुलम् । परलोको हस्ते निश्चलः । यो धर्मात्मा तस्य न कापि भीरित्यर्थः ।

इति श्रीमन्मृच्छकटिकप्रकरणव्याख्यायां लल्लादीक्षितसंख्यावता महत्या निरालम्बनया भावनया निर्मिताया वसन्तसेनामोटनो नामाष्टमाङ्कः संपूर्णतामफाणीत् ॥ ८ ॥

---

१ °शिअ॰ G. २ शेशु H. ३ ओशलध ओशलध H (ab). ४ अज्जा अज्जा G. ५ om. G. ६ अत्थिआ B (d) E. ७ एशो AB (abcd) CDJ. ८ हित्थ ? B (b.) ९ संजद AB (abcd) D; संजदे K. १० om. DH; °जदे K. ११ इन्दिय° J. १२ °संजदे DE; °शन्तदेशे (=शान्तदेशे) K. १३ माणुश्शे B (a); माणुशेश्शे ? B (d). १४ लाउले BB (abd) E; लाउले ? K. १५ पललोहत्थे D ; विपललो-अहत्थे K. १६ णिच्चले B (a) J; णिच्चल्ले ? H; णिश्चले K. १७ इति मृच्छकटिकायां वस &c. BCDHJ; इति वसन्तसेनामाटनं नाम &c., K.

नवमोऽङ्कः ।

ततः प्रविशति

शोधनकः । आणत्तम्हि अधिअरणभोइएहिं अरे सोहणआ, ववहारमण्डवं गदुअ आसणाइं सज्जीकरेहि त्ति । ता जाव अधिअरणमण्डवं सज्जिदुं गच्छामि । परिक्रम्यावलोक्य च । एदं अधिअरणमण्डवं । एस पविसामि । प्रविश्य संमार्ज्यासनमाधाय । विवित्तं कारिदं मए अधिअरणमण्डवं । विरइदा मए आसणा । ता जाव अधिअरणिआणं उण णिवेदेमि । प्रि-

श्रीः । शोधनकः–(१)आज्ञप्तोस्म्यधिकरणभोजकैः । अधिकरणं राज्यनि(?)दानं न्यायविवादस्थलं प्रसिद्ध यावन्यामिदानीं राज्यसृष्टी अदालत इति यदुच्यते तत् । तस्य भोजकाः प्रभवस्तैरित्यर्थः । आज्ञामेवाह । अरे शोधनक, व्यवहारमण्डपं गत्वासनानि सज्जीकुर्विति । तद्यावदधिकरणमण्डपं सज्जितुं गच्छामि । एषोधिकरणमण्डपः। एष प्रविशामि । विविक्तः पूतः स्वच्छ-इत्यर्थः । कारितो मयाधिकरणमण्डपः । विरचितानि मयासनानि । तद्यावदधिकरणिकानां पुन-

१ इति ? H. २ अधिअलण AB (abcd) DG, (here as well as throughout the whole page) आधिएलण ? E ३ भोइएहिं B B (a), भोअइएहिं D, भोगाईएहिं H, भोइएहि K. ४ अले AB (abcd) DF. ५ ववहाल AB (abcd) [illegible] ६ मण्डवं सज्जिदु गडेनि ता गच्छामि K. for मण्डवं... . . गच्छामि ७ °कलेहि AB (abcd) DE. ८ ता पवि° B, एश AB (bcd). ९ पविशामि AB (abcd) DF. १० विचित्तं ? [illegible] (d), विवतं ? H. ११ मएधिअरण B (d). १२ °दाइ DH. १३ °णाइं DH, आसणाइ ? F. १४ °लणि° AB (abcd) D. अलणिआआणं ? E, °अलआणं K.

कायावलोक्य च । कधं एसो रेहिअस्सालो दुट्टदुज्जणमणुस्सो इदो एव्व आअच्छदि । ता दिट्ठिपधं परिहरिअ गमिस्सं (१) ।
इत्येकान्ते स्थितः ।

ततः प्रविशत्युज्ज्वलवेषधारी

शकारः ।

ण्हादेहं शलिलजेलेहिं पाणिएहिं
उज्जाणे उववणकाणणे णिशण्णे ।
णालीहिं शह जुवदीहिं इत्थियाहिं
गन्धव्वेहि शुविहिदएहिं अङ्गकेहिं ॥ १ ॥

निषेदयामि । कथमेष राष्ट्रियश्यालो दुष्टदुर्जनमनुष्य इत एवागच्छति । तद्दृष्टिपथं परिहृत्य गमिष्यामि ।

शका०–(१)ण्हादेहमिति । प्रहर्षिणी छन्दः । स्नातोहं सलिलजलैः पानीयैरुद्यान उपवनकानने निषण्णः । नारीभिः सह युवतीभिः स्त्रीभिर्गन्धर्वैः सुविहितैरङ्गकैः ॥ १ ॥ खणेण गण्ठीति । उपेन्द्रवज्राच्छन्दः । क्षणेन ग्रन्थिः क्षणं जूटको मे क्षणेन मे चञ्चलकुन्तला वा । क्षणेन मुक्ताः क्षणमूर्ध्वचूडाः चित्रो विचित्रोहं राजश्यालः ॥२॥ राजश्यालत्वेन मयि सर्वं संभाव्यत इति भावः । हगे इत्येकारो लघुः

१ om. B (d) K. २ एसो AB (abcd) DEFGK. ३ लट्ठिअ AB (bc) FGK; लट्ठिअ B (ad) D; लटिअ E. ४ शाले AB (abc) DEFGK; शालो B; शाल B (d). ५ दुट्ट दुज्ज° ? K. ६ मणुस्से AB (abcd) DEK; मणुशे ? F. ७ एदो F. ८ भोदु B (d) E. ९ परिहरिअ B (d). १० गमिस्सं F. ११ उ-ज्जल AB (c). १२ वेशः AB, B (abc) CJ. १३ ण्हादेहं AB (c) F; ण्होदहे D? B (b); ण्हादेहं D; ण्हादेहं H. १४ °जलेहि CJ. १५ °कानने AB (c). १६ णि-शंणे F; निसण्णे K. १७ नारीहिं K. १८ सह AB (abcd) JK. १९ जुअदीहिं B (d), जुवदीहि J; C २० इत्थिकाहिं AB (ac) FG; इत्थि (त्थि) काहिं B (b); इत्थि-काहिं B (d) E; इत्थिआहिं CDJ; इत्थियेहिं K. २१ गन्धव्वे विअ शुहिदेहिं अङ्ग° BCJ; गन्धेहिं शुवि° DH; 'वच्छेहिं शुवि° E; गन्धव्वो शुवि° K.

खणेण गण्ठी खण जूलेके मे
खणेण मे चञ्चलकुन्तले वा ।
खणेण मुक्के खण उद्धचूडे
चित्ते विचित्ते हगे लाअशाले ॥ २ ॥

अवि अ । विशगण्ठिगब्भंपविश्टेण विअ कीडेएण अन्तलं मग्गमाणेण पाविदं मए महदन्तलं । ता कश्श एदं किविणचेश्टिअं पाडइश्शं । स्मृत्वा । आं शुमालिदं मए । दलिद्दचालुदत्तश्श एदं किविणचेश्टिअं पाडइश्शं । अण्णं च । दलिद्दे क्खु शे । तश्श शव्वं शम्भावीअदि । भोदु । अधि-

पठनीयः । एहिं इत्यनुस्वारस्य लघुत्वं च तत्र तत्र बोध्यम् । अपि च । विषग्रन्थिगर्भप्रविष्टेनेव कीटकेनान्तरं मार्गमाणेन प्राप्तं मया महदन्तरम् । तत्कस्य । उपरीति शेषः । एतत्कृपणचेष्टितं पातयिष्यामि । एतद्वसन्तसेनामारणरूपं कृपणं दीनं स्वशाक्यमित्यर्थः । कृपणं च तच्चेष्टितं चेति कर्मधारयः । आं स्मृतं मया । दरिद्रचारुदत्तस्य (एतत्कृपणचेष्टितं पातयिष्यामि । अन्यच्च । दरिद्रः खलु सः । तस्य सर्वं) संभाव्यते । भवतु । अधिकरणमण्डपं गत्वाग्रतो व्यवहारं लेखयिष्यामि । यथा

१ गड्डी AB (bc), गठी B (d) गड्डी E, खणेण गण्ठी &c, one line om. G. २ जूलकि मे E, जुदिका K, ३ व खणण B (d) ४ वा ला खणकुन्त॰ E ५ This half first and then the first half after it K. ६ उद्ध (ध्व) ? चूडे E ७ °त्तिविचित्ते K. ८ विगाठि B (a), विशगण्ठि पवि॰ गब्भ om B (d) E, केशगाठि K ९ पविठ्येण AB(c), पविट्टेण B (ab) H J, पविट्टुण B (d) १० विअ ? E. ११ किमिणके B (d) E १२ अनल AB (bcd) EK अत्तन G १३ om B (a) १४ °दत्तल AB (bcd), °दत्तल DH, पाविदमहदंतल E. १५ ॰चेट्टिअ AB (bc) CDGJ, किमिणचिट्टिअ B (ad) EK १६ पालइश्शं AB (bcd) DFK, पालइस्स G. १७ om CJ, आ E १८ चाह॰ AB (bcd) D °दत्तश्श तूलश्श B (d) चारुदत्तश्श शचवश्श F, ॰दत्तश्श शलूतश्श K १९ एद ... शव्व om AB (bc) DFG २० स्मृत्वा अण च K. २१ शश्च तश्य K. २२ सभावीअदि AB (bc) DFG, °वाअदि ? E

अलणमण्डवं गदुअ अग्गदो ववहालं लिहावइश्शं। जधा चालुदत्ताकेण वशन्तशेणिआ मोडिअ मालिदा। ता जाव अधिअलणमण्डवं ज्जेव्व गच्छामि। परिक्रम्यावलोक्य च। एदं तं अधिअलणमण्डवं। एत्थ पविशामि। प्रविश्यावलोक्य च। कधं आशणाइं दिण्णाइं चिट्ठन्ति। दाव आअश्शन्ति अधिअलणभोइआ। एदेश्शिं दुव्वचत्तले मुहुत्तअं उवविशिअ पडिवालइश्शं (२)। तथा स्थितः।

शोधनकः। अन्यतः परिक्रम्य पुरो दृष्ट्वा। एदे अधिअरणिआ आअच्छन्ति। तो जाव उवसप्पामि (३)। इत्युपसर्पति।

ततः प्रविशति श्रेष्ठिकायस्थादिपरिवृतः

अधिकरणिकः। भो भोः श्रेष्ठिकायस्थौ।

चारुदत्तकेन वसन्तसेनिका मोटयित्वा मारिता। तद्यावदधिकरणमण्डपमेव गच्छामि। एतत्तदधिकरणमण्डपम्। अत्र प्रविशामि। कथमासनानि दत्तानि तिष्ठन्ति। तावदागच्छन्त्यधिकरणभोजकाः। एतस्मिन्दूर्वाचत्वरे मुहूर्तमुपविश्य प्रतिपालयिष्यामि। प्रतिपालनं मार्गप्रतीक्षा।

शोध०–(३)एतेधिकरणिका आगच्छन्ति। तद्यावदुपसर्पामि। श्रेष्ठी वणिक्। सेठ इति भाषापि। कायस्थः प्रसिद्धः। सर्वमिदं स्पष्टं मिताक्षरायाम्।

---

१ °अरण AB (bcd) D. Throughout the page the same. २ अज्जचालु० B, H (a); चारु० D. ३ °सेणिआ F. ४ मोडय च कधं H (a). ५ एच्छ E. ६ आसणाइं DK. ७ चिट्ठदिन्ति AB (bc) FG, दिट्ठन्ति B (a); चिट्ठंति H (d); चिट्ठंति C; चिट्ठदिन्ति D; विचिट्ठन्ति E! चिट्ठन्ति J; चिट्ठदि K. ८ आअच्छन्ति CJ; आअश्यन्ति E. ९ °अरण° EK. १० ओदु एदश्शि B (d) E; ए ए दश्शि? D ११ दुव्वाचत्तले DH; डव्वचत्तले K. १२ मुहुत्तं B (d) १३ इति स्थितः H H (a). १४ पुरतो B (d). १५ °अलणिआ D. १६ om. B (a). १७ °दिभिः H. १८ °वृत आधि° DF. १९ आधि० AB (c) DFH.

तौ । आणवेदु अज्जो (४) ।

अधिकरणिकः । व्यवहारपराधीनतया दुष्करं खलु परचित्तग्रहणमधिकरणिकैः ।

छन्नं कार्यमुपक्षिपन्ति पुरुषा न्यायेन दूरीकृतं
स्वान्दोषान्कथयन्ति नाधिकरणे रागाभिभूताः स्वयम् ।
तैः पक्षापरपक्षवर्धितबलैर्दोषैर्नृपः स्पृश्यते
संक्षेपादपवाद एव सुलभो द्रष्टुर्गुणो दूरतः ॥ ३ ॥

तौ—(४) तौ श्रेष्ठिकायस्थौ । आज्ञापयत्वार्यः ।

अधि०—व्यवहारपराधीनतया व्यवहारस्य पराधीनतया परस्याधीनतया तन्मात्रप्रयोज्यत्वेन परस्यान्यस्य । अन्यत्स्मृतिशास्त्रं कामन्दकादिनीतिशास्त्रं बुद्धिश्च निसर्गपटुी सत्यासत्यपराभिप्रायज्ञानं दुष्करमधिकरणिकैरित्यर्थः । इदमेवाह श्लोकत्रयेण ।

छन्नमिति । इदं श्लोकद्वयं किंचिद्विशेषं वहदेकार्थमेव । छन्नसत्यं कार्यमसत्येनाच्छादितमसत्यं सत्येन च्छन्नमित्यर्थः । न्यायो दिव्यप्रमाणादिभान्निर्णयः । प्रमाण वाचनिकं चाक्षुष पत्रलेखादि वा । एतदभावे दिव्यमवतरतीति ध्येयम् । अधिकरणे स्वान्दोषान्पुरुषा न कथयन्ति । यत. स्वय रागलोभाभिभूतास्तैरीदृशैः पुंभिः पक्षापरपक्षाभ्यां वर्धितानि बलानि सामर्थ्यानि येषां तैर्दोषैरित्यर्थः । पक्षः स्वीयत्वाभिमानवान् । अपरपक्षः स्वीयत्वाभिमानशून्यः द्रष्टु प्राड्विवाकस्य । स्पष्ट शिष्टं विदुषाम् । [शार्दूलविक्रीडित छन्दः] ॥ ३ ॥

---

१ तभी B, B (a) २ व्यवहाराधीनतया B(a) ३ om G ४ पर om B (d) ५ अधि० AB (c) Df. ६ छद्म ? B (a) ७ Corr. कृत। B (d).

अपि च ।

छन्नं दोषमुदाहरन्ति कुपिता न्यायेन दूरीकृताः
स्वान्दोषान्कथयन्ति नाधिकरणे सन्तोऽपि नष्टा ध्रुवम् ।
ये पक्षापरपक्षदोषसहिताः पापानि संकुर्वते
संक्षेपादपवाद एव सुलभो द्रष्टुर्गुणो दूरतः ॥ ४ ॥

यतः अधिकरणिकः खलु ।

शास्त्रज्ञः कपटानुसारकुशलो वक्ता न च क्रोधन-
स्तुल्यो मित्रपरस्वकेषु चरितं दृष्ट्वैव दत्तोत्तरः ।
क्लीबान्पालयिता शठान्व्यथयिता धर्म्यो न लोभान्वितो
द्वार्भावे परतत्त्वबद्धहृदयो राज्ञश्च कोपापहः ॥ ५ ॥

छन्नं कार्यं प्रतिपाद्य छन्नं दोषं प्रतिपादयति । छन्नं दोषमिति । सन्तोऽपि साधवः सदाचारा अपि ये रागादिना पक्षापरपक्षीयैर्दोषैः सहिताः पापानि संकुर्वते ते ध्रुवं नष्टा लोकद्वयभ्रष्टा इत्यर्थः । स्पष्टमवशिष्टं शिष्टानाम् । [पूर्वोक्तमेव छन्दः] ॥ ४ ॥

इदानीं न्यायद्रष्टुर्लक्षणमाह । यत इत्यादिना । अधिकरणमुक्तम् । तत्प्रयोजनमस्येत्यधिकरणिकः-प्राड्विवाकः । 'प्रयोजनम्' इति ठक् । अधिकरणमस्यास्तीत्यधिकरणिकः । 'अत इनि(नि)ठनौ' इति ठन्वा । स्फुटमिदं मिताक्षरादिषु । शास्त्रज्ञ इति । क्लीबानसमर्थवा(र्थान्) । धर्म्यो धर्मादनपेतः । द्वार्भावे(?) । [पूर्वोक्तमेव छन्दः] ॥ ५ ॥

---

१ शङ्कुर्वते K. २ om. E. ३ भापि° E. ४ °नुकार Corr. marg. B (d). ५ चन BB (ab). ६ तुल्योऽमित्र B (d); तुल्ये मित्र D. ७ चरितें AB B (abcd) DFGK. ८ दृष्टे च B B (abd) E; दृष्ट्वैव B. ९ दत्तोदरः K. १० °यता? B (d). ११ धर्म्येऽप्रतिलो° AB (c) CDF; धर्म्योऽप्रतिलो° J. धर्मो न° K. १२ द्वार्भावे K. १३ °तत्त्व B (a).

श्रेष्ठिकायस्थौ । अज्जस्स वि णाम गुणे दोसो त्ति वुच्चदि । जइ एव्वं ता चन्दालोए वि अन्धआरो त्ति वुचँदि (५) ।

अधिकरणिकः । भद्र शोधनक, अधिकरणमण्डपस्य मार्गमादेशय ।

शोधनकः । एदु एदु अधिअरणभोइँओ एदु (६) ।

इति परिक्रामन्ति ।

शोधनकः । एदं अधिअरणमण्डवं । ता पविसन्तु अधिअरणभोइआ (७) । सर्वे चे प्रविशन्ति ।

अधिकरणिकः । भद्र शोधनक, बहिर्निष्क्रम्य ज्ञायतां कः कः कार्यार्थीति ।

शोधनकः । जं अज्जो आणवेदि । इति निष्क्रम्य । अज्जा अधिअरणिआ भणन्ति को को इध कज्जत्थी त्ति (८) ।

श्रेष्ठिकायस्थौ—(५) आर्यस्यापि नाम गुणे दोष इत्युच्यते । यद्येवं तदा चन्द्रालोकेऽप्यन्धकार इत्युच्यते ।

शोध०—(६) एत्वेत्वधिकरणभोजक एतु ।

शोध०—(७) अयमधिकरणमण्डपः । तत्प्रविशन्त्वधिकरणभोजकाः ।

शोध०—(८) यदार्य आज्ञापयति । आर्या अधिकरणिका भणन्ति कः क इह कार्यार्थीति ।

---

१ om. B B (a). २ दोष० AB B (bcd) DEK; दोसंति F. ३ जइ AB (c) DF, जदि BEK. ४ एव K. ५ चंदलोआवि ? K. ६ अधकाआरो? B (a). ७ वुन्नति F; वुचांदि K. ८ आधि० D ९ ०अरण AB (abcd) EF. १० भोइज्जो AB (bc) EFGK, भोइज्जो Corr भोइओ B (d), भोईआ B (a) ११ ०मति B (d). १२ मण्डवं D. १३ पविस-दु DEFGK १४ आधिअलण० D, अधिकरण० H. १५ om. DH, सर्वे दर्पविशन्ति B B (abd) GK. १६ om. B B (a). १७ om. B B (a).

शकारः । सदर्पम् । उवत्थिए अधिअलणिए । साटोपं परिक्रम्य । हग्गे वलपुलिशे मणुश्शे वाशुदेवे लँट्ठिअशाले लँअशाले कज्जत्थी (९) ।

शोधनकः । ससंभ्रमम् । हीमादिके पढमं ज्जेव्व रँट्ठिअसाँलो कज्जत्थी । भोदु । अज्जें मुहुत्तं चिट्ठ । दाव अधिअरणिआणं णिवेदेमि । उपगम्य । अज्जा, एँसो क्खु रँट्ठिअसाँलो कज्जत्थी ववहारं उवत्थिदो (१०) ।

अधिकरणिकः । कथं प्रथममेव राष्ट्रियश्यालः कार्यार्थी । यथा सूर्योदये उपरागो महापुरुषनिपातमेव कथयति ।

शका०–(९) उपस्थिता अधिकरणिकाः। अहं वरपुरु(षो)मनुष्यो वासुदेवो राष्ट्रियश्यालो राजश्यालः कार्यार्थी ।

शोध०–(१०)ससंभ्रमं सभयमित्यर्थः । हीमादिके खेदे । प्रथममेव राष्ट्रियश्यालः कार्यार्थी । भवतु । आर्य मुहूर्तं तिष्ठ। तावदधिकरणिकानां निवेदयामि । आर्याः एष खलु राष्ट्रियश्यालः कार्यार्थी व्यवहारमुपस्थितः ।

[अधि०]–उपरागो ग्रहणम् । व्याकुलेन निबिडेन ।

१ आधिअलणिके D. २ हगे AB (bcd) DEGK. ३ पुलिश० AB (bcd) EG. ४ लट्ठिअ AB (bc) JK, लड्डिअ B (d) CD. ५ शिआल B (bcd) DK. अशाले.... चिट्ठ next page om. B (a). ६ राअ° B (d). ७ हीमादिके B, हामादिके DH. ८ पढमं AB (c); पडमं K. ९ लट्ठिअ° AB (bc); लट्ठिअ° B (d) DEK; रट्ठिअ° C. १० °शाले AB (c) D; शालके Corr. सालो B (d) EK; शाले CJ. ११ अज्जा B (b). १२ मुहुत्तअं BE; मुहुत्ते B (b). १३ °अलणिआणं AB (abcd) E; अधिअल० D. १४ om. B (a). १५ अज्ज B (d). १६ एसे DH. १७ लट्ठिअ° AB (bc) D; लड्डिअ° B (ad) EK; रट्ठिअ° C. १८ °शाले AB (c) D Same Corr सालो B (ab); °श्यालो E; °शालो K. १९ ववहालमुव° AB (cd) CDE; ववहाललमुव ? B (b); ववहालं उव० G. २० ०त्थिदे B (d) DEH; °ट्ठिदो G. २१ आधि० D. २२ ०रागे ? K.

शोधनक, व्याकुलेनाद्य व्यवहारेण भवितव्यम् । भद्र, निष्क्रम्योच्यतां गच्छाद्य न दृश्यते तव व्यवहार इति ।

शोधनकः । जं अज्जो आणवेदि त्ति (११) । निष्क्रम्य शकारमुपगम्य । अज्ज, अधिअरणिआ भणन्ति । अज्ज गच्छ । ण दीसदि तव ववहारो (१२) ।

शकारः । सक्रोधम् । किं ण दीशदि मम ववहाले । जइ ण दीशदि तदो आउत्तं लाआणं पालेअं बहिणीवदि विण्णविअ बहिणिं अत्तिकं चँ विण्णविअ एदं अधिअलणिअं फेलिअ एत्थ अण्णं अधिअलणिअं ठावइश्शं (१३) । इति गन्तुमिच्छति ।

शोध०—(११) यदार्य आज्ञापयतीति । (१२) आर्य अधिकरणिका भणन्ति । आर्य गच्छ । न दृश्यते तव व्यवहारः ।

शका०—(१३) किं न दृश्यते मम व्यवहारः । यदि न दृश्यते तदावृ(वु)त्तं भगिनीधवमित्यर्थः । राजानं पालकं भगिनीपतिं विज्ञाप्य भगिनीं मातरं च विज्ञाप्यैतमधिकरणिकं फेलिअ प्रक्षिप्य । अत्रान्यमधिकरणिकं स्थापयिष्यामि ।

---

१ आवेणदित्ति AB (bcd), इति नि० B　२ ०अलणिआ H (ad), अधि० D. ३ om K　४ दीशदि AB (c), दीससि B (b), दीशति E　५ लव B (b) तुह G　६ ववहाले H (abcd) DEFGK.　७ दीसदि B (ab)　८ तव वहाले ? B (a). ९ दीसदि B (abd)　१० अदो H (a) ११ आवत्त D　१२ पलाअ ? K　१३ ०वदि D　१४ विणविअ D.　१५ वाहणिअं AB (bcd) EG, बहिणीं B (a) BH, विवहिणिअ H णविअ om ? K　१६ अत्तिक अधिअलणिअ next page om. D (b), अत्तिक ? D　१७ अ H, ज्जअ ? H　१८ ०अरणिअ AB (c) E, अधिअणीअं B(a), अधि० D.　१९ फेलइश्श अण्ण &c. B H (ab), फलिआएश ? E, एत्थ om H (d).　२० ग (ठा) वइश्श F.

शोधनकः। अज्ज रट्ठिअसालअ, मुहुत्तअं चिट्ठ दाव अधिअरणिआणं णिवेदेमि। अधिकरणिकमुपगम्य। एसो रट्ठिअसालो कुविदो भणादि (१४)। इति तदुक्तं भणति।

अधिकरणिकः। सर्वमस्य मूर्खस्य संभाव्यते। भद्र, उच्यताम्। आगच्छ। दृश्यते तव व्यवहारः।

शोधनकः। शकारमुपगम्य। अज्ज, अधिअरणिआ भणन्ति। आअच्छ। दीसदि तव ववहारो। ता पविसदु अज्जो (१५)।

शकारः। ही पढमं भणादि ण दीशदि। शंपदं दीशदि त्ति। ता णाम भीदभीदा अधिअलणभोइआ जेत्तिअं हग्गे

शोध०—(१४) आर्य राष्ट्रियश्याल, मुहूर्तं तिष्ठ। तावदधिकरणिकानां निवेदयामि। एष राष्ट्रियश्यालः कुपितो भणति।

शोध०—(१५) आर्य, अधिकरणिका भणन्ति। आगच्छ। दृश्यते तव व्यवहारः। तत्प्रविशत्वार्यः।

शका०—(१६)ही वितर्के। प्रथमं भणति(न्ति) न दृश्यते। सांप्रतं

---

१ लट्ठिअ° AB (abcd) DEK. २ °शालअ AB (cd) CDEJ; °रसालअ K. ३ मुहुत्तं B (d). ४ ०अलणि० B (d); आधिअल० D. ५ णिवेदेमि CJ. ६ आधिकरणिकामु(ु)प० AB (c) F; अधिकरणिकान् उप° B (bd) E; आधिकरणिकान् D; आधिकरणिकामुप° ? H. ७ एशे AB (c) DF; एशो B (d). ८ लट्ठिअ° AB (abc) DEFK; लट्ठिआ° B (d) ९ °शाले AB (c) DF; °शालो B (d) D °रशालो K. १० कुविदे AB (c) DF. ११ आधि० D. १२ सर्वमूर्खस्य B (a). १३ तदुच्यतां BB (a). १४ अधिअल° D. १५ भणन्दि D. १६ दीसदि.... अज्जो om. CDFJ. १७ तव.....ण दीशदि om. B (b) १८ ववहाले E. १९ सहर्षमात्मगतं ही BEG, ही om. AB (c) CDFJ. २० पढमं AB (c), पढमं G. २१ भणन्ति AB (c) FJ; भणन्दि D. २२ न CDJ. २३ दीशदि AB (acd) E. २४ संपदं AB (abcd) CJ. २५ दीशदि B (ab) K. २६ मे K. २७ आधिअल० D. २८ हगे AB (bcd) DG.

भणिश्शं तेत्तिअं पत्तिआवइश्शं । भोदु पविशामि । प्रविश्योपसृत्य । शुशुहं अम्हाणं तुम्हाण पि शुहं देमि ण देमि वँ (१६) ।

अधिकरणिकः । स्वगतम् । अहो स्थिरसंस्कारता व्यवहारार्थिनः । प्रकाशम् । उपविश्यताम् ।

शकारः । आं । अत्तणकेलका मे भूमी । तो जहिं मे लोअदि तहिं उवविशामि । श्रेष्ठिनं प्रति । एशे उवविशामि । शोधनकं प्रति । णं ऐत्थ उवविशामि । इति अधिकरणिकमस्तके हस्तं दत्त्वा । एशे उवविशामि (१७) । इति भूमावुपविशति ।

अधिकरणिकः । भवान्कार्यार्थी ।

शकारः । अध इं (१८) ।

दृश्यत इति । तन्नाम भीतभीता अधिक(र)णभोजका यावदहं भणिष्यामि तावत्प्रत्येष्यन्ते । भवतु प्रविशामि । सुसुखमस्माकं युष्माकमपि सुखं ददामि न ददामि च ।

शका०–(१७) आं । आत्मीया मम भूमि(ः) । तद्यत्र मे मनो रोचते तत्रोपविशामि । एष उपविशामि । नन्वत्रोपविशामि । एष उपविशामि ।

शका०–(१८) अथ किम् ।

---

१ °इस्स B (ab) °इश्शे DH, °इश्शादि K २ °त्य च B B (a) D ३ सुगुह' AB (cd), सुहुइ H (ab), सुहुइ H, सुसुद्दे? K ४ अम्हाण पि E ५ सुभ B (a) सुह B (d) ६ देमिमि? B (d) ७ अ D H ८ आधि° D ९ आ° CDJ, आ F. १० शे AB (c) CDFJ ११ भूमि B (d) F १२ आ जहिं B (a) १३ रोअदि AB (abc) CDJK १४ एष B (a), एशे DH, एत्थ K. १५ ण BB (ab) १६ एसु K. १७ आधि° AB (c) DE १८ एष BB (a). १९ अध किं H (ab), अध ई B (d)

अधिकरणिकः। तत्कार्यं कथय।

शकारः। कण्णे कज्जं कधइश्शं। एव्वं वड्डके मह्ल-क्प्पमाणाह् कुले हग्गे जादे।

लाअशशुले मम पिदा लाआ तादश्श होइ जामादा।
लाअशिआले हग्गे ममावि बहिणीवदी लाआ॥ ६॥ (१९)

अधिकरणिकः। सर्वं ज्ञायते।

किं कुलेनोपदिष्टेन शीलमेवात्र कारणम्।
भवन्ति नितरां स्फीताः सुक्षेत्रे कण्टकिद्रुमाः॥ ७॥

तदुच्यतां कार्यम्।

शकारः। एव्वं भणामि। अवलद्धोह[१०] वि णे अ मे किं पि

शका०—(१९) कर्णे कार्यं कथयिष्यामि। एतावद्बृहद्के मह्लकप्रमाणस्य कुलेऽहं जातः। लाअशशुले इति। आर्याच्छन्दः। राजश्वशुरो मम पिता राजा तातस्य भवति जामाता। राजश्यालोऽहं ममापि भगिनीपती राजा॥ ६॥ एतेन यदुक्तं भवति तदाह। अपराद्धस्यापीत्यादि।

अधि०—[किमिति। स्पष्टम्॥ ७॥]

शका०—(२०) एवं भणामि। अपराद्धस्यापि न च मे किमपि करिष्यति। ततस्तदेति वा। तेन भगिनीपतिना परितुष्टेन मे

१ आधि० D. २ कधयइश्शं AB (bc); °धइश्शं B (d), कधइश्श D, हं कधइश्शं K. ३ एभवड्डके AB (bc) EF; एअं वड्डके B, एव्वड्डके B (a), एअं वड्डके B (d); एअवुड्ड-के DH; एअवकड्डे ? (ड्डके) G; एसो वड्डके K. ४ मल्लिक° DH, मड्डक° E, गल्लक° K. ५ हग AB (bcd) DEK. ६ जादे K. ७ written as prose after जादे AB (c). ८ तादश्श B (a) ९ जामदा B (d). १० °श्शालए B, °श्यालए H (a). °शिआले-वि DH; °शिआलव्वा E; °शिआल K. ११ हगे B (d) DEK. १२ ममवि ? K. १३ भइणी° AB (cd) DG बदि pr. m. B (d); बहिणीबई B; बइणी°B (b); बइणीवदि E; भइणि° ? F, बहणी° J. १४ लाआ AB (abcd) EFK. १५ आधिक० D. १६ विपिने DEFG. १७ कण्टक° B. १८ °लद्धाहपि E; अवलद्धाहवि H. १९ ण मे K. २० वि DEFHK.

कलेइश्शादि । तदो तेणे बहिणीवदिणा पेरितुंइटेण मे कीलिदुं लक्खिदुं शव्वुज्जाणाणं पवले पुप्फकलंडकजिण्णुज्जाणे दिण्णे । तहिं च पेक्खिदुं अणुदिअहं शोशावेदुं शोधावेदुं पोश्टावेदुं लुणावेदुं गच्छामि । देव्वजोएण पेक्खामि ण पेक्खामि वा इश्थिआशलीलं णिवडिदं (२०) ।

अधिकरणिकः । अथ ज्ञायते का स्त्री विपन्नेति ।

शकारः । हंहो अधिअलणभोइआ, किंत्ति ण आणामि । तं तादिशिं णअलमण्डणं कञ्चणशदभूशणिअं केणवि

क्रीडितुं रक्षितुं सर्वोद्यानानां प्रवरं पुष्पकरण्डकजीर्णोद्यानं दत्तम् । जीर्णेति विशेषणं विजनत्वज्ञापनार्थम् । तत्र च प्रेक्षितु अ(म)नुदिवसं शुष्कं कारयितुं शोधयितुं पुष्टं कारयितुं लूनं कारयितु(तुं) गच्छामि । दैवयोगेन पश्यामि न पश्यामि वा स्त्रीशरीरं निपतितम् ।

शका०–(२१) हंहो इति वितर्के । अधिकरणिक(ग)भोजकाः, किमिति न जानामि । तां तादृशीं नगरमण्डनं काञ्चनशतभूषणां केनापि कुपुत्रेणार्थकल्यवर्तस्य कारणाच्छून्यं पुष्पकरण्डक-

---

१ °इस्सादि E. २ तेण H. ३ बरितुट्टेण DFK, परितुट्टेण J. ४ पुफ° B (a); पुष्फ° B (d). ५ °करण्डजि० B (d), °करण्डकाजि० D; °करण्डअजि° G ६ अणुदणं B, °दिण? B (a), °दिअह? B (b). ७ शोशादुं B (a). ८ पोस्थावेदुं AB (bc) CDJ, पोस्तावेदुं B (ad). ९ लुस्तावेदुं B (d), लुआवेदु E, लुस्सावेदु K. १० इत्थिअ AB (c) CDFGJ, ईश्चाथिआ B (a), इत्थिय B (b) इस्तिआ B (d); इशितया E. ११ आयते AB (c). १२ अधि० D. १३ किंत्ति AB (bcd) J. १४ तादिशं B (a), तादिशि K. १५ णअर° K. १६ °भूषणिअं AB (abc), °भूश corr. B (d). १७ केणावि K.

कुपुत्तेण अत्थकल्लवत्तदशा कालणादो शुण्णं पुप्फकलण्डकजिण्णुज्जाणं पवेशिअ वाहुपाशबलक्कालेण वशन्तशेणिआ मालिदा । ण मए (२१) । इत्यर्धोक्ते मुखमावृणोति ।

अधिकरणिकः । अहो नगररक्षिणां प्रमादः । भोः श्रेष्ठिकायस्थौ न मयेति व्यवहारपदं प्रथममभिलिख्यताम् ।

कायस्थः । जं अज्जो आणवेदि । तथा कृत्वा । अज्ज लिहिदं (२२) ।

शकारः । स्वगतम् । हीमादिके उत्तलाअन्तेण विअ पाअशपिण्डलकेण अज्ज मए अत्ता एव्वं णिण्णाशिदो । भोदु । एव्वं दाव । प्रकाशम् । अहो अधिअलणभोइआ, णं भणामि मए ज्जेव्व दिट्ठे । किं कोलाहलं कलेध (२३) । इति पादेन लिखितं प्रोञ्छति ।

जीर्णोद्यानं प्रवेश्य वाहुपाशबलात्कारेण वसन्तसेना मारिता । न मया ।

अधि०— व्यवहारस्य पदं स्थानम् ।

काय०–(२२) यदार्य आज्ञापयति । आर्य लिखितम् ।

शका०–(२३) हीमादिके भये खेदे चाव्ययम् । उत्तलाभ-

---

१ कुपुत्रेण B (a). २ कालणा B (d) G. ३ शुणं AB (c). ४ पविशिअ BDEF GK. ५ वाहुपाशय० K. ६ °काले AB (bc), °कालेणा B (a); °वलक्काले DF. ७ मया K. ८ °क्ते च AB (bcd) CDGK; ०द्धोक्ते च EF. ९ मुख वृणोति ? B (a). १० आवि० D. ११ भो B. १२ °दिलि B (a). १३ ही मादिके B. १४ °अन्तेण AB (bcd) EG, उत्तलअन्तेण DH ; उत्तलावलणेण K. १५ वि B (a). १६ पायश AB (bc) F; पायशे D; °यशे H; पापश्य K. १७ पिण्डेण B (a), पिण्डाल० CJ. १८ एव्वं K .... १९ णिणाशिदो AB (c), णिणाशिदे H (a) E; णिण्णाशिदे BB (d); विणाशिदे K. २० आवि० D. २१ भणा om. ? B (a). २२ दिट्ठा AB (abcd) JK. २३ °कलं केलेध H (b). २४ कलध K. २५ लिखनं AB (bcd) DFG. २६ प्रोञ्छन्ति AB (c).

अधिकरणिकः । कथं त्वया ज्ञातं यथा खल्वर्थनिमित्तं बाहुपाशेन व्यापादिता ।

शकारः । हंहो णूणं शुण्णशूणाए गोधट्ठाणाए गीवालिआए णिंशुवण्णकेहिं आहलणट्ठाणेहिं तक्केमि (२४) ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । जुज्जदि विअ (२५) ।

शकारः । स्वगतम् । दिट्ठिआ पशुज्जीविदम्हि । अविद-मादिके (२६) ।

न्तेण त्वरया त्वरां कुर्वाणेनेत्यर्थः । उत्पतता चेत्यर्थः । इय पायस-पिण्डरकेना(णा)य मयात्मैव निर्नाशितः । भवत्स्वेयं मायत् । अहो अ-धिकरणभोजका, ननु भणामि मयैव हता । किं कोलाहलं कुरुत ।

शका०–(२४) हंहो नूनं शून्यशून्य(या) गोगस्थानया ग्रीवालिकया निःसुवर्णकैराभरणस्थानैस्तर्कयामि । शून्या च शूना उच्छूना उच्छोषयतीत्यर्थः । ग्रीवालिका ग्रीवैव ।

श्रे० का०–(२५) युज्यत इव । शकारेणैव मारितेति युज्यत इत्यर्थः ।

शका०–(२६) दिष्ट्या पशुज्जीवितोऽस्मि । अविरमादिके रेरे ।

---

१ [illegible] D. २ [illegible] AB (c), [illegible] B, [illegible] B (d), [illegible] E. ३ [illegible] AB (c) D, om. B, [illegible] B (b), [illegible] B, [illegible] B (a); [illegible] B (b) [illegible] E. ५ [illegible] AB (abcd) D, [illegible] B [illegible] E. ६ [illegible] B (a) [illegible] B (d) ७ [illegible] AB (abcd) CDJK. ८ [illegible] AB (c) CJ, [illegible] B, [illegible] B (d), [illegible] E.

श्रेष्ठिकायस्थौ । भो कं एसो ववहारो अवलम्बदि (२७)।

अधिकरणिकः । इह हि द्विविधो व्यवहारः ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । केरिसो (२८) ।

अधिकरणिकः । वाक्यानुसारेणार्थानुसारेण च। यस्तावद्वाक्यानुसारेण स खल्वर्थिप्रत्यर्थिभ्यः । यश्चार्थानुसारेण स चाधिकरणिकबुद्धिनिष्पाद्यः ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । ता वसन्तसेणामादरं अवलम्बदि ववहारो (२९) ।

अधिकरणिकः । एवमिदम् । भद्र शोधनक, वसन्तसेनामातरमनुद्वेजयन्नाह्वय ।

शोधनकः । तथा । इति निष्क्रम्य गणिकामात्रा सह प्रविश्य। एदु एदु अज्जा (३०) ।

श्रे० का०—(२७) भो(भोः) कमेष व्यवहारोवलम्बते ।

श्रे० का०—(२८) कीदृशः ।

श्रे० का०—शकारवाक्यानुसारेणायं व्यवहार इति प्रत्यर्थिनमाहतुः । (२९) तद्वसन्तसेनामातरमवलम्बते व्यवहारः ।

शोध०—(३०) [तथा] । एत्वेत्वार्या ।

---

१ om. B B (ab). २ अवलम्बादि..... ववहारो L. 2 next page om. E; Four speeches after अवल० om. H. ३ आधि० D. ४ केरिसो AB (c) CFJ. ५ अर्थानुसा० वाक्यानु० &c. B (d) ६ खलु om. B B (ab). ७ अर्थे प्रत्यर्थिभ्य॰ E. ८ च om. BB (a); वाणिक्कनिक..... नि पा० K. ९ तथेति नि० AB (abcd) CDJ. १० गणिकाया मा० B H (a).

वृद्धा । गदा मे दारिआ मित्तघरेअं अत्तणो जोव्वणं अनुभविदुं । एसो उण दीहाऊ भणादि आअच्छ अधिअरणिओ सद्दावेदि । ता मोहपरवसं विअ अत्ताणअं अवगच्छामि । हिअअं मे थरथरेदि । अज्ज, आदेसेहि मे अधिअरणमण्डवस्स मग्गं (३१) ।

शोधनकः । एदु एदु अज्जा । उभौ परिक्रामतः । एदं अधिअरणमण्डवं । एत्थ पेविसदु अज्जा (३२) । इत्युभौ प्रविशतः ।

वृद्धा । उपसृत्य । सुहं तुम्हाणं भोदु भावमिस्साण (३३) ।

अधि[१२]करणिकः । भद्रे, स्वागतमास्यताम् ।

वृद्धा । तधो (३४) । इत्युपविष्टा ।

वृद्धा–वृद्धे(द्धा) इयं वसन्तसेनाजननी । (३१) गता मे दारिका मित्रगृहमात्मनो यौवनमनुभवितुम् । एष पुनर्दीर्घायुर्भणति आगच्छ अधिकरणिक आह्(ह्व)यति । तन्मोहपरवशमिवात्मानमवगच्छामि । हृदयं मे प्रकम्पते । [इदमात्मगतमाह ।] आर्य, आदिश मे मार्गमधिकरणमण्डपस्य मार्गम् । [इदं प्रकाशमाह ।]

शोध०–(३२) एत्वेत्वार्या । एषोऽधिकरणमण्डपः । अत्र प्रविशत्वार्या ।

वृद्धा–(३३) सुखं युष्माकं भवतु भावमिश्राणाम् ।

वृद्धा–(३४) तथा ।

---

१ °हरेअं B B (abd) EK. २ °णमणु° AB (abcd); जोव्वण (जोव्वण) सुहमणु° D, जोव्वणमणुगग्र्भं K. ३ भविदं AB (bcd) FK. ४ आधि॰ AB (bc) D, अधिअल॰ B (ad). ५ °वसमिव AB (c) D, °प्पवसमेव B (a), ॰वसमिव B (bd) JK ६ धरहरेदि BCDEFK. ७ °अलण B (a). ८ Whole speech om G. ९ °कम्पतः K. १० °अलण AB (abc) DE; अधिअलमण्ड° ? B (d). ११ पविसदु AB (c); पविदु B (b); करविसदु K. १२ आधि॰ Here as well as throughout the next page D. १३ तधेत्युप॰ AB(abcd) K; तधा इत्यु॰ D.

शकारः । साक्षेपम् । आगदाशि बुड्ढकुट्टेणि, आगदाशि (३५) ।

अधिकरणिकः। अये, त्वं किल वसन्तसेनाया माता।

वृद्धा । अथ इं (३६) ।

अधिकरणिकः। अथेदानीं वसन्तसेना क्व गता।

वृद्धा । मित्तघरअं (३७) ।

अधिकरणिकः । किंनामधेयं तस्या मित्रम् ।

वृद्धा । स्वगतम् । हद्धी हद्धी । अदिलज्जणीअं क्खु एदं । [प्रकाशम् । जणस्स पुच्छणीओ अअं अत्थो । ण उण अधिअरणिअस्स (३८) ।

अधिकरणिकः । अलं लज्जया । व्यवहारस्त्वां पृच्छति ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । ववहारो पुच्छदि । णत्थि दोसो । कधेहि (३९) ।

शका०–(३५) आगतासि वृद्धकुट्ट(कुट्टि)नि, आगतास्यागतासि ?।

वृद्धा– (३६) अथ किम् ।

वृद्धा–(३७) मित्रगृह(म्) ।

वृद्धा–(३८) हद्धी हद्धी । हा धिक् हा धिक् । अतिलज्जनीयं खल्वेतत् । जनस्य पृच्छनीयः प्रष्टव्योयमर्थः । न पुनरधिकरणिकस्य ।

श्रे० का०–(३९) व्यवहारः पृच्छति । नास्ति दोषः । कथय ।

---

१ °ति D. २ कुड B (a). ३ कुट्टिणि B (a) DH; कुट्टणिआ B (d). ४ °सेना- माता B B (a) ५ om. B B (a); हद्दि हद्दि D. ६ अदि om. B (b). ७ °णीअं AB (bc). ८ खु...to प्रकाशम् om. B (d). ९ अधि° AB (c) D. १० ण एत्थ B B (a); णत्थि H.

वृद्धा । कथं ववहारो । जेइ ऐव्वं ता सुणन्तु अज्जमिस्सा । सो क्खु सत्थवाहविणअदत्तस्स णत्तिओ साअरदत्तस्स तणओ सुगहिदणामहेओ अज्जचारुदत्तो णाम सेट्ठिचत्तरे पडिवसदि । तहिं मे दारिआ जोव्वणसुहं अणुभवादि (४०) ।

शकारः । शुदं अज्जेहिं । लिहीअंतु एदे अक्खला । चालुदत्तेण शह मम विवादे (४१) ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । चारुदत्तो मित्ती त्ति णत्थि दोसो (४२) ।

अधिकरणिकः । व्यवहारोयं चारुदत्तमवलम्बते ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । ऐव्वं विअ (४३) ।

वृद्धा—(४०) कथं व्यवहारः । यद्येवं तदा शृण्वन्त्वार्यमिश्राः । स खलु सार्थवाहविनयदत्तस्य नप्ता सागरदत्तस्य तनयः सुगृहीतनामधेय आर्यचारुदत्तो नाम श्रेष्ठि(च)त्वरे प्रतिवसति । तत्र मे दारिका यौवनसुखमनुभवति ।

शका०—(४१)श्रुतमार्यैः । लिख्यतामेतान्यक्षराणि । चारुदत्तेन सह मम विवादे [विवादः] ।

श्रे० का०—(४२) चारुदत्तो मित्रमिति नास्ति दोषः ।

श्रे० का०—(४३) एवमिव ।

---

१ ववहालो B (ab). २ om. B B (a). ३ सार्दि० ? B (a). ४ विनद० AB (bc) F; विनयंतरस B (d). ५ सुग्गहिद AB (bcd) D. ६ चारु० AB (abc) D. ७ °चत्तरे B (a) ८ °सुहमसु० AB (abcd) CDJ. ९ सुदं AB (abcd) D. १० लिहीयन्तु AB (bc) FK; लिहीअंतु CJ. ११ चाड० AB (cd). १२ सह AB (abc) D, स मम ? B (d). १३ मित्तेत्ति AB (bc) DF. १४ णत्थि B (a). १५ अधि० D. १६ एवं K.

अधिकरणिकः । धनदत्त, वसन्तसेनार्यचारुदत्तस्य गृहं गतेति लिख्यतां व्यवहारस्य प्रथमः पादः । कथमार्यचारुदत्तोप्यस्माभिराह्वाययितव्यः । अथवा व्यवहारस्तमाह्वयति । भद्र शोधनक, गच्छ । आर्यचारुदत्तं स्वैरमसंभ्रान्तमनुद्विग्नं सादरमाहूय प्रस्तावेनाधिकरणिकस्त्वां द्रष्टुमिच्छतीति ।

शोधनकः । जं अज्जो आणवेदि । इति निष्क्रान्तश्चारुदत्तेन सह प्रविश्य च । एदु एदु अज्जो (४४) ।

चारुदत्तः । विचिन्त्य ।

परिज्ञातस्य मे राज्ञा शीलेन च कुलेन च ।
यत्सत्यमिदमाह्वानमवस्थामभिशङ्कते ॥ ८ ॥

सवितर्कं स्वगतम् ।

ज्ञातो नु किं स खलु बन्धनविप्रयुक्तो
मार्गागतः प्रवहणेन मयापनीतः ।
चारेक्षणस्य नृपतेः श्रुतिमागतो वा
येनाहमेवमभियुक्त इव प्रयामि ॥ ९ ॥

अथवा किं विचारितेन । अधिकरणमण्डपमेव गच्छामि । भद्र शोधनक, अधिकरणस्य मार्गमादेशय ।

अधि०—धनदत्तेति नाम कायस्थस्य ।

शोध०—(४४) यदार्य आज्ञापयतीति । एत्वेत्वार्यः ।

चा०—परिज्ञातस्येति । अनुष्टुप् ॥८॥ ज्ञात इति । वसन्ततिलका च्छन्दः । स आर्यकः ॥ ९ ॥

---

१ आधि० D. २ आहूय B (d). ३ °करणिस्त्वा B (b); णिक त्वा.. ...इच्छन्ति B (d). ४ वेदिनि AB (c); वेदिति B (d). ५ °स्थानभि° E ; °स्थानभि° K. ६ om. B (a) ; न खलु J. ७ मार्गे गतः AB (c) D ; °गतप्रवहणेन B (d). ८ अधिकरणमण्डपस्य B (d).

शोधनकः । एदु एदु अज्जो (४५) । इति परिक्रामतः ।

चारुदत्तः । सशङ्कम् । तत्किमपरम् ।

रूक्षस्वरं वासति वायसोय-
मामात्यभृत्या मुहुराह्वयन्ति ।
सव्यं च नेत्रं स्फुरति प्रसह्य
ममानिमित्तानि हि खेदयन्ति ॥ १० ॥

शोधनकः । एदु एदु अज्जो सैरं असंभन्तं (४६) ।

चारुदत्तः । परिक्रम्याग्रतोवलोक्य च ।

शुष्कवृक्षस्थितो ध्वाङ्क्ष आदित्याभिमुखस्तथा ।
मयि चोदयते वाम चक्षुर्घोरमसंशयम् ॥ ११ ॥

पुनरन्यतोवलोक्य । अये कथमय सर्पः ।

शोध०—(४५) एत्वेत्यार्यः ।

चारु०—चारुदत्तस्यानिष्टसूचकान्यपशकुनानीति बोध्यम् । रूक्षेति । वायसः काकः । वासति चञ्चुपुटः(?) मुखास्य विरौति । तत्रापि रूक्षस्वरं यथास्यात्तथा । सव्यं वामम् । अनिमित्तान्यपशकुनानि ॥ १० ॥

शोध०—(४६) एत्वेत्यार्यः स्वैरमसंभ्रान्तम् ।

चारु०—शुष्केति । अनुष्टुप् । पूर्वार्धे चैकमपशकुनमुत्तरार्धे चापरमिति बोध्यम् ॥ ११ ॥

---

१ अज्ज AB (c) अज्जे B (b), २ °माति G ३ रुक्ष॰ J. ४ वाहति J. ५ पसय्ह? B (a), पसह्य B (d) ६ om from the Prâkrita and add next speech after चारुदत्तः as a stage direction स्वैरमसंभ्रान्तं परि॰ &c AB (c) DEG, स्वैरमसंभ्रान्त B (b). ७ om B (bd) ८ चक्षुर्घोरमसंशयम् K. ९ अपरेत्तर्धः (?) B (b)

मयि विनिहितदृष्टिर्भिन्ननीलाञ्जनाभः,
स्फुरितविततजिह्वः, शुक्लदंष्ट्राचतुष्कः ।
अभिपतति सरोषो, जिह्मिताध्मातकुक्षि-
र्भुजगपतिरयं मे मार्गमाक्रम्य सुप्तः ॥ १२ ॥

अपि चेदम् ।

स्खलति चरणं भूमौ न्यस्तं, न चार्द्रतमा मही
स्फुरति नयनं, वामो बाहुर्मुहुश्च विकम्पते ।
शकुनिरपरश्चायं तावद्विरौति हि नैकशः
कथयति महाघोरं मृत्युं न चात्र विचारणा ॥ १३ ॥

सर्वथा देवताः स्वस्ति करिष्यन्ति ।

शोधनकः । एदु एदु अज्जो । इमं अधिअरणमण्डवं पविसदु अज्जो (४७) ।

चारुदत्तः । प्रविश्य समन्तादवलोक्य । अहो अधिकरणमण्डपस्य परा श्रीः । इह हि

मयीति । मालिनी च्छन्दः । भिन्नः कज्जलराशिस्ततोऽधिकनील इत्यत आह भिन्नेति । नीलाञ्जनं कज्जलम् । अयं यः सर्पो मे मार्गमाक्रम्य सुप्तः स विनिहितेत्यादिपञ्चविशेषणविशिष्टो मय्यभिपततीत्यन्वयः । जिह्मिता वक्रिता ध्माता शब्दिता च कुक्षिर्येनेत्यर्थः ॥ १२ ॥ स्खलतीति । हरिणीप्लुता च्छन्दः । स्पष्टम् ॥ १३ ॥

शोध०—(४७) एत्वेत्यार्यः । इममधिकरणमण्डपं प्रविशत्वार्यः ।

---

१ विनिहत H. २ शुक्ल D. ३ जिह्मना॰ G. ४ ते H. ५ तावत् om. B (a). ६ महामृत्युं घोरं B (a); मेऽमृत्युघोरं (?) H. ७ अधिअरण॰ AB (abcd) DE. ८ मण्ड marg. पं B (d).

चिन्तासक्तनिमग्नमन्त्रिसलिलं, दूतोर्मिशङ्खाकुलं,
पर्यन्तस्थितचारनक्रमकरं, नागाश्वहिंस्राश्रयम् ।
नानावाशकककङ्कपक्षिरुचिरं, कायस्थसर्पास्पदं,
नीतिक्षुण्णतटं, च राजकरणं हिंस्रैः समुद्रायते ॥१४॥

भवतु । प्रविशञ्शिरोघातमभिनीय सवितर्कम् । अहह इदमपरम् ।

सव्यं मे स्पन्दते चक्षुर्विरौति वायसस्तथा ।
पन्थाः सर्पेण रुद्धोयं स्वस्ति चास्मासु दैवेतः ॥ १५ ॥

तावत्प्रविशामि । इति प्रविशति ।

अधिकरणिकः । अयमसौ चारुदत्तः । य एषः

चारु०—चिन्तेति । राजकरणमधिकरणम् । क्वचित्तु राजभवनमिति पाठः स्फुट एव । तद्धिंस्रैर्हिंसारुचिभिर्नरैरुपलक्षितं समुद्रायते । समुद्र इवाचरति समुद्रायते । 'कर्तुः क्यङ्' इति सूत्रेण क्यङ् । चिन्तायामासक्ता निमग्ना मन्त्रिण एव सलिलानि यत्र तत्तथा । दूता 'वकीला' एवोर्मयो महातरंगाः शङ्खाश्च तैराकुलम् । परितः स्थिताश्चारा भटा एव नक्रा मकराश्च यत्र तत् । येषां पादाश्वस्ताड्यया दीयन्ते ते नागा गजा अश्वाश्च त एव हिंस्रास्तेषामाश्रयः स्थानमित्यर्थः । नाना बहुप्रकारा वाशकाः शब्दं कुर्वाणाः कर्णेजयाः(पाः) पिशुना एव कङ्कपक्षिणस्तैः रुचिरम् । वाशृ शब्दे धातुः । नीतिरेव क्षुण्णं चूर्णीकृतमुन(च)नीनं तटं यत्र तत्तथा । [शार्दूलविक्रीडितं छन्दः] ॥ १४ ॥ सव्यमिति । अनुष्टुप् । दैवेनेति दैवतोस्मासु स्वस्ति चास्तु ॥ १५ ॥

१ सलिलं om. D २ चाह० B (b) G ३ नामाश्व ? B (a), नागाश्व B (d) ४ हिंसा० D ५ °वाशक D, °वाशकक° H. ६ °भवनं B H (ad) EK. ७ स्पन्दति मे B (ad) ८ विदितिनं० H ९ om B (a). १० दैवतः GK. ११ आवि० H Here as well as throughout the next two pages.

घोणोन्नतं मुखमपाङ्गविशालनेत्रं
नैतद्धि भाजनमकारणदूषणानाम् ।
नागेषु गोषु तुरगेषु तथा नरेषु
नह्याकृतिः सुसदृशं विजहाति वृत्तम् ॥ १६ ॥

चारुदत्तः । भो, अधिकृतेभ्यः स्वस्ति । हंहो नियुक्ताः, अपि कुशलं भवताम् ।

अधिकरणिकः । ससंभ्रमम् । स्वागतमार्यस्य । भद्र शोधनक, आर्यस्यासनमुपनय ।

शोधनकः । आसनमुपनीय । एदं आसणं । एत्थ उवविसदु अज्जो (४८) ।

चारुदत्तः । उपविशति ।

शकारः । सक्रोधम् । आँगदेशि लेँ इत्थिआघादआ आगदेशि । अहो णाए ववहाले । अँहो धम्मे ववहाले । जं एदोह

घोणोन्नतमिति । घोणा नासोन्नता यं(य)त्र तन्मुखमपाङ्गविशालनेत्रं चास्ति । एतच्चारुदत्तरूपमकारणानां कारणशून्यानां दूषणानां दोषाणां भाजनं पात्रं हीति निश्चयेन नास्ति । आकृतिः स्वरूपं सुसदृशं स्व(स्वा)नुरूपं वृत्तमाचरणम् । [वसन्ततिलकं वृत्तम्] ॥ १६ ॥

शोध०–(४८) एतदासनम् । अत्रोपविशत्वार्यः ।

१ मुखमपाङ्ग० ?H. २ नैतद्धिभाज० AB B (abcd). ३ om. B (a). ४ एदे B (b). ५ आसने BCFJ. ६ अज्जे AB (c). ७ आगदे शि B. ८ रे AB (abcd) D. ९ इत्थिआ० AB (abcd) CDGJK ; figure 2 after घादआ G. १० अहो ·····हाले om. B (a). ११ जं एप अग्गाह AB (bc) ; ०एअं अग्गाह B (d), णएअ अंणाह (=नैतदन्यस्य) D, जं एअदाह CJ; जं एअं अगाह EK, एअ अग्गाह F; जं एअअणाह G, जं ण अइअं ? H.

इत्थिआघादेआह आशणे दीअदि । सगर्वम् । भोदु । णं दीअदु (४९) ।

अधिकरणिकः । आर्य चारुदत्त, अस्ति भवतोऽस्या आर्याया दुहित्रा सह प्रसक्तिः प्रणयः प्रीतिर्वा ।

चारुदत्तः । कस्याः ।

अधिकरणिकः । अस्याः । इति वसन्तसेनामातरं दर्शयति ।

चारुदत्तः । उत्थाय । आर्ये, अभिवादये ।

वृद्धा । जाद, चिरं मे जीअ । स्वगतम् । अअं सो चारुदत्तो । सुणिक्खित्तं क्खु दारिआए जोव्वणं (५०) ।

अधिकरणिकः । आर्ये, गणिका तव मित्रम् ।

चारुदत्तः । लज्जां नाटयति ।

शका०–(४९) आगतोसि रे स्त्रीघातक आगतोसि । अहो न्यायो(य्यो) व्यवहारो । अहो धर्मो(र्म्यो) व्यवहारो । यदेतदन्यस्य स्त्रीघातकस्यासनं दीयते । सगर्वम् । भवतु । ननु दीयताम् ।

वृद्धा– (५०) तात, चिरं मे जीव । अयं स चारुदत्तः । सुनिक्षिप्तं खलु दारिकया यौवनम् ।

---

१ इत्थिअ AB (ac) CDFJK, इत्थिये B (b), इत्तिआ B (d), इत्तिया E: इत्तिआ G. २ घादुआह AB (bcd) EGK, घातुका॰ DFH, घादकाह J. ३ दिज्जादि B (a) ४ सगव्वम् AB (bc) K; सगव्व pr. m. corr. सगव्वम् B (d). ५ om. B (d). दीअदु twice G. ६ प्रसक्तः B B (abd) GK; प्रक्तः E. ७ चिरे ? AB (bc) C, pr. m. correct चिरं B (d) ८ om. K. ९ चिरं AB (bc). १० दारिआए B (b). ११ This direction and next speech of शकार om. H.

शकारः ।

लज्जाए भीलुदाए वा
चालित्तं अलिए णिगूहिदुम् ।
शअं मालिअ अत्थकालणाए
ण्णिगूहदिण तं हि भट्टके ॥ १७ ॥(५१)

श्रेष्ठिकायस्थौ । अज्ज चारुदत्त, भणाहि । अलं लज्जाए । ववहारो क्खु एसो (५२) ।

चारुदत्तः । सलज्जम् । भो अधिकृता, मया कथमीदृशं वक्तव्यं यथा गणिका मम मित्रमिति । अथवा यौवनमत्रापराध्यति न चारित्र्यम् ।

शका०–(५१) [लज्जाए इति ।] लज्जयाथ वा भीरुतया वा चारित्रमलीकं निगूहितुं स्वयं स्त्रीं मारयित्वार्थकारणाय निगूहति न तद्धीं(द्धि) भट्टकः [वैतालीयं छन्दः] ॥ १७ ॥

श्रे० का०– (५२) आर्य चारुदत्त, भण । अलं लज्जया । व्यवहारः खल्वेषः ।

---

१ लज्जाए आदु भीलु० B (a) DEFGK. २ अलीए B (abcd). ३ निगूहिदुं ? B (bc); णिगूहदु B; णिगूहिदुं B (a); णिगूहीदुं B (d), णिगूहिदुं E; णिगूदुं K. ४ सअं B (a) D; सयं B (b) EK. ५ इत्थिअं मालिय B (a) DE, इत्थिए मलि० G; इत्थिअं मालिअ K. ६ अत्थकालणाए णिगूहदि B (a) DGJK which has अत्थ for अत्थ; °णिगेण्हदि B. ७ तं ण भ० B; नतं भ० B (a); न तं हि० C, नातं भ० B. (b); णहि भ० K. ८ भट्टको AB (bc), भट्टके B (a) CJ; भट्टके B (d) E; भट्टको F; नट्टके K. ९ om. B. १० °कृते AB; (bcd) G, °कृत K. ११ °त्रम् B (bd) EK.

अधिकरणिकः ।

व्यवहारः सविनोयं त्यज लज्जां हृदि स्थिताम् ।
ब्रूहि सत्यमलं धैर्यं छलमत्र न गृह्यते ॥ १८ ॥

अले लज्जया । व्यवहारस्त्वां पृच्छति ।

चारुदत्तः । अधिकृत, केन सह मम व्यवहारः ।

शकारः । साटोपम् । अले मए शह ववहाले (९३) ।

चारुदत्तः । त्वया सह मम व्यवहारः सुदुस्सहः ।

शकारः । अले इश्थिआघादआ, तं तादिशिं लअणशदभूशणिअं वशन्तशेणिअं मालिअ शम्पदं कवडकावडिके भविअ णिगूहेशि (९४) ।

चारुदत्तः । असबद्धः खल्वसि ।

अधिकरणिकः । आर्य चारुदत्त, अलमनेन । ब्रूहि सत्यम् । अपि गणिका तव मित्रम् ।

चारुदत्तः । एवमेव ।

अधि०– व्यवहार इति । अनुष्टुप् । स प्रसिद्ध । शास्त्रे लोके चेत्यर्थ. ॥ १८ ॥

शका०–(९३) अरे मया सह व्यवहार ।

शका०–(९४) अरे स्त्रीघातक, तां तादृशीं रत्न(त्न)शतभूषणां वसन्तसेनां मारयित्वा साम्प्रतं कपटकापटिको भूत्वा निगूहसि ।

---

१ आधि० D, From अधि० to मम व्यवहार (L 274) om E २ सविभाय AB (c) FG, ०भाय DH ३ ०कृते B (a) ४ om AB (bcd) D ५ अए B, अय B (bd), ववहालो AB (c) ६ अए BK, Om B (a) अये DH ओये G ७ इत्थिआ० AB (abc) CDGJK इत्थिघादआ B (d) ८ om B B (a) तलादि D ९ लयण K १० भूषणिय AB (bc) K भूषणीअ B (d) भूषिअ DH ११ ०कावडिके K १२ भाविअ G १३ ०सि D १४ ०त्रम् B DFGK, From this to मसीम (L 288) om G

अधिकरणिकः । आर्य, वसन्तसेना क्व ।

चारुदत्तः । गृहं गता ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । कधं गदा, कदा गदा, गेच्छन्ती वा केण अणुगदा (९९) ।

चारुदत्तः । स्वगतम् । किं प्रच्छन्नं गतेति ब्रवीमि ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । अज्ज, कधेहि (९६) ।

चारुदत्तः । गृहं गता । किमन्यद्ब्रवीमि ।

शकारः । मम केलकं पुप्फकलण्डकजिण्णुज्जाणं पवेशिअ अत्थणिमित्तं बाहुपाशबलक्कालेण मालिदा । अए शम्पदं वदाशि घलं गदे त्ति (९७) ।

चारुदत्तः । आः असंबद्धप्रलापिन्,

अभ्युक्षितोसि सलिलैर्न बलाहकानां
चापाग्रपक्षसदृशं भृशमन्तराले ।

श्रे० का०–(९९) कथं गता, कदा गता, गच्छन्ती वा केनानुगता ।

श्रे० का०–(९६) आर्य, कथय ।

शका०–(९७) मदीयं पुष्पकरण्डकजीर्णोद्यानं प्रवेश्यार्थनिमित्तं बाहुपाशबलात्कारेण मारिता । अये साम्प्रतं वदसि गृहं गतेति ।

चारु०– अभ्युक्षितोसीति । चापस्य पक्षिणः पक्षाग्रं तत्सदृश-

---

१ गच्छन्ती DH. २ केरक B (a), केरकं H. ३ करण्डक AB (abc) E; करण्ड B (d), करण्डअ D. ४ om. E. ५ चाषाग्र AB (cd) F; चाप्याग्र K. ६ मन्तरा ते BEK; मन्तराले D.

मिथ्यैतदाननमिदं भवतस्तथाहि
हेमन्तपद्ममिव निष्प्रभतामुपैति ॥ १९ ॥

अधिकरणिकः । जनान्तिकम् ।

तुलनं चाद्रिराजस्य समुद्रस्य च तारणम् ।
ग्रहणं चानिलस्यैव चारुदत्तस्य दूषणम् ॥ २० ॥

प्रकाशम् । आर्यचारुदत्तः खल्वसौ । कथमिदमकार्यं करिष्यति । घोणेत्यादि (पृ० ३९९ श्लो० १६) पठति ।

शकारः । किं पक्खवादेण ववहाले दीशदि (५८) ।

अधिकरणिकः । अपेहि मूर्ख ।

वेदार्थान् प्राकृतस्त्वं वदसि न च ते जिह्वा निपतिता
मध्याह्ने वीक्षसेऽर्कं न नव सहसा दृष्टिर्विचलिता ।

मपि मेघानां बिन्दुभिर्नाभ्युक्षितः सिक्तोसि । उक्ष सेचने । अन्तराले गगने । सर्वं मिथ्या वदसि । अतः पापिनस्ते मुखं मलिनमित्याह । मिथ्यैतदाननमित्यादिना । [वसन्ततिलकं छन्दः] ॥ १९ ॥

अधि०—अकृतपापस्य सप्रभं मुखमिदं दृश्यतेतश्चारुदत्तस्य दूषणमसंभवमस्तमित्याह । तुलनमिति ॥ २० ॥ घोणेत्यादीति 'घोणोन्नतं मुखम्' इति श्लोकमित्यर्थः ।

शका०—(५८) किं पक्षपातेन व्यवहारो दृश्यतां(ते) ।

अधि०—वेदार्थानिति । प्राकृतो नीचः । असौ पाणिः । देहं हरति भूरिति भूमिर्विदीर्य कुतो न त्वां गिलतीत्यर्थः । [सुमधुरा वृत्तम्] ॥ २१ ॥

---

१ निष्प्रभता K २ चानिलस्यै० E ३ कथमकार्यं B B (a) ४ om. AB (c) DF. ५ दीसदि G. ६ आधि° D ७ अवेहि B (abd) DEG ८ कृतं त्व ? K. ९ निपतति h. १० वीक्ष्यसे° H (d), °क्षेऽर्कं K ११ तव न B (a)

दीप्तेऽग्नौ पाणिमन्तः क्षिपसि स च ते दग्धो भवति नो
चारित्र्याच्चारुदत्तं चलयसि न ते देहं हरति भूः॥२१॥
आर्यचारुदत्तः कथमकार्यं करिष्यति।

कृत्वा समुद्रमुदकोच्छ्रयमात्रशेषं
दत्तानि येन हि धनान्यनपेक्षितानि।
स श्रेयसां कथमिवैकनिधिर्महात्मा
पापं करिष्यति धनार्थमवीरजुष्टम्॥२२॥

शकारः। किं पक्खवादेण ववहाले दीशदि (५९)।

वृद्धा। हंदास, जो दाणिं णासीकदं सुवण्णभण्डअं रत्तिं चोरेहिं अवहदं त्ति तस्स कारणादो चदुस्समुद्दसारभूदं रअणावलिं देदि सो दाणिं अत्थकल्लवत्तस्स कारणादो इमं अकज्जं करेदि। हा जादे, एहि मे पुत्ति (६०)। इति रोदिति।

कृत्वेति। उदकेनोदकस्य योच्छ्रय उच्चैव शेषो यस्य तं समुद्रं समुद्रस्योदकमहत्त्वयैव-महत्त्वं न पुनः संपद्धिरित्यर्थः। अवीरैर्जुष्टं सेवितं पापम्। [वसन्ततिलकं वृत्तम्]॥ २२॥

शका०-(५९) किं पक्षपातेन व्यवहारो दृश्यते।

वृद्धा-(६०) हताश, य इदानीं न्यासीकृतं सुवर्णभाण्डं रात्रौ चौरैरपहृतमिति तस्य कारणाच्चतुःसमुद्रसारभूतां रत्नावलीं ददाति स इदानीमर्थकल्यवर्तस्य कारणादिदमकार्यं करोति। हा जाते, एहि मे पुत्रि।

१ दीप्तोग्नौ ? H. २ न च ते तस्सणं दघातेसी BDEFK. ३ चलयसि K. ४ आर्यं corr. अर्थ B (d). ५ कथमयमकार्यं AB (bcd) DEFG ; कथमकार्यमयं K. J. ६ °न्यनिवेक्षितानि H ; °न्यपेक्षितानि J. ७ °वैदात्मा K. ८ °मवीरत्नु° G ; °मवैर-जुष्टम् AB (bc) J. ९ दीशदि A. १० हदास AB (abc). ११ णकिदं B (a), णासीकदं D. १२ रत्तिणो° DH. १३ °दत्ति BG; °वर्देते H. १४ कालण° AB (abc) D, कारणा om. दे B (d) ; कालणा E. १५ अत्थकारणादो H; अत्थकाल° B (a). १६ कारणा E ; कालणा K. १७ जाद B B (ad) EK. १८ पुत्त G १९ रोदति J.

अधिकरणिकः । आर्य चारुदत्त, किमसौ पद्भ्यां गतोत प्रवहणेनेति ।

चारुदत्तः । ननु मम प्रत्यक्षं न गता । तन्न जाने किं पद्भ्यां गतोत प्रवहणेनेति ।

प्रविश्य सामर्षो

वीरकः ।

पादप्पहारपरिभवविमाणणाबद्धगरुअवेरस्स ।
अणुसोअन्तस्स इयं कधं पि रत्ती पभादा मे ॥ २३ ॥

ता जाव अधिअरणमण्डवं उवेसप्पामि । प्रविष्टकेन । सुहं अज्जमिस्साणं (६१) ।

अधिकरणिकः । अये, नगररक्षाधिकृतो वीरकः । वीरक, किमागमनप्रयोजनम् ।

वीरकः । ही ही बन्धणभेअणसम्भमे अज्जकं अण्णे-

वीर०–(६१) पादप्पहारेति । आर्या च्छन्दः । पादप्रहारपरिभवविमाननाबद्धगुरुकवैरस्य । अनुशोचत इयं कथमपि रात्रिः प्रभाता मे ॥ २३ ॥ तद्यावदधिकरणमण्डपमुपसर्पामि । सुखं शुभमिति चार्यमिश्राणाम् ।

वीर०–(६२) ही ही बन्धनभेदनसंभ्रमे आर्यकमन्वेषयन्नपवारितं प्रवहणं व्रजतीति विचारं कुर्वन्नन्वेषयन् अरे, त्वयाप्यालोकितं मयाप्यालोकितव्यमिति भणन्नेव चन्दनमहत्तरकेण पादेन ता-

---

१ Whole speech om B (a) २ मामर्शक B (a), सामर्शो B (d) h ३ वीरक twice H ४ विमाणिणा DH ५ लद्ध(=लब्ध B B (abd) ६ गुरुअ D ७ °सो अअ तस्स B (a) ८ इअ B B (d) DH ९ वि B (d), वि D १० रत्ति H ११ उव° om B (a) १२ प्रविश्य B B (abd) LHK १३ आधि० D १४ om B (d). १५ om AB (c) J. १६ बन्धणभद अज्जक h, ०भअण० D, ०सभो G. १७ अक्कज्जं B (a), अज्जाक B (b) १८ अणे० H

सन्तो ओवाडिदं पवहणं वेचदि त्ति विआरं करन्वो अण्णेसन्तो अरे, तुए वि आलोइदे मए वि आलोइदव्वो त्ति भणन्तो ज्जेव्व चन्दणमहत्तरएण पादेण ताडिदो म्हि । एदं सुणिअ अज्जमिस्सा पमाणं (६२) ।

अधिकरणिकः । भद्र, जानीषे कस्य तत्प्रवहणमिति ।

वीरकः । इमस्स अज्जचारुदत्तस्स । वसन्तसेणा ओरूढा पुष्फकरण्डजिण्णुज्जाणं कीलिदुं णीअदित्ति पवहणवाहेएण कहिदं (६३) ।

शकारः । पुणो वि शुदं अज्जेहिं (६४) ।

अधिकरणिकः ।

एष भो निर्मलज्योत्स्नो राहुणा ग्रस्यते शशी ।
जलं कूलावपातेन प्रसन्नं कलुषायते ॥ २४ ॥

डितोऽस्मि । एतच्छ्रुत्वार्यमिश्राः प्रमाणम् ।

वीर०–(६३) अस्यार्यचारुदत्तस्य । वसन्तसेनारूढा पुष्पकरण्डकजीर्णोद्यानं क्रीडितुं नीयत इति प्रवहणवाहकेन कथितम् ।

शका०–(६४) पुनरपि श्रुतमार्यैः ।

अधि०– एष भो इति । अनुष्टुप् । एष चारुदत्तः । अप्रस्तुतप्रशंसालंकारः ॥ २४ ॥

---

१ ओव्वाडि० AB (bcd) F; ओहारिअं B; सुओव्वाडिदं E, अणुग्घाडिदं K. २ वज्जदि B (a); वहदि K. ३ करेन्तो K. ४ अलो० CJ. ५ ०त्तलएण AB (abcd) DE. ६ इदमस्स H (a). ७ आरूढा AB (c). ८ पुप्फ° B (b). ९ कालिदुं E. १० णिअदि E. ११ वाहुएण H. १२ सुदं AB (abcd) H. १३ अज्जमिस्सेहिं B H (a). १४ °ज्योत्स्नो E. १५ अलं DF.

वीरक, पश्चादिह भवतो न्यायं द्रक्ष्यामः । यो एषोधिकरणद्वार्यश्वस्तिष्ठति तमेनमारुह्य गत्वा पुष्पकरण्डकोद्यानं दृश्यतामेस्ति तत्र काचिद्विपन्ना स्त्री न वेति ।

वीरकः । जं अज्जो आणवेदि । इति निष्क्रान्तः । प्रविश्य च । गदोम्हि तहिं । दिट्ठं च मए इत्थिआकलेवरं सावदेहिं विलुप्पन्तं (६५) ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । कधं तुए जाणिदं इत्थिआकलेवरं त्ति (६६) ।

वीरकः । सावसेसेहिं केसहत्थपाणिपादेहिं उवेलक्खिदं मए (६७) ।

अधिकरणिकः । अहो धिक् वैषम्यं लोकव्यवहारस्य ।

यथा यथेदं निपुणं विचार्यते
तथा तथा संकटमेव दृश्यते ।

वीर०—(६५) यदार्य आज्ञापयति । गतोऽस्मि तत्र । दृष्टं च मया स्त्रीकलेवरं श्वापदैर्विलुप्तम् ।

श्रेष्ठी(ष्ठि)०— (६६) कथं त्वया ज्ञातं स्त्रीकलेवरमिति ।

वीर०— (६७) सावशेषैः केशहस्तपाणिपादैरुपलक्षितं मया ।

अधि०—यथेति । व्यवहारस्य न्यायस्य नीतयः सुसन्नाः ।

---

१ om. E (a) २ °करणे BFG. ३ तत्रास्ति G. ४ स्त्री विपन्ना B B (a). ५ From this to कलेवर त्ति (L. 351) om. E. ६ om. B (d) ७ इत्थिआ°AB (c) D, इत्थिआ° B (d) K. ८ सावदे° H ९ विलुप्पं AB (c) DF, विलुप्पन्तं B (d) K. १० कलेवरत्ति DK ११ सावसेहिं D १२ °पाणिपादएहिं AB (bcd) DEFG, पाणिपादेहिं B (a) K. १३ उप० B (d) EK, १४ om B (d).

अहो सुसन्ना व्यवहारनीतयो
मतिस्तु गौः पङ्कगतेव सीदति ॥ २५ ॥

चारुदत्तः । स्वगतम् ।

यथैव पुष्पं प्रथमे विकाशे
समेत्य पातुं मधुपाः पतन्ति ।
एवं मनुष्यस्य विपत्तिकाले
छिद्रेष्वनर्था बहुलीभवन्ति ॥ २६ ॥

अधिकरणिकः । आर्य चारुदत्त, सत्यमभिधीयताम् ।

चारुदत्तः ।

दुष्टात्मा परगुणमत्सरी मनुष्यो
रागान्धः परमिह हन्तुकामबुद्धिः ।
किं यो यद्वदति[1] मृषैव जातिदोषा-
त्तद्ग्राह्यं भवति न तद्विचारणीयम् ॥२७॥

अपि च ।

योऽहं लतां कुसुमितामपि पुष्पहेतो-
राकृष्य नैव कुसुमावचयं करोमि ।

यस्माम तत्कर्तव्यमेवेत्यर्थः । अत एवाह । मतिरिति । ब्राह्मणत्वाद्यपी-त्यर्थः । [वंशस्थमिदं छन्दः] ॥ २५ ॥

चा०—यथैवेति । पुष्पं पातुं पतन्ती (न्ति) त्यन्वयः । [उपजातिछन्दसा श्लोकः] ॥ २६ ॥

अधि०—दुष्टात्मेति । प्रहर्षिणी च्छन्दः । स्पष्टम् ॥ २७ ॥

योहमिति । [वसन्ततिलकं वृत्तम्] ॥ २८ ॥

---

[1] यो वदति G.

सोऽहं कथं भ्रमरपक्षरुचौ सुदीर्घे
केशे प्रगृह्य रुदतीं प्रमदां निहन्मि ॥ २८ ॥

शकारः । हंहो अधिअलणभोइआ, किं तुम्हे पक्खवादेण ववहालं पेक्खध । जेण अज्ज वि एशे हदाशचालुदत्ते आशणे धालीअदि (६८) ।

अधिकरणिकः । भद्र शोधनक, एवं क्रियताम् ।

शोधनकस्तथा करोति ।

चारुदत्तः । विचार्यतां भो अधिकृताः, विचार्यताम् ।

इत्यासनादवतीर्य भूमावुपविशति ।

शकारः । स्वगतम् । सहर्षं नर्तित्वा । ही अणेण मए कडे पावे अण्णश्श मत्थके णिवडिदे । ता जहिं चालुदत्ताके उवविशेदि तहिं हगे उवविशामि । तथा कृत्वा । चालुदत्ता, पेक्ख पेक्ख मं । ता भण भण मए मालिदे त्ति (६९) ।

शका०—(६८) हंहो अधिकरणभोजकाः, किं युष्माकं (यूयं) पक्षपातेन व्यवहारं पश्यत । येनाद्याप्येष हताशचारुदत्त आसने धार्यते ।

शका० — (६९) ही अनेन । मदीयच्छद्मकरणेनेत्यर्थः । मया कृतं पापमन्यस्य मस्तके निपतितम् । तदत्र चारुदत्त उपविशति तत्राहमुपविशामि । चारुदत्त, पश्य माम् । तद्भण भण मया मारितेति ।

१ विगृह्य B B (abd) K. विमृश्य E. २ आधि० D. ३ हदाश D, हदाशे K. ४ चारुदत्ते D. ५ धालिदि E ६ अधिकृते B (a). ७ om: D ८ अण्णेश्श B. ९ om: B (d) E. १० मत्थके AB (bc) G, मत्थयके B (a), मस्तके B (d) ११ णिवडिदे CJ. १२ चालुदत्ते B (d), चारुदत्त K. १३ विशेदि K. १४ हगे AB (bcd) DEK. १५ चारुद० DEK. १६ om E. १७ om: B (a). १८ मालिदेत्ति AB (c) DF; मालिदत्ति B, मालिदत्ति B (abd) EGK.

चारुदत्तः । भो अधिकृताः, दुष्टात्मेति पूर्वोक्तं (श्लो० २७) पठति । सनिश्वासं स्वगतम् ।

मैत्रेय भोः, किमिदमद्य ममोपघातो
हा ब्राह्मणि, द्विजकुले विमले प्रसूता ।
हा रोहसेन, नहि पश्यसि मे विपत्तिं
मिथ्यैव नन्दसि परव्यसनेन नित्यम् ॥ २९ ॥

प्रेषितश्च मया तद्वार्त्तान्वेषणाय मैत्रेयो वसन्तसेनासकाशं शाकटिकानिमित्तं च । तस्य मदत्तान्यलंकरणानि प्रत्यर्पयितुम् । तत्कथं चिरयते ।

ततः प्रविशति गृहीताभरणो विदूषकः ।

विदूषकः । पेसिदोम्हि अज्जचारुदत्तेण वसन्तसेणासआसं तहिं अलंकरणाइं गेण्हिअ । जधा अज्ज मित्तेअ, वसन्तसेणाए वच्छो रोहसेणो अत्तणो अलंकारेण अलंकरिअ जणणीसआसं पेसिदो । इमस्स आहरणं दादव्वं ण उणं गेण्हिदव्वं । ता

चारु०— विदूषकं मित्रं स्मृत्वाह । मैत्रेयेति । धूतानाम्नीं पत्नीं स्मृत्वाह ब्राह्मणीति । रोहसेनः पुत्रः । परेण व्यसनेनोपलक्षितोपि त्वं नित्यं मिथ्यैव नन्दसि । [पूर्वोक्तं छन्दः] ॥ २९ ॥

विदू०— (७०) प्रेषितोस्म्यार्यचारुदत्तेन वसन्तसेनासकाशं तत्रालंकरणानि गृहीत्वा । यथार्य मैत्रेय, वसन्तसेनाया(नया) वत्सो रोहसेनोलंकारेणालंकृत्य जननीसकाशं प्रेषितः । अस्या [आ] भरणं दातव्यं न पुनर्गृहीतव्यम् । तत्समर्पयेति । तद्यावद्वसन्तसेनासकाशमेव

---

१ ब्राह्मणी K. २ निजकुले K. ३ परिव्यसनेन B (d). ४ प्रत्यर्पितुम् DH. ५ वसन्तसेना E. ६ ◦करणानि B (d) GK. ७ वत्स DA. ८ om: AB (bc)D. ९ अलंकिदो K. १० om: E

समप्पेहि त्ति । ता जाव वसन्तसेणासआसं ज्जेव्व गच्छामि । परिक्रम्यावलोक्य चाकाशे । केधं भाव रेभिलो । भो भाव रेभिल, किं णिमित्तं तुमं उव्विग्गो उव्विग्गो विअ लक्खीअसि । आकर्ण्य । किं भणासि पिअवअस्सो चारुदत्तो अधिअरणमण्डवं सद्दावीअदि त्ति । ता णं हु अप्पेण कज्जेण होदव्वं । विचिन्त्य । ता पच्छा वसन्तसेणासआसं गमिस्सं । अधिअरणमण्डवं दाव गमिस्सं । परिक्रम्यावलोक्य च । इदं अधिअरणमण्डवं । ता जाव पविसामि । प्रविश्य । सुहं अधिअरणभोइआणं । कहिं मम पिअवअस्सो (७०) ।

अधिकरणिकः । नन्वेष तिष्ठति ।

गच्छामि । अस्य रोहसेनस्य दातव्यमाभरणं त्वया गृ(म)हीतुं योग्यं नेत्यर्थः । रोहसेनखेलनमृच्छकटिकापूरितानीमानीभूषणानि वसन्तसेनयेत्यादि स्मरणीयम् । तेषामेषां बहुत्वात्प्रत्यर्पणम् । वसन्तसेनया तु सुवर्णशकटिकार्थे रुदतो रोहसेनस्य लालनं कृतमित्यादि ध्येयम् । किंनिमित्तं त्वमुद्विग्न उद्विग्न इव लक्ष्यसे । किं भणसि प्रियवयस्यश्चारुदत्तोऽधिकरणमण्डपं सद्दावीअदि आहूयते इति । तन्न खल्वल्पेन कार्येण भवितव्यम् । तत्पच्छा पश्चात् । वसन्तसेनासकाशं गमिष्यामि । अधिकरणमण्डपं तावद्गमिष्यामि । अयमधिकरणमण्डपः । तावत्प्रविशामि । सुखमधिकरणभोजकानाम् । कुत्र मम प्रियवयस्यः ।

१ च om. B B (ad). २ कधं B (a) ३ रेभिलः AB (abcd) ४ निमित्ते AB (c) ५ उव(उण)तुमं B (a). ६ उव्विग्गहृ॰ AB (bc) G. उव्विग्गो B (d) ७ उव्विग्गो B (d) om DHK ८ om: B B (a) ९ अज्जचारुदत्तो BB (a) १० अधिअरणं B B (a) ११ सद्दावीअदि B (d); सद्दावीअदि E. १२ लहुएण D. १३ ॰हं B B (a) १४ भोइआणं H * One leaf from this missing I

विदूषकः । वअस्स, सोत्थि दे (७१) ।

चारुदत्तः । भविष्यति ।

विदूषकः । अवि क्खेमं दे (७२) ।

चारुदत्तः । एतदपि भविष्यति ।

विदूषकः । भो वअस्स, किंणिमित्तं उव्विग्गो उव्विग्गो विअ लक्खीअसि । कुदो वा सद्दाइदो (७३) ।

चारुदत्तः । वयस्य,

मया खलु नृशंसेन परलोकमजानता ।
स्त्री रतिर्वाविशेषेण शेषमेषोऽभिधास्यति ॥३०॥

विदूषकः । किं किम् (७४) ।

चारुदत्तः । कर्णे । एवमेवम् ।

विदूषकः । को एव्वं भणादि (७५) ।

विदू०– (७१) वयस्य, स्वस्ति ते ।

विदू०– (७२) अपि क्षेमं ते ।

विदू०– (७३) भो वयस्य, किंनिमित्तमुद्विग्न उद्विग्न इव लक्ष्यसे । कुतो वाहूतः ।

चारु०–मया खल्विति । अनुष्टुप् ॥ ३० ॥

विदू०– (७४) किं(किं किम्) ।

विदू०–(७५) क एव(वं) भणति ।

---

१ भो B (a); भोदु B (d). २ नदरि D. ३ वअस्स AB (bc) CFJ. ४ उग after णिमित्तं B B (a). ५ उव्विग्ग B B (ad) G. om. D K. ६ सद्दाविदो DHK. ७ °श्चाविशेषेण B B (abd) GK. ८ om. B (d) K. ९ एवमिति BB (a).

चारुदत्तः । संज्ञया शकारं दर्शयति । नन्वेष तपस्वी हेतुभूतः कृतान्तो मां व्याहरति ।

विदूषकः । जनान्तिकम् । एव्वं कीस ण भणीअदि गेहं गेदे त्ति (७६) ।

चारुदत्तः । उच्यमानमप्यवस्थादोषान्न गृह्यते ।

विदूषकः । भो भो अज्जा, जेण दाव पुरट्ठावणविहारारामदेउलतडागकूवजूवेहिं अलङ्किदा णअरी उज्जइणी सो अणीसो अत्थकल्लवत्तकारणादो एरिसं अकज्जं अणुचिट्ठदि त्ति । सक्रोधम् । अरे रे काणेलीसुदा, राअसालसण्ठाणआ,

---

चारु०—कृतान्तो यमराजः । व्याहरन्ति(ति) । वसन्तसेना मया मारितेति वदतीत्यर्थः ।

विदू०—(७६) एव(वं) किमर्थं न भण्यते गृहं गतेति ।

चारु०—अवस्थाया दारिद्र्यरूपायाः । दोषात् ।

विदू०— (७७) भो भो आर्याः, येन तावत्पुरस्थापनविहारारामदेवालयतडागकूपयूपैरलंकृता नगर्युज्जयिनी सोनीशोर्थकल्यवर्तकारणादीदृशमकार्यमनुतिष्ठतीति । पुरस्थापनं पुरावस्थितिः। विहारो जैनमन्दिरम् । आराम उपवनम् । अरे रे काणेलीसुव(त),

---

१ संज्ञा? J. २ निर्दिशति B B (a). ३ om. B B (a). ४ एवं B B (ad) K. ५ कीश K. ६ गदुत्ति BFK, गदेत्ति H. ७ जेन CJ; तेण B (d). ८ जाव D; ताव H. ९ पुरत्थावण AB (c) DF; वत्थावण B (b). १० विहार K. ११ देउल AB (bc); देउलेहिं B B (a). १२ तडागकूवेहिं B B (a), °कूवेहिं marg. °वजू B (d). १३ °जूवेहिं णोहिअणअरी &c. K. १४ om. B B (a). १५ उज्जअणी AB B (abcd) FG, उज्जइणी H. १६ om. B B (ad), °अणो(=अन) DH. १७ कल्लवत्त B (d). १८ काल° K, कारणदो AB (ac); कारणादि° B (d). १९ ईदिसं BDG; ईदसं K. २० °णिचिट्ठदि B (ad). २१ °साल B; °साल K.

दुस्संकणआ, किदजणदोसभण्डआ, बहुसुवण्णमण्डिदमक्कडआ, भण भण मम अग्गदो । जो दाणिं मम पिअवअस्सो कुसुमिदं माधवीलदं पि आअट्टिअ कुसुमावचअं ण करेदि कदा वि आअट्टिदाए पल्लवच्छेदो भोदि त्ति सो कधं ऐरिसं अकज्जं उहअलोअविरुद्धं करेदि । चिट्ठ रे कुट्टणिउत्ता, चिट्ठ जाव एदिणा तव हिअअकुडिलेण दण्डअट्ठेण मत्थअं दे सदखण्डं करेमि (७७) ।

शकारः । सक्रोधम् । शुणन्तु शुणन्तु अज्जमिश्शा । चालुदत्ताकेण शह मम विवादे ववहाले वा । ता कीश एशे काक-

---

राजश्यालसंस्थानक, दुःशकुन, कृतजनदोषभाण्ड, बहुसुवर्णमण्डितमर्कटक, भण भण ममाग्रतः । य इदानीं मम प्रियवयस्यः कुसुमिता(तां) माधवीलतामप्याकृष्य कुसुमावचयं न करोति कदाप्याकृष्टतया पल्लवच्छेदो भवतीति स कथमीदृश अ(म)कार्यमुभयलोकविरुद्धं करोति । तिष्ठ रे कुट्टिनीपुत्र, यावदेतेन तव हृदयकुटिलेन दण्डकाष्ठेन मस्तकं ते शतखण्डं करोमि ।

शका०— (७८) शृण्वन्तु शृण्वन्त्वार्यमिश्राः । चारुदत्तकेन

---

१ दुस्संखणआ AB (abc) FGK ; दुस्सं° B ; उस्सुड्डलआ J. D. २ भण्डआ AB (abc) D (=भाण्ड AB (c); भण्डणआ G. ३ मढिदा मक्क H ; om: K. ४ मक्कडअ AB (bc) D. ५ भण मम ? K. ६ °लदं वि B (a) H. ७ आअंचिअ BF (=आकृष्य AB (c); आअड्डिअ B (b) ; आवचिअ H , आभारिअ K. ८ चयं AB (bc) K. ९ आअअत्ताए AB (c) F (=आकृष्टतया) ; आअट्टदाए B (a) DH ; °इताए B (b) G ; अअवत्ताए K. १० छेद AB (c) ; छेओ B (bd) DFH K. ११ एसं (रि om.) B (a) ; इदीसं K. १२ कुट्टिणि B (a) D ; कट्टणि G. १३ चिट्ठचिट्ठ BB (a) ; om: AB (bcd) D. १४ °कट्ठे° B (a) D. १५ मउअं B (d) H. १६ शुणन्तु॰ AB (abcd) K; शुणेदु DH. १७ °मिस्सा AB (abcd) K. १८ चारु° AB (abc) DK. १९ सह H. २० मह K.

पदशीशमेश्तका मम शिले शदखण्डे कलेदि। मा दाव। ले दाशीए उत्ता, दुश्टबडुव्वका (७८)।

विदूषकः। दण्डकाष्ठमुद्यम्य पूर्वोक्तं पठति।

शकारः। सक्रोधमुत्थाय ताडयति।

विदूषकः। प्रतीपं ताडयति।

अन्योन्यं ताडयतः। विदूषकस्य कक्षादेशादाभरणानि पतन्ति।

शकारः। तानि गृहीत्वा दृष्ट्वा ससाध्वसम्। पेक्खन्तु पेक्खन्तु अज्जा। एदे क्खु ताए तवश्शिणीए केलका अलंकाला। चालुदत्त-

---

सह मम विवादो व्यवहारो वा। (वा) तत्। किमर्थमेव काकपदशीर्षमस्तको दुष्टबटुको मम शिरः शतखण्डं करोति। मा तावत्। रे दास्याः पुत्र, दुष्टबटुक।

विदू०–पूर्वोक्तं भो भो अज्जा इति। अरे रे काणेलीसुतेत्यादि च।

शका०–(७९) पश्यन्तु पश्यन्त्वार्याः। एते खलु तस्यास्तपस्विन्या अलंकाराः। तस्या वसन्तसेनायाः। (तपस्विन्याः) शोच्यायाः। केलका तदीया इत्यर्थः। अस्य चारुदत्तस्य। अयंकल्यपतैस्य कारणाय। एषा मारिता व्यापादिता च। एषा वसन्तसेनेत्यर्थः।

---

१ °मस्तका AB (bcd) K, मत्थका B (a) J, मत्थआ DH. After this add दुश्टबडुका AB (c) FG, दुश्टबडुक्का B (b), दुश्टबडुअका B (d) दुश्टबडुआ DH. २ मण B (a) K. ३ शीश B (d) ४ शदखंडं B (a). ५ कलेशि B B (a) ६ अले D ७ दाशीपुत्ता G. ८ दुश् AB (abcd) DGJK. ९ °बडुका AB (c), °बडुक्का B (b), °बडुअका H (d); °बडुआ D; °बडुका K १० For पूर्वोक्त &c एदेशा तव &c. last page D. ११ From पश्यन्त्वा ... व्यापादिता (L. 447) om. B (a) १२ क्खु DJ. १३ om. B B (abd) Gk; पेक्खन्दु प० DH. १४ तवश्शीए AB (bc), तवश्शिणीए DH. १५ °काला BDK.

मुद्दिश्य। इमस्सि अत्थकल्लवत्तस्सि कालणादो एशा मालिदा वावादिदा अ (७९)।

अधिकृताः सर्वेधोमुखाः स्थिताः।

चारुदत्तः। जनान्तिकम्।

अयमेवंविधे काले दृष्टो भूषणविस्तरः।
अस्माकं भाग्यवैषम्यात्पतितः पातयिष्यति ॥ ३१ ॥

विदूषकः। भो कीसं भूदत्थं ण णिवेदीअदि (८०)।

चारुदत्तः। वयस्य,

दुर्बलं नृपतेश्चक्षुर्नैतत्तत्त्वं निरीक्षते।
केवलं वदतो दैन्यमश्लाघ्यं मरणं भवेत् ॥ ३२ ॥

अधिकरणिकः। कष्टं भोः कष्टम्।

अङ्गारकविरुद्धस्य प्रक्षीणस्य बृहस्पतेः।
ग्रहोयमपरः पार्श्वे धूमकेतुरिवोत्थितः ॥ ३३ ॥

चारु०—अयमेवमिति। अनुष्टुप्। पतितः विदूषककक्षादेशात्। मां पातयिष्यति ॥ ३१ ॥

विदू०— (८०) भो किमर्थं भूतार्थो न निवेद्यते।

चारु०—दुर्बलमिति। अनुष्टुप्। मया न मारितेति वदतः ॥३२॥

अधि०—अङ्गारकेति। अङ्गारक(को) मङ्गलस्तेन सह विरुद्धस्य। अङ्गारको विरुद्धो यस्येति सम्यगर्थः। इयमप्रस्तुतप्रशंसालंकृतिः। अङ्गारक इव शकारः। बृहस्पतिवच्चारुदत्तः। विदूषककक्षदेशादलंकारपातो धूमकेतुरिवेत्यादि ध्येयं धीवरैः(?) ॥३३॥

१ ०स्स K. २ कालणा एशा B; काणाए एशा B (d), कालणाए एशा AB (abc) DFG. ३ अधिकृता AB (cd); अधिकरणिकाः B; आधि० H (b). ४ दृष्टे (sic.) K. E continues from this. ५ कीस AB (abcd) DEK. ६ णिवेदीयदि AB (bc); °यति K. ७ निवेद्यते? G. ८ om: B (d).

श्रेष्ठिकायस्थौ । विलोक्य वसन्तसेनामातरमुद्दिश्य । अवहिदा दाव अज्जा एदं सुवण्णभण्डअं अवलोएदु सो ज्जेव्व एसो ण वेत्ति (८१) ।

वृद्धा । अवलोक्य । सरिसो एसो । ण उण सो (८२) ।

शकारः । आं वुड्ढकुट्टणि, अक्खीहि मन्तिदं वाआए मूकिदम् (८३) ।

वृद्धा । हदास, अवेहि (८४) ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । अप्पमत्तं कधेहि सो ज्जेव्व एसो ण वेत्ति (८५) ।

वृद्धा । अज्ज, सिप्पिकुसलदाए ओबन्धेदि दिट्ठिं । ण उण सो (८६) ।

श्रे० का०—(८१) अवहिता तावदार्यैतत्सुवर्णभाण्डमवलोकतां तदेवैतन्नवेति ।

वृद्धा—(८२) सदृश एषः । न पुनः सः ।

शका०—(८३) आं वृद्धकुट्टिनि, अक्षिभ्यां मन्त्रितं वाचा मूकितम् ।

वृद्धा—(८४) हताश, अपेहि ।

श्रे०का०—(८५) अप्रमत्तं कथय स एवैष न वेति । एवोऽलंकारः ।

वृद्धा—(८६) आर्य, शिल्पिकुशलतयावबध्नाति दृष्टिम् । न पुनः सः ।

---

१ om: B B (e) २ अवलोअदु AB (bcd) DEK ३ Four speeches om: G ४ विलोक्य B B (a) ५ एसो twice AB (bcd), om: B (a) H ६ om: B (a), आ B (d); आ EK ७ °कुट्टिणि B (a) B ८ अवक्खीहिं DH ९ मन्दिदं DH १० Pr. m. मूकिद corr. मूकिद B (d), मूकिदं E ११ कहेहि D १२ अज्ज B (b) १३ सिप्पि° B (a) १४ ओबन्धे दिट्ठिं AB (c) CJ

अधिकरणिकः । भद्रे, अपि जानास्येतान्याभरणानि ।

वृद्धा । णं भणामि । णं हु ण हु अण्णदो अंह कदा वि सिप्पिणा घडिदो भवे (८७) ।

अधिकरणिकः । पश्य श्रेष्ठिन्,

वस्त्वन्तराणि सदृशानि भवन्ति नूनं
रूपस्य भूषणगुणस्य च कृत्रिमस्य ।
दृष्ट्वा क्रियामनुकरोति हि शिल्पिवर्गः
सादृश्यमेव कृतहस्ततया च दृष्टम् ॥ ३४ ॥

श्रेष्ठिकायस्थौ । अज्जचारुदत्तस्स केरकाइं ऐदाइं (८८) ।

चारुदत्तः । न खलु न खलु ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । ता कस्स (८९) ।

वृद्धा–(८७) ननु भणामि । न खलु न खलु अन्यतोऽथ कदापि केनापि शिल्पिना घटितो भवेत् ।

अधि०–वस्त्व(स्त्व)न्तराणीति । कृतहस्तता शिल्पकुशलता हस्तलाघवमित्यर्थः । अत एव 'कृतहस्ततया रिपुकुलमिषुवर्षेणाभिपात्य' इत्युक्तं दशकुमारे-(प्रथमोच्छ्वासेपहारवर्मकृते धनमित्रवर्णने) । हस्तशब्देन हस्तादिशिल्पम् । कृतपदेन बहुव्रीहिः । [वसन्ततिलकमिदं छन्दः] ॥ ३४ ॥

श्रे० का०–(८८) आर्यचारुदत्तस्य केरकाणि तदीयान्येतानि ।

श्रे० का०–(८९) तदा कस्य ।

---

१ एना० B (d). २ ण हु once AB (c) D; णंहु H. ३ अणदो (=अन्यतः) AB (c); अण्णाणदो B (b); अभिणदो [illegible] (d); अंणदो H. अणभिजाणिदो J. ण भाणिदो K. ४ अहअ B (d). ५ केणावि सि० AB (c) DGK केणवि सि० B (bd). ६ घडिदा AB (bc) ; घडिदा DF ; पडिदा H. ७ शिल्प० ? AB (bc). ८ हस्त० G. ९ om. B (d). १० केरकाणि AB (bcd) DEFGK. केरणाणि B (a): ११ एदाणि AB (bcd) DEGK ; एदानि F. १२ Two speeches om. G.

चारुदत्तः । इहात्रभवत्या दुहितुः ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । कधं एदाइं ताए विओअं गदाइं (१०)।

चारुदत्तः । एवं गतानि । आं इदम् ।

श्रेष्ठिकायस्थौ । अज्ज चारुदत्त, एत्थ सच्चं वत्तव्वं । पेक्ख पेक्ख ।

सच्चेण सुहं क्खु लब्भइ सच्चालावे ण होइ पावं ।
सच्चं त्ति दुवे वि अक्खरा मा सच्चं अलिएण गूहेहि ॥३९॥ (११)

चारु०— अत्रभवत्याः पूज्यायाः ।

श्रे० का०—(१०) कथमेतानि तस्या वसन्तसेनायाः वियोगं गतानि ।

चारु०— एवं गतानीति । 'सुवर्णशकटि(का)यै रोदनं कुर्वन्रोहसेनः समलंकृत्य प्रेषितो वसन्तसेनयेत्यादि सर्वमेवंपदस्यार्थः । आमङ्गीकारे । इदं यदुक्तं तदिदं वृत्तान्तजातमित्यर्थः ।

श्रे० का०—(११) आर्य चारुदत्त, अत्र सत्यं वक्तव्यम् । पश्य पश्य । सत्येनेति । सत्येन सुखं खलु लभ्यते सत्यालापे न भवति पापकम् । सत्यमिति द्वे अप्यक्षरे मा सत्यमलीकेन गूहय । अगूहयेन सत्यं मा गूहेहि । मा गोपयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

---

१ विभवे AB (c). २ गर्भं B (a). ३ वत्स ! K. ४ om. B (a) ; मु D ५ मंगह AB (ac) ; मव (स') इ B (b) ; ममाइ B (d) H ; मइ G. ६ ममाने AB (bc) DK. ७ होंइ E. ८ वदई B (a) ; वदइ B (d) EGK. वदे B गदई J. ९ सर्वेत AB (c) DEG. (=सर्वमिति) AB (c) ; सर्वे B (d) FH. १० देवे om. इ AB (c) DG. ११ अक्खरा AB (abcd) E. १२ अलिअ B (a), om. ण G. १३ गूहेहि AB (bc) D. णिगूहि B (a).

चारुदत्तः । आभरणान्याभरणानीति । न जाने । किं त्वस्मद्गृहादानीतानीति जाने ।

शकारः । उज्जाणं पवेशिअ पढमं मालेशि । कवडकावडिआए शम्पदं णिगूहेशि (१२) ।

अधिकरणिकः । आर्य चारुदत्त, सत्यमभिधीयताम् ।

इदानीं सुकुमारेऽस्मिन्निःशङ्कं कर्कशाः कशाः ।
तव गात्रे पतिष्यन्ति सहास्माकं मनोरथैः ॥ ३६ ॥

चारुदत्तः ।

अपापानां कुले जाते मयि पापं न विद्यते ।
यदि संभाव्यते पापमपापेन च किं मया ॥ ३७ ॥

स्वगतम् । न च मे वसन्तसेनाविरहितस्य जीवितेन कृत्यम् । प्रकाशम् । भोः, किं बहुना ।

मया किल नृशंसेन लोकद्वयमजानता ।
स्त्री रतिश्च विशेषेण शेषमेषोऽभिधास्यति ॥ ३८ ॥

चारु०— आभरणानि भूषणानि । इमान्याभरणानि उदरदरीपरिपूरणकरणानीत्यर्थः । इति न जाने । 'डुभृञ्' धारणपोषणयोः ।

शका०— (१२) उद्यानं प्रवेश्य प्रथमं मारयसि । कपटकापटिकतया साम्प्रतं निगूहसि गोपयसि ।

अधि०—इदानीमिति । 'कशा तुरगघातिनी' इति कोशः ॥ ३६ ॥

चारु०—अपापानामिति ॥ ३७ ॥ मया किलेति । 'नृशंसो घात(तु)कः क्रूरः' [इत्यमरः] । एष राजश्यालः । शकार इत्यर्थः ॥ ३८ ॥

---

१ पढमं AB (c); पढमे B (b). २ कडवाकाव० B (d). ३ संपदं D. ४ णि शङ्का. B (a). ५ सदा० B (a) K. ६ चालु B (d). ७ द्वयलोक B (a); परलोक B (d). ८ स्त्रीं च B (ad) EK.

शकारः । वावादिदा । अले, तुमं पि भण मएं वावादिदेत्ति (१३) ।

चारुदत्तः । त्वयैवोक्तम् ।

शकारः । शुणेध शुणेध भट्टालका । एदेण मालिदा । एदेण ज्जेव्व । शंशए छिण्णे । ऐदश्श दलिद्दचालुदत्तश्श शलीले दण्डे धालीअदु (१४) ।

अधिकरणिकः । शोधनक, यथाह राष्ट्रियः । भो राजपुरुषाः, गृह्यतामयं चारुदत्तः । राजपुरुषा गृह्णन्ति ।

वृद्धा । पसीदन्तु पसीदन्तु अज्जमिस्सा । जो दाव चोरेहिं अवहदस्स इत्यादि पूर्वोक्तं पठति । तो जदि वावादिदा मम दारिआ

शका०— (१३) व्यापादिता । अरे, त्वमपि भण मया व्यापादितेति ।

शका०— (१४) शृणुत शृणुत भट्टारकाः । एतेन मारिता । एतेनैव । संशये(यः) छिन्ने(न्नः) । एतस्य दरिद्रचारुदत्तस्य शरीरे दण्डो धार्यताम् ।

वृद्धा—(१५) प्रसीदन्तु प्रसीदन्त्वार्यमिश्राः । यस्तावच्चौरैरपहृतस्येत्यादि पूर्वोक्तमिति । इदाश, जो दाणिं णासीकदं सुवण्णभण्डअं रत्तिं चोरेहिं अपहदं त्ति तस्स कालणादो चदुःसमुद्दसारभूदं रअणावलिं देदि सो दाणिं अत्थकल्लवत्तस्स कालणादो

१ रि D. २ om B B (a) ३ भट्टा० AB (abc) CDJK; भट्टालआ B, भट्टालआ B (d) H. ४ शिलद छिणे K; J. ५ एदस्स C. ६ °चालुदत्तस्स BDFGK, °चालुदत्तस्स E ७ शलीले B (d), शलीले EGK. ८ ण धाली० B B (a) EK; ण धाली० B (d) ९ पसी० पसी० J. १० दाणिं B B (a). ११ अवहदेत्ति सव्व &c, whole as given before instead of इत्यादि पूर्वोक्तं &c ??? १२ ता जदि दा° text om B (d).

वेवादिदा। जीवेदु मे दीहाऊ। अण्णं च। अत्थिपत्थिणं ववहारो। अहं अत्थिणी। ता मुञ्चध एदं (१९)।

शकारः। अवेहि गब्भदाशि, गच्छ। किं तव एदिणा (१६)।

अधिकरणिकः। आर्ये, गम्यताम्। हे राजपुरुषाः, निष्क्रामयतैनाम्।

वृद्धा। हा जाद, हा पुत्तअ (१७)। इति रुदती निष्क्रान्ता।

शकारः। स्वगतम्। कडं मए ऐदश्श अत्तणो शलिशं। शम्पदं गच्छामि (१८)। निष्क्रान्तः।

अधिकरणिकः। आर्य चारुदत्त, निर्णये वयं प्रमाणम्। शेषे तु राजा। तथापि शोधनक, विज्ञाप्यतां राजा पालकः।

अयं हि पातकी विप्रो न वध्यो मनुरब्रवीत्।

इदं अकज्जं करेदि। इदं पूर्वोक्तमित्यर्थः (पृ० ४०९ वृद्धाभाषणम्)। तदा यदि व्यापादिता मम दारिका व्यापादिता। जीवतु मे दीर्घायुः। अन्यच्च। अर्थिप्रत्यर्थिनोर्व्यवहारः। न चाहमर्थिनी। तन्मुञ्चतैतम्।

शका०— (१६) अपेहि गर्भदासि, गच्छ। (किं) तवैतेन।

वृद्धा— (१७) हा तात, हा पुत्रक।

शका०—(१८) कृतं मयैतस्यात्मनः सदृशम्। साम्प्रतं गच्छामीति।

अधि०—अयं हीति। [अनुष्टुप्।] श्लोकः॥ २१॥

---

१ तहावि B B (a). २ जीअदु B; जीविदु D. ३ अण्ण K. ४ अत्थिपच्च° B B (ad). ५ ववहारे K. ६ ण अ अहं AB (bc) DK; ण अहं B (d) E. ७ अवहि? D. ८ °दासि CJ ९ °तैनम् AB (bcd). १० दच्च B (a); पुत्तआ G. ११ रुदन्ती? D. १२ एदस्स CJ. १३ एसलिसं B (a); सलिसं K. १४ सपदं pr. m. corr. सपदं? B (d). १५ इति निष्क्रा° BDH. १६ om. B B (a).

राष्ट्रादस्मात्तु निर्वास्यो विभवैरक्षतैः सह ॥ ३९ ॥

शोधनकः । जं अज्जो आणवेदि । इति निष्क्रम्य पुनः प्रविश्य सास्रम् । अज्जा, गेदम्हि तहिं । राआ पालओ भणादि । जेण अत्थकल्लवत्तस्स कारणादो वसन्तसेणा वावादिदा, तं तहिं ज्जेव आहरणाइं गले बन्धिअ डिण्डिमं तौडिअ दक्खिणमसाणं णेइअ सूले भज्जेध त्ति । जो को वि अवरो ऐरिसं अकज्जं अणुचिट्ठदि सो एदिणा सणिआरदण्डेण सासीअदि (९९) ।

चारुदत्तः । अहो अविमृष्यकारी राजा पालकः । अथवा ।

ईदृशे व्यवहाराग्नौ मन्त्रिभिः परिपातिताः ।
स्थाने खलु महीपाला गच्छन्ति कृपणां दशाम् ॥४०॥

शोध०—(९९) यदार्य आज्ञापयति । आर्याः, गतोस्मि तत्र । राजा पालको भणति । येनार्यकल्यवर्तस्य कारणाद्वसन्तसेना व्यापादिता, तं तत्रैवाभरणानि गले बन्धयित्वा डिण्डिमं ताडयित्वा दक्षिणश्मशानं नीत्वा शूले भङ्क्तेति । यः कोप्यपर ईदृशमकार्यमनुतिष्ठति स एतेन सनिकारदण्डेन शास्यते ।

चारु०—ईदृशे इति । श्लोकः । स्थाने योग्यमित्यर्थः । 'युक्ते

---

१ °रक्षितै H. २ om AB (c). ३ गदम्हि। तहिं राआ &c. AB (abc). ४ लाआ AB (abcd) D. ५ °वत्तस्स AB (bc) DE. ६ कालणादो H (a): कारणा om. दो K. ७ °वशन्त° AB (bc). ८ तहिं DJ. ९ आहल॰ AB (abcd). १० डिण्डिअ? AB (c). ११ om. AB (c); ताडिअ॰ DH. १२ मसाणअ B (a). १३ णइअ AB (bcd). १४ शूले AB (abcd). १५ एरिसं मकज्जमणु° &c. D. १६ अकज्जमणुचि॰ B (d). १७ सासि° AB (ac) १८ अविवेको विमृश्य AB (bc) DEGK. अविवेको in marg. before विमृश्य B (d); अवि॰ मृश्य B, अविवेको अविमृ॰ K. १९ विपम् AB (c) DF.

अपि च।

ईदृशैः श्वेतकाकीयै राज्ञः शासनदूषकैः।
अपापानां सहस्राणि हन्यन्ते च हतानि च ॥ ४१ ॥

सखे मैत्रेय, गच्छ। मद्वचनादम्बामपश्चिममभिवादयस्व। पुत्रं च मे रोहसेनं परिपालयस्व।

विदूषकः। मूले छिण्णे कुदो पादवस्स पालणं(१००)।

चारुदत्तः। मा मैवम्।

नृणां लोकान्तरस्थानां देहप्रतिकृतिः सुतः।
मयि यो वै तव स्नेहो रोहसेने स युज्यताम् ॥४२॥

वे साम्प्रतं स्थाने' इत्यमरः। कृपणां दीनाम्। नारकीया इ(मि)त्यर्थः ॥ ४० ॥ ईदृशैरिति। श्लोकः। श्वेतकाकीयैः श्वेतकाकसदृशैः। इवार्थे छः। उत्पातकल्पैरित्यर्थः। राज्ञः शासनस्य दूषकैः पापात्मभिर्मन्त्रिभिः ॥ ४१ ॥ अम्बा चारुदत्तमाता।

विदू०— (१००) मूले छिन्ने कुतः पादपस्य पालनम्।

चारु०— नृणामिति। श्लोकः। देहस्य प्रतिकृतिः प्रतिमा। द्वितीयो देह इत्यर्थः। तथा च श्रुतिः। 'सा जाया जाया भवति यदस्यां जायते पुनः' इति। 'अङ्गादङ्गात्संभवसि हृदयादधिजायसे। आत्मा वै पुत्रनामासि स जीव शरदः शतम्' इति च ॥ ४२ ॥

---

१ श्वेत? AB (c); °काकैर्यैः DH, श्वेत० K. २ मम वच° B (d). ३ अम्बां मम पश्चिम° D; अम्बामपि मम अभि० K. ४ स्व om. D. ५ परिपालणं B B (a). ६ लोकोत्तर० G. ७ यस्तव BCDFK.

विदूषकः । भो वेअस्स, अहं ते पिअवअस्सो भविअ तुए विरहिदाइं पाणाइं धारेमि (१) ।

चारुदत्तः । रोहसेनमपि तावद्दर्शय ।

विदूषकः । एव्वम् । जुज्जदि (२) ।

अधिकरणिकः । भद्र शोधनक, अपसार्यतामयं बटुः ।

शोधनकस्तथा करोति ।

अधिकरणिकः । कः कोऽत्र भोः । चाण्डालानां दीयतामादेशः ।

इति चारुदत्तं विसृज्य निष्क्रान्ताः सर्वे राजपुरुषाः ।

शोधनकः । इदो आअच्छदु अज्जो (३) ।

चारुदत्तः । सकरुणम् । मैत्रेय भोः, किमिदमद्य । इत्यादि पठति ।

आकाशे ।

विदू०— (१) भो वयस्य, अहं ते प्रियवयस्यो भूत्वा त्वया विरहितान्प्राणान्धारयामि ।

विदू०— (२) एवम् । युज्यते ।

शोध० — (३) इत आगच्छत्वार्यः ।

---

१ om. B B (a); भो वयस्य CJ. २ पिअव° B (a). ३ विरहिदं BB (abcd) DEK. ४ पाणइं B (d). ५ च ताव० DH. ६ वहि B (b); बाहका AB (c) DF. ७ भो AB (c). ८ चण्डाला० J. ९ विसृज्य AB (bcd) DEFK. १० मैत्रेयऽयमेवंविधे काले इत्या° AB (bc) ?, योयमेवं &c. A; मैत्रेयंभगो: किदं B (a); किमिदं इत्यादि only अद्य om. B; मैत्रेय योयमेवंविधे &c. ..मानयिष्यति whole for भो ..पठति D. ११ इच्छति K. १२ आकाशे पठति DH.

विषसलिलतुलाग्निप्रार्थिते मे विचारे
क्रकचमिह शरीरे वीक्ष्य दातव्यमद्य ।
अथ रिपुवचनाद्वा ब्राह्मणं मां निहंसि
पतसि नरकमध्ये पुत्रपौत्रैः समेतः ॥ ४२ ॥

अयमागतोऽस्मीति । निष्क्रान्ताः सर्वे । 565

व्यवहारो नाम नवमोऽङ्कः समाप्तः ।

चारु०—मैत्रेय भोरिति पूर्वोक्तं पद्यमित्यर्थः [पृ० ४०७ श्लो० २९] । विषेति । मालिनीच्छन्दः । विषं च सलिलं च तुला च अग्निश्च एभिः प्रार्थिते विचारे परीक्षायां सत्यमपि इह शरीरेश्च क्रकं(क)चं दातव्यम् । अथ पुनः रिपोः शकारस्य राजश्यालस्य । राजानं पालकं प्रत्युक्तिरियम् । विषं भक्षयित्वापि न मृतश्चेद्विष-परीक्षा । विषेण शपथ इत्यर्थः । अग्निना तु प्रसिद्धैव परीक्षा । तुला-परीक्षापि स्फुटा शास्त्रे । एवमादि । ज्ञेयं विज्ञैरिति ।

इति श्रीमृच्छकटिकप्रकरणव्याख्यायां सुवर्णालंकरणाख्यायामनन्तमङ्गलायासवसन्तसेनामोटनो(न)मिथ्यापराधचारुदत्तनिग्रहो नाम नवमाङ्कः समाप्तिमापत् ।

---

१ पुत्राग्नि H (a). २ कवच ? C. ३ मा B (d). ४ °स्मि । इति नि° B. ५ इति मृच्छक° ..... या व्यव° B; इति मृच्छ ....के प्रकरणे D; °कप्रकरणे H. ६ om. BD.

अथ दशमोऽङ्कः ।

ततः प्रविशति चाण्डालद्वयेनानुगम्यमानश्चारुदत्तः ।

उभौ । तर्कि ण कलअ कालण णवेवहबंधणअणे णिउणा ।
अइलेण शीशछेअणशूलालोवेशु कुशलम्ह ॥ १ ॥

ओशलध अज्जा, ओशलध । एशे अज्जचालुदत्ते ।
दिण्णकलवीलदामे गहिदे अम्हेहिं वज्झपुलिशेहिं ।
दीवे व्व मन्दणेहे थोअं थोअं खअं जादि ॥ २ ॥ (१)

सिन्दूरोन्नासिगण्डः कलयतु पततां मङ्गलं वक्रतुण्डः ।

उभौ । चाण्डालाविस्यर्थः । (१) तर्कि णेति । आर्या छन्दः । [तर्कि न कलय कारणं नववधबन्धनगृणे (?) निपुणौ] । अचिरेण शीर्षच्छेदनशूलारोपेषु कुशलौ स्वः ॥ १ ॥ अपसरत आर्याः, अपसरत । एष आर्यचारुदत्तः । दिण्णेति । आर्या च्छन्दः । दत्तकरवीरदामा गृहीत आवाभ्यां वध्यपुरुषाभ्याम् । दीप इव मद(न्द)स्नेहः स्तोकं स्तोकं क्षयं याति । दाम माला ॥ २ ॥

---

१ इति H. २ चण्डाल G. ३ तर्कि॰ AB (c); तक्किण्ण B; तक्किणं B (a); तार्किण D. तक्किण G, तर्कि HK. ४ कलभद का॰ AB (c) G, कलतग का॰ B (a) कलभद कालण DH. ५ णावाहबन्धण अणा B (b); ॰बन्धणअणे B (a) EK; ॰बन्धअं अणे B (d). ६ ऐलेण H. ७ शीश॰ AB (bc) D, शीशच्छेदण B (a), शीश॰ G. शश॰ B (d) K. ८ शूलालोवेशु AB (bcd) DEK, शूलालल्लोवेशु B (a). ९ कुशलं B (a). १० एशे C, एशे K. ११ चारुदत्ते AB (abcd), ॰चारुदत्ते DK. १२ दिण B (a). १३ °कलवीर and वीर AB (abcd) DFEK. १४ हेहिं B (d) CJ. १५ वज्झ॰ EK. १६ पुलिशेहिं AB (abcd) CDLK, पुलिशशिन्ने B (b) १७ °दीव AB (c) FG दिवेव H, दिवेव K, १८ ॰णेहो B (d), ॰णिहे D, °णिणहो H. १९ थोअं थोअ B (a), थोअं थोअं K. २० जाइ D, जाई EH, जाई LK.

चारुदत्तः। सविषादम्।

नयनसलिलसिक्तं पांशुरूक्षीकृताङ्गं
पितृवनसुमनोभिर्वेष्टितं मे शरीरम्।
विरसमिह रटन्तो रक्तगन्धानुलिप्तं
बलिमिव परिभोक्तुं वायसास्तर्कयन्ति ॥ ३ ॥

चाण्डालौ। ओशलध अज्जा, ओशलध।
किं पेक्खध छिज्जन्तं शप्पुलिशं कालपलशुधालाहिं।
शुअणशउणाधिवाशं शज्जणपुलिशद्दुमं एदं ॥ ४ ॥
आअच्छ ले चालुदत्ता, आअच्छ (२)।

चारुदत्तः। पुरुषभाग्यानामचिन्त्याः खलु व्यापाराः। यदहमीदृशीं दशामनुप्राप्तः।
सर्वगात्रेषु विन्यस्तै रक्तचन्दनहस्तकैः।

श्मशानस्य। सुमनोभिः पुष्पैः। विरसं रूक्षं यथा स्यात्तथा रटन्तो वायसाः काकास्तर्कयन्त्युत्प्रेक्षन्त इत्यर्थः ॥ ३ ॥

चाण्डा०—(२) अपसरत आर्याः, अपसरत। किं पेक्खधेति। आर्या छन्दः। किं पश्यत। छिज्जन्तं छिद्यमानम्। सत्पुरुषं कालपरशुधाराभिः। सुजनशकुनाधिवासं सज्जनपुरुषद्रुममेतम् ॥ ४ ॥ आगच्छ रे चारुदत्त, आगच्छ।

चारु०—सर्वेति। अनुष्टुप्। हस्ता इव हस्तकाः हस्तचिह्नानि।

---

१ °रूक्षी° B ‖ (ad) D. २ ललटयन्तो B (b), रटन्तो pr. m. लडन्तो? B (d); लगन्तो G. ३ चण्डालौ GK. ४ शप्पुलिशं वज्जन्तं ‖ B (a). ५ कल ‖ (a). ६ पलशु AB (bc) D; पुरुष G. ७ धलएहिं B; धाराएहिं B (b); धाराहिं AB (cd) DF. ८ °सउणा° AB (abc) D. ९ वासं B (d) E. १० आगच्छ रे चारुदत्त आगच्छ B (a); आअच्छ ‖ (d) K. ११ °भानानां K. १२ °मविचिन्त्याः A (bcd) DEFGK. १३ विन्यस्तैः D.

पिष्टचूर्णावकीर्णश्च पुरुषोऽहं पशूकृतः ॥ ५ ॥

अग्रतो निरूप्य । अहो, तारतम्यं नराणाम् । सकरुणम् ।

अमी हि दृष्ट्वा मदुपेतमेत-
न्मर्त्यं धिगस्त्वित्युपजातबाष्पाः ।
अशक्नुवन्तः परिरक्षितुं मां
स्वर्गं लभस्वेति वदन्ति पौराः ॥ ६ ॥

चाण्डालौ । ओशलध अज्जा, ओशलध । किं पेक्खध ।

इन्दे पवाहिअन्ते गोप्पसवे शङ्कमे च ताला णं ।
शुपुलिशपाणविपत्ती चत्तालि इमे ण दट्ठव्वा ॥ ७ ॥ (९)

इवार्थे कन् । पिष्टचूर्णाभ्यामवकीर्णो व्याप्तः । पिष्टं तण्डुलानाम् । चूर्णं तिलानाम् । अपशुः सन् पशुर्यथा संपद्यते तथा कृतः पशूकृतः । पशुर्देवीबलिदानाय छागादिः ॥ ५ ॥ तारतम्यं भेदः । अमी हीति । मयोपेतं प्राप्तं तच्चिरपराधवधादि दुःखम् । दृष्ट्वा । मर्त्यं मरणधर्माणम् ॥ ६ ॥

चाण्डा०—(७) अपसरत आर्याः, अपसरत । किं पश्यत । इन्द्रे इति । आर्या छन्दः । इन्द्रः प्रवाह्यमाणो(णो ?) गोप्रसवश्च संक्रमश्च ताराणाम् । सुपुरुषप्राणविपत्तिश्चत्वार इमे (चत्वार्येतानि) न द्रष्टव्याः(व्यानि) ॥ ७ ॥

---

१ om. B २ मम देहमेतं B B (a), मम देहमेतं B (d) E ३ धिगस्त्विति H. ४ °भेदः B B (ad) E. ५ ओशलध० B (b) ६ पवाहिअंते AB (c) F, पवाहि० BDK, प्पवाहअन्ते B (a), पवाहि° H. ७ गोप्पसवे pr m ता B (d). ८ शक्कमे CJ, शिक्कमे K. ९ शुपुलश AB (c) F, शप्पुलिश B (a), शुपुलिश B (bd), शप्पुलिश D.

एकः । हण्ड ओहीन्ता, पेक्ख पेक्ख ।

णअलीपधाणभूदे वज्झीअन्ते कदन्तअण्णाए ।
किं लुअदि अन्तलिक्खे आदु अणब्भे पडदि वज्जे ॥८॥ (४)

द्वितीयः । अले गोहा,

णं अ लुअदि अन्तलिक्खे णेअ णेअब्भे पडदि वज्जे ।
महिलासमूहमेहे निवडदि णअणम्बु धालाहिं ॥ ९ ॥

अवि अ ।

वज्झम्मि णीअमाणे जणश्श शव्वश्श लोदमाणश्श ।
णअणशलिलेहिं शित्ते लच्छादो ण उण्णमइ लेणू ॥१०॥(५)

एकः– (४) हण्डे इति सम्बुद्धिराह्वाने । आहीन्ता–इति द्वितीयस्य चण्डालस्य नाम । पश्य पश्य । णअलीति । आर्या [छन्दः]। नगरीप्रधानभूते । वध्यमाने वध्यमाने । कृतान्ताज्ञया । किं रोदित्यन्तरिक्षम् । आदु अथवा । अनभ्रे पतति वज्रम् ॥ ८ ॥

द्वितीयः– (५) अरे गोहा इति प्रथमचाण्डालनाम । ण अ लुअदि(दी)ति । आर्या [छन्दः]। न च रोदित्यन्तरिक्षं नैवानभ्रं पतति वज्रम् । महिलासमूहमेघान्निपतति नयनाम्बु धाराभिः ॥ ९ ॥

अपि च । वज्झम्मीति । आर्या [छन्दः]। वध्ये नीयमाने जनस्य सर्वस्य रोदमानस्य (रुदतः)। नयनसलिलैः सिक्तो रथ्यातो नोन्नमति रेणुः ॥ १० ॥

---

१ आहींता AB (bc) CJ; आहींडता H (d). २ om. B (b). ३ पधाणभुज्जीअंते AB (c), ०भूदं B (a); °भूदेअंते D; अपधाण° K. ४ वज्जीअन्ते H (b), °उज्झन्ते H (d); वज्झिअज्जंते E. ५ ०दन्तअणए H (a), °आण्णाए B. (d); °आणाए DH. ६ वइज्ञे K. ७ अलेले B; अले अले B (a). ८ om. B (b) ९ om. B (a). १० अन्त० AB (c). ११ णे अणब्भे H (a). १२ °समूह° AB (acd) D; °समूहे° B(b). १३ निवडइ BDK.; णिवणंह E. १४ धालाहिँ B. १५ अणश्श DFH. १६ सित्ते AB (abcd) D; सत्ते H. १७ उणमइ AB B (ac); उंणमइ DH. १८ लेणु AB (ac).

चारुदत्तः । निरूप्य सकरुणम् ।

एताः पुनर्हर्म्यगताः स्त्रियो मां
वातायनार्धेन विनिःसृतास्याः ।
हा चारुदत्तेत्यभिभाषमाणा
बाष्पं प्रणालीभिरिवोत्सृजन्ति ॥ ११ ॥

चाण्डालौ । आअच्छ ले चारुदत्ता, आअच्छ । इमं घोषणट्ठाणं । आहणेध डिण्डिमं । घोशेध घोशणं (६) ।

उभौ । शुणाध अज्जा, शुणाध । एशे शत्थवाहविणअदत्तश्श णत्तिके शाअलदत्तश्श पुत्तके अज्जचालुदत्ते णाम । एदिणा किल अकज्जकालिणा गणिआ वशन्तशेणा अत्थकल्लवत्तश्श कोलणादो शुण्णं पुप्फकलण्डअजिण्णुज्जाणं पवेशिअ बाहुपाशबलक्कालेण मालिद त्ति । एशे शलोत्ते गहिदे,

चारु०—एता इति । इन्द्रवज्रा छन्दः । 'वातायनं गवाक्षः स्यात्' ॥ ११ ॥

चाण्डा०—(६) आगच्छ रे चारुदत्त, आगच्छ । इदं घोषणस्थानम् । आहत डिण्डिमम् । घोषत (घयत) घोषणाम् ।

उभौ—चाण्डालावित्यर्थः । (७) शृणुत आर्याः, शृणुत । एष सार्थवाहविनयदत्तस्य नप्ता सागरदत्तस्य पुत्रक आर्यचारुदत्तो नाम ।

१ विनि सृतास्य B (d), °स्य K २ आअच्छ B (d) °अध E ३ घोसण° AB (abcd) ४ आहणेन्ध B (b), आहणेध B (d) ५ °सेध DEK. ६ घोसणं EK. ७ शुणाध B (b), शुणध B (d) ८ सडढ ह° G. ९ णत्तिके B (d), णत्तिके D, णत्तिके E. १० शाअर° BDK ११ पुत्तके B (b) k, Pr. m B (d), पुत्तके E पुत्थके G. १२ °चारु° AB (abc) D १३ वसन्तसेणा AB (ac) १४ अरत° E १५ om: हो B (d) E. १६ °सिअ B (d). १७ मालिआणि AB (bcd) DEFGK. १८ शेलोत्ते AB (c). सलोत्ते B (b). लोत्ते marg ए B (d). शेलोत्त D, एशे लोत्ते E शलोत्ते H

शअं अ पेडिवण्णे । तदो लण्णा पालएण अम्हे आणत्ता एदं मालेदुं । जदि अवले ईदिशं उँभअलोअविलुद्धं अकज्जं कलेदि तं पि लाआ पालए एव्वं ज्जेव्व शाशादि (७) ।

चारुदत्तः । सनिर्वेदं स्वगतम् ।

मखशतपरिपूतं गोत्रमुद्भासितं मे
सदसि निबिडचैत्यब्रह्मघोषैः पुरस्तात् ।
मम मरणदशायां वर्त्तमानस्य पापै-
स्तदसदृशमनुष्यैर्घुष्यते घोषणायाम् ॥ १२ ॥

उद्वीक्ष्य कर्णौ पिधाय । हा प्रिये वसन्तसेने,

एतेन किलाकार्यकारिणा गणिका वसन्तसेनार्थकल्यवर्तस्य कारणाच्छून्यं पुष्पकरण्डकजीर्णोद्यानं प्रवेश्य बाहुपाशबलात्कारेण मारितेति । एष सगोत्रो (लोप्त्रो) गृहीतः, स्वयं च प्रतिपन्नः । तदा राज्ञा पालकेन वय(आवा)माज्ञप्ताः (तौ) एतं मारयितुम् । यद्यपर ईदृशमुभयलोकविरुद्धमकार्यं करोति तमपि राजा पालक एवमेव शास्ति ।

चारु०—मखशतेति । मालिनी छन्दः । सदसि यज्ञस्य महति मण्डपे । निबिडानि घनानि । चैत्यान्यायतनानि । तत्र ब्रह्मणां वेदानां घोषैर्मे गोत्रं कुलमुद्भासितमासीत् । पापैरसदृशैरननुरूपैरयोग्यैश्चाण्डालादिभिर्मनुष्यैर्घोषणायां तन्मम गोत्रं घुष्यत इति महाननर्थ इति भावः । 'गोत्रं नाम्नि कुलेऽचले' इति कोशः ॥ १२ ॥

---

१ पविट्ठिवण्णे B (d); प ...डिवण्णे H. २ om. B (d). ३ इदिशे AB (bc) इदिशं B (a); इदिसे B (d); ईदिशे DEF. ४ उहअ B, इहअ B (a). ५ कलेदि B(b). ६ वि D. ७ om. AB (c) DF. ८ om. ABB (ac).

शशिविमलमयूखशुभ्रदन्ति
सुरुचिरविद्रुमसन्निभाधरौष्ठि ।
तव वदनभवामृतं निपीय
कथमवशो ह्ययशोविषं पिबामि ॥ १३ ॥

उभौ । ओशलध अज्जा, ओशलध ।

एशे गुणलअणणिही शज्जणदुक्खाण उत्तलणशेदू ।
अशुवण्णं मण्डणअं अवणीआदि अज्ज णअलीदो ॥१४॥

अण्णं च ।

शव्वे क्खु होइ लोए लोए शुहशंण्ठिदाण तच्चिन्ता ।
विणिवडिदाण णलाणं पिअआली दुल्लहो होदि[18] ॥१५॥

शशिविमलेति । पुष्पिताग्रा छन्दः । अवशः पराधीनः । अयशोरूपं विषम् ॥ १३ ॥

उभौ—चाण्डालावित्यर्थः । (८) अपसरत आर्याः, अपसरत । एशे इति । आर्या छन्दः । एष गुणरत्ननिधिः सज्जनदुःखानामुत्तरणसेतुः । असुवर्णं मण्डनमपनीयतेऽद्य नगरीतः । एष चारुदत्तः ॥ १४ ॥

अन्यच्च । सव्वे इति । आर्या छन्दः । सर्वः खलु भवति लोके लोकः सुखसंस्थितानाम् । तच्चिन्ता चिन्तायुक्तः । विनिपतितानां नराणां प्रियकारी दुर्लभो भवति ॥ १५ ॥

---

१ °दन्तं K. २ सुविचिर॰ B (b), °द्रुम° B (a). ३ °धरोष्ठि DGH, ° धरोष्ट K ४ °वशो ? DF, वंशो H. ५ उभ्रा AB (ac) D. ६ सज्जण AB (abcd) CDJ. ७ दुक्खाणं AB (ac). ८ °सेदू AB (abc) DE. ९ असुवण्णम॰ AB (ac) CDJ, असुवण्णी॰ B (b). १० मण्डणअं pr. m. B (d), मण्डणो॰ DH. ११ अव॰ णी° B (b), °णीआदि B (d). १२ सव्वे J. १३ सुह° AB (abcd) DE. १४ संधिदाण AB (c), संस्थिदाण B (a) D. संधिदाण B (b), संस्थिदाण H. (d); संस्थिदाण E; संस्थिदाण K १५ तच्चिन्ता B (b), तस्सो DH. १६ (illegible) B (b), विनि;... णं F;. ॰णाणं AB (c). १७ णराण B (a). १८ होइ D

चारुदत्तः । सर्वतोऽवलोक्य ।

अमी हि वस्त्रान्तनिरुद्धवक्त्राः
प्रयान्ति मे दूरतरं वयस्याः ।
परोऽपि बन्धुः समसंस्थितस्य
मित्रं न कश्चिद्विषमस्थितस्य ॥ १६ ॥

चाण्डालौ । ओशालणं केदं । विवित्तं लाअमग्गं । ता आणेध एदं दिण्णवज्झचिण्हं (९) ।

चारुदत्तः । निःश्वस्य । मैत्रेय भोः किमिदमद्य । इत्यादि [पृ० ४०७ स्थितं श्लोकं] पठति ।

नेपथ्ये । हा तात, हा पिअवअस्स (१०) ।

चारुदत्तः । आकर्ण्य सकरुणम् । भोः स्वजातिमहत्तर, इच्छाम्यहं भवतः सकाशात्प्रतिग्रहं कर्तुम् ।

चारु०—अमी हीति । स्पष्टमुत्तरार्धम् । 'सर्वः खलु' इत्यार्यया समानार्थम् ॥ १६ ॥

चाण्डा०— (९) अपसारणं कृतम् । विविक्तो राजमार्गः । तदानयतैतं दत्तवध्यचिह्नम् ।

नेपथ्ये—(१०) हा तात हा प्रियवयस्य ।

चारु०— स्वजातिमहत्तरेति चाण्डालसंबोधनम् ।

---

१ वस्त्रान्तरुद्ध० BDFG. २ °शलणं AB (c) D. ३ किदं B (a). ४ विवित्ते AB (bc), विवित्त किद B (a). ५ अणेध K. ६ दिण्ण B (ad). ७ °वज्ज AB (bcd) K. ८ = om: B B (a); निश्वस्य B (d). ९ °मिदमित्यादि B. १० For इत्यादि whole मनोरथानौ &c., D. ११ तात AB (bcd). १२ om B (a). १३ स्वस्वय B (b).

चाण्डालौ । किं अम्हाणं अे हत्थादो पडिग्गहं केलेशि (११)।

चारुदत्तः । शान्तं पापम् । नोपरीक्ष्यकारी दुराचारः पालक इव चाण्डालः । तत्परलोकार्थं पुत्रमुखं द्रष्टुमभ्यर्थये ।

चाण्डालौ । एवं कलीअदु (१२) ।

(नेपथ्ये । हा ताद, हा आवुक (१३) ।)

चारुदत्तः । श्रुत्वा सकरुणम् । भोः स्वजातिमहत्तर । इत्यादि पठति ।

चाण्डालौ । अले पउला, खणं अन्तलं देधे । एशे अज्जचालुदत्ते पुत्तमुहं पेक्खदु । नेपथ्याभिमुखम् । अज्ज, इदो इदो । आअच्छ ले दालआ, आअच्छ (१४)।

चाण्डा०– (११) किमस्माकं च हस्तात्प्रतिग्रहं करोषि ।

चाण्डा०– (१२) एवं क्रियताम् ।

[नेपथ्ये]–(१३) हा तात हा पितः ।

चाण्डा०– अरे, आगच्छस्वागच्छतु (?) ।

उभौ–(१४) [अरे] प्रचुराः हे जना इत्यर्थः । (पउला पौराः) । क्षणं क्षणमन्तरं ददत (दत्त) । एष आर्यचारुदत्तः पुत्रमुखं पश्यतु । आर्य, इत [इतः?] । आगच्छ रे दारक, आगच्छ ।

१ om. J. २ कलेशि B (abc) E, pr. m. B (d). ३ नापरीक्षित° AB (bc) DG, न परी° B (d) E. ४°कार्ये G. ५ कली॰ BDE ६°जाती-त्यादि DK. ७ After this word आअच्छदु° अएर —आअच्छदु । उभौ before अले B. In these speeches for आअच्छदु first speech अले आअच्छदु B (bd) GK. In the same speech अले आअच्छदु first speech E. ८ om. B (abd). ९ पउला जणा D १० खण खणं EK. ११ देघ AB (c). १२ चालुदत्ते AB (abcd) D. १३ °मुहं AB (bcd) DEK. १४ पेक्खदु B (a) १५ om. AB (bcd) D. १६ आअच्छ B (d), आअच्छ E. १७ दालअ B (a).

ततः प्रविशति दारकमादाय

विदूषकः। तुवरदु तुवरदु भद्दमुहो। पिदा दे मारिदुं णीअदि (१५)।

दारकः। हा ताद, हा आवुक (१६)।

विदूषकः। हा पिअवअस्स, कहिं मए तुमं पेक्खिदव्वो। (१७)।

चारुदत्तः। पुत्रं मित्रं च वीक्ष्य। हा पुत्र, हा मैत्रेय। सकरुणम्। भोः, कष्टम्।

चिरं खलु भविष्यामि परलोके पिपासितः।
अत्यल्पमिदमस्माकं निवापोदकभोजनम्॥ १७॥

किं पुत्राय प्रयच्छामि। आत्मानमवलोक्य। यज्ञोपवीतं दृष्ट्वा। आं, इदं तावदस्ति मम च।

अमौक्तिकमसौवर्णं ब्राह्मणानां विभूषणम्।
देवतानां पितॄणां च भागो येन प्रदीयते॥ १८॥

इति यज्ञोपवीतं ददाति।

विदू०—(१५) उपरमतु उपरमतु (त्वरतां त्वरतां) भद्रमुखः। पिता ते मारयितुं नीयते।

दार०—(१६) हा पितः, हा तात।

विदू०—(१७) हा प्रियवयस्य, कुत्र मया त्वं द्रष्टव्यः।

चारु०—चिरमिति। श्लोकः॥ १७॥ अमौक्तिकमिति। श्लोकः। येन यज्ञोपवीतेन॥ १८॥

---

१ हा आवुक हा ताद AB (bcd) DEG. २ om: D. ३ मये AB (bc). ४ °लोकपिपा° B (a). ५ °भाजनम् DH. ६ पुत्रायापि? K. ७ °नं वीक्ष्य B B (a), °नं विलोक्य B (d) EK. ८ आ AB (bc); आः DG.

55

चाण्डालः । आअच्छ ले[1] चालुदत्ता, आअच्छ (१८) ।

द्वितीयः । अले, अज्जचालुदत्तं णिलुववदेण णामेण आलवेशि । अले, पेक्ख ।

अब्भुदए अवशाणे तहे अ लत्तिन्दिवं अहदमग्गा ।
उद्दामे व्व किशोली णिअदी क्खु पेडिच्छिदुं जादि ॥१९॥

अण्णं च ।

शुक्खा ववदेशा शे किं पणमिअमत्थएण कादव्वं ।
लाहुगहिदे वि अ चन्देण वन्दणीए जणपदश्श ॥२०॥(१९)

चाण्डा० — (१८) आगच्छ रे चारुदत्त, आगच्छ ।

द्वितीय० — (१९) अरे, आर्यचारुदत्त(त्तम्) । निरुपपदेनार्यत्वादिविशेषणशून्येनेत्यर्थः । नामालपसि । अरे, पश्य । अब्भुअे(दए) इति । आर्या छन्दः । अभ्युदयेवसाने तथा च रात्रिंदिवमहतमार्गा । उद्दामेव किशोरी नियतिः खलु परीक्षितुं याति ॥ १९ ॥ अन्यच्च । शुक्खेति । आर्या छन्दः । शुष्का व्यपदेशाः । शे अस्य । किं प्रणमितमस्तकेन कर्तव्यम् । राहुगृहीतोपि च चन्द्रो न वन्दनीयो जनपदस्य ॥ धिअ इत्येकं पदं वा । राहुगृहीत इव चन्द्र इत्यर्थः ।

---

१ चाण्डालो D. २ रे B (a) DH. ३ चारु० AB (abc) D. ४ आअच्च B (d). ५ पेक्ख पेक्ख G. ६ अब्भुदये AB (acd) D; अदुदये B (b). ७ अवसाणे D. ८ तहअ AB (abcd) E (= तथा च AB (c); तह वि G; तहआ K ९ रत्तिदि० B (a); रत्तिदिवं D १० णिअदी G. ११ पडिच्छिदुं (= परीक्षितुं) AB (c). पडिच्छिदुं DH; पडिच्छिदं J. १२ शुक्का B (a), शुस्का B (bd); शुक्खा D; शुक्क: E; शुक्का वा ? H. १३ विवदेशा H (ad); ववदेशो B (b); विवदेशा EK. १४ om: B (b). १५ पणमिअमत्थ H (a); पणम० H (b) EK; मत्थ marg पणमु H (d); पणमिअ मत्थए ण J. १६ कादव्वं B B (a); काअदव्वं G. १७ °गहिदे AB (bc) H, °गहिदे B (a) १८ विअन्दे J. १९ वन्दणीओ EG.

बालकः । अरे रे चाण्डाला, कहिं ओवुकं णेध (२०)।

चारुदत्तः । वत्स,

अंसेन बिभ्रत्करवीरमालां
स्कन्धेन शूलं हृदयेन शोकम् ।
आघातमद्याहमनुप्रयामि
शामित्रमालब्धुमिवाध्वरेऽजः ॥२१॥

अस्य चारुदत्तस्य । व्यपदेशाः कलङ्काः । वसन्तसेना मारितेत्येवंरूपा अपवादव्यवहाराः । शुष्का वृथेत्यर्थः । प्रणमितेन मस्तकेन किं कर्तव्यम् ।(क्षीणस्यां (स्या)स्य चारुदत्तस्य लज्जयावन(त)मस्तकोपि न स्वमसीति भावः)। तत्र राहुगृहीतेन्दुर्दृष्टान्त इत्यवगन्तव्यम् ॥ २० ॥

बाल०–(२०) अरे अरे चाण्डालाः(लौ), कुत्रावुकं मम पितरम् । णेध नयत(थ) ।

चारु०– अंसेनेति । इन्द्रवज्रा छन्दः । आघातमधिकरणीयं वधस्थान(म्)। अध्वरे यज्ञे । अजश्छागो यज्ञपशुः । आलब्धुम् । आलम्भनं(न)मभिमन्त्रणपूर्वकं हननं तस्मातुम् । शामित्रं यज्ञीयं पशुहननस्थानम् । अनुप्रयाति यथा तथाहमथाधिकरणीयं वधस्थानमनुप्रयामीत्यर्थः । 'शमिता यज्ञे' इति सूत्रं पाणिनेर्वैदिक्यां प्रक्रियायाम् । शमितरि भवं शामित्रम्। यज्ञे पशुघातस्थानमित्यर्थः ॥ २१ ॥

---

१ अले अले AB (abcd) DEGK. २ चण्डालआ B B (a); चण्डाला B (bd) EGK. ३ अवुकं D; आवकं E. ४ स्कन्धेन B (a) H. ५ अघात० H. ६-°मालब्धु° AB (bc); °मालब्ध° इवा B (d). ७ °ध्वरेजः B (a), °ध्वराज· B (d) pr. m. अ, om : °ध्वरेज° E.

चाण्डालः । दोलआ,

ण हु अम्हे चोण्डाला चोण्डालउँलम्मि जादपुव्वा विं ।
जें अहिभवन्ति शाँहुं ते पावा ते अ चोण्डाला ॥२२॥(२१)

दारकः । ता कीस मॅरिध आवुकं (२२) ।

चाण्डालः । दीहाओ, अॅत्त लाअणिओओ क्खु अवलज्झदि । ण हु अम्हे (२३) ।

दारकः । वावादेध मं । मुञ्चध आवुकं (२४) ।

चाण्डालः । दीहाओ, एवँ भणन्ते चिलँ मे जीव(२५) ।

चारुदत्तसुतेन 'अरे अरे चाण्डाला' इति सबोध्याहूतं आहत्तरं(र)माहुः(?) ।

चाण्डा०–(२१) दारक । ण हु अम्हे इति । आर्या छन्दः । न खलु वयं चाण्डालाश्चाण्डालकुले जातपूर्वा अपि । येभिभवन्ति साधुं ते पापास्ते च चाण्डालाः ॥ २२ ॥

दार०– (२२) तत् । कीस किमर्थम् । मारयत(थः) पितरम् ।

चाण्डा०– (२३) हे दीघा(र्घा)युः, अत्र राजनियोगः खल्वपराध्यति । न खलु वयम् (आवाम्) । अपरज्झम्मापराध्याम इति विपरिणम्य विभक्तिमन्वयः ।

दार० – (२४) व्यापादयत(तं) माम् । मुञ्चत (तं) पितरम् ।

चाण्डा०–(२५) हे दीर्घायुः, एवं भणश्चिरं मे जीव ।

---

१ om: B II (a), दारअ G. २ चण्डाल BEGK. ३ चण्डाल AB (abcd) GK. ४ उग्मिञ्जाद० B (a) ५ om: AB (bc) F, वा DH. ६ वा D ७ शाहुं AB (abcd) DE. ८ मालेध AB (bcd) DEF. ९ om; B B (a) १० एत्थ D ११ स वावादेध E; वावदेध A. १२ om B १३ एवं. १४ म चिलं B (a)

चारुदत्तः । सास्रं पुत्रं कण्ठे गृहीत्वा ।

इदं तत्स्नेहसर्वस्वं सममाढ्यदरिद्रयोः ।
अचन्दनमनौशीरं हृदयस्यानुलेपनम् ॥ २३ ॥

'अंसेन बिभ्रत्' इत्यादि पुनः पठति । अवलोक्य स्वगतम् । 'अमी हि वस्त्रान्तनिरुद्धवक्त्रा' इत्यादि पठति ।

विदूषकः । भो भद्दमुहा, मुञ्चध पिअवअस्सं चारुदत्तं मं वावादेध (२६) ।

चारुदत्तः । शान्तं पापम् । दृष्ट्वा स्वगतम् । अेद्यावगच्छामि । 'सम(सं)स्थिते' इत्यादि पठति । प्रकाशम् । 'एताः पुनर्हर्म्यगताः स्त्रियो माम्' इत्यादि पुनः पठति ।

चारु०– इदं तदिति । अनुष्टुप् । इदं पुत्ररूपं वस्तु । तच्छ्रुतिस्मृतिपुराणेषु प्रसिद्धमित्यर्थः । स्पष्टमवशिष्टम् ॥ २३ ॥ अंसेन बिभ्रदित्याद्यनुपदोक्तं (पृ० ४३५ श्लो० २१) पद्यमित्यर्थः । अमी हीति । 'अमी हि वस्त्रान्तनिरुद्धवक्त्राः प्रयान्ति मे दूरतरं वयस्याः । परोऽपि बन्धुः समसंस्थितस्य मित्रं न कश्चिद्विष(म)स्थितस्य' इति पूर्वोक्तं (पृ० ४३१ श्लो० १६) पद्यमित्यर्थः ।

विदू०– (२६) भो भद्रमुखाः(खौ) मुञ्चत(तं) प्रियवयस्यं चारुदत्तम् । मां व्यापादयत(तं) । मारयते(तमि)त्यर्थः ।

चारु०–[४३८ पृष्ठे मुद्रितः ११ श्लोकः] ।

---

१ पुत्रकं DH; om: K. २ सममार्य? K. ३ अचान्दन० DH, अबन्धन? K. ४ After पठति 'विश श्लोक' D. ५ निबद्ध K. ६ वक्त्रा प्रयान्ति मे &c.; whole [illegible] (d); प्रयान्ति &c. D. ७ इति [illegible] (d). ८ भट्टमहा H. ९ मुञ्चेध BDEGK. १० शान्तं पापं twice [illegible] (a). ११ om: B (a). १२ अद्य om: B [illegible] (a). १३ समस्थितस्य मित्रं &c., whole followed by इति D. १४ Followed by वातायनगर्भेन &c इति for इत्यादि.

चाण्डालः । ओशलध अज्जा, ओशलध ।
किं पेक्खध शप्पुलिशं अंजशवशेण प्पणट्ठजीवाशं ।
कूवम्मि खुडिदपाशं कञ्चणकलशं व्व डुब्बन्तं ॥२४॥(२७)

चारुदत्तः । सकरुणम् । 'शशिविमलमयूखे' इत्यादि पठति ।

अपरः । अले, पुणोवि घोशेहि (२८) ।

चाण्डालः । तथा करोति ।

चारुदत्तः ।

प्राप्तोऽहं व्यसनकृतां दशामनार्यां
यत्रेदं फलमपि जीवितावसानम् ।
एषा च व्यथयति घोषणा मनो मे
श्रोतव्यं यदिदमसौ त्वया हतेति ॥ २९ ॥

चाण्डा०–(२७) अपसरत आर्याः, अपसरत । किं पेक्खधेति । आर्या छन्दः । किं पश्यत सत्पुरुषमयशोवशेन प्रनष्टजीवाशम् । कूपे खण्डितपाशं काञ्चनकलशमिव मज्जन्तम् ॥ २४ ॥

चारु०–[४३० पृष्ठे मुद्रितं १३ श्लोकम्] ।

अप०—चाण्डाल इत्यर्थः । (२८) अरे, पुनरपि घोष(य)।

चारु०— प्राप्तोऽहमिति । प्रहर्षिणी छन्दः । 'दशा वर्तावस्थायाम्' इति कोशः । जीवितावसानं जीवितसमाप्तिः । तद्रूपं फलमिदम् ।-यत्रावस्थायां प्राप्तम् । असौ वसन्तसेना । त्वया चारुदत्तेन ॥ २९ ॥

१ पोक्खध B. २ अलिज्जशवेण B (a), अज्जशवशेण K. ३ खुडिद० AB (abcd) D ४ पाशक B (b) ५ कलशम B (b) G. ६ द्युपदर्शित &c, whole; as before for इत्यादि D ७ घोशेहि D, ग्घाशेहि E. ८ °प्रमानं DH.

ततः प्रविशति प्रासादस्थो बद्धः

स्थावरकः । घोषणामाकर्ण्य सवैक्लव्यम् । कधं अपावे चालुदत्ते वावादीअदि । हग्गे णिअलेण शामिणा बन्धिदे । भोदु । आक्कन्दामि । शुणाध अज्जा, शुणाध । अस्थि दाणिं मए पावेण पवहणपडिवत्तेण पुप्फकलण्डअजिण्णुज्जाणं वशन्तशेणा णीदा । तदो मम शामिणा मं ण कामेशित्ति कदुअ बाहुपाशबैलक्कालेण मालिदा । ण उण एदिणा अज्जेण । कधं विदूलदाए ण को वि शुणादि । ता किं कलेमि । अत्ताणअं पाडेमि । विचिन्त्य । जइ एव्वं कलेमि तदा अज्जचालुदत्ते ण वावादीअदि । भोदु । इमादो पाशादबालग्गपदोलिकादो एदिणा जिण्णगवक्खेण अत्ताणअं णिक्खिवामि[१९] । वलं हग्गे उवलदे ।

स्थाव०—(२९) कथमपापश्चारुदत्तो व्यापाद्यते । अहं निगडेन स्वामिना बद्धः । भवतु । आक्रन्दामि । शृणुतार्याः, शृणुत । अस्तीदानीं मया पापेन प्रवहणपरिवर्तेन पुष्पकरण्डकजीर्णोद्यानं वसन्तसेना नीता । ततो मम स्वामिना मां न कामयस इति कृत्वा बाहुपाशबलात्कारेण मारिता । न पुनरेतेनार्येण । कथं विदूरतया न कोपि शृणोति । तत्किं करोमि । आत्मानं पातयामि ॥ यद्येवं करोमि तदार्यचारुदत्तो न व्यापाद्यते । भवतु । अस्याः प्रासाद-

१ घोषणमा° B (d). २ चारु° AB (abcd) D. ३ हगे AB (bcd) D. ४ अक्कंदामि BDH. ५ अस्ति AB (bc) EF; pr. m. Corr. अस्थि marg. B (d); अस्थि F, णत्थ J. ६ °पलिव° B, °वडिव° B (a). ७ पुप्फ° B (d). ८ °करंडअ° AB (bcd) D, °कलंडक° B; °करडक° B (a) E. ९ मे ण्ण B (a); मण्ण B (d). १० बलक्कालेण AB (bcd) E. ११ अत्तणअं EG. १२ पातेमि AB (abc) DEFK, पाडेमि B (d); पडेमि G. १३ om. B (a). १४ °चारुदत्ते AB (ac) D, °चारुदत्तो B (bd) E. १५ Corr. पासाद B (d). १६ °बालग्ग° B (bd); °बाडग्ग° EK. १७ एदिएण B (b). १८ जिण्णगवक्खेण B (d). १९ णिक्खिवा°, K. २० अत्तं B (a), अत्तं G. २१ हगे AB (bcd) D.

ण उण एशे कुलउत्तविहेगाणं वाशापादवे अज्जचालुदत्ते। एव्वं जइ विवज्जामि लद्धे मए पललोए। इत्यात्मानं पातयित्वा। ही ही णं उवलदम्हि। भग्गे मे दण्डणिअले। ता चाण्डालघोशं शमण्णेशामि। दृष्ट्वोपसृत्य। हंहो चाण्डाला, अन्तलं अन्तलं (२९)।

चाण्डालौ। अले, के अन्तलं मग्गेदि। (३०)।

चेटः। शुणोध। इति पूर्वोक्तं पठति।

बालाग्रप्रतोलिकातः एतेन जीर्णगवाक्षेणात्मानं निक्षिपामि। वरमहमुपरतः। न पुनरेष कुलपुत्रविहगानां वासपादप आर्यचारुदत्तः। एवं यदि विपद्ये लब्धो मया परलोकः। ही ही आश्चर्यं। नोपरतोऽस्मि। भग्नो मे दण्डनिगडः। तच्चाण्डालघोषं समन्वेषयामि। हं हो चाण्डालाः, अन्तरमन्तरम्।

चाण्डा०— (३०) अरे, कोऽन्तरं याचते।

चेटः—शृण्वन्त्वित्यादिः कवेरनुवादः। शुणाध अज्जा, शुणाधेत्यादेश्चेटवाक्यस्य पूर्वोक्तस्येति बोध्यम्।

१ °विहंगाणं B (a). २ अज्जो B (b) ३ चालुदत्ते AB (bcd) D, चालुदत्तो B (a) E ४ एवं. ५ यदि B (b) K; जदि BD (d) D ६ विवजामि B (a). विविज्जामि H. ७ पलोए B (a), वललोए E. ८ om AB (bcd) DEK. ९ ण उण B B (ad), णं D. F. १० इडु० AB (c): दण्डणि° B H; डंडणिअडे B (bd) GK, डंडणिअडे DF which has णी, दण्डणिअडे E. ११ °घोसं AB (abcd) DEK. १२ समण्णेसामि AB (abcd) DE. १३ दृष्ट्वोप° B (b). १४ चण्डाला B; चाण्डाल AB (c) D, चण्डाल B (abd). १५ अन्तरं AB (abcd) DEF. १६ अतलअं AB (cd) DEF, अतलअत B (b). १७ मग्गेदि E १८ शृण्वन्तु इति BEGK, शुणाध अज्जा इति D This is followed by the words अस्यैव निरङ्कुपत्रस्य अधस्यद्वितीयपङ्क्तिस्थि i.

चारुदत्तः। अये,

कोयमेवंविधे काले कालपाशस्थिते मयि।
अनावृष्टिहते शस्ये द्रोणमेघ इवोदितः॥ २६॥

भोः, श्रुतं भवद्भिः।

न भीतो मरणादस्मि केवलं दूषितं यशः।
विशुद्धस्य हि मे मृत्युः पुत्रजन्मसमो भवेत्॥ २७॥

अन्यच्च।

तेनास्म्यकृतवैरेण क्षुद्रेणात्यल्पबुद्धिना।
शरेणेव विषाक्तेन दूषितेनापि दूषितः॥ २८॥

चाण्डालौ। थावलअ, अवि शच्चं भणाशि (३१)।

चेटः। शच्चं। हग्गे वि मा कश्श वि कधइश्शशि त्ति पाशादबालग्गपदोलिकाए दण्डणिअलेण बन्धिअ णिक्खित्ते (३२)।

चारु०— कोयमेवमिति॥ २६॥ न भीत इति॥ २७॥ तेनेति। तेन शकारेण। न कृतं वैरं येन सह मा(म)येत्यर्थः। विषाक्तेन विषमिश्रेण। 'अञ्जू म्रक्षणे' इति धातुः। अनुष्टुप् छन्दः सर्वत्र॥ २८॥

चाण्डा०— (३१) स्थावरक, अपि सत्यं भणसि।

चे०— (३२) सत्यम्। अहमपि मा कस्यापि कथयिष्यसी(सी)ति प्रासादबालाग्रप्रतोलिकायां दण्डनिगडेन बद्ध्वा निक्षिप्तः।

---

१ शस्ये DE. २ ०स्थितः BB (ad) K. ३ मारणाद० DFG; मरणेन विषाक्तेन mistake B (a). ४ शरेणैव AB (bc). ५ थावलय B (a) K; थावलआ B (d) E. ६ सच्चं AB (abcd) DE. ७ भणासि AB (abcd) E. ८ गग्गे AB (abcd) D ९ हगे AB (bcd) D. १० पाशाशबालग्ग K. ११ पदोलिकाए B H (a). १२ दण्ड° BB (abd) G; दण्डनीअ° E; बन्ध° K. १३ णिक्खित्ते AB (bcd).

प्रविश्य

शकारः । सहर्षम् ।

मंशेण तिक्खोविलकेण भत्ते
शाकेण शूपेण शमच्छकेण ।
भुत्तं मए अत्तणअश्श गेहे
शालिश्श कूलेण गुलोदणेण ॥ २१ ॥

कर्णं दत्त्वा । भिण्णकंशखङ्खणाए चाण्डालवाआए शलशंजोए । जधा अ एशे उक्कालिदे वज्झडिण्डिमशद्दे पडहाणं अ शुणीअदि तधा तक्केमि दलिद्दचालुदत्ताके वज्झट्ठाणं णीअदि त्ति । ता पेक्खिश्शं । शत्तुविणाशे णाम

शा०—(२२) मंशेणेति । इन्द्रवज्रा छन्दः । मांसेन तिक्ताम्लेन । भक्तमोदनः । शाकेन सूपेन समत्स्यकेन । भुक्ता (भुक्तं) मयात्मनो गेहे शाले(लेः) कूलेण ओदनेन । गुडौदनेन ॥ २१ ॥ भिण(ण्ण)कंस(श)खंखणाऐ(ए) भिन्नकांस्यवत्खखणायाः कटुविकृतस्वरायाः चाण्डालवाचायाः स्वरसंयोगः । यथा चैष उक्कालिदे उद्गीतो वध्यडिण्डिमशब्दः पटहानां च श्रूयते तथा तर्कयामि दरिद्रचारुदत्तको वध्यस्थानं नीयत इति । तत्प्रेक्षिष्ये द्रक्षा(क्ष्या)मीति वा ।

१ मंशेण K. २ तिक्खा—D, ०विलेकेण. K. ३ समच्छ० AB (abcd) K; शमक्खकेण E. ४ अत्तणअस्स AB (bcd) DEG; अत्तणकस्स B (a). ५ शालिश्शकूलेण (=सादृश्यकूरेण) B, (=शाल्या कूरेण) D. ६ गुडो० B (a), गुलोद० E, गुलोदलण H. ७ भिन्नकंसखङ्ख० AB (bc), भिन्नखङ्खण ० B (a). भिण्णकंशख० H (d); ०कसख० DE, भिन्नकशखख० G, भिन्नकस० H, भिन्नकसखङ्ख० K ८ ०वाआए AB (abcd); चण्डाल° B, चण्डालवाआए E °वाअडआए H. ९ उक्कालिदे B (a), उक्कालिदे J. १० पडहाण BD. ११ णंअ om B (a) १२ पेक्खिस्स AB (bc) E. १३ सत्तु० JK. १४ ०विणाशेण महन्ते AB (c) F; °विणाशेण ममहन्ते B (d). ०विणाशेण महमहन्ते D, °विणाशे महमहन्ते H, १५ णाम twice B (a).

महन्ते हेलक्कश्श पलिदोशे होदि। शुदं अ मए जे वि किल शत्तुं वावादअन्तं पेक्खदि तश्श अण्णश्शिं जम्मन्तले अक्खिलोगे ण होदि। मए क्खु विशगण्ठिगब्भपविट्टेण विअ कीडएण किं पि अन्तलं मग्गमाणेण उप्पाडिदे ताह दलिद्दचालुदत्ताह विणाशे। शम्पदं अत्तणकेलिकाए पाशादबालग्गपदोलिकाए अहिलुहिअ अत्तणो पलक्कमं पेक्खामि। तथा कतो दृष्ट च। हीही एदाह दलिद्दचालुदत्ताह वज्झं णीअमाणाह एशे वड्डे जणशम्मद्दे। जं वेलं अम्हालिशे पवले वलमणुश्शे

धातुविनाशो नाम महान् हृदयस्य परितोषो भवति। श्रुतं च मया योऽपि किल शत्रुं व्यापाद्यमानं पश्यति तस्यान्यस्मिञ्जन्मान्तरे(न्मनि)क्षिरोगो न भवति। (वावादयमाणमिति यत्काऽये वावादयन्तं व्यापादयन्तमात्मानं मारयन्तमित्यार्थिकेयमुक्तिरर्थस्य तथाभावितया शकारवधं द्योतयतीति ध्येयम्)। मया खलु विष[ग्रन्थि]गर्भप्रविष्टेनेव कीटकेन किमप्यन्तरं मार्गमाणेनोत्पादितं(तः) तस्य

१ हलभत्ता BDEFK; लभहरश G. २ पडिदोशे AB (abcd) E; पडितोशे D. ३ च BDEF. ४ व्दयन्तं AB (bc) DK. ५ अणशिश AB (c). ६ अम्मतलं E. ७ विश AB (abcd) DH. ८ गन्दि AB (c); गंडि B (a). ९ गप्फ ? C. १० पविट्ठेण AB (abcd) CDK. ११ वि AB (abcd) D. १२ उप्पालिदे B (ad) EK. १३ विणाशे B (a). १४ संपदं B (a). १५ अप्पाण॰ B (b). १६ पाशाद॰ B (a); पशाद॰ B (b). १७ पदोलिआए AB (bc) D. १८ आदि॰? E. १९ पडक्कमं AB (abcd) EFG. २० om. DH. २१ ही (one) om. AB (bcd) FGK; हा for हीही E. २२ वज्झ AB (ac) D; वद्धं B (b) G. २३ ॰मणाह CJ. २४ एशो वुड्ढे D; एशे वड्ढे E; एवड्ढे J; यावदे K. २५ ॰समुद्दे B (a); संमद्दे D; ॰संमदे K. २६ जं वेलं B (a) EK; जं om. B (b); अवेलं ? B (d). २७ अम्हालिशे B (a). २८ पवडे AB (abcd) DEFGK. २९ वद॰ AB (abcd) DEFGK. ३० ॰माणुश्शे AB (abc) DG; ॰माणुशे EFK.

शकारः । ण हि लअॆणकुम्भशॊलिशॆ हॆग्गॆ ईंश्थिअं वावादॆमि (३८) ।

सर्वे । अहो, तुए मारिदा । ण अज्जचारुदत्तेण (३९) ।

शकारः । कॆ एव्वं भणादि (४०) ।

सर्वे । चेटमुद्दिश्य । ण एसो साहू (४१) ।

शकारः । अपवार्य सभयम् । अविदमादिकॆ अविदमादिकॆ । कधं थावॆलकॆ चॆडॆ शॆुरद्धु ण मए शञ्जदॆ । एशॆ क्खु मम अकज्जरश शॆक्खी । विचिन्त्य । एव्वं दाव कॆलइश्शं । प्रकाशम् । अलिअं भॆश्टालका हो एशॆ चॆडॆ शुवण्णचोलिआए

शा०– (३८) न हि रत्नकुम्भसदृशोदं स्त्रियं व्यापादयामि ।

सर्वे– (३९) अहो, त्वया मारिता । नार्यचारुदत्तेन ।

शा०– (४०) क एष भणति ।

सर्वे– (४१) नन्वेष साधुः ।

शा०– (४२) अविदमादिके अविदमादिके । खेदेऽव्ययम् । कथं स्थावरकचेटः सुटु न मया संयतः । एष खलु ममाकार्यस्य साक्षी । एवं तावत्करिष्यामि । अलीकं मिथ्या । भट्टारकाः । हो अहो । एष चेटः सुवर्णचोरिकायाः । हेतौ पञ्चमीयम् । सुवर्ण-

१ लदण AB (bc) G, ओदण marg जोत० B (d), ओदण० E पदण० F, लोदण० K २ शालिशे B (b) ३ हगे AB (bcd) DE, ४ इथिअ AB (abcd) CDJK ५ वावादेहि AB (bc) (=व्यापादयामि) AB (c), वावादेदि B (d) E वावादेहिमि DH, वावादेभि G ६ मालिदा AB (acd) DE, माहिदा B (b). ७ किं ? K ८ साहु AB (bc) D. ९ om B B (a) मादिके om D १० थावडअ AB (cd), DFG थावडय B (b) K, थावडए E ११ सुट्टु AB (abcd) JK १२ सक्खी AB (abcd) D १३ कलइश ? D १४ भशालका AB (abc), भशाल० B (d) CDJK १५ चेले AB (bc) DEK.

मए गहिदे, पिट्टिदे, मालिदे, बद्धे अ। ता किदवेले एशे जं भणादि किं शव्वं शच्चं। अपवारितकेन चेटस्य कटकं प्रयच्छति। स्वैरकम्। पुत्थका थावलका चेडा, एदं गेण्हिअ अण्णधा भणाहि (४२)।

चेटः। गृहीत्वा। पेक्खध पेक्खध भट्टालका हो, शुवण्णेण मं पलोभेदि (४३)।

शकारः। कटकमाच्छिद्य। एशे शे शुवण्णके जश्श कालणादो मए बद्धे। सक्रोधम्। हंहो चाण्डाला, मए क्खु एशे शुवण्णभण्डाले णिउत्ते शुवण्णं चोलअन्ते मालिदे, पिट्टिदे। ता जदि ण पत्तिआअध ता पिट्टिं दाव पेक्खध (४४)।

चोरिकाहेतोरित्यर्थः-। मया गृहीतस्ताडितो मारितो बद्धश्च। तत्कृतवैर एव यद्भणति किं सर्वं सत्यम्। स्वैरम्। पुत्रक स्थावरक चेट, एतद्गृहीत्वान्यथा भण।

चे०—(४३) पश्यत भट्टारकाः अहो, सुवर्णेन मां प्रलोभयति।

श०—(४४) एतत्तत्सुवर्णकं यस्य कारणात्(त्) मया बद्धः। हंहो इति संमानपूर्वं संबोधनम्। चाण्डाला, मया खल्वेष सुवर्णभाण्डारे नियुक्तः सुवर्णं चोरयन्मारितस्ताडितः। तद्यदि न प्रत्ययध्वं (?) तदा पृष्ठं तावत्पश्यत।

१ पिट्टिदे AB (ac) K; पिट्टि° B (bd) CDJ. २ om. B B (a); ३ किदे° E. ४ om. B (d). ५ मणादि B (a); भदादि ? D. ६ शव्वं सच्चं E; शर्वं सत्तं K. ७ पुत्तका AB (c) CDJK; पुत्थका B (a), पुत्तचका B (b); पुत्तका B (d) E. ८ थावडक AB (bcd) DFK. ९ अनधा AB (c); अंणधा H. १० om. AB (bcd) DEGK. ११ भट्टा° AB (abcd) CDEGJK. १२ शुवण्णेन AB (abcd) D. १३ कालणा om. दो AB (bcd) DEFK. १४ बद्धे AB (bc); बद्धे CDJ. १५ चंडालआ B (d); चंडाला DEH. १६ °भंडालो B (a). १७ णिउत्ते D. १८ शुवण्ण AB (c); शुवण्णअं D. १९ पिट्टिदे AB (abcd) CDFJK. २० पत्तिआ ? AB (ac). २१ पिट्टि AB (c), पिट्टि B (abd) CD; पिट्टि JK. २२ पेक्खध B (a).

चाण्डालौ । दृष्ट्वा । शोहणं भणादि । विडत्ते चेडे किं ण प्पेडवदि (४९) ।

चेटः । हीमादिके ईदिशे दाशभावे जं शच्चं कंपि ण पत्तिआअदि । सकरुणम् । अज्ज चालुदत्त, एत्तिके मे विहवे (४६) । इति पादयोः पतति ।

चारुदत्तः । संकरुणम् ।

उत्तिष्ठ भोः पतितसाधुजनानुकम्पि-
न्निष्कारणोपगतबान्धव धर्मशील ।

चाण्डा० — (४९) शोभनं भणति । विडत्ते चेडे किं ण प्पेडवदि । वित्तप्रचेटः किं न प्रतपति इत्यर्थः । ताडनादिना वित्तप्रचेटः- किं न प्रतपति संतापेन किं किं स्वामिविरुद्धं नाचरति । न ब्रवति । येन स्वामिविनाशः स्यादपि तु सर्वमेवाचरति वदतीति निर्गलितार्थः ।

चे० — (४६) हीमादिके खेदे । ईदृशो दासभावो यत्सत्यकमपि न प्रत्याय्यते । प्रत्ययो बोधः । न बोधविषयो भवतीत्यर्थः । प्रशस्तं सत्यं सत्यकम् । प्रशंसायां कन् । आर्य चारुदत्त, एतावान्मे विभवः । सामर्थ्यमित्यर्थः ।

चारु०—उत्तिष्ठ भो इति । वसन्ततिलका छन्दः । न संवदति ।

---

१ सोहणं B (abcd) DE. २ विडित्ते D. ३ and °वदि BCDEFGK; प्पतवदि J. ४ ही मादिके B. ५ दास° II (ab) E. ६ सच्चक ण पत्ति° II (a); शच्चकं पि ण पत्ति° B (d) E, सच्च कंपि० DG; सच्चक पि ण K. ७ पत्तिआ ईआदि AB (bcd) DEFGK, पत्तिआएदि B. ८ चारुदत्त AB (abcd) D. ९ om. B, II (a) १० °शील:-DH.

यत्नः कृतोऽपि सुमहान्मम मोक्षणाय
दैवं न संवदति किं न कृतं त्वयाद्य ॥ ३१ ॥

चाण्डालौ । भट्टके, पिट्ठिअ एदं चेडं णिक्कालेहि (४७) ।

शकारः । णिक्कश्ल ले । इति निष्कामयति । अले चाण्डाला, किं विलम्बेध, मालेध एदं (४८) ।

चाण्डालौ । जदि तुवलशि ता शअं ज्जेव्व मालेहि (४९) ।

रोहसेनः । अले चाण्डाला, मं मालेध, मुञ्चध आवुकं (५०) ।

संवादः प्रामाण्यमिति तान्त्रिकाः । दैवं न प्रमाणतां प्रयातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥

चाण्डा०– (४७) भट्टक, ताडयित्वैनं चेटं निष्काश(म)य ।

शका०– (४८) निस्सर रे । अरे चाण्डालाः(लौ), किं विलम्बध्वम् (न्वेथाम्) । मारयतैतम् (तमेतम्) ।

चाण्डा०– (४९) यदि त्वरयसे तदा स्वयमेव मारय ।

रोह०– (५०) अरे चाण्डाला (लौ), मां मारयत (तम्), मुञ्चत(तं) पितरम् ।

---

१ सुमहान्म०! AB (c). २ भट्टके EK. ३ चेडअं AB (bcd) DGK. ४ णिक्कालेहि BB (ad). ५ णिक्कम B (d): णिक्कल CJ, ले is followed by णिक्कल D, णिक्कसं E: णिक्कम K: णिक्कम (?). ६ निर्गमयति AB (bcd) DFK; निष्क्रामयति E ७ शकारः—अले &c. ८ चाण्डाला B B (ab). ९ विलंबध AB (c) E: विलंबध B (bd) DH. १० मालेध twice B (d) ११ मालेद AB (abc) FJK. १२ तुलेशि B B (a); तुवलसि DFHK. १३ शअं AB (bc) EK. १४ अं B. This and the next speech omitted G. १५ चाण्डाला B (d) E. चण्डालआ B B (a) मालेध मं B B (a), मालेध DH. १७ मुञ्च K.

शकारः । शपुत्तं ज्जेव एदं मालेध (९१)।

चारुदत्तः । सर्वमस्य मूर्खस्य संभाव्यते। तद्गच्छ पुत्र, मातुः समीपम् ।

रोहसेनः । किं मए गदेण कादव्वम् (९२) ।

चारुदत्तः ।

आश्रमं वत्स गन्तव्यं गृहीत्वाद्यैव मातरम् ।
मा पुत्र, पितृदोषेण त्वमप्येवं गमिष्यसि ॥३२॥

तद्वयस्य, गृहीत्वैनं व्रज ।

विदूषकः । भो वअस्स, एव्वं तुए जाणिदं तुए विणा अहं पाणाइं धारेमि त्ति (९३) ।

शका०— (९१) सपुत्रमेवैतं मारयत(तम्) ।

रोह०— (९२) किं मया गतेन कर्तव्यम् ।

चारु०—आश्रममिति । अनुष्टुप् छन्दः । नगरीमिमामुज्जयिनीं परित्यज्य कस्यापि मुनेराश्रमं गन्तव्यं गृहीत्वा मातरम् । तत्राप्यद्यैव गन्तव्यं न तु श्वः । अत्राह मा पुत्रेत्यादि । पितृदोषेण वसन्तसेनामारणापवादरूपापराधेनेत्यर्थः ॥ ३२ ॥

विदू०— (९३) भो वयस्य, एवं त्वया ज्ञात (तं) त्वया विनाहं प्राणान्धारयामीति ।

---

१ किंपि DH २ ॰प्यवगमिष्यसि H, त्वयाप्येवं ? K. ३ om B (d), एवबे ? F. ४ जाणेद C ५ विण h. ६ पाणाइं H.

चारुदत्तः। वयस्य, स्वाधीनजीवितस्य न युज्यते तत्र प्राणपरित्यागः।

विदूषकः। स्वगतम्। जुत्तं णेदं। तथा वि ण सक्कुणोमि पिअवअस्सविरहिदो पाणाइं धारेदुं त्ति। ता बम्हणीए दारअं समप्पिअ पाणपरिच्चाएण अत्तणो पिअवअस्सं अणुगमिस्सं। प्रकाशम्। भो वअस्स, पराणेमि एदं लहुं (५४)। इति सकण्ठग्रहं पादयोः पतति। दारकोपि रुदन्पतति।

शकारः। अले, णं भणामि शपुत्तकं चालुदत्तकं वावादेध त्ति (५५)।

चारुदत्तः। भयं नाटयति।

चारु०— न यु(यु)ज्यते इत्यादि। एवमेवात्मघातस्य महापातकत्वादिति भावः।

विदू०— (५४) युक्तं नेदम्। इदं स्वाधीनजीवितस्य प्राणपरित्यागादि योग्यं नेत्यर्थः। किं तु स्नेहशृङ्खलाबन्धनमोचनस्याशक्यत्वादाह। तथा पीत्यादि। तथापि न शक्नोमि प्रियवयस्यविरहितः प्राणान्धर्तुमिति। तद्ब्राह्मण्यै दारकं समर्प्य प्राणपरित्यागेनात्मनः प्रियवयस्यमनुगमिष्यामि। भो वयस्य, परानयाम्येतं लघु।

शका० — (५५) अरे, ननु भणामि सपुत्रकं चारुदत्तकं व्यापादयतेति(तमिति)।

---

१ तत्र नयुज्यते प्रा० BB (a) २ °विरहिदे AB (bc). ३ धारेदुत्ति D. ४ om. K. ५ बम्हणं B (a). ६ Twice B (b). ७ °च्चायेण K. ८ वअस्समग्गं K. ९ लदु AB (c) D १० महणं B (d). ११ चारु° B (a), om· D. १२ वावाधत्ति B (a).

चाण्डालौ। अले, णहि अम्हाणं ईदिशी लेआणत्ती जधा शपुत्तं चालुदत्तं वावादेध त्ति। ता णिक्कम ले दालआ, णिक्कम (५६)। इति निष्क्रामयतः।

चाण्डालौ। इमं तइअं घोशणट्ठाणं। ताडेध डिण्डिमं (५७)। पुनर्घोषयतः।

शकारः। स्वगतम्। कधं एशे ण पत्तिआअन्ति पौले। प्रकाशम्। हंहो चालुदत्ता वडुव्वका, ण पत्तिआआदि एशे पोलजणे। तां अत्तणकेलिकाए जीहाए भणाहि मए वशन्तशेणिआ मालिदेत्ति (५८)।

चारुदत्तः। तूष्णीमास्ते।

चाण्डा०— (५६) अरे, नह्यस्माकमीदृशी राजाज्ञप्तिर्यथा सपुत्रं चारुदत्तं व्यापादयतेति(यतमिति)। तन्निष्क्र(ष्का)म रे दारक।

चाण्डा० — (५७) इदं तृतीयं घोषणास्थानम्। ताडयत डिण्डिमम्।

शका० — (५८) कथमेते न प्रत्ययन्ते पौराः। हंहो चारुदत्त बटुवक, न प्रत्ययते एष पौरजनः। तत् आत्मणकेलिकाए आत्मीयया। जिह्वया भण मया वसन्तसेनिका मारितेति।

---

१ om D. २ णहि J. ३ लाआणत्ति D ४ शपुत्ताकं B. ५ चारुदत्तं AB (bcd), om B. ६ णिक्खम AB (bc) DEK; णिक्कम B (d) ७ om AB (bcd) DEF. ८ घोसण AB (bcd) DEH. ९ थाण AB (c), ठाणं B (b). ठाण B (d), त्थाण DH. १० पूर्वोक्त घोष० B B (a) ११ om. B (a) १२ शे B B (abd) EK. १३ पडला DH. १४ om B (a) १५ चरुद० AB (bcd). १६ वडुट्टका AB (c); वडुट्टका B (b); वडुवट्टुका DH. १७ पत्तिआ-आदि AB (c), पत्तआदि D, पत्तदि H. १८ पउल० DH. १९ तो E. २० केलि-आए DH. २१ भणेहि BB (a) DH. २२ °शणा BB (a) DH; वसन्तसेणिआ E. २३ वावादिदेत्ति BB (a).

शकारः । अले चण्डाले गोहे, ण भणादि चालुदत्तवेडुव्वके । ता भणावेध इमिणा जज्जलवंशखण्डेण शङ्कलिण तालिअ तालिअ (५९) ।

चाण्डालः । प्रहारमुद्यम्य । भो चालुदत्त, भणाहि (६०) ।

चारुदत्तः । सकरुणम् ।

प्राप्यैतद्व्यसनमहार्णवप्रपातं
न त्रासो न च मनसोऽस्ति मे विषादः ।
एको मां दहति जनापवादवह्नि-
र्वक्तव्यं यदिह मया हता प्रियेति ॥२३ ॥

शकारः । पुनस्तथैव ।

शका०– (५९) अरे चाण्डाल गोह, न भणति चारुदत्तवृद्धबकः । बुडुव्वकः इतीयं भाषा । बुडबक इति प्रलपन्ति च लोकाः । तद्भणयतानेन जर्जरवंशखण्डेन संखलेन ताडयित्वा । संखलेन वध्यपटहडिण्डिमवादनदण्डेनेत्यर्थः ।

चाण्डा०– (६०) भो चारुदत्त, भण ।

चारु०–प्राप्यैतद्व्यसनेति । एतद्व्यसनं वसन्तसेनामारणापवादरूपं दुःखं तदेव महार्णवस्तत्र प्रपातं प्राप्येत्यन्वयः । प्रिया वसन्तसेना ॥ २३ ॥

शका०– पुनस्तथैव । भणेति—शेषः ।

---

१ चण्डालआ॰ B; चण्डाला B (d) E. २ चाह॰ AB (bcd). ३ वुडुघके AB (bc); वुट्टवडके D; वुट्टवडुके H. ४ संचलमिणा BB (ad); संधमिणा EK. ५ जर्जर AB (bcd) K; अज्जर B (a) D. ६ संखलेन B (ad). ७ om: AB (bc) DEF; °लिअ B (d). ८ अजणपालु॰ BB (a); चारुदत्त AB (abcd) K. ९ महार्णवं F. १० प्रपातं AB (c) D; प्रणतं B (a).

चारुदत्तः । भो भोः पोराः, 'मया खलु नृशंसेन' इत्यादि पुनः पठति ।

शकारः । वावादिदा (६१) ।

चारुदत्तः । एवमस्तु ।

चाण्डालः । अले, तेच अत्त वज्झवालिआ (६२) ।

द्वितीयः । अले, तव (६३) ।

प्रथमः । अले, लेक्खअं कैलेम्ह (६४) । इति बहुविध लेखकं कृत्वा ।

प्रथमः । अले, जदि मम केलिका वज्झवालिआ ता चिट्ठदु दाव मुहुत्तअं (६५) ।

द्वितीयः । किं णिमित्तं (६६) ।

[चारु०— नवमाङ्कः । पृ० ४०१।४१७ च श्लो० ३०।३८च ।]

शका०— (६१) व्यापादिता ।

चाण्डा०— (६२) अरे, तव वध्यपालिका ।

द्विती०— (६३) अरे, तव ।

प्रथ०— (६४) अरे, लेख कुर्मः (वंः) ।

प्रथ०—(६५) अरे, यदि मम केलिका मदीया । वध्यपालिका तदा तिष्ठतु तावन्मुहूर्तम् । चारुदत्त इति शेषः । प्रक्रान्ते वा ।

द्विती०— (६६) किं निमित्तम् ।

---

१ भो भो पौरा om DH २ Whole verse see before for इत्यादि D ३ अत्त om AB (cd) DK, तवद्धवालिया H (b) ४ वद्द° AB (c) FG ५ अले अले H (a), ६ लेखअं AB (c) D; अलेक्खअं H (d), लेक्खकं E ७ कलम्ह B (d) ८ वद्द० AB (ac) ९ °वाडिदा and over दा the letter य B (d), वाडिदा E १० चिट्ठ H (b) D, चिट्ठदुम्हएव ? H

प्रथमः । अले, भणिदो म्हि पिदुणा शग्गं गच्छन्तेण जधा पुत्त वीरअ, जइ तुह वेज्झवाली होदि मा शहशत्ति वावादअिशा वज्झं (६७) ।

द्वितीयः । अले, किं णिमित्तं (६८) ।

प्रथमः । कदावि कोवि शाहू अत्थं दइअ वज्झं मोआवेदि । कदावि लण्णो पुत्ते भोदि । तेणे वड्ढावेण शव्ववज्झाणं मोक्खे भोदि[१४] । कदावि हत्थी बन्धं खण्डेदि । तेणे शंम्भमेण वज्झे मुक्के भोदि । कदावि लाअपलिवत्ते भोदि । तेण शव्ववज्झाणं मोक्खे भोदि (६९) ।

प्रथ०— (६७) अरे, भणितोऽस्मि पित्रा स्वर्गं गच्छता । म्रियमाणेन पित्रा मरणसमये मह्यं कथितमित्यर्थः । तदेवाह । जधेत्यादिना । यथा पुत्र वीरक, यदि तव वध्यपाली भवति मा सहसेति सहसैवेत्यर्थः । व्यापादयसि वध्यम् ।

द्विती०— (६८) अरे, किं निमित्तम् ।

प्रथ०— (६९) कदापि कोपि साधुरर्थं दत्त्वा वध्यं मोचयति । कदापि राज्ञः पुत्रो भवति । तेन वद्धावेन वड्ढावेनेति देशी केवलं भाषा । वृद्धिमहोत्सवेनेत्यर्थः । महोत्सववृद्धयेति यावत् । सर्वबध्यानां मोक्षो भवति । कदापि हस्ती बन्धं खण्डयति । 'बन्धं

---

१ पिदुणा E. २ यथा AB (bc); जह D; जहर (?); H. ३ वज्झ० AB (ac). ४ सहसत्ति AB (bcd) K; शहसा वावा० H; सहसत्ति DH. शहसत्ति E. ५ वावादीअशि BEK; वावादीअशी DH. ६ साधु AB (bcd) DEF; साहू J. ७ दइय B (a). ८ om: H (a). ९ कदावे E. १० पुत्तो DH. ११ तेन C. १२ om. B B (a); वड्ढावेण B (d); वद्धावण्ण DH; वड्ढावेण E; वद्धावेण K. १३ मोक्खो AB (abcd) DJK. १४ होदि AB (bcd) DFGJK. १५ संभमेण. १६ वज्झो B (d) H. १७ मुक्के AB (bc) D; मुक्को B (d) E. १८ °पडिव° AB (abcd) DEF. १९ सव्व° J.

शकारः । किं किं लाअपलिवत्ते होदि (७०) ।

चाण्डालः । अले, वज्झवालिआए लेक्खअं कलेम्ह (७१) ।

शकारः । अले, शिग्घं मालेध चालुदत्ताकं (७२) ।

इत्युक्त्वा चेटं गृहीत्वैकान्ते स्थितः ।

चाण्डालः । अज्ज चालुदत्त, लाअणिओओ क्खु अवलज्झदि । ण क्खु अम्हे चाण्डाला । ता शुंमलेहि जं शुंमलिदव्वं (७३) ।

खुड्डदि' इति पाठः क्वचित् । बन्धं छिन्नती(भन्ती)त्यर्थः । तेन संभ्रमेण वध्यो मुक्तो भवति । कदापि राजपरिवर्तो भवति । तेन सर्ववध्यानां मोक्षो भवति ।

शका०– (७०) किं किं राजपरिवर्तो भवति । राज्ञः परिवर्तः परिवर्तनम् । अन्यो राजेत्यर्थः ।

चाण्डा०– (७१) अरे, वध्यपालिकाया लेखं कुर्मः (लेखं कियत्यः पालिकास्तव मम च कियत्य आसन्नाभ्यामुपभुक्ता या काः का इत्येवं गणनरूपं लिखितदर्शनरूपं न व्यवहारमित्यर्थः । पूर्वमिह च बोध्यः)

शका०– (७२) अरे, शीघ्रं मारयत चारुदत्तकम् ।

चाण्डा०– (७३) आर्य चारुदत्त, राजनियोगः खल्वपराध्यति । न खलु वयं चाण्डालाः । तत्स्मर यत्स्मर्तव्यम् ।

---

१ Speeches of चाण्डा० and शकार om K. २ °वत्ति० AB (bc) D; °वट्टि० B (a), °वालि० B (d). ३ अलेले B, अले अले B (a). ४ °वालिआए AB (bcd) EF, °वालिआले० D, °वड्डिआले० B. ५ लेक्खअं AB (c) DE. ६ लाअणिओओ B (a), लाअभाणिओओ B (d). ७ अवलज्झदि BDG; अवज्झदि E. ८ क्खु AB (c) om. B, हु B (bd) EG. ९ चाण्डाल AB (c). १० शुमलेहि AB (bcd) DE; शुमलेहि B (a). ११ om. B (a) के B (b), जं B (d). १२ शुमलि० D.

चारुदत्तः ।

प्रभवति यदि धर्मो दूषितस्यापि मेऽद्य
प्रबलपुरुषवाक्यैर्भाग्यदोषात्कथंचित् ।
सुरपतिभवनस्था यत्र तत्र स्थिता वा
व्यपनयतु कलङ्कं स्वस्वभावेन सैव ॥३४॥

भोः, क्व तावन्मया गन्तव्यम् ।

चाण्डालः । अग्रतो दर्शयित्वा । अले, एदं दीशदि दक्खिणमशाणं । जं पेक्खिअ वज्झा झत्ति पाणाइं मुञ्चन्ति । पेक्ख पेक्ख ।

अद्धं कलेवलं पडिवत्तं कड्ढन्ति दीहगोमाओ ।
अद्धं पि शूललग्गं वेशँ विअ अट्टहाशँ दश ॥३५॥(७४)

चारु०— प्रभवतीति । मालिनी छन्दः । प्रबलानां न्यायाधीशानामधिकरणिकादीनां पुरुषाणां वाक्यैर्दूषितस्याद्य मे भाग्यदोषाद्विदूषककक्षतःसुवर्णालंकारनिपातरूपाद्दूषितत्वे(स्ये)त्यन्वयः । स्वर्गस्था भूमिस्थिता वा सैव वसन्तसेनैव । इमं कलङ्कं दूरीकरोतु ॥ ३४ ॥

चाण्डा० —(७४) अरे, एतद्दृश्यते दक्षिणश्मशानम् । यत्प्रेक्ष्य वध्या झटिति प्राणान्मुञ्चन्ति । पश्य । अर्द्धेति । आर्या छन्दः । अर्धं कलेवरं प्रतिवृत्तं कर्षन्ति दीर्घगोमायवः । अर्धमपि शूललग्नं

---

१ प्रबल H B (ad) EK. २ भुवनस्था H H (ad). ३ तथा० B (b). ४ रशहित० G. ५ सैषा E. ६ दक्खिण? K. ७ °मसाणं H (a). ८ °अज्ज वज्झा H (a); पेक्खिअवज्झा D. ९ झत्ति CJ, जत्ति E; ओति K. १० मुञ्चति AB (c); मुञ्चेति B (a); मुञ्चदि D. ११ om: AB (bc) DFG. १२ अद्धकलेवरपडिवत्त H (abd)· °वुत्तं DEH; ०वत्तं AFGK, पलिवत्तं B. १३ कड्ढंति AB (c) E; कटन्ति B (ab), कड्डंति B (d); कड्ढन्ति H, कड्ढिति K. १४ गोमाअओ DH. १५ वि AB (abcd) DF; °रिमति? E; अर्धं वि K १६ शूलग्ग B (a), शूलल्लं E, ०लग्ग J. १७ वेशमिव B (abd), वेशमिव EK १८ °हासस्य B (a)

चारुदत्तः । हा हतोस्मि मन्दभाग्यः । इति सविगमुपविशति ।

शकारः । ण दाव गमिश्शं । चालुदत्तकं वावादअन्तं दाव पेक्खामि । परिक्रम्य दृष्ट्वा । कधं उवविट्टे (७५) ।

चाण्डालः । चालुदत्ता, किं भीदेशि (७६) ।

चारुदत्तः । सहसोत्थाय । मूर्ख, 'न भीतो मरणादस्मि केवलं दूषितं यशः' इत्यादि पुनः पठति ।

चाण्डालः । अज्ज चालुदत्त, गअणदले पडिवशन्तो चन्दशुज्जो वि विपत्तिं लहन्ति । किं उण जणा मलण-

---

वेशामियाट्टहासस्य । प्रतियूत्तमर्धं कलेवरमित्यर्थः । गोमायुः शृगालः । वेशामित्यादेर्हास्यास्य(स्प)दमित्यर्थः ॥ ३९ ॥

शका० — (७५) न तावद्गमिष्यामि । चारुदत्तं व्यापाद्यमानं तावत्पश्यामि । कथमुपविष्टः ।

चाण्डा० — (७६) चारुदत्त, किं भीतोसि ।

[चारु० — पृ० ४४१ श्लो० २७]

चाण्डा० — (७७) आर्य चारुदत्त, गगनतले प्रतिवसन्तः

---

१ नेपथ्ये before शकारः B (abd) E. २ चारु० AB (bcd) E. ३ °भ्यता B (d). ४ उवविट्ठे AB (abc) CDHJK; उवविट्ठो B (d). ५ चाण्डालो B (a). ६ चालुदत्त CJ. ७ भीदे° B (a); भिदे° B (d). ८ om: B (a) ९ भीदर्मं° BDEFGK. १० केवल······यशः om: B B (a); ११ Whole verse repeated to दूषित with इति for इत्यादि D. १२ om: B (a) H. १३ चारु० AB (abcd) E. १४ °तले B (a). १५ परि° B (d) E. १६ वसन्ता AB (abcd) E. १७ °सुज्जा AB (abcd) D. १८ om: AB (bc) D. १९ पुन BDEG. २० जाण B (b), जाण pr. m. corr. जणा B (d); जन G. २१ मअक° DH.

भीतुआ माणवा वा। लोए कोवि उट्ठिदो पडेदि, कोवि पडिदोवि उट्ठेदि।

उट्ठन्तं पडन्ताह वशणपाडिआ शवश्श उण अस्थि।
एदाइं हिअए कडुअ शन्धालेहि अत्ताणअं ॥ ३६ ॥

चाण्डालं प्रति। एदं चउट्ठं घोशणट्ठाणं। ता उग्घोशम्ह। (७७)।
पुनस्तथैवोद्घोषयतः।

चारुदत्तः। हा प्रिये वसन्तसेने, 'शशिशकलमयूख' इत्यादि पुनः पठति।

(न्तौ) चन्द्रसूर्यौः (र्यौ) विपत्ति लभन्ते (भेते)। किं पुनर्जना-मरणभीरुका मानवा वा। लोके [कोप्युत्थितः पतति], कोपि पतितोप्युत्तिष्ठते (ति)। उट्ठन्त इति। उत्थितः पतनं च(?)। वसनपातिका शवस्य पुनरस्ति। वसनपातिका वस्त्रपतनम्। वस्त्रं प्रसारितं यथा निपतति पुनरुत्पतति च तथा शवोपि जीवति कदाचित्। किं पुनर्जी(र्जी)वमे(वन्म)नुष्यः पतितः पुनरुत्तिष्ठव(ति) इति वाच्यमिति भावः। एतानि हृदये कृत्वा स (?) संधारयात्मानम् ॥३६॥ एतच्चतुर्थघोषणास्थानम्। तदुद्घोषामः (यामः)।
[चारु०– पृ० ४३० श्लो० १३]

---

१ भीरुआ B (a); भीतुआ B (b). २ माणवा. वालो. ण-कोवि B (a); मा वा वा लो ण del. all. वा and ण corr in ए B (d); माण..... लोए B ३ पलदि AB (abcd) DEFG. ४ उड्डदि B (d). ५ Not a verse BCD उट्ठत B (d); उत्थन्त G; ६ वशण्ण B (b). ७ पातिआ B. ८ शत्तश्श B (ad). ९ अस्थि E. १० संधालेहि AB (abcd) CDJ. ११ °उत्थं ABB (bcd); चउत्थअं B (a); १२ घोसण० B (ad); घोषणा B (b) E; घोसणा DH. १३ °त्थाणं B (a); ठाणं B (b), ठाणं H. १४ °सम्ह AB (abcd) DE; घोसम्ह K. १५ ०घोषयति AB (bc) FG; For पुनस्तथैव &c. उभौ शुणाध .... शासदि इति उद्घोषयति D. १६ शशिविमल° B (d); whole verse repeated for इत्यादि D; शशिशकलमूयेरनादि K. १७ om. B.

ततः प्रविशति ससंभ्रमा वसन्तसेना भिक्षुश्च ।

भिक्षुः । हीमाणहे अट्ठाणपलिश्शन्तं शमश्शाशिअ वशन्तशेणिअं णअन्ते अणुग्गहिदम्हि पव्वज्जाए । उवाशिके, कहिं तुमं णइश्शं (७८) ।

वसन्तसेना । अज्ज, चारुदत्तस्स ज्जेव्व गेहं । तस्स दंसणेण मअलञ्छणस्स विअ कुमुदिणिं आणन्देहि मं (७९) ।

भिक्षुः । स्वगतम् । कदलेण मग्गेण पविशामि । विचिन्त्य । लाअमग्गेण ज्जेव पविशामि । उवाशिके, एहि । इम लाअमग्गे । आकर्ण्य । किं णु हु एशे लाअमग्गे महन्ते कलअले शुणीअदि (८०) ।

वसन्तसेना भिक्षुश्च । इमौ तौ पूर्वोक्तौ [पृ० २६८–२७१] ।

भिक्षु· –(७८) हीमाणहे आश्चर्ये । अस्थानपरिश्रान्तां(न्ताम्) । समाश्वास्य वसन्तसेनिकां नयन्ननुगृहीतोस्मि । प्रव्रज्यया संन्यासेनेत्यर्थः । प्रव्रज्या संन्यासः । उपासिके, कुत्र त्वां नेष्यामि ।

वस० – (७९) आर्य, चारुदत्तस्यैव गेहम् । तस्य दर्शनेन मृगलाञ्छनस्येव कुमुदिनीमानन्दय माम् ।

भिक्षु –(८०) क(त)रेण मार्गेण प्रविशामि । राजा(ज)मार्गेणैव प्रविशामि । उपासिके, एहि । इमं राजमार्गम् (अयं)

१ पत्थाण A B (c) F H अत्थाण H (ab) h, पत्थाण D, अट्ठाण F; अठाण G
२ पडिश्शं° B (abcd) [वशंति H (a) E, वशंति B (bc), शंति FG, वशंति corr वशंतें B (d) D H h] ३ °सिअ D ४ वसन्त° A B (abc) ५ णयन्ते AB (c) D, णअन्तो B (ad) G, णयन्तो H (b) णयन्ता EK ६ °गाहिदम्हि° AB (bcd) G, अणग्गिहि° H ७ चालुदत्तश्श जेव्व AB (c), चालुदत्तस्स H (a), चालुदत्तश्शाव्व H (b) चालुदत्तस्सेव्व EK ८ °लञ्छणस्स BEG ९ °णीं DFH. १० णं F, मां h ११ मग्गण ? E १२ गच्छामि BB (a) १३ लाअ° H (d) १४ एहि एहि B B (a), एदिश्म E १५ पाशे B (d) १६ कलकले H (a), कन्दलआल ? B (b) १७ शुणीअदि AB (c)

वसन्तसेना । अग्रतो निरूप्य । कधं पुरदो महाजणसमूहो । अज्ज, जाणाहि दाव किण्णेदं त्ति । विसमभरक्कन्ता विअ वसुन्धरा एअवासोण्णदा उज्जइणी वट्टदि (८१) ।

चाण्डालः । इमं अ पँच्छिमं घोषणट्ठाणं । ता तालेध डिण्डिमं । उग्घोशेध घोशणं । तथा कृत्वा । भो चालुदत्त, पँडिवालेहि । मा भाआहि । लहुं ज्जेव मालीअशि (८२) ।

चारुदत्तः । भगवत्यो देवताः ।

भिक्षुः । श्रुत्वा ससंभ्रमम् । उवाशिके, तुमं किल चालुदत्तेण मालिदाशि त्ति चालुदत्ते मालिदुं णीअदि (८३) ।

राजमार्गः) । किं नु खल्वेव राजमार्गे महान्कलकलः श्रूयते ।

वस० – (८१) कथं पुरतो महाजनसमूहः । आर्य, जानीहि तावत्किं नेदमिति । विषमभरक्रान्तेव वसुंधरा एकवासोन्नतोज्जयिनी वर्तते(॥) ।

चाण्डा० – (८२) इदं च पश्चिमं घोषणस्थानम् । तत्ताडयत डिण्डिमम् । उद्घोषत घोषणाम् । भो चारुदत्त, प्रतिपालय । क्षमस्वेत्यर्थः । मा बिभेहि(भीहि) । लघु शीघ्रमेव मार्यसे ।

भिक्षुः– श्रुत्वेति ।घोषणां श्रुत्वेत्यर्थः । (८३) उपासिके, त्वं किल चारुदत्तेन मारितासीति चारुदत्तो मारयितुं नीयते ।

---

१ भवक्कंता B (a); भरक्कंता D. २ वसुंधराए D. ३ एआवासो AB (c) D; एआवासो pr. m. corr. एअवा°, B (d) एअवासा° H. ४ पच्छिमं ABC (a), पश्चिमं B (b). ५ घोसण° B (ad). ६ तडेध B B (a). ७ °ग्घोसेध B (ad). ८ घोषणं AB (bc) B; घोसणं B (ad) D. ९ चारु° B (ad). १० पडु D; पलि° F. ११ वालेहि ····· भाआहि om. AB (bc) DG. १२ मालीअसि. DEG. १३ उवासिक B (d). १४ चारु° B (a) १५ चालुदत्तो AB (abcd) CJ.

वसन्तसेना । ससंभ्रमम् । हद्धी हद्धी कधं मम मन्दभाइणीए कदे अज्जचारुदत्तो वावादीअदि । भो, तुरिदं तुरिदं आदेसेहि मग्गं (८४) ।

भिक्षुः । तुवलदु तुवलदु बुद्धोवाशिआ अज्जचालुदत्तं जीअन्तं शमश्शाशिदुं । अज्जा, अन्तलं अन्तलं देध (८५) ।

वसन्तसेना । अन्तरं अन्तरं (८६) ।

चाण्डालः । अज्ज चालुदत्त, शामिणिओओ अवलज्झदि । ता शुमलेहि जं शुमलिदव्वं (८७) ।

चारुदत्तः । किं बहुना । 'प्रभवति' इत्यादि श्लोकं पठति ।

वस०–(८४) हद्धी हद्धी । भये वीप्सा । कथं मम मन्दभागिन्याः कृत आर्यचारुदत्तो व्यापाद्यते । भोः, त्वरितं त्वरितमादिश मार्गम् ।

भिक्षुः– (८५) त्वरतां त्वरतां बुद्धोपासिकार्यचारुदत्तं जीवन्तं समाश्वस्तुम् (श्वासयितुम्) । आर्याः, अन्तरमन्तरं दत्त (दत्त) ।

वस० –(८६) अन्तरमन्तरम् ।

चाण्डा०– (८७) आर्य चारुदत्त, स्वामिनियोगोपराध्यति । तत्स्मर यत्स्मर्तव्यम् ।

[चारु०– पृ० ४५७ श्लो० ३४]

---

१ हद्धि हद्धि D. २ अज्ज om' H (a). ३ चालुदत्तो AB (abc) DH. ४ तुलिद तुलिद H (a). ५ ओपलदु ओपलदु G. ६ बुद्धोवाशिका CJ; ०शिका D; बद्धोपशिआ G ७ चारु० B (a). ८ जीवन्तं B (a); जीअतं B (d). ९ ०श्शशिदु AB (bc); ०श्शशिदु H (a); ०श्श्शिदु DG. १० अन्तलं अन्तलं AB (abcd) DEF. ११ चारु० AB (bc). १२ शामि० AB(abcd) H १३ णिओएण B (a). १४ ०वज्झदि BDE; ०वज्झति B (b). १५ शुमलेहि AB (bcd) D; शुमलेहि B (a). १६ शुमलि० AB (bcd) D; शुमरि० B (a) १७ श्लोकद्वयं BB (a), om: G; whole verse for इत्यादि D.

चाण्डालः। खड्गमाकृष्य। अज्ज चालुदत्त, उत्ताणे भविअ शमं चिट्ठ। एकप्पहालेण मालिअ तुमं शग्गं णेम्ह (८८)।

चारुदत्तः। तथा तिष्ठति।

चाण्डालः। प्रहर्तुमीहते। खड्गपतनं हस्तादभिनयन्। ही कधं।

आअड्ढिदे शलोशं-मुट्ठीए मुट्ठिणा गेहीदे वि।
धलणीए कीश पडिदे दालुणके अशणिशण्णिहे खग्गे ॥३७॥

जधा एदं शंवुत्तं तधा तक्केमि ण विवज्जदि अज्जचालुदत्ते त्ति। भअवदि शज्झवाशिणि, पशीद पशीद। अवि णाम चालुदत्तश्श मोक्खे भवे। तदो अणुग्गहिदं तुए चाण्डालउलं भवे (८९)।

चाण्डा० — (८८) आर्य चारुदत्त, उत्तानो भूत्वा समं तिष्ठ। एकप्रहारेण मारयित्वा त्वां स्वर्गं नयामः।

चाण्डा० — (८९) ही विस्मये। कथम्। आअड्ढिदे इति। आर्या छन्दः। आकृष्टः सरोषं मुष्टौ मुष्टिना गृहीतोपि। धरण्यां किमर्थं पतितो दारुणकोऽशनिसंनिभः खड्गः ॥ ३७ ॥ यथैतत्संवृत्तं तथा तर्कयामि न विपद्यत आर्यचारुदत्त इति। भग-

---

१ चालुदत्ता AB (c) DGK; चारुदत्त H (ab). २ समं AB (abcd) DJ. ३ चिठ C. ४ ०पहालेन BD. ५ मळिअ B (a). ६ सग्ग B (a); शग्गं E. ७ om: AB (bc) DG. ८ आअडिदे H (a). ९ सलोशो B (d) १० मुट्ठिए E. ११ गिहिदे B (d); गीहिदे E. १२ धरणीए B (a) K. १३ दालुणए BB (a). १४ अशणिहे E. १५ सवुत्तं A B (abcd) DJ. १६ तथा B (d). १७ णा D. १८ विज्जति B (a); विवज्झदि B(d). १९ ०चारु० AB (abc); ०दत्त त्ति D. २० सह्य; AB (bc) FG; सह्य० B (ad) K; शत्य DC; स्सह्य H. २१ वाशिणि B (a); वाशिणि text, marg. हि B (d); वासिणी F; वाशिनि GK. २२ चारु० AB (abc) D. २३ मोक्खो AB(abcd) DK. २४ ०गिहिद AB (abcd) EK; ग्गिहिदं D. २५ चण्डाल० B B (bd).

अपरः । जेधाण्णत्तं अणुचिट्ठम्ह (१०) ।

प्रथमः । भोदु । एव्वं कलेम्ह (११) । इत्युभौ चारुदत्तं शूले समारोपयितुमिच्छतः ।

चारुदत्तः । 'प्रभवति' इत्यादि पुनः पठति ।

भिक्षुर्वसन्तसेना च । दृष्ट्वा । अज्जा, मा दाव मा दाव । अज्जा, एमा अहं मन्दभाइणी जाए कारणादो एसो वावादीअदि (१२) ।

चाण्डालः । दृष्ट्वा ।

तुलिदं का उण एशा अंशापडन्तेण चिउलभालेण ।
मा मेत्ति वाहलन्ती उेट्टिदहत्था इदो एदि ॥२८॥ (१३)

यति सह्यवासिनि, प्रसीद । सह्यः पर्वतस्तत्र वर्तमानां दुर्गां देवीं प्रार्थयते । प्रार्थनामेवाहाचि णामेत्यादिना । अपि नाम चारुदत्तस्य मोक्षो भवेत् । तदानुगृहीतं त्वया चाण्डालकुलं भवेत् ।

अपरः — (१०) यथाज्ञप्तमनुतिष्ठावः ।

प्रथमः — (११) भवतु । एवं कुर्वः ।

चारु०—प्रभवतीति पद्यमन्तकाले स्मरणरूपमिति तदेव पुनः पुनः पठतीति ध्येयम् ।

भिक्षुर्वस०—(१२) आर्याः, मा तावत् । आर्याः, एषाहं मन्दभागिनी यस्याः कारणादेष व्यापाद्यते ।

चाण्डा० — (१३) तुलिदमिति । आर्या छन्दः । त्वरितं

१ जधाणत्तं B (bd). २ ०चिट्ठम्ह C. ३ भोदु भोदु G. ४ इतिक्रान्तः G. ५ Followed by शूलैःपदक्रमिकेन D. ६ om. AB (c) DF. ७ om. G. ८ अज्जा AB (bcd) DLPK; अज्ज G. ९ कारणा BGh; marg. दो B (d), कारणाद् E १० एस B(a) ११ वावादीअदि AB (abcd) DE १२ तिडुल B (ab) K; तुडुल G. १३ उब्भिद AB (bc) EG, उब्भद० D.

वसन्तसेना । अज्जे चारुदत्त, किण्णेदं (१४) । इत्युरसि पतति ।

भिक्षुः । अज्ज चालुदत्त, किण्णेदं (१५)। इति पादयोः पतति ।

चाण्डालः । सभयमपसृत्य । कधं वशन्तशेणा । णं क्खु अम्हेहिं शाहू ण वावादिदे (१६) ।

भिक्षुः । उत्थाय । अले, जीवदि चालुदत्ते (१७) ।

चाण्डालः । जीवदि वंस्सशदं (१८)।

वसन्तसेना । सहर्षम् । पच्चुज्जीविदम्हि (१९) ।

का पुनरेषांसपतता चिकुरभारेण । मा मेति व्याहरन्त्युत्थितहस्तेत एति ॥ ३८ ॥

वस० – (१४) आर्य चारुदत्त(त), किं नैवमिति ।

भिक्षुः – (१५) आर्यचारुदत्त, किं नैवम् ।

चाण्डा० – (१६) कथं वसन्तसेना । ननु खलु(?)खल्वस्माभिः साधुर्न व्यापादितः ।

भिक्षुः – (१७) अरे, जीवति चारुदत्तः ।

चाण्डा० – (१८) जीवति वत्सरशतम् ।

वस० – (१९) प्रत्युज्जीवितास्मि । निर्गतजीवस्य पुनर्जीवनं

---

१ om. B (a). २ चलुदत्त B (d). ३ °णेदंनि AB (abcd); °णेदंति DE. ४ चारुदत्तहग AB (c) DF; चारुदत्त B (a); चारुदत्तजम्म B (b). ५ °दपसृत्य AB B (abc) CDFJK. ६ वसंतसेणा AB (abcd)E. ७ णं कखु repeated once more EGK. ८ साडु AB (c) DG; साडू B (abd) E. ९ अज्जचालु० B; अज्जचारु० B (a) E. १० वस्सिसदं B (a); वम्मरसदं B (b); वस्सशद B (d); वस्शरशदं D, वस्ससदं EK. वस्शसदं J. ११ ०चुवज्जीवि० B (d); सच्चजीवि० K.

चाण्डालः । ता जाव एदं वुत्तंतं लाइणो जेण्णवाडगंदरश णिवेदेम्ह (१००)। इति निष्क्रमतः।

शकारः । वसन्तसेनां दृष्ट्वा सत्रासम्। हीमादिके केण गब्भदाशी जीवाविदा । उक्कन्ताइं मे पाणाइं । भोदु । पलाइश्शं (१) । इति पलायते ।

चाण्डालः । उपसृत्य । अले, णं अम्हाणं ईदिशी लोआणत्ती जेण शो वावादिदा तं मालेधेत्ति । ता लट्ठिअशालअं ज्जेव अण्णेशम्ह (२) । इति निष्क्रान्तौ ।

प्रत्युज्जीवनम् । गतजीविता पुनरागतजीवितास्मीत्यर्थः । अत्र जीधस्थानीयथारुदत्त एवेत्यवधेयम् ।

चाण्डा० – (१००) तद्यावदेतं वृत्तान्तं राज्ञो यज्ञवाटगतस्य निवेदयावः ।

शका० – (१) हीमादिके खेदे । केन गर्भदासी जीवाविदा जीयदवस्थां प्रापितेत्यर्थः। उत्क्रान्ता मे प्राणाः । भवतु । पलायिष्ये।

चाण्डा० – उपसृत्येति । द्वितीयचाण्डालस्य समीपं गत्वेत्यर्थः । (२) अरे, नन्वस्माकमीदृशी राजाज्ञप्तिर्येन सा व्यापादिता तं मारयत । तद्राष्ट्रियश्यालमेवान्वेषयावः ।

---

१ अपार्तुर्थ B B (a); °ज्जमणं G; वुत्तं J. २ लाइणो AB (c) CDGJ; लइणो B (a) लाइणो E ३ जग० B (d). ४ °णदश्श AB (abc) D. ५ णिवेदम्ह FG. ६ °दाशी AB (bcd) CJ. ७ ज्जविदा DH. ८ इक्कताइं B (a); उक्कंताइं B (d); उक्कन्ताइं E. ९ पलाइश्श H. १० om. B B (a) ११ ईदिशी AB (bc); om : B ; ईदिशी B (d). १२ लाअणत्ति K. १३ शे AB (abcd) DFG; ०णुचिदा B B (abd). after ज्जे. १४ त्ति om. BDFG. १५ अण्णेशम्ह DE.

चारुदत्तः । सविस्मयम् ।

केयमभ्युद्यते शस्त्रे मृत्युवक्त्रगते मयि ।
अनावृष्टिहते शस्ये द्रोणवृष्टिरिवागता ॥ ३९ ॥

अवलोक्य च ।

वसन्तसेना किमियं द्वितीया
समागता सैव दिवः किमित्यम् ।
भ्रान्तं मनः पश्यति वा ममैनां
वसन्तसेना न मृताथ सैव ॥४०॥

अथवा ।

किं नु स्वर्गात्पुनः प्राप्ता मम जीवातुकाम्यया ।
तस्या रूपानुरूपेण किमुतान्येयमागता ॥४१॥

वसन्तसेना । साम्रमुत्थाय पादयोर्निपत्य । अज्ज चारुदत्त, सा ज्जेव्व अहं पावा जाए कारणादो ईअं तुए असरिसी अवत्था पाविदा (२) ।

चारु० — केयमिति । अनुष्टुप् ॥ ३९ ॥ वसन्तसेनेति । स्पष्टम् । [उपजातिश्छन्दः] ॥ ४० ॥ किं न्विति । श्लोकः । जीयातोर्जीवनौषधस्य काम्ययेच्छया । 'जीयातुर्जीवनौषधम्' इत्यमरः । काम्येच्छा । तस्या वसन्तसेनाया रूपस्यानुरूपेण सादृश्येन विशिष्टेत्यर्थः । विशेषणे तृतीया ॥ ४१ ॥

वस० — (२) आर्य चारुदत्त, सैवाहं पापा यस्याः कारणादियं त्वयासदृश्यवस्था प्राप्ता ।

---

१ केयं समु० K. २ सस्ये DE. ३ मध्यगृष्टिरिवा० AB (bcd) DEFGK. ४ नु B (d). ५ °नुकाम्यया B (b) E; °नुकम्पया H (d). ६ कारणा B (b) LG; marg. दो B (d). ७ om. K. ८ ०रिसा E.

नेपथ्ये । अच्चरिअं अच्चरिअं । जीवदि वसन्तसेणा (४)। इति सर्वे पठन्ति ।

चारुदत्तः । आकर्ण्य सहसोत्थाय स्पर्शसुखमभिनीय निमीलिताक्ष एव हर्षगद्गदाक्षरम् । प्रिये, वसन्तसेना त्वम् ।

वसन्तसेना । सा ज्जेव्वाहं मन्दभाआ (५) ।

चारुदत्तः । निरुप्य सहर्षम् । कथं वसन्तसेनैव । सानन्दम् ।

कुतो बाष्पाम्बुधाराभिः स्नपयन्ती पयोधरौ ।
मयि मृत्युवशं प्राप्ते विद्येव समुपागता ॥ ४२ ॥

प्रिये वसन्तसेने,

त्वदर्थमेतद्विनिपात्यमानं
देहं त्वयैव प्रतिमोचितं मे ।
अहो प्रभावः प्रियसङ्गमस्य
मृतोपि को नाम पुनर्भ्रियेत ॥ ४३ ॥

अपि च । प्रिये, पश्येय ।

रक्तं तदेव वरवस्त्रमियं च माला
कान्तागमेन हि[१२] वरस्य यथा विभाति ।

[नेपथ्ये]–(४) आश्चर्यमाश्चर्यम् । जीवति वसन्तसेना ।

वस० – (५) सैवाहं मन्दभाग्या ।

चारु०–कुत इति । अनुष्टुप् छन्दः। विद्यात्र मृतसंजीवनी बोध्या ॥४२॥ त्वदर्थमिति ।[उपेन्द्रवज्राच्छन्दः]। एतद्देहमिति । 'कायो देहः क्लीबपुंसोः, इत्यमरः । पुनर्भ्रियेत पुनर्जीवि[दि]त्यर्थः॥४३॥ रक्तमिति ।

१ अच्चरिअ B (b) K pr m B (d) २ °सेना J. ३ सहस्पर्शसुखनिमीलि° AB (c) F ; स्पर्शसुनिर्मी° B (bd) सहस्पर्शसुखनिर्मी° DH ; स्पर्शसुखनिर्मी° E. ४ निमिताक्ष? B (a) ५ om B B (a) ६ बाष्पाम्बु° AB (c) FG , बाष्पम्बु H ७ स्नापयन्ती D ८ प्रतिमा° K ९ प्रभावः H १० म्रियेत? H ११ पश्य पश्य B (a) १२ विरहस्य? H.

एते च वध्यपटहध्वनयस्तथैव
जाता विवाहपटहध्वनिभिः समानाः॥४४॥

वसन्तसेना । अदिदक्खिणदाए किं ण्णेदं ववसिदं अज्जेण (६) ।

चारुदत्तः । प्रिये, त्वं किल मया हतेति ।

पूर्वानुबद्धवैरेण शत्रुणा प्रभविष्णुना ।
नरके पतता तेन मनागस्मि निपातितः ॥ ४९ ॥

वसन्तसेना । कर्णौ पिधाय । सन्तं पावं । तेण म्हि राअ-सालेण वावादिदा (७) ।

चारुदत्तः । भिक्षुं दृष्ट्वा । अयमपि कः ।

अत्र वाच्यार्थः स्पष्टः । व्यङ्ग्यार्थस्तु तावदेतावतीमिमां (मा) मापदमुपभुज्यापि यदि तवाहं दरिद्रतया न दयितस्तदानर्थ इति । विवाह इवेति किं वाच्यम् । तव च मम चायं विवाह एवासीदितः परं कदापि मा मामत्याक्षीरिति भावसेयः ।[वसन्ततिलकं वृत्तम्]॥४४॥

वस० — (६) अतिदक्षिणतया किं नेदं व्यवसितमार्येण । दक्षिणतोदारता समर्थता वा । किं नेदमित्यानुपूर्वी वितर्के इत्यसकृदुक्तम् ।

पूर्वेति । श्लोकः । शत्रुणा शकारेण ।

चारु०—प्रभविष्णुना राजश्यालतया प्रभुणेत्यर्थः । यतो मुक्तोतो मनागिति ॥ ४९ ॥

वस० — (७) शान्तं पापम् । प्रतिहतममङ्गलम् । तेनास्मि राजश्यालेन व्यापादिता ।

१ दक्खिणदाए B (ab) २ ज्जेन AB (abc) DFG. ३ कर्णौ पिधाय om. B (a).
४ सान्तं AB (bcd) CDJ; शान्तं पाव twice G ५ हि D.

नेपथ्ये । अच्चरिअं अच्चरिअं । जीवदि वसन्तसेणा (४)।

इति सर्वे पठन्ति ।

चारुदत्तः । आकर्ण्य सहसोत्थाय स्पर्शसुखमभिनीय निमीलिताक्ष एव हर्षगद्गदाक्षरम् । प्रिये, वसन्तसेना त्वम् ।

वसन्तसेना । सा ज्जेव्वाहं मन्दभाआ (५) ।

चारुदत्तः । निरूप्य सहर्षम् । कथं वसन्तसेनैव । सानन्दम् ।

कुतो बाष्पाम्बुधाराभिः स्नपयन्ती पयोधरौ ।
मयि मृत्युवशं प्राप्ते विद्येव समुपागता ॥ ४२ ॥

प्रिये वसन्तसेने,

त्वदर्थमेतद्विनिपात्यमानं
देहं त्वयैव प्रतिमोचितं मे ।
अहो प्रभावः प्रियसङ्गमस्य
मृतोपि को नाम पुनर्ध्रियेत ॥ ४३ ॥

अपि च । प्रिये, पश्येय ।

रक्तं तदेव वरवस्त्रमियं च माला
कान्तागमेन हि[११] वरस्य यथा विभाति ।

[नेपथ्ये]–(४) आश्चर्यमाश्चर्यम् । जीवति वसन्तसेना ।

वस० – (५) सैवाहं मन्दभाग्या ।

चारु०–कुत इति । अनुष्टुप् छन्दः । विद्यात्र मृतसंजीवनी बोध्या ॥४२॥ त्वदर्थमिति ।[उपेन्द्रवज्राच्छन्दः]। एतद्देहमिति । 'कायो देहः क्लीवपुंसोः,' इत्यमरः । पुनर्ध्रियेत पुनर्जीवि[दि]त्यर्थः॥४३॥ रक्तमिति ।

---

१ अउरिअ B (b) K pr. m B (d) २ °सेना J. ३ सहसोत्थाय स्पर्शसुखमभिनीय निमीलि° AB (c) F ; स्पर्शसुखनिमी° B (bd); सस्पर्शसुखनिमी° DH ; स्पर्शसुखनिमी° E. ४ निमीलिताक्ष? B (a) ५ om B B (a) ६ बाष्पाम्बु° AB (c) FG, बाष्पम्बु H ७ स्नपयन्ती D. ८ प्रतिमो° h. ९ प्रभावः H १० म्रियेत? H ११ वरस्य वरस्य B (a) १२ विराजते? H.

नेपथ्ये । कलकलः ।

जयति वृषभकेतुर्दक्षयज्ञस्य हन्ता
　तदनु जयति भेत्ता षण्मुखः क्रौञ्चशत्रुः ।
तदनु जयति कृत्स्नां शुभ्रकैलासकेतुं
　विनिहतवरवैरी चार्यको गां विशालाम् ॥ ४६ ॥

प्रविश्य सहसा

शर्विलकः ।

हत्वा तं कुनृपमहं हि पालकं भो-
　स्तद्राज्ये द्रुतमभिषिच्य चार्यकं तम् ।
तस्याज्ञां शिरसि निधाय शेषभूतां
　मोक्ष्येऽहं व्यसनगतं च चारुदत्तम् ॥ ४७ ॥
हत्वा रिपुं तं बलमन्त्रहीनं
　पौरान्समाश्वास्य पुनः प्रकर्षात् ।

ण न मां पहु मन्यस इति बाहुपाशबलात्कारेण मारिता । मया दृष्टा ।

जयतीति । वृषभकेतुः शिवः । हन्ता भेत्ता । (भेत्ता हन्ता) क्रौञ्चशत्रुरिति प्रभूतप्रभावाभिप्रायम् । आर्यकः पूर्वोक्तः । सिद्धादिष्टराज्यलाभश्चान्यः सः । शुभ्रकैल(ला)सध्वजाम् । गां पृथिवीम् । कृत्स्नां संपूर्णाम् । जयति स्वायत्तीकरोतीत्यर्थः । [मालिनी च्छन्दः] ॥ ४६ ॥

शर्वि०—विनिहतवरवैरीति यदुक्तं तदाह । हत्वेति । स्पष्टम् । शेषभूतां चरमाम् । इत्यनेन सर्वं कर्तव्यमन्यत्कृतमिति ध्वनिः । [प्रहर्षिणी वृत्तम्] ॥ ४७ ॥ हत्वा रिपुमिति । बलं सैन्यम् । मन्त्रश्च । आभ्यां हीनम् । प्रकर्षात्स्वकीयप्रतापादेः

---

१ वृषभस्तुर्दक्ष° G. २ °शत्रोः DH. ३ om. H (a). ४ केतुः AB (cd) D. ५ विनिहित AB (bc) DF. ६ °वैरा AB (abc) F; °वैरो DH. ७ नं ? K. ८ °मभिकृत्स्नांश्च H (a). ९ °मिश्र° B; °मन्त्र° B (d). मन्त्रि° J. १० समाश्वस्य AB (bc) F. ११ प्रकर्षात् AB (bc) DF.

वसन्तसेना । तेण अणज्जेण वावादिदा । ऐदिणा अज्जेण जीवाविदम्हि (८) ।

चारुदत्तः । कस्त्वमकारणबन्धुः ।

भिक्षुः । ण पच्चभिआणादि मं अज्जो । अहं शे अज्जश्श चलणशंवाहचिन्तएे शंवाहके णाम जूदिअलेहिं गहिदे एदाए उवाशिकाए अज्जश्श केलकेत्ति अलंकालपणणिक्कीदिम्हि । तेण अ जूदणिव्वेदेण शाक्कशमणके शंवुत्ते म्हि । एशा वि अज्जा पवहणविपेज्जाशेण पुप्फकलण्डकजिण्णुज्जाणं गदा । तेण अं अणज्जेण ण मं बेहु मेण्णेशित्ति बाहुपाशबलक्कालेण मालिदा । मएँ दिट्ठा (९) ।

वस० — (८) तेनानार्येण व्यापादिता । एतेनार्येण जीवं प्रापितास्मि ।

भिक्षुः०—(९) न प्रत्यभिजानाति मामार्यः । अहं स आर्यस्य चरणसंवाहचिन्तया संवाहको [नाम] द्यूतकरैर्गृहीत एतयोपासिकया अज्जश्श केलकेति आर्यस्यात्मीय इत्यलंकारपणनिष्क्रीतोस्मि । तेन च द्यूतनिर्वेदेन शाक्यश्रमणकः संवृत्तोस्मि । एषाप्यार्या प्रवहणविपर्यासेन पुष्पकरण्डकजीर्णोद्यानं गता । तेन चानार्ये-

१ गहिणा K. २ °आणदि B (ad) K; पशहिआणदि G. ३ ०शंवाह AB (bc); शंवाहचिन्तए om. D. ४ चिन्तएज्जा ? B (a). ५ संवाहके D. ६ om. AB (bcd). DEGK. ७ अज्जश्श B (a); अज्जश B (d). ८ केरके० B (a). ९ ०कारपण B (a). १० णिक्किदे B (a). ११ संवुत्ते० E; संवुत्तश्चि G. १२ ०विअस्यांशेण AB (c) D; ०विरशेण ? B (a); ०वितिरिज्जाशेण B (b); ०विवश्यासेण EK. १३ करण्डअ AB (c) D; करण्डक B (a) E; करण्ड B (bd). १४ गदे ? B (a). १५ om. B B (a) D. १६ बुइ ? A. १७ मणेशि° AB (bc) D; मेणेशि B (d), बणेशि ? B. १८ मए दिट्ठा om. B B (a).

नेपथ्ये । कलकलः ।

जयति वृषभकेतुर्दक्षयज्ञस्य हन्ता
तदनु जयति भेत्ता षण्मुखः क्रौञ्चशत्रुः ।
तदनु जयति कृत्स्नां शुभ्रकैलासकेतुं
विनिहतवरवैरी चार्यको गां विशालाम् ॥ ४६ ॥

प्रविश्य सहसा

शर्विलकः ।

हत्वा तं कुनृपमहं हि पालकं भो-
स्तद्राज्ये द्रुतमभिषिच्य चार्यकं तम् ।
तस्याज्ञां शिरसि निधाय शेषभूतां
मोक्ष्येऽहं व्यसनगतं च चारुदत्तम् ॥ ४७ ॥

हत्वा रिपुं तं बलमन्त्रहीनं
पौरान्समाश्वास्य पुनः प्रकर्षात् ।

ण न मां बहु मन्यस इति बाहुपाशबलात्कारेण मारिता । मया दृष्टा ।

जयतीति । वृषभकेतुः शिवः । हन्ता भेत्ता । (भेत्ता हन्ता) क्रौञ्चशत्रुरिति प्रभूतप्रभावाभिप्रायम् । आर्यकः पूर्वोक्तः । सिद्धादिष्टराज्यलाभधान्यः सः । शुभ्रकैल(ला)सध्वजाम् । गां पृथिवीम् । कृत्स्नां संपूर्णाम् । जयति स्वायत्तीकरोतीत्यर्थः । [मालिनी छन्दः] ॥ ४६ ॥

शर्वि०—विनिहतवरवैरीति यदुक्तं तदाह । हत्वेति । स्पष्टम् । शेषभूतां चरमाम् । इत्यनेन सर्वं कर्तव्यमन्यत्कृतमिति ध्वनिः । [प्रहर्षिणी वृत्तम्] ॥ ४७ ॥ हत्वा रिपुमिति । बलं सैन्यम् । मन्त्रश्च । आभ्यां हीनम् । प्रकर्षात्स्वकीयप्रतापादेः

---

१ वृषभस्तुर्दक्ष०? G. २ ०शत्रोः DH. ३ om. H (a). ४ केतुः AB (cd) D. ५ विनिहित AB (bc) DF. ६ °वैर AB (abc) F; ०वैरं DH. ७ ०नं ! K. ८ ०मभिकृत्स्नां०? B (a). ९ °मिष० B; °मत्र० B (d). मन्त्रि° J. १० समाश्वस्य AB (bc) F. ११ प्रकर्षान् AB (bc) DF.

प्राप्तं मगग्र वसुधाधिरोज्यं
रोज्यं वैलारेरिव शत्रुराज्यम् ॥ ४८ ॥

अग्रतो निरूप्य । भवतु । अत्र तेन भवितव्यं यत्रायं जनपदसमवायः । अपि नामायमारम्भः क्षितिपतेरार्यकस्यार्यचारुदत्तस्य जीवितेन सफलः स्यात् । त्वरिततरमुपसृत्य । अपयात जाल्माः । दृष्ट्वा सहर्षम् । अपि भ्रियते चारुदत्तः सह वसन्तसेनया । संपूर्णाः खल्वस्मत्स्वामिनो मनोरथाः ।

प्रभावात् । [न]गरस्थान् । कुतोपि यूयं मा भैष्टेति विश्वासमुत्पादयेत्यर्थः । वसुधाया आधिराज्यं स्वाम्यं यस्मिन्नीदृशं संपूर्णं शत्रुराज्यं शत्रोः पालकस्य राज्ञो राज्यम् । 'अखण्डाज्ञाविषयो हि राज्यम्' इति लक्षणलक्षितं राज्यमित्यर्थः । प्राप्तम् । किमिव शत्रुराज्यम् । (इव)वलारेरिन्द्रस्य राज्यमिव । ऐन्द्रं पदमिवेत्यर्थः । अयमुपमानवाक्यार्थः । उपमेये रिपुराज्ये विशेषणमिति ज्ञेयमत्रैः ॥ ४८ ॥

यत्रायं जनपदेति लक्षणया जनपदवृत्तिजनपरम् । तेषां जनानां समवायः समूहः । अत्र तेन चारुदत्तेनेत्यर्थः । भवद्भिस्त्वन्तरसंवाद इत्युक्तम् । अयमारम्भो राज्ञः पालकस्य हननरूप उद्योगोपि नाम सफलः स्यादिति संभावना । 'जाल्मोऽसमीक्ष्यकारी स्यात्' । अविचार्य कारिणो जाल्मा यूयम् । अपयात दूरं गच्छतेत्यर्थः । भ्रियते जीवति । अस्मत्स्वामिन आर्यकस्य नूतनमहाराजस्येत्यर्थः ।

---

१ °धिराज्यमा° ? H. २ भाज्य DH. ३ मुरारेरिव B B (a) ४ भवत्यत्र B, भविष्यत्येन A which B hasshown as भाविष्यतन B (c)? भविष्य तेन अत्र om D ५ °र्यवारम्भः AB (c) F, नामारम्भ B (a) K ६ आर्य om B B (a). ७ अप . ल्मा: twice G ८ भो: हर्षम् K ९ संपूर्ण B (d) १० सफलं for खल्वस्मत AB (c) D ११ मनोरथा B (d)

दिष्ट्या भो व्यसनमहार्णवादपारा-
दुत्तीर्णं गुणधृतया सुशीलवत्या ।
नौवेव प्रियतमया चिरान्निरीक्षे
ज्योत्स्नाढ्यं शशिनमिवोपरागमुक्तम् ॥ ४९ ॥

त्वत्कृतमहापातकः कथमिवैनमुपसर्पामि । अथवा । सर्वत्राजेवं शोभते । प्रकाशमुपसृत्य बद्धाञ्जलिः । आर्य चारुदत्त,

चारुदत्तः । ननु को भवान् ।

शर्विलकः ।

येन ते भवनं भित्त्वा न्यासापहरणं कृतम् ।
सोऽहं कृतमहापापस्त्वामेव शरणं गतः ॥ ५० ॥

चारुदत्तः । सखे, मैवम् । त्वयासौ प्रणयः कृतः । इति कण्ठे गृह्णाति ।

दिष्ट्या भो इति । प्रहर्षिणी छन्दः । दुःखसमुद्रादपारादुत्तीर्णम् । केनोपायेनोत्तीर्णं तत्राह । नावेव । प्रियतमयेति वसन्तसेनयेत्यर्थः । गुणो रज्जुर्लोकप्रसिद्धोऽनुरागादिश्च । उपरागो ग्रहणम् ॥४९॥ आर्जवमृजुत्वं सरलता । सा चेयं सविनया स्वच्छेत्यादि नानारूपा बोध्या ।

शर्वि० — येनेति । श्लोकः । न्यासो वसन्तसेनादत्तसुवर्णभाण्डरूपस्तस्यापहरणम् । स्वर्णस्तेयस्य शास्त्रोक्तमहापातकत्वादाह । कृतमहापाप इति ॥ ५० ॥

---

१ तावेव AB (abc) DF. २ निरीक्ष्ये AB (abc) CDJ; निरीक्षे K. ३ त्वदर्थे! K. ४ ०कारता AB (ac) F. ५ om. B (a). ६ °उपगमन् B B (a) ७ स प्रणय. B (d).

शर्विलकः । अन्यच्च ।

आर्यकेणार्यवृत्तेन कुलं मानं च रक्षता ।
पशुवद्यज्ञवाटस्थो दुरात्मा पालको हतः ॥ ६१ ॥

चारुदत्तः । किम् ।

शर्विलकः ।

त्वद्यानं यः समारुह्य गतस्त्वां शरणं पुरा ।
पशुवद्वितते यज्ञे हतस्तेनाद्य पालकः ॥ ६२ ॥

चारुदत्तः । शर्विलक, योसौ पालकेन घोषादानीय निष्कारणं कूटागारे बद्ध आर्यकनामा त्वया मोचितः ।

शर्वि०—भूतपूर्ववृत्तान्तमुक्त्वा साम्प्रतवृत्तत(वृत्तान्त)माह । अन्यच्चेत्यादिना । आर्यकेणेति । श्लोकः । यज्ञवाटो यज्ञस्थानम् । इदं चापरिच्छिन्न (?) जनसंमर्देन प्रमादस्थानम् । तत्र च शस्त्राघातहननादेः संभावनापि नेत्याशयेनाह । यज्ञवाटस्थ इति । पालको राजा पशुवद्धत इत्यन्वयः ॥६१॥ शर्विलकेनैवमुक्तेपि न सम्यग्बुद्धं चारुदत्तेनेति पुनः स्पष्टयति । त्वद्यानमिति । श्लोकः । तव चारुदत्तस्य यानं प्रवहणं रथम् । य आर्यकः । त्वां चारुदत्तम् । तेनार्यकेण पालकः पशुवद्धत इत्यन्वयः ॥ ६२ ॥

चारु०—घोषादाभीरग्रामात् । निष्कारणं निरपराधमित्यर्थः । अन्यथा सिद्धादेशस्यायमार्यकः श्रीमान्राजा भविष्यतीत्याकारस्य कारागारबन्धनकारणस्य सत्त्वात् । कूटागारे बन्धनगृहे । त्वया

---

१ Twice AB (r). किं किं अन्यच्च G. २ कुटूलं ? K ; कुसमाने B (a). ३ गोष्ठागारे B (a), गूढागारे Com. ४ बन्धने बद्धः AB (cd) DLGK.

शर्विलकः । यथाह तत्रभवान् ।

चारुदत्तः । प्रियं नः प्रियम् ।

शर्विलकः । प्रतिष्ठितमात्रेण तव सुहृदार्यकेणोज्जयिन्यां वेणातटे कुशावत्यां राज्यमतिसृष्टम् । तत्प्रतिमान्यतां प्रथमः सुहृत्प्रणयः । परिवृत्य । अरे रे, आनीयतामयं पापो राष्ट्रियशठः ।

नेपथ्ये । यथाज्ञापयति शर्विलकः ।

शर्विलकः । आर्य, नन्वयमार्यको राजा विज्ञापयति । इदं मया युष्मद्गुणोपार्जितं राज्यम् । तदुपयुज्यताम् ।

चारुदत्तः । अस्मद्गुणोपार्जितं राज्यम् ।

नेपथ्ये । अरे रे राष्ट्रियश्यालक, एह्येहि । स्वस्याविनयस्य फलमनुभव ।

शर्विलकेन मोचितः । निगडं बन्धनं रक्षां च भित्त्वा मोचितः ।

शर्वि०—तत्रभवानित्येकं पदम् । पूज्य इत्यर्थः । राज्यमतिसृष्टं दत्तम् । अतिसर्गो दानम् । द्विजेभ्यः संकल्प्य दत्तमित्यर्थः । युष्मद्गुणोपार्जितं युष्माकं पूज्यानां शिष्टतया सिद्धानामिव चारुदत्तशर्विलकादीनां गुणा उपकाराः प्रवहणावतरणरक्षणबन्धनभेदनसिद्धादेशनादयस्तैरुपार्जितं । राज्यं यतस्तत उपयुज्यतामुपयोगविषयीक्रियताम् । चारुदत्तचन्दनशर्विलकादिभिः सर्वै (र्वै) रुपयोगः सार्थकता राज्यस्य यथा भवति तथानुष्ठीयतामित्यर्थः ।

---

१ न प्रियम् om. [illegible] (d); प्रिय last omit G; प्रियं नः प्रियं नः K. २ वेणातटे E. ३ ०वत्या B (d). ४ del. ०य [illegible] (d). ५ पालीय F. ६ om. AB (bcd) D. ७ om. K. ८ विज्ञापति ? [illegible] (b). ९ om. AB (c) DF.

ततः प्रविशति पुरुषैराधिष्ठितः पश्चाद्बाहुबद्धः

शकारः । हीमादिके ।

एव्वं दुलमदिकन्ते उद्दामे विअ गद्दहे ।

आणीदे क्खु हगे बद्धे हुडे अण्णे व्व दुँकले ॥५२॥

दिशोवलोक्य ।

शमन्तदो उवट्ठिदे एशे लष्टिअबन्धे । तो क दाणिं अशलणे शलणं पवज्जामि । विचिन्त्य । भोदु । तं ज्जेव्व अब्भुववण्णशलणलक्खणं गच्छामि । इत्युपसृत्य । अज्ज चालुदत्त, पलित्ताआहि पलित्ताआहि (१०) । इति पादयोः पतति ।

नेपथ्ये । अज्ज चालुदत्त, मुञ्च मुञ्च । वावादेम्ह एदं(११) ।

शका०—(१०) हीमादिके खेदेऽव्ययम् । एव्वं दूलमिति श्लोकः । एवं दूरमतिक्रान्त उद्दाम इव गर्दभः । आनीतः खल्वहं बद्धः । हुडे श्वा कुकुरः । अण्णे अन्यः । व्व इव । दुकले दुष्करो-दुर्धर इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ समन्तत उपस्थितः स राष्ट्रियबन्धः । तत्किमिदानीमशरणः शरणं प्रव्रजामि । भवतु । तमेवाभ्युपपन्नशरणरक्षणं [शरणं] गच्छामि । आर्यचारुदत्त, परित्रायस्व परित्रायस्व ।

नेपथ्ये—(११) आर्य चारुदत्त, मुञ्च मुञ्च । व्यापाद(द) यामैतम् ।

१ एव B (a) २ अतिक्कन्ते Corr B (d) ३ गद्दहे विअ B (a) ४ अणिदे H ५ हगे B (a) ६ अश B (a), अणेव AB (c) D, अण्णे व B (b), अशेव B (d). ७ टुकुले D ८ समतदो AB (bcd); शर्वतदो H (a) ९ पिट्ठिदेशे ABB (acd) ०ट्ठिदेशे पट्ठिदे &c D, पट्ठिदेश K १० लट्ठिअ० H (ab) J, बन्धे AB (c) ११ F F १२ दाणि AB (bc) १३ अशलणे AB (bcd) E, अशलण D, असलणे K. १४ शलण ? B (d) om D १५ om H (d) १६ शलणदत्त K १७ शलण गच्छमि B B (a) १८ इति om B H (a) १९ शकार before अज्ज B (abd) FK २० चारु० R (d) २१ पलित्ताअहि AB (bcd) DG, पलित्ताअ B; पडित्ताअहि K २२ चारुदत्त B, चारुदत्त B (d)

शकारः । चारुदत्तं प्रति । भो अशलणशलणे, पेलित्ताआहि (१२) ।

चारुदत्तः । सानुकम्पम् । अहह । अभयमभयं शरणागतस्य ।

शर्विलकः । सावेगम् । आः, अपनीयतामयं चारुदत्तपार्श्वात् । चारुदत्तं प्रति । ननूच्यतां किमस्य पापस्यानुष्ठीयतामिति ।

आकर्षन्तु सुबद्ध्वैनं श्वभिः संखाद्यतामथ ।
शूले वा तिष्ठतामेष पाट्यतां क्रकचेन वा ॥ ९४ ॥

चारुदत्तः । किमहं यद्ब्रवीमि तत्क्रियते ।

शर्विलकः । कोत्र संदेहः ।

शकारः । भट्टालआ चोलुदत्त, शलणागदे म्हि । तॅं

शका०– (१२) भो अशरण[शरण], परित्रायस्व ।

शर्वि०–किमस्येत्यादिवाक्येन पृष्टं(ष्टं) विकल्पयति । आकर्षन्त्विति । श्लोकः । एनं शकारम् । सुबध्य (?) सुष्ठु बद्ध्वा पादे रज्जुम् । चाण्डाला आकर्षन्तु । श्वभिः कुक्कुरैः । क्रकचेनारास्येन (?) शस्त्रेण विदार्यतां वा ॥ ९४ ॥

शका०–(१३) भट्टारक चारुदत्त, शरणागतोस्मि । तत्परि-

---

१ चारुदत्तं प्रति om. B B (a). २ अशलणे० B (a) ; अशलणे om.; शलणे B (bd). ३ °एहि AB (c) D ; पलित्ताअ B (b) G पलित्ताआएदि del ए B (d); पदित्ताआहि K. ४ भा B. ५ °यसौ B B (a). ६ चारुदत्तः पश्यति AB (c) DF ; चा० पाश्चात्यश्यति B (b). ७ न उच्यतां AB (c) F ; ननुच्यतां B (b); ननुच्यतां G. ८ आकर्षंतु AB (c) DE. आकार्षंतु B (b). ९ °बध्वैनं ? C. १० °वते? D ११ तिष्ठतामे० B (d) E. १२ भट्टालआ AB (bcd) J ; om. B (a). १३ चालुदत्ता G. १४ om. B B (a).

पलित्ताआहि पलित्ताआहि । जं तुए शोलिशं तं कलेहि । पुणो ण ईदिशं कलिश्शं (१३) ।

नेपथ्ये

पौराः । वावादेध । किं णिमित्तं पादकी जीवावीअदि । (१४)

वसन्तसेना । वध्यमालां चारुदत्तस्य कण्ठादपनीय शकारस्योपरि क्षिपति ।

शकारः । गब्भदाशीधीए, पशीद पशीद । ण उणो मालइश्शं । ता पलित्ताआहि (१५) ।

शर्विलकः । अरे रे, अपनयत । आर्य चारुदत्त, आज्ञाप्यतां किमस्य पापस्यानुष्ठीयताम् ।

चारुदत्तः । किमहं यद्ब्रवीमि तत्क्रियते ।

शर्विलकः । कोत्र संदेहः ।

चारुदत्तः । सत्यम् ।

त्रायस्व । यत्तत्र सदृशं तत्कुरु । पुनर्नेदृशं करिष्यामि ।

पौराः–(१४) व्यापादयत । किंनिमित्तं पातकी जीव्यते ।

शका०–(१५) गर्भदासीपुत्रि, प्रसीद । न पुनर्मारयिष्यामि । तत्परित्रायस्व ।

---

१ पडित्ताआहि AB (bc) D ; पलित्ताआहि del. प B (d) ; पडित्ताअहि once D ; पडित्ताएहि G. २ तुअ B B (abd) K. ३ सलिशं K. ४ ईदिशं कालिश्शं AB (c) ; दूशाशशं B ; दुश्शश B (a) K ; ईदिश्शं कालिश्शं B (b), श्शाशशं B (d); यदि or दिशं कालिश्शं D ; णा श्शाश्शं E ; एदिशं कालिश्शं G ५ पातकी BD ; पातका (की)? E ६ चारुदत्तस्य कण्ठादपमालामप० B (a). ७ °दाशीधीदे AB (bc) CEG ; गब्भदाशि om : धीए B ; °धीदे EK. ८ Once only AB (bc) DF. ९ उणो BDEF : For ण उणो &c. परम उणो माल० E. १० पलित्ता० AB (abc) E ; twice B (d) ; °एहि D. ११ यत् om B (d).

शर्विलकः । सत्यम् ।

चारुदत्तः । यद्येवं शीघ्रमयम् ।

शर्विलकः । किं हन्यताम् ।

चारुदत्तः । नहि नहि । मुच्यताम् ।

शर्विलकः । किमर्थम् ।

चारुदत्तः ।

शत्रुः कृतापराधः शरणमुपेत्य पादयोः पतितः ।
शस्त्रेण न हन्तव्यः··················

शर्विलकः । एवं तर्हि । श्वभिः खाद्यताम् ।

चारुदत्तः । नहि ।

···········उपकारहतस्तु कर्त्तव्यः ॥ ५९ ॥

शर्विलकः । अहो आश्चर्यम् । किं करोमि । वदत्वार्यः ।

चारुदत्तः । तन्मुच्यताम् ।

शर्विलकः । इति मुक्तः ।

शकारः । हीमादिके पैच्चुज्जीविदेम्हि (१६) ।

इति पुरुषैः सह निष्क्रान्तः ।

चारु०—शत्रुरिति । आर्याछन्दः । उपकारेत्यादिचतुर्थचरणः॥५९॥

शका०—(१६) हीमादिके प्रत्युज्जीवितोस्मि ।

---

१ Speech om. G. २ om. K. ३ नहि नहि BB (a). ४°रस्तु K. ५ वदत्वार्यः AB (c) CDJ; वदत्वार्यः, del त्वा H (d). ६ om. BB (abd). ७ पच्चुज्जी° B;पच्च.... दम्हि B (a), पच्चुज्ज...दम्हि H (d). ८ Followed by इतःपरं नीलकण्ठेनापूरि AB (bc) G from नेपथ्ये &c. to शर्विलक—आर्ये वसन्तसेने p ४८० om. BB (ad) E K.

अथ मृच्छकटिकस्योधिको ग्रन्थः (पृ०४८६पर्यन्तम्)।

नेपथ्ये कलकलः।

पुनर्नेपथ्ये । एसा अज्जचालुदत्तस्स वहुआ अज्जा धूदा पवेसणच्चले विलग्गन्तं दारअं आक्खिवन्ती वाहभरिदणअणेहिं जणेहिं णिवारिज्जमाणा पज्जालिदे पावए पविसदि (१७)।

शर्विलकः । आकर्ण्य नेपथ्याभिमुखमवलोक्य । कथं चन्दनकः। चन्दनक, किमेतत्।

चन्दनकः । प्रविश्य । किं ण पेक्खदि अज्जो महाराअप्पासादं दक्खिणेण महन्तो जणसंमद्दो वट्टदि । एसेत्यादि पुन पठति । कधिदं अमए तीए जधा अज्जे मा साहसं करेहि । जीवदि अज्जचारुदत्तो त्ति। परन्तु दुक्खवावुडदाए को सुणेदि । को पत्तिआएदि (१८)।

(यत्पुस्तकं दृष्ट्वास्माभिरियं कृता व्याख्या तत्र द्विशतवर्षजीर्णे पुस्तके दृश्यते–'इतः परं नीलकण्ठेनानुरीति प्रति(?)प्रतिज्ञाय– "नेपथ्ये कलकलः | पुनर्नेपथ्ये । एषा अज्जचालुदत्तस्स वहुआ अज्जा धूदा" इत्यारभ्याग्रे–शर्वि०–दिट्ठ्या जीवितसुहृद्वर्ग आर्यः। चारु० –"युष्मत्प्रसादेन"–इत्यन्तं समाप्य– 'यत्सूर्योदयभयतः कविनोचितपात्रमेलनं न कृतम् । सुन्दरयुक्तिभिररचयदाचन्दनकोक्ति नीलकण्ठस्तत् ॥' इति निजनिर्मितसूचिकामार्यां विरच्य समापितोयमधिको ग्रन्थः । पुस्तकान्तरे तु न दरीदृश्यते । अस्माभिस्तु मूलकृत्कथितानानुरूपामपीमां कवितामालोच्यापि ग्रन्थोयं प्रकृतग्रन्थसंलग्न इनेति व्याख्यायत इत्यवधेयम्) |

पुनर्नेपथ्ये–(१७) एषार्यचारुदत्तस्य वधूरार्या धूता पदे प्रसनाञ्चले विलग्नं दारकमाक्षिपन्ती बाष्पभरितनयनैर्जनैर्निवार्यमाणा प्रज्वलिते पावके प्रविशति ।

चन्द० – (१८) किं न पश्यत्यार्यो महाराजप्र(प्रा)सादं

---

१ एसा AB (c) २ °च्चद. ३ °च्चले AB (bc) J. ४ प्रविश्य चन्दनकः AB (c) G, चन्दनकः Twice H (b). ५ महाराअ (आअ!) प्पासादं ? H (b), महाराअप्पासाद G. ६ वट्टइ मग्गा B (b); वट्टइ मग्ग G. ७ पविस इदि AB (c) D.

चारुदत्तः । सोद्वेगम् । हा प्रिये, जीवत्यपि मयि किमेतद्व्यवसितम् । ऊर्ध्वमवलोक्य दीर्घं निश्वस्य च ।

न महीतलस्थितिसहानि भव-
चरितानि चारुचरिते यदपि ।
उचितं तथापि परलोकसुखं
न पतिव्रते तव विहाय पतिम् ॥ ५६ ॥

इति मोहमुपागतः ।

शर्विलकः । अहो प्रमादः ।

त्वरया सर्पणं तत्र मोहमार्योऽत्र चागतः ।
हा धिक् प्रयत्नवैफल्यं दृश्यते सर्वतोमुखम् ॥ ५७ ॥

दक्षिणेन महाञ्जनसंमर्दो वर्तते (ते) । तत्र(?) एतेव्याद्यनुपदोक्तं ज्ञेयम् । महाराजः पालकः । कथितं च मया तस्मै यथार्यै मा साहसं कुरुष्व । जीवत्यार्यचारुदत्त इति । परंतु दुःखव्यापृतया कः शृणोति । कः प्रत्ययते ।

चारु०—न महीतलेति [प्रमिताक्षरा वृत्तम्] । हे चारुचरिते । यदपि यद्यपि । भवत्याश्चरितानि पातिव्रत्यसुशीलतादिलक्षणानि । महीतलस्थितिसहानि न सन्ति । भूतले स्थातुं न शक्नुवन्तीत्यर्थः । पदार्थमत्युच्चं न धर्तुं समर्था भूरिति भावः । तथापि स्वर्गसुखं मया विना न त्वया भोक्तुं युक्तं पतिव्रतात्वादिति सर्वार्थः ॥ ५६ ॥

[शर्वि०—त्वरयेति । स्पष्टम् ॥ ५७ ॥]

---

१ उचित AB (c). २ °मुपगत. F. ३ त्वरया. AB (c) DFGH. ४ सर्पणं तत्र AB (c) F; समयस्तत्र DGH.

वसन्तसेना । समस्ससिदु अज्जो । तं[1] गदुअ जीवावेदु अज्जं[2]। अण्णधा अधीरत्तणेण अणत्थो संभावीअदि (१९).।

चारुदत्तः । समाश्वस्य सहसोत्थाय । हा प्रिये, क्वासि । देहि मे प्रतिवचनम् ।

चन्दनकः । इदो इदो अज्जो (२०) ।

इति सर्वे परिक्रामन्ति ।

ततः प्रविशति यथानिर्दिष्टा धूता चैलाञ्चलमार्पयन् विदूषकेणानुगम्यमानो रोहसेनो रदनिका च ।

धूता । सास्रम् । जाद, मुञ्चेहि मं । मा विग्घं करेहि । भीआमि अज्जउत्तस्स अमङ्गलाकण्णणदो (२१) । इत्युत्थायात्यञ्चलमाकृष्य पावकाभिमुखं परिक्रामति ।

रोहसेनः । हा अज्जुए, पडिवालेहि मं । तुए विणा ण संकुणोमि जीविदं धारेदुं (२२) । इति त्वरितमुपसृत्य पुनरञ्चलं गृह्णाति ।

वस० — (१९) समाश्वसित्वार्यः । तत्र गत्वा जीवयत्वार्याम् । अन्यथाधीरत्वेनानर्थः संभाव्यते ।

चन्द० — (२०) इत इत आर्यः ।

धूता — (२१) जात, मुञ्च माम् । मा विघ्नं कुरुष्व । बिभेम्यार्यपुत्रस्यामङ्गलाकर्णनात् ।

रोह० — (२२) हा आर्ये, प्रतिपालय माम् । त्वया विना न शक्नोमि जीवितं धर्तुम् ।

---

१ समस्ससदु twice G. २ तत्थ AB (c) G. ३ अज्ज G. ४ om DH. ५ भाभामि DH ; भेआमि F, भीभमि G. ६ ०कण्णादो AB (c) ; कण्णणादो B, (b) DH. ७ दाव ०AB (c), दावउज्जए B (b) दाव अज्जे DH, दाद अज्जए J. ८ ०न तेदु AB (c) DFG. ९ सक्कुणोमि AB(c) ; सक्कुणोमि DH.

विदूषकः । भोदि, मा दाव । बम्हणीए भिण्णत्तणेण चिदाधिरोहणं पावं उदाहरन्ति रिसीओ (२३) ।

धूता । वरं पावाचरणं । ण उण अज्जउत्तस्स अमङ्गलाकण्णनं (२४) ।

शर्विलकः । पुरोऽवलोक्य । आसन्नहुतवहार्यो । तत्त्वर्यतां त्वर्यताम् ।

चारुदत्तः । त्वरितं परिक्रामति ।

धूता । रअणिए, अवलम्ब दारअं जाव अहं समीहिदं करेमि (२५) ।

चेटी । सकरुणम् । अहं पिं पधोवदेसिणिग्हि भट्टिणीए (२६) ।

धूता । विदूषकमवलोक्य । अज्जो दाव अवलम्बेदु (२७) ।

विदू० — (२३) भवति, मा तावत् । ब्राह्मण्या भिन्नत्वेन चिताधिरोहणं पापमुदाहरन्ति ऋषयः ।(क्षत्रियादीनां भिन्नत्वेनापि चितारोहणाधिकारस्मरणादुक्तं ब्राह्मण्या इति भिन्नत्वेनेति च.।

धूता— (२४) वरं पापाचरणम् । न पुनरार्यपुत्रस्यामङ्गलाकर्णनम् ।

धूता— (२५) रदनिके, अवलम्बस्व दारकं यावदहं समीहितं करोमि ।

चेटी— (२६) अहमपि य(प)थोपदेशिन्यस्मि भट्टिन्याः ।

धूता— (२७) आर्यस्तावदवलम्बताम् ।

---

१ भोदीए दाव AB (c) CDF, भोदी मा दाव H (b), भोदीए दाव J. २ पावाचरणं DGH. ३ Om. AB(c)DG. ४ रअणीअ J. ५ वि D. पधोव॰ AB(bc)DF; जधोव J.

धूता । वसन्तसेनां दृष्ट्वा । दिट्ठिआ कुसलिणी बहिणिआ (३५)।

वसन्तसेना । अहुणा कुसलिणी संवुत्तम्हि (३६) । इत्यन्योन्य मालिङ्गतः ।

शर्विलकः । दिष्टया जीवितसुहृद्वर्ग आर्यः ।

चारुदत्तः । युष्मत्प्रसादेन ।

नयोर्दंपत्योरित्यहो आश्चर्यमित्यर्थः । अन्यथानयोर्द्वयोरपि नाश-समप्रधानस्य (?) संभवादिति भावः । आर्य वन्दे ।

धूता– (३५) दिष्टया कुशलिनी भगिनी ।

वस०– (३६) अधुना कुशलिनी संवृत्तास्मि ।

शर्वि०– दिष्ट्या दैवेन । जीवितः सुहृदार्यकवसन्तसेनाधूतादीनां मित्राणां वर्गः समूहो यस्य तादृश आर्यः । दिष्टया दैवेन न त्वन्येन केनापि कारणेनेत्यर्थः । नाहं दैवेन जीवितसुहृद्वर्गः किंतु युष्मत्प्रसादेनेत्युत्तरं ददौ चारुदत्तः ।

१ एतावत्पर्यन्तमेवायमधिको ग्रन्थः । ।

पुस्तकान्तरे तु “ शका०– हीमादिके पच्चुज्जीविदेम्हि इति पुरुषैः सह निष्क्रान्तः” (पृ० ४७९ अन्तिमा पङ्क्तिः) इत्यनन्तरं “शर्वि०–आर्ये वसन्तसेने परितुष्टो राजा भवतीं बन्धु(वधू)शब्देनानुगृह्णाति । राजार्यकः ” इत्येव दृश्यते ग्रन्थः । एवंविधपूर्वापरीभावमावहन्न त्वन्योयमधिकः कृत्रिम इतीदमिहावधेयम् ।

---

१ Followed by a verse यत्सूर्योदयभयत कविनोचितपाश्रमेलन न कृतम् । दुष्टस्पृक्तिभिरवयदाचन्दनकोक्ति नीलकण्ठस्तत् ॥ AB (bc) CD G.

शर्विलकः । आर्ये वसन्तसेने, परितुष्टो राजा भवतीं वधूशब्देनानुगृह्णाति ।

वसन्तसेना । अज्ज कदत्थम्हि (३७) ।

शर्विलकः । वसन्तसेनामवगुण्ठ्य चारुदत्तं प्रति । आर्य, किमस्य भिक्षोः क्रियताम् ।

चारुदत्तः । भिक्षो, किं तव बहुमतम् ।

भिक्षुः । इमं ईदिशं अणिच्चत्तणं पेक्खिअ दिउणे मे पव्वज्जाए बहुमाणे संवुत्ते (३८) ।

वस०–(३७) आर्य कृतार्थास्मि ।

शर्वि०– वसन्तसेनामवगुण्ठ्येति प्रावारकेण वसन्तसेनामाच्छाद्येत्यर्थः । निर्मोकमिव वेश्यात्वं व्यवच्छिद्य वर्णान्तरेणेव वधूपदाभिधेयत्वेन वसन्तसेनाभुजंगीमलंचकारेति भावः । अस्य भिक्षोः प्रागुक्तस्य संवाहकनाम्नो भिक्षुभूतस्येत्यर्थः ।

भिक्षुः– (३८) इदमीदृशम्(?) । अणिच्चत्तणमनित्यत्वम् । प्रेक्ष्य द्विगुणतरो मम प्रव्रज्याया(यां) बहुमानः संवृत्तः । इदमीदृशमनित्यत्वं क्व राजा पालकः शकारस्तत्कृतो वसन्तसेनाचारुदत्तादीनां वधः ? । क्व चायमार्यक आभीरः क्षणादेव भूमिदेवः श्रीमहाराजश्चैवंविधमित्यर्थः ।

---

१ वेधु० AB (bc) D, वधू FG. २ ०सेनामवगु० ? AB (bc). ३ om. B B (a). ४ इदिसं AB (c); ईदिसं B (a) D; ईदिसं B (b); इदिश B (d). ५ दिउणदले AB (bc) DEG; दिउणदले del. दले B (d). ६ पव्वज्जाय AB (abc); पवज्जा B (d). ७ ०माणो K. ८ संवुत्ते AB (abc) CDJ; संवुत्ते B (d); सवुत्ते K.

विदूषकः । सावेगम् । संमीहिदासिद्धिए पंउत्तेण बम्हणो कादव्वो । अदो भोदीए अहं अग्गणी होमि (२८) ।

धूता । कधं पेच्चादिट्ठम्हि दुवेहिं । बालकमालिङ्ग्य । जाद, तुमं ज्जेव पंज्जवट्ठावेहि अत्ताणं अम्हाणं तिलोदअदाणाअ । किं मणोरहेहिं । सनिःश्वासम् । ण हु अज्जउत्तो तुमं पंज्जवट्ठाविस्सदि (२९) ।

चारुदत्तः । आकर्ण्य सहसोपसृत्य । अहमेव पर्यवस्थापयामि बालिशम् । इति बालकं बाहुभ्यामुत्थाप्य वक्षस्यालिङ्गति ।

धूता । विलोक्य । अम्महे । अज्जउत्तस्स ज्जेव सरसञ्जोओ । पुनः निरूप्य सहर्षम् । दिट्ठिआ अज्जउत्तो ज्जेव एसो । पिअं मे पिअं मे[11] (३०) ।

बालकः । विलोक्य सहर्षम् । अम्मो । आवुत्तो मं परिस्सजादि । पुनः अज्जए, वड्ढेसि । आवुत्तो ज्जेव मं पंज्जवट्ठावेदि (३१) । इति प्रत्यालिङ्गति ।

विदू०— (२८) समीहितसिद्धये प्रवृत्तेन ब्राह्मणोपतः कर्तव्यः । अतो भवत्या अहमग्रगामी भवामि ।

धूता— (२९) कथं प्रत्यादिष्टास्मि द्वाभ्याम् । जात, त्वमेव पज्जवट्ठावेहि पर्यवस्थापयात्मानमस्माकं तिलोदकदानाय । अतिश्रान्तं(?) किं मनोरथैः । न खल्वार्यपुत्रस्त्वां पर्यवस्थापयिष्यति ।

धूता— (३०) आश्चर्यम् । आर्यपुत्रस्यैव(स्येव) स्वरसंयोगः । दिष्ट्यार्यपुत्र एवैषः । प्रियं मे प्रियं मे ।

बालकः— (३१) आश्चर्यम् । पिता मां परिष्वजति (ते) । आर्ये, वर्धसे । जनक एव मां पर्यवस्थापयति ।

१ [illegible] AB (c), [illegible] DFH. २ [illegible] B (b). ३ [illegible] ४ [illegible] DG ५ [illegible] B (b) ६ [illegible] AB (c) F, [illegible] B (b) ७ [illegible] B. ८ [illegible] G ९ [illegible] AB (c) DI, [illegible] (c B, b) १० [illegible] B (b) G ११ [illegible] D १२ [illegible] J १३ [illegible] AB (c) १४ [illegible] AB (c), [illegible] B (b), [illegible] H. १५ [illegible] AB [illegible] D, [illegible] I [illegible] H. १६ [illegible] AB(c) DH [illegible] B (b) [illegible] F. १७ [illegible] B (c) D, [illegible] B (b) D. १९ [illegible] AB (c) DF, [illegible] B (b).

चारुदत्तः । धूतां प्रति ।

हा प्रेयसि प्रेयसि विद्यमाने
कोऽयं कठोरो व्यवसाय आसीत् ।
अम्भोजिनीलोचनमुद्रणं किं
भानावनस्तंगमिते करोति ॥ ९८ ॥

धूता । अज्जउत्त, अदो ज्जेव्व सा अचेतणेत्ति चुम्बीअदि (३२)।

विदूषकः । दृष्ट्वा सहर्षम् । हीं हो भो एदेहिं ज्जेव अच्छीहिं पिअवअस्सो पेक्खीअदि । अहो सदीए पहावो जदो जलणप्पवेसव्ववसाएण ज्जेव पिअसमागमं पाविदा । चारुदत्तं प्रति । जेदु जेदु पिअवअस्सो (३३) ।

चारुदत्तः । एहि मैत्रेय । इत्यालिङ्गति ।

चेटी । अहो संविधाणअं । अज्ज वन्दामि (३४) । इति चारुदत्तस्य पादयोः पतति ।

चारुदत्तः । पृष्ठे करं दत्त्वा । रदनिके, उत्तिष्ठ । इत्युत्थापयति ।

चारु०—हा प्रेयसीति । प्रेयसीति—प्रथमं संबोधनम्—। द्वितीयं सप्तम्यन्तम् । लोचनमुद्रणमिति मुकुलीभावं लक्षयति । [इन्द्रवज्रा छन्दः ॥९८ ॥]

धूता— (३२) आर्यपुत्र, अत एव सा नेतनेति चुम्ब्यते ।

विदू०— (३३) आश्चर्यम् । एताभ्यामेवाक्षिभ्यां प्रियवयस्यः प्रेक्ष्यते । अहो सत्याः प्रभावो यतो ज्वलनप्रवेशव्यवसायेनैव प्रियसमागमं प्रापिता । जयतु जयतु प्रियवयस्यः ।

चेटी— (३४) अहो संविधानम् । समीचीनं विधानं घटनम-

---

१ अचेतणत्ति AB (c) DG. २ चुम्बीअदि (=उच्यते) G. ३ Om. AB (c) DF. ४ भो · AB (c) DF. ५ एदे ज्जेव्व B (b). ६ पिय० B! (b). ७ Om. DH. ८ जलन० C. ९ संविधाण अज्ज B (b). १० उत्थापयति B (b).

चारुदत्तः । सखे दृढोऽस्य निश्चयः । तत्पृथिव्यां सर्वविहारेषु कुलपतिरयं क्रियताम् ।

शर्विलकः । यथाह आर्यः ।

भिक्षुः । [2]प्रियं नः प्रियम् ।

वसन्तसेना । सम्पदं जीवाविदम्हि (३९) ।

शर्विलकः । स्थावरकस्य किं क्रियताम् ।

चारुदत्तः । सुवृत्तोऽयमदासो भवतु । ते चाण्डालाः सर्वचाण्डालानामधिपतयो भवन्तु । चन्दनकस्य पृथिवीदण्डपालकता भवतु । तस्य राष्ट्रियश्यालस्य यथैव क्रिया पूर्वं वर्त्तमानौ तथैवास्तु ।

चारु०—अस्य भिक्षोः।निश्चयो निखिलं जगदिदमनित्यमिति वैराग्यलक्षणो निर्णयः।सर्वेषु विहारेषु सौगतदेवालयेषु। 'विहारो नास्तिकालये' इति कोशः। कुलपतिरध्यक्षः। सर्वस्वामीत्यर्थः। कुलं गृहम् ।

वस०— (३९) साम्प्रतं जीवनसाफल्यं प्रापितास्मीत्यर्थः । दशभिः सुवर्णैर्मोचितेन निष्क्रीतेनेव संवाहकेन निर्वेदाद्भिक्षुभूतेन वसन्तसेना सलिलसेचनाद्विना जीवदवस्थां प्रापितेति महानुपकार आसीत् । इदानीं सकलविहारकुलपतित्वाधिकारवितरणेन प्रत्युपकारप्रतीकार आसीदिति 'सम्पदं जीवाविदम्हि' इत्यस्याशयः ।

[चारु०]—सुवृत्तः सदाचारोऽयमदासो भवतु । इतः परं कस्यापि दास्यं नानुभवत्विव्यर्थः । पृथिवीदण्डपालता । पृथिव्यां पृथिव्या या यो दण्डः शासनं तं पालयतीति पृथिवीदण्डपालस्तस्य भावः । सर्वपृथिव्यां कोठपालाधिकारो भवत्वित्यर्थः । दण्डपाल एव माग-

---

१ कुलपतिषु B (d) २ om AB (bc) DEI ; प्रियं न प्रियं नः h ३ Whole speech om AB (c) DK. ४ दंदे B (b) ५ जीविदा B (a) ६ om D' ७ सुवृत्त अदासो AB B (bc) CDEGJ, सुवृत्त अदा॰ B (a), सुवृत्त B (d), सुवृत्त य Aca K. ८ चन्दनकः AB (c) CDJ ९ पृथ्वी B B (a) १० ॰पालकी AB (c) CDJ. ११ वर्तमान CJ.

शर्विलकः । एवम् । यथाह आर्यः । पश्यैनं मुञ्च मुञ्च । व्यापादयामि ।

चारुदत्तः । अभयं शरणागतस्य । 'शत्रुः कृतापराधः' इत्यादि पठति ।

शर्विलकः । तदुच्यतां किं ते भूयः प्रियं करोमि ।

कुटक (?) इति नागरिक इति चाभिधीयते । स्फुटं चेदं दशकुमारादौ । तस्येत्यादि । तस्य राजश्यालस्य शकारस्य पूर्वं तद्भगिनीपतेः पालकस्य राज्ञो राज्य इत्यर्थः । यथैव वर्तमाना क्रिया तथैवास्त्वित्यन्वयः । क्रिया दानादानसंमानस्नानवसनभोजनाङ्गनाद्यैश्वर्योपभोगलक्षणः सर्वव्यापार इत्यर्थः । सज्जनशिरोमणिना चारुदत्तेनातिशौण्डीर्यादेवमभिहितेपि शर्विलकेन पूर्वं यथैव वर्तमाना क्रियेत्यादेर्मारणरूपा क्रिया बुद्धेति तथैवाशयेन परमोत्साहेन शर्विलकः प्राह । पश्यैनमिति ।

शर्वि०—एनं शकारं मुञ्च मुञ्च । एनमहं व्यापादयामि । स्वयं मारयामीति पश्य त्वमिति कथनेन समुद्योतते परमोत्साहः ।

चारु०—'शत्रुः कृतापराधः शरणमुपेत्य पादयोः पतितः । शस्त्रेण न हन्तव्य उपकारहतस्तु कर्तव्यः' इत्यार्या (पृ० ४७९ श्लो० ५५) स्मर्तव्यानुपदमेवोक्ता । आशीराशिशंसनलक्षणां (?) ग्रन्थसमाप्तिं ग्रन्थकारस्तावदवतारयति ।

शर्वि०—तदुच्यतां किं ते भूयः प्रियं करोमीति । ते चारुदत्तस्य ...... दिदमनेकधा प्रियं कृतम् । भूयः पुनः किं करोमि प्रिय-

---

१ पश्यैनं ...... पठति शर्वि० om : AB (c) DF; पश्यैनं B (b) G; पश्यैनं J. २ Once B (d) K. ३ इति पुनः B. ४ उपकरोमि B (a).

चारुदत्तः । अतः परमपि प्रियमस्ति ।

लब्धा चारित्र्यशुद्धिश्चरणनिपतितः शत्रुरप्येष मुक्तः
प्रोत्खातारातिमूलः प्रियसुहृदचलामार्यकः शास्ति राजा ।
प्राप्ता भूयः प्रियेयं, प्रियसुहृदि भवान्संगतो मे वयस्यो
लभ्यं किं चातिरिक्तं यदपरमधुना प्रार्थयेहं भवन्तम् ॥९९॥

मिति प्रश्नेन वीररसस्थायिभावस्य परमोत्साहस्य परमाविर्भावः (र्भावः) प्रतीतिपथमवतरतीति साक्षिणः सहृदयाः ।

स्त्रीयभाग्यप्रियवयस्यप्रतापप्रभावसंपादितां प्रियपरंपरां चारुदत्तः प्राह । लब्धेति । स्रग्धरा छन्दः । चरित्रमेव चारित्र्यम् । स्वार्थे ष्यञ् । वसन्तसेनामारणापवादादिरूपस्य चारित्र्यस्य शुद्धिरित्यर्थः । एष राजश्यालः शकारः संस्थानकनामकः शत्रुरपि मामिदानीमेव घातयन्घातयन्नपि मुक्तः । कुतः । यतश्चरणयोर्निपतितोतो मुक्त इत्यर्थः । प्रोत्खातमरातीनां शत्रूणां मूलं येन स तथा । एतेनारातिवंशाङ्कुरपुनरुदयारम्भगन्धोप्यपास्तः । अस्मदादीनां प्रियस(सु)हृदार्यक आभीरः पूर्वोक्तो राजा भूत्वेति शेषः । अचलां भूमिं शास्ति । दुष्टनिग्रहसहितः शिष्टानुग्रहः शासनम् । प्रिये सुहृदि मित्रे मयि चारुदत्ते इयं प्रिया वसन्तसेना भूयः पुनः प्राप्ता संगतेत्यर्थः । भवान् शर्विलको मे मम वयस्यः संगतो मिलितः । अपूर्वलाभवदिति भावः । तुर्यः पादः स्पष्टः । भवन्तं शार्विलकम् ॥९९॥

---

१ परं प्रिय॰ BDEF; परमपि प्रिय॰ B (a) G; परमस्ति प्रियम् K. २ रित्र्य om. चा? B (a); चारित्र्य॰ J. ३ शुद्धि B (d). ४ ॰दचला॰ B (a); दचलां॰ B (d) E. ५ ॰सुहृदचला॰ ? B (d). ६ सङ्गतो B (b). ७ न वयो- AB (c) F. ८ लभ्यं AB (c) DF. लभ्यं B (d). ९ चातिरिक्तं B (d); चरिक्तं om. G.

काँश्चित्तुच्छयति प्रपूरयति वा कांश्चिन्नयत्युन्नतिं
कांश्चित्पातविधौ करोति च पुनः कांश्चिन्नयत्याकुलान् ।
अन्योन्यं प्रतिपक्षसंहतिमिमां लोकस्थितिं बोधय-
न्नेष क्रीडति कूपयन्त्रघटिकान्यायप्रसक्तो विधिः ॥६०॥

तथापीदमस्तु । 675

क्षीरिण्यः सन्तु गावो, भवतु वसुमती सर्वसंपन्नसस्या
पर्जन्यः कालवर्षी सकलजनमनोनन्दिनो वान्तु वाताः ।

सकलमन्यार्थं निगमयन्नप्रस्तुतप्रशंसालंकारेण प्राह । कांश्चिदिति । तुच्छयति तुच्छान्करोति । अन्योन्यं प्रतिपक्षाणां बाध्यबाधकानां विद्धानामित्यर्थः । धनित्वनिर्धनत्वराजत्वरङ्कत्वादीनां संहतिः समूहो यस्यामीदृशीं संहतिरूपामिति वा लोकस्थितिं लोकव्यवहारम् । उत्पत्तिस्थितिप्रलया इति क्रमात् । विधिर्दैवम् । कूपे यन्त्रं घटीयन्त्रम् । तत्र घटिकाः स्वल्पा घटास्तासां न्याये प्रसक्तः । घटीयन्त्रे चलति घटिकाश्च मालायां क्रमादुच्चनीचभावे जलमानयन्ति त्यजति(न्ति) यथा तथा विधिरपि, स्वक्रमायातमधनत्वसधनत्वादिकमनुभावयतीत्यर्थः । [शार्दूलविक्रीडितं छन्दः ॥ ६१ ॥]

आशीरात्मकं भरतवाक्यम् । क्षीरिण्य इति । उक्तं [५९ पद्ये] छन्दः । क्षीरशीलाः । ताच्छील्ये णिनिः । गावः सन्तु । गवां सकीर्त्तनं शाकुनरूपमिति ज्ञेयम् । तत्रापि हव्यकव्यक्रियाभि(नि)दानं क्षीरप्रचुरत्वेन त्वधिकं बोध्यम् । भूः सर्वं संपन्नं सस्यं यस्यां सा भवतु । पर्जन्यो मेघः स्वसमयवर्षी भवतु । अनिलाः कोमलाः वान्तु गच्छन्तु ।

---

१ Is preceded by स्वगतम् B (d) EGK. २ तुच्छयति AB (c) DF; तुच्छयति B (b); °तोषयति G; °शुरुरयति ? K. ३ om. K. ४ पान° B (a) ५ प्रतिदाय ? B (b). ६ Preceded by प्रकाशं B (a) G; तथा इद° B (b). ७ सर्वान्न B (a). ८ °सुरया J.

मोदन्तां जन्मभाजः, सततमभिमता ब्राह्मणाः सन्तु सन्तः
श्रीमन्तः, पान्तु पृथ्वीं प्रशमितरिपवो धर्मनिष्ठाश्च भूपाः॥६१॥

इति निष्क्रान्ताः सर्वे।

संहारो नाम दशमोऽङ्कः।

॥ समाप्तोऽयं ग्रन्थः ॥

न तु झञ्झावाताः। जन्मिनः सदा मोदन्ताम्। अभिमता द्विजाः सन्तश्चान्ये श्रीमन्तः सन्तु। शान्तं (न्त) शत्रवो भूया(पा) श्च। धर्मे निष्ठा भक्तिर्येषां तादृशा भूत्वा पृथ्वीं पान्त्विति प्रकृतसर्वप्रबन्धार्थसंवलितेयमाशीरिति शिवम्॥६१॥

इति श्रीमृच्छकटि(क)प्रकरणव्याख्यायां सुवर्णालंकरणाख्यायां संहारो नाम दशमोऽङ्कः समाप्तिमभजत्। संपूर्णं चेदं मृच्छकटिकप्रकरणविवरणं सुवर्णालंकरणं नाम॥ शुभं भूयात्॥ संवत् १८७८ मिति आश्विन कृष्ण १०॥

---

१ पृथ्वीं प्रशमित del. marg. सर्वाङ्ग मतिहत B (d). २ प्रकनिष्ठा DF. ३ इति मृच्छकटिकाया सहा० B; इति मृच्छकटिकप्रकरणे सहा० D, संवारो० F. ४ समाप्ता चेयं मृच्छकटिका BEG, ends with शुभमस्तु B.

पृथ्वीधरकृता टीका ।

उपोद्घातः ।

श्रीगणेशाय नमः ॥ शेमुषीप्रौढजीवातुर्विवृतिर्मृच्छकटिके । पृथ्वीधरैः स्वकीयैश्चिर्गणेशो गण्यते गुरुः ॥१॥ तथा । बालानां सुखबोधाय गुरूणां वचनं शुभम् । लिख्यते गहनेप्यत्र हेरम्बावनतास्थिरैः ॥२॥ प्रकरणं चेदम् । तस्य च लक्षणम् । 'यत्र कविरात्मबुद्ध्या वस्तु शरीरं च नायकं चैव । विरचयति समुत्पाद्य तज्ज्ञेयं प्रकरणं नाम ॥ १ ॥ चतस्रो वृत्तयः पञ्चसंधयोऽष्टरसादयः । प्रकरणतो नाटकं विहाय नृपनायकम्(?) ॥ २ ॥' आदिशब्दात्षड्रसादिग्रहणम् । नाटकादौ बहुप्रकारप्राकृतप्रपञ्चेषु चतस्र एव भाषाः प्रयुज्यन्ते—शौरसेन्यवन्तिकाप्राच्यामागध्यः । अपभ्रंशप्रपञ्चेषु चतस्र एव भाषाः प्रयुज्यन्ते—शकारीचाण्डालीशावरीढक्कदेशीया (:?)। मृच्छकटिके तु शबरपात्राभावाच्छावरी नास्ति । प्राकृते—'मागध्यवन्तिजा प्राच्या शौरसेन्यर्धमागधी । वाल्हीका दाक्षिणात्या च सप्त भाषाः प्रकीर्तिताः ॥' महाराष्ट्र्यादयः काव्य एव प्रयुज्यन्ते । अपभ्रंशे—'शकाराभीरचाण्डालशबरद्राविडोड्रजाः । हीना वनेचराणां च विभाषाः सप्त कीर्तिताः ॥' विविधा भाषा विभाषाः । हीनपात्रप्रयोज्यत्वाद्धीनाः । वनेचराणां चेति ढक्कभाषासंग्रहः । तत्रास्मिन्प्रकरणे प्राकृतपाठकेषु सूत्रधारो नटी रदनिका वसन्तसेना तन्माता चेटी कर्णपूरक चा(श्चा)रुदत्तब्राह्मणी शोधनकः श्रेष्ठी एते एकादश (?)शौरसेनीभाषापाठकाः । सूत्रधारोप्यत्र प्राकृती । कार्यवशादिति वक्ष्यते । अवन्तिभाषापाठकौ वीरकचन्दनकौ । प्राच्यभाषापाठको विदूषकः । 'संवाहकः शकारवसन्तसेनाचारुदत्तानां चेटकत्रितयं भिक्षुश्चारुदत्तदारकः' । एते एव मागधीपाठकाः ।

१ मृच्छकटिकप्रकरणे यद्बोधं पदं किञ्चित् । विवृतिस्तस्य स्वधिया क्रियते सद्भिर्विलोकनीया ॥ १ ॥ प्रकरणं चेदम् &c. E F. G. २ विवृतिम्° B C. ३ corr. काटिके; । erased A; कैटके B, कटेके C. ४ पृथ्वीवरैः B. ५ गुण्यते A B; गुरायते C. ६ बालाजी° BC. ७ हेरम्भाव° B. ८ निस्थिरैः C. ९ तथा च तल्लक्षणं E F G. १० B प्रकरणत्वात्प्रसिद्धनायकं विहाय कल्पितवणिङ्नायकम् । विविधाभाव रसाः नाटकादौ E F G. ११ छरत् इत्यादि B; छरन्नित्यादि° C. १२ आवन्तिका [illegible] F. १३ ठक्कदेशीया A B टक्क° C. G. H. १४ मागध्यवन्तिका BC. १५ समभाषाः B. १६ °राष्ट्रदय.. १७ °डोण्डजाः B °डोण्ड्रजा· C. १८ विभाषा B C. १९ हीना B C. २० एतन्माता A. २१ चेटी [illegible] C. २२ सौरसेनी° B C. २३ हाटकः B; दाटकः C.

अपभ्रंशपाठकेषु शकारीभाषापाठको राष्ट्रियः । चण्डालीभाषापाठकौ चण्डालौ। ढक्कभाषापाठकौ माथुरद्यूतकरौ । तथा—'शौरसेन्यवन्तिजा प्राच्या' एतासु दन्त्यसकारता । तत्रावन्तिजा रेफवती लोकोक्तिबहुला । प्राच्या स्वार्थिककारप्राया । मागधी तालव्यशकारवती । शकारीचाण्डाल्योस्तालव्यशकारता । रेफस्य च लकारता । वकारप्राया ढक्कविभाषा । संस्कृतप्रायत्वे दन्त्यतालव्यसशकारद्वययुक्ता च । 'अपार्थमक्रमं व्यर्थं पुनरुक्तं हतोपमम् । लोकन्यायविरुद्धं च शकारवचनं विदुः ॥' अपार्थं निरर्थकम् । व्यर्थं विरुद्धार्थम् । यद्वा । निश्चितानन्वयं पदजातं वाक्यजातं चापार्थकम् । व्यर्थं निरर्थकमेव । हतोपमं दैवाहतोपमम् । 'शकारप्रायभाषित्वाच्छकारो राष्ट्रियः स्मृतः। एकविधो विटश्चान्यो हास्यकृच्च विदूषकः ॥' स्वार्थिकः ककारः सर्वत्र । द्विवचनं चतुर्थीविभक्तिश्च नास्त्येव । द्वित्वे तु बहुवचनम् । चतुर्थ्यर्थे षष्ठी । परस्मैपदात्मनेपदविपर्ययः । पूर्वनिपातानियमश्च । बहुलं छन्दसो निदर्शनमप्रसिद्धच्छन्दोज्ञानार्थम् । पाठविप्लवनिरासार्थं च ॥

प्रथमोऽङ्कः ।

पर्यङ्केत्यादि । पर्यङ्कः पर्यस्तिका । तस्य बन्धनेन द्विगुणितो यो भुजङ्गस्तस्य सम्बन्धेन स्थगितं जानु यस्य । आत्मनि शरीर एवोपरतं करणमिन्द्रियं यथा स्यादेवं तत्त्वदृष्ट्यानारोपितज्ञानेन शून्येक्षणे निराकारालोचने घटितोऽत्यन्तसंबद्धो यो लयस्तत्प्रवणताविशेषस्तेन ब्रह्मणि परमे रूप आसक्तः समाधिर्ध्यानमीशस्य वो युष्मान् रक्षतु ॥ १ ॥ आर्यान्मान्यान मिश्रानभ्यस्तबहुशास्त्रान् । चारुदत्तपुत्ररोहसेनक्रीडनार्थं धृतेत्युक्तं मृच्छकटमत्रास्ति । 'अत इनि ठनौ' इति ठन् । मृद् शकटिकास्मिन्निति वा बहुव्रीहि । द्विजमुख्यतमः क्षत्रजातिश्रेष्ठः । 'त्रयो वर्णा द्विजातयः' इति स्मृतेः क्षत्रियेऽपि द्विजप्रयोगः ॥ २ ॥ वेशोऽत्र कार्त्स्न्येन वेद्या- [illegible] तत्र भवा विद्यमाना । अध्यात्मादित्वाट्ठञ् । यद्वा वेशो अग्निनिवे- [illegible] वेन कृताम् । कलां चतुःषष्टिकलाप्रतिपादकं प्रबन्धम् । [illegible] -नायुः शताब्दमाप्ति प्राप्ति इति जातकादि-

[illegible] २ ढक्क or ठक्क भाषा A B G H, ढक्क C. [illegible] रेफलकारवती corr marg. B. ७ ढक्का C. ९ युक्ता च B C १० °पार्थं B. [illegible] B. १३ om. F. १४ पाठ° ...सार्थं om. १५ प्रथमेङ्के B, प्रथमेक C. १७ इन् ठनौ E F [illegible]. प्रबन्ध marg. D. १९ Add marg 'यद्वा E F G.

गणितद्वारा ज्ञात्वा। आगामिसूत्रधारवचनापेक्षया 'अग्निं प्रविष्टः' इत्यादिभूतकालप्रत्ययो न विरुद्ध इति मर्मज्ञाः। अग्निप्रवेशोऽपि सर्वस्वारनामके यज्ञविशेषे। यथा शरभङ्गेन(ण) कृतस्तथा बोद्धव्यम् ॥ ४ ॥ ककुदं चिह्नभूतं प्रवीणो वा। तथा चामरः। 'प्रावीण्ये राजलिङ्गे च वृषाङ्गे ककुदोऽस्त्रियाम्' इति। वारणो हस्ती ॥ ५ ॥ अवन्तिपुरी उज्जयिनी। अस्यां च तत्कृतौ। अवन्तीत्यादावस्तिद्वयानुषङ्गः ॥ ६ ॥ नयो नीतिस्तस्य प्रचारो व्यवहारस्तं नय(य)प्रचारं स्वहित(तंEG)व्यवहारः (?) ॥ ७ ॥ चिरशून्यमिति कर्मधारयः। चिरं दीर्घः कालो निरवधिः समयः। शून्यमभिमतकार्यरहितम्। समित्रस्य हि ससहायत्वेन कार्यनिष्पत्तेः। सदा पूर्ण इव समयोऽवभासते ॥८॥ (P. 6, L. 46) खडित्यव्यक्तानुकरणम्। सङ्गीतकेन चक्षुषी खटखटायेते इत्यसंबद्धप्रलापेन भाविनः शकारासंबद्धभाषणस्य सूचनम्। प्रातराशः कल्यभोजनम्। कार्यवशात्प्रयोगवशाच्चेति। कार्यं योग्यायाः स्त्रियो झटिति ज्ञानम्। यदुच्यते—'स्त्रीषु ना प्राकृतं वदेत्' इति सुकुमारत्वेन सुप्रयोगत्वं प्राकृतस्य। यदुक्तम्—'पुरिसा सक्कअजप्पा पाउअगुम्फो वि होइ सुउमारो'। तथा षष्ठेऽङ्के प्रवहणविपर्यासे वीरकचन्दनकयोः कलहे संभ्रमागतवचनसंवरणार्थं भाषाव्यत्यासाच्चन्दनकस्य पाठः संस्कृतेन। तथा पञ्चमाङ्के दुर्दिने कार्यवशाद्वसन्तसेनायाः श्लोकपाठः संस्कृतेन। चारुदत्तस्य दारिद्र्यवर्णनासूचनयोग्यप्राकृतपरिग्रहः(?)। यदाहुः—'कार्यतश्चोत्तमादीनां कार्यो भाषाव्यतिक्रमः' इति। एतत्सर्वमनेन सूचितमिति। (P. 7, L. 49) अविद अविदेति निर्वेदे। कष्टं कष्टमित्यर्थः। 'अदृष्टाश्रुतसंप्राप्तावविदाविद्भोः पदम्' इति च प्राञ्चः। मिलाणाइं म्लानानि। हीमाणहे विस्मये। किं नु खल्वस्माकं गृहेत्यादिव संविधानकं वर्तते। आयामी दीर्घस्तन्दु(ण्डु)लप्रक्षालनजलप्रवाहो यत्र तादृशी रथ्या। लोहस्य कटाहो भाजनविशेषः। तत्परिवर्तनेन मार्जनेन। कृष्णसारा कृततिलका। युवतीवद्भूमिरधिकं शोभते। कृष्णसारा भूमिरित्यनेन चतुर्थाङ्के भवनकोष्ठकस्य विशेषसूचनम्। (P. 8, L. 56) सिणिद्धगन्धेण स्निग्धगन्धेन। उद्दीविअन्ती विअ उद्दीप्यमानेव।

---

१ चोष्यम् F. २ मार्षीणो वा BC, प्रार्दण्यं वा D, प्राज्ञं वा EFG marg. note प्रार्दण्यमिति पुस्तकान्तरे दृश्यते तत्र प्रवीण इत्यत्र तात्पर्यम्। मूलानुरोधात् FG. ३ वारणः स्वतत्कृतौ B; वारणा स्वतनू कृतौ C. ४ °त्यादावस्तिभ्यामनुषङ्गः [illegible] C. ५ सम्मित्रस्य E F G. ६ चक्षुः खटखटायते B C. ७ पाउअ गुम्फो सुकुमारो F. ८ सुउमारो E G. ९ मुक्तीसत्यान्याइं इति कुत्सत्सु्काताने मिलाणाइं & c EF G. १० युवतीव EF G. ११ कोष्ठकस्य B; कोषकस्य C.

तत्किं पूर्वार्जितं निधानं बहुसंख्यं धनमुत्पन्नं भवेत् । आत्तु अथवेत्यर्थः । अहमेव बुभुक्षातोऽन्नमयम् । पाठान्तरे ओदनमयम् । जीवलोकं संसारं पश्यामि । [1]नास्ति किल प्रातराशोऽस्माकं गेहे । प्राणाधिकं प्राणेभ्योऽधिकं यथा स्यादेवम् । मं माम् । बुभुक्षा बाधते । इह सर्वं नवं [2]संविधानकं वर्तते । एका वर्णकं कस्तूर्यादिकं [3]समालम्भनं पिनष्टि । अपरा सुमनसः पुष्पाणि ग्रथ्नाति । इत्यनेनापि कोष्ठकस्यैव सूचनम् । असिद्व्वमक्खयं द्रव्यम् ।(P.10,L.73) घिअं घृतम् । अक्खव्वं रसाअणमिति । रसायनमस्तीत्येवं तव देवा [5]आशासन्तामिति सन्दिग्धवाक्योपन्यासः । आर्य, अस्त्यापणे वणिग्वीथ्याम् । एवं तवाशा छेत्स्यति । अभावं च [6]गमिष्यसीत्यनेन वसन्तसेनायाः प्रवहणविपर्यासमोटनयोः सूचनम् । (P. 11, L. 80) [7]चेरण्डो दीर्घकाष्ठं तस्य लम्बुकस्तत्प्रान्तनिबद्धो मृत्तिकास्थूणः । स हि द्रोण्यां पानीयोद्धारे दूरमुत्थाप्याधः पात्यते । केचिदाहुः । चरे (र?)ण्ड इष्टकागृह उन्नतीभूतो दीर्घो भित्तिप्रदेशस्तत्र लम्बुकोऽवयवभूत इष्टकासंघः । सोपि हि संयोजनार्थं दूरमुत्थाप्यते । [8]अनन्तरं निपतत्यपीति । मर्षेतु मर्षत्वार्यः । परिहासः खल्वेष. । उपवास उपवासरूपं व्रतमित्यर्थः । अधिकरणबअन्तोयम् । (P. 12, L 89) अहिरूभयदी णाम अभिरूपपतिर्नाम । पारलौकिक इत्यनेन पालकव्युदासेन नायकान्तरलाभसूचनम् । ममकेरकेण मदीयेन । भत्तु (त्त EFG) परिव्वएण भक्तपरिव्ययेनौदनव्ययेनेत्यर्थः । यद्वा । भर्तृपरित्यागेन पारलौकिको भर्तान्विष्यते । त्वमेव जन्मान्तरे भविष्यसीति । (P. 13, L 97) अयमुपवासः केन तवोपदिष्टः । आर्यस्यैव प्रियवयस्येन [9]जूर्णवुड्ढेन । आः आक्षेपे । छय [10]ओदुत्या आकारान्तादेशे कृते जूर्णवृद्धा इति । एवं च [11]दूआ तीआ (अङ्क २,पृ० ९६,पं० १९,२०) इत्यादौ च बोद्धव्यम् । कुपितेन राज्ञा पालकेन [12]कप्पिज्जन्तं [13]कल्प्यमानं छेद्यमानम् । [14]वधूपक्षे कल्प्यमानं संसज्ज्यमानम् । [15]केदा [illegible] खलु त्वां प्रेक्षिष्यामि (?) । नववधूकेशहस्तमिव वासितं [16]सुगन्धम् । वज्जन्तमिति पाठे वध्यमानम् । अनेन संहाराङ्के चारुदत्तनिग्रहसूचनम् । (P.13,L.102) प्रसीदत्वार्यः । आर्यस्यैव पारलौकि-

[1] From नास्ति.... गेहे om. B C. [2] सन्निधानकं E F G. [3] समालम्भनं B C. [4] om. Here and place after -यास. घअ घृत B C. [5] आशासताम् B C. [6] गमिष्यसीत्य° F. [7] वरण्ड E F; रेण्ड corr रण्ड G. [8] अनन्तर om. B C F. [9] आ F G. [10] °ढुत्या G. [11] दुआ E F. [12] कज्जन्तं छिद्यमानम् B C. [13] कल्प्यमानं om. B F G. [14] वधू ... ज्यमानम् om. E F G. [15] कदान्वय त्वां marg. D. [16] सुगन्धम् B C.

कोयमुपवासः। उट्ठेहि उत्तिष्ठ। कधेहि कथय। एत्थ उववासे अत्रो-पवासे। केन कार्थम्। अम्हारिसजणजोग्गेण अस्मत्सदृशब्राह्मणेन उवणिमन्तिदेण आ (उपनि?) मन्त्रितेन। अतो गच्छत्वार्या। अहमप्युप-निमन्त्रयामि। (P. 14, L. 111) आणवेदि आज्ञापयति। ता त-स्मात्। कधं कथम्। मए मया। ईदृश्यामुज्जयिन्यां समृद्धायामस्म-त्सदृशो ब्राह्मणोन्वेषितव्यः। कोर्थः। यदा दुःस्थिता भवन्ति ब्राह्मणा-स्तदा चारणादीनामपि गृहे कुर्वन्ति भोजनम्। एष चारुदत्तस्य मित्रं मैत्रेयः। इदो जेव्व इत एव। आगच्छति। भवत्विममुपनिमन्त्रयिष्ये। अद्य मैत्रेयास्माकं गृहे भोक्तुम्। अग्गणी अग्रणीः। प्रष्ठोऽग्रगामीति यावत्। 'अँधिदी भोदु' इत्यपि पाठः। तत्रातिथी भव त्वमित्यर्थः (!)। भो। अण्णं अन्यम्। बंह्मणं ब्राह्मणम्। उवणिमन्तेदु उपनिमन्त्रयतु। भवान्। (P. 15, L. 118) वावडो व्यापृतः। अहमिदानीं कार्यान्तर-व्यासक्तः। दाणिं इदानीम्। संपन्नं सृष्टम्। णिस्सवत्तं च। पितॄणां समुत्सृष्टं घृतादिसहिततण्डुलपूर्णपात्रम्। 'निस्राव' इति यस्य प्र-सिद्धिः। णिस्सवत्तं निःसपत्नम्। विपक्षस्यापरस्याभावादिति केचित्। अपि दक्षिणापि ते भविष्यति। एकोपिः संभावनायामपरः समुच्चये। भो दाणिं पंच्चादिट्ठोसि इदानीं प्रत्यादिष्टोसि। को दाणिं क इदानीम्। ते णिब्बन्धो निर्बन्धः। मं माम्। पदे पदे अणुबन्धेदुं अनुरोद्धुम्। पच्चा-दिट्ठोम्हि प्रत्यादिष्टोस्मि। एदिणा अनेन। भोदु भवतु। अण्णं अन्यम्। बम्हणं ब्राह्मणम्। उवणिमन्तेमि उपनिमन्त्रयिष्ये। (P. 16, L. 127) प्रस्तावनेयामुखसन्धिपर्यायः। यदुक्तम्–'सूत्रधारेण सहिताः संलापं यत्र कुर्वते। नटी विदूषको वापि पारिपार्श्वक एव वा॥ आमुखं नाम तस्यैव सैव प्रस्तावना मता॥' प्रावारः प्रच्छदपटः। अथवा मयापि मैत्रेयेन(ण) परस्य। आमन्तणाइं आमन्त्रणकानि। पच्छिदव्वाइं समी-हितव्यानि। यो नामाहं तत्रभवतश्चारुदत्तस्य समृद्ध्याहोरात्रप्रयत्न-सिद्धैरुद्गारसुरभिगन्धिभिर्मोदकैरेवाशितस्तृप्तः। (P. 17, L. 133) मल्लकशतपरिवृतः। मल्लकः पात्रविशेषः पत्रपुटो वा। दोना इति प्र-सिद्धो विदूषकपक्षे। चित्रकरपक्षे वर्णिकापात्रं मल्लकः। अभ्यन्तरचतुः

१ उट्ठेहि B C. २ त्विमं निमन्त्र° E F G. ३ अतिधी E G. ४ बह्मणं B C. ५ °णा कापि E F G. ६ पच्चादिच्छोसि B. C; पच्चादिट्ठोसि E F G. ७ अनुबोद्धु-मित्यर्थः B. ८ °चादिट्ठो म्हि E. ९ °पाधिक B C. १० मल्लकं and कं· E F G. ११ मल्लकः F G.

शालाद्वारे उपविष्टः । चित्रकार इव छिंविअ छिविअ स्पष्ट्वा स्पृष्ट्वाङ्गुल्यग्रैरपनयामि न भक्षयामि। अत्यन्तं तृप्तत्वादित्यर्थः । चित्रकरोप्यङ्गुलीसंस्थितलेखनिकया वर्णिकाभाण्डं स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वापनयति विक्षिपति । अन्यथा वर्णिकाबिन्दुपातः स्यादिति । नववद्धवृषभ इव रोमन्थायमानस्तिष्ठामि । 'आपणे नगरचत्वरवृषभ' इवेति पाठान्तरेपि व्याख्या । दाणिं इदानीम् । दालिद्दाए दरिद्रतया । यत्र कुत्रापि चरित्वा गृहपारावत इव घासनिमित्तं शयनार्थमत्रागच्छामि । एसो एषः । जूर्णवृद्धेन (P. 17, L. 138) जातीकुसुमवासितोनुप्रेषितः प्रावारकः । सिद्धीकददेवकज्जस्स निष्पादितदेवकार्यस्य । पाठान्तरे तु । षष्ठीव्रतकृतदेवकार्यस्येत्यर्थः । आर्यचारुदत्तस्योपनेतव्यः । तद्यावत्पश्यामि । गृहदेवतानां बलिं हरन्नित एवाभिगच्छति । बलिं पूजाम् । (P. 19, L. 145) यासामिति । कीटमुखास्वादितो बीजाञ्जलिः पतति । विरूढा उपचितास्तृणाङ्कुरा यासु ॥ ९ ॥ स्वस्ति भवते । वर्धतां भवान् । किमिदं चिन्त्यते ॥ सुखमित्यादि । दुःखान्यनुभूय सुखं शोभते । न तु सुखमनुभूय दुःखमिति तात्पर्यम् । स मृत एव जीवति । शरीरेण धृतः शरीरेण वेष्टितश्चर्मभस्त्रावदित्यर्थः ॥१०॥ मरणादो मरणात् । दालिद्दादो दारिद्र्यात् । कदरं कतरत् । रोचते । (P. 21, L. 168) दारिद्र्यादिति । अल्पसमयदुःखदत्वान्मरणमल्पक्लेशम् । बहुसमयव्यापित्वादाकाङ्क्षितापगमाद्दारिद्र्यमनन्तकदुःखम् ॥ ११ ॥ संतप्पिदेण संतप्तेन । प्रणयिजनसंक्रामितविभवस्य सुरजनपीतशेषस्य प्रतिपच्चन्द्रस्येव परिक्षयोपि तेधिकतरं रमणीयः । यदसद्व्ययेनार्थाः स्वदोषेण नाश्यन्ते तदा संतापः क्रियते । तव तु न तथेति भावः ॥ (P. 21, L. 174) एतदिति । क्षीणार्थमितिकृत्वास्मद्गृहमतिथयः संत्यजन्ति । एतन्मां दहति । [13]प्रणयी जन(ः)स्निग्धबान्धवोर्थी च । कालात्यये मदसमयापगमे धनलाभसमयापगमे च ॥ १२ ॥ एदे क्खु एते खलु । दासीपुत्रा अर्थकल्पमातराशाः । वरटा वीरणी इति ख्याता । ततस्त्रस्ता अरण्ये

१ °शालद्वारे E F. G. २ छिविअ once. स्पृष्ट्वा B, C. E F G, ३ तर्कये B; तर्कयामि C. ४ नत्रापि B. C. ५ °आगमिष्यामि F. ६ निःपादित B C. ७ अगतर्भ्य B ८ शरीरवेष्टितः B C E F G. ९ प्रीतः अन्य° B C. १० °दुःखदात् B C. ११ अनन्तदुःखम् B C. १२ गेह G. १३ प्रणयी .. र्थी च om. C.

गोपालपुत्रका इव यत्र यत्र न खाद्यन्ते उपभुज्यन्ते तत्र यान्ति ॥ (P. 22, L. 182) सत्यमिति । विभवनाशकृता मम चिन्ता नास्ति । कथमित्यत आह । भाग्यक्रमेण लब्धव्ययक्रमेण । धनानि भवन्ति । तर्हि चिन्ता कुत इत्यत आह । एतत्तु मां दहति यन्नष्टधनाश्रयस्य मम सौहृदादपि मैत्रीतोपि जनाः शिथिलीभवन्ति । अर्थशून्येन समं प्रयोजनाभावान्मैत्रीमपि न केपि कुर्वते ॥ (P. 22, L. 187) दारिद्र्यादिति । लज्जां गच्छति । आकाङ्क्षितासामर्थ्यात् । यदा लज्जा गता तदा तेजसः प्रभ्रष्टो भवति । यावत्तावत्कारणात् । तेजःशून्यः परिभूयते । भयाभावात् । परिभवान्निर्वेदं गच्छति । मानम्लानेः । ततः शुचमेति । वृथा जीवनमिति । ततस्त्यज्यते बुद्ध्या । निर्बुद्धिः क्षयं गच्छति । तदुक्तम्—'बुद्धिनाशात्प्रणश्यति' इति । अत एव सर्वासामापदां स्थानमित्युपसंहरति ॥ १४ ॥ कल्यवर्त्तं प्रातराशः । एतद्रूपत्वे चार्थस्य तव दू(ordū)पद्रव्यत्वाज्जनान्तरानवगाहितत्वाच्च तद्विस्मृत्य धर्मचिन्ताः साधवो भवन्तीत्याशयः ॥ (P. 23, L. 194) निवास इति । चिन्ताया निवासः । कथं मम निर्वाहः स्यादित्येवंरूपायाः । परस्य परिभव इति षष्ठीसमासः । कर्मधारयो वा । एतच्चाविश्वसनीयतया निर्धनानां ज्ञेयम् । जुगुप्सा मित्राणामिति । प्रत्युपकारासमर्थत्वात् । स्वजनानां बन्धूनाम् । जनानामन्येषामुदासीनानाम् । करणं क्षतिः । कर्त्तरि करणे वा ल्युट् । भवति चेति चकारो हेतौ । वनगमने कलत्रपरिभवो हेतुः ॥ १५ ॥ न गमिष्यामि । एवं पूज्यमाना अपि देवा न फलं दर्शयन्ति । तत्को गुणोचितेषु देवेषु । नित्योयं विधिः । अकरणे प्रत्यवायात् । तुष्यन्ति परलोकमुत्कृष्टं प्रयच्छन्ति । यतः श्राद्धकृदतिथिप्रियो गृहस्थोपि मुच्यत इति भावः ॥ १६ ॥ (P. 25, L. 209) अन्यः कोपि प्रयुज्यताम् । मम सर्वमेव विपरीतमुपनमति । आदर्शगता छायेव । आदर्शस्य प्रतिबिम्बे वामो भागो दक्षिणे दृश्यते । दक्षिणश्च वाम इति वस्तुगतिः । अन्यच्चैतस्यां प्रदोषवेलायामत्र राजमार्गे गणिका विटाश्चेटा राजवल्लभाः संचसन्ति । एतेन विटादीनां प्रवेशं सूचयति । 'नासूचितस्य प्रवेशः' इति । मण्डूकलुब्धस्येव कालसर्पस्य मुखापतितो

१ इव अर्थः B C. २ लब्धव्ययक्रमेण om. E F. ३ शिथिला F. ४ करणात् E F G. ५ परिभवाद्° B; सर्वद्वाद° C; सद्वाद° E F G. ६ न भवन्ती° B C.

मूषिक इव वध्यो भविष्यामि । (P. 26, L. 221) विशदौ संचरणलाघवगुणान्वितौ । पटू इति यावत् । उद्विग्नचञ्चलकटाक्षरूपेण निसृष्टा दृष्टिर्यया सा तथा । अनुसारोनुगमनम् । व्याधेन यदनुगमनं तेन त्रस्ता मृगीव ॥ १७॥ शकारभाषायां चवर्गशिरस्थितोन्तस्थो यकारो लेख्यः। 'पूस्पृष्टा तालव्य' इति वचनात्। स च संयोगः प्रयत्नलाघवात्पूर्वस्य गुरुत्वं न करोति। स्थिवस्थ तिष्ठ॥ (P. 26, L. 226) किं यासीत्यादि। वसन्ततिलकच्छन्दसा श्लोकः । प्रस्खलन्ती । प्रस्खलनं निम्नोन्नतादौ गतिविघट्टनम् । 'बाला स्याद्बालः' इत्यमरः । न म्रियसे । तिष्ठ तावत्। हडके हृदयम् । तंबस्सी वराकः । अङ्गारराशिपतितं मांसखण्डमिव। कामेन दह्यते ॥ १८ ॥ अज्जुके गणिके ॥ उत्त्रासितेत्यादि । उपजातिच्छन्दसा श्लोकः । उत्त्रासिता गच्छस्यन्तिकान्मम । यद्वा । अत्तिका ज्येष्ठा मे भगिनी । 'अत्तिका भगिनी ज्येष्ठा' इत्यमरः । संपूर्णपक्षेव ग्रीष्ममयूरी । ओवग्गदि अवयत्गाति । ससंभ्रममागच्छतीत्यर्थः । शामिअ भस्टके स्वामिभट्टारकः । घने गतः कुक्कुटशावक इव । गडे इति प्रथमान्तस्यैकारान्तत्वम् । 'गतमृतकृतानां डः' इति डः ॥१९॥ 'टङ्कः पाषाणदारणः' इत्यमरः । विदारणक्षणे हि निर्मला दीप्तिः प्रसरतीति । कुड्मलं कलिका । मनःशिलगुहेति । महाभारते मनःशिलशब्दोपि दृश्यत इति तथा प्रयुक्तः । 'मनःशिला तु कुनटी' इत्यमरः ॥ (P. 23, L. 211) मम मदनेत्यादि । मालिनीच्छन्दसा श्लोकः । मम मदनमनङ्गं मन्मथं वर्धयन्ती निशि च शयनके मम निद्रामाक्षिपन्ती । प्रसरसि प्रगच्छसि । प्रस्वपसि दात्यूहवद्विरौषीति केचित् । भयभीता प्रस्खलन्ती स्खलन्ती मम वशामनुयाता रावणस्येव कुन्ती । भयभीतेति । भयशब्दोयमपार्थकः । मदनमनङ्गमित्यादि पुन(रु)क्तम् । रावणस्येव कुन्तीति हतोपमम् । तथा चोक्तम् — 'आगमलिङ्गविहीनं देशकलान्यायविपरीतम् । व्यर्थैकार्थमपार्थं भवति हि वचनं शकारस्य ॥' इति ॥२१ ॥ निशोपयन्ती अनिशयाना । व्याली सर्पी । प्रविघुतः प्रचलितः ।

---

१ शकारभाषायां ... करोति first and then वसिद ... मूषिक B C. २ मूषिक ... first and then शकारभाषायां &c. F. G. ३ पूस्पृष्ट B C, तालव्य E; पूस्पृष्ट F. ४ वसन्ततिलकं E G; वसन्ततिलकं F. ५ marg. note [संपूर्णपक्षेव ...] G, body F. ६ भयभीता E, F. G. ७ ... E F. G. ८ ... E F G. ९ कुन्ती A. B C. E. F. G. H.

वातं न निरुणध्मि। अपि तु रुणध्म्येव। नकारः काकौ। 'भावो विद्वान्' इत्यमरः॥ (P. 29, L. 251) एशा णाणकेत्यादि। शार्दूलविक्रीडितच्छन्दसा श्लोकः। एषा। नाणं शिवाङ्कटङ्कादिवित्तम्। तस्य मोषणशील: कामो यस्य तस्य कशिका चर्मकाष्ठिका। चौराणां किंचित्तया चोपकरणं भवति। तदत्र कशोका। कशा चाश्वताडनी। चर्मखडिकोच्यते। मच्छाशिका मत्स्यभक्षिका। मच्छं शुष्कमांसमित्येके। लाशिका नर्तकी। णिण्णाशा निम्ननासा। कुलणाशिका कुलं वंशस्तन्नाशयति पातित्यजननात्। णीशाशेति पाठे निःस्वानामाशा (?) कुलनाशिकेत्यर्थः। अवशिकानायत्ता। दानेनापि कस्याप्यायत्ता न भवति। कामस्य मञ्जूशिका पात्रविशेषः। कन्दर्पभाजनमिव वर्तुलीभूतः काम इवेत्यर्थः। एषा वेशवधूः। 'वेशो वेश्याजनाश्रयः' इत्यमरः। सुवेशनिलया शोभनानां वेशानामलङ्काराणां निलय आश्रयो यस्यां सा। वेश्याङ्गना। वेशिका। वेशोऽस्यास्तीति वेशिका। एतान्यस्या दश नामकानि मया कृतानि। अद्यापि मां नेच्छसि। यदि देवताया अष्टौ दश वा द्वादश नामानि यदि पठ्यन्ते तदा सा प्रसन्ना भवति। इयं त्वेतावतापि न प्रसन्नेति भावः। अत्र पूर्वार्धोत्तरार्धयोः पर्यायेति पुनरुक्तम्। न्यूनमधिकं वा कृतम्। दशेति व्यर्थम्॥२३॥ प्रचलिताभ्यां कुण्डलाभ्यां गण्डयोर्घृष्टं पार्श्वं यस्याः सा। अत एव विटनखपरिमृष्टवीणातुल्या। मनोहरत्वाच्छब्दवत्त्वाद्वा वीणातुल्यत्वम्। विटसदृशौ कुण्डलौ॥२४॥ (P. 30, L. 260) झणज्झणन्तेति। वसन्ततिलकं छन्दः। झणज्झणदित्यव्यक्तानुकरणम्। अव्यक्तशब्दविशेषयुक्तबहुनूपुरशब्देन मिश्रं यथा स्यादेवम्। किं द्रौपदीव विपलायसे रामसीता। एष हरामि झटिति यथा हनूमान्विश्वावसोर्भगिनीमिव तां सुभद्राम्। विश्वावसोः सिद्धराजविशेषस्य। न (?) भगिनी सुभद्रा किं तर्हि कृष्णस्य। यथा इवेति पुनरुक्तम्॥ २५॥ लामेहीत्यादि। प्रतिपादं चतुर्दशमात्रत्वान्मात्रासमकं छन्दः। लामेहि अ रमय च। चकारो भिन्नक्रमः। राज-

---

१ मस्कं B C. २ निस्तुवा निम्नना०. B C. ३ निवा० C. ४ निःस्वानामासो कुल° B C; निःस्वानामाशा &c., D E F G. marg. note. अत्र च नाणकमूषिकामकाशिकेति नामद्वयं बोध्यम्. ५ का वा B C. ६ नेच्छति E F G. ७ om. G. ८ om. B C. ९ त्वं नैतावतापि B C. १० घृष्टः पार्श्वो E F G. ११ पतत्पद्ये om. वि E F G.

वल्लभे चेत्यर्थः। तो षा (खा) हिशि ततः खादिष्यसि। मत्स्यमांसकम्। तो इत्योकारो लघुश्छन्दोनुरोधादित्याहुः। 'एओकारौ हलन्तस्थौ गुर्वौ चान्यपदान्वितौ। दीर्घात्परौ लघू स्यातां छन्दोविचितिभाषया' इत्युक्तम्। एदेहिं मेच्छमंसएहिं एताभ्यां मत्स्यमांसाभ्यां हेतुभ्याम्। 'मंसकलेहिं' इति पाठे मत्स्यशुष्कमांसाभ्यामित्यर्थः। ककारः स्वार्थे। शुणआ श्वानः। मृतकं न सेवन्ते। नकारः शिरश्चालने। न सेवन्ते इति नापि तु सेवन्त एवेत्यर्थः ॥२६॥ चक्रेण लक्षिता नगरदेवतवत्प्रयासि। कीदृशेन चक्रेण। निर्मथितचूर्णमनःशिलातुल्येन ॥२७॥ अम्हेहिं चण्डमिति। उपेन्द्रवज्रा छन्दः। 'अस्माभिश्चण्डं शीघ्रमभिसार्यमाणा वने शृगालीव कुक्कुरैः पलायसे। शीघ्रं त्वरितं सवेगं शेघेण्टणं संवृन्तम्। सम्मूलचन्तं मे हलकं मम हृदयम्। हरन्ती। सवेढणं सवेष्टनमित्यर्थः इत्येके ॥ २८॥ पल्लवकः परभृतिका च वसन्तसेनायाः परिचारकः परिचारिका च। माधविका अपरा परिचारिका। भावे भावे इति संबोधनम्। मणुश्शे मनुष्यः। स्त्रीनामश्रवणेन सगर्वमाह। भावमिश्रमन्वेषयति। (P. 33, L. 285) स्त्रीणां शतं मारयामि। शूले शूरः। हगे अहम्। हदी हदी हा धिक्। विलप। किमेकदेशविलापेन सकलं वसन्तमासं वा। अत्र पक्षे एको वाशब्दः शकारवचनतया व्यर्थ एव प्रयुक्तः। अनेकार्थत्वान्निपातानामवधारणे वा। सर्वमेव वसन्तमासमित्यर्थः। के दे तुमं त्वां परित्रायते ॥ (P. 34, L. 292) किं भीमशेणेत्यादि। इन्द्रवज्रा श्लोकः। 'किं भीमसेनो जमदग्निपुत्रः कुन्तीसुतो वा दशकन्धरो वा। एते चत्वारः। एषोऽहं गृहीत्वा केशहस्ते दुःशासनस्यानुकृतिं करोमि' ॥ २९ ॥ पे भणु। पेक्ख प्रेक्षस्व ॥ असी शुनिकत्ते इति। वंशस्थेन्द्रवंशोपेन्द्रवज्रादिमिश्रणाद्विशेषादेषा सर्वानां जात्युपजातिः। 'असिः सुनिशितो वल्गितो वैरिणो मस्तकम्। कल्पये छिनद्मि। तव शीर्षं मारयामि वा। अलं सर्वेण पलायितेन। मुमूर्षो

भवति न स खलु जीवति ॥ ३० ॥ अवला खल्वहम् । अत एव म्रियसे जीवसि । बलवान्धारयितुं न शक्यत एवेति तात्पर्यम् । अत एव न मार्यसे । तर्कीअदि अन्विष्यते । कृतं निःफलमलंकरणैः । यत उद्यानलता पुष्पमोषं नार्हति । (P. 37, L. 310) अहं वरपुरुषमनुष्यो वासुदेवः कामयितव्य इति तर्क्यत इत्याशयः । सन्तं श्रान्तम् । अनार्यमनर्हम् । सतालिकं विटस्य हस्ते तालदानं कृत्वेत्यर्थः । भाव प्रेक्षस्व तावत् । ममन्तरेण मयीत्यर्थ इत्येके । अन्तरेण चित्तेन अन्योन्यं सुश्लिष्टेयं गणिकादारिका ननु येन मां भणत्येहि श्रान्तोसि क्लान्तोसि । इमे अहं न ग्रामान्तरगतो न नगरान्तरगतो ग्रामान्तरागतो नगरान्तरगतश्च श्रान्तः क्लान्तश्च भवति । न त्वहमीदृश इत्याशयः । (P. 38, L.317) अज्जुके गणिके । भावस्य विटस्य । शीर्षेणात्मीयाभ्यां पादाभ्यां शपे यद्येष वक्ष्यमाणं तत्सत्यमित्यर्थः । तवैव पृष्ठानुपृष्ठिकया । आहिण्डन्ते उद्भ्राम्यन् । श्रान्तः क्लान्तोस्मि संवृत्तः । वेशो वेश्याजनस्थानम् । नाम्यति नमयति । नाम्यतीति कण्वादिपाठान्नामं करोतीत्यर्थे यक्यकारलोपे च रूपम् । यथा मगधशब्दे मगध्यतीति भवति । नामं करोतीत्यर्थे णिचि संज्ञापूर्वको विधिरनित्य इति गुणमकृत्वा यणादेशे नाम्यतीति रूपमित्येके । ण्यन्तात्संपदादिपाठमभ्युपेत्य क्विपि क्यचि रूपमित्यपरे ॥ ३२ ॥ गुणाः खल्वनुरागस्य कारणम् । न पुनर्बलात्कारः । गर्भदासी जन्मप्रभृतिचेटी । ताह तस्य । वामपार्श्वे तस्य चारुदत्तस्य गृहम् । ततो यथा तव मम च हस्तान्नैषा प्रभ्रश्यति तथा करोतु भावः । परिहर्तव्यं चारुदत्तयासोतिनिकट इति वसन्तसेनायाः कथयितुं नार्हतीति । तदेव च सेनोक्तम् । तद्वचनं परिहारविषयः । (P. 40, L. 341) काणेलीमातः । 'काणेली कन्यकामाता' इति देशीप्रकाशः । असती काणेलीत्येके । भाव बलीयानन्धकारः । माषराशिप्रविष्टेव मषीगुडिका दृश्यमानैव प्रनष्टा वसन्तसेना ॥ आलोकेति । आलोके दर्शने । विशाला महती ॥ ३३ ॥ भाव अन्विष्यामि वसन्तसेनाम् । चिह्नं भूषणशब्दादि । उपलक्षणं माल्यगन्धादि । 'अस्ति किंचिच्चिह्नमुपलक्षयसीति' पाठान्तरार्थो व्यक्त एव । किं विव कीदृशमिवेत्यर्थः । शृणोमि माल्यगन्धमन्धकारपूरितया पुनर्नासिकया न सुव्यक्तं पश्यामि भूषणशब्दम् । शृणोमि मल्लगन्ध-

---

१ °रिकानुनयेन F G. २ ग्रामान्तरागतो F. G. ३ गणिकेके गतालिकं B. ४ om. E F G. ५ कालेली° B C. ६ पुनर्न E F G.

मित्यादिना लोकविरुद्धोक्तिः । (P. 42, L. 368) श्रुतमवधारितं गृहीतमस्य तात्पर्यमप्याकलितम् । अये मातः भित्तिपरामर्शसूचितं पक्षद्वारं खल्वेतत् ।जानामि संयोगेन स्पर्शनेन्द्रियानुभवेन गृहस्य संवृतं पक्षद्वारकम् । बान्धवजनो वाक्ये न संतिष्ठते वचनं न करोतीत्यर्थः । प्रतापाभावात् । स्फारीभवन्त्येकीभवन्ति । तत्तस्य संभाव्यते । चौर्यादिकमिदमस्य नासीदिदानीं कथमित्यादि ॥ ३६ ॥ अल्पच्छदो वस्त्रविहीनः ॥ दारिद्र्येति । भवन्तमेव शोचामि विनष्टदेहे मयि क यास्यसि । अस्मत्सदृक् सार्वदिकः सुहृत्कोपि नास्तीत्यर्थः । अर्थपरत्वात्पुलिङ्गत्वम् ।यद्वा । तमेवं भवमुत्पत्तिं स्मरामि इति कुव्याख्या । सुहृन्मित्रम् । अतो हेतोः मयि विनष्टदेहे क यास्यसि त्वमिति मे चारुदत्तस्य चिन्ता ॥ ३८ ॥ (P. 44, L. 391) सहायणी द्वितीया । अपावुदं अपावृतम् । अभ्युपपत्तिरनुग्रहः । स्थगितद्वारेणापसरणाभावात्पिण्डीभूतेनैकीभूतेन प्रतिबन्धकत्वात् । अपावृते पक्षद्वारे सति निर्वापितो दीपः । भाव गृहीता माता । तत इतःएकप्रदेशे भूत्वैकान्ते हे भाव तिष्ठ। भट्टारक चेटो हम् । इदो भाव इत्यादिभ्रमव्युदासाय सुनिश्चयं करोति । युवां द्वावपि तावदेकान्ते तिष्ठतः (तम्)। संपदं सांप्रतम् ॥ (P. 47, L. 414) अन्धआले । इत्याद्यनुष्टुप् । 'अन्धकारे पलायमाना माल्यगन्धेन सूचिता । केशवृन्दे परामृष्टा चाणक्येनेव द्रौपदी' ॥ ३९ ॥ कुलपुत्रानुसारिणी चारुदत्तानुरक्ता । सेवितव्येष्वलंकार्येषु ॥ एशाशि वाशु इति । इन्द्रवज्रायाः श्लोकः । 'एषासि बाला शिरसि केशेषु बालेषु शिरोरुहेषु गृहीता । आक्रोश विक्रोश लप । अधिचण्डमत्युच्चैः । हिशम्भु एव वा । चण्डं महादेवं च । शम्भुं शिवं शंकरमीश्वरं वा' ॥ ४१ ॥ आर्यमिश्रैर्मान्यैर्व्यवसितमारब्धम् । भाव यथा दधिभक्तलुब्धायां मार्जारिकायां स्वरपरिवृत्तिर्भवति तथैतया स्वरपरिवृत्तिः कृता । 'दंहिसर' इति पाठे 'छंहि' इति पाठेपि शरो दध्न उपरिभागः।(P. 49, L 431) ही ही भो इति परितोषे । पशुबन्धोपनीतस्येव छागस्य हृदयं कुरुकुरायति अत्यर्थं प्रकम्पते दीपः । जुत्तं णेद नः काको । सदृशं नेदम् ।

---

१ काकुव्याख्या (?) E F G २ सनिश्चयं करोति E F G. ३ दधिंहिसार B. marg C. ४ छलित इति पाठे C, दरिसा° E. ५ कुरकुरायति B C. ६ कपते E F G.

संपदं सांप्रतम्। (P. 50, L. 440) किं एसो। किं प्रश्ने। किमेष बलात्कारः। मा तावत्। स्वकीयगृहसमीपे कुकुरोपि बलीयान् भवति। ता ततः। एतेनास्मादृशजनभागधेयवक्रेण दण्डकाष्ठेन दुष्टस्येव। कृतद्वेषस्य वैरिणो महादुष्टस्यानिग्रहेपि ममापराधो भवत्येवेत्यर्थः पाठान्तरे चोडे कर्णनासिकाशून्यः। दुट्ठस्स विअ दुष्टस्येव। आचरितद्वेषस्य वैरिणः। यद्वा। दुष्टश्चानपराधोपि निग्रहं प्राप्नोत्येवेत्यर्थः। शुष्कवंशप्रहारेण। शुष्कोतिदीर्घत्वप्रतिपादनाय। एवंभूतस्य शिरः कुट्यते। तथा तव शिरः कुट्टिष्यामि। (P. 51, L. 451) राजश्यालकेत्यादि। संस्थानक इति तस्य नाम। उपमर्दो निग्रहः॥ मा दुग्गदो इति। गाथा। 'मा दुर्गत इति परिभवो नास्ति कृतान्तस्य दे (दै ०) यस्य दुर्गतो नाम। नाम. संभावनायाम्। चारित्र्येण विहीन आढ्योपि दुर्गतो दरिद्रो भवति' ॥ ४३॥ महाब्राह्मणश्चाण्डालः॥ सकामेति। सकामा स्वाधीनयौवनेतिपदाभ्यामस्या धारणं नापराधाय। सा वेश्या तिष्ठति न स्त्रियमित्याशयः। शीलवञ्चना दुश्चरितसंभावना ॥ ४४॥ सत्पुरुषोत्तिष्ठोत्तिष्ठ। अजानता मया त्वमुपालब्धः। सांप्रतं पुनर्जानन्ननुनयामि। आदरविषयतानुनयः। (P. 52, L. 469) समयः क्रियाबन्धः। समयमेवाह। यदीममिति। गुणशस्त्रैः। गुणा एव शस्त्राणि तैः॥४५॥ किंनिमित्तं पुनर्भाव एतस्य दुष्टवटुकस्य पादयोर्निपतितः। किविणं कृपणम्। के तस्य गुणा यस्य गृहं प्रविश्याशितव्यं भोक्तव्यमपि नास्ति। यद्वा। अिह्नअदव्वं पि आह्निकद्रव्यमद्य भोक्तव्यमपीत्यर्थः। प्रणयैः प्रार्थनाभिः। स्नेहप्रकारैः समयोचितदानैरित्यर्थ इत्येके॥ के शे शूले इत्यादि (?)॥ श्लोको वैश्वदेव्या वृत्तेन॥ 'कः स गर्भदासो जन्मदास्याः पुत्रः शूरो विक्रान्तः पाण्डवः श्वेतकेतुः। पुत्रो राधायाः रावण इन्द्रदत्तः आहो उपायास्तेन रामेण जातोश्वत्थामा धर्मपुत्रो जटायुः' ॥४७॥ व्यर्थं विरुद्धार्थम्। श्वेतकेतुरौद्दालकिर्दुर्वाससो मातुलः।

१ om. E F G. २ किं किं A. ३ चोडे E. F. G. ४ °श्चानपराधोपि E G; °श्चे F. ५ परिहीन B. C. ६ नस्त्रियमित्या° E. F. G. ७ श्लोको वैश्व° E. F G. ८ इदं व्यर्थम् marg. G.

ऋषिपविशेषः। इन्द्रदत्तो बृहत्कथाप्रलम्भके स्कंधे संस्थितः। (P. 54, L. 493)। सज्जनानाम्। कुटुम्बी उपजीव्यः ॥ ४८ ॥

वसन्तसेनाम्। नष्टादर्शनं गता। यदि चेदर्थं। चेन्नास्ति तदा गम्यताम्। गतः खलु भावोभावमदर्शनम्। (P. 56, L 512) काकपदशीर्षमस्तका इति। द्यूताद्यकार्यप्रवृत्तौ काकपदाकारा ये धूर्तास्तेषां शीर्षप्राया ग्रामण्यस्तेषां मस्तकभूत धूर्तचक्रवर्तिनामपि प्रधानभूत। एतेनाचारकुलयोराक्षेपः कृतः। केचित्तु काकपदशीर्ष काकपदवत्पश्चा धा शीर्षं मस्तकं यस्य। पश्चेत्युपलक्षणम्। अष्टकपालः। तेनालक्षणयुक्तमस्तक इत्यर्थ इत्याहुः। अत्र च मते शीर्षमस्तका इति शकारवाणीत्वेन पुनरुक्तत्वं न दोषः। दुष्ट बटो अरे रो(द)दिद्दि। (P. 58, L. 529) अरे दुष्ट बटुक भणिष्यसि मम वचनेन तं दरिद्रचारुदत्तकमेषा ससुवर्णा सहिरण्या नवनाटकदर्शनोत्थिता सूत्रधारीव वसन्तसेनानाम्नी गणिकादारिका कामदेवायतनोद्यानात्प्रभृति त्वामनुरक्ता अस्माभिर्बलात्कारादनुनीयमाना तव गेहं प्रविष्टा। ततोधिकरणे व्यवहारं विना इत्यनेन व्यवहारनाम्नो नवमाङ्कस्य सूचनम्। लघु शीघ्रम्। णिज्जादमाणाह निर्यातयतः। तव मयानुबद्धा प्रीतिर्भविष्यति। अणिज्जादमाणाह अनिर्यातयतः। मरणान्तिकं वैरं भविष्यति। अपि च प्रेक्षस्व ॥ (P. 59, L 538)। कथालुका। इत्यादि। उपजातिच्छन्दसा। 'कूष्माण्डी गोमयलिप्तवृन्ता शाकं च शुष्कं पलिरं प्रचुरप्रलेहं मांसम्। तलिदं स्नेहपके देशीत्येके। 'भंडिदे' इति पाठे भष्टिश्रमित्यर्थः। 'शूलाकृतं भाट्रित्रं च' इत्यमरः। भक्तं च हैमन्तिकरात्रिसिद्धं लीणेअ श्रु (?) णं च वैरं च न भवति। पूदी पूतिः ॥५१॥ चिरंतनत्वेन प्रशिथिलस्वकार्यम्। शोस्तकं शोभनम्। लस्त (corr कस्त) कं सकपटम्। भणिष्यासि। तथा भणिष्यसि। भण(णे?)सीति भविष्यद्वर्तमानयोस्तुल्यं रूपम्। यथाह स्वाधीनाया (Corr. Marg. आत्मकीयायाम्)। (P 60, L.543) प्रासादस्य वालाग्रलक्षितायाम्। कपोत-

१ पलभके B; पलमके E F G. २ यदिति G. ३. °सीदामहत° C. ४. om I [illegible] ५ धूर्तानि I. ६ तलिधडदमेह B; तनिधडाचम. ७ भंडिदे... इत्यमर. marg A om. B C. E. F G. ८ लसक B C, लघकं E; लसपक F G. ९ इदर्थ-मायामात्मकीयायाम् marg. D.

पालिकायां विटङ्के । घालाग्रं मत्तवारणम् । कपोतपालिका उपरिगृहश्रेणीति दक्षिणापथे लोकोक्तिरियमिति प्राचीनटीका । नस्यामुपविष्टः शृणोमि । अन्यथा यदि भणसि तदा कपाटप्रविष्टं कपित्थगुलिकामिव मस्तकं तव शब्दविशेषयुक्तं तथा भक्षयिष्यामि लोकोक्त्या मडमडायिष्यामीति व्याख्यायते। कपित्थं फलविशेषः। लट्टकं शोभनं द्वयमपि शोभनार्थमिति प्राचीनटीका। (P. 61, L. 547) हे चेट गतो भावो विटः। सत्यम् । ततः शीघ्रमपक्र (क्रा) माथः । गृहाण भट्टारकोसिम् । तवैव हस्ते तिष्ठतु। पयोसिः । भट्टारक(:)स्यासिकः गृहाणत्येनं भट्टारकोसिम् ॥ निर्वल्कलमित्यादि । उपजातिच्छन्दसा ॥ 'निर्वल्कलं मल्लकपेशियर्णम् । पेशी त्वक् । मूलकत्वग्वर्णमालोहितमित्यर्थः । स्कन्धेन गृहीत्वा च । कोशीषु सुतम् । अल्पार्थे ङ्‌त्वम् । कोशावस्थितमित्यर्थः । कुक्कुरैः कुक्कुरीभिश्च शब्दायमानो यथा शृगालस्तथा स्वगृहं प्रयामि' ॥ ५२ ॥ विदूषकरदनिकं कुक्कुरकुक्कुरीस्थाने । न खलु ते परिभवश्चारुदत्तस्य निवेदयितव्यः । दौर्गत्यपीडितस्य द्विगुणतरा पीडा भविष्यति । (P. 63, L. 564) एवं ण्णेदमिति एवार्थे । रोदसनश्चारुदत्तसुतः । अम्हहे विस्मये । अनुदासीनं साभिलाषम् । तदनुरूपचेष्टायोगात् । अभ्यन्तरगमनस्याभागिनी । वेदयात्यात् । भाव्यं शोभनं कर्म ॥ ५३ ॥ दूषिता परपुरुषत्वात् । कामदेवायतनोद्यानात्प्रभृति । सीदति कर्तव्यासामर्थ्यात्प्रत्यक्तो न भवति । एवेत्यादि पूर्वोक्तमेव भणति । (P. 66, L. 602) अलंकृतास्मीति । ममान्यत्राभिलाषो नास्तीत्यर्थः । देवतेवोपस्थानं यस्याः सा ॥ प्रविश गृहमिति । पुष्पिताग्रा वृत्तम् ॥ ५६ ॥ अनुचितभूमिसमारोहणं पक्षद्वारेणायासप्रवेशादिकम् । करभ उष्ट्रशिशुः । प्रणय इत्यनेन संभोगप्रार्थना कटाक्षिता । ईदृशेनागृहीतसंभोगोपकरणादिना । पापा अकार्यकारिणः । मग्नत्वाद्रक्षकाभावाच्चायोग्यता । (P. 69, L. 628) सार्थ पुरुषेषु न्यासा निक्षिप्यन्ते न पुनर्गेहेषु । अत्यन्तप्रश्रयवत्त्वादनु-

---

१ भणति E F G. २ मडमडायिष्यामिति B C. ३ लट्टकम् B C. ४ कुक्कुर om. E F G. ५ °भ्राजन्द E G. ६ °नानुगृहीत° B C.

ग्रहः । चोरेहिं हरिज्जउत्ति संधिच्छेदनाम्नस्तृतीयाङ्कस्य सूचनम् । सकं स्वकम् । चतुष्पथोपनीत इवोपहारो देवताबलिरूपः खाद्यमानो विपत्स्ये । ही आश्चर्यं । यत एव निर्धनोत एवापमानितः । स्नेहोनुरागस्तैलं च । संवुत्ता संवृत्ताः । निस्नेहा निस्तैलाश्च । (P. 72, L 654) भवत्वित्युपसंहारोक्तिः । यस्य हिमांशोस्तमोवृन्दमध्ये शुभ्रा रश्मयः पतन्ति । यथा प्रभूतजले कर्दमे दुग्धधाराः ॥५७॥

इति महोपाध्यायश्रीपृथ्वीधरकृतमृच्छकटिकाविवृतौ न्यासार्पणो नाम प्रथमोऽङ्कः ॥ १ ॥

द्वितीयोङ्कः।

अत्तया वसन्तसेनामात्रा। अज्जुआसआसं वसन्तसेनासकाशम्। संदेशेन प्रयोजनार्थम्। हञ्जे नीचे। अज्जुआ वसन्तसेनैव। (P. 75, L. 7) 'हञ्जे तदो तदो' इत्युन्माददशारोपीत्युपन्यासः। ण्हादा स्नाता। पूअं पूजाम्। पुरोभाइदा पुरोभागिता। दोषदर्शिता। 'दोषैकदृक् पुरोभागी' इत्यमरः। दोषशून्यत्वेनेति भावः(?)। भअवं भगवान्। 'भअवदा' इत्यपि पाठः। भगवता हरेण। स्वीकृतोनुगृहीतो वा। ण सेविदुं। कामोपभोगरसिकास्मि। न द्रव्यार्थिनीत्यर्थः। पूजनीयाश्च ये भवन्ति तेषां विलासवैमुख्यं सदेति भावः। उपारूढसिणेहं विवृद्धस्नेहम्। (P. 78, L. 33) भट्टिदारिआए ईश्वरसुतया। सुहिदा सुखयुक्ता(?)। अभ्युपपन्ना स्वीकृता। सुगृहीतनामधेयो दातृत्वेन। दरिद्रपुरुषसक्तमना अवचनीया भवति अर्थानभिलाषित्वात्। अतिख(?) श्चारुदत्तो ब्राह्मणोनध्यापकत्वेन विलासी। अन्यश्च (श्च) श्रोत्रियः। तर्कतन्त्रप्रवीणः पूजनीयो न काम्यो विलासवैमुख्यादित्याशयः। मंहुअरीओ इति। मधु कुर्वन्ति सेवन्ते मत्ता इत्यर्थः। (P. 82, L. 68) भट्टेति द्यूतकरस्य संबोधनम्। दशसुवर्णकृते। लुंदु रुद्धः। पपलीणु प्रपलायितः। दश सुवर्णा लभ्या यस्य पार्श्वे स द्यूतकरः प्रपलायितः। अतो गृहाण धारय। तिष्ठ तिष्ठ। दूरादेव दृष्टोसि। सभ्यानुद्दिश्य ब्रूते। लब्ध इति पाठे दशसुवर्णानां द्यूतकरो लब्धः। प्रपलायित इत्यर्थः (?)। हीमाणहे इति विस्मये। कष्ट एव द्यूतकरभावः॥ नवबन्धनेत्यादि। चित्रजातिः। गद्दहीति गर्दभीनामधेय्या (या)। हा कथं ताडितोस्मि। गद्दहीति वराटिकानाम। गर्दभीशक्तिके आर्यौ इति प्रसिद्धद्यूतके कपर्दकनामधेये। 'नवबन्धनान्मुक्तयेव गर्दभ्या पशुविशेषेण ताडितोस्मि गर्दभ्या। ताडनस्वभावा सा यतः। अङ्गरा-

---

१ अज्जआसआसं E. २ पूअणीओ पूजनीयाश्च E. F. G. ३ सुक्ता? E G. ४ अतिस्त्र E F G. ५ महु अरीति B C D. ६ लुद्ध॰ E F. ७ once E F G. ८ नामधेया C, ॰नां मधेयया कष्टं F. ९ आर्यां इति [illegible] D, अर्या इति C; अर्थौ इति E F G. १० स्वभावात्पापत: or यायत॰? F.

जेन कर्णेन विमुक्तये च (व) शक्त्या अस्त्रविशेषेण । घटोत्कचो भीमसुत इव ताडितोस्मि शक्त्या ॥ १ ॥ लेक्ख इत्यादि । गाथा ॥ लेखकव्यापृतहृदयं सभिकं दृष्ट्वा झटिति प्रभ्रष्टः । इदानीं मार्गनिपतितः कं नु खलु शरणं प्रपद्ये । कं नु खल्विति विमर्षे ॥ २ ॥ तद्यावदेतौ सभिकद्यूतकरौ मामन्यतोन्विष्यतस्तावत् । इक्के अहम् । विपरीतपादाभ्यामेतच्छून्यं देवकुलं प्रविश्य देवीभविष्यामि । देवीति च्व्यन्तम् ॥ जइ गच्छसीत्यादि । आर्या । 'यदि गच्छसि पातालमिन्द्रं शरणं च सांप्रत यासि । सभिकं वर्जयित्वैकं रुद्रोपि न रक्षितुं शक्नोति' ॥ ३ ॥ कहिं कहिमित्यादि । रुचिरा वृत्तम् । 'कुत्र कुत्र सुसभिकविप्रलम्भक पलायसे भयपरिवेपमानाङ्गक । पदे पदे समविषमं यथा स्यादेवं स्खलन्कुलं यशश्चातिकृष्णं कुर्वन्' ॥ ४ ॥ भट्टा भट्टेत्यन्योन्यसंबोधनम् । अरे विप्रतीपपाद(?) शून्यं देवकुलम् । प्रयोजनाभावेन नात्र मानुष इति भावः । धूर्तौ द्यूतकरौ विप्रती[पा]भ्यां पादाभ्यां देवकुलं प्रविष्ट इत्येके । धूर्तौ द्यूतकरौ विप्रतीपपादाभ्यां देवकुलं प्रविष्टः । ततोनुसराव । संज्ञापनं प्रतिमायाम् । द्यूतकरणं यया सा कत्ता । काउ(ड) इति प्रसिद्धः । नान्दी पूरा इति प्रसिद्धे द्यूत इत्यन्ये (?) । (P. 87, L. 103) 'कत्ताशब्दो निर्नाणकस्य निर्धनस्य दहति पातयति (?) हृदयं मनुष्यस्य । ढक्काशब्द इव नराधिपस्य प्रभ्रष्टराज्यस्य' ॥ ५ ॥ असात्विका इत्यर्थः (?) । 'जानामि न क्रीडिष्यामि सुमेरुशिखरपतनसंनिभं द्यूतम् । सुखविनाशकमित्यर्थः । तथापि खलु कोकिलमधुरः कत्ताशब्दो मनो हरति' ॥ ६ ॥ मम पाठ (ढः) इति आर्या द्यूतकरोक्तिविशेषः । गोहे पुरुषः मनुष्यः । प्रेक्षण्डा लुसदण्डकः । उभे अपि देशी । अधुना प्रयच्छ । दास्यामि । सिल पडदि शिरः पतति । भ्रमतीत्यर्थः । इति भूमौ निपत्य स्थितः । एष त्वं खलु द्यूतमण्डल्या बद्धः । ही कष्टम् । अस्माभिः सर्वैः समय उल्लङ्घ्यते । यद्येषोस्माकं द्यूतकराणामलङ्घ्यः

१ मुक्तेन E F G. २ नैवतल इत्या° B. ३ °व्यापृत° B D. ४ om E F G. ५ विप्रतीप......द्यूतकरौ om. F. ६ कत्ता A ७ शब्दो B, C, D. ८ इति EFG. ९ भाव...पे om; Written and struck off G. १० नव BCD ११ उक्त om BCEF. १२ अस्माभि...मंडल्यां om E G.

समयः। (P. 90, 123) गंण्डं गण्डो लग्नक इति पूर्वटीका। एवं करोमि। मुंश्च। अर्धं सभिकेन मुक्तम्। अर्धं द्यूतकरेण। उभाभ्यां दंशिरेव (?) मुक्तः। इति मुकदेयत्वाद्यामीति सूते। भट्टारका इति मध्यस्थान् संबोधयति। सांप्रतमेव पेक्काह। अद्धे अर्धेन। गण्डे कडे। एकस्य सभिकस्यार्धं गण्डः छलः। द्यूतकरापेक्षितार्धेन द्यूतकरेय (च?) लग्नकः। अपराद्द अद्धेण मुक्के इति अपरस्य द्यूतकरस्यार्धेन मुक्तोस्मि। नच सभिकेनैवोपेक्षितम्। अत्र माथुरोहं निपुणः। एत्य तुए अत्र त्वया। धु (धू) तिज्जामि धुर्ते (र्ये) प्रतार्ये। पेदण्डा लुसदण्डक। कुन इति लाभोपायप्रदने। पिंदच विक्रीणिय पयच्छ। पिसरं विक्रीय प्रयच्छ। मंतय विक्रीणिज्जु मानरं विक्रीय। कलेध कुरुत। णेध नयत। [मं] माम्। राजमार्गम्। पसर प्रसर्प। (P. 94, L. 150) किंणाध क्रीणीध्वम्। सहिअस्स इत्यादौ सभिकस्य पार्श्वादित्यर्थः। असौ तव कर्मकरो भविष्यामि। हा आर्यचारुदत्तस्य विभवे विघटिते तस्मिन्निर्धने एव एतादृशावस्थो वर्ते मन्दभाग्यः। अतिशयभोयस्य दर्शको राजेव। ईश्वरेणापि पुरुषेण सेव्यते॥ (P. 96, L. 168) द्रव्यं लब्धमित्यादि। विद्युन्माला॥ श्वेता तीया इति प्रसिद्धः। पायरो दूआ इति ख्यातः। नर्दितो नौन्दी इति प्रसिद्धः। कटेन 'पूरा' इति प्रसिद्धेन॥९॥ पायरः पूरा, कटो दूआ इति केचित्। तपस्वी वराकः। खलीक्रियते भर्त्स्यते। (P. 98, L. 187) अन्तरमन्तरमिति जनसंमर्दे प्रवेशायावकाशप्रार्थना। उद्ध (द्ध?) र्पणः संघर्षणः। किणः घाटिरिति (?) प्रसिद्धः। यैच्छुरैर्लगुणैण्यच्चे (?)। 'कुंकुरैश्चर्व्यंते' इति पाठो व्यक्त एव। न ध्यायतो न निःशेषयते (?)। अल्पायतो विपुलशरीरः। तया कोमलस्यैव। ध्यायतो कृतश्रम इति पूर्वटीका॥१२॥ कल्यवर्त्तं प्रातर्भोजनम्। तत्साधनमेतद्द्रव्यमिदमित्यर्थः। जीर्णपटसंवृतः। कटकरणे प्रयच्छामि तत्रार्थः (?)। कल्यवर्त्तं

१ om. E. २ मे मुमुञ्च B C D. ३ दांशिस F. ४ मुक्काह B C D; एक्काहे E F G. ५ °स्यार्द्धे B; स्याद्धे C D. ६ स्यार्धेनः B C D. ७ धूर्तैः F. ८ पितुजु B C D. ९ मानजु B; मातजु C D. १० किणेध C. ११ वर्तेते B C D. १२ °मायेस्य B C D F. १३ कादः पात्ररो D. १४ देया इति° B C D. १५ नार्दी B; corr नर्दी° F G. १६ यत्वरैलगुडैः राम्यच्चे E; यत्वरैलगुडै रायन्ते (?) F G; यच्छुरैर्लगुणैतपचे B C D. १७ कुकुरैर्द्दश्यते B C D. १८ स्थानध्यायतो न विशेषयता B C D; १९ ध्यायते. २० यत. E F G. २१ तया ध्यायतो B C D; कोमलस्याल्पायतो E F G.

कल्यं प्रातः चेत्त वर्तय (?) । कदत्वेन देहीत्यर्थः । अत एव चाधुना देहि । तत्किमिति गृहादानयनादिनापि विनयः संभाव्यते इत्याशयः । भट्टा इति संबोधनोक्तिः । ममैष विभवस्तदेवं सति किम् । (P. 101, L. 212) अथ न जयति । अथायं न दृढं भद्रं जयतु । पाठान्तरे तु 'अह अथ' । भद्रकं जन्यम्(?) । एवमहं पँत्तुआ छुत्तिज्ञामि प्रतार्ये । अहमपि नाम मथुराभवो द्यूतकारः । द्यूतं मिथ्यादर्शयामि । अन्यस्मै च नाहं बिभेमि । अहमेवान्यं निर्भयः प्रतारयामि न तु मामन्य इत्यर्थः । तेन त्वमपि धूर्तोसीति भावः । (P. 102, L. 222) गोसाविआ वेश्या । एतत्कस्याप्यपावृतं (त) पक्षद्वारं गेहम् । ढक्केहि पिधेहि । तुं-लिंदमाकालितम् ॥ (P. 105, L. 259) जे अत्तबलमित्यादि । वैतालीयं छन्दः । 'यो (य) आत्मबलं ज्ञात्वा भारं तुलितं वहति मनुष्यः । तस्य स्खलनं न जायते न च कान्तारगतो विपद्यते' ॥ १४ ॥ तुलितं कलितमिति 'या पंदान्त' इति बिन्दोर्लघुत्वम् । वसन्तसेनाया अशक्यविषये व्यापार उक्तः । गोहे मनुष्यः । तस्य दुरात्मनो मया मुष्टिप्रहारेण नासा भग्ना । तदागच्छतं विरमे-तदनुसराव: । एहि तावत् । अदो अतः । निष्क्रम्यान्यत्र गमिष्यति । तदुपरोधेनैव गृह्णीमः । गृहपतेर्दारकोहं संवाहकस्य शरीरयन्त्र (मर्द) कस्य व्यापारमुपजीवामि । स्वगृहपर्यटकानां भिक्षुकादीनां वचनं श्रुत्वा । भिक्षुकादीनां [उ]च(व)कितं उपहृतं विस्मरति (?) । किं बहुना पलन्तेन प्रलपितेन । (P.109, L. 288) मनोरहाहुत्तस्स मनो-रथाभिमुखस्य । (P.109, L. 293) अनुक्रोशः करुणा । अनाचक्खिदं अनाख्यातम् । अपेयेषु तडागेषु बहुतरमुदकं भवति । काकूक्त्या । अपि तु नैवेत्यर्थः ॥ (P. 112, L. 315) शैफालधणे इत्यादि । मात्रासमकम् । प्रतिपादं 'चलाचले, धणे, से' इत्येकारत्रयं लघु । च्छन्दोनुरोधात् । 'सत्कारधनः खलु सज्जनः कस्य च न भवति चला-चले धनम् । यः पूजितुमपि न जानाति स पूजाविशेषं जानाति' । अपि तु न जानात्येव ॥ १५ ॥ ततस्तेनार्येण । सद्वृत्तिः कृतवर्तनः ।

परिचारकः धृतः। चारित्रमात्रावशेषे धनशून्ये तस्मिन्। वासपादपविसंष्ठुलतया पक्षिणो भ्राम्यन्ति। दिनान्ते भूतप्राय इत्यर्थः (?)। आर्यः संवाहकः। आहिण्डेन्ति अभिनीयन्ते। दुवारमूले द्वारमूले। सुहवा सुभगा॥ (P. 114, L. 337) कस्स तुहुमित्यादि। गाथा। 'मनोहरमव्यक्तं यद्वचनं तन्मन्मनवचनम्। हे तनुमध्ये कस्य त्वं मन्मनवचनं (?) दुर्विनीतेन रतौ धृष्टेनाधरेण जल्पसि। आलोकयन्ती कटाक्षेण' ॥ १६॥ मम विभवो नास्ति। अन्यत्र गच्छ। धारयति। यस्य पार्श्वलभ्यभीदृशं तं संवाहकं कुलपुत्रम्। भूतो गण्डः सुविधानमित्यर्थः। 'खण्ड' इति मरहट्टप्रसिद्धः। तत्पुनरपि द्यूतं रमामहे। (P. 116, L. 352) इयं कला संवाहक(न)रूपा। शुश्रूषितपूर्वः। शाकश्रमणके शाक्यभिक्षुः। एतान्यक्षराणि॥ (P. 118, L. 364) जूदेणेत्यादि। गाथा। द्यूतेन तत्कृतं मम सर्वस्माज्जनाद्धिभ्यते यत् यद्धिभ्यतः सर्वस्य जन इति प्राचीनटीका। इदानीं द्यूतदेयदशसुवर्णदेयकाले। प्रकटशीर्षो नरेन्द्रमार्गेण विहरिष्यामि ॥ १७॥ भयविरहादित्याशयः। विअलेदि विचरसि। 'विकलयति' इत्येके। गरुअं गुरुत्वम्। महार्घभवशालित्वात्। यथाव्यवसितं परिव्रज्यानुष्ठानरूपम्। उद्वेगकारणम्। अज्जुअं वसन्तसेनाम्। भेत्थं महामात्रं हस्त्यारोहम्॥ (P. 120, L. 386) अवणेध इत्यादि। गाथाद्वयम्। वृक्षप्रासादम्। नेपुरं घल्याश्च विघटन्ते। (P. 121, L. 392) समासादितो प्राप्तः। परिव्राजकः संवाहक एव भिक्षुकरूपः। हस्तिकरशीकरसिच्यमानमुत्थापितं प्रेक्ष्य। विसंष्ठुलशृङ्खलाकलापमिति क्रियाविशेषणम्। अण्णपिण्डउट्टेण अन्नपिण्डपुष्टेन द्यूतलेखकमुत्प्रार्थ्य। आपणात् क्रयविक्रयस्थानात्। तत्र विक्रयार्थे लोहदण्डोप्यस्ति॥ (P. 122, L. 405) आहणिउणेत्यादि। गाथा। स परिव्राजकः। परहत्था पर्यस्ता। परामुसिअ परामृश्य। आं सोहदीति। मया साहसार्जितेन न युक्तमेतदिति भावः। (P. 125, L. 430) प्रवृत्तो चलितः॥

[इति] द्यूतकरसंवाहको नाम द्वितीयोऽङ्कः ॥ २ ॥

---

१ दिनान्याम्लो B C F G, दिनान्ता E २ तुहमि° E. ३ रमम E F G. ४ नूपुर E.
५ °पुट्ठेण F G.

तृतीयोङ्कः ।

सुअणेत्यादि । वैतालीयम् । 'सुअणे' इत्येकारो लघुः । छन्दोनुरोधात् । 'सुजनः खलु भृत्यानुकम्पकः स्वामी निर्धनोपि शोभते । पिशुनः पुनर्द्रव्यगर्वितो दुष्करः (?) खलु परिणामदारुणः' । खलु यस्मादर्थे । दुष्करो यतः अतः परिणामदारुणः ॥१॥ (P. 128, L. 8) शस्सशपलके इत्यादि । शकरी जातिः । पलको लम्पट । 'पडकला' इति महाराष्ट्रभाषा । 'सस्यलम्पटो बलीवर्दो न शक्यो वारयितुम् । अन्यप्रसक्तकलत्रं न शक्यं वारयितुम् । द्यूतप्रसक्तमनुष्यो न शक्यो वारयितुम् । योपि स्वाभाविको दोषः सोपीत्यर्थान्न शक्यो वारयितुम्' । अतिरिक्तदातृत्वं दोष एवेति । तं च मम स्वामी न त्यजतीति भाव ॥३॥ गन्धव्वं गान्धर्वम् । गीतमित्यर्थः । (P. 131, L. 26) सक्कअं संस्कृतम् । काअलिं काकलीम् । णस्सा नासिकाविवररज्जुः । सुत्तुआअदीति अव्यक्तशब्दानुकरणम् । सुक्खेति । शुष्कसुमनोदामवेष्टितत्वेन चिरकालजपप्रवणत्वमुक्तम् । (P. 132, L. 34) भावान्वितं रत्यास्पदम् । ललितं लालित्याख्यधर्मविशेषशालि । विहिता योषिदेव गायति न पुरुष इति भासते ॥ ५ ॥ आपणमध्यरथ्याविभागेषु कुक्कुरा अपि सुप्ताः । (P. 134, L. 45) ओदरदि अवतरति । अस्ताभिमुखं यातीत्यर्थः । विषाणाग्रं दन्ताग्रम् ॥ ७ ॥ (L. 53) संयोग समवधानम् । देमि ददामि । कवाटमुद्घाट्य । अवकाशं विसरामीत्यर्थः (?) । (P.137, L. 85) प्रकाशनारी वेश्या ॥ ८ ॥ (P. 138, L. 94) मनुष्यसत्त्वं नृसत्त्वाम् । मनुष्यमिति यावत् ॥ ९ ॥ कर्ममार्गं संधिम् । यथा जीर्णतनुः सर्प मुच्यमानकञ्चुको गच्छति ॥ १० ॥ पटलं वृन्दं रोगभेदश्च । तारा नक्षत्रमक्ष्णः कनीनिका च । (P. 140, L. 113) मार्गं इति । अश्वत्थाम्ना पाण्डवपक्षपातिनो राजानो रात्रौ संधिं दत्वा मारिताः । सौप्तिकमिति भावे (?) । क्रान्तादर्शामोदित्वात् (?)॥१२॥ संधिः किंभूतो दर्शनान्तरगतः । दर्शनान्तरं कनकशक्त्यादिमतविशेषः । तदनुगतस्तद्बोधित । करालो विपरीतः । स्त्रीजनदर्शने हि तदनिष्टाचरणं वीरजनगर्हितं संभाव्येत ॥१३॥ स्कन्द-

१ om. E F G. २ °रज्जुः E F G. ३ °भाव F; भाव E. G. ४ °ध्यात्मादि° G; ध्यामादि ? E.

पुत्राणां स्कन्दोपजीविचौराचार्याणाम्॥ (P. 142, L. 126) पद्मव्याकोशमित्यादि । वैश्वदेवीछन्दः । वापी विस्तीर्णमिति द्वे नामनी । यदुक्तवान् । 'इष्टकाभित्तौ च संस्कारवशेन पद्मव्याकोशादयः सप्त संज्ञा इति' । भास्करो मण्डलाकारः । अन्येपि नामसदृशाः सप्त सन्धयः ॥१४॥ कौशलं चेति । चकारोप्यर्थे ॥१५॥ कार्त्तिकेयः परमगुरुः । ब्रह्मण्यदेवाद्योपरगुरव इत्याहुः । सर्वे कार्त्तिकेयविशेषणमित्येके । 'ब्रह्मण्याय देवायेति' कश्चित्पाठः । कर्मसु संधिरचनासु । भूषणसंप्रयोगानिति कटकादेर्धर्मावकीलकसुश्लिष्टसंयोजनाभेदान् ॥ १७ ॥ प्रतीच्छ्येत्यत्र प्रतीच्छ (च्छ्ये)ति पाठो दृश्यते । नच्छ प्रतीच्छा ग्रहणं [तत्] कृत्वेत्यशार्थे णिच्समासे ल्यप्प्रत्यये ल्यपि रूपम् । (P. 145, L. 165) लक्ष्यसुप्तं व्याजसुप्तम् । तुल्यमविषममन्तरमन्तरालो यथा स्यादेवं वर्तते । कपटसुप्तस्य विषमान्तरालवत्त्वात् ॥ (P. 146,L. 179) स्फारीभवति । अभिमन्त्रितो बीजविशेषो धनसहितभूतले क्षिप्तो बहुलीभवतीति प्रसिद्धिः । लघुत्वाच्चपलत्वात् । गोकाम्येति । कामयतेर्लिङ् सामान्ये अचो यति (?) पश्चात्स्त्रीत्वं विवक्षणीयम् । गोर्ब्राह्मणसहिताया भङ्गं त्वं करोषि यदीदं न गृह्णासीति शपथार्थः । (P. 148, L. 197) प्रणयोभ्यर्थना । विक्रीणिद्पण्णो विअ विक्रीतपण्य इव॥ (P. 149, L. 211) अनिर्वेदितेति । प्रकरणनिश्चयो निर्वेदः । तदभावोनिर्वेदः । पदशब्द इत्यनेन रदनिकाप्रवेशसूचनम् । (L. 217) ग्रहणयुक्तमालुञ्चनं ग्रहालुञ्चनम् । श्वा कुक्कुरः । माया शाम्बरी विद्या । रूपमाकारम् । वेशोलङ्कारादियोजना ॥ २१ ॥ डुडुम (orड!) डेसः । वृक इति हुण्डार इति प्रसिद्धः ॥ २२ ॥ (P. 151, L. 235) कम्पिअ कृत्वा निर्माय्येत्यर्थः । उपरिभागे तलभागे च चिनितानिता आकृष्टा इष्टका यत्र । 'उपरितनेति' पाठे उपरितनी उपरिभवा। शेषं तुल्यम् ॥२३॥ णिक्कामिस्सं निष्कामयिष्यामि । बहिः करिष्यामीति यावत् । अवहि (ह) दं अपहृतम् । (P. 154, L. 277) दिष्ट्या हर्षे । ण अवहृदं नापहृतम् । निष्प्रताषा निष्प्रभरूपा ॥२५॥ (P.155, L. 290) प्रणयोर्थित्वम् ॥२६॥ अवरक्खणजणस्स अपगतं रक्षणं यस्यासौ अपरक्षणो द्वेष्याजनः । अवहृदो अपहृतः । (P. 158, L. 320) पौरत्थिमादिमुहो पौरस्त्याभिमुखः । पूर्वदिगवलम्बिनमुख इत्यर्थः । रअणसद्धिं रत्न-

१ सर्वे E F G. २ निश्चयो om: F. ३ कुक्कुरः E G. ४ माकारो F; °रे E. ५ डडरह. ६ उपरितनाभवः E G. ७ णिक्कामिस्सं E F G. ८ निर्गोपण B.

(अरण्य) षष्ठिकाभिधं व्रतम् । अरण्य(रत्न)षष्ठिका नाम ग्रीष्मव्रतमित्येके ॥ (P. 161, L. 350) चतुःसमुद्रेति । चतुःसमुद्राणां रत्नाकराणां सारभूता । समालम्भ्येरयाद्यपूर्वोऽपि सोढव्यसनविभवेति । कुलीनत्वादेरित्यर्थः । सत्त्वमाशयं महत्त्वम् ॥

इति पृथ्वीधराचार्यविरचितायां मृच्छकटिकाविवृतौ संधिच्छेदो नाम तृतीयोऽङ्कः ॥ ३ ॥

सत्त्वादेरित्यर्थः E २ इति.. ..विवृतौ om. E F G. ३ °यः E F G.

चतुर्थोऽङ्कः ।

तस्सेत्यादि । यत्र चक्षुर्हृदये लग्ने तत्र कारणं किं पर्यालोच्यते। अतिप्रियनामासीदलं विलम्बेनेत्याशयः। (P. 166, L. 25, 26) गहिदावगुण्ठनं गृहीतावगुण्ठनम्। विण्णविस्सं विज्ञापयिष्यामि। (P. 168, L. 50) त्वरितगतिः कश्चित्। संभ्रान्तं माम् ॥२॥ (P. 170, L. 80) अभुजिस्सं अप्रेष्याम्। स्वाधीनामिति यावत्। मम छन्दो ममाभिलाषः। (P. 172, L. 100) साहसं चौर्यरूपम्। साहसे जीवितानपेक्षकर्मणि। ण हु ते इति। न खल्वाचरितमपि त्वाचरितमेव। शूद्रस्वर्णहरणे न तथा पातकमिति विप्रेत्यादिनोक्तम् ॥६॥ तव वसन्तसेनायाः। अनुचितः प्रकाशो यस्य सोऽप्रकाशः। अनेनास्माकं दण्ड इत्यनेन न प्रकाशयितव्य इत्यर्थः। अयं जनो वसन्तसेनास्वरूपः। अपिरजुनये। अयं जनः शर्विलक इति प्राचीनटीका। तत्र युज्यते। वेद्यात्वे वसन्तसेनाया निभृतं संगतमित्यभिप्रायः। (P. 177, L. 145) मन्मथेन विपक्षो गुणो यस्य। ईदृशोऽपि देहं रक्षामि। मदनिकार्थचौर्याहरणेन हीनगुणत्वं व्यक्तम्। सुमनसः पुष्पवृत्तेरेकवचनान्ततापि। यथा। 'अप्रत्याख्येये दधिसुमनसी' इति। सुमना मालतीत्येके। वचनभेदेऽपि सतामुद्वेजकत्वाद्दुष्टत्वमुपमायाः ॥१४॥ अथ निजपतित्वेनैयमाह। (P. 181, L. 196) तुमं जेवेति। इदानीं ब्राह्मणभार्यात्वेनेति भावः। अत्तणकेरअं वीति चारुदत्तस्यानुचरत्वं स्वीकृत्य मूते। (P. 188, L. 273) यत्र ते इति। हेतावाधारविवक्षया 'यत्रेति' सप्तमी। कर्तुः शेषविवक्षया 'ते' इति षष्ठी। (P. 189, L. 288) उदवसितं गृहम्। (P. 191, L. 309) बन्धुलेन। अत्रैवाङ्के पञ्चमप्रकोष्ठके 'परगृहललिता' इत्यादि बन्धुललक्षणं करिष्यते। (P. 201, L. 386) ही ही भो इति विस्मये। तपश्चरणक्लेशविनिर्जितेन स्वाधीनेन। पुष्पकेण विमानविशेषेण। अकृततपश्चरणक्लेशः। नरयुक्ता नारी नरनारी। सौद्वाहिका यस्य। पुष्पकमपि सा नरनारी सीतारूपा उद्वाहनीया यस्येदृशम्। शब्दच्छलेन साम्यम्। (P. 194, L. 327) अहो वसन्तसेनाभवनद्वारस्य सश्रीकता। किंभूतस्य। सलिलसिक्तमा-

१ लग्नं E F G. २ मासलं° F; सा om. G. ३ दोपत्व° E F G. ४ शेषषष्ठी F. ५ वर्धनेनात्रैवाङ्के BC. ६ वधिललक्षणम् BC. ७ सानुद्वाहिका BC. ८ सा om. E F G. ९ उद्वाहिनीया E.

र्जितकृतहरितोपलेपनस्य । कृतगोमयोपलेपनस्येत्यर्थात् । तथा । विविधसुगन्धिकुसुमोपहारचित्रलिखितभूमिभागस्य । गगनतलावलोकनकौतूहलदूरोन्नामितशीर्षस्य । उच्छ्रायप्रकर्षपरमेतत् । दोलायमानावलम्बितैरावणहस्तभ्रमागतमल्लीदामगुणालंकृतस्य । समुच्छ्रितदन्तिदन्ततोरणावभासितस्य । महारत्नोपरागोपशोभिना पवनबलान्दोलनाललच्चञ्चलाग्रहस्तेन इत एहीति व्याहरतेव मां सौभाग्यपताकानिवहेनोपशोभितस्य । तोरणधरणस्तम्भवेदिकानिक्षिप्तसमुल्लसद्धरितचूतपल्लवललामस्फटिकमङ्गलकलशाभिरामोभयपार्श्वस्य । महासुरवक्षस्तद्दुर्भेद्यवज्रनिरन्तरप्रतिबद्धकनककपाटस्य । दुर्गतजनमनोरथायासकरस्य । यत्सत्यं मध्यस्थस्यापि जनस्य । बलाद्दृष्टिमाकारयति आह्वयति । प्रथम[प्र]कोष्ठवर्णनम् । (P. 194, L. 332) शशिशङ्खमृणालस्वच्छाभाः विनिहितचूर्णमुष्टिपाण्डुराः विविधरत्नप्रतिबद्धकाञ्चनसोपानशोभिताः प्रासादपङ्क्तयः अवलम्बितमुक्ताफलदामभिः स्फटिकवातायनमुखचन्द्रैर्निर्ध्यायन्तीवोज्जयिनीम् । श्रोत्रिय इव सुखोपविष्टो निद्राति दौवारिकः । सदध्ना कलमोदनेन प्रलोभिता न भक्षयन्ति वायसा बलिं सुधासवर्णतया (P. 195, L. 341, 42) । इहापि द्वितीयप्रकोष्ठके पर्यन्तोपनीतयवसबुसकवलसुपुष्टाः तैलाभ्यक्तविषाणाः बद्धाः प्रवहणबलीवर्दाः । अयमपरोऽपमानित इव कुलीनो दीर्घं निःश्वसिति सैरिभो महिषः । इतोपनीतयुद्धस्य मल्लस्येव मृद्यते ग्रीवा मेषस्य । इतोपरेषामश्वानां के(के?)शकल्पना क्रियते । अयमपरः पाटच्चर इव चौर इव दृढबद्धो मन्दुरायां शाखामृगः । इतोपि भक्ततैलघृतमिश्रपिण्डं ग्राह्यते हस्ती हस्तिपकपुरुषैः । (P. 197, L. 352) [इहापि] तृतीये प्रकोष्ठे । इमानि तावत्कुलपुत्रजनोपवेशननिमित्तं विरचितान्यासनानि । अर्धपठितस्तिष्ठति पुस्तकः । कामशास्त्रस्येत्यर्थात् । स्वाधीनमणिमयसारीसहितं पाशकपीठम् । 'सरितमिति' पाठे प्रसारितमित्यर्थः । स्वाधीनमकृत्रिममिति प्राचीनटीका । इमे चापरे मदनसंधिविग्रहचतुरा विविधवर्णिकावलिप्तं चित्रफलकं वहमाना इतस्ततः परिभ्रमन्ति गणिका वृद्धविटाः । (P. 198, L. 361) इहापि चतुर्थे प्रकोष्ठे । युवतिकरताडिता जलधरा इव गंभीरधीरं नदन्ति मुरजाः । क्षीणपुण्या इव गगनात्तारा इव निपतन्ति कांस्यतालाः ।

---

१ धारण C F G. २ कृत D E. ३ पाण्डरा F G. ४ बद्धाः C F G. ५ पटच्चर B. ६ शाली B. ७ °विति° B E. ८ युवतिकर° BC. ९ ताडिताः B.

वैदग्ध्यवादनादेव निपातः। मधुकराभिरुतमिव मधुरं वाद्यते वंशः। इयमपरा प्रणयकुपिता कामिनीवाङ्कारोपिता कररुहपरामर्शेन सार्यते वीणा। इमा अपराः कुसुमरसमत्ता इव मधुकर्योऽतिमधुरं प्रगीताः। गणिकादारिका वेश्याविशेषा इति गुणपताकायामुक्तम्। नाट्यते नाट्यम्। पठ्यते सशृङ्गारः। अवलम्बिता गवाक्षेषु वातं गृह्णन्ति सलिलगर्गर्यः। एतच्च जनानां पानार्थम्। (P. 199, L. 373) इहापि पञ्चमप्रकोष्ठे। अयमपि दरिद्रजनलोभोत्पादनकरो हिङ्गुतैलगन्ध आसमन्ताद्धरति। विविधसुरभिधूमोद्गारैर्नित्यं सन्ताप्यमानं निःश्वसितीव महानसं द्वारमुखैः। अधिकं रोमाञ्चयति संसाध्यमानबहुविधभक्ष्यभोजनगन्धः। भोजनं करणे ल्युट् व्यञ्जनादिवचनः। अयमपरः पटच्चरमिव जीर्णवस्त्रमिव छेद्यपट्टमनेकाधारशोणिताभ्यामुपहतत्वात्। रूपिदारओ। रूपशब्दः पशुवचनः। तद्योगाद्रूपी खट्टिकः। तस्य दारकः पुत्रः। यद्वा। रूपी रूपसंघः तस्य दारकश्छेदकः। खट्टिक एव। यत्र मांसं छिद्यते तं पदं धावति प्रक्षालयति। बहुविधाहारविकारमुपसाधयति सूपकारः। बध्यन्ते मोदकाः। पच्यन्ते पूपकाः। अपीदानीमहं भोक्तुं पादोदकं लप्स्ये। 'घर्घितमिति' पाठे व्यञ्जनादिसामग्र्योपचितं घर्घितकमिति पूर्वटीका। इतश्च गन्धर्वाप्सरोगणैरिव विविधालङ्कारशोभितैर्गणिकाजनैर्बन्धुलैश्च वत्सलं स्वर्गीयत इदं गृहम्। (P. 201, L. 387) गुणेष्ववाच्याः। अनभिधानीयगुणा इत्यर्थः। 'ऋणेष्विति' पाठे ऋणेष्ववाच्या ऋणमेवावसीय सर्वैरभिमुद्यामह इत्यर्थः। ललामो विलासः। लल विलासे भौमादिकः (?)। अनुप्रासानुरोधेनानयोरैक्यम्। 'ललामा इति' पाठे श्रेष्ठा इत्यर्थः। (L. 392) इहापि षष्ठ प्रकोष्ठके। अयं तावत्सुवर्णरत्नानां कर्मतोरणानि। नीले रत्ने वस्तुविशेषे निक्षिप्तानि प्रसारितानीन्द्रायुधस्थानकमिव दर्शयन्ति। नीलरत्नेष्वा(?)रोपितानीन्द्रायुधमिव दृश्यन्त इत्याशयः। वैडूर्यमौक्तिक-प्रवालक-पुष्पराग-नीलक-कर्केतर-पद्मराग प्रभृतीन् रत्नविशेषानन्योन्यं विचारयन्ति शिल्पिनः। प्रवालक-कर्केतरौ मणिविशेषौ। बध्यन्ते जातरूपैः सुवर्णमाणिक्यानि। घट्यन्ते सुवर्णालंकाराः।

---

१ कर्कर्य BC. २ °न्ताद्धाति E F G. ३ पट्टं जीर्णं° BC. ४ °संह BC. ५ शाटिक BC. ६ स्वर्गायते FG. ७ °यलिङ्गना BC. ८ लड विलासे E F G. ९ लोच भामादिकः EFG. १० नानारत्नेष्वोपि B C D, नीलरत्नेष्वारोपितानि E F G. ११ °नीलकर्केतर° E. १२ °प्रभृतीनां B C D. १३ पुलकक° B C D.

लोहितसूत्रैर्ग्रथ्यन्ते मौक्तिकाभरणानि । घृष्यन्ते वैडूर्याणि । छिद्यन्ते शङ्खाः । शाणे घृष्यन्ते प्रवालानि । शोष्यन्ते ओल्लविदमवतारिता आर्द्रिता वा । कुङ्कुमप्रस्तराः । प्रस्तरः कुङ्कुमाधार(श्च)मेपुट इत्याहुः । सोलीआदि आर्द्रीक्रियते । सल्लिज्जभं कस्तूरिका । शल्यवद्वेधकत्वात् । आज्यमिव मृगमदत्वात् (?) । विसालीअदि विशेषेण घृष्यते चन्दनरसः । संयोज्यन्ते गन्धयुक्तयः । दीयन्ते गणिकाकामुकयोः सकर्पूरं ताम्बूलम् । अवलोक्यते सकटाक्षम् । प्रवर्तते हासः । पीयतेनवरतं सशृङ्गारं मदिरा । इभेन्येवज्ञातपुत्रदारावित्ता मनुष्या आसवकरकेणापीतमदिरा गणिकाजनैर्ये मुक्तास्तवारं(or मुक्तावारं A)पिबन्ति । अयमर्थः । मद्यपानभाण्डेनापीतमद्या अनादृतनिजपरिवारास्त्यक्तान्यकर्तव्या अत एव तत्रैवात्यन्तमवस्थाना गणिकाजनैर्ये मुक्ता निःसारिता इत्युक्तं ते पुरुषा वारंवारं पुनः पुनर्मद्यमेव पिबन्ति । मदिराया अवारितसत्रत्वमुक्तम् । (P. 204, L. 409) इह सप्तमे प्रकोष्ठे । सुश्लिष्टायां विहङ्गपाल्यां कपोतपालिकायां सुखनिषण्णा[न्य]न्योन्यचुम्बनपराणि सुखमनुभवन्ति पारावतमिथुनानि । दधिभक्तपूरितोदरो ब्राह्मण इव सूक्तं पठति पञ्जरशुकः । ऋक्समुदायः सूक्तम् । शोभनोक्तं च यथा स्यादेवम् । इयमपरा संमानलब्धप्रसरेव गृहदासी अधिकं कुर(रु)कुरायते मदनसारिका । अनेकफलरसास्वादप्रहृष्टकण्ठा कुम्भदासीव कूजति परपुष्टा कोकिला । आलम्बिता । नागदन्तेषु गृहभित्तिस्थदारुविशेषेषु । नागदन्तका इति प्रकृतौ कः । पञ्जरपरम्पराः । योध्यन्ते लावकाः । आलाप्यन्ते कपिञ्जला गौरास्तित्तिरयः । प्रेष्यन्ते पञ्जरकपोताः । योद्धुमित्यर्थात् । इतस्ततो विविधमणिविचित्रित इव सहचरि(री)सहितो नृत्यन् रविकिरणसन्तप्त (प्तं) पक्षोत्क्षेपैर्वीजयतीव प्रासादं गृहमयूरः । इतः पिण्डीकृताश्चन्द्रकिरणा इव पदगतिं शिक्षमाणानि कामिनीनां पश्चात्परिभ्रमन्ति राजहंसमिथुनानि । एतेपरे वृद्धमहत्तं (changed to ह्र) का इव इतस्ततः परिभ्रमन्ति गृहसारसाः । प्रसारणकं दत्तं गणिकाभिर्नानापक्षिसमूहे यत्सत्यं सत्येतन्नन्दनवनमिव मे गणिकागृहं प्रतिभाति । (P. 206, L 427) [इहापि] अष्टमे प्रकोष्ठे । भवति क एष पट्टप्रच्छदप्रावृतः अधिकतरमत्यद्भुतं पुनरुक्तालंकारालंकृतः । अङ्ग-

१ धीरं वैडूर्यं B C D, °दूर्या F G. २ साउली° F; स उलीअदि G. ३ सेलज्जभ B C D ४ मुक्तास्तवाट E, मुक्ता° वाढ F G. ५ एव च F. ६ गणिकाभि· B C D ७ नागदन्ता इति E F G ८ तित्तरय F G. ९ सतापित F. १० त्त Changed to ह्र A. ११ यत्तु F G १२ प्रकोष्ठके F G. १३ °मत्युद्धत F G

भङ्गैः परिस्खलन्नितस्ततः परिभ्रमति। मा दाव ॥ (L. 432) जइ वि इत्यार्या । विततायामिव अमेध्य इवेति पाठान्तरे इ (इ has over it so ···om : ? A)त्यर्थः। अनभिगम्योनाभिगमनीयः । एषा पुनः का पुष्पप्रावारकप्रावृता (पुष्पपट) इति प्रसिद्धः। उपानद्युगलनिक्षिप्ततैलचिक्कणाभ्यां पादाभ्यां लक्षिता । अहो अस्याःकपर्दकडाकिन्या उदरविस्तारः । 'करट्ट' इति पाठे अशौचाभ्यवहरणप्रयुक्तकरट्टब्राह्मणवत् । तत्किमितीमां प्रवेश्य महादेवमिव द्वारशोभा इह गृहे निर्मिता । अन्यथा अनेन द्वारेणास्या गृहे न प्रवेशः स्यादित्याशयः । एषा खल्वस्माकमत्ता चातुर्थिकेन ज्वरविशेषेण पड्यते । तेनेदृशी दृश्येत्युक्तम् । सपरिहासम् । भगवन् चातुर्थ(र्थि)क । एतेनोपकारेण मामपि ब्राह्मणमवलोकय। शूणपीणजठरो । शूण उच्छूनः । पीनो महाभोगः। मुदो मृतः॥ (P. 208, L. 457) सीधुसुरासवेत्यादि । उपजातिविशेषः । सीधुसुरासवा मदिराविशेषाः । एतावदवस्थापन्नपीनत्वरूपां(पा) गतां(ता) यदि म्रियते अत्र मृता भवति शृगालानां पर्याप्तिका सौहित्यम् । युष्माकमपि जानपात्रा वहन्ति । उद्वाहकेनार्जितविभवस्यैव परमियान्विस्तारो भवतीति प्रभुरभिप्रायः (?) । प्रेमनिर्मलजले मदनसमुद्रे स्तननितम्बजघनान्येव यानपात्राणि । (P. 210, L. 460) सर्वर्तुकुसुमप्रस्तारा रोपितानेकपादपा निरन्तरपादपतलनिर्मिता युवतिजघनप्रमाणा पट्टदोला लघुकीकरोतीव नन्दनवनस्य सश्रीकत्वम् ॥ एसो असोअ इत्यादि । गाथा। धंच्छो वृक्षः । घनरुधिरपङ्कचर्चिका चर्चा यस्य सः ॥ ३० ॥ ओणामेहि अवनमय । से अस्याः । भावे क्तयोगे षष्ठी(?) । छात्रस्य हसितामिति यथा । अध इं अथ किम् । अनुमतौ । धांअवत्तहारी वार्त्तिकः । सोण्डीरदाए शौण्डीर्येणाशयमहत्त्वेन। भोदी भवती । भणामीत्यनन्तरं सहासनाटकसूत्रं परितमिव तथा कृत्वा बोद्धव्यम्(?) ।

[इति] मदनिकाप्रदानः (नो नाम चतुर्थोऽङ्कः) ॥ ४ ॥

---

१ °त्तरेत्यर्थ- F; °त्तरेर्थः G. २ अशेषाखाद्यहरण B C D. ३ प्रवृत्त G. ४ करट F G. ५ द्वारं महादेवमिव F G. ६ द्वारमहादेवमिव F G. ७ परिहासः G. ८ चातुर्थिक E F G. ९ एकावस्था° E F; एकावस्थां पीनत्वरूपा G. १० धुच्छो E F G. ११ अवत्तहारी F G. १२ बोद्धव्यं भावावितम्(?) B. १३ मदनिकाप्रदानं नाम चतुर्थोऽङ्कः E G, प्रदानो नाम F.

पञ्चमोऽङ्कः ।

पूर्वाङ्के अङ्कावतारेणैव सूचितस्य प्रकरणनायकस्य प्रवेशः । तथा चोक्तम् । 'प्रवेशश्चूलिका चैव तथा विष्कम्भकोपरः । अङ्कावतारोऽङ्कमुखमथो (थो) पक्षेपपञ्चकम् ' इति । प्रवेशयतीति प्रवेशः । पचाद्यच् । प्रवेशको ण्वुलन्त उच्यते । अधमपात्रप्रयोज्यः प्रवेशकः । तदुक्तम् । ' भृत्यवर्गकथाबद्ध कर्तव्यस्तु प्रवेशकः । अन्तर्जवनिकासंस्थैस्तथा मागधवन्दिभिः ॥ अर्थोपक्षेपणं यत्र क्रियते सा हि चूलिका । 'विष्कम्भस्तु द्विधा सोयं शुद्धः संकीर्ण एव च ॥ शुद्धो मध्यमपात्रेण संकीर्णो मध्यमाधमैः' इति । (P. 216, L. 4) अपाहृतं निरस्तम् । अनभिनन्दितमिति यावत् ॥१॥ बलाकशब्दः पुलिङ्गोप्येषां संमतः । खं आकाशम् ॥ २ ॥ निपक्कं द्रावितम् ॥४॥ प्रडीनैरिति कर्मणि क्तः (?)। ध्याविद्धैर्भ्रान्तैः । चक्रं समूहः । पत्रस्य छेदः खण्डनं विचलं (?) यत्र चित्रे तत्पत्रछेद्यं चित्रम् । तदिव गगनं शोभते ॥५॥ घृतपाण्डुचन्दनसदृशं नष्टचन्द्रार्कत्वात् । धा इवार्थे । शिखी मयूरः । वनादिति ल्यब्लोपे कर्मणि पञ्चमी । वनं प्राप्येत्यर्थः ॥६॥ (P. 219, L. 31) अणेकहा सिणेहाणुसारं भणिअ अनेकधा स्नेहानुसारं भणित्वा । पाठान्तरेणैव (?) कथा । कथं हारितमलंकारभाण्डमित्यादिका । नैव कथानुसारः कृतोस्या रत्नावल्या भाव (?) इत्यादिकः । मल्लको भाजनविशेषः । तन्मा तादृक् । यद्भोजनाद्यर्थमपि न तथा भणितोहम् । यद्भुक्तपीतस्य चौरैरेवापहृतस्यास्प_ह_स्य । (P. 222, L. 58) यत्सपीडनद्दत्तसंज्ञया पदान्तापवारितं मुखं कृत्वा । गणिका हस्ती कायस्थो भिक्षुः चाटो (टो) क्षुद्रविषयभोक्ता । रासभो गर्दभः ।(P. 225, L. 83) अवेध माणहेति । अवेत अवगच्छत मानधा इत्यर्थः ॥ अधाजभेति । उपेन्द्रवज्रया श्लोकः । 'यथा यथा वर्षत्यभ्रखण्डं तथा तथा तिम्यति आर्द्रीभवति पृष्ठचर्म । यथा यथा लगति शीतवातस्तथा तथा वेपते मे हृदयम्' ॥१०॥ वंशं वादयामीति । उपजातिविशेषः । पादत्रयं जगतीजात्या । चतुर्थः पादः शालिन्या । 'वंशं वादयामि सप्तच्छिद्रं सुशब्दं वीणां वादयामि सप्ततन्त्रीं नदन्तीम् । गीतं गायामि गर्दभस्यानुरूपं को मे तुल्यस्तुम्बुरुर्नारदो वा' ॥ ११ ॥ (P. 226, L. 98) अस्य बहु-

---

१ प्रवेशकः F. २ 'वि येषां' F. ३ निरतं E F G.

कस्य संज्ञां ददामि। कापित्थं फलविशेषः। वृद्धविट्योद्दुं यासु इति यायस(?)। (Erased with the marks = &c. A)। (P. 229, L. 123) इन्द्रमहकामुकः काकः। 'इन्द्रमह काकपोदओ विअ' इति पाठो व्यक्तार्थ एव। पण्हं प्रश्नम्। मुण्डे मस्तके। गोडुं पादम्॥ (P. 235, L. 184) अपश्चेति। एपा वसन्तसेनेति सन्निकर्षेण। लज्जाप्रणयिनीत्यत्र संधायचामित्यादिनाकारलोपः ॥१२॥ कण्ठं मुञ्चतीति। 'कण्ठो गले गलंस्थाने' इति कोशः। लावण्ययोगवान् पूर्वं कण्ठं मुञ्चतीत्युत्प्रेक्षा (?) ॥१४॥ मूढे इति वसन्तसेनायाः साक्षेपसंबोधनम्। पयोधरो मेघः, स्तनौ च ॥१५॥ (P. 237, L. 209) अयमपर इति शत्रोः पुनर्मध्य इत्यर्थात्। करसमूहं अंशु-राजग्राह्यभागौ ॥१७॥ प्रोषितभर्तृशब्दो 'न नित्यः समासान्त इति' नं भूत (?) श्चेति कन्॥१८॥ कक्षा मध्यबन्धनम्। गां भूमिम्॥ २१॥ येष्पाङ्कुराः संलग्नशरतुल्याः ॥२२॥ मेचकाः श्यामाः। गगनं जलरूपेण द्रवीभूतं पतति ॥२५॥ त्रिदशपतिशरास्य वज्रस्य। रतिप्रसक्ता संभोगेन प्रसक्ता। प्रियेण काङ्क्षितायाः। (P. 242, L. 268) यद्वदिति। हे शक्र यथा अहल्याया अप्रातिदुःखेन गौतमोऽस्मीत्यसत्यं ब्रूपे। हे निरपेक्ष परपीडानभिज्ञ तन्ममापि दुःखं जानीहीत्यर्थात्। ततः किं कर्तुमुचितमित्याह। निवार्यतामिति। प्रियभवनगमनं प्रति विरोधकत्वादित्याशयः ॥३०॥ आटोपो दम्भः। कूटं माया। कपटं छद्म। अनृतं मृषाभाषणम्। निह्नवप्राकट्यभेदात्कूटकपटयोर्भेदः। एतेषां जन्मभूमेः। वेद्यापणो वेद्याव्यवहारः। व्यञ्जकेत्यर्थः (?)। दाक्षिण्यपण्यप्रधानम्। निष्क्रयो मूल्यम्॥३६॥ (P. 247, L. 315) अपि पारयिष्यामि। आआविओ आचार्य उपदेष्टा। प्रेष्यतां भुज्यताम्। किं तु स एव व्याजो विडम्बनास्माकं प्रस्तुत आरब्धा ॥३९॥ अथवा सत्यमेवेदम्। अथवेति प्रकरणात्प्रतीयते। बम्हणेन ब्राह्मणेन। यद्दृष्टेति। यतः यस्माद् दृष्टपूर्वस्य जनस्य संगमेन उत्तरलतया वर्तमानस्वदैन्यविस्मृतानां विस्मरणवतां पुंसाम्। मत्संबन्धिनी सालचेपिका (Erased A)। (P. 255,) L. 397 तुलयितुमिति। लुब्धालुब्धजिज्ञासया। श(व)हुमूल्याया रत्नावल्या अल्पमूल्यसुवर्णभाण्डस्य कृते यो-

---

१ कुकुरः B C D. २ ° ना एकार° BC. ३ साक्षेपं E F G. ४ पुनरमध्य E F G. ५ नहतश्चेति E G. ६ वाष्पा° F. ७ आआविविओ B C D; आआरिओ E F G. ८ ब्राम्हणेन G. ९ स्नानचोलिका F; चेलिका Corr. शाटिका G. १० °मूल्यस्य E F.

गात् । (P. 257, L. 418) वर्णकः विलेपनम् ॥४८॥ अस्माद्विधदुर्लभया। दरिद्रस्य वेदयाचातिसंभवात् ॥ ४८ ॥ स्तम्भेष्वित्यादि । प्रंदतीछन्दसा । वितानं चन्द्रातपः ॥ ५० ॥ विद्युदित्यार्या । अनया च वेतालादिभयानकरूपवर्णनम् ॥५१॥ संगीतवीणा इव धाराः ॥५२॥

[इति] दुर्दिनो नाम [पञ्चमोऽङ्कः] ॥ ५ ॥

---

१ प्रभृति ° Γ. २ नाम पञ्चमोऽङ्कः Γ G.

षष्ठोऽङ्कः ।

(P. 265, L. 14) जोएहि योजय । अपयत्तं अपर्याप्तम् । यदृच्छासंबन्धि (?) । (P. 270, L. 56) एतेन मृच्छकटेन प्रातिवेशिकगृहपतिदारकसंबन्धिन्या सुवर्णशकटिकया क्रीडितम् । तेन प्रतिवेशिगृहपतिदारकेण । (P. 271, L. 66) तव पितुर्गुणनिर्जिता दासी । अलिअं अलीकम् । असत्यमिति यावत् । वालहस्ताभ्यां सुवर्णपूर्णां शकटिकां दारकं च स्वयं गृहीत्वा निष्क्रान्ता । उद्घाटितं पक्षद्वारकम् । (P. 273, L. 88) ही ही इत्यकस्मात्स्मरणविपर्ययेण । जोणत्थलके यानास्तरणकम् । णस्साकडुआ नासिकारज्या दुःसहाः । अतोऽतिक्रमः संभाव्यते । 'णस्साकडुआ' इत्यपि पाठः । तत्र नस्याकटुका इत्यर्थः । बइल्ला बलीवर्दाः । (P. 275, L. 104) धूतं (धूर्तं) पलायित इव द्यूतकरः । सभिकामिव मां दृष्ट्वा प्रच्छादितशरीरः । एतेनार्यकस्य पलायनमुपक्षिप्तम् । गामेल्लुआ ग्राम्याः । चक्कपरिवट्टिअं चक्रपरिवृत्तिम् । शूले शूरः । एआई तवस्सी एकाकी वराकः । एशो आअदे इति । चक्रपरिवृत्तिदानार्थम् । एतेन शकारस्य कौकनेकमुक्तम् (?) । अतोऽपि च शकारलाघवमुक्तमित्यवधेयम् । (P. 278, L. 125) आलिके अ(आ)रयत् । संभारमित्यर्थः । मत्वर्थीयः । (L. 127) गोणा गावः । न सकलानि यानि पदानि मन्थानि (?) । एत्रं प्रयहणादि । गुम्भट्टाणेसु । लेपो जीमूतरथस्थाने (?) । परिब्भट्ठो बन्धनभेदादपगतः । ता गेण्हध ततो धारयत । व्यसनं महा(?)र्णवम् । संघाताजप्यत्वेनं (?) संबन्धेन ॥ १ ॥ गम्यो नृपः । सर्वेषां सेव्यो हि राजेत्यर्थः ॥२॥ सुघुंत्तं सुव्यक्तम् (Erased A) । (P. 282, L. 176). जय जयमान च(ध?)न्दनक मङ्गलक पुंप्योटक मुखाः ॥ किं अच्छधेत्यादि । गाथा । 'किं तिष्ठत विश्वस्ता योऽसौ गोपालदारको बद्धः । भित्वा समं व्रजति नरपतिहृदयं च बन्धनं चापि' ॥ ५ ॥ पुरत्थिमे पूर्वस्मिन् । वीरक-विशल्य-भीमाङ्गद-दण्डकाल-दण्डशूर-प्रमुखाः । आअच्छधे-

---

१ अपर्यत्तं B E F G. २ एत्तुम्यशकटेन B C D; एतेन बालकेन E F G. ३ गृहपतिना B C D. ४ जाणत्थलकं E F. ५ °कडुआ E F G. ६ द्रुत E F G. ७ कातरत्वमुक्तम् E F G. ८ समार इत्यर्थः B C. ९ गन्थानि E. गच्छामि F G. १० ट्ठाणेसु° F G. ११ लीपोजीमूतरथस्थने: E. °रथस्थाने F G. १२ महार्णवः E F G. १३ सुवत्तम् E F G. १४ °पुप्पोट्टक° E F G. १५ मुख्याः E F.

ति । गाथापञ्चकम् । ‘ आगच्छत विश्वस्तास्त्वरितं यतत लघुं कुरत । लक्ष्मीर्येन न राज्ञः प्रभवति गोत्रान्तरं गन्तुम् ’ ॥६॥ ‘उद्यानेषु सभासु च मार्गे नगर्यां आपणे घोषे । तत्तद्योजयत त्वरिता शङ्का वा जायते यत्र’ ॥ ७॥ ‘अरे रे चीरक किं किं दर्शयसि ब्रवीहि (ब्रूहि!) तावद्विश्वस्तम् । मोचयित्वा बन्धनकं कोसौ गोपालकं हरति’ ॥८॥ ‘कस्याष्टमो दिनकरः कस्य चतुर्थश्च वर्त्तते चन्द्रः । षष्ठश्च भार्गवग्रहो भूमिसुतः पञ्चमः कस्य’ ॥९॥ ‘भण कस्य जन्मषष्ठो जीवो नवमस्तथैव सूरसुतः । जीवति चन्दनके कोसौ गोपालकं हरति’ ॥१०॥ ‘हक्त्रासौ चाष्टमस्थे भवन्ति(ति)र्बुवच(द) ना अद्यापि चलिते (न स्वापि वनिता’) इत्यष्टमरविफलम् ॥ ‘चतुर्थेविश्वासः शिशुलिन (खरिणि) भुजङ्गेन सदृशः’ । इति [चतुर्थ] चन्द्रफलम् ॥ ‘षष्ठो भृगुः परिभवस (om.) रोग [ता] पदः’ ॥ [इति षष्ठभार्गवफलम्] । ‘विप(रिपु)मदकोपभयानि पञ्चमे तनयकृताश्च शुचो महीसुते । क्षिद्यु(ति)रपि नांद्य(स्य)भवेच्चिरं (चिरं भवेत्) स्थिरत शिरसि कपेरिव मालती कृता’ ॥ [इति पञ्चममङ्गलफलम] जीवे जन्मन्यपद्य(ग)तधनाः (नधीः) स्थानभ्रंशो (भ्रष्टो) बहुकलहया[यु]तः ॥ [इति जन्मस्थगुरुफलम्] ॥ नं सखि(खी)वदनं तिलकोज्ज्वलं नं घच(चय)नं शिखिकोकिलतो(ना)दितम् । हरिणप्लुतसारस (शावयि) चित्रितं वि (रि) पुण (ग)ते मनसः सु(सु)खदं गुरौ’॥ षष्ठजीवफलम् । ‘गच्छत्यध्वानं सप्तमे धा (चा)ष्टमे धा(च) हीनः स्त्रीपुत्रैः सूर्यजे दीनचेष्टः । तद्वद्धर्मस्थे वैरक(ह)द्रोगबल्या (बन्धे)ध(र्थ)मौस्तु(प्यु)च्छिद्येत (om.) द्वैर्यदधी (धेऽघदेवी) क्रियाभ्यः (चः) ’। इति नवमशनैश्चरफलम् ॥ [बृहत्संहिता अ० १०४ श्लो० ६-४४] भट चन्दनकेति संबोधनम् । अवहरइ इत्यादि । गाथा। ‘अव(प)हरति कोपि त्वरितं चन्दनक शपे तव हृदयेन । यथार्धोदितदिनकरे गोपालदारकः खण्डितः’ ॥११॥ उहारिओ इत्यादि । गाथा। ‘उद्घाटितं प्रवहणं व्रजाति मध्येन राजमार्गस्य। एवं तावद्विचारयत कस्य कुत्र वा प्रवासितं प्रवहणमिति’ ॥१२॥ यच्छ-

१ लघु° B C. २ नगर्यां E F G. ३ त्वरिताः B F. ४ कदर्थयसि E F G. ५ गुरुषनसु E F G. ६ मदभूरुर्भ° E F G. ७ अथ Om. F G ८ स्थिरा E F G. ९ न यतीयस्न E F G.

न्दसमिति यथाच्छन्दं यथेष्टमित्यर्थः । (Erased A) (P. 289, L. 225) को तमित्यादि। गाथाद्वयम्। 'कस्त्वं गुणारविन्दं शीलमृगाङ्कं जनो न जानाति। आपन्नदुःखस्य मोक्षो यतस्त्वं चतुःसागरसारकं रत्नम्' ॥१३॥ 'द्वावेव पूजनीयाविह नगर्यां तिलकभूताश्च (भूतौ च)। आर्या वसन्तसेना धर्मनिधिश्चारुदत्तश्च' ॥१४॥ जोनामीति। गाथा। 'जानामि चारुदत्तं वसन्तसेनां च जानामि। प्राप्ते च राजकार्ये पितरमप्यहं न जानामि' ॥ प्राप्ते चेति चकारः पुनरर्थे ॥ १५ ॥ (P. 290, L. 236) तंत्तिलश्चिन्तापरः। राज्ञा पालकनाम्ना। व्यायच्छतः परपरिभवं कुर्वतः ॥१७॥ पत्तरहो पत्ररथः पक्षी। शाकुनिकस्य पक्षिणां हन्तुः। त्वयमिमित्तजस्य चन्दनकस्य सापराधस्य चारभत्तेन कृता (?)। यदाह (P. 292, L. 259) प्राणप्रदस्येति ॥ भीदाभयेति। गाथा। 'भीताभयप्रदानं ददतः परोपकाररसिकस्य। यदि भवति भवतु नाशस्तथापि खलु लोके गुण एव' ॥ १९ ॥ संभमेत्यादि। गाथा। 'संभ्रमघर्घरकण्ठो यत्त्वं जातोसि यत्त्वया भणितम्। दृष्टो मयेह आर्यः पुनरपि वसन्तसेनेति'॥२०॥ खस-खत्ति-कड-कडट्ठोविल-कर्णाट-कर्ण-प्रावरण-द्राविड-चोल-चीन-बर्बर-खिराट-वाल्हीक-लाट-खेर-खान-मुख-मधुघात-प्रभृतीनाम्॥ (P. 296, L. 296) जाणन्तो वीत्यादि। गाथा। 'आनन्नपि खलु जातिं भणामि तव च न शीलविभवेन। तिष्ठतु ममैव मनसि किं च कपित्थेन भग्नेन'॥२१॥ संज्ञां ददातीति जात्युचितक्रियाभिनयः॥ (L. 302) सिण्णेत्यादि। गाथा। 'शीर्णशिलातलहस्तः पुरुषाणां कूर्चग्रन्थिसंस्थापनः। कर्तरीव्यापृतहस्तस्त्वमपि सेनापतिर्जातः' ॥ २२ ॥ जोदी तुज्झ विसुद्धेति। गाथा। 'जातिस्तव विशुद्धा माता भेरी पितापि ते पटहः। दुर्मुख करटकभ्राता त्वमपि सेनापतिर्जातः' ॥ २३ ॥ करटको वाद्यविशेषः॥ (P. 300, L. 337) एत्थ इत्यादि। गाथा। 'अत्र मया विज्ञप्ता परिज्ञापिता। चन्दनकं च स्मरिष्यसि। न भणाम्येष लुब्धः स्नेहस्य वशेन

१ शीतभृ° E F G. २ भूतौ च E F G. ३ जाणामीति° E F G. ४ सुजानामि B C. ५ तंतिलः E F G. ६ त्वयमित्तजस्य E F G. ७ खत्तिखड F. ८ कलट्ठो E F G. ९ खेरखान F G. १० कच °E F G. ११ जाई तुज्झ° E F G. १२ भेरी E F G. १३ दुर्मुख E F G. १४ स्मरिष्यति E F G.

भ्रमः'॥२५॥ तथा यदीत्यादि। राज्यप्राप्तिरूपः ॥२६॥ अभयमित्याद्यार्या। 'अभयं तव ददातु हरो विष्णुर्ब्रह्मा रविश्च चन्द्रश्च। हत्वा शत्रुपक्षं शुम्भनिशुम्भौ यथा देवी' ॥२७॥ चिरोद्दिष्टो चिरोधितः। पुत्रभ्रातृप्रभृतिभिः सहितः। तमार्यकमेव॥

[इति] प्रवहणविपर्यासो नाम षष्ठः (षष्ठोऽङ्कः)॥६॥

---

१ हीरेव E F G.

सप्तमोङ्कः।

शुल्कं राजदेयम् ॥१॥ असत्कारमिति। अकृत्रिमं स्वभावत एवेत्यर्थः। (P. 303, L. 16) कर्मान्तो राजादीनां नियोगविशेषः। तत्संबन्धिनि धर्मे त्यक्तकाष्ठानि तैः प्रतिरुद्धगमनः ॥ २ ॥ सावशेषः किंचिदवशिष्टः। कोकिलपक्षे नरपतिपुरुषाः शाकुनिकाः। सनिगड इव सनिगडः याल्यामन्दगमनः। यानेधिरूढोनवस्थितः। काकश्रीरक्षितकोकिल उपमानम् ॥ ३ ॥ तस्य चारुदत्तस्य महात्मनो गुणैः। तत्प्रयहणस्यस्य चन्दनकेन रक्षितत्वात् ॥ ४ ॥ मा कुप्य मा क्रोधं कुरु। गोड्डौ पादौ। अलघुर्मन्दः। (P. 308, L. 80) क्षेमेणेत्यादौ चारुदत्तार्यकयोरुत्तरोत्तरेणाष्टखण्डः श्लोकः ॥ ७ ॥ पालके राजनि रक्षक पय यां। रक्षणे महानभिनिवेश इत्यर्थः। श्रमणको भिक्षुः। अशकुनपरम्परा च चारुदत्तवसन्तसेनयोरनिष्टस्याग्रे भविष्यतः सूचनाय ॥

[इति] आर्यकापवाहनो नाम सप्तमः (मोङ्कः) ॥ ७ ॥

---

१ °दवशेषः E F G. २ गोडा E F G. २ इत्यार्यक° E.

अष्टमोऽङ्कः ।

(P. 311, L. 6) पञ्चजनेत्यादि । वैतालीछन्दसा द्वयम् । पञ्चेति । जणसंयोगात्पञ्चेति पञ्चशब्दो गुरुः । छन्दोनुरोधात् । पञ्चजनेति णकारः (?) । अवलेक्केति केवलः ककारः पकारश्च लघुः । अवसंवीत्यत्र सकारो न प्रविष्टः । अन्यथा अवस्संदोति स्यात् । शे णले इत्येकारद्वयेन्यतरो न गाहतीत्यत्र 'गा' इत्याकारस्य गुरुत्वम् । पञ्चजनाः पञ्चेन्द्रियाणि । इ-स्तिअ अविद्याम् । गाम शरीरम् । लंखिस्सदे रक्षितः । दुष्ट(ष्य?)त्वाविक-तिपातात् । चाण्डालोहंकारः । अबलोसहायः । अथवेन्द्रियादिविनाशात् । अवश्यं स नरः स्वर्गं गाहते ॥ २ ॥ 'शिरो मुंण्डितं तुंण्डं मुंण्डितं चित्तं न मुंण्डितं न संयत्तीकृतम् । किं मुंण्डितं यस्य पुनश्चित्तं मुंण्डितं सुष्ठु साधु शिरस्तस्य मुण्डितम्' ॥ ३ ॥ (P. 311, L. 8) संयमधेति । गाथा । क्वचिद् दृश्यते । 'संयच्छत निजकमुदरं नित्यं जागृत ध्यानपटहेन । विषमा इन्द्रियचौरा हरन्ति चिरसंचितं धर्मम्' ॥ १ ॥ लंट्ठिअशालकाहे-ति । राष्ट्रियश्यालकत्वेनै च पुनः संयोगः प्रकर्षख्यापनार्थः । अपूपौ द्वाविति वा न पुनरुक्त्ये(?) । ही अविद् माणहे इति विस्मयंखेदे । ना-सिकां भित्वापवाहयति । तत्कुत्राहमशरणः शरणं गमिष्यामीति । (P. 313, L. 23) आपानकं पानगोष्ठी । पिबन्त्यस्मिन्नित्यधिकरणे ल्युट् । रक्तमूलकस्य शीर्षमिव मध्यमा किं पत्रलकभागमपनीय (?) मूलकमुपदर्शीकुर्वन्ति ॥ आनिर्जितमनात्मसात्कृतम् ॥४॥ णीविदे नापितः । सद्युपासको दृष्ट इत्याशयः । शलावकश्चार्वाकः । कोष्ठकमिष्टकादिर-चितम् ॥ (P. 316, L. 48) यत्र तावत्कुकु(कु)राः शृगाला जलं पिबन्ति । इगे वि अहमपि । त्वमपि पुराणकुलित्थयूषसवर्णान्युग्रगन्धीनि चीवरा-णि प्रक्षालयसि । एकप्रहारवन्तं करोमि । एकप्रहारेण मारणोत्कावयं प्रयोगः ॥ अद्यापीति । गौरी ललाटे शोभा भवति । विरतस्य आत्मति-

१ 'संयमधेति...धर्मम्' before पञ्चजणे E F G. २ वैतालीय° F. ३ °वीति E F G. ४ ऽन्तः E F G. ५ इत्तिआ आविय E F G. ६ गामः B C. ७ लक्खिदो E F G. ८ ख-ण्डितम् B C. ९ om. BC. १० °मखण्डितम् BC. ११ लट्टिअ E F G. १२ न om. E F G. १३ वा om. E. १४ पुनरुक्तम् B C D E F G. १५ °मशरणं E F G. १६ भागमनीय E F G. १७ णाविदे E F G. १८ आत्मनि E F G.

स्वरूपगतिः (?)। किणः संघर्षजः। वर्णान्तरं धत्तकषायीकरणं न शोलितम्। यस्मान्तः स्कन्धे न तिष्ठते। नपुंसकत्वं चिन्त्यम् (?)। निभृतमवकाशो यस्य तत्। संकोचितप्रदेशमित्यर्थः। पटस्योच्छ्रयो विशालता। तस्माद्दुःखम् ॥५॥ जातमात्र एव न प्रव्राजितः। तपस्विना वराकेण। हलक्केन हृदयेन। न गतस्तर्हि न गमिष्यतीत्यर्थः। पुत्रक हृदय द्वे(·द्वे?)यं अद्यस्त्वं (?) भट्टारकं दर्उतिटिति नम इति प्रस्तावात् (?)। विशेयमर्थं (?)। (P. 319, L. 81) काइलं पङ्कविलम्। कलुषमिति यावत्। विपर्यस्तं लोकविरुद्धम् ॥ ६ ॥ बहुकुसुमेत्यादि। पुष्पिताग्राच्छन्दः। रुक्खा वृक्षाः। ललन्ति विहरन्ति ॥ ८ ॥ स्त्रीभिरित्यार्या ॥ ९ ॥ बुभुक्षितो न शक्यते पादाभ्यां गन्तुम्। (P. 322, L. 118)। णहमज्झेत्यादि। गाथा। 'नभोमध्यगतः सूर्यो दुःप्रेक्षः कुपितवानरसदृशः। भूमिर्दृढसंतप्ता हतपुत्रशतेव गान्धारी ॥' गान्धारी दुर्योधनादिपुत्रशतमाता ॥१०॥ शिलशीत्यादि। मालिन्या श्लोकः। 'शिरसि मम निलीनो भाव सूर्यस्य पादः शकुनिखगापि(वि)हङ्गा वृक्षशाखासु लीनाः। नरपुरुषमनुष्या उष्णदीर्घं श्वसन्तो गृहशरणनिषण्णा आतपं प्रेरयन्ति' ॥१२॥ हिङ्गुज्जेत्यादि। उपजातिछन्दसा। 'हिङ्गूज्ज्वलौ जीरकभद्रमुस्तकौ वचाया ग्रन्थिः सगुडा च शुण्ठी। एषा मया सेविता गन्धयुक्तिः कथं नाहं मधुरस्वर' इति ॥१३॥ 'हिङ्गूज्ज्वलं दत्तमरीचचूर्णं व्याघारितं तैलघृतैर्मिश्रम्। भुक्तं मया पारभृतीयं मांसं कथं नाहं मधुरस्वर' इति ॥१४॥ पलिपतितस्तहेणोधिकमांसेन सह मया भुक्तं ततः कथं न मधुरस्वरोहम्। धनद्व्यः कर्मणि यत् तः(?)। (P. 325, L. 156) किं न प्रेक्षते भावः। वृद्धसूकर इव। घुरुघुरेत्यव्यक्तशब्दानुकरणम्। अव्यक्तं शब्दं कुर्वाणो लक्ष्यते। पंगालखण्डेण प्राकारखण्डपथेनैव प्रवेशय। दैवगत्या तु न भग्नं प्रवहणमित्याह। कथं न भग्न इति। ण छिण्णा लज्जू ण मला गोणा इति एकत्वे शकारोक्तत्वात्क्रमणम्। मम गुरुर्गुरुरिति। अतिमान्यत्वपरम्। एवं त्वं प्रेक्षसे। सादरं महत्तरत्वा (?)। पुलकालिलोए पुष्पतणीयः(?)। पुष्करिणी। एकार्यन्वयपयच्छनीय इत्यनेन गुरुत्वमेव द्रढयति इति

१ किणं E F G. २ हलक्केण E F G. ३ हदयं दयं E F G. ४ कं हटिति F G. ; के हटिति E. ५ विशेषमर्थः E F G. ६ ता किं न पेक्षते E. तत् किं F G. ७ पागाल° F G. ८ पुलकुलगीए पुरस्करणीक E F G. ९ एकार्थेस्ते छपनीय E.

प्राचीनटीका(?)। त्वं तावत्प्रवहणमग्रत आरोह। (P. 329, L. 189) अथवा तिष्ठ त्वम्। तव पित्र्यं प्रवहणम्। अहं प्रवहणस्वामी। अग्रतः प्रवहणमधिरोहामि। यद्यप्यहमेवं ब्रवीमि तथापि तवैष भावारोधिरोह भट्टारक इति भणितुम्। प्रवहणे राक्षसी चौरो वा प्रतिवसति। मूशे पञ्जे इति विपरीतोक्तिः शकारवाक्यत्वात्। वुड्ढचेडे निश्चितथोतः। वृद्धश्चोत्प्रेपांम्ह इत्यावाचकः। अकारणादिति पूर्वटीका(?)। कथं शृगाला उड्डीयन्ते। वायसा धावन्ति। तद्यावद्द्वावोक्षिभ्यां भक्ष्यते दन्तैः प्रेक्ष(क्ष्य)ते। शकारवाक्यत्वाद्विपरीतोक्तिः। तावदहं पलाये। [अ]वनतेत्यादि। पुष्पिताग्रा। प्रेयाम इति लोटो मस(?)। गौरवमात्मनि बहुमानः ॥१५॥ अन्यथा यापन्यात्(?)। लाघवनायाति कातरं विदुःखं काकादने भीरुः (?)। वेशाभावेन ॥१७॥ नाम्पश इति म्यन्ताव्। कर्मणि लकारः। मोक्षयति(?)। (P. 334, L. 241) भक्खिदे भक्षितः। विपरीतोक्तिः पूर्ववत्। अथवेत्यतलस्योक्तिः। शृगाला उड्डीयन्तीत्यादि चतुष्टयमपक्रमम्। देवदार्णं यंभणार्णं अग्गादो चलणेण गच्छामि। नहि नहि इति न्यायविरुद्धम्। तेन हि अपूर्वा श्रीः समासादिता। लोशाविदा रोपिता। हे अन्तिके अत्तिके॥ एसे पडामि इत्यादि। वसन्ततिलकम्। 'एष पतामि चरणयोः विशालनेत्रे हस्ताञ्जलिं दशनखे तव शुद्धदन्ति। यत्तव मयापकृतं मदनातुरेण तत्क्षमस्वेदानीं वरगात्रि तवास्मि दासः' ॥१८॥ जे चुम्बिदे इत्युपजात्यौ। 'ये चुम्बिता मातृकाभिर्गतौ ■ देवानामपि ये प्रमाणम् (प्रणामम्)। ते पातिताः पादतलेन मुण्डा वने शृगालेन यथा मृतवक्राः' ॥ मातृका इति स्वार्थे कः। मुण्डा इति बहुवचनमप्यनर्थकम् ॥१९॥ एदेहिं इत्यादि। वसन्ततिलकच्छन्दसा। सावेन्दोः पाक्षिकगुरुत्वादेदेहिं इत्येहिमित्यनयोर्लघुत्वम्। 'एताभ्यां तव दशनखोत्पलमण्डलाभ्यां हस्ताभ्यां चाटुशतताडनलम्पटाभ्याम्। कर्षयामि। हे त्वाम्। वरतनु मम(corr. निज A) यानकात्केशेषु वालिदयितामिव यथा केशेषु

१ चोरो वा E F G. २ प्रेक्ष्यते E F G ३ पलायिष्ये E. ४ अवनतेत्यादि E. ५ प्रयामे F G ६ लोटो F G ७ वेशभावेन G. ८ देवताना ब्राह्मणानामप्रतश्चलनेन E F G ९ लोशाद्दा E F G. १० एशे E F G ११ °जातिः E F G. १२ चुम्बिता E F G. १३ गतेन देवानामपि F G. १४ प्रमाणम् E F G १५ गुरुत्वम् E F G.

जटायुराकृष्टवान्। पाठान्तरे हनूमानित्यर्थः। व्याहृतोपमं चेदम् ॥२०॥ योसौ वञ्चनावमानेन तदा रोषाग्निः संधुक्षितः सोद्य एतस्याः पादप्रहारेणानेन प्रज्वलितः। ततः सांप्रतं मारयाम्येनाम् ॥ (P. 339, L.301) यदीच्छसे इत्यादि। उपजातिच्छन्दसा। 'यदीच्छसि लम्बदशाविशालं प्रावारकं प्रच्छदं सूत्रशतैर्ग्रथितम्। मत्स्यं च खादितुं तथा तुष्टिं कर्तुम्। चुहू चुहू चुक्कु चुहू चुहुत्ति इत्यनुकरणम् ॥ २२॥' निक्षिकेन्योन्यार्थावेतौ(?)। अचेशसदृशेति। अचेट्यापाटकोचितं कृत्तिमम् (?)। विविक्ते विजने। पटान्तापवारितां कृत्वा। अपध्वस्तो धिक्कृतः। (P. 342, L. 323) खण्डुआइं बाहुवलय(वि)शेषान्। पंहिलिस्सं परिधास्ये। पीढके पीठम्। उंवाविसिस्सं उपवेक्ष्यामि। तंबहिहिसिधोष्टासि (?)। उच्छिष्टअं भोजनावशिष्टम्। प्रभवति मम भट्टारकः शरीरस्य न चारित्र्यस्य। परपिण्डभक्षको भूतः। पिट्टयतु ताडयतु मारयतु वा ॥ (P. 345, L.359) येणम्हीत्यादि। गाथा। 'येनास्मि गर्भदासो विनिर्मितो भागधेयदोषेण। अधिकं च न क्रीणि(क्रे)ष्यामि तेनाहमकार्यं परिहरामि ॥ २५॥' कस्स भाआमि कस्य(स्मात्)बिभेमि। अपि तु न कस्यापीत्यर्थः। ओवलिके अपवरके। गृहविशेष इत्यर्थः। परिकथं का नु इति प्रसिद्धम्(?) ॥ सव्वकालमित्याद्यर्थस्तु। 'सर्वकालं मया पुष्टो मांसेन च घृतेन च। अद्य कार्ये समुत्पन्ने जातो मे वैरिकः कथम्' ॥ वैरिको वैरी। स्वार्थे कः ॥ २८॥ लब्धो मयोपायः। वृत्ता वृद्धखोडेन। शण्णा उपदेशः। एदं विदम्। भाव यत्त्वं मया भणितः सर्वः समस्त(?)। कथमहं एवं बृहतो मल्लकप्रमाणात्। समुद्रप्रमाणादिति वक्तव्ये मो (मौ)र्ख्यान्मल्लकप्रमाणतया कुलमुपमिनोति। मल्लिका पत्रपुटिका तया कुलस्य महत्त्वं मौर्ख्यादुपमिनोतीति प्राचीनटीका। जातोकार्यं करोमि। एवमेतदङ्गीकारयितुं मया भणितम्। णासेण न्यासेन नासेन (superfluous) विनाशेन च। अथ कपटकापटिको ब्राह्मणः वृद्धपोढः कदाचिदपवारितस्तिष्ठति। शृगालः ॥ (P. 351, L. 418) सुवण्णकमित्युपजातिः। 'सुवर्णकं ददामि, प्रियं वदामि, पतामि शीर्षेण सवेष्टनेन सोष्णीषेण। तेन नूनं वेदानी इति प्रसिद्धम् (?)। (written

१ मोत्त च F G. २ चुक्कति चुहु चुहु कृत्वा E F G. ३ पहिलिस्सं E F G. ४ पीढकं पीठम् E F G. ५ उविविसिस्सं E F G. ६ जेण E F G. ७ विहितो विनिर्मितो B C. ८ ओवलिए E F G. ९ परिकरं कप्पाण्ड इति° E F G.

and erased A) तथापि मां नेच्छसि शुद्धदन्ति किं सेवका कष्टमया मनुष्याः' ॥ ३१ ॥ खलचारितम् (?)। यत्नेन प्रतीकपाठो दृश्यते । तत्र इत्यादीत्यध्याहार्य इत्यादि श्लोकद्वयं पठतीत्यर्थः॥ खलचारितेति निकृष्टेति च संबोधनद्वयम्। पलाशपदेन राक्षसोप्यभिधीयते । गाले देती(न्ती) साक्षेपं वदन्ती इति देशीति चिरन्तनटीका ॥ किं शो शाके इति । शक्करीविशेषच्छन्दसा श्लोकः ॥ 'किमसौ वालिपुत्रो महेन्द्रो रम्भापुत्रः कालनेमिः सुबन्धुः । रुद्रो राजा द्रोणपुत्रो जटायुश्चाणक्यो वा धुन्धुपुत्रस्त्रिशङ्कुः' ॥ कालनेमिरसुरः। सुबन्धुः कविविशेषः। धुन्धुरसुरभेदः ॥३४॥ (P. 858, L. 451) अथ चैतेपि त्वां रक्षन्ति॥ चाणक्येनेत्याद्यर्थस्तु। 'चाणक्येन यथा सीता मारिता भारते युगे । भारतावच्छिन्ने समये । एवं त्वां मारयिष्यामि जटायुरिव द्रौपदी(दीं) ॥३५॥ ऊर्ध्वमुच्चैस्तराम् । शुमल स्मर । मल म्रियस्व॥ एदं दोशकलण्डिअमित्यादि ।शार्दूलेन श्लोकद्वयम् । 'एतां दोषकरण्डिकामविनयस्यावासभूतां खलां दुर्जनस्वभावाम् । रक्तां तस्य चारुदत्तस्य किलागतस्य रमणे संभोगनिमित्तं कालागतामागताम् । कालां कृष्णाम् । किमेष समुदाहरामि निजकं बाह्वोः शूरत्वम् । निश्वासापि म्रियते अम्बा सुमृता सीता यथा भारते' ॥३६॥ 'इच्छन्तं मां नेच्छसीति गणिका रोषेण मया मारिता शून्ये पुष्पकरण्डके इति सहसा पाशेनोत्त्रासिता । मया रोषेण मारिता [इति] विपर्यस्य योजना । सेयावश्चितः भ्राता मम पिता माता च सा द्रौपदी । पाठान्तरे तु प्रमांतः पतिः या सा (?) पश्यति नेदृशं व्यवसितं पुत्रस्य शूरत्वम् ॥३७॥ ता ततः । अपसृत्य तिष्ठामि । पाप इति वृक्षं संबोधयति । अनिमित्तमसंकुलम् । पिट्ठदो पृष्ठतः । दक्षिणदिग्गतत्वं मृतत्वमपि । (P. 358, L. 503) शपे मायस्यशीर्षमात्मीयाभ्यां पादाभ्याम् । संभ्रामय हृदयम् । एषा मया मारिता । यदि मम न प्रत्येषि पराक्रमे ततः प्रेक्षस्व राष्ट्रिक(य)स्यालस्य शूरत्वम् । उवरदे उपरतः । हे पाप हे पापसंकल्प ॥ [अत्थं शतमिति]। अर्थं शतं ददामि सुवर्णकं ते कार्षापणं ददामि सवोडिकं ते । षोडश विंशतिकपर्दका (कः?) गौडे प्रसिद्धः। तच्चतुष्टयं पणः। ते षोडश कार्षापणः । कहावण इत्येके । एष दोषस्थाने पराक्रमो मे साधारणो भवतु मनुष्याणाम्' ॥ (P. 362, L. 554) आउत्तस्स भगिनीपतेः ।

१ धुन्धुमारः E F G. २ न रक्षन्ति E F G. ३ द्रौपदीम् E F G. ४ शुमल E F G. ५ मरणे (?) G.

घ्यवहार(रं)विचारम्। निधनं गच्छात्विति(त्यमिति) ॥४०॥ चेटं प्रति घ्रूते यस्यां वेलायामलंकलेमीति अलंकरोमीति वक्तव्ये इति पुरातनटीका(?)। पासादवालग्गपडोलिआए । प्रासादो(दउ)परिगृहविशेष इति पश्चाद्व्याख्यातम् । (P. 364, L. 572) अत्तपालित्ताणे आत्मरक्षार्थम् । निगलपूरितं अतिगुरुबन्धनोत्तीरेयम्। एवं मन्त्रोभिरक्षितो भवति । प्रावारेण प्रच्छदपटेन। णामंकिदे नामाङ्कितः। वसन्तसेनाया इति शकारस्य घेति लिखिताक्षरः । शुक्खपण्णउडेण शुष्कपर्णपुटेन । तथा कृत्वा पूर्वोक्तेन स्थगितां कृत्वेत्यर्थः । अत्थदश अर्थस्येत्यर्थः [चारुदत्तेति] । 'चारुदत्तविनाशाय करोमि कपटं नवम् । नगर्यां विशुद्धायां पशुघातमिव दारुणम्'॥४४॥ अविदमादिके सभयविस्मये । नत्थिय नासाज्ज्वा बाधितः (?)। घदयेले एतयेरः ॥ एशे म्हि इत्यादि । गाथा । 'एषोहं त्वरितत्वरितं लङ्कानगर्यां गगने गच्छन् । भूमौ पाताले हनूमच्छिखरादिव महेन्द्रः' ॥ महेन्द्रशिखरादिव हनूमानिति वक्तव्ये शकारोक्तत्वाद्विपरीतम् । 'अअट्ट' इति पाठे अष्टकशिखरादित्यर्थः । व्याहतोपममिदं तावत् ॥४५॥ (P. 367, L. 597) तेथेति प्रसार्य । भवतु । धर्माक्षराणि । सग्गेण स्वर्गेण । यावत्तस्या वसन्तसेनायाः । द्यूतकराभ्यां सकाशाद्दशसुवर्णानां कृते निःक्रीतः । तदो पहुदि निःक्रयप्रभृति । तया क्रीतमात्मानमवगच्छामि ॥ वादादवेति । गाथा । 'वातातपेन तप्तानि चीवरतोयेन तिम्मितत्वमार्द्रत्वं प्राप्तानि । तिम्मिता इति भावप्रधानो निर्देशः। एतानि विस्तीर्णं प्रासं प्रसारितं यत्र (?) तानि मन्ये पत्राण्येव विजृम्भन्ते' ॥ ४६ ॥ (P. 368, L. 609) शुद्धेति । शुद्धं केवलं कटकादि न स्वभाव एवालंकरणं यत्र सः । विदिये द्वितीयः । शे ज्जेव्व स एव । से अस्याः । परं मनागिष्टम् । ओ(उ)लम्बिअ अवलम्ब्य । तत्र समाश्वस्तमना भूत्वा ।

[इति] मोडनो नामाष्टमः (मोङ्कः) ॥ ८ ॥

१ णासिच्छिय बाहिदे नासारज्जा विद्धः E F G. २ अट्टअ इति° E F G. ३ तथा कृत्वा प्र° E F G. ४ सग्गेण E F G. ५ दुदिये E F G. ६ वसन्तसेनामोटनो° E F G.

नवमोङ्कः ।

अधिकरणे न्यायविवादविषये नियुक्तत्वात्तदेषामस्ति । 'अत इनि ठना-विति' ठन् । अपवादो दोषवाच्येति यावत् (Erased A) ॥ (P. 373, L. 13) ह्लादेहमिति । प्रहर्षिणीछन्दसा । जलेहिं शुवदीहिं शुविहि-दपाहिं इत्यत्र सानुस्वाराणामप्यन्त्याक्षराणां लाघवम् । छन्दोनुरोधात् । 'स्नातोहं सलिलजलैः स्वच्छैः । पाठान्तरे 'पानीयैः' । नारीभिर्युवतीभिः स्त्रीभिः सह उद्याने उपवनकानने निषण्ण इति विपर्यस्य योजना । गन्धर्व इव सुविहितैरङ्गकैर्लक्षितः । 'गन्धव्वेहिं' इति पाठे तृतीया प्रथमार्थे । रूपकं च (?) । पौनरुक्त्यादि शकारोक्तत्वात् ॥१॥ खणेनेत्युपेन्द्रवज्रया' । हगे इत्यत्र एकारस्य लघुत्वम् ' । छन्दोनुरोधात् । एतच्छत्रकमुष्टिकं पा-घालबन्ध इत्येके (?) । 'क्षणेन ग्रन्थिः । पाठान्तरे 'घृष्टिका' । क्षणेन ग्रन्थिः क्षणजूलिका मे क्षणेन वालाः क्षणकुन्तला वा । क्षणेन मुक्ताः क्षणमूर्ध्व-चूडाः जनिकाज्यलिकयोर्विशेषः (?) । चित्रो विचित्रो । हगे अहम् । राजश्यालः । 'चित्ते ण चित्तो' इति पाठे चित्रं न चित्रं यतोहं राजश्याल इति व्याख्येयम् । राजश्यालत्वेन मयि सर्वं संभाव्यत इति भावः ॥२॥ (P. 374, L. 24) किमिणाचिट्ठिदं [कृपणचेष्टितम्] । आः क्रोधे । लाआणं राजानम् । आउत्तं भगिनीपतिम् । पुनर्भगिनीपतिमिति पुनरुक्तम् । अत्तिकां भगिनीं ज्येष्ठाम् । (P. 382, L. 95) युष्माकं सुखं ददामि न ददामि । शकारोक्तेर्व्याकुलता ॥ लाअशाशुलेत्यादि । गाथा । 'राज-श्वशुरो मम पिता राजा तातस्य भवति जामाता । राजश्यालकः खल्वहं ममापि भगिनीपती राजा' । एतेन यदुक्तं भवति तदाह । अपराद्धस्यापि न मे किमपि करिष्यति । क्रीडितुं रक्षितुम् । जीर्णेति विशेषणं विजनत्व-ख्यापनार्थम् । तत्र च प्रेक्षितुम् । तत्रेति करणाधिकरणत्वेन विवक्षित-त्वाचदित्येवार्थः (?) । तत्र दैवयोगेन पश्यामि म चेत्यर्थः । (P. 385, L. 126) म मयेति तस्य योध्यत्वेन व्यवहारपदम् । परिशून्यया ग्रीवया । बाहुपाशेन मारितेति शून्यैवाति (?) । अर्थनिमित्तमिति ज्ञातुम् । मना-

१ दोषभागिति E F G. २ जुवदीहिं E F G. ३ सुविहिद॰ E F G. ४ ॰न्ताक्षराणां F. ५ परिहृत॰ B C. ६ रचितैः B C. ७ छत्रकमुष्टिकाकालबन्ध इत्येके E F G. ८ जूलिका-शूलिकयोः E F G. ९ मे न E F G.

कथन्त्वमन्ये मां सूचयन्ति (?)। अनेनैव वसन्तसेना मारितेति सूचनाकारः । गुप्तेनापि उत्तराचरणेन ततोऽस्मै(त आत्मै)व विनाशितः । (P. 388, L. 153) मित्तघरअं मित्रगृहम् । प्रस्तावाच्चारुदत्तस्य गृहम् । अर्थो न पुनरधिकरणिकानामिति देश्यापतिरूपतया ज्ञानेन शिष्टानां लज्जाकरत्वादिति भावः । विनयदत्तस्य नप्ता । धनदत्तेति कायस्थसंबोधनम् । स्वैरं स्वच्छन्दम् । असंभ्रान्तं संभ्रमशून्यम् । अवस्थामीदृशीं दशाम् ॥८॥ मार्गगत आर्यकः ॥९॥ शास्त्र चास्त्र शब्दे त्यादिरात्मनेपदी । रेहादेरात्मनेपदानित्यत्वाच्च परस्मैपदम् । चरास्त्र शब्द इति तुदादिस्तालव्यान्तः । आत्मनेपदी (?) ॥१०॥ आर्द्रतमायां हि भुवि चरणस्खलनं युज्यते ॥१३॥ जृम्भितो दीर्घोत्मातोतिस्थल (?) । चिन्तासक्ते चिन्तामार्गे निमग्ना (corr. सक्ता A.) एव मन्त्रिणः सलिलानि यत्र । दूत आह्वायकः गतागतनियुक्तः । चीरश्च गृहपुरुषः । नागश्वेसतारकार्थे (?)। नाना बहुप्रकाराः शब्दं कुर्वन्तो ये कङ्कपक्षिणस्तै रचितं व्याप्तम् । अशुभसूचकत्वेन तेषां समवधानमुक्तम् । अधिपक्षे तु व्यक्तमेव । 'पक्ष' इति पाठे तेषां पक्षाणां रचितम् । नानाकमणिकया निर्मितभेदो यत्रेत्यर्थः । कङ्को मांसादः पक्षिविशेषः ॥१४॥ घोणा उन्नता यत्र घोणया वा उन्नतमुन्मुखम् । अपाङ्गो विशालो यत्र । एतेन नेत्रविशालत्वमुक्तम् ॥ १६ ॥ (P. 396, L. 253) प्रसक्त(क्तिः) प्रणयो रागानुबन्धः प्रीतिर्वेति । प्रीतिः स्नेहमात्रम् ॥ लज्जाए इत्यादि । वैतालीयम् । एदं इति लविन्दुविकारो लघुः[1] । छन्दोनुरोधात् । 'लज्जया भीरुकतया च लक्षितः[2] स्वमित्यर्थात् । किमर्थमलीके स्त्रीवधादौ दरिद्रमाचरणं निगूही(गृहि)तुम् (?) । कुत एवमित्याह । स्वयं मारयित्वार्थनिमित्तमिदानीं गृह्णाति न नष्टके' । अपि तु नष्ट एव । 'नष्टके' इत्यपि पाठः (?) ॥ १७ ॥ छलपरिहारार्थं चिरं समीक्ष्यत इत्याशङ्क्याह । छलमत्र नेति ॥१८॥ पक्षः केशविशेषः (?) । भृशमत्यर्थम् । अन्तरा एतद्वचनमध्ये । मेघजलसिक्तनाशासे जलबिन्दुर्बच्युत इति कर्मवशमेकं मिथ्यात्मसूचकमिति'(?)॥१९॥ वेदार्थानित्यादि । अतिधृतिजातिः । वेदार्थविरोधिनो वचने जिह्वापातो युज्यते । अनपेक्षितानि । अपेक्षा योग्यतामप्यपेक्षा तेषां न कृतेत्यर्थः (?) ॥२१॥ दुष्टात्मेति । प्रहर्षिण्या श्लोकः ॥२७॥ पादप्रहारेति । गाथा । 'पादप्रहारेण परिभव आक्रमः स एव विमानना तया बद्धगुरुकवैरस्य ।

१ रेकारो E F G. २ भीरुतया च E F G.

अनुशोचमानस्येयं कथमपि रात्रिः प्रभातापगता मम' ॥२३॥ (P. 404, L. 349) सावएहिं श्वापदैः । [सावसेसेहिं] सावशेषाभ्याम् । 'अहो सुसन्ना व्यवहारनीतय' इति सामान्यविशेषभावेन विशेषणम् ॥२५॥ छिद्रेषु व्यसनेषु ॥२६॥ (P. 410, L. 428) पुरत्थापनं पुरावस्थितिः। पुरनिर्माणमिति यावत् । कूपयूपेति लोकोक्तिः । कृतजनदोषश्चासौ भग्नश्चेति विशेषणसमासः । मए मम । शिले शिरः । (P. 414, L. 471) ओवन्धेइ अवबध्नाति । कृतहस्ततया शिल्पकौशलेन ॥ ३४ ॥ एवं यां इदं यथमिदं स्मर्यते ॥ सच्चेनेत्यादि । वैतालीयम् । 'सत्येन सुखं खलु लभ्यते सत्यालापे सत्यमालापयतीति क्विपि सत्यालापः । तत्र न भवति पापकम् । सत्यमिति द्वे [अ]व्यक्षरे इति स्वरूपोक्तिः । न भवति पापस्य निमित्तमिति यस्मादिति प्राचीनटीका । अलीये ण(?)अलीकं कर्तुं । सत्यापेक्षया बह्वक्षरमपीत्यर्थः । सत्यं पूर्वोक्तस्वरूपत्वाद्व्यक्षरमपि कर्मभूतम् । मा निगूहति मा संवृणोति ॥३५॥ अतिकापटिकतया निमृ- हसि । कशा अश्वताडिनी ॥३६॥ खीरे(?)व रत्नम् । (P. 419, L. 522) कडं कृतम् । द्रुपगादीनां श्वेतकाकीयत इवार्थे च्छः (?) । उत्पातकल्पै- रित्यर्थः ॥४१॥ विषसलिलेति । विषादिपरीक्षाप्रार्थितेन्विष्टे । विचारे । क्रकचं दातव्यम् । अर्हे तव्यः (?) । यदि मयोक्तं क्रियते तदा क्रकच- दानमर्हमेवेति भावः (?) । अथ विचारनिरपेक्षं नृपतिं इति स्वीकृत्य वदति ॥४३॥

[इति] व्यवहारो नाम नवमः [अङ्कः] ॥ ९ ॥

दशमोऽङ्कः।

दिण्णकलवीलेत्यादि। गाथा। 'दत्तकरवीरमालौ गृहीत था-याभ्यां वध्यपुरुषाभ्याम्। दीप इव मन्दस्नेहः स्तोकं स्तोकं क्षयं याति'॥२॥ पितृवनं श्मशानम्। तर्कयन्ति उत्प्रेक्षन्ते॥३॥ किं पेक्खधेति। गाथा। 'किं प्रेक्षध्व(?) छेद्यमानं सत्पुरुषं कालपरशुधाराभिः। सुजनशकुनाधि-वासं सज्जनपुरुषद्रुममेतम्'॥४॥ पिष्टचूर्णं श्यामतण्डुलचूर्णम्। पशुर्दैव-तार्थं छागादिः॥५॥ मदुपेतं मदर्पितं यथास्यादेवं उद्धृतबाष्पाः। मदिति-पञ्चम्येकवचनान्तम्। मदुपगतमोदशमयस्यान्तरं द्रष्टेति यार्थः॥६॥ इन्द्रेत्यादि। गाथा। 'इन्द्रः प्रवास्यमानो। यद्वा। प्रवाह्यमानो विवर्धमानः। गोप्रसवो निपतनं च ताराणाम्। सत्पुरुषस्य। प्राणविप-त्तिर्नाशः। चत्वार इमे न द्रष्टव्याः'॥७॥ हण्डे इति नीचसंबोधने। णअ-री इत्यादि। गाथा। 'नगरीप्रधानभूते वध्यमाने। इतान्ताज्ञया। किं रोदित्यन्तरीक्षमुतानभ्रे पतति वज्रम्॥' नगरीप्रधानवधो वज्र इवेत्यु-त्प्रेक्षा॥८॥ ण[अ]लुअदीत्यादि। गाथा। 'न च रोदित्यन्तरिक्षं नैवानभ्रे च पतति वज्रम्। ग्रीसमूहमेघाभिपतति। नयनाम्बु कर्तृ। धाराभिः॥९॥ वज्झमीत्यार्या। 'वध्ये नीयमाने जनस्य सर्वस्य रुदतः। नय-नसलिलैः सिक्ते सति रथ्या(थ्या)तः नोन्नमति रेणुः'॥१०॥ गोमिन् प्राहे स्वामिनः (?)। (P. 428, L. 48) शलोचे सलोत्रः। उद्विज्य उद्वेगं कृत्वा। एशा इत्यादि। गाथाद्वयम्। 'एप गुणरत्ननिधिः सज्जनदुःखानामुत्तरणसेतुः। असुवर्णं मण्डनमपनीयतेऽद्य नगरीतः'॥१४॥ सर्वः खलु भवति लोकः लोकस्य सुखसंस्थितस्य कार्ये। तच्चिह्नः चिन्ता-परः। उपयुक्त इत्यर्थः। विनिपतितानां नगराणा (?) प्रियकारी दुर्लभो भवति'॥१५॥ (P. 432, L. 80) इत्यादौ हस्तात्। हा आवुक पितः। निरुपपदेन आर्य इत्यादिविशेषणशून्येन॥ अब्भुदये इत्यादि। गाथा। 'अभ्युदये चावसाने च तथैव रात्रिंदिवमहतमार्गा। अव्याहतप्रसिद्धा

---

१ तत्किं न कुरुत कारणतत्त्वबन्धननने निपुणाः। अचिरेण शिरच्छेदनशूलारोपे-षु कुशलाः॥ EFG: २ निल° E F G. ३ प्राणभूते B C D. ४ इते E F G. ५ °नाग° E F G. ६ नयणा E F G.

इत्यर्थः । उद्दामेव किशोरी नियतिर्दे(दै)वं खलु प्रत्येषितुं याति' ॥१९॥ शुष्केत्यादि । गाथा । अत्र द्वितीयखण्डचतुर्थपञ्चमगार्गी पञ्चममात्रो (?) । शुष्कापि प्रदेशा अङ्गानि । शे अस्य । किं विनमितमस्तकेन अवनतशिरसा किं कर्तव्यम् । अस्य खो [ह्]णस्य लज्जयानतशिरसोपि न कुत्सेत्यर्थः । कुत एतन्मित्यत आह । राहुगृहीत इव चन्द्रो वैन्दनीयो जनपदस्य' ॥ किंशब्द आचत्योंभयोरर्थयोर्योज्य इत्याहुः । आघातं अधिकरणवधस्थानम् । घालकं(?) । 'स(श)मिता यज्ञे' [६।४।५४] इति पाणिनेः सूत्रम् । शमितरि भवं शामित्रम् । यज्ञे पशुघातस्थानम् । आलम्बोभिमान्त्रितः । मारित इत्येके ॥२१॥ ण हु अम्हे इत्यादि । गाथा । 'न [खलु] वयं चाण्डालाश्चण्डालकुले जातपूर्वा अपि । येभिभवन्ति साधुं ते पापास्ते च चाण्डालाः' ॥२२॥ अमी हि त्वा देवा दावामर्धमयावगच्छामीत्यादि सर्वः स्वाधीन इत्यर्थः(?) । किं पेक्खधेति । गाथा । किं प्रेक्षध्वं सत्पुरुषमयशोवशेन नष्टजीवनम् । कूपे खण्डितपाशां काञ्चनकलशामिव मज्जन्तम्' ॥२४॥ छुब्यन्तं (corr. खिप्यन्तं A.) क्षिप्यमान(ण) म् । 'जीवाशं' 'जीवप्रत्याशं' इत्यपि पाठान्तरे । इदमपि यत्र फलमयशः। (P. 439, L. 152) अक्रन्दामि विरौमि । वालग्गपदोलिआए वालाग्रप्रतोलीतः । प्रासादभागादित्यर्थः । मंस्रेणेत्यादि । उपजातिछन्दः । 'मांसेन तिक्ताम्लकेण तिक्ताम्लेन तप्तं शाकेन सूपेन समत्स्यकेन । भुक्तं मयात्मनो गृहे शालेर्भकेन गुडोदनेन' ॥२९॥ भिन्नकांस्यवत्खङ्खणाय कटुस्वराया विकृतध्वन्याश्चाण्डालवाचः स्वरसंयोगः । यथाचैष उत्खालित उद्गतो वध्यडिण्डिमशब्दः श्रूयते पटहानां च शब्दस्तथा तर्कये । यः शत्रुं व्यापाद्यमानं प्रेक्षते तस्याक्षिणी शीतलायेते । विषकंण्डिकामध्यप्रविष्टेन च कीटकेन । (P. 443, L. 195) ही विस्मये । कथमित्यर्थः । एवंह्रे एतावान् महान् । यस्यां वेलायां अस्मादृशो महान्चरमनुष्यो वध्यं वधस्थानं नीयते तस्यां वेलायां कीदृग्भवेत् । नववलद्दके धिअ नववृषभ इव । मण्डितः । वृषभशब्दः संभवद्यपि शकारभाषात्वात्यक्तः। (P. 444, L. 201) कडे भवीअदि कृतो भविष्यति ॥ ओशलधेति । गाथा । 'उत्सर्पत ददत मार्गं द्वारं पिदधत भवत । तूष्णींकाः मौनिनः। अविनय-

१ सोहणए E F G.　२ न वन्दनीयो E F G.　३ भन्धिका E F G.　४ कथमित्यर्थं E F G.　५ भरमनुष्यो E F G.

तीक्ष्णविषाणो दुष्टवृषभ इव पतति' ॥ ३० ॥ पुत्तका पुत्रक । न दि रत्नकुम्भसदृशोऽहं स्त्रियं मारयामि । एष खु मम कार्यसाक्षी । किदवेले कृतवैरः । विहवे सामर्थ्यम् । तुवलसि त्वरसे ॥ किं ओहशासीत्यादि । गाथा । 'किमवहसासि हे शक (?) पुरुषं दृष्ट्वा दैवपर्यस्तम् । विदितं न त्वमपी (त्वो?) यत हे दुर्जन कृतान्तदंष्ट्रापुमारोहपि ।* (P. 451, L. 264) पराणेमि परामयामि व्यावर्तयामि । एत्ताए एताद्दृता एवमेदे- त्यर्थः । इदानीमित्येके । सन्नलेन वध्यपटहवादनदण्डेन । तालिय ताड- यित्वा । वज्जपालिआ घथपर्यायः । अरे तव । वीरक इति चण्डालनाम । पत्थं लपडेदि वन्धमाश्रित्य प्रसरति । चालुदत्ताकं अरे मारयितुं तव मया समर्पितः । त्वं मम कर्तव्यमित्यर्थः(?) । वयं चण्डालाः । नैवं कृते- ऽस्माकं दोष इति भावः । विन्नप्ये(?)विज्ञापयामि । शुमलिदव्वं स्मर्तव्यम् । [प्रभवतीति] । प्रबलपुरुषा नयनिर्णेतारः । तेषां वाक्यैर्मोग्यदोषादूषि- तस्य यदि मे धर्मः प्रभवति तदा सैव वसन्तसेनैव स्वस्वभावेनात्मरू- पतया क्षपनयतु ॥३४॥ गन्तव्यम् । तत्रैव मया मर्तव्यमित्यर्थः । अट्ठाणं पुद्धस्थानम् । जीर्णस्थानरूपमेव(?) । उपासिके पडिवालेहि प्रतिपालय । (P. 463, L. 375) क्षणं तिष्ठतीति(तिष्ठेति) मारणव्यापारपरोक्तिरि- यम् ॥ आअविदए इत्युदीतिः ॥ 'आकर्षितः सरोषं । मुष्टौ त्सरौ । मुष्टिना गृहीतोऽपि । धरण्यां किमिति निपतितो दारुणकोशनिसन्निभः खड्गः' ॥३७॥ सह्यवासिनि । सह्यः पर्वतविशेषः । तत्रस्थां दुर्गां स्वकुल- देवतां संबोधयति ॥ का उणेति । गाथा ॥ 'का पुनस्त्वरितमंसे पतत् चिकुरभारेण । माभेति व्याहरन्ती उत्थितहस्ता इव पतति' ॥ 'उच्छिअ- अ(ह)त्था' इति पाठे उच्छ्रितहस्तेत्यर्थः ॥३८॥ द्विधा इतरथेवित्कात्मज्ञा- नम् ॥४२॥ वरस्य जामातुरिव ॥४४॥ केणापि । न पतद्व्यतिरिक्तेनान्ये- नेत्यर्थः । न प्रत्यभिजानाति । [जयतीति] । जयति सर्वोत्कर्षेण वर्धताम् (वर्तते) । तदनु जयति आत्मसात्करोति । शेषभूतां पुष्पदामायमानाम् । गुणभूतामिति केचित् ॥ ४६ ॥ (P. 470, L. 457) निर्वेदः शान्तिः धैर्यविकेच्छानिवृत्तिः । किमेतत्किमेतदिति शत्रूणां क्रूरः कलकलः । यज्ञवाटो यज्ञस्थानम् । एतच्चापरिच्छिन्नजनसंमर्दने प्रमादस्थानम् । तेन सर्वोत्कटवध इति सूचयितुम् ॥५१॥ पुस्तकान्तरपाठदर्शनव्याख्या ।

१ पुमामारोहेति पाठान्तरम् F G. * A breaks here. २ सर्वसमथ° F G.

(P. 484, L. 616) । अहमेवेति । पर्यवस्थापनमाचार इति कृत्वा स्वयमेव क्षमोहमिति भावः । दिउणतले द्विगुणतरः । अचलां पृथ्वीम् ॥५९॥

मृच्छकटिकविवृतिरियं गणपतिचित्तान्तपारपर्यन्ता ।
पृथ्वीधरकृतिरुपनयतु संतोषं कृतिसमुद्रे ॥ १ ॥

इति दशमोऽङ्कः ॥ १० ॥

AN ALPHABETICAL INDEX OF THE SANSKRIT VERSES OCCURRING IN THE PLAY.

अ

क

ख

न

प

व

श

स

AN ALPHABETICAL INDEX OF THE PRÂKRIT VERSES OCCURRING IN THE PLAY.